

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Alexander Fuchs

ATHENAEI NAVCRATITAE

888

A96d

DIPNOSOPHISTARVM 113

LIBRI XV

RECENSUIT

GEORGIUS KAIBEL

VOL. II

LIBRI VI—X

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCLXXXVII

LIPSIAN: TYPIS B. G. TEVENERI

PRAEFATIO

Non puto in parte operis praefanda esse quae in principio necessaria ratione suum sibi locum flagitant, sed ne quid offensui sit legentibus, hoc moneo Athenaeum me edere compilatorem, non scriptores poetasve ab illo compilatos. Horum igitur reliquias quales Athenaeum legisse probabile est tales repraesentavi, ut etiam vitia aperta sive orthographica seu grammatica, quae quidem imperatoris Commodi aetate vigerent, integra relinquerem nisi ubi ipse codex vel epitome corrigendi ansam praeberent. Athenaei autem orationem saepenumero inconcinnam nec raro magnis hiatibus patentem etsi non erat difficile hic illic redintegrare et supplere, tamen eo cautius hac in re agendum existimavi, quod certum est non ipsum Athenaei opus nobis traditum esse, sed quale sexti septimive saeculi grammaticus aliquis ita contraxit ut ex triginta libris fierent quindecim.

Codicem Marcianum (A) ipse contuli Venetiis itemque ex epitomae libro Parisino (C), cum parato animo bibliothecae Parisinae praefecti Gryphiam eum misissent, diligenter enotavi quae usui esse viderentur: nam quod de epitomae fide olim aequo iniquius iudicavi (ind. schol. Rost. 1882/3), dudum poenituit.

a*

In emendandis Athenaei verbis quantum debeam Wilamowitzii mei operae amicissimae non poterunt plene aestimare qui illius sane quam multa ac pulcra inventa in singulis fere paginis probata vel relata legunt; neque enim potui adnotare quotiens ille falsa ut abicerem, vera ut invenirem dux mihi extiterit et auctor: etiam alios confido meritas illi gratias habituros esse.

Mus(uri), Cas(auboni), Schw(eighaeuseri), Di(n-dorfii), Mein(ekii), Iac(obsii), Pors(oni), Dobr(aei), Cob(eti), Herw(erdenii), Wilam(owitzii), aliorum nomina compendiis haud obscuris significavi; quae K littera insignita habentur, mea sunt.

Scribebam Argentorati
mense Octobri a. h. s. LXXXVI.

5

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἑταῖρε Τιμό-222
 κρατες, τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινά
 τινα νομίζων ἡμᾶς εὐρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρὰ
 Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει (Π 90 K) τόνδε τὸν
 5 τρόπον·

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία
 ποίημα κατὰ πάντ', εἰ γε πρῶτον οἱ λόγοι
 ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
 πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνήσαι μόνον
 10 5 δεῖ τὸν ποιητὴν. Οἰδίπουν γὰρ φῶ b
 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λαίος,
 μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
 τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν ἄλιον
 εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
 15 10 πάντ' εὐθύς εἰρηχ', ὅτι μανεῖς ἀπέκτονε
 τὴν μητέρ', ἀρανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
 ἤξει ἄλιον τ' ἄπεισι
 ἐπειδ' ὅταν μηθὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
 κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν· ἐν τοῖς δράμασιν, c

ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙᾹ 7 πάνθ', ἧς γε Hirschig
 9 ὥσθ' C: ὡς A 10 fort. Οἰδίπουν γ' ἂν φῶ μόνον 14 Ἀλκ-
 μέωνα AC 17. 18 ταπεισθ' ὅταν A: corr. 5 19 ἀπειρη-
 κόσιν A: corr. Di

- 15 αἴρουσιν ὡσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
223 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
εὐρεῖν, ὀνόματα καινά,
..... κᾶπειτα τὰ διωκημένα 5
- 20 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἐν τι τούτων παραλίπη
Χρέμης τις ἢ Φεῖδων τις, ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρω ποιεῖν.
Δίφιλος δ' ἐν Ἐλαιωνηφρουροῦσι (II 549 K)· 10
ὃ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
b Ἀητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγῳδοὶ φασιν, οἷς ἔξουσία
5 ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις. 15
2. Τιμοκλῆς ὁ κωμωδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησί-
μην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν
Διονυσιαζούσαις (II 453 K)·
ὣτάν, ἄκουσον, ἦν τί σοι μέλλω λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίκονον φύσει, 20
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
c 5 ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβῶν
πρὸς ἄλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἄμα. 25
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκίπει
ὡς ὠφελούσι πάντα. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης
10 πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθῶν τὸν Τήλεφρον

4. 5 fort. <καινὰ πράγματα, | καινοὺς λόγους> 7 κᾶν ἐν Wilam
παραλείπει A: corr. C 8 φειδων A 16 δὲ ὁ C 19 δοκῶ
λέγειν Stob. fl. 124, 19 22 γοῦν AC: corr. Stob ἀνεύρατο AC

- γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.
 ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμείων' ἐσκέφατο·
 ὀφθαλμῶ τις, εἰσι Φινεῖδαι τυφλοί.
 τέθνηκέ τρ παῖς, ἢ Νιόβη κεκούφικε. d
- 5 15 *χωλός τις ἐστίν, τὸν Φιλοκτήτην ὄρᾳ.*
γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾶον φέρει.
- 10 3. *καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ*
τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ
Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ (3, 88) Δημοσθένην χλευάζων,
ὃς Φιλίππου Ἀθηναίους Ἀλόνησον διδόντος συνε-
βούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.
- 15 ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι (II 80 K) παιδιὰν θε-
 μενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον·
 ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρα τοῦ πατρὸς
 ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἂν
 τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.
- 20 Ἄλεξις δὲ ἐν Στρατιώτῃ (II 378 K)·

ἀπόλαβε

- τουτί. B. τί τοῦτο δ' ἐστίν; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
 παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἤκω πάλιν.
 B. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ f
- 25 5 ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
 ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐδ' ἐδώκαμεν. A. τί δαί;
 B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσήκόν μοι λαβεῖν;

2 τι μανικόν Stob Ἀλκμαίων' AC 3 οἷσι φινεῖδαι A:
 corr. C 6 κατέμαθε A: corr. C 8 ἢ ἄλλοις A: corr. C
 22 τοῦτο δ' ἐστὶ τί A: corr. Kock 26 δαί Herm: δέ A
 27 ἀποδεδώκαμεν A: corr. Cas ἐμοὶ A: corr. Mein

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς (Π 299 K).

ἐγὼ δέδωκα γὰρ τί ταύταις; εἰπέ μοι.

B. οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

224 Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρία (Π 265 K).

καὶ τὰς παλαιστρας δάσω. B. μὰ τὴν γῆν, μὴ σύ γε 5
δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. A. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρωσιν (Π 457 K).

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτέ σοι.

καὶ πρῶτα μὲν σοι παύσεται Δημοσθένης 10
ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος ὁ Βριάρεως;

5 A. ὁ τοὺς καταπέλτας τὰς τε λόγχας ἐσθίων,

b μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδὲ πάποτε

ἀντίθετον εἰπὼν οὐδὲν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ 15
ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες
τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

4. ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύ-
ων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυ-
ρῶν, ὡς θαναμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέ- 20
λειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὠψωνήκει. καὶ

c τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη τὸν Ποσειδῶ
πέμπειν τῷ Νιττουρίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθύς οὐ διὰ τῶν

ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων,
ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀντίου κεκομίσθαι, ἐτέρους δ' ἐκ 25

Ταρακινῶν καὶ τῶν κατανατικῶν νήσων Ποντίων, ἄλλους
δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν

4 εὐανδρίαί A 5 τὰς παλαιὰς (scil. ἐμβάδας) K δάσω Mein:
σοι A 8 με Elmsl: μετὰ A 10. 11 καὶ πρῶτα μέντοι (fort. μὲν δὴ)
παύσεται σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως;
Elmsl 18 ὠπερφυγὲς ὅσον Dobr 21 ὠψωνήκει A: corr. C 23 Νεπτο-
νία ς 23. 24 velut τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ κερκῶπων τῶν ἰχθύς πωλούντων

τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπαῶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ
τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμωδηθέντων· περὶ ὧν Ἀντιφάνης
μὲν ἐν Νεανίσκοις φησὶν (II 79 K)·

- ἐγὼ τῶς μὲν Ῥώμην τὰς Γοργόνας
5 εἶναι τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι d
τοῖς ἰχθυοπαῶλαις λίθινος εὐθύς γίνομαι·
5 ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς. ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
10 ἰχθὺν ὅσου τιμᾶσι, πῆγνυμαι σαφῶς.
5. Ἄμφις δ' ἐν Πλάνῳ (II 244 K)·
πρὸς τοὺς στρατηγούς ῥᾶόν ἐστιν μυρίαίς
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν(ῶν) ἂν ἐπερωτᾷ τις ἢ
15 πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπαῶλας ἐν ἀγορᾷ.
5 οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις λαβῶν τι τῶν
παρακειμένων, ἔκνυεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ),
20 ὥσει προσέχων δ' οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς
10 ἔκρουσε πουλύπουν τιν'· ὃ δ' ἐπρήσθη . . .
. καὶ τότε οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ φήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελῶν τάρων
βολῶν γένοιτ' ἄν· ἢ δὲ κέστρα; 'κτὼ βολῶν.'
25 τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

1 οὐδ' Schw: οὐκ A 4 ῥῶμην AC: corr. Grot 6 εὐθύς
ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς (γὰρ τοῖς C) ἰχθ. A: corr. Pors 9 ἐάν AC
14 ὧν add. Pors 16 ἐάν A ἀναλαβῶν Kock 20 ὥσει προσήκων
δ' οὐδὲν K ὥσει τε προσέχων οὐδὲν Mein 21 πούλυπόν A
ἐπρήσθη corruptum: ἱταῖος ἐμπόρου ἰτερουμ quae sit; ἐπρίσθη
Mein 23 τάρων Mus: τετάρων A 24 βολῶν Schw: ὀβολῶν A
κτὼ Mein: ὀκτὼ A

f Ἄλεξις Ἀπερλανκωμένω (II 303 K)

τοὺς μὲν στρατηγούς τὰς ὄφρῦς ἐπὰν ἴδω
 ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν,
 οὐ πᾶν τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
 ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν. 5
 5 τοὺς δ' ἰχθυοπάλας τοὺς κάμιστ' ἀπολουμένους
 ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὄφρῦς
 ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
 ἔαν δ' ἐρωτήσης ἴκτου τοὺς κεστρέας
 πωλεῖς. δὴ ὄντας, ἴδέκ' ὀβολῶν, φησίν. βαρύ. 10
 225 10 ὄκτω λάβοις ἄν; εἵπερ ἄνει τὸν ἕτερον.
 ἴταν, λαβὲ καὶ μὴ παῖξε. ἴκουσθι; παρὰ τρεχε.
 ταῦτ' οὐχὶ μικρότερον ἔστιν αὐτῆς τῆς χολῆς;

6 Δίφιλος Πολυπράγμονι (II 562 K)

ἄμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπάλας τὸ πρότερον 15
 εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
 τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὡσπερ θηρίων
 ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
 5 ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
 κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἰερὰν τοῦ θεοῦ, 20
 b ὡς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἔστιγμένος
 πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασθ' αὐτὴν ἔχει.
 οὗτος ἀποκρίνεται, ἄν ἐρωτήσης ἴκτου
 10 ὁ λάβραξ, ἴδέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεῖς ὀποδαπῶν.
 ἔπειτ' ἔαν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλης, 25
 ἐπράξαι Αἰγίνατον· ἄν δ' αὐτὸν δέη

5 μεῖζόν τι Wakef: μεῖζω A 9 ἔαν τ' AC: corr. ε ἴρω-
 τήσας A: corr. C 12 λαβὲ, μὴ καίσης Kock τίκουσθι Dobr:
 τοὺς οὐδεῖ A τοῦ σοι δεῖ C 17 τόδε δ' Schw: τὸ δ' A τόδ' C
 θηρίων AC: corr. Wakef 21 fort. οὐ διὰ τοῦθ' ὄγ' 24 προ-
 σθήσοι ποδ. A προσθεῖς σοι ποταπῶν C: corr. Tourp 25 ἄν A
 26 αἰγίνατον A: corr. C

κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά.
κατ' ἀμφοτέρω δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρα (II 470 K).

- οἱ μὲν ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἔν
5 καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
6 οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
10 φαίνεσθαι, ἀκείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνν
ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχην
10 ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὐ πάνν.
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
15 δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
' ὕδαρ <ὕδαρ.> ὃ δ' εὐθύς ἐξάρας πρόχουν
15 τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχει, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἀπαξάπαν.
20 εἰποῖς γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι.

7. ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθύς καὶ
σεσηπότας ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς
διὰ τούτων (II 76 K).

- οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
25 ἀτυχεστέρον. τὸ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἀλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις

1 fort. τότε ἀπέδωκεν ἀττικὰς A: corr. O. Mueller 6 ταῦτ'
C: ταῦτ' A 11 εἰτ' εἰς A: corr. Herm 12 ἴδε A: corr. C
13 ἐποίησεν AC: corr. Schw 17 ὕδαρ add. Iac ἐξαράξας C
19 κατέχει A: corr. K ἀπαξ ἐπάνω AC: corr. Cas 20 γ' C: τ' A
25 τὸ γὰρ μὴ A τῷ γὰρ μὴ C: τῷ μὴ γὰρ Erfurd

- εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
 5 τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
 σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δὴ ἡμέρας
 ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἔάν ποτ' ὀνητὴν τυφλὸν
 λάβωσ', ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀνάφρῃσιν 5.
 τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν ... οἰκαδε,
 10 τὴν πείραν ἐν τῇ φινὶ τῆς ὀδυμῆς λαβῶν.
 ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησὶν (II 107 K):
 οὐ δεινόν ἐστι, προσφάτους μὲν ἂν τύχη
 πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαρόντα τὰς ὀφρῦς 10
 τοῦτον σκυθροπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
 ἔάν σακρούς κομιδῇ δέ, παίξειν καὶ γελᾶν;
 5 τοῦναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
 τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμῶζειν μακρά.
 ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν Ἄλεξις ἐν Πυ- 15
 λαίαις φησὶν (II 330 K):
 226 νῆ τὴν Ἀθηναῖαν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
 τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
 ἄπαυτές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικούς
 φόρους· <B. φόρους> μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ 20
 5 τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
 ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν;
 8. κὰν τῷ Λέβητι δὲ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητῆς (II 342 K):
 οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
 Ἀριστονίκου 25
 τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον,
 τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινι
 b 5 ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος

1 ἄθλιοι Herw 4 ἂν AC 6 ἀτάφους suppl. Kock 10 συν-
 ἄγοντα AC: corr. Grot 12 δὲ κομιδῇ AC: corr. Schw 20 suppl.
 Cob 25 lacunam indicat Di 27 τινι Pors: τὸν A om. C, fort. τινα

ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμοτήριον
 εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδωκότες
 τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν ἢ τῆς ἐσπέρας
 σακρούς ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἰκαδε.

5 10 κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον
 πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.
 καὶ προελθὼν δὲ φησιν·

οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἰς
 Ἀριστοτικὸν νομοθέτης· τὰ τ' ἄλλα γὰρ
 10 νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δὴ
 νυνὶ τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ

5 χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι
 τοὺς ἰχθυοπαῖλας, διὰ τέλους δ' ἐστηκότας·
 εἴτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους,
 15 καὶ θάττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὄνουμένους
 ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

9. ἐμφανίζει δ' αὐτῶν καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ <τὸ>
 μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς
 ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος

20 διὰ τούτων (II 75 K).

εἴτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
 οἳ γενομένοισιν εὐθὺς τοῖς παιδίοις
 διδῶσιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;

B. οὐ μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους

25 5 καὶ παιδαγωγὸς αὐθις, ὧν μείζον <κακὸν

2 δεδοικότες AC: corr. K 3 εἴτ' εἰς ἐσπέραν C 4 ἅπαντες
 AC: corr. Grot 6 πεμφθεῖς corruptum 7 vix eiusdem
 fabulae 10 δὴ Grot: δέ A 12 ἔτι καθημένους AC: corr.
 Iac 15 ἀποπέμψουσι A: corr. C 17 <τὸ> K 23 δια-
 διδῶσιν AC: corr. Grot 24 οὐ Herm: οὐχι A personarum
 notas usque add. K 25 μείζω A: corr. et suppl. Wilam
 (similiter Grot)

- οὐκ ἂν γένοιτο. *A.* μετά > γε μαίας νῆ Δία·
 αὐται δ' ὑπερβάλλουσι. *B.* μετά γε νῆ Δία
 τοὺς μητραγυροῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
 e μαρῶτάτων τοῦτ' ἐστίν. *A.* εἰ μὴ νῆ Δία
 10 τοὺς ἰχθυοπόλας τις βούλεται λέγειν 5
 B. μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
 τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.
10. οὐκ ἀπιθάνως δε καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ
 περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει
 ὧδε (Π 551 K) 10
 οὐ πάποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμωτέρους
 ἰδῶν. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκάστης ἡμέρας,
 · πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
- f 5 ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις, 15
 ἐδίδου στενάξας ὅποσον αἰτήσειέ με.
 γόγγρον μὲν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἔκτορα,
 ὅσον εἴλκυσεν τοσοῦτο καταθελὲς ἐπριάμην.
- "Ἀλεξίς δ' ἐν Ἑλληνίδι (Π 321 K)·
 ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα 20
 τάν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
 ἂν ἀνατραπῆ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
 ληφθῆ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθές.
- 227 αὐτοὶ τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων, 25
 τεθνεῶτες ἐπιτριβουσι τοὺς ὄνουμένους.
 τῆς οὐσίας γὰρ εἰσιν ἡμῶν ὄνιοι,
 ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

3 μητραγαπατωνταςγυροῦντάςγε *A.*: corr. Schw γε et αὖ
 vix sana 5. 6 τ. ἰχθ. τις λέγειν <μαρῶτάτους> βούλοιτο *K*
 8 ἐμπορίαι *A.*: corr. Cas 12. 13 αὐτῶν ἐλάμβανες *AC*: corr. Grot
 14 πλουσιώτερος *AC*: corr. Mein 15 με Grot: μὴ *A* μοι *C*
 21 τάν *Iac*: ἐν *AC* 23 ναίων *A.*: corr. *C* 26 ἡμῖν *Kock*

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἐρμαίου Αἰγυπτιῶν Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσις οὕτως (I 684 K).

Αἰγύπτιος μιαιφώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος

Ἐρμαῖος, ὃς βία δέρων θίνας γαλεούς τε πωλεῖ
5 καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.
καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου ^b
τινος μνημονεύει (II 322 K).

11. εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἀλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα
φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν· παρά-
10 γει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ
περὶ τῆς ἀλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα (II 146 K).

τῶν ζωγράφων μὲν ἢ καλὴ χειροουργία

ἐν τοῖς πίναξιν κρεμαμένη θαυμάζεται·

αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται

15 ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.

5 ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην, ὃ χρηστὴ σύ, ^c

τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ' ἢ

ᾧθισμός ἐστι δακτύλων τοιοῦτοσί

ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν,

20 ἄλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ

10 εὖοφος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν

φροντοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνοισι ὄνιους

ἢ μαινίδ' ; ὦρατον δὲ μειρακύλλιον

ποταῖσι ἐπὶθαῖσι ἢ λόγοις ἀλίσκεται ^d

25 τίσιν, φράσον γὰρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην

15 <τὴν> τῶν ἀλιέων; ἦδε γὰρ δαμάζεται

2 ἐν ἱππεῦσιν A: corr. VII 311 e 5 τοὺς om. A hoc loco
ἐντέρων A h. l. 14 αὕτη AC: corr. Schw 16 δ' ᾧθ'
Erfurdt; fort. μᾶλλον δὴ τ. 17. 18 κατακάεται ἡθισμός A:
corr. C 18 τοιοῦτων A τοιοῦτος C: corr. Dobr 19 ἂν AC
20 μονοηγὰρ A: corr. Cas 23 ἢ μηδὲν A: corr. Cas 25 ἐὰν A
26 τὴν add. Pors

ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
 ἄγρουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστου πύλας,
 ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

12. πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὄψωνοῦντας τάδε φη-
 σὶν Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ (II 322 K).

οἷ
 ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολὺ
 ἀπορούμενός τε τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
 τῆς νυκτὸς οὔτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
 γυμνοὺς ἅπαντας. εἴτ' ἐπὶ τινεὶ ἐκδυθῆ,

5 τηρεῖν ἔωθεν εὐθύς ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
 παρὰ Μικίωνος ἐγγέλεις ἀνούμενον,
 ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμοτήριον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναι φησι παρὰ
 Κορινθίους τινὰ τοιοῦτον (II 549 K).

f νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ, βέλτιστ', ἐνθάδε
 Κορινθίοισιν, ἂν τιν' ὄψωνοῦντ' ἀεὶ
 λαμπρῶς ὀρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
 ζῆ καὶ τί ποιῶν· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχη,

5 ἥσ' αὖ πρόσοδοι λύουσι τὰναλώματα,
 εἰάν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον·
 εἰάν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχη,
 ἀπείπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.

10 ὅς ἂν δὲ μὴ πύθητ', ἐπέβαλον ζημίαν.
 εἰάν δὲ μηδ' ὀτιοῦν ἔχων ζῆ πολυτελεῶς,

228 τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. B. Ἡράκλειος.
 A. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος

2 ὑπ' αὐτὰς σώμ' ἀπ' ἀρίστου π. conieci, sed non sufficient
 9 γυμνοὺς, ἀναγκάζει τ' ἐπὶ τινεὶ K, nam ἅπαντας vitiosum 11 ἂν
 δ' Di: δ' ἂν A 17 Κορινθίους ἐν' ἐάν AC: corr. Cas 21 ἡδη
 τοῦτον AC: corr. Cas, νη Δία τ. Hemst 24 ἐπέβαλλον A: corr. C

τοῦτον, συνιεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν
 ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
 ἢ σκυοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
 5 ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
 Β. ὀρθῶς γε νῆ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
 Α. ὀρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
 οὐχὶ μετρίως, βέλτιστέ, σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
 οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν, b
 10 συνῆκας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν,
 περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ', ὥσπερ Ἴσθμίοις.
 λαγῶς τις εἰσελήλυθ'· εὐθύς ἦρπακας.
 πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ(έτι)
 ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν,
 15 τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολῦ.
 τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοὶ Σώφιλος
 ἐν Ἀνδροκλει (ib. 445) ὀψονόμους ἀξιαῶν αἰρεῖσθαι ὑπὸ
 τῆς βουλῆς δὴ ἢ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος c
 καὶ τέχνην ὀψωνητικὴν συνέργασε πρὸς τινὰ δυσώην,
 20 διδάσκων αὐτὸν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδρο-
 φόνους ἰχθυοπώλας λυσιτελεῶς, ἔτι δὲ ἀλύπως ὠνεῖσθαι
 ἃ βούλεται.

13. ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεχθέντων τὰς ἀκάνθας
 ἀναλεξάμενος Οὐλπιανὸς εἰ ἔχομεν, ἔφη, δεῖξαι ἀρ-
 25 γυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρ-
 χαίλους καὶ εἰ ὁ πίναξ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὁμήρου
 γὰρ εἰπόντος ἐν Ὀδυσσεΐα (π 49)·

τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης,
 Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (p. 31 N) νεώτερόν φησιν d

9 ἰχθυοδάριον Mein 10 συνῆκας A: corr. Schw τι ἡμῶν
 (i. e. ἡμῶν corr. ex τιμῶν) A: corr. Mus 13 ἔτι add. Mus

εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν
ὅτι κὰν ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητῆς (α 141·)

δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρεθήκεν ἀείρας.

ζητῶ δὲ καὶ εἰ δούλων πληθὸς τινες ἐκέκτηντο ὥσπερ
καὶ οἱ νῦν καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως 5
τάγγηρον, ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν ὥσπερ
οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι [ἦ] κόλακες·

e 14. πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· πίνακα μὲν
ἔχεις τὸ σκεῦος ὀνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει
τῷ κωμικῷ ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δέ, ᾧ βέλτιστε, 10
εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις Φερεκράτης οὕτως (I 173 K)·

ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσαις ὁ αὐτός (I 182 K)·

ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑπάπτειν τοῦ φλέω.

f Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόρονοις (I 255 K)· 15

ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις,

καὶ πάλιν·

ὄσφρομένην τῶν τηγάνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Ὀρθάννῃ (II 191, 7 K)·

ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἥφαιστου κίνας 20

θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.

καὶ πάλιν·

πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή

ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντρυφᾷ.

229 καὶ ἐν Τιτᾶσι (II 203 K)· 25

προσγελαῶσά τε

λοπὰς παφλάξει βαρβάρῳ λαλήματι·

5 μόνος A, μόνον C: μόνως ε 6 ἴνα K: καὶ A 7 ἦ del.
Wilam 11 μενθηροῖς A: corr. Cas 12 ἔφασκεν | ἀφύας
Mein 15 φλέωσ A: corr. Mein 19 ὀρθάννῃ A 21 θερμῇ —
πνοῇ A: recte C, cf. III 108 b 25 ἐν Τιτᾶσι Mein

πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.
 τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρόνιχος ἐν Τραγωδοῖς
 (I 384 K).

ἦδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.

5 καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί (I 181 K).
 σὺ δ' ἀποτηγανίζεις.

Ἐγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς (FHG IV 420) Συρακοσίου
 φησί τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον
 ξηροτήγανον· διο καὶ Θεοδορίδαν φάναι ἐν τινι b

10 ποιηματίῳ·

τήγανον εὖ ἤψησεν ἐν ὄψητῆρι κολύμβῳ,
 τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ
 στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων
 (fr. 26 B)· 'χειρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν'. 15. εἰς ἐπίστασιν

15 δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων
 χρήσεως τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον
 (II 391 K).

ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος

ὁ τοῖς μαγείροις. c

20 μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμείοις
 σκεύεσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησὶν ὁ
 ἐμὸς Ἰόβας (FHG III 472). μεταβαλόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυ-
 τελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαίταν κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτη-
 θεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασι-
 25 λείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξει ἀργυροῦν καὶ
 χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ κέραμά τ' ἀπεδίδοτο
 τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυ-

8 καλεῖ A: corr. C 10 ποιήματι. ᾧ A: corr. Schw
 11 τηγάνοι A: corr. Wilam 18 κερασμός A: cf. IV 164 f.

22 μεταβαλλόντων A: corr. C 26 fort. κεραμᾶ τ' ἐπεδίδον
 τοιαῦτα ἀποφ.

τελέστατον· εἰς τε τὸν Ῥωσικὸν εὐανθέστατον ὄντα
 d κέραμον πέντε μναῖς ἡμερησίας ἀνήλυσεν ἡ Κλεοπά-
 τρα. Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὀγδόῳ ὑπο-
 μνημάτων (ib. 187) περὶ Μασσανάσσου τὸν λόγον
 ποιούμενος τοῦ Λιβύων βασιλέως φησὶ τάδε· 'δειπνα 5
 Ῥωμαικῶς ἦν κατεσκευασμένα, κεράμω παντὶ χορη-
 γούμενα ἀργυρῶ· τὰς δὲ τῶν δευτέρων τραπέζας
 ἐκόσμηι τοῖς Ἰταλικοῖς ἐθισμοῖς· τὰ δὲ κανίσκια ἦν
 ἅπαντα χρυσᾶ, γεγυότα πρὸς τὰ πλεκόμενα ταῖς
 σχοίνοις· μουσικοῖς δὲ ἐχρῆτο Ἑλληνικοῖς.' 16. Ἀρι- 10
 e στοφάνης δὲ ὁ κωμωδιοποιός, ὃν φησιν Ἡλιό-
 δωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως (ib. IV 425)
 — πεντεκαίδεκα δ' ἐστὶ ταῦτα βιβλία — Ναυκρατίτην
 εἶναι γένος, ἐν τῷ Πλούτῳ τῷ δράματι κατα τὴν τοῦ
 ὁμωνύμου θεοῦ ἐπιφάνειαν τοὺς ἰχθυηροὺς φησι πί- 15
 νουκας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα
 ἅπαντα, λέγων ὡδί (v. 812)·

ὄξλις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῇ γέρονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
 f τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄρα·ν. 20
 ὁ δ' ἰπνὸς γέρον' <ἡμῖν> ἐξακλίνης ἐλεφάντινος.

Πλάτων δ' ἐν Πρῆσβεσι (I 633 K)·

κατέλαβον Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος
 παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκῆματα,
 ὀξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς. 25
 230 Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις φησὶ (fr. 19 Bo)· 'τῶν δὲ
 χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐμάργαιρε ἅ οἰκία.'

7 τὰ δὲ τῶν δευτέρων τραπέζων ἐνεκόσμητο Ἰταλ. K 10 δὲ
 Wilam: τε A 21 ὁ δεῖπνος A ἡμῖν add. Arist. 23 κᾶτ'
 ἔλαβον Mein φόρμιςος A: corr. Schw 27 ἐγάργαιρε schol.
 Arist. Ach. 8 ἅ οἰκία Di: δοκία A

17. Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὡς φορ-
 τικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου καὶ σπανίου, ζηλουμένου
 δὲ ὑπὸ τινῶν νεοπλούτων μετοίκων (IV 469 M).

ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπωκέ τίς μοι τῶν ὄλων,

5 ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
 ἔλευθέρους, μαστιγίας δ' ἀπ' ἀργυροῦ
 πίνακος ἄγοντος μῶν τάριχος ἐνίστε

5 δυεῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου

καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ

b

10 ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυροῦ.

πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν

ἐργῶδες ἀμέλει. B. τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·

• 10 ἂν γὰρ ἀναθῆ τίς, εὐθὺς ἔτερος ἦρπασεν.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἰππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ

15 ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένη ταῦτα ποιεῖ
 λέγοντα (II 297 K).

τοῖς παισὶ τ' εἶπα (δύο γὰρ ἦγον οἰκοθεν)

τάκκώματ' εἰς τὸ φανερόν ἐκνευιτροωμένα

θεῖναι· κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, [τάκκώματα]

c

20 ἦγεν δύο δραχμὰς, κυμβίον δὲ τέτταρας,

5 ψυκτηρίδιον <δὲ> δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου

λεπτότερον. —

ἀλλὰ ταῦθ' ὄλωσ

πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν.

25 οἶδα δὲ καγὼ τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα,
 ὃς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντα ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν

4 μοί τις C 6 ἀπ' Herw: ἐπ' AC 8 δυοῖν C ὀβο-
 λοῖν Di 9. 10 τριῶν ἐν ἀργυροῦ ἄγ. πεντ. τρυβλίῳ δραχμὰς
 Roper 17 πᾶσι A: corr. XI 502 f 19 eiecto interpreta-
 mento conieci οὗτος μὲν οὖν ἦγεν 20 τέτταρας ἴσως
 ἔτέρας A: δὴ ἔτέρας K 21 δὲ add. Schw 25 οἶδά τινα,
 φησὶν Ἄλεξις, πολίτην ἡμέτερον C: videntur Alexidis verba inesse

τὸν οἰκέτην ἓνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμενον
 d φαρμακοσίοις καὶ Στρομβιχίδῃ, μὴ τῶν χειμερινῶν
 ἀργυρωμάτων ἡμῖν παραθῆς, ἀλλὰ τῶν θερινῶν.
 τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ἐπι-
 γραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζῶν δ' ἐστὶ στρα- 5
 τιώτης, περὶ οὗ λέγει (Π 222 K).

λοιπή τις ὀξίς ἐστὶ καὶ ψυκτήριον,
 τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

ἔξήλαννον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένους
 ἰδέαν. 18. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀημιναῖς φησί (Π 70 K). 10
 παρετέθη τρίπους

e πλακοῦντα χρηστόν, ᾧ πολυτίμητοι θεοί,
 ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.
 καὶ Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν Ὀρέστη·
 σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων. 15
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῆ φησιν·
 ἀλλ' ἀμφὶ δειπνοῖς ὀξὶδ' ἀργυρᾶν ἔχει
 δρακοντομίμοις ὀργάνων τορευμασιν,
 οἷαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου
 μαλακὸν ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνήρ. 20

Θεόπομπος δ' ὁ Χίος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον
 f συμβουλαῖς (FHG I 325) περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου
 τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· ἔξ ἀργυρωμάτων δὲ
 καὶ χρυσῶν πίνει καὶ τοῖς σκεύεσιν χρῆται τοῖς
 ἐπὶ τῆς τραπέζης ἑτέροις τοιούτοις, ὁ πρότερον οὐχ 25
 ὅπως ἐξ ἀργυρωμάτων [οὐκ] ἔχων πίνειν ἀλλ' οὐδὲ
 χαλκῶν, ἀλλ' ἐκ κεραμέων καὶ τούτων ἐνίοτε κολοβῶν.
 Δίφιλος δ' ἐν Ζωγράφῳ (Π 555 K).

2 στρομβιχίδης A: corr. C 10 λήμναις A: corr. Dalec
 18 velut ἡμένην 20 μαλακὸς et ἐκτανταλωθεὶς C 26 οὐκ
 del. Cob 27 καὶ τοῦτο A: corr. C

ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
 εἰ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὄστρέων γένη
 παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
 ὀπτῶν ἐπήγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
 5 τριμμάτια τούτοις ἐν θυγαῖς ἀργυραῖς.

Φιλήμων Ἰατρῶ (Π 487 K)·

καὶ γυλίον τιν' ἀργυρωμάτων.

Μένανδρος Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ (IV 111 M)·

λουτρόν, θεραπαίνας, ... ἀργυρώματα.

10 καὶ ἐν Ἰγνίδι (IV 210 M)·

ἀλλὰ τὰργυρώματα

ἦκω λαβεῖν βουλόμενος.

Δυσίας δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος b
 ὁ λόγος (fr. 148 Tur): 'ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα
 15 ἔτι ἦν διδόναι.' οἱ δ' ἔλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασιν
 ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον.'

19. τσαυτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ ὁ Ποντια-
 νὸς ἔφη· 'σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ
 τοῖς Ἕλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δὲ ἄργυρος
 20 ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν
 τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶν
 Δοῦρις ὁ Σάμιος (FHG II 470) φιάλιον χρυσοῦν κεκτη-
 μένον ἀεὶ τοῦτ' ἔχειν κείμενον ὑπὸ τὸ προσκεφά- c
 λαιον. καὶ τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσοῦν ἄρνα, περὶ ἣν
 25 γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλείων μεταβολαὶ
 ἔτι τε τῆς τραγωδίας ἢ πολλή, φιάλην ἀργυροῦν φησι
 γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης (FHG II 41)
 ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσοῦν. Ἀναξιμένης δ' ὁ
 Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις

7 γύλιον Cas: γυλιαν A 9 στρώματ' suppl. Mein
 25 βασιλείων A: corr. Wilam

(fr. I M) τὸν Ἐριφύλης ὄρμον διαβόητον γενέσθαι
 διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε <τὸ> χρυσίον παρὰ τοῖς
 Ἕλλησι· καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε
 παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κατὰ-
 d ληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα δαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ πο- 5
 τηρίων δὲ χαλκῶν ἐπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλου-
 τεῖν καὶ τὰς θήκας τούτων ἀνόμαζον χαλκοθήκας.
 Ἡρόδοτος τέ φησι (II 151) τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς
 χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν, τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν
 θύουσι ποτε κοινῇ οὐχ εὐρεθῆναι πᾶσι δοθῆναι φιάλας 10
 ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων
 βασιλέων χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι τῶν ἄλλων ἀργυραῖς
 σπενδόντων. συληθέντος δ' οὖν τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ
 τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν
 e ὁ χρυσός, εἰσεκῶμασε δὲ καὶ ὁ ἀργυρός. ὕστερον δὲ 15
 τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας θησαυ-
 ροὺς ἀνελομένον ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ Πίνδαρον
 εὐρυσθενῆς πλοῦτος (pyth. V 1). 20. καὶ τὰ ἐν Δελ-
 φοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ
 πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη· καὶ 20
 πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ ἄχρυσος
 ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φαινίας τέ φησιν ὁ Ἑρέσιος καὶ
 f Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. ἱστο-
 ροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερὸν ὑπό-
 τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τούτου Κροίσου, μεθ' οὓς 25
 ὑπὸ τε Γέλωνος καὶ Ἰέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ
 μὲν τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος
 καθ' οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτευε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ
 δ' Ἰέρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος

2 τὸ add. Wilam 10 πᾶσι K: φησι A 13 δ' οὖν K:
 γοῦν A οὖν C δὲ Eust. 868, 52 22 φανίας A

- (FHG I 314): ἦν γὰρ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν κεκοσμη-
 μένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν, οὐκ ἀνδριαῖσιν ἀλλὰ λέβησι
 καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεπονημένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν
 χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις²³²
- 5 Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὐρίσκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίου
 πέμψαντες [εἰς θεοῦ] ἐπηρώτων τὸν θεὸν παρ' οὗ
 χρυσίου πρῶται. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλεν παρὰ Κροίσου
 τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ἀνεῖσθαι [παρ' ἐκείνου]. καὶ
 οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου ἀνήσαντο. Ἰέρων δ' ὁ
- 10 Συρακόσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὸν τρί-
 ποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ἐπὶ πολὺν ^b
 χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἐπεμψε τοὺς ἀναζη-
 τήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες μόλις ποτ' εἰς Κό-
 ρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρ'
- 15 Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ, ὃς πολλῶ χρόνῳ συνωνού-
 μενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους.
 ἀπέδοτο γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ Ἰέρωνος ὅσον ἠβούλοντο
 καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον
 ἠδύνατο χωρῆσαι ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἰέρων
- 20 πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἐπεμψεν ἐκ Σικε-
 λίας.^c 21. Ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φαινίας ἐν τῷ περὶ
 τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων (FHG II 297), ὡς χαλκῶν ὄντων
 τῶν παλαιῶν ἀναθημάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων
 καὶ ἐγχειριδίων, ἃν ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπιγεγραφθαι φησίν·
- 25 θάησαι μ'· ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρέει πύργῳ
 ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἄμφ' Ἑλένη·
 καὶ μ' Ἀντηνοριδῆς ἐφόρει κρείων Ἑλικίαν·
 νῦν δέ με Λητοῖδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

1 sqq. oratio hiatibus frequens epitomatoris culpa 3 μὲν
 οὖν K 6 [εἰς θεοῦ] Mein 8 [παρ' ἐκείνου] K et om. C
 17 ὅσον Cas: ὃν AC 21 φανίας A

d ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὃς ἦν εἰς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων
τεθέντων·

χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοὶ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα·
καὶ μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 5
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

22. Ἔφορος δὲ ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν
e τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 275) περὶ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ἱεροῦ λέγων φησὶν· Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάλλος
καὶ Φάλαικος οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμι- 10
σαν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τὸν τε
τῆς Ἐριφύλης κόσμον ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς
ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης
ὄρμον Μενελάου ἀναθέντος. ἑκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς
ἐχορησεν, Ἀλκμαίω μὲν πνυθανομένῳ πῶς ἂν τῆς 15
μανίας ἀπαλλαγείη·

τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίαν ἀποπαῦσαι·

f καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ
'Αμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·
Μενελάῳ δὲ πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιο· 20
πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειρῆς, ὃν ποτε Κύπρις ἔδωχ' Ἑλένη μέγα χάσμα·
ὣς σοι Ἀλέξανδρος τίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

233 συνέβη δὲ ταῖς γυναῖξιν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ
κόσμου τούτου ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ δια- 25
κληρουμένων ἢ μὲν σκυθροπῇ οὔσα κατὰ τὸν βίον
καὶ σεμνότητος πλήρης τὸν Ἐριφύλης ὄρμον, ἢ δὲ
ᾧρα διαφέρουσα καὶ μάχλος οὔσα τὸν τῆς Ἑλένης

ἔλαχε. καὶ αὕτη μὲν ἐρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἑπει-
 ρώτου συνεξεδήμησεν, ἣ δὲ τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβού-
 λευσεν.¹

23. Πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ Λυκοῦργος ὁ Λάικων
 5 οὐδ' εἶων ἐνεπιδημεῖν ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τῶν
 ἄλλων πολυτελῶν οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἄργυρον οὐδὲ
 τὸν χρυσόν, τῶν μεταλλευομένων τὸν σίδηρον καὶ τὸν b
 χαλκὸν ἀρκεῖν νομίζοντες, ἐκεῖνα δ' ἐκβάλλοντες ὡς
 λυμαινόμενα τὰς ὑγαινοῦσας τῶν πόλεων. Ζήνων
 10 δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς πάντα τὰ ἄλλα πλὴν τοῦ νομίμως
 αὐτοῖς καὶ καλῶς χρῆσθαι νομίσας ἀδιάφορα τὴν μὲν
 αἴρεσιν αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπειπᾶν, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν
 λιτῶν καὶ περιττῶν προηγουμένως ποιεῖσθαι προστάσ-
 σων, ὅπως ἀδεῆ καὶ ἀθανάμαστον πρὸς τᾶλλα τὴν διά-
 15 θεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι ὅσα μῆτε καλὰ c
 ἐστὶ μῆτε αἰσχρὰ τοῖς μὲν κατὰ φύσιν ὡς ἐπὶ πολὺ
 χρῶνται, τῶν δ' ἐναντίων μηδὲν ὅλως δεδοικότες λόγῳ
 καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται. οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις
 ἐκβέβληκεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημένων, ἀλλ' ἐποί-
 20 ησεν ὑπογείλους αὐτῶν φλέβας πολύπονον καὶ χαλεπὴν
 ἐχούσας ἐργασίαν, ὅπως οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες
 ὀδυνώμενοι μετώσι τὴν κτῆσιν, καὶ οὐχ οἱ μεταλλεύ-
 οντες μόνοι ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευθέντα συναγεί-
 ροντες μυρίοις μόχθοις θηρεύωσι τὴν περιβλεπτον
 25 ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν χάριν d
 ἐπέπερ ἐπιπόλαιον αὐτῶν ἐστὶ τὸ γένος, εἰ γ' ἐν ταῖς
 ἔσχαταις τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγ-
 ματα χρυσοῦ καταφέρει καὶ ταῦτα γυναικες καὶ ἄνδρες

1 ἔλαχε Wilam (ἔλαβε olim K); εἴληψε C om. A 8 ἀρ-
 κεῖν C et lemma A: ἀρκεῖσθαι A 12 αἴρεσιν K: ἀρχὴν A
 13 προηγουμένως A: corr. Cas 25 lacunam ind. Cas

ἀσθενεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες
 διστάσι καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ
 τοῖς Ἐλουητιοῖς φησὶν ὁ ἔμὸς Ποσειδώνιος (FHG III 273)
 καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν Κελτῶν. καὶ τὰ τε πάλαι μὲν
 Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη, εἰδ' ὕστερον Ὀλβια προσαγο- 5
 ρευθέντα, νῦν δὲ Ἄλπια (ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας) αὐτο-
 μάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρω διερρῦη. τὸ μέντοι
 γε πολὺ τοῦτου βαθείαις καὶ κακοπαθείαις μεταλλείαις
 εὐρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα Δημήτριον ἐλπίζουσης
 τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν 10
 τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος γοῦν φησιν ὅτι ἴσχυ-
 ραίς καταναλώσαντες τὰ φανερά τῶν ἀδήλων ἔνεκα
 ἃ μὲν ἐμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ
 αἰνίγματος τρόπον (Hom. ep. 16) ἀτυχοῦντες. 24. Λακε-
 δαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἔθῶν καλούμενοι εἰσφέρειν 15
 εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος
 (l. s.), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσὸν ἐκπᾶντο μὲν
 οὐδὲν ἦττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρ-
 κάσιν· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων,
 ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἐχθρὰν 20
 γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι τὸν
 πρότερον ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱστο-
 ροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν Λύ-
 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἰτιον γενέσθαι.
 284 Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους ἐλευθερώσαντα ἀπο- 25
 θανεῖν ἀποκατερέθησαν λόγος, καταγνωσθέντα ὑπὸ
 τῶν ἐφόρων ὡς νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρείου

1 ὑποψήχοντες A: corr. C 8 ἐπουητιοῖς A: corr. Schw
 4 velut κατὰ τε τὰ πάλαι ... <ἠ γῆ> διερρῦη, cf. Strab. 3
 p. 147 8 κακοπάθεις A: corr. Cob Posidonii fragmentum per-
 tinet usque ad p. 284 c 27 ὡς add. C λυσανδρείου A: corr. C

λήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῶ καὶ συγχωρου-
 μένου δήμου καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος οὐ
 ῥάδιον ἦν τὸν θνητὸν ὀλίγων γενέσθαι. 25. τῶν
 δὲ Γαλατῶν οἱ Σκορδίσται καλούμενοι χρυσὸν μὲν οὐκ
 5 εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληζόμενοι δὲ τὴν ἄλλο-
 τριαν καὶ ἀδικοῦντες <τὸν ἄργυρον> οὐ παραλείπουσι. b
 τὸ δ' ἔθνος αὐτῶν ἐστὶ μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου
 στρατευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν,
 Βαθάναττος δέ τις ἡγεμῶν αὐτοὺς διώκισεν ἐπὶ τοὺς
 10 περὶ τὸν Ἰστρον τόπους . . . ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι'
 ἧς ἐνόστησαν Βαθαναττίαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους
 τοὺς ἐκείνου Βαθανάττους ἐτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν.
 ἀφωσιώκασι δὲ οὗτοι τὸν χρυσὸν καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν
 εἰς τὰς πατρίδας, δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον.
 15 ἀργῦρον δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ
 ποιοῦσιν. καίτοι γε ἐχρῆν οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συλη- c
 θέντος, ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορίσαι·
 εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς τὴν χώραν, ἢ
 περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημμέλουν ἢ εἰ μηδὲ
 20 ταῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ
 τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὀλομανοῦντες ἂν διετέλουν.

26. τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος — ἐφι-
 λοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπianoῦ ἀπολύ-
 σασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ
 25 μὲν Πλούταρχος ἔφη· τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα
 πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερόν. Πολέμων γοῦν (ὁ d
 εἴτε Σάμιος ἢ Σικυώνιος εἴτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος

4 κορδίσται AC: cf. Strab. p. 296 et Steph. B. s. v. Σκορ-
 δίσκοι 6 τὸν ἄργυρον add. Wilam 7 βρέννου A: corr. C
 9 βαθηγαβα· (hoc om. C) ἀθανάτιος δὲ AC: legebatur Βαθά-
 νατος 10 lacunam ind. K 12 βαθανάτους AC 19 ἢ εἰ K:
 καὶ εἰ A ἢ C 20 ταύτην A ταῦτ' ἦν C: corr. Schw

χαίρει, ὡς ὁ Μοψεάτης Ἡρακλείδης λέγει καταριθ-
 μούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ' ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο
 δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος εἰρηκε)
 γράψας περὶ παρασίτων φησὶν οὕτως (fr. 78 Pr.)· 'τὸ
 τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι, παρὰ 5
 δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὐρίσκομεν τὸν παράσιτον ἱερὸν τι
 χρῆμα καὶ τῷ συνθροίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνοσάργει
 e μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τίς ἐστίν, ἐν ἧ ψή-
 φισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος Θουκυ-
 δίδου, λέγεται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας οὕτως· 10
 'τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων.
 οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων
 παίδων κατὰ <τὰ> πάτρια. ὅς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρα-
 σιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.'
 ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως 15
 f γέγραπται· 'καὶ τὸ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν Κηρύ-
 κων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν
 ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.' ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀνα-
 θήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· 'ἄρχοντες καὶ παράσιτοι
 ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες 20
 χρυσοῦ στεφάνῳ. ἐπὶ Διφίλης ἱερείας παράσιτοι Ἐπί-
 λυκος ... στρατοῦ Γαργήτιος, Περικλῆς Περικλείου
 Πιτθεύς, Χαρίνος Δημοχάρους Γαργήτιος.' κὰν τοῖς
 τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· 'θύειν τῷ Ἀπόλ-
 λωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.' Κλέαρχος δ' ὁ 25
 Σολεύς, εἰς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν,
 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει (FHG II 303)·

8 οἱ μὲν οὖν A: corr. Mus 10 τ' ἐν A: corr. ς 12 ἔστων
 Meier: ἕνα τῶν A 13 τὰ add. Cas 14 εἰσαγέτω ὁ ἱερεὺς
 τοῦτον Wilam 18 Παλληνίδος Preller 21 Διφίλης Meier:
 δὲ φυλῆς A ἐπὶ Λυκοστράτου A: Ἐπίλυκος Heringa 25 ἀχαρ-
 ναίων A

- ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἔτοιμον, τότε δὲ τὸν²³⁵
 εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον. ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς
 νόμοις . . . αἱ πλείσται τῶν πόλεων ἔτι καὶ τήμερον
 ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παρασίτους.’
- 5 Κλειδῆμος δ’ ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί (FHG I 361): ‘καὶ
 παράσιτοι δ’ ἠρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ.’ καὶ Θεμισῶν
 δ’ ἐν Παλληνίδι: ‘ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν
 ἀεὶ βασιλεύοντα <καὶ τοὺς ἄρχοντας> καὶ τοὺς παρα-
 σίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δῆμων προσαιρῶνται καὶ
 10 τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.’
27. ἔχεις δὲ καὶ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν ^b
 τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ
 τῶν παρασίτων ὁ λόγος) καὶ τῷ Ἀνακείῳ ἐπὶ τινος
 στήλης γέγραπται: ‘τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιν τοῖν
 15 ἔξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ
 δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ Ἰερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρα-
 σίτοις.’ Κράτης δ’ ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου
 φησί: ‘καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ’ ἄδοξον μετὰκειται
 πρῶγμα, πρότερον δ’ ἐκαλοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν
 20 τοῦ Ἰεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν
 τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ γε- ^c
 γραπται ταυτί: ‘ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλεύοντα τῶν
 τε ἀρχόντων ὅπως ἂν καθιστῶνται καὶ τοὺς παρασί-
 τούς ἐκ τῶν δῆμων αἰρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα.
 25 τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ
 μέρους τοῦ ἑαυτῶν ἕκαστον ἐκτέα κριθῶν δαίνυσθαι
 τε τοὺς ὄντας Ἀθηναίων ἐν τῷ Ἰερῷ κατὰ τὰ πάτρια.

2 κατηλαγμένον A: corr. C 3 lacunam ind. K 6. 7 θέσιμον
 δ’ ἐν Παλληνίδος Wilam 8 suppl. R. Schoell 9 προαιρῶνται A:
 corr. Wilam 18 μετὰκειται Wilam: μὲν κείται A 26 δαί-
 νυσθαι τε προθύσαντας τῇ Ἀθηναίᾳ Wilam

τὸν δ' ἐκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς
 Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κριθῶν.
 d ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε
 γέγραπται· εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεῶ [τοῦ ἀρχείου]
 καὶ τοῦ παρασιτίου καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς διδόναι τὸ 5
 ἀργύριον ὁπόσου ἂν οἱ τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταὶ μισθώ-
 σωσιν· ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν τῷ τὰς ἀπαρχὰς
 ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι τοῦτο παρασίτιον
 προσηγορεύετο· ταῦτ' ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ
 ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει (FHG I 410) μνημονεύων τῶν 10
 καταλεγόμενων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων καὶ Δίοδωρος
 e ὁ Σινωπεὺς κωμωδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον
 ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (p. 239 b). Ἀριστοτέλης
 δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ (fr. 426 R) 'παράσιτοι',
 φησί, 'τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ 15
 πολεμάρχοις εἰς' τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων
 τέ τινων καὶ τῶν ἀλιέων ὄψον.' 28. τὸν δὲ νῦν λεγόμε-
 νον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περιγραμνὸς ἐν τῷ περὶ
 διδασκαλιῶν εὐρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλεξίδου,
 ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ 20
 f (p. 225 L) παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως λέγων·
 ἀλλ' ἄλλος ἔσται· ὧδε τοῦδε κατὰ πόδας,
 τὸν ῥαδίως λαψῆ τν καιτοίνυν γαθην
 εὖωνον ἀείσιτον. B. ἀλλ' ἔμπας ὄδε
 ἄμυστιν ὧσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον. 25
 καὶ αὐτὸν ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιαῦτα πρὸς
 τὸν πυνθανόμενον·

1 fort. εἰς Θαργήλια 4 [τοῦ ἀρχείου] K coll. Poll. VI 85
 6 ἱερῶν A: corr. Preller 22 ὄδ' ἔσται· ὄδε A: ὄδ' del.
 Mein, ἔσται· Bergk, ὧδε Schw 28 ῥα δεινῶς A: ῥαδίως cens.
 ed. Schweigh κοινανόν γὰ θην dubitans ipse Bergk 24 ἀεί-
 σιτον A 26 δι αὐτὸν A: corr. Mein

συνδειπνέων τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γὰρ μὴ λῶντι, κωῦδεν δεῖ καλεῖν·
τηνεὶ δὲ χαρίης τ' εἰμι καὶ ποιέω πολὺν
γέλωτα καὶ τὸν ἱστιῶντ' ἐπαινέω.

236

- 5 5 καὶ κά τις ἀντίον λίη τήνῳ λέγειν,
τήνῳ κυδάζομαι τε κάπ' ὧν ἠχθόμαν.
κῆπειτα πολλὰ καταφαγών, πόλλ' ἐμπιῶν
ἄπειμι· λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει·
ἔρω δ' ὀλισθηράζων τε καὶ κατὰ σκότος
10 10 ἔρημος· αἶ κα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
τοῦθ' οἶον ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι
οὐ λῶντι πλεῖον, ἀλλὰ μαστιγῶντί με.
ἐπεὶ δέ χ' εἶκω οἰκαδὶς καταφθαρεῖς,
ἄστρωτος εὐδα· καὶ τὰ μὲν πρῶτ' οὐ κοῶ,
15 15 ἄς κά μ' ἄκρατος οἶνος ἀμφέπη φρένας.

b

29. καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρμου
παράσιτος. ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ τάδε φησὶν (Π 561 K):
ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
20 ἀτενεὶς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.

5 κᾶν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὄρθον τρέχῃ,

c

1 συνδειπνέω Cas 2 τῷ γαμηλιωντι τω γα κωῦδεν δεν
καλεῖν A: τῷ γα μὴ λῶντι Petitus, λῶντι Di, μηχὶ λῶντι Mein
κωῦδεν δεῖ Grot 3 τηνεῖς A: corr. Schw χαριστ' A: corr. Bgk
5 λῆ A: corr. Wilam λέγει A: corr. 5 6 καπωνηχθουμαν A:
corr. Mein 10 ερημος A: corr. Cas (ἔραμος) et Ahrens (ἔρημος)
εκακαδεντυχω A: corr. Mus 11 τουτοιον A: corr. Ahrens
12 πλεῖον Ahr: παιων A 13 ἐπιδηγεικω A: corr. Schw (ἦκω)
et Ahr (εἶκω) οἰκαδ' εἰς A: corr. Di καταφθαρεῖς A: corr.
Heringa; κατ διφθέρας Bgk 15 ἄς καμὸν ἄκρατος A: corr.
Toup; ἄς χ' ἀμέων ἄκρατος [οἶνος] ἀμφ. φρ. Bgk 20 τρια-
γλυφουδε A: corr. C 23 σφοδρῶς C

γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ περὺσσομαι·
 ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
 ὅτι τοῦτό μοι τὸ δείκνον ἀλλ' οὐδ' αἴμ' ἔχει.
 πρῶτος δ' Ὅμηρος, ὡς τινές φασι, εἰσήγαγε παρά-
 σιτον, τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστὴν τοῦ δ
 Ἔκτορος (P 575).

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος,
 d ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τὲ μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.
 τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἰρηκεν τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν. 10
 διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ
 τὴν γαστέρα· φησὶν δ' ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 74
 Gaede), ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιωρηκῆναι κατὰ τῆς
 e γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος
 τὴν ἀντάρκιαν ἐξηλωκώς. 15

30. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας
 ἐκάλου, ἀφ' ὧν καὶ Εὐπολις τῷ δράματι τὴν ἐπι-
 γραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας
 τὰδε λέγοντα (I 301 K).

ἀλλὰ δίαιταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς 20
 λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμὲν ἅπαντα κομψοὶ
 ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλὰ, μικρὸν δέ τι κάμους αὐτοῦ.
 b ἱματίῳ δέ μοι δὴ ἐστὸν χαριεντε τοῦτῳ,
 f οἷν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω 25
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθύς περὶ τοῦτον εἰμί.

1 τε Dobr: τι A om. C χαίρω τε καὶ γέγηθα Dobr 2 ἂν
 AC 7 πόθης A 21 ἅπαντες AC: corr. Herm 22 ὅτοισι
 Pors: τοῖσι AC 23 κάμον A: corr. Bergk 24. 25. τοῦτῳ,
 οἷν Pors: τούτοις AC 26 τιν' C: τι οὖν A

ἄν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ
 10 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὐ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
 5 τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ἢ ἠκφέρειται θύραζε.
 οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· 237
 σκῶμμα γὰρ εἰπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
 ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ.

31. τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει
 10 Ἀραρῶς ἐν Ἑμμενίῳ διὰ τούτων (II 218 K).
 οὐκ ἔσθ' ὄπως οὐκ εἰ παράσιτος, φίλτατε.
 ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὸν τρέφων σε τυγχάνει.
 πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ
 ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχῃτι (p. 179 c).
 15 φησὶ γάρ· 'καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.' παρα- b
 σίτων δ' εἶναι φησι γένη δύο Ἀλεξίς ἐν Κυβερνήτῃ
 διὰ τούτων (II 338 K).

20 δὺ' ἐστὶ, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,
 ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμωδημένον,
 5 οἱ μέλανες ἡμεῖς. θάτερον ζητῶ γένος,
 4 σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
 ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὄφρῦς ἔχον c
 χιλιοταλάντους ἀνακυλίον τ' οὐσίας.
 25 νοεῖς (σὺ) τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; N. καὶ μάλα.
 A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος

3 ἐρχόμεθ' A: corr. ζ 5 εὐθέως A: corr. Grot φέρεται
 A: corr. Bergk 7 εἰπας ἔλεγεσ A: corr. Pors 10 ἐμμενίῳ A:
 corr. Cas 12 ὁ διατρέφων A: corr. Bothe 20 ζητῶ suspectum
 22. 21 transpos. Dobr 21 ἐκ μέσου corruptum; requiro etiam
 τὸ σεμνοπ. 22 σατρ. ζαχρῦσους Dobr 23 ἔχοντα A: corr.
 Grot 25 σὺ add. Reisig

- 10 τῆς ἐργασίας εἰς ἔστι, κολακειᾶς ἀγών·
 ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἢ τύχη
 ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττωσι·
 d εἶθ' οὐ μὲν εὐποροῦμεν, οὐ δ' ἀλούμεν.
 ἄρα γε διδάσκων, Ναυσίνικ' ; N. οὐκ ἀστόχως, 5
 ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μὲ τι.
 32. χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρῦθμως τὸν παράσιτον
 ὁποῖός τις ἔστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως (II 454 K)·
 ἐπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
 κακῶς λέγειν; ἥμιστά γ'· οὐδὲν ἔστι γὰρ 10
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις χρησιμώτερον γένος.
 εἰ δ' ἔστι <τὸ> φιλέταιρον ἐν τι τῶν καλῶν,
 5 ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
 e ἐρᾶς, συνεραστῆς ἀπροφάσιτος γίνυται.
 πράσσεις τι, πράξει συμπαρῶν ὅ τι ἂν δέη, 15
 δίκαια ταῦτά τῳ τρέφονται νενομικῶς,
 ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἶος τῶν φίλων.
 10 χαίρουσι δειπνῶν ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
 τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἤρως ἢ θεὸς
 ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; 20
 ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
 τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
 f 15 ὃ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος.
 γέρα γὰρ αὐτοῖς ταῦτά τοῖς τῶλύμπια
 νικῶσι δίδονται χρηστότητος εἵνεκα, 25
 σίτησις. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
 πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

3 μεγάλαις A: corr. Mus 5 ἄρ' ἐκδιδάσκω Kock, fort. σ'
 ἐδιδασκον, reliqua recte distinctit Dutheil 12 τὸ add. Cas
 21 ἵνα δὲ μὴ AC: corr. Grot 24 ταῦτα A: corr. C 27 προσ-
 αγορευτέα Mein

33. καὶ Ἀντιφάνης δὲ ἐν Διδύμοις φησὶν (II 43 K)·

ὁ γὰρ παράσιτος ἐστίν, ἂν ὀρθῶς σκοπῆς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.
οὐδεὶς παράσιτος εὖχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,

238

5 τούναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί.

ἐστὶν πολυτελής τῷ βίῳ τις· οὐ φθονεῖ,

6 μετέχειν δὲ τούτων εὖχετ' αὐτῷ συμπαράν.

κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἄμα,

οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,

10 ὀργὴν ἐνεργεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·

ἔρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ·

b

10 πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,

ἂν ἧ τὸ σιτάρκημα δεῖπνον εὐτρεπές.

34. καὶ Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Ἰατρῷ φησι (II 277 K)·

15 βούλομαι θ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους·

ἂν τις ἐστὶ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι

... ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον

τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον αὐταργεῖον c

μ' ὄραν.

20 προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναι τι πρὸς

6 κλιμάκιον ... Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·

κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πει-

ρᾶν καπνός.

κάν Πυθαγοριστῆ δέ φησι (II 280 K)·

25 πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἐν

νόμιζ' ὄραν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.

2 ὁ γὰρ Wakef: ὄρα γὰρ AC 10 γελᾶν Herw 18 σιτάρ-
χημα AC: corr. Cob 15 αὐτῷ corruptum 17 παρα νέων
suppl. Grot, τοῖς νέοις Wilam 18 Ἀργεῖον Grot, Ἀνταῖον Iac
20 προσβάδην A προσβαίνειν C: corr. Grot 20. 21 ἀνα-
βῆναι τέγος | κλιμακίω vel κλίμακι ... K

- d ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμψη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
5 ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνίγος ὑπομείναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μὴδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν 5
κονιορτός, ἀννπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μὴδὲ μικρὸν νυκτερίς.
35. Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις (II 94 K)
τὸν τρόπον μὲν οἶσθ' ἀ μου
e ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις 10
τοιοῦτός εἰμι δη τις τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
5 φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ ἔξειθ' εἰν φρέαρ, 15
ἄγγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχη τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
10 ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
f διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
τῶν σκαμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὦν φίλος 20
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφην μόνον.
- Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτω μελλόντων γίνεσθαι γάμων
τὸν παρὰ σίτου ποιεῖ λέγοντα τάδε (II 561 K)
ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς
ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει' ὄρθως ὁδὸν 25
239 ἢ πῦρ ἐναύσει' ἢ διαφθεῖρει' ὕδωρ,
ἢ δειπνεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά.

5 μήτε χρῆσθαι μήτε ὄρᾶν AC: χρίεσθαι Wilam, reliqua
corr. K 11 εἰμι C: εἰμη A; fort. εἰμι· δεῖ τι τύπτεσθαι .13 ἀζαν-
τανεμος AC: corr. Lobeck 15 φρέαρ corruptum 17 ἀπρό-
σκεπτος anonymus 25 φρασειή A φραση· ἢ C: corr. Pors
27 δειπνεῖν A: corr. Erfurd̄t κωλύση A κωλύσει C: corr. Erf

Εὐβουλος δὲ ἐν Οἰδίποδι (II 189 K).

ὁ πρῶτος εὐρῶν τάλλοτρια δειπνεῖν ἀνήρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὄστις δ' ἐπὶ δειπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
5 καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,

5 φρυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβῶν.

36. Διόδωρος δὲ ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ
παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησὶν
(II 420 K).

- 10 βούλομαι δεῖξαι σαφῶς b
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὖρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί·
5 τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὖρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
15 ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
οὐ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ,
10 παρακειμένην τε <τὴν> τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
20 ἔχουσιν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως c
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγῶν, πιῶν,
ἀπέρχεται οἰκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολὰς.
κἀγὼ ποῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
15 ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
25 καὶ τὴν θύραν ἀνεφωγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῇ
ἔμαντόν, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιῶν,
20 ἀπέρχομαι οἰκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος. d

19 τὴν add. Cas 20 κατακλιθεὶς AC: corr. Dobr 21 ἀρι-
στήσας AC: corr. Mus ἐπιῶν AC: corr. Grot 23 ποιῶ C

- ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμα ἔνδοξον ἀεὶ (καὶ) καλόν,
 ἐκεῖθεν ἄν γνοίῃ τις ἔτι σαφέστερον·
 τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἢ πόλις
 ἐν ἅπασιν τοῖς δῆμοις θυσίας ποιουμένη
 25 εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ 5
 οὐκ ἔστι ποτ' ἀπεκλήρωσεν οὐδὲ παρέλαβεν
 εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
 ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς,
 ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δὴ ἀστῶν γεγονότας,
 e 30 ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας. 10
 εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
 τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι
 τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριστάτους
 ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
 35 καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὴν προσεφύγη 15
 φαφανίδα καὶ σαπρὸν σίλουρον καταφαγῶν,
 ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἠριστημέναι.
 ἐπὶ δ' ἀποπάρθη μετὰ τινος κατακείμενος
 f τούτων, προσάγων τὴν ῥίνα δεῖθ' αὐτῷ φράσαι·
 40 'πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;' 20
 διὰ τοὺς τοιοῦτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
 τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρὸν ἔστι νῦν.
 37. καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν (II 414 K)·
 ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθη μετὰ
 Φιλοξένου τῆς Πτερονοκοπίδος νέος ἔτ' ὢν, 25

1 καὶ add. Mus 4 ποιουμένης A: corr. Cas 9 δυνα-
 στῶν A: corr. Cob 10 θυσίας A: corr. Cas 12 τινὲς Cas:
 τινᾶς A 15 ἐπειδὴ A: corr. C προσεφύγοι A: corr. Kock
 16 φαφανίδας AC: corr. K 17 ἔφασαν AC: corr. Kock
 18 ἐπεὶ δ' ἂν δ' AC: corr. Kock 19 τούτων AC: corr. Dobr
 δεῖ ταυτῶ A δεῖτ' αὐτῷ C: corr. Kock 22 νῦν Cas: νυνί AC
 23 χαλκιδικῶ A

- πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
 ὀστέων τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
 5 ἐνίοτε τοῦλάχιστον ὀκτὼ τραύματα 240
 ἔχειν. ἔλυσιτέλει γάρ· ἦντων εἰμὶ γὰρ
 5 τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινα
 τὸ πρᾶγμα μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
 οἶον φίλερίς τις ἐστὶ καὶ μάχεται τί μοι·
 10 μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον ὅσα τ' εἴρηκέ με
 κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
 10 πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι φησί τις·
 ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
 γλαύκου βεβρωκῶς τέμαχος ἐφθὸν τήμερον b
 15 αὔριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
 τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἢ φύσις τέ μου.
 15 Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ πα-
 ράγει τινα παραπλήσιον τοῖς ἐν τῷ Κλαυδίῳ νῦν
 σοφιστεύουσιν, ὃν οὐδὲ μεμνησθαι καλόν, τοιαῦτα
 περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα (Π 310 K)·
 κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
 20 πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον
 περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἰ τις ἐμπέσοι λόγος, c
 τὸ τεχνίον αἰεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
 5 καὶ παιδομαθῆς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.
 38. παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος
 25 μὲν, οὗ μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν
 Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι· ἐν δὲ Ὀλυνθίοις φησὶν (Π 355 K)·
 ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὃ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ

1 ὑπομένων A: corr. Grot. κονδύλιων A: corr. Schw
 4 corruptus; ἐκατέρησα δ' conl. Wilam. 10 fort. ὢν δὲ
 22 καταπινέτω A: corr. Dalec. 27 ἔστω A: corr. Cas

δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὡς φασι, μόνον·
 d ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέχεται.
 Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρία (II 419 K)·

ὑπερσηχνόμην

μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δεικνεν· πάνν 5
 αἰσχρὸν <γάρ>. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
 ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἐσθ' ὄραν·

5 οὕτως ἐρυθριᾶ συμβολὰς οὐ κατατιθεῖς.

Τιμοκλῆς Κενταύρω ἢ Δεξαμενῷ (II 460 K)·

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παρασίτον ἀποκαλῶν. 10

ἐν δὲ Καννίοις (ib. 460)·

e ἤδη προσενηνέκται. τί μέλλει; σπεύδετε,
 ᾧτάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
 κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτῶ τούβολοῦ
 θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ 15
 5 ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ᾧ φίλτατε,
 πεινῶν.

ἐν δ' Ἐπιστολαῖς (ib. 456)·

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ· μὰ τοὺς θεοὺς,
 Τιθύμαλλος οὐδεκάποτ' ἠράσθη φαγεῖν 20

οὕτω σφόδρ' οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,

f οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος

5 κινεῖν ὀδόντας.

Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ (II 108 K)·

ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν. 25

B. λέγεις ἐσεσθαι <τὸν> Τιθύμαλλον πλούσιον.

εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου

2 θάνατος A: corr. Cas 6 γὰρ add. Schw 17 πίνων
 A: corr. Mein 22 νεῖλος A et νᾶλλον etiam VIII 843 b ἄλ-
 φίτου A: corr. Cas 24. 25 τυρρηνωῶν ἀρετὴ A: corr. Dobr.
 quamquam non ἀρετῆ, sed πλοῦτος requiri videtur 26 τὸν
 add. Schw 27 εὐπράξεται A: corr. Cob

παρ' οἷσι δειπνεῖ προῖκα, συλλέξει συχνήν.

39. ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρα-241
σίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρε-
κάκῳ οὕτως (II 456 K):

5 ἀγορὰν ἰδεῖν εὖσπον εὐποροῦντι μὲν
ἦδιστον, ἂν δ' ἀπορῆ τις, ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ἀψάνει παρ' αὐτὸν οἰκαδε.

6 ἦν δὲ τὸ πάθος γέλοιον, οἴμοι, τέτταρας
10 χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγγέλεις ὄρων,
θύννεια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντῃ μὲν περιελθὼν ἦρετο b
ὀπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίῳ (II 314 K):

15 ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὄμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῆ τις.

ἐν δὲ Τίτῳ (ib. 380):

20 ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τα γέλοι' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βοῦλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων· c
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾷσι (II 291 K):

Κόρυδον τὸν χαλκότυπον πεφύλαξο,
25 ἦν μὴ σοὶ νομισεῖς αὐτὸν μηθὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄσπον κοινῇ μετὰ τούτου πάποτε δαίση
τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,

1 παρ' οἷς ἐδείπνει A: corr. Kock συλλέξειν A: corr. Di
σύχνα Cob 8 ὄψανει AC: corr. Schw 11 ἡμωδία A: corr. Cas
12 πάνταμεν A: corr. Di 13 ἀποτρέχεις A ἀποτρέχεις εἰς C:
corr. Cas 18 ἂν AC ἂν τε μὴ suppl. Nauck 21 εἶναι βοῦ-
λεται AC: corr. Schw B. add. Iac 25 ἦ μὴ σοὶ νομίσης Emperius

5 χαλκῆν, ἄκαματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.
 α ὅτι δὲ γέλοια ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τοῖτοις γελαῖσθαι
 ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι (II 365 K)

πάνυ τοι βούλομαι

οὗτος γελαῖσθαι καὶ γέλοι' αἰεὶ λέγειν 5

μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεὺς
 ὁ Σάμιος Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων.
 γράφει δ' οὕτως: 'Εὐκράτης ὁ Κόρυδος πίνων παρά
 τινι σαθρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας 'ἐνταῦθα', φησίν, 'δει- 10
 ο πνεῦν δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστεραν χεῖρα ὥσπερ αἰ
 Καρνάτιδες.'

40. Φιλόξενος δ' ἡ Πτερνοκοπίς ἐμπεισόντος λόγου
 ὅτι αἰ κίχλαι τίμιαί εἰσι καὶ τοῦ Κορύδου παρόντος,
 ὃς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, 'ἀλλ' ἐγώ', ἔφη, 'μνημονεύω 15
 ὅτε ὁ κόρυδος ὀβολοῦ ἦν.' ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος
 τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἰρηκεν ἐν τῷ Χαλκι-
 δικῷ· πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον (p. 239 f). μνημο-
 νεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ αὐτὸ
 μόνον Πτερνοκοπίδα αὐτὸν καλῶν. μνημονεύει δ' 20
 f αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς ὁ Κορίνθιος μὲν
 ἢ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ
 καταβιὸς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμω-
 δίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικῶ· ὃς καὶ
 ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ 25
 τῷ μνήματι·

τῷ κωμωδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις.

4 τι C 5 οὕτως Mus 10 σαθρᾶς AC: corr. Mein
 17. 18 χαλκιδίῳ A 24 μελῶν vel μέτρων Mein 27 κωμω-
 διογράφῳ A 28 ζῶντι A: cf. Anth.: P. VII 708

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα καλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης²⁴²
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἀμφίεσαι.

τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· 'Κέροπος πόλι, καὶ παρὰ
Νείλω

5 ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δριμύν πέφυκε φυτόν.'

ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος.

ὁ δ' οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·

τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ

τῶν συμπαρόντων πῶς κέχηρτ' αὐτῷ ποτε

10 Πτολεμαῖος. 'οὐκ οἶδ', εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς· b

πεπότικε μὲν γὰρ ὡσπερ ἰατρός μ', ἔφη,

5 ἂ δει· φαγεῖν δὲ σιτί' οὐ δέδωκε πω.'

Αυγεκὺς δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου 'ἐπὶ γελοίοις',

φησί, 'δόξαν εἰληφότες <Εὐκλείδης> ὁ Σμικρίνου καὶ

15 Φιλόξενος ἢ Πτερνοκοπίς· ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης ἀπο-

φθεγγόμενος οὐκ ἀνάξια βιβλίου καὶ μνήμης ἐν τοῖς

ἄλλοις ἦν ἀηδῆς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος οὐδὲν

ἐπὶ κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτε λαλήσειεν, εἰ πι-

κρανθεῖη πρὸς τινα τῶν συζώντων καὶ διηγῆσαιτο, c

20 πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε

συνέβη τὸν μὲν Εὐκλείδην κατὰ τὸν βίον . . . , τὸν

δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι.'

41. Μοσχίανος δὲ τινος παρασίτου μνημονεύων

'Ἀλεξίς ἐν Τροφωνίῳ παραμασῆτην αὐτὸν ἐν τούτοις

25 καλεῖ (II 383 K)·

2 ἠμφίεσας Anth, fort. ἠμφίεσαι 3 πόλις AC 8 Εὐκρά-
της A: corr. Grot ποθ' εἰς Mein 9 τῶν τις παρόντων K
12 φαιεν A: corr. C 14 Εὐκλείδης add. Mus 15 ἢ C:
ἢ A 16 ἄξια AC: corr. Cas 18 ὅτι A: corr. Wilam
εἰ K: ἢ AC 19 οὐζώντων A: corr. C 20 καὶ οὕτω
γε Mein 21 καθ' αὐτὸν βιοῦν Dobr οὐ πάνυ σπονδαίσεσθαι
suppl. Mein

εἶθ' ὁ Μοσχίων

ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος.

ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἄλεξις τρεχεδείπνους κατα-
d λέγων φησὶν (II 359 K).

πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος, 5
ἐπειτα Κόρυδος, Κωβίαν, Κυρηβίαν,
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. Β. Ἡράκλεις φίλε,
ἀγοράσματ', οὐ συμπόσιον εἰρηκας, γίναι.

Κυρηβίαν δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης ὁ Αἰσχίνου τοῦ
φήτορος κηδεστής, ὡς φησι Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ 10
τῆς παραπρεσβείας (§ 287). τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέ-
των ἃ ἐπὶ χλεύῃ Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον μνημο-
νεύει Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεὶ οὕτως (II 148 K):

- e ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἷδ' ἀκριβῶς.
ἂν μὲν γὰρ ἦ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε. 15
ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν·
λαμπρός τις ἐξελήλυθ' . . . ὄλολυς οὕτός ἐστι·
b λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται·
χαίρει τις ἀύχμων ἢ θυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν·
f ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῷ, λέμβος ἐπικέκληται· 20
τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρίνός ἐστι νῆστις·
εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπη, καπνὸς θεατροποιός·
10 ὑφέιλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἄτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος, ἂν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.

42. Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν κἀν 25
243 τοῖς πρὸ τούτων; ἀτὰρ δὴ καὶ Μέανδρος αὐτοῦ μνη-
μονεύει ἐν Κερκυφάτῳ. κἀν τῇ Ὀργῇ δέ φησι (IV 179 M):

b πρῶτος C 15 ἐὰν AC 17 εὐθὺς suppl. Mein 20 τῷ A:
corr. C 22 καπνὸς Schw coll. p. 238 c: καινὸς A, tum fort.
Θεαγένειος coll. schol. Arist. Av. 823, simul ut dicatur imber-
bium spectator 24 ἐὰν AC 25 μεμνημόνευται K

διαφέρει Χαιρεφώντος οὐδὲ γρῦ
 ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθεῖς ποτε
 εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος
 πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκυῖαν ἰδῶν
 5 5 ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρα.
 ἐν δὲ Μέθῃ (IV 162 M).

ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
 κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν ἱερὸν γάμον
 φάσκων ποιήσειν δευτέρα μετ' εἰκάδας b
 10 καθ' αὐτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις·
 5 τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.
 μνημονεύει αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί. Τιμο-
 κλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοσίῳ τῷ ἀσώτῳ
 παρασιτοῦντος αὐτοῦ μνημονεύει (II 455 K).
 15 ὁ Δημοσίῳ δὲ παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν
 τὰργύριον οὐκ ἐφείδεν, ἀλλὰ παρέτρεψε
 τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
 οἰκᾶδε βαδίζειν ᾤετο ὡς ταλάντατος. c
 5 καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνου,
 20 τὸν παραμασῆτην λαμβάνειν δίκρον ξύλον·
 οὗτ' εὐρυθμός γάρ ἐστιν οὗτ' ἀχρήματος.
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ (II 96 K).
 ἐπὶ κῶμον δοκεῖ
 ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν οὐκοῦν δᾶδα καὶ
 25 στεφάνουσι λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως ...
 μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

7 ἐπέτριψεν Cob 9 δευτέρα μετ' εἰκάδα A: corr. Usener
 15 παραμένειν A: corr. Schw αὐτῷ Di: αὐτῷ A 18 διενοσιθ'
 ὁ τ. K 19. 20 corrupti 23. 24 οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ, | ἐπὶ κῶμον
 ἴωμεν ὥσπ. ἔχ., δᾶδα καὶ Dobr 26 μεμάθηκ' ἔγκωμ. A:
 corr. Cas

Τιμόθεος Κυναρίω (II 450 K)·

d πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δειπνον ἀπιέναι.
εἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραξέ μοι,
ἄν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

43. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερεΐᾳ (IV 5
447 M)·

καινὸν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων 10
e 5 ἦκειν, δεδειπνηχ', ὡς εἰκεν, εἰσπεσῶν.

ἐν δὲ Σφαττομένη (IV 449 M)·

καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἄν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἦξει. 15

Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν·

ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δειπνὸν ποτε
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον·
'εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας 20

f 5 ἔγκοπον ἦλους ἑκατέρω γε τέτταρας,
ἵνα μὴ παρασεῖων καὶ μακρὰν ἐκάστοτε
ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς·

καὶ πάλιν·

ὁ Χαιρεφῶν κρεάδι' ὠψώνει ποτέ, 25
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὅστῳδες σφόδρα

2 πειρώμεσθ' A ἀποδόντας A: corr. Cob (ἀποδύντ' ἐς Schw)
4 ἐὰν AC 10 νῦν φησοτας A: corr. Mus cf. Menand.
IV 104 M 11 δεδειπνηκῶς A: corr. Cas 13 ἄρη AC
20 σιαγόνα A: corr. C 22 παρασεῖων A: corr. C 23 δια-
στραφῆς K 25 κρέα δι' ὄψων εἴ A: corr. ed. Basil. et Schw

αὐτῶ τι προσκόποντος ἀπὸ τύχης κρέας
 εἶπεν· 'μάγειρε, μὴ προσίστα τοῦτό μοι
 5 τοῦστοῦν.' ὁ δ' εἶπεν· 'ἀλλὰ μὴν ἔστιν γλυκί.'
 καὶ μὴν τὸ πρὸς ὄστοῦν φασὶ κρέας εἶναι γλυκόν. 244
 5 ὁ Χαιρεφῶν δὲ 'καὶ μάλ', ᾧ βέλτιστ', ἔφη,
 'γλυκὸν μὲν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῆ.'
 τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλι-
 μαχος ἐν τῶ τῶν παντοδαπῶν πίνακι γράφων οὕτως
 (fr. 100^d 8 Schm)· 'δειπνα ὅσοι ἔγραψαν· Χαιρεφῶν Κυρη-
 10 βίῳνι.' εἰδ' ἐξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθνηκεν· 'ἐπειδὴ μοι
 πολλάκις ἐπέστειλας . . . στίχων τοῦ.' καὶ ὁ Κυρηβίῳν
 δ' ὅτι παράσιτος προείρηται (p. 242 d).

44. καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων β
 ο Μάχων φησί·
 15 κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
 ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἠνίκα
 κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
 ὄψου πετραίου παρατεθέντος ποικίλου
 5 ἐπὶ τῆς τραπέξης καράβων τ' ἀληθινῶν,
 20 ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἀδρᾶς,
 ἐν ἧ τεμαχιστοὶ τρεῖς ἐνήσαν κωβιοί, c
 οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,
 τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυε τῶν τριγλῶν θ' ἄμα
 10 καὶ φινίδων ἐπὶ πλείον Ἀρχεφῶν πάνυ,
 25 ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
 Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
 τῶν κωβιῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.

2 προσίστα A: corr. C 8 τόστοῦν AC 4 καὶ γὰρ
 Dobr 5 καὶ μάλιστ' AC: corr. Schw 8 πινάκιον A: corr.
 Cas 9 κυρηβίῳν A: corr. Benti 11 τὸ εἶ A: corr. Cas 15 Ἀρ-
 χαιφῶνι itēmaq postea bis A: corr. C 18 παρατιθέντος A:
 corr. C 21 τεμαχισκοὶ AC: corr. Cas 24 ἐπὶ πᾶσιν K

- πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος
 d 15 καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τᾶλκῆνορος
 'μὴ παρεόρακεν Ἀρχεφῶν τοὺς κωβιούς;
 ὁ κυρτὸς εἶπε, 'πᾶν μὲν οὖν τούναντιόν,
 Πτολεμαί', ἑώρακε πρῶτος, ἀλλ' οὐχ ἄπτεται, 5
 τοῦψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως·
 20 οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ' ἀσύμβολον
 ἰχθὺν ἔχοντα ψῆφον ἀδικεῖν οὐδένα.
 45. Ἀλεξίς δ' ἐν Πυραύνῳ Στράτιον τὸν παρά-
 σιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα 10
 τὰδε (II 371 K).
 e ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
 [ἦ] τοῖς Βορεάδαις ἢ [τι] θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει,
 ἢ Δημέα Λάχητος Ἐτεοβουτάδη.
 πέτεται γάρ, οὐχ οἶον βαδίζει τὰς ὁδοὺς. 15
 καὶ μετ' ὀλίγα·
 Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
 ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
 Α. εὐχῆ τ' αἰεὶ με ζῆν; ΣΤΡ. ἅπασιν τοῖς θεοῖς·
 ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; 20
 f Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ Γρυλλίανος
 τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει (II 412 K).
 οἶνος οὐκ ἔνεστιν
 αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
 ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων αἰεὶ. 25
 Ἀριστόδημος δ' ἐν β' γελοίων ἀπομνημονευμάτων
 (FHG III 310) παρασίτους ἀναγράφει Ἀντιόχου μὲν

1 φαινόμενον Mein 8 παρεόρακεν AC 4 πᾶν Mein:
 πάνυ AC 5 ἑώρακε AC 8 ἔχοντ' ἄψηφον A: corr. Cas
 9 παρῶν A: corr. Di 13 ἦ εἰ τι del. K: ἦ εἰ τι C ὅτι K:
 εἰτι A 15 πετεγαρ A: corr. C 19 ΣΤΡ. add. Mein τυρρη-
 νικῶι A: corr. Di 24. 25 corrupti vel mutili

- τοῦ βασιλέως Σώστρατον, Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορ-
 κητοῦ Εὐαγόραν τὸν κυρτόν, Σελεύκου δὲ Φορμίωνα.
 Δυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι Σιλανός,²⁴⁵
 φησίν, ὁ Ἀθηναῖος Γρυλλίανος παρασιτοῦντος Με-
 5 νάνδρῳ τῷ σατράπῃ, [παρ'] εὐπαρύφου δὲ καὶ μετὰ
 θεραπείας περιπατοῦντος ἐρωτηθεὶς τίς ἐστὶν οὗτος
 Ἰμενάνδρου, ἔφησεν, ἄξια γνώθος. Χαιρεφῶν δέ,
 φησίν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ
 κατακλιθεὶς ἔσχατος καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων
 10 τοὺς κεκλημένους καὶ κελυόντων αὐτὸν ἀποτρέχειν ὡς
 παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόντος, ἄριθμεῖτε
 δὴ, ἔφη, πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι." 46. ὅτι δ' ἦν
 ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξε-
 15 τάξειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον
 ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῆ φησὶν οὕτως (II 465 K):
 ἀνοίγει ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς το φῶς
 ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἕαν
 βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμὸν,
 κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἶωθε δρᾶν,
 20 5 τῶν ἐστιωμένων. ἔδει δὲ τοῦμπαλιν
 τὰς τῶν ἀδειπνων ἐξετάξειν οἰκίας.
 Μέανδρος δ' ἐν Κερκυράλῳ (IV 147 M):
 παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
 διακουοῦντας ἀπογεγράφθαι πυνθόμενος
 25 πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
 ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἕαν
 5 πλείους τις ὢν ἐξεστὶν ἐστιῶν τύχη,
 ἐλθῶν ...

3 immo Σιληνός, nisi forte v. 4 Ἀθηναῖος corruptum est.
 5 παρ' del. Schw 7. 8 δέ, φησιν K: δ' ἔφησεν A 18 ἀπο-
 λαβεῖν τὸν ἀριθμὸν Di 27 τύχης A: corr. Mus

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος (FHGI 408) 'οἱ γυναικονόμοι', φησί, 'μετὰ τῶν Ἀραιοπαγιδῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους ἐν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.'

d 47. τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀνα- 5
γράφει ὁ Λυγκεύς· 'Κορύδῳ συμπινούσης τινὸς
ἑταίρας, ἣ ὄνομα ἦν Γνώμη, καὶ τοῦ οἴναριον ἐπι-
λιπόντος εἰσφέρειν ἐκέλευσεν ἕκαστον δύο ὀβολουσ, 5
Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὃ τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πο-
λύκτορος δὲ τοῦ κιθαρωδοῦ φακῆν ῥοφοῦντος καὶ 10
λίθου μασησαμένου ᾧ ταλαίπωρε', ἔφη, 'καὶ ἡ φακῆ
σε βάλλει.' — μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνημονεύει.
φησὶ γάρ·

κακός τις, ὡς ἔοικε, κιθαρωδὸς σφόδρα
μέλλων οἰκοδομεῖν τὴν οἰκίαν, φίλον 15

e αὐτοῦ λίθους ἤτησεν· ἀποδώσω δ' ἐγὼ
αὐτῶν πολὺ πλείους', φησὶν, 'ἐκ τῆς δεξιῆς.' —
λέγοντος δὲ τινος τῷ Κορύδῳ ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς
ἐνίστε καὶ <τὸν> τράχηλον καὶ τοὺς τιτθούς καὶ τὸν
ὀμφαλὸν φιλεῖ 'πονηρόν', ἔφη, 'τοῦτ' ἤδη· καὶ γὰρ ὁ 20
'Ἡρακλῆς ἀπὸ τῆς Ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε.'
Φυρομάχου δ' ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρύβλιον
ἀνατρέψαντος 'ζημιωθῆναι αὐτόν', ἔφη, 'δίκαιον, ὅτι
οὐκ ἐπιστάμενος δειπνεῖν ἀπεγράψατο.' παρὰ Πτολε-
f μαῖῳ δὲ ματτύης περιφερομένης καὶ κατ' ἐκείνου ἀεὶ 25
λειπούσης, 'Πτολεμαῖε', ἔφη, 'πότερον ἐγὼ μεθύω ἢ
δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρεσθαι;' Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ
παρασίτου φήσαντος οὐ δύνασθαι τὸν οἶνον φέρειν

7. 8 ὀπολιπόντος AC: corr Schw 15 τὴν οἰκίαν μέλλων ἀνοικοδομεῖν Grot 16 αὐτοῦ A ἀποδώσω Grot: ἀποῖσω A 18 pergīt Lynceus 19 τὸν add. Mein 26 πότεριον C: ποτήριον A

- ‘οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον’, ἔφη. τοῦ δὲ Χαιρεφῶντος
 γυμνοῦ ἐν τινι δείπῳ διαναστάντος ‘Χαιρεφῶν’, εἶπεν,
 ‘ὥσπερ τὰς ληκύθους ὄρω σε μέχρι πόσου μεστὸς εἶ.
 καθ’ ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένης παρ’ Ἀρπάλου τὴν
 5 κύλικα εἰλήφει ‘οὗτος’, ἔφη, ‘τοὺς ἄλλους ἀκρατοκά-246
 θωνας καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν.’ εἰωθότος
 δ’ αὐτοῦ ῥυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δείπνα φέρεσθαι,
 ἐνεγκαμένου τινὸς ἐτι μελαντέρους, οὐκ ἄρτους ἔφη
 αὐτὸν ἐνηνοχέειν, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς.
- 10 48. Φιλόξενος δὲ ὁ παράσιτος, Πτερονοκίς δ’ ἐπί-
 κλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν παρακειμένων ἐλαῶν καὶ
 μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων πατάξας
 τὸ τρύβλιον ἔφη (E 366) ‘μάστιξεν δ’ ἐλάαν.’ ἐν δείπῳ
 δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος
 15 ‘μὴ πολλούς’, εἶπε, ‘παρατίθει, μὴ σκότος ποιήσης’. b
 τὸν ὑπὸ τῆς γραδὸς τρεφόμενον παράσιτον Πανσί-
 μαχος ἔλεγεν τούναντιον πάσχειν τῇ γραίᾳ συνόντα·
 αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. περὶ τούτου καὶ
 Μάχων γράφει οὕτως·
- 20 τὸν ὑδροπότην . . . Μοσχίωνα λεγόμενον
 ἰδόντα φασὶν ἐν Λυκίῳ μετὰ τινων
 παράσιτον ὑπὸ γραδὸς τρεφόμενον πλουσίας
 ‘ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ’, ὅτι
 ἢ γραῦς ποιεῖ σ’ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί.’
- 25 ὁ δὲ αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίᾳ τρεφόμενον c
 συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἐκάστης ἡμέρας·
 νῦν πάντα, φασί, γίνεθ’· ἢ μὲν οὐ κύει,

2 ὦ Χαιρ. C 6 καλῶν: fecit hoc Hyperides c. Dem.
 extr. 16 τὸν δ’ C 17 γραίᾳ A γραί C: corr. Mein
 20 ὑδροπάτην ut fere semper A δὲ add. Di 23 φῆσαι
 vel ἐπειπεῖν (pro ποιεῖς) K: εἰπεῖν ante ὁ δεῖνα add. C
 27 γίνεθ’ Mus: γήμεσθ’ A καινὰ (pro γίνεθ’) C

ἐν γαστρὶ δ' οὔτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου Μεγαλοπολίτης
γένος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστο-
ριῶν (FHG III 67) συμπότας φησὶ τῷ βασιλεὶ συν-
άγεσθαι ἐξ ἀπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι 5
γελοιαστάς. 49. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεύς ἐν τῇ
κ' καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259) 'Κελοί',
φησί, 'περιάγονται μεθ' αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες συμ-
d βιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους. οὔτοι δὲ ἐγκώμια
αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους λέγουσιν ἀνθρώπους συν- 10
εστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων
ἀκρωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλού-
μενοι βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὔτοι τυγχάνουσι μετ' ᾧδῆς
ἐπαίνους λέγοντες.' ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς (FHG III 264) Ἀπολλωνίων τινα 15
ἀναγράφει παράσιτον γεγονότα Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ
ἐπικαλουμένου τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως. Ἀριστό-
e δημος δ' ἱστορεῖ (FHG III 310) Βιδῶν τὸν Λυσι-
μάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῖ εἰς τὸ
ἱμάτιον ὁ Λυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκ- 20
ταραχθέντα ἀναπηδήσαι, εἶτα γνόντα τὸ γεγεννημένον
'κἀγὼ σέ, φησίν, 'ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τά-
λαντον.' ἦν δ' ὁ Λυσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγα-
θαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' καὶ εἰκοστῇ τῶν
Εὐρωπιακῶν (FHG III 193) Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων 25
τυράννου παράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον
τὸν παγκρατιαστήν.

f 50. κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς
μὲν ἐν Πύκτῃ, ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε
(II 464 K).

5 τῶν συλλεγομένων γελοιαστῶν lemm. A 22 φῆσαι K

εὐρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
τούτων τιν' οἱ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
τάλλοτρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων λέπειν
παρέχοντες ἀθληταῖσιν.

5 Φερεκράτης Γραυσί (I 153 K).

σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον, Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ;
B. τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαρυγγικόν τιν' ἐπὶ μισθῶ ξένον.

ἐπισιτίοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες.

10 Πλάτων ἐν τετάρτῳ Πολιτείας (p. 420 a)· 'καὶ ταῦτα 247
ἐπισιτίοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ
ἄλλοι λαβόντες.' Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (I 504 K)
ἦν γὰρ ἔν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης,
ἀντιμαρτυροῦσι

15 δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισιτίοι.

Εὐβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ (II 172 K).

ἐθέλει δ' ἄνευ

μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισιτίος.

51. Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι (ἐταίρας δ' ὄνομα
20 ἢ Συνωρίς) Εὐριπίδου μνησθεῖς (κύβος δέ τις οὕτως
καλεῖται Εὐριπίδης) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ b
ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων, τάδε λέγει (II 565 K).
ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.

B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόδες. A. κεῖται πάλοι.

25 B. πῶς ἂν βάλουμ' Εὐριπίδην; A. οὐκ ἂν ποτε
Εὐριπίδης γυναικα σώσει'. οὐχ ὄρᾳς,
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;

2 τιν' Herw: τινὰς A 3 λέγειν (γ in ras. m²) A: corr.
Mein 7 ἐστι Cas: ἐτι A 8 τιν' Pors: τὴν A 13 σπ-
διώκης A: corr. Pors 18 ἐπισιτίοις A: corr. Cas 26 σω-
σειεν AC τραγωδίαις ἔν' A: corr. C

c τὸς δὲ παρασίτους ἡγάπα. λέγει γέ τοι·
 ἄνηρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
 μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
 ὄλοιτο, νόστον μὴ ποτ' εἰς πάτρην τυχάν'.
 B. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι 5
 μέλει;

οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.
 ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ δράματος περὶ ὀργιζο-
 μένου παρασίτου λέγων φησὶν (II 566 K).

ὀργίζεται; παράσιτος ᾧν ὀργίζεται; 10
 B. οὐκ ἄλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
 ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ.

d καὶ ἐξῆς·

τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὄρα
 ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην. οὐκ οἶσθ' ὅτι 15
 μετὰ τὸν κιθαρωδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;
 κὰν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματι φησιν
 (II 562 K).

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

52. Μένανδρος δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων 20
 οὐχ ὑπακούοντος γάμων δειπνῶ φησὶν (IV 179 M).

e τοῦθ' ἐταῖρός ἐστιν ὄντως· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα
 δειπνὸν ἐστίν, ὥσπερ ἔτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
 τοὺς παρόντας, εἶτα δειπνον ἔτερον εἰς τρίτην
 βλέπει, 25

..... εἶτα περιδείπνον πάλιν.
 καὶ Ἀλεξίς ἐν Ὁρέστη Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ

2 Eur. fr. 187 4 τυχάν Eur. Iph. T. 535: μολεῖ A

8 αὐτοῦ τοῦ A: corr. Schw, τούτου τοῦ Mein 15 διασέσυρκε A:
 corr. s 19 δυσάριστον A: corr. C 22 ὄντως ἐστίν A: corr.
 Grot 26 περὶ δειπνον A: corr. Cas 27 sqq. truncata

Μένανδρός τε ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ, Φιλω-
νίδης τε ἐν Κοθόρνοις οὕτως (I 255 K).

ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὦν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῶ δὲ παρασίτος ὁμοιά ἐστὶν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ
5 οὗ προεῖρηται (p. 246 f), καὶ οἰκόσιτος σιτόκουρός τε
καὶ αὐτόσιτος, ἔτι δὲ κακόσιτος καὶ ὀλιγόσιτος. μνη-
μονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτου Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνη-
γέταις (II 144 K).

υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἦδὺν γίνεται. f

10 καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ
πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθη (II 97 K).

ταχὺ γὰρ γίνεται

ἐκκλησιαστής οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ (IV 99 M).

15 οἰκόσιτον νυμφίον

οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ (IV 150 M).

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

— ἐπισιτίον δὲ Κράτης Τόλμαις (I 140 K).

20 ποιμαίνει δ' ἐπισιτίον, φηγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
[δέξετ' ἐπὶ μισθῶ σιτος]. —

ἰδίως δ' ἐν Συναριστάσαις ἔφη (IV 202 M). 248

ἀστεῖον τὸ μὴ

συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,

25 ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιημένα.

σιτοκούρου δ' Ἄλεξις μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ
'Ἐρίθοις (II 363 K).

2 δ' ἐν 5 12 fort. γλυκὺ γὰρ 14 δακτύλοι A 19—21
fort. retrahenda ad p. 246 f 19. 20 ἐπισίτου et ἐπίσιτον Pors
20 φηγῶντ' Pors μεταβύζου A: corr. Cas 21 δέξεταί τ' Pors
σίτον Cas, totum versum del. Wilam

ἔση περιπατῶν σιτόκουρος.

Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἶρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως (IV 139 M).

b . . ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν 5
παραιρέεσθαι.

καὶ ἐν Παλουμένοις (IV 196 M).

.... τάλας, ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις

τὸ φορτίον θείς· σιτόκουρον, ἄθλιον,

ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν. 10

αὐτόσιτον δ' εἶρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαρχομένῳ (IV 565 M).

παράσιτον αὐτόσιτον. αὐτὸν γοῦν τρέφων

τὰ πλεῖστα συνεραμιστὸς εἰ τῷ δεσπότῃ.

κακοςίτου δὲ μέμνηται Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει (II 15 171 K).

c ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακοςίτου τρέφει.

ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ (I 377 K).

ὁ δὲ ὀλιγοσίτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δοῶ;

20

καὶ Φερεκράτης ἢ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς (I 145 K).

ὡς ὀλιγοσίτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις

τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

53. τосαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρασίτων διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος ἄλλὰ 25
μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, τὸ ποτίκωλον ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ, ὡς ὁ Θεβαῖος εἶρηκεν ποιητῆς (fr. 241), περὶ
d κολάκων ἐρῶ τι. ἰκράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα,

5 fort. πάντ' ὀκν. σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν (sic) ὁμολογῶν A (ex vv. 9. 10): corr. Pors 10 ἄχρηστον om. AC, cf. ad v. 5 14 συνεραμιστής AC: corr. Pors

ο καλὸς εἶπεν Μένανδρος (IV 135, 16 M), οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Κλείσοφον γοῦν τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον (Ἀθηναῖος 5 δ' ἦν γένος, ὡς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ [FHG III 161]) Λυγκεύς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παράσιτον ὀνομάζει λέγων οὕτως· 'Κλείσοφος ὁ Φιλίππου παράσιτος ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ, 'ἴν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι.' τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον 10 τραυματίαν ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποῦ ἐστὶν, 'ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη, 'κείνου πέπραται.' σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ εὐημεροῦντος 'εἴτ' οὐκ ἐγὼ σέ, ἔφη, θρέψω;' καὶ 15 ὁ Δελφὸς δὲ Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 413) περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· 'Φιλίππου τοῦ βασιλέως εἰπόντος διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη παρὰ Κότυος τοῦ Θρακῶν βασιλέως Κλείσοφος παρὼν ἔφη 'εὐ γὰρ νῆ τοὺς θεούς.' τοῦ δὲ Φιλίππου εἰπόντος 20 'τί δὲ σὺ οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται;' 'νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον', εἶπεν, 'ἄκρωσ γέ μοι ἐπετίμησας.' f 54. Σάτυρος δ' ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ (FHG III 161) 'ὅτε, φησί, Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη συμπροήλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν 25 αὐτὸν ὀφθαλμὸν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώδη, σκάζων συνεξώδευε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δριμύ προσφέροιο τῶν ἐδεδεσμάτων ο Φίλιππος, αὐτὸς συν-

9 ἀεὶ C: δεῖ A ἴν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι Pors: εἶναι φημι ἐπιλανθάνωμαι A 18 Θρακῶν C: om. A 19 σύγγε μὴ τοὺς A: corr. C 21 ἐπιτιμήσας A: corr. C 26 δριμύ τι Pors

- 249 ἐστρεψε τὴν ὄψιν ὡς συνδαινύμενος'. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων
 χώρα οὐχ ὡς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ κατὰ
 τι νόμιμον, βασιλέως πηρωθέντος τι τῶν μελῶν συν-
 υποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γέλοιον νο-
 μίζουσιν ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατο- 5
 ρύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἴσην
 δόξαν τοῦ πάθους. Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς
 (εἰς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβύβλω
 ἱστορίᾳ (ἐκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς
 τέσσαρσι) τῇ ἑκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ (FHG III 418) 10
 b φησιν Ἀδιάτομον τὸν τῶν Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος
 δὲ τοῦτο Κελτικόν) ἑξακοσίους ἔχει λογάδας περὶ
 αὐτόν, οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίῳ γλώττῃ
 σιλοδούρους· τοῦτο δ' ἐστὶν ἑλληνιστὶ εὐχωλιμαῖοι.
 'τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναπο- 15
 θνήσκοντας ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἀνθ'
 ἧς συνδυναστεύουσί τε αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ
 δίαιταν ἔχοντες καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν
 ἀνάγκην εἴτε νόσῳ τελευτήσῃ βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ
 εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδει- 20
 λιάσαντα τούτων τὸν θάνατον ὅταν ἦκη βασιλεὶ ἢ
 διεκδύντα.'
- c 55. Φίλιππον δὲ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 317)
 Θερασυδαλον τὸν Θεσσαλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν 25
 τύραννον, μικρὸν μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ
 μέγιστον. ἀλλ' οὐκ Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν·

3 πηρωθέντος K: παθόντος AC 14 σιλοδούρους A:
 σιλοδούρους C, fort. σολιδούρους (soldurii Caes. b. G. III 20)
 16. 17 ἀνθ' ὧν C 19 εἴτε νόσῳ K: εἴτε ἐν ν. AC
 26 μαρὸν Cas

- περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος καὶ Διοῦρις ἐν πέμπτῃ Μακεδονικῶν (FHG II 471). οὗτος δὲ ὁ Ἀρκαδίων μισῶν τὸν Φίλιππον ἐκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγῆν ἐφυγεν. ἦν δ' εὐφυέστατος καὶ πλείους ἀπο-
- 5 φάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχεν δ' οὐν ποτε ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσ- d καλεσάμενος 'μέχρι τίνος φεύξῃ, φησίν, Ἀρκαδίων;' καὶ ὄς (l 122).
- 10 ἔς τ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι οἱ οὐκ ἴσασι Φίλιππον. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 344) γελᾶσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τοῦτω καλέσαι τε ἐπὶ δειπνῶν τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἐχθρὰν διαλύσασθαι. περὶ δὲ Νικησίου τοῦ Ἀλεξάν-
- 15 δρου κόλακος Ἡγήσανδρος τὰδ' ἱστορεῖ (FHG IV 414). 'Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος τῶν κολάκων τις Νικησίας e παρῶν 'ἢ που τῶν ἄλλων μυιῶν', εἶπεν, 'αὐταὶ πολὺ κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος.' ὁ δ' αὐτὸς
- 20 φησι καὶ Χειρίσοφον τὸν Διονυσίου κόλακα ἰδόντα Διονύσιον γελῶντα μετὰ τινων γνωρίμων (ἀπειχεν δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὡς μὴ συνακούειν) συγγελᾶν. ἐπεὶ δ' ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διὰ τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ,
- 25 'ὕμιν', φησί, 'πιστεύω διότι τὸ φηθὲν γέλοιόν ἐστιν.' 56. πλείστοις δ' εἶχεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ f Διονυσοκόλακας. οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὄξυ

13 ἐνάλεσε AC (sed in C oratio recta): corr. Cas 14 ἡγη-
σίου νικησίου A: corr. Schw 17 εἰς C 22. 23 συγγελᾶν
add. C 23 δ' add. C

ὄραν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν
 ὀξύπνης, ἔψαυόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὄρωντες,
 ἕως ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάνια
 προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου πολλάκις
 250 παραείχον τὰ πρόσωπα καταπτύεσθαι καὶ ἀπολείχοντες 5
 τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἕμετον αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον
 εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
 εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 224) Δημοκλέα φησὶ
 τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος
 κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς 10
 Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυ-
 σκομένους ὀρχεῖσθαι τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς
 ἑάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπὼν οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις
 θεοῖς ἔλθῶν ὀρχεῖτο περὶ τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρε-
 b σβέσας ποτὲ μεθ' ἑτέρων ὡς τὸν Διονύσιον καὶ 15
 πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους κατηγορούμενος ὑπὸ
 τῶν ἄλλων ὅτι στασιάζει κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ
 βλάπτει τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις καὶ σφόδρα
 τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησεν τὴν διαφορὰν γε-
 νέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ 20
 δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τῶν Φρυγίου καὶ Στησιγόρου,
 ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινὰς ἀνειλη-
 φότες ἦδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς ὑπὸ
 c τοῦ Διονυσίου πεπονημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου
 σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξεν ἐπηγγέλματο· τοὺς μὲν γὰρ 25
 αὐτοῦ κατηγοροῦς οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁσμάτων

3 λεκάφια A: corr. C 6 ἔτι καὶ C: fort. ἔτι δὲ καὶ
 14 περὶ Wilam: πρὸς A 15 ὡς τὸν Δ. del. Schw (μετὰ
 πρεσβείαν τινὰ C), ὡς τὸν Δίωνα Mueller 21 τῶν Dobr: τὸν A
 22 παιάνα A: corr. K τινὰς Mein: τινες A 23 τοὺς ὑπὸ
 τοῦ Schw: τοῦ συμπότου A τοὺς αὐτοῦ Διον. διεπ. C

κατέχειν, αὐτὸς δ' ἔτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ἕδειν.
 λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου πάλιν ὁ Δη-
 μοκλῆς ἔφη· 'χαρίσαιο δ' ἂν μοί τι, Διονύσιε, κελεύ-
 σασ τινὶ τῶν ἐπισταμένων διδάξαι με τὸν πεποιημένον
 5 εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγμα-
 τεῦσθαι περὶ τοῦτον· παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν
 φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιῶν ὁ d
 Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον ἔγραμματα ἡμῖν, ἔφη, ἄνδρες
 φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαυ
 10 πόλιν ἀποσταλέντων· καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν [ἔφη]
 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν', ἔφη, 'Διονύσιε· κἀ-
 κείνος προσβλέψας αὐτῶ 'τί δ' οἶδας', ἔφη, 'σύ, πό-
 τερα κατὰ γνώμην ἔστιν ἢ τοῦναντίον ἂ γεγράφασι;
 καὶ ὁ Δημοκλῆς 'εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐπιτετί-
 15 μηκας, ἔφη, Διονύσιε.' καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀνα-
 γράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.
 57. 'Ἠγήσανδρος δ' ἱστορεῖ (FHG IV 415) καὶ Ἰέρωνα
 τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὕψεις γενέσθαι e
 καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες
 20 διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἴν' ὑπ' αὐτοῦ χειρα-
 γωγῶνται καὶ δοκῆ τῶν ἄλλων ὄξυδερκέστερος εἶναι.
 Εὐκλείδην δέ φησιν Ἠγήσανδρος τὸν Σεῦτλον ἐπι-
 καλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος
 τινὸς αὐτῶ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, 'ὁ Καπανεύς,
 25 ἔφη, ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς Ἰκέ-
 τισιν (764) ὑπεραστειὸς ἦν
 μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν.' f
 οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρემω-

6 τοῦτον C: τούτων A 10 ἔφη del. K 12 τί δ' C:
 το δ' A 19 velut προσποιεῖσθαι οὕτως ἔχειν 20 ὑπ'
 αὐτοῦ C: ὑπ' αὐ A 27 i. e. ἐκσογκοῖτο

νίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τᾶλλα
 μὲν ἔφρασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν
 δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθη-
 ναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις
 (FHG III 164) Ἀνάξαρχόν φησι τὸν εὐδαιμονικὸν φιλό- 5
 σοφον ἓνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ
 συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ
 ἰσχυρὰ καὶ ἐξάσιος ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν ἄ μή τι
 σὺ τοιοῦτον ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν
 251 δὲ γελάσαντα εἰπεῖν ὄσφρα βροβερὸς βούλομαι εἶναι, 10
 καθάπερ σὺ με διδάσκεις ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ
 βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεισθαι κε-
 φαλάς. Ἀριστόβουλος δὲ φησιν ὁ Κασσανδρεὺς
 (fr. 28^b M) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρασιαστὴν
 τραθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος φέοντος 15
 εἰπεῖν (E 340).

ἰχώρ οἴσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

58. Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύ-
 σας, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 414), καὶ πολλὰ
 b δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν οὐκ ἤσχύνετο κολακεύων 20
 οὕτως φανερωῶς καὶ τολμηρῶς τὸν βασιλέα ὡς καὶ
 εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἑννέα ἄρχοντας, ἀλλ'
 ἑννέα πρέσβεις αἰρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ
 ἔργω τῶν Ἀθηναίων πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἴσαν,
 Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐξημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰση- 25
 γήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν δ' ἀπέκτειναν, ὅτι
 πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκίνησεν αὐτόν. Τίμων
 c ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων (fr. 64 W) Ἀρίστωνά

26 Τιμαγόραν Valesius coll. II 48 e: Ἐταγόραν AC Ἐτα-
 γόραν δὲ καὶ ἀπέκτειναν lemm. A

- φησι τὸν Χτον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνάριμον, κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν 5 ἱστοριῶν (FHG I 336) Νικησίαν φησὶ τὸν Ἀλεξάνδρου
 5 κόλακα θεασάμενον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ' οὗ εἰλήφει φαρμάκου εἰπεῖν ᾧ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μόλις ἀναβλέψαντα, ἄποιοι θεοί; φῆσαι, φοβοῦμαι μὴ τι θεοῖσιν ἐχθροί. ἐν
 10 δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 348) ὁ αὐτὸς Φύ- d
 λαρχος Ἀντιγόνου τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου τοὺς Λακεδαιμονίους ἐλόντος κόλακα γενέσθαι Ἀπολλοφάνη τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξανδρίζειν.
 95. Εὐφαντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG III 19)
 15 Πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι Καλλικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν, ὡς μὴ μόνον Ὀδυσσεὺς εἰκόνα ἐν τῇ σφραγίδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τρισκαι- e
 20 δεκάτῃ (cap. 4 H) τῶν ἱστοριῶν Φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνατρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ (c. 11 H) Ἀγαθοκλέους τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἑταῖρου δὲ τοῦ Φιλο-
 25 πάτορος βασιλέως Φίλωνα. Ἰερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράννου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ἰερωνύμου τυραννίδος (FHG IV 349), προσφέρεσθαι

4 νικητῶν C 9 μὴ τι Mein: μὴ τοι A μὴ τοῖς C 21 Ἡρακλείδην Polyb: προκλείδην A προκλείδην C 24 ἐτέρου A: corr. Leopardi

f φάσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἕτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερωνύμον ἀνέπεισεν διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύ- 5 ραννος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 194) Ἀλφεισιππος, φησίν, ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον καὶ θερα- 252 πεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός. τοι- 10 οὔτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνεΐτης ὁ Σεύθου τοῦ Θρακῶν βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ζ' Ἀναβάσεως (3, 16). 60. Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν (FHG I 301) περὶ Νικοστράτου Ἀργείου λέγων ὡς ἐκολάκευε τὸν Περσῶν βασιλέα γράφει 15 καὶ ταῦτα· Ἐνικόστρατον δὲ τὸν Ἀργεῖον πῶς οὐ χρὴ φαῦλον νομίζειν, ὃς προστάτης γενόμενος τῆς Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρήματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων ἅπαντας ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπειαῖς οὐ μόνον 20 b τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμ-προσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμὴν ὥστε βουλόμενος ἀρέσκειν καὶ πιστεύεσθαι μᾶλλον ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα τὸν υἱόν· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται 25 ποιήσας. ἔπειτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὅποτε μέλλοι δειπνεῖν, τράπεζαν παρετίθει χωρὶς ὀνομάζων τῶ δαίμονι τῷ βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἀκούων μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν

3 Σῶσις Gronov: ωσις AC 8 οὐδὲ Schw: οὔτε AC, fort. φαῦλος ὢν ἀλλ' οὐδὲ 11 μαρωνεΐτης A: corr. C 21 τοὺς τῆς τότε Wilam

τοὺς περὶ τὰς θύρας διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ c
 τῆς θεραπείας ταύτης χρηματισθῆναι μᾶλλον παρὰ τοῦ
 βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχροκερδῆς καὶ χρημάτων ὡς
 οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος ἦτιων.' Ἀττάλου δὲ τοῦ βασι-
 5 λέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Ἀνσίμαχος, ὃν
 Καλλίμαχος μὲν (fr. 100^a 12 Schn) Θεοδώριον ἀνα-
 γράφει, Ἐρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς
 καταλέγει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου
 παιδείας συγγέγραφε βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαι-
 10 νούσας. Πολύβιος δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν (cap. 24)
 'Καύαρος, φησὶν, ὁ Γαλάτης ὢν τᾶλλα ἀγαθὸς ὑπὸ Σω- d
 στρατοῦ τοῦ κόλακος διεστρέφετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος
 γένος.' 61. Λικιννίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους
 στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ
 15 τεσσαρεσκαίδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν (FHG III 418)
 Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ᾧ τὸν Κράσσον πάντα
 ἀνακοινοῦμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου
 παρείδθη ὁ Ἀνδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως
 20 τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος διὰ τὴν ἀμώτητα e
 καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικίᾳ ἐνεπρήσθη.
 Ποσειδώνιος δ' ο Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος
 χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III
 254) Ἰέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιπδοῖς
 25 ὑπανουῶντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολε-
 μαίου τοῦ ἐβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπι-
 κληθέντος καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, κα-
 θάπερ καὶ παρὰ τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ

5 Ἀνσίμαχος C: σίμαχος A 6 Θεοδώριον A: corr. C 11 ἀνὴρ
 ἀγαθὸς C fort. recte 16 καρρῆνον A: corr. C 20 καρρῶν A:
 corr. C

f διαφθαρήναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα Σωσί-
 πατρον ἄνθρωπον γόητα Νικόλαος ὁ περιπατητικός
 (FHG III 415). Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
 Ἑλληνικῶν (FHG I 280) Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου
 κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι Ἀθήναιον τὸν Ἐρετριέα. 5

62. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακεῖα καὶ ὁ τῶν
 Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν ὁ Δημοσθένους
 τοῦ φήτορος ἀνεψιὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν
 (FHG II 449) διηγούμενος περὶ ἧς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθη-
 258ναῖοι κολακεῖας πρὸς τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον 10
 καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως·
 ἔλύπει μὲν καὶ τούτων ἕνια αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχρὰ καὶ ταπεινά,
 Λαίνας μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερὰ καὶ Βουρίχου
 καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὄξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ 15
 καὶ βωμοὶ καὶ ἡρώα καὶ σπονδαί. τούτων ἐκάστῳ
 καὶ παιᾶνες ἤδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον
 θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν ὅτι ἐπ'
 b αὐτοῦ οὐδεὶς Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἄδρὸς τὴν
 ψυχὴν.' καὶ Θεβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, 20
 ὡς φησὶ Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς
 τῆς ἐν Σικυῶνι (fr. 15 Pr), ἰδρύσαντο ναὸν Ἀφρο-
 δίτης Λαμίας. ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημη-
 τρίου καθάπερ καὶ ἡ Λαίνα. τί οὖν παράδοξον οἱ
 Ἀθηναῖοι <οἱ> τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν [οἱ] εἰς 25
 αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια ἄδοντες;
 φησὶ γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ
 γράφων (FHG II 449)· ἔπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον
 c ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας

10 πρὸς τε τὸν A: τε om. C 13 ἀλλὰ om. C, tum fort. ἄλλα
 γ' ἔδοκει 14 ἱερὰ C: ἐραῖA 25 of prius add. alterum del. Coraes

οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμαῖνες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσοδιακοὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ φῶδης ἀπήντων αὐτῷ καὶ ἐπιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἦδον ὀρχούμενοι
 5 καὶ ἐπάδοντες ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσίν, γεγωναὶ δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπίᾳ δ
 κοινός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἰκέτεον, φησί, καὶ προσ-
 10 ἠύχοντο.' 63. ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἰρηκε περὶ τῆς Ἀθηναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 476) καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον (PL III 674^B)

15 ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι τῇ πόλει πάρεσιν· ἐνταῦθα <γὰρ Δήμητρα καὶ> Δημήτριον ἅμα παρήγ' ὁ καιρός.
 5 χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
 20 ἐρχεθ' ἵνα ποιήσῃ, ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς καὶ γελῶν πάρεστι. σεμνόν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
 10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
 25 ὁμοῖος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες, ἥλιος δ' ἐκείνος. e
 ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ,

2 προσοδιακοὶ Bernhardt: προσόδια καὶ AC 4 κατὰ τὰς
 ὁδοὺς Mein 13 παρατίθεται suppl. Hullemann 17 suppl.
 Τουρ Δημήτριος A: corr. Cas 18 παρήν A: corr. Fors
 23 τι Mein: ὄθι A 24 αὐτός C: αὐτοῖς A 25 ὁμοῖον
 Mein

χαίρει, κάφροδίτης.

15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοὶ
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα
ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν, 5
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.

20 εὐχόμεσθα δὴ σοι·

πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος 10
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

25 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,

τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
f κοῦκ ἔχω μάχεσθαι· 15

Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,

30 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·

μάλιστα μὲν δὴ σχόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,

τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ 20
ἢ σποδὸν ποιήσει.

64. ταῦτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον,
ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν
Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους
μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἄλεξις γοῦν 25

254 ἐν Φαρμακοπόλῃ ἢ Κρατεῦα προκίνοντά τινα εἰσαγα-
γῶν ἐνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε (II
386 K)·

8 μὲν C: με A 11 περιπατοῦσαν AC: corr. Cas 12 αἰτω-
λιθ' C 18 παλαι AC: corr. Cas 18 κόλασον Tourp 21 σπεινον A
πεινήν C: corr. Wilam

καί, τὴν μεγάλην δός, υποχέας
 φίλλας κνάθους τῶν . . . παρόντων τέτταρας,
 τοὺς τρεῖς δ' Ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
 <ἐν> Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς

5 5 καὶ τοῦ νεανίσκου κνάθον Δημητρίου

..... φέρε τὸν τρίτον

Φίλλας Ἀφροδίτης. χαίρει', ἄνδρες συμπόται,
 ὄσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι.

b

65. τοιοῦτοι τότε ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας

10 θηρίου χαλεπωτάτου λύσσαν ἐμβαλούσης αὐτῶν τῇ
 πόλει· ἦν ὁ μὲν Πύθιος ἐστὶαν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκέρυξ,
 πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος ὁ δυσμενέστατος θεόπομπος
 ὁ φήσας ἐν ἄλλοις (FHG I 328) πλήρεις εἶναι τὰς

Ἀθήνας Διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λωποδυτῶν,

15 ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ σκυφαντῶν καὶ ψευδοκλη-
 τήρων. οὗς ἐγὼ πείθομαι ὡς ἐπομβρίαν ἢ τι δεινὸν
 ἐκ θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγήσασθαι κολα-
 κείαν. περὶ ἧς καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὺ κρείττον
 εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οἱ ζῶντας
 20 ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησί
 γοῦν καὶ Ἀναξίλας ἐν . . . (II 274 K)·

οἱ κόλακὲς εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας

σκάληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον

εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,

25 * ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.

ἐπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει.

d

Πλάτων τ' ἐν Φαίδρῳ φησί (p. 240b)· 'κόλακι, δεινῷ

2 συμπαρόντων Mein 3 velut τοὺς τρεῖς δ' ἐγὼ Σωτῆρσιν
 ἀποδώσω θεοῖς· 4 ἔν' add. Cas νίκης καλῶς corrupta
 8, ὅσην A: corr. Cas 22 ἐνιοὶ κόλακες A οἱ κόλ. C: ἐν Ἴοι

Mein, ἐν Νηρεῖ Di 26 ἕτεροδακνεῖ AC: corr. Cas

θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλη, ὅμως ἐπέμειξεν ἡ φύσις ἡδο-
νὴν τινα οὐκ ἄμουσον. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ
κολακειᾶς (fr. 88 W) φησὶν, ὡς Μύρτις ὁ Ἀργεῖος
Κλεώνυμον τὸν χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα προσκαθί-
ζοντα πολλάκις αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζουσι, βουλούμενον 5
δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὁρᾶσθαι,
e λαβόμενος τοῦ αὐτοῦ καὶ ἔλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου
πολλῶν παρόντων εἶπεν· 'οὐ χορεύσεις ἐνθάδε οὐδ'
ἀμῶν ἀκούσει.' Δίφιλος δ' ἐν Γάμφ φησὶν (II 547 K).

ὁ γὰρ κόλαξ 10

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς
πόλεις

ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον.

νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,

αὶ κρίσεις δ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολὺ. 15

f διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν
καλουμένην πόλιν Κολακειαν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο,
ὡς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ (FHG I 310).
66. κόλακας δ' εἶναι φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν
Ἀθήνῃ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ 20
τῶν ἱστοριῶν (FHG I 341). χάριν γὰρ ἀποδιδόντας
255 τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνους, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ
Σέλευκος πικρῶς ἐπιστατουμένους ὑπὸ Λυσιμάχου οὐ
μόνον ἐξείλετο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν
ἀμφοτέρας, οἱ Ἀθηνόθεν Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς 25
κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ
Ἀντιόχου· καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κύαθον ἐν ταῖς συν-
ουσίαις Σελεύκου σωτήρος καλοῦσι.

8 μύρτις C: μυρτις μύστης A, Μίτυς Wilam coll. Arist.
poet. c. 10 et or. c. Neaer. 88 8 χορεύσει A: corr. C
9 ἀκούση C 11 fort. καὶ τὰν πόλει 13 πανούργῳ Nauck

ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοῦνομα ἀρέσκειαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμία (II 155 K).

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει. ^b
 5 οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἔστιν αὕτη ἢ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ (II 392 K).

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ.

οὐδεὶς γὰρ χάρει πολιορκοτάφῳ παρασίτῳ.

10 Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν (FHG II 313) 'κόλαξ μὲν οὐδεὶς', φησί, 'διαρκεῖ πρὸς φιλίαν. καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιή-
 ματος αὐτῶν ψεῦδος. ὁ δ' ἔραστὴς κόλαξ ἔστι φίλλας δι' ὄραν ἢ κάλλος.' τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως
 15 κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεῶν κατασκευασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἰδρυσάμενοι Θρηῆσιν ἠνόμασαν Φίλλας Ἀφροδίτης καὶ τὸν τόπον Φιλαίων ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου [μητρὸς] Φίλλας, ὡς φησι Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνο-
 20 μάτων.

67. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Γεργιθίῳ (FHG II 310) καὶ πόθεν ἢ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῶν κολάκων παρῆλθε διηγέται καὶ αὐτὸν τὸν Γεργίθιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπι-
 25 γραφήν, ἓνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. d διηγέται δὲ οὕτως, τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ ἥθη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτούς. σημείον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἷα τολμᾶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσσωμένων τῇ

4 ἀρέσκειαν AC: corr. Canter 10 ὁ σολευκος A 16 Θριάσις? 18 μητρὸς del. Herw; debebat γυναικός, cf. Steph. B. s. γ. Φίλλα

κολακεία, χαύνους καὶ κενούς ποιοῦντα, πάντων ἐν
 ὑπεροχῇ παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι.
 ἐξῆς τε διηγούμενος περὶ τινος μειρακίου Παφίου μὲν
 e τὸ γένος, βασιλέως δὲ τὴν τύχην 'τοῦτο, φησί, τὸ
 μειράκιον (οὐ λέγων αὐτοῦ τοῦνομα) κατέκειτο δι' 5
 ὑπερβάλλονσαν τρυφήν ἐπὶ ἀργυρόποδος κλίνης ὑπε-
 στρωμένης Σαρδιανῆ ψιλοτάπιδι τῶν πάντων πολυτελεῶν.
 ἐπεβέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίταπον ἀμοργίνῳ
 καλύμματι περιειλημμένον. προσκεφάλαια δ' εἶχε τρία
 μὲν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ βύσσινα παραλουργῆ, δι' ὧν 10
 ἡμύνετο τὸ καῦμα, δύο δ' ὑπὸ τοῖς ποσὶ ὑσγινοβαφῆ
 τῶν Δωρικῶν καλουμένων· ἐφ' ὧν κατέκειτο <ἐν>
 f λευκῇ χλανίδι. 68. παραδεδεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ
 κατὰ τὴν Κύπρον μόναρχοι τὸ τῶν εὐγενῶν κολάκων
 γένος ὡς χρήσιμον· πάντων γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν 15
 ἐστί. καὶ τούτων οἶον Ἀρεοπαγιτῶν τινων οὔτε τὸ
 πλῆθος οὔτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν
 οὐδεὶς. διηρημένων δὲ διχῆ κατὰ συγγένειαν τῶν ἐν
 τῇ Σαλαμῖνι κολάκων, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ κατὰ τὴν ἄλλην
 Κύπρον κόλακες, τοὺς μὲν Γεργίνους, τοὺς δὲ Προ- 20
 256μάλαγγας προσαγορεύουσιν· ὧν οἱ μὲν Γεργίνοι συν-
 αναμιγνύμενοι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐν τε τοῖς ἐργα-
 στηρίοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς ᾠτακουστοῦσι κατασκοπῶν
 ἔχοντες τάξιν, ὃ τι δ' ἂν ἀκούσωσιν ἀναφέρουσιν
 ἐκάστης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἀνακτας. οἱ 25
 δὲ Προμάλαγγες ζητοῦσιν ἂν τι τῶν ὑπὸ τῶν Γεργί-
 νων προσαγγελθέντων οὐκ ἀνάξιον εἶναι ζητήσεως

1 πάντα Wilam, nec quae antecedunt recte habent
 11 καῦμα Cas: κάλυμμα AC 12. 18 ἐν λευκῇ χλανίδι Cas: λευκῇ
 χλαμύδι A 20. 21 προμαλάγγους AC 26 ἂν τι K: ἀντι AC
 27 οὐκ ἀνάξιον K: ὅτι ἂν ἀξιον AC

δόξη, ὄντες τινὲς ἐρευνηταί. καὶ τούτων οὕτως ἐντεχνος
 καὶ πιθανή πρὸς ἅπαντας ἢ ἐντευξις ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ,
 καθάπερ καὶ αὐτοὶ φασι, παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ἔξω b
 τόπους διαδεδοσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολά-
 5 κων· καὶ γὰρ οὐχ οἶον μετρίως ἐπὶ τῷ πράγματι
 σεμνύνονται διὰ τὸ τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν Γεργίνων τις ἀπόγονος
 ὦν τῶν Τρώων ἐκείνων, οὓς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμα-
 λώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώκησεν,
 10 οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων στείλας ἐπὶ τῆς
 Αἰολίδος κατὰ πίστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν
 προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν
 Ἴδην συμπααραλαβὼν τινὰς τῶν Μυσῶν, ἣ πάλαι μὲν c
 ἀπο τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται.
 15 τούτου γάρ, ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες
 ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέσχον ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες,
 ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θετταλικῆς Τρῳικῆς, καθάπερ τινὲς
 εἰρήκασιν, ὦν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιά-
 δαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι. 69. γεγόνασι δὲ παρ'
 20 ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ Καρὸς καὶ γυναῖκες ὑπὸ τὰς
 ἀνάσσας αἰ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπο- d
 λιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετὰπεμπτοὶ πρὸς
 τε τὰς Ἀρταβάξου καὶ τὰς Μέντορος γυναῖκας κλιμα-
 κίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς
 25 μεταπεμφαμέναις ἀρεσκενόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον
 ἐξ ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν
 ἀνάβασιν γίνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν
 ἀμαξῶν ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιό-

9 ἀπώκησεν s 13 ἦ A: ᾧ C 14 Γέργιθος Steph. B
 20 γλουτουκαρὸς A: corr. Cas 23. 24 κεμακίδες A: corr. C

τητος εἶπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
 e τοιγαροῦν αὐταὶ μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς
 τύχης μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρωσ,
 αἱ δὲ, τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων, ἐκπεσοῦσαι
 τῆς ἐξουσίας κατήραν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὰς τῶν 5
 ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὁμιλίαις
 διέθεσαν οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγεύομεναι
 καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ τριοδίτιδες αὐταὶ πρὸς
 ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαυμάτων.
 f τοσοῦτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἢ κολακεία κακῶν αἰτία 10
 γενέσθαι τοῖς διὰ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις
 αὐτήν.' 70. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε
 φησίν· 'ἀλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεῖα μέμψαιτ' ἄν τις
 τὸ μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν
 ἄποθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἔστασαν· τριῶν δ' 15
 ὄντων ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε,
 καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ἐπὶ
 τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου
 πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῶ ληδίῳ συνημφια-
 257κῶς· ὃ δὲ ἐποίει δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον· 20
 καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος διὰ
 τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων ὅμως τεχνικώτατα
 κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. ἄτερος δ' ἦν
 ἐπὶ τινος δίφρου κειμένου παρ' αὐτήν τὴν κλίνην καὶ
 τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεϊκότος ἐκκερμάμενος 25
 ταύτης καὶ προσπεπτικῶς κατέψηχέ τε καὶ τῶν δακτύ-
 λων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων εἰλκέ τε καὶ ἐξέτι-
 νεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομάσαντα Σικύαν

3 τέχνης C 8 ταυροπολικὰ A: corr. C τριοδοιτινες AC;
 corr. Lobeck 11 διὰ τοῦ A: corr. K 15 ἄποθε A ἄποθεν C
 26 ταύτη AC: corr. Cas κατέψυχε A: corr. C

εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θῆρ ὁ γεν- b
 ναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής,
 προσεστηκῶς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετείχε τῶν βυσσίνων
 προσκεφαλαίων ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνυ φιλικῶς·
 5 καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μαιρακίου τριχωμάτιον
 ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαικὸν ψῆγμα τι διακινῶν
 καὶ αἰωρῶν ἠδύς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διὸ ἐμοὶ
 δοκεῖν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίησι
 [τῷ μαιρακίῳ] μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ κελύην ἧς καὶ τὴν c
 10 Ἀθηνᾶν φησιν Ὀμηρὸς ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρσος·
 οὕτως ἦν ἐρωαμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχὴν. δηχθέντος
 δὲ τοῦ μαιρακίου τηλικούτου ἀνέκραγεν ἄνθρωπος
 ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἠγανάκτησεν ὥστε διὰ τὴν
 πρὸς μίαν ἐχθρὰν ἀπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλαυνεν.
 15 ὄθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχῶς αὐτόν·

71. ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τυ-
 ραννος, ὃς ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ἤσθετο σεσυλη-
 μένους ὑπὸ <τινος> τῶν περὶ αὐτὸν κολάκων, συνιδῶν
 τὸν ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων
 20 ἀπέκτεινα ἄν, εἶπεν, σε νῆ τοὺς θεοὺς, εἰ μὴ πονη- d
 ρῶν ἀνδρῶν ἢ τυραννὶς ἐδεῖτο. Ἀντιφάνης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς
 τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δὲ τινα ἀνα-
 πυνθανόμενον στρατιώτου τάδε (II 97 K)·

25 ἐν Κύπρῳ φῆς, εἰπέ μοι, διήγετε
 πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
 A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ·

3 τῶν A 6 ψῆγμα Cas 7 ὡς αἰωρῶν AC: corr. K
 ἀλλ' οὐκ καὶ <μυίας> ἀποσοβῶν (vel μυιοσοβῶν) K 7. 8 ἐμοὶ
 δοκεῖν K: μοι δοκεῖ ἄν AC 8 ἐφείναι C 9 τῷ μαιρακίῳ
 del. Wilam ἧς Cas: ὡς AC 17 ὃς add. C 18 τινος
 add. Schw

- e οὐ πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν,
 5 ἄλλως τ' ἄπιστον. A. ποῖον; B. ἐρριπίζετο
 ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
 δειπνῶν ὁ βασιλεύς. A. πῶς; ἑάσας τᾶλλα γὰρ
 ἐρήσομαι σε τοῦθ'. B. ὅπως; ἠλείφετο 5
 ἐκ τῆς Συρίας ἤκοντι τοιοῦτῳ μύρῳ,
 10 καρποῦ σύχν' οἴου φασὶ τὰς περιστεράς
 τρώγειν. διὰ τὴν ὄσμην δὲ τούτου πετόμεναι
 f παρῆσαν οἶαι τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν 10
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
 ἐσόβουν. ἀπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
 15 τοῦ μήτ' ἐκέισε μήτε δεῦρο παντελῶς
 οὕτως ἀνερρίπιζον ὥστε σύμμετρον
 αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περισκληρον ποιεῖν.
- 25§72. εἶη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ 15
 μαλακοκόλαξ, ὡς φησιν ὁ Κλέαρχος (l. s.)· πρὸς γὰρ
 τῷ τοιοῦτῳ κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευο-
 μένων ἐπακολουθῶν ἀποπλάττεται παραγκωνίζων καὶ
 σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναροῖς. ὄθεν αὐτὸν
 οἱ μὲν παραγκωνιστήν, οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. 20
 κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ
 ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ
 τὴν μορφὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· οὕτω ποιικι-
 b λόφωνός τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρός ἔλεγε τὴν
 κολακειάν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι 25
 ταῖς ὁμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν ὅτι

2 τ' Di: γ' AC 4 τὰμὰ AC: corr. 5 τούτο πῶς
 AC: corr. Cob 7 συχνοῦ δὲ AC: corr. Kock duce Porsono
 11 ἀπαίρουσαι AC: corr. Herw 12 non intellego; verba for-
 tasse mutila 15 ἂν οὖν C 17 τῷ οὕτω C, fort. τῷ τοιοῦτως
 18 ἐπακολουθούν A: corr. C

πάντα ὑποδύεται, ὡς δὴ τις ὑποστατικὸς νωταγωγῶν
 τῶ τῆς ψυχῆς ἦθαι καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν
 αἰσχυρῶν· οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου
 5 τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων· οὐ πολ-
 λούς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι. Ἀθήνησιν Ἄλεξις
 ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως (II 372 K)·

πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν, c
 ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρὸν.
 τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
 10 διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου
 5 ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.
 καὶ Κρῶβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M)·
 πάλιν ἢ τοῦ βίου

ὑγρότης μέ [τοῦ] σου τέθλιφε· τὴν ἀσωτίαν
 15 ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.
 73. Ἀντιφάνης δ' ἐν Αἰμυλῆις (II 70 K) τέχνην
 τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακεῖαν [εἶναι] ἐν οἷς d
 λέγει [ἐν ταῖς Αἰμυλῆις]·

εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἠδίων τέχνη
 20 ἢ πρόσδοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
 ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
 ὁ γεωργὸς,
 5 ἐν ὅσοις ἔστι κινδύνοις πάλιν·
 πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.
 25 ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
 οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἔστι παιδιὰ,
 ἀδρὸν γελάσαι, σκῶψαι τιν', ἐμπιεῖν πολύν, e
 10 οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

13 πάλαι γ' Mein 14 τοῦ del. Herw τέθλιφε A: corr.
 Herw 17 εἶναι del. K 18 ἐν τ. Α. del. ε 22 post γεωργὸς
 lacunam indic. Iacobs 27 ἐμπιεῖν A: corr. C (ἐμπιεῖν supr. add. κ)

κεχαρακτήρηκε δὲ ὡς ἐνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα
 Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν
 παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἄλεξις δ' ἐν Κατα-
 ψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων
 φησὶν (Π 381 K).

5

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
 τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηῶν, οὐχ ὅτι
 ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχῆσομαι,
 ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.

5 τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν. 10
 δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις
 οὐκ ἂν ἀκνηκῆναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος
 τοῦ τραγωδιοποιοῦ (fr. 21 N).

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν.

[οἶον καθημερινήν].

15

74. Ἰππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
 περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν (FHG IV 431) διηγούμενος
 ὡς ἡ Κνωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων
 259κατελύθη φησὶν καὶ ταῦτα. Ἐκνωπῶ μαντευομένῳ
 περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἐρμῇ δολίῳ. καὶ 20
 μετὰ ταῦτα ὀρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφούς οἱ τὴν
 βασιλείαν αὐτοῦ καταλύσαι βουλόμενοι, ἔν' ὀλιγαρχίαν
 καταστήσονται. (ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἴρος καὶ
 Ἐχαρος, οἱ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι
 τῶν ἐπιφανῶν πρόκυνες καὶ κόλακες) συμπλέοντες 25
 οὖν τῷ Κνωπῷ, ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δῆσαντες
 τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος καὶ καταχθίντες
 b εἰς Χίον καὶ δύνανται παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λα-

14 ὀρτήν Di ἄγειν Benti: λέγειν AC τὴν ἑορτὴν δεῖ μ'
 ἄγειν Mein 15 glossam del. Di 23 Ὀρτύγης C: ὀρτύγης A
 24 Ἐχαρος Mein 25 πρόκυνες AC: corr. Lobeck

βόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατέπλευσαν
 εἰς τὰς Ἐρυθρὰς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Κνωποῦ
 σῶμα ἐξεβράσθη τῆς Ἐρυθραίας κατὰ τὴν ἀκτὴν ἣ
 νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κνωποῦ
 5 Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδεῖαν γινομένης
 (ἣν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι Στρο-
 φαίᾳ) ἐξαίρουνης ἀκούεται σάλπιγγος βοή· καὶ κατα-
 ληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρτύγην
 πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φίλων καὶ
 10 ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα. 75. οἱ
 δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου
 δύναμιν τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι
 διέφθειρον καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖπον
 τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι
 15 τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον
 κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἄλουργὰ μὲν
 ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυκότες περι-
 πορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια
 τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικειοῖς ὑποδήμασι d
 20 διετέλουν περιπατοῦντες κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκα-
 μίδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδή-
 μασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον
 ὀλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἠνάγκαζόν τε τῶν
 πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ φαβδουχεῖν,
 25 τοὺς δὲ τὰς ὁδοὺς ἀνακαθαίρειν καὶ τῶν μὲν τοὺς
 υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ
 τὰς ἰδίας γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρήγ-
 γελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις

2 ἐρον | θυρῶς (ερον in extrema pagina) A 3 ταῖς Ἐρυ-
 θραῖς AC: corr. Kontos 4 Λεώπεδον Mein, fort. Λεϊόπεδον
 6. 7 στοφέα AC: corr. Spanheim 15 πολιτῶν C

e περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἐταιρίας αὐτῶν
 ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν
 καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ
 στερονοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὄξυ καὶ μέγα
 ταῖς φωναῖς ἐφεστηκότος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα 5
 ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἰππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφὸς
 μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυθραῖς ἐορτῆς οὔσης
 τῶν Ἐρυθραίων προσβοηθούτων ἐπῆλθε τοῖς τυράν-
 νοις καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς Ὀρτύγην
 f μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς 10
 δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος
 τὴν πατρίδα ἤλευθέρωσεν.

76. ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες
 φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ
 Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 301) 15
 φησιν· Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ
 260 Θεταλίας πενεστῶν Φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνά-
 μενον διὰ τὴν κολακείαν καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις
 συνῶν αὐτῷ ᾤρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν ἀπέστειλε
 διαφθεροῦντα Περραιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων 20
 ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν αἰεὶ περὶ αὐτὸν
 ἀνθρώπους ὁ Μακεδῶν, οἷς διὰ φιλοποσίαν καὶ βωμο-
 λοχίαν πλείω χρόνον ὥς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ
 συνήδρευε περὶ τῶν μεγίστων βουλευόμενος. Ἰστορεῖ
 δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἠγήσανδρος ὁ Δελφός 25
 (FHG IV 413), ὥς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων Ἡρά-
 b κλειον ἀθροιζομένοις τοῖς τὰ γέλοια λέγουσιν ἀπέ-
 στελλεν ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσε τισιν ἀνα-
 γράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς

2 συναγαγόντες C 15 ἐν τῇ θ' (sic) AC 19 fort.
 αὐτῷ συνῶν

αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτη καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν
 (FHG I 308) 'τοὺς Θεσσαλούς, φησίν, εἰδὼς ὁ Φίλιππος
 ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελεγεῖς συν-
 5 αὐτοῖς ἐπειρᾶτο καὶ [γὰρ] ὀρχούμενος καὶ κωμάζων
 καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων (ἦν δὲ καὶ φύσει
 βωμολόχος καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος c
 καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συν-
 τείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφρονέσι καλουμένοις
 10 καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι), πλείους τε τῶν
 Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ἤρει μᾶλλον ἐν
 ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς θωραεῖς. τὰ παραπλήσια ἐποίει
 καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὐβουλος ὁ κωμω-
 διοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ
 15 δρᾶματι (II 173 K):

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν ἀνθαδέστερος
 καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ d
 ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται <δὲ> δῆ
 τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾗ.

20 77. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς
 μέθας καὶ [κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ
 μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος.
 ἱστορεῖ δὲ περὶ ἐκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ
 καὶ τεσσαρακοστῇ (FHG I 320) γράφων οὕτως· 'Φίλιππος
 25 τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἤθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπι-
 μελουμένους ἀπεδοκίμαξε, τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας e
 ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ

5 γὰρ del. Wilam, καὶ γὰρ om C 11 ἤρει C: ἡγεῖτο A,
 in το μᾶλλον participium (velut κατακλιῶν) latere putat Wilam
 17 δὲ Hirschig: τε AC 18 αὐτόν AC: corr. Cas 18 δὲ
 add. Schw 24 sqq. cf. Polyb. VIII 11, 7

μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ' ἔχειν παρεσκευάζειν, ἀλλὰ καὶ
 τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησεν.
 τί γὰρ τῶν αἰσχυρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν ἢ τί
 τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυ-
 ροῦμενοι καὶ λεαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἱ δ'
 δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πάγωνας ἔχουσι;
 f καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους, αὐτοὶ
 δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἐτέροις παρῆγον. ὄθεν
 δικαίως ἄν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους ἀλλ' ἑταίρας ὑπέ-
 λαβεν οὐδὲ στρατιώτας ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγό- 10
 ρευσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες ἀνδρόπορνοι
 τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν
 τὸ μεθύειν ἠγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ζῆν ἀρπάξειν
 καὶ φονεύειν ἐξήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς
 261 δόμοιολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἰκείον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ 15
 δ' ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τοῖς σεμνοτάτοις ὑπε-
 λάμβανον. καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἠμέλουν, τῶν
 δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν, καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς
 Εὐρώπης ἔχοντες. οἶομαι γὰρ τοὺς ἑταίρους οὐ πλείονας
 ὄντας κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίων οὐκ ἐλάττω 20
 καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίους τῶν Ἑλλήνων τοὺς τὴν
 ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κερτημένους. καὶ περὶ
 Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
 πρὸς ταῖς εἰκοσι (FHG I 303)· Διονύσιος ὁ Σικελίας
 b τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας 25
 καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἠβούλετο γὰρ
 ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φάουλος· οὓς καὶ
 εὖ περιεῖπε·

4 ἄν οἱ μὲν Pol 7 τοὺς ἑταιρευομένους Pol 9. 10 ὑπελάμ-
 βανεν εἶναι Pol 10 στρατιώτας glossa: χαμαικότας Mein χαμαι-
 τύπους (i. e. qui prosternunt) K ἀλλὰ χαμαιτύπους Pol 16 ἐν
 τῷ σεμνοτάτῳ AC: corr. K 26 scil. ἀνελάμβανεν (p. 260 d)

78. καὶ Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητῆς φιλόγελως ἦν, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 339). ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ γράφει οὕτως (ib. 341)· 'περιεῶρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίῳ μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [μόνου] ναυάρχου, Λυσιμάχου δὲ ραβοφύλακος, Σελεύκου δ' ἑλεφαντάρχου. καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος.' Ἡρόδοτος δὲ φησιν (II 173. 174) 'Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα 5 παιγνιήμονα ἔοντα σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε ἰδιώτης, φησίν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμμων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνὴρ.' Νικόλαος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) Σύλλαν φησὶ τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν οὕτω χαίρειν 10 μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὡς καὶ πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἱλαρὸν αἰ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικαὶ κωμῳδίαὶ τῇ πατρίῳ φωνῇ.
79. Τιρονθίου δὲ φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ 15 κωμῳδίας (fr. 124 W) φιλόγελως ὄντας, ἀχρεῖους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἦν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγέλαστὶ τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς 20 τὴν θάλατταν, παύσεσθαι. οἳ δὲ δεδιότες μὴ διαμάρτωσι τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκάλυψαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. μαθὼν οὖν εἰς καὶ συγκραταμιχθεῖς, ἐπέπερ 25

3. 4 ὥσπερ ἐώρα A ἐώρα C: corr. Schw 6 μόνου del. Di
8 καὶ ταῦτα οὕτως A.C: corr. Cas 10 καὶ ὅτε δὲ C 13 καὶ
εἰκοστῇ A: corr. Vales 17 ἀδρὸν K 24 ἀγέλαστει A:
corr. C 25 παύσεσθαι A: corr. C

ἐβίων ἀπελαύνοντες αὐτόν, 'τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δὲ ἔμαθον ἔργῳ τὸν θεὸν δείξαντα ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν α' Κρητικῶν (FHG IV 500) ἰδιόν τι φησι περὶ τοὺς Φαι- 5
στίους ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαρίων εὐθύς τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνατιθέναι τὸ γέλοισιν. 10

f 80. τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χῶραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως (II 157 K)·

ὄτι εἰμ' ἀλαζὼν τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; ἀλλὰ τί;

νικᾷ γὰρ αὐτῆ τὰς τέχνας πάσας πολὺν 15

μετὰ τὴν κολακείαν· ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει.

ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ οὕτως (I 432 K)·

ψίδυρός τ' ἐκαλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ (I 795 K)· 20

φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

262 Φιλλήμων Ἀνανεομένη (II 480 K)·

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος.

Φιλίππιδης δ' ἐν Ἀνανεώσει (IV 469 M)·

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιῶν ἀεί. 25

κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι δυσάρεστος καὶ σιχρός, κοιλία τε ἢ τὴν τροφήν δεχο-

5. 6 φαιστειούς A: corr. C 12 δ' ὁ κωμ. A: corr. 5 14.
15 τι καὶ A: corr. Cas (ὑπερτείνει αὐτῆ C) 17 ἀντιφάνης
AC: corr. Cas 19 καὶ κόλαξ A: corr. C 20 Ἰοῖ Pors: ποῖ AC

μένη. ψωμοκόλαφον δ' εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησει
οὕτως (II 557 K).

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

81. τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν
5 αἰτήσαντος ἐν τῷ Σαυρία βομβυλιῷ ὁ Οὐλπιανὸς b
ἔφη· 'καὶ τίς ὁ Σαυρίας οὗτος;' καὶ μέλλοντος ἀπε-
ραντολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν
τὰ πρὸς τὴν ἐδωδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ
Δημόκριτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη· 'αἰεὶ ποτε ἐγώ,
10 ἄνδρες φίλοι, τεθαύμακα τὸ τῶν δούλων γένος ὧς
ἔστιν ἐγκρατὲς τοσαύταις ἐγκαλινδούμενον λιχνείαις.
ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ
καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν Δουλοδιδασκάλῳ
Φερεικράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὡς ἀπειρημένου c
15 τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῶ τῇ νήσῳ, ὅταν τῇ
Ἥρᾳ θύωσι· φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῶ-
κῶν (FHG IV 442), ὅτι ὁπόταν τῇ Ἥρᾳ θύωσιν οἱ Κῶιοι
οὔτε εἰσεῖσιν εἰς τὸ ἱερὸν δούλος οὔτε γέυεται τινος
τῶν παρεσκευασμένων· καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσ-
20 πρᾶτῳ φησὶν (II 47 K).

ὄρᾶν τε κείμενα

ἄμητας ἡμιβρώτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὧς φασιν αἱ γυναῖκες.

25 Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπρᾶτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα d
τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα (II 284 K).

τί γὰρ

ἔχθιον ἢ 'καὶ κατ' καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενεῖῳ μειρακυλλίῳ τινί,

16 τρίτῃ κολάκων A: corr. Cas
22 ἡμιβρώτους A: cf. litt. d

18 εἰσεῖσιν A: corr. C

<ῆ> τὴν ἀμίδα φέρειν ὄρᾶν τε κείμενα
 5 ἄμητας ἡμιβρωῶτας ὀρνίθειά τε,
 ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,
 ὡς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
 γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγη 5
 ἡμῶν τι τούτων.

e ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν λαμβείων δηλὸς ἐστὶν ὁ Ἐπι-
 κράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκῶν. 82. Διευχίδας
 δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς (FHG IV 389) . . . τὰς καλουμένας,
 φησίν, Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνιδίας καὶ τῆς Σύμης 10
 εἰς) γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξορήσασιν τῷ
 Τριόπα μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ τῶν μὲν εἰς
 τὸ Δώτιον ἀναχωρησάντων, . . . οἳ μὲν μετὰ Φόρ-
 βαντος μείναντες εἰς Ἴηλυσὸν ἦλθον, οἳ δὲ μετὰ Περι-
 ἔργου τὴν Καμιρίδα κατέσχον. τότε λέγεται κατα- 15
 f ράσασθαι τὸν Περιέργον τῷ Φόρβαντι καὶ διὰ τοῦτο
 τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας δ' ὁ Φόρβας
 καὶ Παρθενία ἢ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέργου
 ἀδελφῆ διενήξαντο εἰς Ἴηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον
 τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν Θαμνεύς, ὃς 20
 ἐτύγχανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, ἤγεν ὡς ξενίσων
 εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα
 τῇ γυναικὶ τὰπιτήθεια παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ
 263 ξένους. ἐλθὼν δ' εἰς οἶκον ὡς οὐδὲν εὔρε παρασκευα-
 σμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν τον σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετώνα 25
 καὶ τᾶλλα τὰκόλουθα ἐπιτελέσας ἐξένισεν αὐτούς.
 καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἦσθη ἵως καὶ

1 ἦ add. Pors (τὴν τ' ἀμίδα C), fort. καὶ 4 χοαῖν A:
 corr. Pors 7 λαμβείων A 9 κατὰ νήσους: suppl. Mein
 10 κνιδίας A κνίδου C: corr. Cas 13 δωμάτιον A: corr. Schw
 hiatum signif. Mein 15. 16 καταράσασθαι A: ὃς καὶ κατη-
 ράσατο C 26 ἐπιτελέσας K: ἔπειτα ἀλέσας AC

τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις δι' ἐλευθέρων
τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῶ· καὶ τὸ ἔθος διαμένειν
ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ
διακονοῦντες, δούλω δὲ προσελλθεῖν οὐκ ἔστιν ὄσιον.

5 83. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλύπιανου
προβεβλημένων, [καὶ] τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρε b
εἰπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι περὶ αὐτῶν
ἐξ ἧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης
μὲν γὰρ ἐν Ἀργείοις φησὶν (I 147 K).

10 οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε Σηλὶς οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ἤλον ὄρθρῃαι τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κόμην ὑπηγεῖν διγγανουσῶν τὰς μύλας.
καὶ Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγγίση φησὶν (II 137 K).

15 οὐκ ἔστι δούλων, ὡγάθ', οὐδαμοῦ πόλις, c
τύχη δὲ πάντῃ μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἴτ' εἰς τρίτην
5 ἀγορᾶ κέχρηται. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει
20 δαίμων ἐκάστῳ.

84. Ποσειδώνιος δὲ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐνδεκάτῃ (FHG III 257) 'πολλοὺς τινὰς
ἑαυτῶν οὐ δυναμένους προῖστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας
ἀσθενεῖς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων
25 ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς d
τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις
δι' αὐτῶν ἅπερ ἂν ὥσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ

2 διαμένει 5 6 καὶ del. Mein 11 ἅπαντα τῶν τῇ
οἰκίᾳ A: corr. Canter 12 ἤλον Pierson: ἤλων A ἤλων C
13 περιαιγουσῶν Kock, latet aliud 16 πάντα A: corr. Wilam
18 εἰς τ' αὔριον A: corr. C

τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφο- 5 ρίων ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέκληκε (fr. 73 M).

- e δωροφόροι καλεοίαθ' ὑποφρίσσοντες ἄνακτας. λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος (FHG IV 355), ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀνόμαζον μὲν δωροφόρους 10 ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς [ἀπὸ] τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιάται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν εἰλώτων, Θετταλοὶ δ' ἐπὶ τῶν πενεστῶν, Κρητῆς δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ οἱ Κρητῆς τοὺς μὲν κατὰ πόλιν f οἰκέτας χρυσωνήτους, ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρὸν 15 ἐγγωρίους μὲν ὄντας, δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ κλαρώτας. ὁ Ἔφορος δ' ἐν γ' ἱστοριῶν (FHG I 242)· 'κλαρώτας, φησί, Κρητῆς καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμένοι τινὲς ἔορται ἐν Κυθωνίᾳ, 20 ἐν αἷς οὐκ εἰσίσαισι εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλεύθερους.' Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν (FHG IV 501) 'τὴν μὲν κοινήν, φησί, δουλείαν οἱ Κρητῆς καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς 25 264δὲ ὑπηκόους περιολίκους.' τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν δ' Κρητικῶν (FHG IV 399). 85. Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους,

8 καλὲ οἰαθ' A: corr. Schw 9 ἀριστοφάνειος A: corr. C
11 [ἀπὸ] K 14 κλαρωτῶν A: corr. C 15 ἀμφαμιώται Hes.
et Strab. p. 701 25. 26 τοὺς δὲ περιολίκους ὑπηκόους: corr. Dobr

διὰ πολέμου δ' ἠλακότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀπο-
χρησάμενος τῇ φωνῇ φησι (I 752 K).

δεσπότου πενέστου ἕνσά βουλευτήρια.

Φιλοκράτης δ' ἐν β' Θετταλικῶν (FHG IV 477) (εἰ
5 γνήσια τὰ συγγράμματα) καλεῖσθαι φησι τοὺς πενέστας
καὶ Θετταλικέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοικῶν
(FHG IV 314) Ἰβοιωτῶν, φησί, τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικη-
σάντων οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμ-
φιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θεσσαλοῖς
10 δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς
ἐκ τῆς χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν, αὐτοὶ δὲ τὴν
χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν
οὔτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες καὶ
15 παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν μενέσται,
νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσιν
εὐπορώτεροι. καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν Φρόξῳ λάτριας
αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 827 N).

λάτρις πενέστης ἄμος ἀρχαίων δόμων.

86. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν
20 ἱστοριῶν (FHG I 207) 'οὐκ ἦν, φησί, πάτριον τοῖς
Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι',
γράφων οὕτως· 'καθόλου δὲ ἡτιῶντο τὸν Ἀριστο-
τέλη (p. 497 R) διημαρτηκέσαι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν·
οὐδὲ γὰρ κεκτηῖσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως
25 δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε Θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας πλὴν
ἐγγύς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτη τῇ Φιλομήλου γυναικὶ
τοῦ καταλαβόντος Δελφούς δύο Θεραπαίνας ἀκολου-
θῆσαι. παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν Ἀριστοτέλους d

1 διὰ πολέμου C: διὰ πόλεμον A, fort. κατὰ πόλεμον
14 μὲν add. C om. A 16 λάτρις (i. e. λάτρις) C fort. recte
26 ἐγγύς τῶν χρόνων Mein, fort. τῶν ἐγγύς χρ.

εταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φακεῦσιν ὡς τοσοῦτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀφηρημένον. εἰδῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκειακαῖς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις.³ 87. Πλάτων δ' ἐν ἕκτῳ Νόμῳ φησί (p. 776 c)· 'τὰ 5 τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντη. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων ἢ Λακεδαιμονίων ἐλωτεία πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ' ἂν καὶ ἔριν τοῖς μὲν ὡς εὖ, τοῖς δ' <ὡς> οὐκ εὖ γε- 6 γονυῖά ἐστιν· ἐλάττω δὲ ἢ Ἑρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι τὸ 10 Θετταλῶν τ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάντα ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρῆ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὑγιᾶς οὐδὲν ψυχῆς δούλης· οὐ δεῖ γὰρ οὐδὲν [ὑγιᾶς] πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν (p 322)· 15 ἦμισυ γὰρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσι. 16 χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλὰκις ἐπιδέδεικται περὶ τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων 20 πόλεις ὅσα κακὰ συμβαίνει, καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων περιδίνων περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπὰ [κλοπῶν] ἔργα καὶ παθήματα· πρὸς ἃ τις ἂν πάντα βλέψας διαφορή- 265 σσειε τί χρῆ δρᾶν περὶ ἀπάντων τῶν τοιούτων. δύο δὴ λείπεσθον μηχαναί, μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι 25 τοὺς μέλλοντας δουλεύσειν ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα

3. 4 ἐν ταῖς οἰκείαις C, ἐν ταῖς οἰκειακαῖς χρείαις Hemsterh
8 ἔρεινοις μὲν A ὡς om. A 11 δ' αὐτὸ πάντας A 14 ὑγιᾶς
om. Plat 17 ἂν ἤδη A: corr. C 22 περιδείνων A παντο-
δαπῶν A: corr. Plat (ubi κλοπῶν del. Naber) 23 τις ἅπαντα AC
26 ὅτε A: corr. C

εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον
 ἐκείνων ἕνεκα, πλέον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν
 τε ἥκιστα εἰς αὐτούς. κολάζειν δὲ ἐν δίκῃ δούλους
 δεῖ καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι
 5 ποιεῖν, τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν
 πᾶσαν γίνεσθαι, μὴ προσπαίζοντας μηδαμῆ μηδαμῶς
 οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἃ δὲ πρὸς b
 δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρύπτοντες
 χαλεπάτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι
 10 καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν.'

88. πρώτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνή-
 τοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομ-
 πος ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 300).
 Ἴχιοι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοῦς καὶ Λακε-
 15 δαιμονίου ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν
 οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις ... Λακεδαιμόνιοι μὲν
 γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν c
 δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον
 τὴν χάραν ἣν ἐκείνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
 20 Θετταλοὶ δὲ Περραιβῶν καὶ Μαγνητῶν, καὶ προσηγό-
 ρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἴλωτας, οἱ δὲ
 πενέστας. Ἴχιοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας
 καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες.' ὁ μὲν οὖν Θεόπομ-
 πος ταῦθ' ἱστορήσεν· ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἠγοῦμαι διὰ
 25 τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον
 ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ
 Συρακόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Παράπλῳ (FHG II 378)
 τὰδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν· ἑτῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀπο- d

5 πρόσρησιν A: corr. C
 23 καταβαλόντες Wilam

16 suppl. velut ἐποιήσαντο

διδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὀρμώμενοι τὰς
 ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιούσι πολλοὶ συναθροισθέντες·
 ἡ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ
 πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ [ὄν] μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ
 Χίοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, 5
 ἀνδρεῖον δὲ τινὰ ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπιτυχῆ τῶν
 δραπέτῶν ἀφηγεῖσθαι ὡς ἂν βασιλέα στρατεύματος.
 καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν
 καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων ἐπεὶ αὐτοὺς ἐώρα μάτην
 ἀπολλυμένους ὁ Δρῖμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ 10
 e δραπέτῃ) λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε· ἕμῖν, ὦ Χίοί τε
 καὶ κύριοι, το μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν
 οὐδέποτε μὴ παύσεται· πῶς γὰρ ὁπότε κατὰ χρησμὸν
 γίνεται θεοῦ δόντος; ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ σπεισησθε καὶ
 ἔατε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν 15
 ἀγαθῶν ἀρχηγός.' 89. σπεισαμένων οὖν τῶν Χίων.
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ
 κατασκευάζεται μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγίδα ἰδίαν.
 f καὶ δείξας τοῖς Χίοις εἶπε διότι ἄλῃσμαι ὃ τι ἂν
 παρὰ τίνος ὑμῶν λαμβάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ 20
 σταθμοῖς καὶ λαβῶν τὰ ἴκανα ταύτῃ τῇ σφραγίδι τὰ
 ταμεία σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδρά-
 σκοντας ὑμῶν δούλους ἀνακρίνας τὴν αἰτίαν ἐὰν μὲν
 μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδεδρακέναι,
 ἔξω μετ' ἔμαντοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον, ἀπο- 25
 266πέμψω πρὸς τοὺς δεσπότης.' ὄρωντες οὖν οἱ λοιποὶ
 οἰκέται τοὺς Χίους ἠδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξαμένους

2 αὐτῶν Cas: ἐαυτῶν AC 4 ὄν del. C, sed fortasse
 mutila oratio 6 ἐπιτυχῆ Schw: τῆ ψυχῆ; A om C 10 ὄνομα
 αὐ τῷ A: corr. C 12 περὶ τῶν C 13 παύσεται Schw
 14 πεισθήσεσθε AC: corr. Mein 19 ὅτι ἂν Schw: ὅταν AC
 22 τιμεία A ταμεία C: corr. Schw

πολλῶ ἔλαττον ἀπεδίδρασκον φοβούμενοι τὴν ἐκείνου
 κρίσιν· καὶ οἱ ὄντες δὲ μετ' αὐτοῦ δραπέται πολὺ
 μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκείνον ἢ τοὺς ἰδίους αὐτῶν δε-
 σπότης καὶ πάντ' αὐτῶ τὰ θέοντ' ἐποίουν, πειθαρχοῦν-
 5 τες ὡς ἂν στρατηγῶ. ἐτιμωρεῖτό τε γὰρ τοὺς ἀτακτοῦν-
 τας καὶ οὐθενὶ ἐπέτρεπε συλᾶν ἀγρὸν οὐδ' ἄλλο ἀδικεῖν
 οὐδὲ ἐν ἄνευ τῆς αὐτοῦ γνώμης. ἐλάμβανε δὲ ταῖς b
 ἑορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἶνον καὶ λερεῖα
 τὰ καλῶς ἔχοντα ὅσα μὴ αὐτοὶ δοίησαν οἱ κύριοι·
 10 καὶ εἴ τινα αἰσθοίτο ἐπιβουλεύοντα αὐτῶ ἢ ἐνέδρας
 κατασκευάζοντα ἐτιμωρεῖτο. 90. εἴτ' (ἐκήρυξε γὰρ ἡ
 πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ τῶ αὐτὸν λαβόντι ἢ τὴν
 κεφαλὴν κομίσαντι) οὗτος ὁ Δρίμακος πρεσβύτερος
 γενόμενος καλέσας τὸν ἐρώμενον τὸν ἑαυτοῦ εἰς τινα
 15 τόπον λέγει αὐτῶ ὅτι ἔγω σε πάντων ἀνθρώπων ἠγά-
 πησα μάλιστα καὶ σύ μοι εἴ καὶ παῖς καὶ υἱὸς καὶ τὰ c
 ἄλλα πάντα· ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται,
 σὺ δὲ νέος εἴ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τοῦ ζῆν. τί οὖν ἐστίν;
 ἄνδρα σε δεῖ γενέσθαι καλὸν καὶ ἀγαθόν· ἐπεὶ γὰρ
 20 ἡ πόλις τῶν Χίων δίδωσι τῶ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρή-
 ματα πολλὰ καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δεῖ σε ἀφε-
 λόντα μου τὴν κεφαλὴν εἰς Χίον ἀπενεργεῖν καὶ λα-
 βόντα παρὰ τῆς πόλεως τὰ χρήματα εὐδαιμονεῖν·
 ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ νεανίσκου πείθει αὐτὸν τοῦτο
 25 ποιῆσαι. καὶ ὅς ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν λαμ- d
 βάνει παρὰ τῶν Χίων τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα καὶ
 θάψας τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου εἰς τὴν ἰδίαν ἐχώρησε.
 καὶ οἱ Χιοὶ πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ
 διαρπαζόμενοι μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος

ἐπιεικείας ἡρώων ἰδρύναντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπω-
 νόμασαν ἡρώως εὐμενοῦς· καὶ αὐτῶ ἔτι καὶ νῦν οἱ
 δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἂν ἔλονται.
 φασὶ δὲ καὶ καθ' ὑπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν
 e Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλὰς· καὶ οἷς ἂν 5
 ἐπιφανῆ οὔτοι θύουσιν αὐτῶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον
 οὗ τὸ ἡρώϊόν ἐστιν αὐτοῦ. 91. ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος
 ταῦτα ἰστορήσεν· ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνό-
 ματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὔρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν
 ἀγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ ἂ ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἰστορήσεν 10
 (VIII 106) περὶ Πανιωνίου τοῦ Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος
 ἐπαθεν δικαίως ἐλευθέρων παιδῶν ἐκτομὰς ποιησάμενος
 καὶ τούτους ἀποδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περιπατη-
 τικὸς (FHG III 415) καὶ Ποσειδώνιος ὁ, στραικὸς (ibid.
 265) ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐκάτερος τοὺς Χίους φασὶν ἕξαν- 15
 δραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος
 f παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς
 τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν· οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς
 τὸ δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὄνητοις
 ἀνδραπόδοις τῶν πολλῶν ἀτυοργῶν ὄντων κατὰ τὰς 20
 διακονίας. μήποτε οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία Ἰχίος
 δεσπότην ὠνήσατο, ἣ κέχρηται Εὐπόλις ἐν Φίλοις
 (I 382 K).

92. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες
 τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως 25
 εἶναι. Ἐπερείδης γοῦν ὁ φήτωρ ἐν τῶ κατὰ Μαντι-
 267 θεοῦ αἰκίας φησὶν (fr. 123 Bl.)· ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ
 τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἂν τις εἰς δούλου σῶμα

3 ἂν ἔλονται K: ἀφέλωνται A ὑφέλωνται corr. in ἀφ. C
 6 ἐπεφάνη AC: corr. Schw 13 κατ' αὐτοὺς K 20 τῶν
 προγόνων K

ὑβρίση γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίζαντος.' τὰ ὅμοια
 εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος
 πρώτῳ (fr. 72 Tur) καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου
 (46). Μάλακος δ' ἐν τοῖς Σιφνίων ὄροις Ἱστορεῖ
 5 (FHG IV 412), ὡς τὴν Ἔφεσον δοῦλοι τῶν Σαμίων
 ᾤκησαν χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἳ καὶ τὸ πρῶτον
 ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος κακὰ πολλὰ ἐποίουν
 τοὺς Σαμίους· ἔπει δὲ ἔκτω μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας b
 οἱ Σάμιοι ἐσκέλευσαντο τοῖς οἰκέταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ
 10 ἀθροῖο ἐξεληθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον
 τὴν Ἔφεσον· καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

93. διαφέρειν δὲ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου
 γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμοιολογίας διὰ τὸ τοὺς
 ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς
 15 μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. 'ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί,
 δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.' καλοῦνται δ' οἱ c
 δοῦλοι, ὡς μὲν Κλειταρχός φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις,
 ἄξιοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκόλουθοι καὶ διάκονοι καὶ
 ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ
 20 ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας.
 Ἐρμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώτταις μνώτας τοὺς εὐγε-
 νεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ' ἄξους τὰς θεραπαίνας καὶ
 τοὺς θεράποντας, ἀποφράσῃν δὲ τὴν δούλην καὶ βο-
 λίξην, σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφίπολον δὲ
 25 τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον δὲ τὴν
 προπορευομένην. Πρόξενος δ' ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆς d
 πολιτείας (FHG II 463) ἐπικαλεῖσθαι φησιν χαλκίδας

4 μάλακος A 6 ᾤκησαν AC: corr. Schw 10 ἀθροῖοι C
 16 ἐν κτήσει Schw 19 δὲ πάμονες AC: corr. Valcken
 21 Ἐρμων i. q. Ἐρμωνᾶξ μνώτας A μνώτας C, μνώ et μοῖα
 Hes. cf. p. 263f ἔγγενεῖς Eust. 1024, 37 (non C) 23 ἀπο-
 φράτην Eust. 1090, 57 (non C), ἀπόφαρις· ἡ ἑταίρα Hes

παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπεΐνας. Ἰων δ' ὁ Χτος
ἐν Λαέρτη (fr. 14 N) τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν
εἰπών·

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλείσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν.

5

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 30) περὶ τοῦ Σατύρου
λέγων φησὶν·

ὡς εὐδουλος, ὡς εὖοικος ἦν,

ἰδίως λέγων ὡς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
e τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν 10
διατριβῶν κἂν ἐλεύθερος ἢ κοινόν.

94. οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ
ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων
χρεῖα τοιαύδε ἐκτίθενται· Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις
(I 64 K)·

15

οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἤστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι
παλαιίστραις

Αἰγυναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς βῶλοις τε κο-
μῶσαι.

20

Κράτης δ' ἐν Θηρίοις (I 133 K)·

ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἰς κεκτήσειτ' οὐδὲ δούλην,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ δῆτ' ἀνήρ γέρων διακονήσει;

f B. οὐ δῆθ'· ὀδοιποροῦντα γὰρ τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω.

A. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσεισιν αὐθ' 25
ἕκαστον

b τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι· παρατίθου τράπεζα·
αὕτη παρασκευάζε σαντήν. μᾶττε θυλακίσκε.

4 ἴθι Wagner: ἴοι A om. C 8 fort. ὡς εὖοικέτης 19 μᾶζα
βῶλοις κομῶσα est βωλλία vel βωλλίς, cf. Hesych 24 ὀδοιποροῦ·
τὰ A: corr. Cas γὰρ ταῦτα πάντ' A: corr. Elmsl 25 πλεῖον A
27 παρατιθῶ A: corr. Elmsl 28 αὐτῇ C σαντόν A: corr. C

ἔγχει κύαθε· ποῦσθ' ἢ κύλιξ; διάνιξ' ἰοῦσα σαντήν.
ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν χοῖν ἐξεραῖν τὰ τεῦτλα.
ἰχθύ, βάδιξ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπίος εἴμι.

10 οὔκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλλ' πάσεις ἀλείφων;
5 ἐξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμ-268
βάνων λόγον φησίν·

ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τᾶμπαλιν
τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ κίωνων, ὡσπερ διὰ τοῦ Παιωνίου,
10 ἀπὸ τῆς θαλάττης, ὡσθ' ἐκάστῳ ρεύσεται
5 εἰς τὴν πύελον· ἐρεῖ δὲ θῦδωρ 'ἀνέχετε'.
εἴτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἦξει μύρον
αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

95. βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι
15 (I 209 K)·

λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι πα- b
ρεῖχον·
εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὡσπερ ὕδωρ κατὰ
χειρός.
20 ἢ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ'
ἦν τὰ δέοντα·
οἶνον γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις
ἐμάχοντο
5 περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἰκετεύουσαι
καταπίνειν,

1 λιανίζουσα σεαυτήν A νίξε σεαυτήν C: corr. Di (ἰοῦσα
νίξε Elmsl, διάνιξε σύγε Piers) 2 χοῖν Elmsl: χοῖ AC
ἐξεραῖν τὰ Schw: ἐξείραντα A ἐξ ἄραι τὰ C 3 'πὶ Erfurdt:
τάπι AC 4 ἀλειπασεις A: corr. Erf (ἀλσι π. Elmsl), sed prae-
stat fort. λιπανεις 7 πάμπαλιν A: corr. Cas, αὐτὸ τοῦμπαλιν
Kock 10 ἀπὸ Bergk: ἐπὶ A 11 ἀνεχεται A ἀναχαιτε C:
corr. Di 12 ἔπειτα ἀλάβαστος AC: corr. Bergk

- εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἰκαδ'
 ἴοντες
 c ἔξοπτῶντες σφᾶς αὐτούς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι
 τραπέξαις.
 ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα 5
 θερμὰ κυλίνδων·
 ὑποτριμματίων δ' ὄχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι
 παρῆσαν,
 10 ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν
 καταπίνειν. 10
 λεκανίσκαισιν δ' ἂν ψαιστὰ παρῆν ἡδυσματίοις
 κατάπαστα,
 ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ'
 εἰσεπέτοντο·
 d τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον 15
 ἦν ἀλαλητός.
 μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν
 ἤστραγάλιζον.
 15 οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα
 γιγάντων. 20
96. πρὸς τῆς Δήμητρος ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα
 οὕτως ἐγίνετο, χρεῖα τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ
 αὐτουργοὺς εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν
 ποιημάτων ἐπαίδευον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ
 ὥσπερ λαμπάδιον κατασεύσαντος τοῦ θαναμασιωτάτου 25
 e Κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ οἱ μετ' αὐτὸν γενό-
 μενοι μιμησάμενοι ἐπέξειργάσαντο, ἐχρησάμην τῇ τάξει

11 λαϊκανίσκαισι δ' A: corr. Pors ἂν ψαιστὰ Mein: ἀνά-
 παιστα A 13 φάρυγγ' AC 17. 18 ἀνεστραγάλιζον A ἂν ἔστρ.
 C: corr. Schw 26 καὶ οἱ K: καὶ ὡς οἱ A, καλῶς οἱ Madwig
 πλείοι AC: corr. Di

- τῶν δραμάτων ὡς ἐδιδάχθη· καὶ εἰ μὴ ἐνοχλῶ τι
 ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν φροντῆς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη),
 ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις
 εἰρημένα ποιηταῖς· ὧν εἷς ἐστὶν ὁ Ἀττικώτατος Φερε-
 5 κράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεύσι φησιν (I 174 K)
 πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
 ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
 ποταμοὶ μὲν ἀθάρας καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέφ
 διὰ τῶν στενωπῶν τουθολυγοῦντες ἔρρεον f
- 10 5 αὐταῖσι μυστίλαισι καὶ ναστίων τρύφη,
 ὥστ'· εὐμαρῇ γε καὶ τομάτοις τὴν ἐνθεσιον
 χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
 φύσκει δὲ καὶ σίζοντες ἀλλάντων τόμοι
 παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκέχυντ' αὐτ' ὄστράκων.
- 15 10 καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπημένα,
 καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῇ·
 σελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται 269
 ἐπὶ πινακίσκοις καὶ δῖεφθ' ἀκροκόλια
 ἥδιστον ἀπατμίζοντα καὶ χόλικες βοδὸς
- 20 15 καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
 χυανρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
 παρῆν δὲ χόνδρος γάλατι κατανεμιμμένος
 ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι.
 Β. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
 25 20 παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχω 'ς τὸν Τάρταρον.

8 πλέοι AC: corr. Di 11 εὐμαρῇ ἦγεν αὐτοματ' εἰς
 τὴν A: αὐτομάτοις K, reliqua corr. Cas 18 ζέοντες AC: σί-
 ζοντες ex v. 14 Herw 14 ποταμοῖς σίζοντες ἐκέχυντ' AC
 ποτ. σίζοντ' ἐκέχυντ' Poll. VI 68: corr. Herw post v. 16 τεύτλοις
 τ' ἐγγέλεια συγκεκαλυμμένα add. Poll 19 ἀτμίζοντα AC:
 corr. Di 22 γάλακι AC: corr. Di 23 πνοτομοι A: corr.
 Villebrun 24 οὐ' ὡς A 25 ὡς ἔχετ' εἰς A: corr. Mein

- b *A. τί δῆτα λέξεις, τὰπίλοιπ' ἤνπερ πύθη;*
ὄπται κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤρτυμέναι
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναισι κεχυμέναι.
- 25 *τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν* 5
ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐθενὸς πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναισι τριχάπτοις ἀρτίως
ἤβυλλιῶσαι καὶ τὰ ρόδα κεκαρμέναι
πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
- c 30 *ἦντλον δια χάνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.* 10
καὶ τῶνδ' ἐκάστοτ' εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίνετ' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
97. *κάν τοῖς Πέρσαις δέ φησιν (I 182 K):*
τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἤ ξυγοποιῶν ἔτι χρεῖα
ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ 15
χαρakisμοῦ;
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς
ἐπιπάστοις
- d *ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλεῖοις μάξαις κοχυδοῦντες*
ἐπιβλύξ 20
- 5 *ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ρεύσονται, σφῶν*
ἀρύτεσθαι.
ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἶνω καπνία κατὰ τοῦ κεράμου
βαλανεύσει,
ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὄχετοὶ βοτρυῶν μετὰ ναστίσκων 25
πολυτέρων
- 2 *ὄπται καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. ἀναβρασεις. ἀναβραστ' ἤρτυμέναι (sic omnia) A ὄπται δὲ κίχλαι ἀνάβραστοι ἤρτυμέναι C ὄπται κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἤρτ. Poll: corr. Mein 5 ἐκρέμαντο AC: corr. Pors 8 σιβυλλιῶσαι A: corr. C 11 ἕκαστος AC: corr. Jacobs 19 μάξαις A: corr. C 21 ρεύσοντας A: corr. C 23 οἶνωσι καπνία A: corr. C 25 μετ' ἀμητίσκων καὶ ναστίσκων (ναστίσκων C) AC: corr. Schw*

ὀχετεύσονται θερμοῦ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανε-
μώναις.

τὰ δὲ <δη> δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς
ἐριφείοις

5 10 φυλλοροήσει καὶ τευθιδίοις ἀπαλοῖσι κίχλαις τ' e
ἀναβράστοις.

98. τί δει πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνου (I 528 K);
πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν
10 δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας κατα-
παύσω τὸν λόγον, μακρὰ χάρειν εἰπὼν ταῖς Νικο-
φῶντος Σειρήσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται (I 777 K):

νιφέτω μὲν ἀλφίτοις,
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,
15 ξωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδεῖτω κρέα,
πλακοῦς ἐαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

ἀλλ' ὃ γε Μεταγένης τάδε φησὶν (I 706 K):

ὁ μὲν [ποταμὸς ὁ Κραῆθις] ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένης,
20 ὁ δ' ἕτερος ὡθεὶ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἐφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσσε·

5 τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμυεντευθενὶ
ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικίμμασι,

1 ὀχετεύσοντας A: corr. C θερμοὶ AC: corr. Villebrun
8 δη add. Cram. anecd. Ox. I 277 5 ἀπαλοῖς A: corr. Dobr
9 καταχήνης Schw: κατ' ἀχαρνεῖς A 12 εἰρησιν A: corr. C
13 νιφέτω (i ex ei corr. C) et ἀλφίτοισι AC 18 glossam del. K
20 ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς AC: corr.
Elmsl; fluviorum nomina utrobique apposuerat Athenaeus,
deinde interpolator in versus speciem deformavit, cf. Ovid. met.
15, 315 21 εἰλυομεν αὐτόσσε A: corr. Di (εἰλυόμενον Schw).
22. 28 ἔν μὲν ἐντευθεν ῥεῖ AC: corr. Elmsl

270 τῆδ' ἀφύαισι, τῆδε δ' αὖ ταγηνίαις.
 τεμάχη δ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα
 10 εἰς τὸ στόμ' ἄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτῶ τῶ πόδε.
 ἄμυλοι δὲ περινέουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

οἶδα δὲ ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικο- 5
 φῶντος δράμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων
 αὐτῶν ἐμνήσθην.

99. ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξ-
 ελθόντος ἐπήνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουσκος
 b ἔφη· ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ 10
 ἀηδῶς ὁ Δημόκριτος εἰστιάσεν ποταμοὺς διαπερανά-
 μενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὑφ' ὧν ἄρδευθεις τὴν
 ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι' λόγους αὐτὸ μόνον
 καταβροχθίσας· ὥστε ἤδη παυσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης
 ἀπεραντολογίας [καὶ] κατὰ τὸν Παιανιέα δῆτορα τοι- 15
 οὔτων τινῶν μεταλάβωμεν ἢ μῆτ' ἰσχὺν ἐντίθησι μῆτ'
 ἀποθνήσκειν ἔᾶ (3, 33).

ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσ
 c οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἢ Κύπρις πικρά,
 Ἀχαιὸς φησιν ἐν Αἰθῶνι σατυρικῷ (fr. 6 N). παρ' οὗ 20
 ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὰν ἔφη (fr. 887 N).

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὐ.
 πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς αἰεὶ ποτε διαπολεμῶν ἔφη·
 'πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων,
 σὺ δέ, ὦ κύον, αἰεὶ λιμώττεις καὶ οὐκ ἔξς ἡμᾶς 25
 λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ
 σιτεῖσθαι· τροφή γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί.' καὶ ἅμα

1 τιδὶ δ' A: corr. Mus ἀφύαισι A: corr. Villebrun τῆνδε
 A: corr. Elmsl 2 δ' Schw: λ' A 3 αὐτῶι A 4 περι-
 νέουσιν A: corr. Iacobitz 12. 13 poetae verba agnovit Mein
 13 πειναλέος A 14 καταβροχθίσας A: corr. C 15 καὶ del. Di

στραφείς πρὸς τὸν οἰκίτην Ἀεῦκε, ἔφη, κἂν ἐφαττι- d
 σματά τινα ἄρτων ἔχῃς, δὸς τοῖς κυσίν· καὶ ὁ Κύν-
 νουλκος ἔειπεν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρε-
 κεκλήμην, ἠπιστάμην ἴκειν ἀγορᾶς πληθυνούσης (οὗτως
 5 γὰρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δεῖξεων ὥραν ἐκάλει,
 καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον)·
 εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος
 κατὰ τὸν Μένανδρον (IV 265 M). διὸ παραχωρῶ σοι,
 10 ὦ γάστρων, τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα

χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐφειριέως Ἀχαιοῦ Κύννον (fr. 23 N).^e

100. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἶος ἦν ἀπανίστασθαι·
 15 ἐπιστραφείς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ
 ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην
 τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν (A 586. 61)·

ἴετλαθι δῆ, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μαρολογούντων·

ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾶ καὶ λιμὸς ἀτερπῆς. f

20 ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διδυράμβους φθέγ-
 γομαι κατὰ τὸν Σωκράτην (Phaedr. p. 238^d), ἀλλ' ἤδη
 καὶ ἔπη· ἡμιῶδες γὰρ ὄντως ἡ ῥαψωδία. κατὰ γὰρ
 Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνη ἔφη (I 675 K) περὶ σοῦ
 μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

25 κούδ' εἰς σοῦστίλιν τῶν πλουτούντων, μὰ τὸν Ἥφαι-
 στον, προσόμοιος,

καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν κα-271
 ταπίνειν.

5 σοφιστῶν C 8 μικρὰς Cob 10 σιτήσεως A: corr. Mus
 11 γὰρ om. C 14 οἶός τ' ἦν A: corr. Wilam 22 poetae
 verba agnovit Schw 23 σφενδαμι A

ὄρω γὰρ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
 περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
 ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
 θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
 τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους,

5

φησὶν Ἠνίοχος ἐν Πολυπράγμοι (II 432 K)· δεῖ οὖν
 κάμῃ κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγέννην ἐπειπόντα (I 709 K)
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δειπνοῦ
 τετλάναι.'

- b 101. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασσούριος ἔφη 10
 'ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεται τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς
 οἰκέτας λόγου συμβαλοῦμαι τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς
 ἔρωτα (Philox. fr. 6) τῷ σοφῷ καὶ φιλότατῳ Δημοκρίτῳ.
 Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λε-
 λέγων συγγράμματι (FHG IV 475) καταλέξας τοὺς Λακε- 15
 δαιμονίων εἰλωτας καὶ τοὺς Θετταλικούς πενέστας καὶ
 Κάρας φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρῆσασθαι πάλαι
 τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἔκτῃ ἱστοριῶν (FHG
 c 1336) καὶ Βυζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι
 ὡς Λακεδαιμονίους τῶν εἰλωτῶν. περὶ δὲ τῶν παρὰ 20
 Λακεδαιμονίοις ἐπευνάκτων καλουμένων (δοῦλοι δ'
 εἰσὶ καὶ οὗτοι) σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς
 δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστοριῶν (FHG I 310)
 λέγων οὕτως· ἀποθανόντων πολλῶν Λακεδαιμονίων
 ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ οἱ περιλειφθέντες 25
 εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς
 ἐρημωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἰλωτῶν ἐφ' ἐκάστην
 d στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας
 ἴσπερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπευνάκτους, ὅτι

1 γὰρ add. Cynuleus 3 εὐρυθίνους A: corr. ε 25 fort.
 τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Μεσσηνίους.

κατετάχθησαν ἀντι τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ τὰς στιβάδας.¹
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν
ἱστοριῶν (ibid. 311) παρὰ Σικωνίοις κατωνανοφόρους
καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς
5 ἐπεννάκτοις. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχμος
ἐν τοῖς Σικωνιακοῖς (fr. 2 M) [κατωνανοφόρους καλεῖσθαι
δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπεννάκτοις].
ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG e
I 284) Ἀρδιαίους φησὶ κεκτῆσθαι προσπελατῶν ὥσπερ
10 εἰλώτων τριάκοντα μυριάδας. 102. οἱ δὲ μόθαικες
καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μὲν εἰσιν,
οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Φύλαρχος
ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 347)
οὕτως· 'εἰς δ' οἱ μόθαικες σύντροφοι τῶν Λακεδαι-
15 μόνιων· ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παιδῶν ὡς ἂν
καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν οἱ μὲν ἓνα, οἱ δὲ δύο,
τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν
οὖν οἱ μόθαικες ἐλεύθεροι μὲν, οὐ μὴν Λακεδαι- f
μόνιοί γε, μετέχουσιν δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων
20 ἓνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυμαγή-
σαντα τοὺς Ἀθηναίους πολίτην γενόμενον δι' ἀνδρα-
γαθίαν.' Μύρων δὲ ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῳ Μεσση-
νιακῶν (FHG IV 461) 'πολλάκις, φησὶν, ἤλευθέρωσαν
Λακεδαιμόνιοι δούλους καὶ οὐς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν,
25 οὐς δὲ ἀδεσπότους, οὐς δὲ ἐρυνκτῆρας, δεσποσιοναύτας
δ' ἄλλους, οὐς εἰς τοὺς στόλους κατέτασσον, ἄλλους
δὲ νεοδαμῶδεις ἑτέρους ὄντας τῶν εἰλώτων.' Θεό-272
πομπος δ' ἐν ζ' Ἑλληνικῶν (FHG I 280) περὶ τῶν

1 ἐπὶ K: εἰς A 3. 6 κατανακοφόρους AC 6 inclusa
del. Mein 9 ἀρδιαίους A ἀρδιάδας C: corr. Palmer 16 cor-
rupta 19 γε Di: τε A παιδιᾶς A: corr. C 24 ἄφροτοι Hesych

ειλώτων λέγων ὅτι καὶ ἐλεάται καλοῦνται γράφει οὕτως· 'τὸ δὲ τῶν ειλώτων ἔθνος παντάπασιν ὡμῶς διακείται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολὺν ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν αὐτῶν ἐκ Μεσσηνίας ὄντες, οἱ δ' ἐλεάται κατοικῶντες πρότερον τὸ καλούμενον Ἔλος τῆς Λακωνικῆς.' 5
 103. Τιμαῖος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος αὐτοῦ — ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν (c. 6) — οὐκ εἶναι ἔφη σύνηθες τοῖς Ἑλλησι δούλους κτᾶσθαι 10 (FHG I 207), αὐτὸς εἰπὼν ὁ Ἐπιτίμαιος (οὕτως δ' αὐτὸν καλεῖ Ἰστῆρος ὁ Καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς) εἰπὼν γὰρ ὅτι Μνάσων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλιῶν· κἀν τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη (ib. p. 202) οὕτως 15 εὐδαιμονῆσαι τὴν Κορινθίαν πόλιν ὡς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἕξ καὶ τεσσαράκοντα· δι' ἃς ἡγοῦμαι
 c καὶ τὴν Πυθίαν αὐτοὺς κεκλημέναι χροινικομέτρας. Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν (FHG IV 375) <κατὰ τὴν ἑπτα>καιδεκάτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν Ὀλυμπιάδα 20 Ἀθήνησιν ἕξτασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν καὶ εὐρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας μ'. Νικίας δ' ὁ Νικηράτου, ὡς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ πόρων (4, 14), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσία τῷ Θρακί ἐφ' ᾧ ὀβολὸν ἐκάστου
 d τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰθιοπικῶν

12 καλλιμάχιος A: corr. C 13 γὰρ om. C 19. 20 κατὰ τὴν ἑπτακαιδεκάτην Di (numerus invenit St. Croix): καὶ δεκάτη A ἐν τρίτῃ (ex v. 19) καὶ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ρ' Ὀλυμπιάδι C 27 ἐκάστου Xen: ἑκαστον AC

πολιτεία (fr. 427 R) και παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι
 ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρχί-
 δης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 194) Λαρδανεὺς φησι δούλους
 5 κεκτῆσθαι τὸν μὲν χιλίους, . . . τὸν δὲ καὶ πλείους·
 τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ
 δὲ λοχίζεσθαι ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

104. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Λαρήνσιος ἔφη·
 ἄλλὰ Ῥωμαίων ἕκαστος (οἶδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ᾧ
 10 καλὲ Μασσούριε) πλείστους ὅσους κεκτημένους οἰκέτας·
 καὶ γὰρ μυρίους καὶ δισμυρίους καὶ ἑτι πλείους δὲ
 πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δέ, ὥσπερ ὁ
 τῶν Ἑλλήνων ζάκλοντος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν
 Ῥωμαίων συμπροιόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ
 15 πολλαὶ δὲ αὐταὶ Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδε-
 μέναι ἐργάζοντο τὰ μέταλλα· Ποσειδώνιος γοῦν,
 οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποστάντας
 φησὶν (FHG III 264) αὐτοὺς καταφονεῦσαι μὲν τοὺς f
 ἐπὶ τῶν μετᾶλλων φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ
 20 Σουνίῳ ἀκρόπολιν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι
 τὴν Ἀττικὴν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ
 ἢ δευτέρᾳ τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλαὶ
 δὲ αὐταὶ ἐγένοντο, καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς
 ἑκατὸν μυριάδας (σύγγραμμα δὲ ἐκδέδωκε περὶ τῶν
 25 δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ φήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς
 ἀκτῆς)· καὶ Σπάρτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ Καπύης
 πόλεως Ἰταλικῆς ἀποδρᾶς κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ πολὺν
 πλῆθος ἀποστήσας οἰκετῶν (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης,
 Θραξ γένος) κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ

5 hiatum signif. Mein 17 μέμνηται A: corr. Mus 24 δὲ K:
 τε A 27 μίθρια ἀττικά A: corr. Cas 29 τὸ γένος C more suo

- 273ὀλίγον πολλῶν δούλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν συρρεόντων
 ὡς αὐτόν· καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Λικίνιον
 Κράσσον παρατάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἰδρῶτα τοῖς
 ἡμεδιαποῖς παρεσχῆκει, ὡς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὐνους.
105. σώφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντα ἄριστοι οἱ ἄρ- 5
 χαῖοι Ῥωμαῖοι· Σκιπίων γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπίκλην
 ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι
 τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσή-
 κουσιν ἐγγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους <συν>επήγετο
 οἰκέτας, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος (fr. 166 H) καὶ Ποσει- 10
 δώνιος (FHG III 255), καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
 ὀδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου
 πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ ὁ πρῶτος
 πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρετανίδας
 νήσους μετὰ χιλίων σκαφῶν τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας 15
 συνεπήγετο, ὡς Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν
 αὐτῷ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι
 (p. 247 ed. min. Pet), ὃ τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῆ.
 ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτος, ὃ Ἕλληνας,
 ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς 20
 ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς καὶ τρυφῆς χιλίους συν-
 ἐπήγετο οἰκέτας, ἄλιεις καὶ ὄρνιθευτὰς καὶ μαγείρους·
 οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὡς εὐδαι-
 μόνως ἔζη, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν
 τῷ περὶ ἡδονῆς (fr. 33 Koepke) (τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον καὶ 25
 ὡς Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν
 εἴκοσιν οὗτ' ἀνατέλλοντα οὕτε δυόμενον ἐωρακέναι.
 καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαι-
 μονίαν. οὗτος, ὡς εἰοικεν, πρῶτ' ἐκάθευδεν, ὅψ' δ'

6 σηκίων A 9 ἐπήγετο A: corr. K 20 ἀγαρόστης AC
 21 ἰδίους (pro χιλίους) Diod. 8,19, cf. Cobet mnem. 9,270

ἡγείρετο, κατ' ἀμφοτέρα δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς δ
 Ἔστιαιος καλῶς ἐκαυχᾶτο μῆτε ἀνατέλλοντα μῆτε κατα-
 δουμένον ποτε τὸν ἥλιον ἑωρακέναι διὰ τὸ παιδεία
 παντὶ καιρῷ προσέχειν, ὡς ὁ Νικαεὺς Νικίας Ἱστορεῖ
 5 ἐν ταῖς Διαδοχαῖς (FHG IV 464). 106. τί οὖν, οὐκ εἶχεν
 καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καίσαρ οἰκέτας; εἶχον, ἀλλ' ἐφύ-
 λασσον τοὺς πατέρας νόμους καὶ κεκολασμένως ἔξω
 τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθη. συντεῶν γὰρ ἐστὶν
 ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν, δι' ὧν
 10 στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, [καὶ] λαμ- e
 βάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλώτοις καὶ εἴ τι χρήσιμον
 καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν· ὅπερ ἐν
 τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες
 γὰρ ἅμα καὶ τὰ πάτρια μετήγον παρὰ τῶν χειρω-
 15 θέντων εἴ τι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὐρισκόν, τὰ
 ἄχρηστα ἐκείνοις ἑῶντες, ὅπως μὴδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν
 ἀπέβαλον ἐλθεῖν ποτε θυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν
 Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες
 20 τούτοις αὐτῶν περιεγέροντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ f
 εὐρόντων τούτοις αὐτοὺς κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ
 καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν σταδίαν μάχην φαλαγγηδὸν
 ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαννιτῶν δὲ ἑμαθον θυρεοῦ χρήσιν,
 παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσεων, καὶ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων
 μαθόντες ἄμεινον ἐπεξεργάσαντο· μιμησάμενοι τε κατὰ
 25 πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν διετήρησαν αὐτὴν
 μᾶλλον ἢ ἐκείνοι· νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν χρησίμων
 ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέρονται καὶ
 τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα. 107. πατέριος μὲν γὰρ ἦν 274
 αὐτοῖς, ὡς φησι Ποσειδώνιος (FHG III 253), καρτερία

1 ἀνίστατο (pro ἡγείρετο) C 6 σκηπίων AC 10 καὶ
 om. C, del. K 28 <οὐκέτι> παιούμενοι vel καριέμενοι K

καὶ λιτὴ διαίτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν κτῆσιν ἀφελῆς καὶ ἀπεριεργος χρῆσις, ἔτι δὲ εὐσέβεια μὲν θαναμαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη δὲ καὶ πολλὴ τοῦ πλημμελεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀνθρώπους μετὰ τῆς κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο δ' ἔστιν ἐκ τῶν πατριῶν θυσιῶν ὧν ἐπιτελοῦμεν ἰδεῖν· ὁδούς τε γὰρ πορευόμεθα τεταγμένας καὶ ὀρισμένας καὶ τεταγ-
 b μένα φέρομεν καὶ λέγομεν ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δρωῦμεν ἐν ταῖς ἱερουργαῖς, ἀφελῆ τε ταῦτα καὶ λιτά, καὶ οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε ἡμφιεσμένοι καὶ
 10 περὶ τὰ σώματα ἔχοντες οὔτε ἀπαρχόμενοι, ἐσθῆτάς τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις εὐτελεῖς πῖλους τε ταῖς κεφαλαῖς περικείμεθα προβατείων δερμάτων δασεῖς, κεράμια δὲ καὶ χαλκᾶ τὰ διακονήματα κομίζομεν κἂν τούτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπεριεργότατα, ἄτοπον
 15 ἡγούμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν κατὰ τὰ πάτρια, c αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ τὰ ἐπίσασακτα· καίτοι γε τὰ μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῆς χρεῖας μετρεῖται, τὰ δ' εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι. 108. Μούμιος γοῦν Σκευόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ τὸν Φάνιον ἐτήρει
 20 νόμον αὐτὸς καὶ Ἄλλιος Τουβέρων καὶ Ῥουτίλιος Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς. ἐκέλευε δ' ὁ νόμος τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἔξω τῆς οἰκίας μὴ ὑποδέχεσθαι, κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε· τοῦτο δὲ τρις τοῦ μηνὸς ἐγένετο. ὀψωνεῖν δὲ πλείονος τῶν
 25 δυεῖν δραχμῶν καὶ ἡμίσιους οὐκ ἐπέτρεπεν· κρέως δὲ καπνιστοῦ δεκαπέντε τάλαντα δαπανᾶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν d ἐπεχώρει καὶ ὅσα γῆ φέρει λάχανα καὶ ὀσπρέων ἐψή-

1 πρὸς K: ὑπὸ AC, περὶ Mein 12 πῖλους C: πλείους A
 18 προβατίων A: corr. C 21 ναυτος καιικίλιος τουβέρων A:
 corr. Mercerus 26 κρεῶς A

ματα. σμικρᾶς δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ
 τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας
 ἀνατετιμηκέναι τὰ ὄνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νο-
 μίμως προήρχοντο· ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν
 5 ἐν τοῖς ἰδίοις ἀγροῖς ὄρνιθας ἀνεῖτο δραχμιαίους, ὁ
 δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἀλιευόντων αὐτοῦ δούλων
 τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ
 θυριανοῦ καλουμένου· μέρος δ' ἐστὶ τοῦτο θαλασσίου
 κινὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν 8
 10 εὐχρηστουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον
 ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσοῦτων οὖν μυριάδων
 ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν
 καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· αὐτοὶ δ'
 ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὀρμα-
 15 μένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς
 δογμάτων. 109. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμα-
 ζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ κατα-
 ναυμαχῆσας Μιθριδάτην, ὡς Νικόλαος ὁ περιπατη-
 τικὸς ἱστορεῖ (cf. FHG IV 416, 83)· ἀφικόμενος γὰρ εἰς f
 20 τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἤτταν τὴν Μιθριδάτου ἐτι τε
 τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον
 τε ἀποδοῦς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν εἰς
 πολυτελῆ δλαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης καὶ
 πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητῆς Ῥωμαίοις ἐγένετο, καρπω-
 25 σάμενος δυνεῖν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον.
 • Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ
 καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 24 H), ἐδυσχέρανε καὶ

8 θυρσίανος K coll. VII 310 e et Plin. 9, 9, 11 13 αὐτοὶ
 Mein: οὗτοι AC 14 ἄλλοις τε et 15 μάλιστα (pro μεγάλα) K
 22 ὠκειε μὲν A: corr. C, cf. XII 543 α (ἐξώκειλεν) 25 fort.
 [τῶν προειρημένων] 27 ἐδυσχέρανε A: corr. C

275έκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην, τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὐμορφα ὑπερβαλλούσης ἀργῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες ὥστε καὶ καθ' 5 ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος (FHG III 253), οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἤγον τοὺς υἱοὺς ὕδαρ μὲν ὡς τὸ πολὺ πίνοντας, ἐσθλόντας δ' ὅ τι ἂν τύχη. καὶ πολλάκις, φησὶν, πατήρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα πρότερον ἀπίους ἢ κάρνα βούλεται δειπνήσαι, καὶ τούτων 10 ^b τι φαγῶν ἤρκετο καὶ ἐκοιμᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284), οὐδεὶς ἔστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελεῖ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ 15 τὰ καθ' ἡμέραν ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλiskon.'

ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

Z

20

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δειπνου τῶν Φαγησίων ἐορτὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον ἠψφραίνοντο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη ἔως ἡμεῖς δειπνοῦμεν, ᾧ Οὐλπιανέ, (λόγοις γὰρ ἐστιᾶ) προβάλλω σοι παρὰ τίνι εἶρηται Φαγήσια ἐορτὴ καὶ 25 Φαγησιπόσια.' καὶ ὃς ἀπορηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύδας τοὺς παῖδας τὴν περιφορὰν καίτοι ἤδη οὔσης ἐσπέρας·

4 ἀγρὸν Wilam Z TΩΝ ΕΙC Ἄ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΓ 25. 26 φαγησία et φαγησιποσία A

'οὐ συμπεριφέρομαι, ὦ σοφώτατε· ὥστε λέγειν σοὶ
 καιρὸς, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσης ἡδίου.' καὶ ὡς 'εἰ
 χάριν ὁμολογήσεις μαθῶν, λέξω.' ὁμολογήσαντος δ'
 ἔφη· 'Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής, Σολεύς δὲ
 5 τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων (κρατῶ γὰρ
 καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσφιλεῖ)
 οὕτωςί πως εἴρηκε (FHG II 321)· 'φαγήσια, οἷ δὲ φαγη-
 σιπόσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν· ἐξέλιπε δὲ αὕτη,
 καθάπερ ἡ τῶν ῥαψωδῶν ἦν ἡγρον . . . καὶ τὴν τῶν
 10 Διουσύων· ἐν ἧ παριόντες ἐκάστῳ τῶν θεῶν οἶον
 τιμὴν ἐπετέλουν τὴν ῥαψωδίαν.' ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέ-
 αρχος. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτη-276
 μένος οὐ φθονήσω σοι· ἀπ' οὗ πολλά ἐμαθῶν εὐπο-
 ρήσεις προβλημάτων· καὶ γὰρ Καλλιῶν ἱστορεῖ τὸν
 15 Ἀθηναῖον γραμματικὴν συνθεῖναι τραγωδίαν, ἀπ' ἧς
 ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μη-
 δείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.' 2. θαυμασάντων
 δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλκον ὁ Πλού-
 ταρχος 'κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ
 20 ἐμῇ Λαγυνοφῶρια ἑορτὴ τις ἦγετο, περὶ ἧς ἱστορεῖ
 Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι
 Ἀρσινόῃ. λέγει δὲ οὕτως (p. 197 B)· 'τοῦ Πτολεμαίου b
 κτίζοντος ἑορτῶν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ
 μάλιστα περὶ τὸν Διόνυσον, ἠρώτησεν Ἀρσινόῃ τὸν
 25 φέροντα τοὺς θαλλοὺς τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς

2 ἡδειον A 3 ὁμολογήσειας A 5 περιγραφῶν A: corr.
 Cas 7 φαγησίας A: φαγήσια C 9 ῥαψωδιῶν C 10 ἕκαστοι
 A: corr. Welcker 11 ἐπετέλουν A ἐπετέλουν C 15 γραμ-
 ματικὸν AC: Καλλίων γραμματικῷ ἀθηναῖον γραμματικὴ τρα-
 γωδία lemma cod. A 17 οἰδίπου A: corr. C 20 λαγυνο-
 φῶρια AC: 23 ἑορτῶν K: ἑορτῆν A

ἔστιν ἑορτή. τοῦ δ' εἰπόντος 'καλεῖται μὲν Λαγυνο-
 φόρια, καὶ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς δειπνοῦσι κατακλι-
 θέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ ἰδίας ἕκαστος λαγύνου
 παρ' αὐτῶν φέροντες πίνουσιν.' ὡς δ' οὗτος ἀπε-
 c χώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς 'συννοικία γ', ἔφη, ταῦτα 5
 ῥυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι παμμυγοῦς
 ὄχλου, θοίηνην ἔωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῆ παρατιθε-
 μένων.' εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἑορτῆς ἤρρεσκεν, οὐκ ἂν
 ἐκοπίασε δῆπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἢ
 βασιλεια καθάπερ ἐν τοῖς Χουσίην. εὐωχοῦνται μὲν 10
 γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν
 ἐστίασιν.'

3. τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας
 εἰς τὴν τοῦ δειπνοῦ παρασκευῆν ἔφη. 'εἶτα πῶς δειπνή-
 σομεν τοσαῦτα δειπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς <ὁ> χαρί- 15
 d εἰς Ἀριστοφάνη ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν (I 395 K), οὕτως
 λέγων οἴουε δι' ὄλης νυκτός. ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικὸν
 ἔχει (ι 298).'

κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
 ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων τῶν μήλων, τὸ μέγεθος αὐτοῦ 20
 ἐμφανίζων. πρὸς ὃν ὁ ἰατρὸς ἔφη Δάφνος 'ἄφελιμώ-
 τερά ἐστι, φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ
 δειπνα. τὸ γὰρ τῆς σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς
 τροφῆς ἀρμόττει πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον. κατὰ σῆψιν
 e δ' ἢ πέψις. εὐσηπτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θνύμενα 25
 τῶν ἱερείων καὶ τῶν ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήριον κο-
 πτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελή-
 νιον πεπαίνονται.'

1. 2 λαγυνοφορία AC 15 ὁ add. Mus 19 ἐντὸς θεά-
 τριοιο A 21 sqq. cf. Plut. qu. symp. III 10 22 fort. φι-
 τατοι, παντὶ

4. πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρασκευασμένων καὶ αἰεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει τε καὶ ποιικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἑικότως, ἄνδρες φίλοι, πάντων τῶν προσοψημάτων ὄψων καλουμένων
 5 ἔξανίκησεν ὁ ἰχθύς διὰ τὴν ἐξαιρετον ἐδωδὴν μόνος οὕτως καλεῖσθαι διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδὴν. λέγομεν γοῦν ὀψοφάγους οὐ τοὺς f βόεια ἐσθίοντας, οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τότῃς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά' (Eur. fr. 899), οὐδὲ τὸν
 10 φιλόσκον, οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου (FHG IV 472)· ἱστορεῖ δ' ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιππος τε ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος,
 15 ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἔκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον 277 ἱστοριῶν (fr. 1 M)· Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ (fr. 4 M) ὡς κάλλιστα μῆλα εὐρών ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλωνίαν χώραν τούτων τε πληρώσας τὰ σκάφη μηλομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν
 20 θέαν ἡδίστην γενέσθαι. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδὴν· ἦτοι γὰρ ἔψον ἐστὶν ἢ παρὰ τί ὠπτῆσθαι ὠνόμασται.

5. πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς ἐκάστας ὥρας ἐδαινύμεθα, ὧ θαναμασιώτατε Τιμόκρα-
 25 τες, — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα (fr. 691)

χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, b
 σαίνοντες οὐραίοισι

5 fort. διὰ τὸ ἐξαιρετον τῆς ἐδωδῆς coll. Plut. qu. symp. IV 4 p. 667f 7 γοῦν Di: οὖν AC (καὶ γὰρ Plut) 19 fort. καὶ τὴν θ. 24 ἐδαινύμεθα A: corr. K 27 σαίνουσι AC: corr. Brunck σαίνουσι δ' Nauck

οὐ τὴν κερτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς
'Αχαιοῦ δὲ Μοίρας (fr. 25)·

πολὺς γὰρ ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν

..... ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδλίαν ἄλός. —

5

ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἅ περὶ ἐκάστου ἔλεξαν οἱ δειπνο-
σοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς
c ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλῆθος
καρालείψω.

ὅστις ἀγοράζων ὄψον

10

ἔξον ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν

ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται·

φησὶν Ἄμφις ἐν Λευκάδι (II 243 K)· ἵνα δὲ εὐμνημό-

νευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα, κατὰ στοιχεῖον τάξω

τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἰαντι 15

μαστιγοφόρῳ τοὺς ἰχθύς ἔλλους (v. 1297)

ἔφηκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν,

ἔξήτησέν τις εἰ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῶ ὀνόματι

κέρχεται. πρὸς ὃν ὁ Ζωίλος ἔφη· ἔγὼ δὲ οὐκ ὦν

d ὄψοφαγίστατος (οὕτω γὰρ Ξενοφῶν ὠνόμασεν ἐν 20

Ἀπομνημονεύμασι (III 13, 4) γράφων οὕτως· ὄψοφαγι-

στατός τε καὶ βλακίστατός ἐστιν) οἶδα ὅτι ὁ τὴν Τιτα-

νομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος

ἢ Ἀρκτίνος ἢ ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν

τῶ δευτέρῳ οὕτως εἴρηκεν (fr. 4 K)·

25

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι

νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίω.

e ἔχαιρε δὲ Σοφοκλῆς τῶ ἐπικῶ κύκλω, ὡς καὶ ὅλα

3 πολὺς δ' Erfurdt 5 κραίνοντες θυραίοισιν A: corr.
Cas 10 Amphidid verba hic non apta 15 ἐν αἰ | τι A:
corr. C 27 παίζοντες νήχοντο Bergk

δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ἐν τούτῳ μυθοποιία.²

6. παρατεθεισῶν οὖν AMIΩN ἔφη τις· ταύτας Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 301 R) τὰ μὲν βράγγια ἔχειν
 5 καλυπτὰ, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελα-
 ζομένων καὶ σαρκοφάγων χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ
 ἐντέρω καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι
 προσανάλλονται καὶ ἀποτρώγουσαι τὴν ὀρμιαν ἐκφεύ- f
 γουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
 10 (I 688 K) λέγων οὕτως·

ὄτε δ' ἦσθες | ἀμίας παχείας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Σειρήσιν (p. 251 L)·

πρῶτ' μὲν γ' ἀτενὲς ἀπ' αὐτῶν ἀφύας ἀπεπυρίζομες
 στρογγύλας καὶ δελφακίνας ὅπτα κρέα καὶ πωλύπους,
 15 καὶ γλυκίν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον. B. οἴβοιβοὶ
 τάλας.

A. περὶ σαμά με καλοῦσα κατίσκα λέγοι. B. φοῦ
 τῶν κακῶν.

6 A. ὃ καὶ παρὰ τρίγλα τε μία παχῆα κάμιαί δύο 278
 20 διατετταμέναι μέσαι φάσσαι τε τοσσαῦται παρῆς
 σκορπίοι τε.

Ἀριστοτέλης δὲ (p. 301 R) παρετυμολογῶν αὐτῆς
 τοῦνομά φησιν ἀνομάσθαι παρὰ τὸ ἄμα ἰέναι ταῖς
 παρακλησίαις· ἐστὶ γὰρ συναγελαστική. Ἰκέσιος δ'
 25 ἐν τοῖς περὶ ὕλης εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἀπα-
 λὰς, πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἦσσον δὲ τροφίμους.

7. ὁ δὲ ὀποδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρο-

11 ἦσθεις Mein 13 ἀποπυρίζομες A: corr. Schw 14 δελ-
 φακίνας Bgk 17 πέπερι, σασαμῖς, κλακοῦς B. ἄ. A. κισάδες
 B. φοῦ Bgk 19 καὶ σπάρτοι Wilam τρίγλας τε καὶ παχηα A:
 corr. Ahrens 20 διατετταγμεναι A: corr. Mein τοσαῦται
 παρῆν A: corr. Schw

λογία (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Λυκόφρων ἐν
 b τοῖς περὶ κωμῳδίας (fr. 19 Strecker), ὡς τὴν Κλεοστράτου
 τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησιν οὕτως
 (fr. 7 Ribb):

τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρον, ὅταν πλειὰς καταδύνη, 5
 πάντα τρόπον σκεύαζε. τί σοι τάδε μυθολογεύω;
 οὐ γὰρ μὴ σὺ διαφθείρης οὐδ' ἂν ἐπιθυμῆς.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο δαήμεναι, ὦ φίλε Μόσχε,
 5 ὄντινα χρῆ σε τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα,
 c ἐν συκῆς φύλλοις καὶ ὀριγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ· 10
 μὴ τυρόν, μὴ λῆρον· ἀπλῶς δ' οὕτως θεραπεύσας
 ἐν συκῆς φύλλοις σχοίνῳ κατάδησον ἄνωθεν,
 εἰθ' ὑπὸ θερμῆν ὄσον ἔσω σποδόν, ἐν φρεσὶ καιρὸν
 10 γινώσκων ὅπότε ἔστ' ὀπτῆ, καὶ μὴ κατακαύσης.
 ἔστω δ' αὕτη σοι Βυζαντίου ἐξ ἑρατεινοῦ, 15
 εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις, κἄν ἐγγὺς ἀλῶ που
 τοῦδε τόπου, κεδνὴν λήψει· τηλοῦ δὲ θαλάσσης
 d Ἑλλησποντιαῶδος χείρων, κἄν κλεινὸν ἀμείψης
 15 Αἰγαίου πελάγους ἔναλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοία
 γίνεται, ἀλλὰ καταισχύνει τὸν πρόσθεν ἔπαινον. 20
 8. οὗτος δ' Ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν
 καὶ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς, ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ πρὸς
 γαστέρα ἐπιμελῶς ἐξετάσαι βουλευθεῖς· καὶ ὥσπερ οἱ
 τὰς Περιηγήσεις καὶ τοὺς Περίπλους ποιησάμενοι μετ'
 ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι ὅπου ἐστὶν ἕκαστον 25
 κάλλιστον βρωτόν τε <ποτόν τε>. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐν
 e τῷ προοιμίῳ ἐπαγγέλλεται (fr. 2 B) τῶν καλῶν τούτων

3 γαστρολογίαν A: corr. Heringa 7 σε διαφθείρηγ' AC:
 corr. Coraes 16 ἀλαπον A: corr. Schneider 18 κεινον A:
 corr. Pors 23 ἐπιμελῶς om. C καὶ ἐπιμελῶς Wilam 26 ποτόν
 τε add. Cas

ὑποθηκῶν ἄν πρὸς τοὺς ἐταίρους ποιεῖται Μόσχον
τε καὶ Κλέανδρον, ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ
τὴν Πυθίαν ζητεῖν

- ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην τε γυναικα,
5 ἄνδρας δ' οἱ πίνουσι νῦν ὕδαρ καλῆς Ἀρεθούσης.
Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ
πάντα ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρω φησὶ γενέσθαι καὶ
τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης f
ἡδονῆς· καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος
10 λέγει, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ· 'οὐ γὰρ ἐγὼγε δύναμαι
νοῆσαι τὰ γὰρ ἀφελῶν μὲν τὴν διὰ χυλῶν, ἀφελῶν
δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.' οἴεται γὰρ οὕτως ὁ
σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ
αὐτῷ προσγένετο τὸ ἀδέες καὶ ἴλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς
15 κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ
ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν. 9. Βάτων²⁷⁹
μὲν ἐν Συννεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα
τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα (IV 502 M).
ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
20 ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν ἐς βίον
ἄλλοτριον αὐτοῦ· καὶ πότους ἐωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
5 B. εἴτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσιν οἱ
25 σοφοί·
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γὰρ ἀθὼν
τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἑτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλλως· b

13 τὸν τῶν ἀσώτων C
τοιοῦτον AC: corr. Mus

16 Πλάτων AC: corr. Cas 24 τὸ

- 10 εὖ σῶς ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.
A. ἔώρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
 μεθύνουτ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
B. ἅπαντας· οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
 καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις 5
- 15 καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα
 οὕτως, ἐπὰν γλανκίσκος αὐτοῖς παρατεθῆ,
 ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἄψασθαι τόπου
 c καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
 ὡστ' ἐκπεπληχθαι πάντας. 10
- καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς
 Βάτων διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπικειῶν φιλοσόφων ἐπι-
 φέρει (IV 500 M):
 ἔξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
 καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο· 15
 ὁ φρόνιμος <οὗτός> ἐστὶ, τοῦτο τάγαθόν.
 Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
 εἰ τοῦτον ἔξων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,
 d οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.
 Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις (IV 481 M)· 20
 Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
 εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ποτ' ἐστὶ τάγαθόν,
 ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
B. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
 τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἐν 25
 ἀγαθόν· *A.* πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τάγαθόν.

1 εὖ σῶς A (εὐσωσιαπαντητυχον A p. 103c): ἔσθ', ὡς (vel ὡσθ') ἅπαντας ἂν τυχεῖν δώσεις K 2 ἔώρακας AC 5 τὸ φρόνιμον AC: corr. p. 103 9 ὡς περι A: corr. Fors 12 Πλάτων A: corr. Cas 16 οὗτος add. K 18 ἅπαντες AC 23 εἰπεῖν A C: corr. Cas 26 A. add. K

10. ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναῖοι καὶ <οἱ> Μνησιστράτειοι δὲ καλούμενοι· καὶ γὰρ οὗτοι ξῆν μὲν ἡδέως . . . χαίρουσιν, ὡς φησι Ποσειδάωνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν
 5 καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστής καὶ συγγενής· Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιληθονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος ἔτι τε τῆς φιλαργυρίας ἐρανίζεσθαι τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίξει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς
 10 Ἀρκαδικῆς ἐταίρας ἔρωτα ἐπὶ πᾶσιν τε λέγει τάδε· ‘σύ τισι φιλαργυρίαν ὀνειδίξεις αὐτὸς μῆδὲν ἔλλειοιπῶς f αἰσχροκερδείας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν Ἐρμείας ὄφειλεν αὐτὸς ἐκτετικῶς ἔρανον συνάγειν ἐπιχειρεῖς;’ 11. περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν γ’
 15 σίλλων φησί (fr. 56 W)·

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμνρῶτερον οὐδέν. ταύτης γὰρ ἔνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευεν καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητροδωρον. καὶ αὐτὸς δὲ που ὁ Μητροδωρος οὐκ ἀπο-
 20 κρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φησίν· ‘περὶ 280 γαστέρα γάρ, ᾧ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἄπασαν ἔχει σπουδὴν.’ Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων διδάσκαλος, <ὅς> καὶ βοῶν ἔλεγεν· ‘ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἢ
 25 τῆς γαστρὸς ἡδονή, καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.’ κἂν τῷ περὶ τέλους δὲ φησιν οὕτω πως· ‘οὐ γὰρ ἔργως δύναμαι νοῆσαι τὰ-

1 ἐπικούριοι A 2 οἱ add. K μνησιστράτειοι A: corr. C
 3 hiatum not. Wilam 9. 10 τῆς ἀρδικῆς A τῆς σαρκικῆς C:
 corr. Menagius 12 αἰσχροκερδείας A: corr. C 23 ὅς add. Cas

γαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν
 b δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμά-
 των, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδέιας
 κινήσεις· καὶ προσελθὼν (φησι) λέγει· 'τιμητέον τὸ
 καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδο- 5
 νῆν παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν
 ἑατέον.' 12. πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου Σοφοκλῆς
 ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Ἀντιγόῃ περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτα
 εἶρηκεν (1165)·

τὰς γὰρ ἡδονάς 10
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίδημ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 c πλουτεῖ τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
 1170 τούτων τὸ χαίρειν, τ' ἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 15
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
 Φιλέταιρος Κυνναγίδι (II 232 K).
 τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἵκετεύω, ποιεῖν
 πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
 ἐὰν ἔχη τις ὀπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν 20
 τοῦτ' αὐτὸ τάνθρωποι' ὀρῶντα πράγματα,
 d 5 εἰς αὔριον δὲ <μηδὲ> φροντίζειν ὅτι
 ἔσται· περίεργόν ἐστιν ἀποκείσθαι πάννυ
 ἔωλον ἐνδον ἀργύριον.
 καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν (II 234 K)· 25
 θνητῶν δ' ὅσοι
 ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,

4 προσελθὼν A: corr. Mus (φησι), λέγει K: φησι λέγειν A
 15 τ' ἄλλα λέγω καπνοῦς σκιᾶς A 21 τάνθρωπια A 22 μηδὲ
 add. Grot ὅτι Erf: εἰ τι AC 24 ἀργύριον AC: corr. Mein

ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.

οὐ γὰρ θανῶν γε δήπουθεν ἔρχεσθαι φάγοις

5 οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

13. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματε-
5 διοποιῶ (IV 441 M):

ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἠδέως

παρέντες ἐπιμελίσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν

πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν

ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη

10 5 ἄγροικος ἡμῶν οὔτε παιδεῖαν ὄλωσ

εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ποτ' ἢ τί τὰγαθὸν

ἔστ' ἄγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῆ τέ πως

ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὄντιν' ἂν τύχη τρόπου;

οἶμαί γε. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν προεῖλετο

15 10 Ἑλλῆν ἀληθῶς οὔσα λεπομένους ὄραν

αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, f

ἔξὸν ἰλαροὺς, παίζοντας, ὑποπεπωκότας,

αὐλουμένους. ὠδει λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη,

ἔλεγχ' ἄγροικον οὔσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

20 καὶ προσελθῶν·

οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἔστι τὸν καλούμενον

θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσφ δ' ἠδίοινα

τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,

εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν·

25 5 πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρι

ἑτῶν τριάκοντ', ἐξιέναι τοὺς δ' ἱππέας

281

2 οὐ γὰρ θανῶν γ' ἂν αὐθις (δη ποτ' Wilam) K 4 γραμ-
ματιδιοποιῶ A: corr. Mein 7 καλῶς A: corr. C 11 ποτ'
ἢ τί Pors: ἢ τί ποτ' ἢ τί A ἢ τί ποτε C 17 ὑποπεπωκότας
A: corr. C 18 κηλουμένους ἀδῆ. Mein, fort. σὺ δη λέγ'
20 προσελθῶν A 21 τὸν Schw: τὸ A 23 ἢ Mus: ἦν A
24 μεταβάλλοντες A: corr. Cas

- ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
 στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
 τοὺς τὴν θάφανον παλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων,
 10 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμαχοὺς,
 κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοεῖς. Β. τρυφή
 καὶ βίος ἀληθῶς. Α. ἀλλ' ἀπαιδεύτω τύχη
 δουλεύομεν.
- b 14. φιλήδονον δ' οἱ ποιηται καὶ τὸν ἀρχαῖον φασὶ
 γενέσθαι Τάνταλον· ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιή-
 σασ ἀάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει (p. 56 K) πρὸς 10
 τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρα
 τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς
 τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακειμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε
 τούτων μνεῖαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν
 τρόπον τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς ἀνακατήσαντα τὸν Δία 15
 c τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως
 δὲ μηδὲν ἀπολαύη τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ διατελῆ
 ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ
 πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν
 οὐδενός. καὶ τῶν στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο 20
 ταύτης τῆς ἡδονῆς· Ἐρατοσθένους γοῦν ὁ Κυρηνάιος
 μαθητῆς γενόμενος Ἀρίστανος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἰς
 τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστανι
 παρεμφαίνει τὸν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὀρμήσαντα
 d ἐπὶ τρυφῆν, λέγων ὧδε (p. 193 B)· ἥδη δὲ ποτε καὶ 25
 τοῦτον πεφώρακα τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσό-
 τοιχον διορύττοντα καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ·
 καὶ Ἀπολλοφάνης δὲ (γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος

5 Εὐβοῆς Α: corr. Mein B. et A. add. K 28 καὶ ἀφάνης
 δὲ Α: corr. Cas

τοῦ Ἀρίστωνος) ἐν τῷ Ἀρίστωνι, καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληθονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἄντικρυς ἀποδύς τὸν τῆς ἀρετῆς 5 χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχαιρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστάς τῶν τῆς στοᾶς ἐ λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας· περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη (fr. 59 W).

ἤνικ' ἐχοῖν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι·

10 ᾧρη ἐραῦν, ᾧρη δὲ γαμεῖν, ᾧρη δὲ πεπαῦσθαι.

15. Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεὶς τὸ 'καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν' (Sophr. fr. 61 Bo) φησὶν· 'ἰχθύς τινες οἱ ΑΛΦΗΣΤΑΙ τὸ μὲν ὄλον κίρροειδεῖς, πορ- f 15 φυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρᾶν ἐπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πνυγὴν θατέρω τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφρεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ 20 περὶ ζῴων (p. 301 R) μονάκανθον εἶναι καὶ κίρρον τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμῆνιος ὁ 282 Ἡρακλεώτης ἐν Ἀλιευτικῷ οὕτως (fr. 18 Birt):

φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χοιρῆσιν ἐρυνθρὸν σκορπίον.

25 καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 283 L)·

μῦες ἀλφησταὶ τε κορακίνοι <τε> κοριοειδέες.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίδαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

10 παύεσθαι AC: corr. AP X 36 14 κηροειδεῖς A: corr. C (ubi η superscr.) et Et. M. 72, 52 16 ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ C 19 κατωφρεῖς Et. M et C (superscr. α) 21 δ' αὐτῶν A: corr. C 26 τε add. ex p. 308 e

16. ΑΝΘΙΑΣ κάλλιχθυσ· τούτου μέμνηται Ἐπιχαρμος ἐν Ἴβας γάμῳ (p. 282 L)·

- b καὶ σκιφίας χρομίς θ', <ὄς> ἐν τῷ ἤρι καττὸν Ἀνάγιον
 ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι.
 λέγει δὲ Ἀνάγιος οὕτως (II 502 B⁴)·

5

ἔαρι μὲν χρομίος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χεῖματι,
 τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκῆς φύλλου.
 ἡδὺ δ' ἐσθλῆιν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρέας·
 δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθλῆιν·

- b καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπέκων· 10
 ὄιος αὐτ' ὅταν θέρος τ' ἢ κήχεται βαβράζωσιν.
 εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωμα,
 ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυττωτῶ.

- c βοῦς δὲ πιανθεῖς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν
 ἡδύς

15

10 κῆμέρης.

τῶν τοῦ Ἀναγίου πλεόνων ἐμνημόνευσα νομίζων καὶ
 τοῦτον ὑποθήκας τοῖς λάγνοις τοιαύτας ἐκτεθῆσθαι.

17. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων ἡθῶν (620
 b 38) ὄπου ἂν ἀνθίας ἦ, φησὶν, οὐκ ἐστὶν θηρίον· 20
 ᾧ σημείω χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι κα-
 λοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν· μνημονεῦει δ' αὐτοῦ καὶ
 Δωριῶν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων· τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς
 d καὶ κάλλιχθον καλοῦσιν, ἐτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα·
 Ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινῶν λύκων, 25

3 χρομίς Ahr ex p. 328 a: χρομίος A θ' ὄς Schw: τ' A τς
 ας A p. 328 ἀναγιον A 8—10 del. Wilam 8 χιμέρης A:
 corr. Heringa κρείας Herm 9 τραπέωσιν A: corr. C 10 αὐ
 τῇ τόθ' ὄρη Mein κάλωπέκων Herm 11 ὄιος A: corr. Cas
 αὐτοετ' ὅταν A: corr. Heringa 18 ἐμπρεπῆς A: corr. C
 18 τούτων ὑπ. τ. λ. ταύτας ἐκτεθήσεσθαι A τοιαύτας ὑποθήκας
 τοῖς λάγνοις Ἀνάγιος ἐκτίθεται C: corr. Wilam 20 ἐὰν A
 21 σπογγεῖς AC: corr. Di

ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιῶνυμον· εἶναι δ' αὐτὸν χονδρῶδη
καὶ εὐχυλον καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἄρι-
στοτέλης (p. 307 R) δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν
κάλλιχθιν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπί-
5 χαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμείται,
τὸν δὲ κάλλιχθιν ἢ καλλιῶνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα
σεσίγηκεν· λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως (p. 238 L)·

τόν τε πολυτίματον ἔλοπ', ὁ δ' αὐτός χαλκὸς ἄνιος,
ἓνα μόνον, καὶ κῆνον ὁ Ζεὺς ἔλαβε κῆκλήσατο
10 κατθέμειν αὐτῷ τέ οἱ καὶ τᾷ δάμαρτι θωπέρω. e
Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν
ἀνθίαν καὶ κάλλιχθιν, ἔτι τε καὶ καλλιῶνυμον καὶ
ἔλοπα.

18. τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν
15 τὴν Τελεχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, εἰτ' Ἐπιμενίδης
(p. 233 K) ἐστὶν ὁ Κρής ἢ Τηλεκλείδης εἰτ' ἄλλος τις,
ἱεροῦς φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφίνας καὶ πομπίλους.
ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ζῷον ἐρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς f
γεγονῶς ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ αἵματος ἄμα τῇ Ἀφροδίτῃ.

20 Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι (fr. 16 Sch)·
πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους
μῆνυσεν φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων.
Ἄλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκῃ, εἰ γνήσιον τὸ 283
ποιημάτιον (p. 240 M)·

25 πηδαλίῳ ἄκρῳ ἐπι πομπίλος ἀνιοχεύων
ἦστ' ἀκάτω κατόπισθε θεοῖς ὑπο πομπίλος ἰχθύς.

8 extrema corrupta 9 κηνον A 10 κατθεμῆν A:
corr. K τε οἱ Cas: τει A 14 τίς δ' C: τί δ' A coll. 284 e
21 ἀδημονέουσι A: corr. Cas 22 μηνύσαι A: corr. Dobr
ἀμύνω A: corr. Gesner 23 Κρίκῃ Schw 25 παιδαλιῶι et
ἐπει A: corr. Mus 25. 26 ανιοχευ | νηστὰ κάτω A: corr. Mein
26 θεῶς Mein (θεῆς Wilam)

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπιγραφόμενοις προειπών·

πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἀλίπλοοι ἱερὸν ἰχθύν, διηγείται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέ- 5
 b χουσι θεοῖς. ἀλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι τούτῳ κόλασιν ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ' ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπέος καὶ ἐξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ 10
 υἱῷ ἀλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν 10
 τῇ ἄγρᾳ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἰδωδῆς, ἀλλὰ πάντα μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθουνηθῆναι καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος γὰρ ἐπελθὼν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς 15
 c καταπιεῖν. Ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός 15
 ἐστὶν ὁ πομπίλος τῷ δελφῶνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτιμώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγῶν. ἀχρεῖος γοῦν γίνεται καὶ σφαδᾶζων ἐπειδὴν φάγη καὶ ἐπὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθῆις βορὰ γίνεται αἰθυλίαις τε καὶ 20
 λάροις, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς κητείαις παρε- 20
 δρυνόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ θ' τοῦ Δείπνου·

κωβιοὶ εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι, ἱεροὶ ἰχθῦς.

d Ἡριννά τε ἢ ὁ πεποιηκῶς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον 25
 ποιημάτιον (III 148 B⁴)·

πομπίλε, ναύτησιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ, πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἐταίραν.

17 γοῦν Di: οὖν AC 19 ἀρκεῖαις AC: corr. Mus 20 κη-
 τείαις A: corr. C 24 κωβιό τ' AC: corr. Cas 27 ἰχθύ
 Di: ἰχθῦν A 28 πομπεύσας A: corr. Steph

19. *Απολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν
Ναυκράτεως κτίσει* (fr. 7 Mich) *τὸν Πομπίλον φησὶν
ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διὰ
τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα· τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν πα-*
5 *ραρρεῖν ποταμὸν Ἰμβρασον,*
*τῷ ῥά ποτ' Ὀκυρόην νύμφην, περικαλλέα κούρην,
Χησιᾶς εὐπατέρεια τέκεν φιλότῃ μιγεῖσα,
Ὀκυρόην, ἣ κάλλος ἀπείριτον ᾤπασαν Ὀραι·
ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρήσαι ἀρκάσαι.*
10 *διαπεραιωθείσαν δ' εἰς Μίλητον κατὰ τινα Ἀρτέμιδος
ἐορτὴν καὶ μέλλουσαν ἀρκάξεσθαι εὐλαβηθεῖσαν Πομ-
πίλον τινὰ θαλασσοργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὄντα
πατρῶον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, f
λέγουσαν τάδε* (fr. 8)
15 *πατρὸς ἐμοῦ φίλου συμφράδμονα θυμὸν ἀέξων,
Πομπίλλε, δυσκελάδου δεδαῶς θοᾷ βένθεα πόντου,
σῶξέ με·
καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν.
ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην ἀρκάσαι*
20 *καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν
ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαι τε τὸν* (fr. 9)
πομπίλον ὠκυάλων νηῶν αἰηουονα δουρον. 284
20. *Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ
Βερενίκη τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ*
25 *διὰ τούτων* (p. 184 Ziegl⁸)
*καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαρροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἄλλος ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῶ ἱερὸν ἰχθύν,*

8 ἀμήχανον C 14 λέγουσα A: corr. Cas 22 νήσων A:
corr. Schw extr. ὀδοῦρόν Wilam 27 ζῶει A: corr. Toup
28 ἀκρονύχους A: corr. Scal

ὄν λεῦκον καλέουσιν, ὁ γάρ θ' ἱερῶτατος ἄλλων,
 b 5 καὶ κελίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἴαμβος ἐν τῷ περὶ
 διαλέκτων γράφει οὕτως· ἀκηκόαμεν γοῦν Ἀλιέως 5
 Ἐρετρικοῦ [τὸν] ἱερὸν ἰχθύν καὶ ἄλλων πολλῶν Ἀλιέων
 καλούντων τὸν πομπίλον· ἐστὶν πελάγιος καὶ παρὰ
 τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται ἔοικῶς πηλαμύδι, ποικίλος,
 τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ ἔλκει (Π 407)·

c ἀκτῆ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν, 10
 εἰ μὴ ἄλλος τις ἐστὶν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς.
 Καλλίμαχος δ' ἐν Γαλατεῖα τὸν χρύσοφρον (fr. 37 Sch)·
 ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐν ὄφρῦσιν ἱερὸν ἰχθύν
 ἢ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος ἄλμης.
 ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησιν (fr. 15
 72 Sch)·

ἱερὸς δέ τοι, ἱερὸς ὕκης.

ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθύν τὸν ἄνετον, ὡς καὶ
 ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον, οἱ δὲ τὸν μέγαν, ὡς ἱερὸν
 d μένος Ἀλκινόοιο (s 385), τινὲς δὲ τὸν ἴμενον πρὸς 20
 τὸν φοῦν. 21. Κλείταρχος δ' ἐν ἐβδόμῃ Γλωσσῶν
 ὅτι ναυτικοί, φησίν, πομπίλον ἱερὸν ἰχθύν προσαγο-
 ρεῦσιν διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως
 εἰς λιμένα· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρύσοφρον
 ὄντα· καὶ Ἐρατοσθένους δ' ἐν Ἐρμῇ φησιν (fr. 14 H) 25
 ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζῶοντας λούλους
 ἢ γενειῆτιν τρίγλην ἢ περκάδα κίχλην
 ἢ δρομῖην χρύσειον ἐν ὄφρῦσιν ἱερὸν ἰχθύν.

6 [τὸν] K 9 τοῦτον οὖν τὸν ἰχθύν Wilam 13 χρύσειον
 A: corr. C ἐπ' Mein 28 ἐπ' Plut. soll. anim. 981d

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλιπιανὸς ε
 ζητείτω κατὰ τί Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καταῖς ὑπο-
 θήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπῶν (fr. 48 R).

Βοσπόρου ἐκπεύσαντα τὰ λευκότεα, ἀλλὰ προσέστα
 5 μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
 ἰχθύος ἀυξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν —
 τίς οὗτός ἐστιν ὃν φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως
 εἰπεῖν;

22. ΑΦΥΑΙ. καὶ ἐνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. Ἄρι- f
 10 στάννουμος Ἠλίῳ φηγῶντι (I 668 K).

ᾧσι οὗτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς.
 τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω· καὶ ἡ μὲν ἀφρῖτις
 λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ᾧς φησιν Ἀριστο-
 τέλης (p. 808 R), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ
 15 ἀφροῦ, οὗ ἂν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις
 γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη <ἡ> κωβίτις λεγομένη·
 γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν
 τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων· καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ 285
 ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραι, αἵτινες ἐγκρα-
 20 σίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος
 τῶν μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος καὶ ἔτι ἄλλη
 ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς
 ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφρῖτις ἀρίστη.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κωβίτην τινὰ ἐψητὸν
 25 λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυδίου δὲ ὄνομα ἀθερίνη.
 εἶναι δὲ φησι καὶ τριγλίτην ἀφύην. Ἐπίχαρμος δ'
 ἐν Ἡβας γάμμῳ (p. 232, 7 L) ἐν μεμβράσει καὶ καμμάροις b

10 φηγῶντι A 11 ἀφύην A: corr. Et. M. 195, 33 ἔστ'
 ἀπλῶς A ἔστι σαφῶς Et. M. ἔστιν ἔτι σαφῶς A 287 d: corr. Di
 15 οὗ ἂν K: ὅταν AC 16 ἡ om. AC: add. Schw ex schol.
 Arist. Equit. 642 18 διαγινομένων C 21 βεμβράδος C more
 suo 24 κωβίτην A: corr. C 27 καμμάροις A cf. 286 f 306 c

τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμενον γόνον. Ἰκέσιος δὲ φησι· ἑτῆς ἀφύης ἢ μὲν λευκῆ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν ἐνιοὶ καὶ κωβίτιν, ἢ δὲ ῥυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἀδροτέρα· διαφέρει δ' ἢ καθαρὰ καὶ λεπτή· Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀδοδαίδαλός φησι (fr. 10 R)·

τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρόν καλέουσιν Ἴωνες·
καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλοισι Φαλήρου
c ἀγκῶσιν ληφθένθ' ἱεροῖς. κὰν τῇ περικλύστῳ 10.
εἶστί Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.
ἂν δὲ που μείρησ αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρῆ
κυίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα,
εὐάδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ. 15

23. Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τῆς ἀφύης φησί· ἑδὶὰ τὸ μικροῦ δεῖσθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατου (fr. 11 R) ἐπιβαλόντας κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τηγάνον σίξουσαν ἀφαιρεῖν· ἅμα δ' ἤπται καὶ σίξει, καθάπερ 20 τοῦλαιον, εὐθύς. διὸ λέγεται ἑἶδε πῦρ ἀφύη." Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰρετῶν ἑτῆν ἀφύην, φησί, [τῆν] ἐν Ἀθήναις μὲν διὰ τὴν δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτωχικὸν εἶναι φασιν ὄψον, ἐν ἑτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερδουμάζουσι πολὺ χεῖρω 25 γινομένην. εἶθ' οἱ μὲν, φησί, ἐνταῦθα τοὺς Ἀδριατικούς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας,

4 κιβῶτιν A: corr. Cas 9 φάγς Ribb εὐκόλοιο Mein
12 ἂν δὲ τις (τι C) που AC: corr. Schw 17 περὶ om. A
add. C 19 ἐπιβάλλοντες AC: corr. K 23. 24 τὴν μὲν ἐν
Ἀθήναις C τὴν ἐν Ἀθήναις A: corr. Wilam διὰ τὴν C: διὰ μὲν
τὴν A δαψιλίαν A: corr. C 25 χείρων A: corr. C

ὅτι τῶν παρ' ἡμῶν πολὺ ἐλάττους εἰσίν· ἐκείνοι δὲ
τάναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε.' ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ e
Ἔρμιππος Δημόταις (I 228 K) [τὸ ἐνικόν].

νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς.

δ Καλλίας Κύνκλωψιν (I 696 K)

πρὸς τῆς ἀφύης τῆς ἠδίστης.

Ἄριστάνυμος Ἠλέφ διγῶντι (I 668 K)

ᾧστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἀπλῶς.

ἀφύδια δὲ Ἄριστοφάνης Ταρηνισταῖς (I 522 K)

10 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀφύδια.

24. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν
ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας καὶ ἀντιτιθεῖς
πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ
φησί· ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνιάτιδας f

15 καλουμένας ἀφύας, τῷ δὲ γλανίσκῳ τὸν ἔλοπα καὶ
τὸν ὄρφον ἀντιπαρτιθεῖσα, πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς
ψήττας καὶ σκόμβρους καὶ εἰ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς
ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν ἀντι-
γεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. <ὄν> ὁ τὴν Ἠδυ-

20 πάθειαν γράψας παρακαλεῖται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ
κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἀδικίᾳ κτήσασθαι [τὴν²⁸⁶
ὄψοφαγίαν]. Ἄρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ
Λυγκεὺς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι περὶ τοῦ
γαλεοῦ λέγει οὕτως (fr. 13 R)

25 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθνήσκειν
μέλλης, ἂν μὴ σοι· πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν,
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κἄτα

3 τὸ ἐνικόν del. Cas 4 κινεῖ A: corr. Mus 8 νῦν p. 284 f:
μὲν A 10 τὰ μικρὰ τὰ φαλ. AC: corr. Pors 13 Ῥόδῳ A
14 Αἰνιάτιδας A: corr. K cf. Steph. B. s. v. Αἰνος 15 γλανίσκῳ
A: corr. Mus ἔλοπα A 19 ὄν add. K 21. 22 τὴν ὄψοφαγίαν
del. Madvig 26 ἐθέλη AC 27 seq. καθ' ὕστερον A: corr. C

ὕστερον ἤδη πάσῃ ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.

25. ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωψιν (I 694 K)·

- b κίθαρος ὀπτός καὶ βατίς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,
ἐγγέλεια, κάραβοι, λινεύς, ἄχαρνος οὔτοσί.

26. ΒΑΤΙΣ. ΒΑΤΡΑΧΟΣ. ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατί- 5
δος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων (p. 296 B) καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς
σελάχεσιν. Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξί φησι (I 308 K)·

παρὰ τῶδε Καλλία πολλὴ θυμηδία,

ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ 10
καὶ γυναικες εἰλιποδες.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφῳ (p. 232 L)·

ἦν δὲ νάρκαι <καὶ> βατίδες, ἦν δὲ ζύγαινοι,
πρήστιες,

- c κάμιαι τε καὶ βάτοι γίναι τε τραχυδέρονες. 15
ἐν δὲ Μεγαρίδι (p. 245 L)·

τὰς πλευρὰς οἶόν περ βατίς,

τὰν δ' ὀπισθίαν ἐξησθ' ἀτενὲς οἶόν περ βάτος,

τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἶόν περ ἔλαφος, οὐ βατίς,

τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὐ. 20

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι (I 793 K)·

ᾧ βατίδες, ᾧ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (h. an. p. 540 b 17)

σελάχη φησὶν εἶναι βάτον, τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν,
αἰετόν, νάρκην, βάτραχον καὶ πάντα τὰ γαλοειδῆ. 25

- d Σάφρων δ' ἐν μίμοις ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθύν
ἐν τούτοις (fr. 62 Bo)· 'κέστραι βότιν κάπτουσαι'· καὶ
μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου

3 κίθαρις A: cf. p. 306 a 4 οὔτοσί Schw: οὔτως A 9. 10
θυμηδία η ἵνα A: corr. C 13 καὶ add. Schw 15 καμείται βάτοι
A: corr. Pors 17—20 corrupta 24 ἀμίαν A 25 γαλοειδῆ A: corr. C

συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνομαις τάδε (fr. 12 R):

βάτραχον ἐνθ' ἂν ἴδῃς, ὀψώνει

. καὶ γαστροῖον αὐτοῦ

5 σκεύασον . .

περὶ δὲ τῆς βατίδος (fr. 49 R):

καὶ βατίδ' ἐφθῆν ἔσθε μέσου χειμῶνος ἐν ᾧρη,

καὶ ταύτη τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα

μὴ πλείραν ἔχη πόντου τέκνα, τῶδε τρόπῳ χρῆ ^ο

10 σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἐφιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλύρα δράματι (Π 262 K)· ἑταίρας δ' ὄνομα ἢ Φιλύρα·

πότερον ἐγὼ

τὴν βατίδα τεμάχῃ κατατεμῶν ἔψω; τί φῆς;

15 ἢ Σικελικῶς ὁπτήν ποιήσω; B. Σικελικῶς.

27. ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ζωικῶ ἢ περὶ ἰχθύων (p. 297 R) 'ωπόγγραπτα, φησί, λέγεται βῶξ, σκολιόγραπτα δὲ κολίας.' Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἦβας γάμῳ (p. 232 L)·

20 ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμαροι.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεντικῶ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 9 Birt)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκας τε τριγκούς τε.

25 Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις (I 514 K)·

ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα

287

μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἰκαδε.

3 hiatus signif. Di 8 ἀπίκασον τυρὸν K 14 B. τί φῆς; A. ἢ Mein, quod si verum, v. 15 scribendum B. Σικελικῶς; ut sit homo occupato animo respondens 24 τρικκούς p. 322 b: βολγκους Gesner

ἄνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἐρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος. Φερεκράτης δ' ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπὼν (I 178 K)·

ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν

ἰχθύν <γέ> φασὶ τὸ παράπαν,

5

ἐπιφέρει·

νὴ τῷ θεῷ,

οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ Βυζάντιος (omis. N) κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθύν βῶκα δέον βόαπα, ἐπεὶ 10
 b μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ἅπας ἔχει· εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων. πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακίνον φαμεν καὶ οὐ κοροκίνον; ἄνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ἄνό- 15
 μασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

28. ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγωδοῖς (I 383 K)·

ὃ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμφ βαμβραδόνας αὐτὰς καλεῖ (p. 232 L)· 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλκιμοι. c καὶ Σάφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 54 Bo)· βαμβραδόνι, φαφίδι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 3 Birt)·

ἡβραῖη καρίδι καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κελίη

ζωῆ ἐπ' ἀγρώσσοις· τάδε <δὴ> σκέψαιο δέλετρα. 25

2 κίθαριν A: corr. C 4 ἀλλὰ Et. M. 218, 31: ἄλλον AC
 5 γέ add. Et. M 8 ἄλλος ἰχθὺς A: corr. Et. M οὐδὲ
 εἰς AC: corr. Et. M 11 μεγάλας C 17 Φρύνιχος C: Φρύνιχος
 συνεχῶς A 21 βαμβρ. δ' ἔτι κίχλαι καὶ λ. A: corr. Et. M
 195, 30 τ' ἄλκιμοι p. 305 c 23 ραφεία A: corr. Cas 24 ἡ
 βαιῆ A: corr. Birt 25 ζωῆ A: corr. Birt ἐπ' ἀγρώσσοιο A:
 corr. Wilam (ἐπαγρώσσοιο Birt) δὴ add. K δέλετρα A: corr.
 Schneider

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· 'βεμβράδα ἀπο-
κεφαλίσας, εἰς ἢ ἀδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἄλλ' λεπτῷ
καὶ ὕδατι, ἔψε τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι.' γίνεται
δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἢ
5 προσαγορευομένη βεμβραφύη· ὧν μνημονεύει Ἀρι-
στώνυμος ἐν Ἑλίῳ ῥιγῶντι (I 688 K).

ὁ γέ τοι Σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν ὁ δ
καρκινοβήτης.

Ἄττικοι δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης
10 Γόησι (I 691 K).

βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ.

Ἀριστώνυμος Ἑλίῳ ῥιγῶντι (I 688 K).

οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστ' ἔθ' ἀπλῶς οὔτ' αὖ βεμβράς
κακοδαίμων.

15 Ἀριστοφάνης Γήρα (I 425 K).

ταῖς πολιοχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεισι (I 638 K).

Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων.

ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξίῳ ἔστιν εὐρεῖν καὶ διὰ
20 τοῦ μ̄ γραφόμενον (I 264 K). Ἀντιφάνης δ' ἐν ὁ
Κνοιθιδεῖ (II 61 K).

ἄτοπα γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι
κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα
μέλιτος γλυκντέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.

25 εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει

5 τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι
παλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἀλεξίς δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ̄ εἰρηκεν (II 391 K).

8 ἔψει AC: corr Di 6 ῥιγοῦντι AC 13 ἔστιν ἐτι
σαφῶς A: cf. p. 284 f 20. 21 κνοισθιδεῖ A 22 ατοπόν
τε A: γε Schw ἄτοπα Mein 23 κήρυγμα A: corr. Mein
28 καὶ om. A add. C

f ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
 πρῶην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.
 ἐν δὲ Πρωτοχόρφῳ (Π 369 K).

ἐπιπονώτερον

<ἔργον> μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγὼ 6
 ἄφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
 ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.

5 ὄνησιφόρον ἦν τοῦτο.

288 29. ΒΛΕΝΝΟΣ. τούτου μέμνηται Σάφρων ἐν τῷ
 ἐπιγραφομένῳ Ὠλιεὺς τὸν ἀγροιώταν (fr. 53 Bo) 'βλένῳ 10
 θηλαμόνι.' ἐστὶ δὲ κωβιῶ τὴν ιδέαυ παραπλήσιος.

'Επίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθῦς
 καλεῖ ἐν τούτοις (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς κἀχαρίστους βαιόνας.
 καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶ 'μή μοι βαιῶν' 15
 κακὸς ἰχθῦς.'

30. ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ δι' ἐγκρά-
 τειαν Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 51 R).

b εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην <καὶ> τὴν ὑπότρηχυν
 βούγλωσσον, ταύτην δὲ θέρευς, περὶ Χαλκίδα κεδνήν. 20
 'Επίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L).

βούγλωσσοὶ τε καὶ κίδαρος ἐνής.

τῶν δὲ βουγλώσσω διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνό-
 γλωσσοί· περὶ ὧν καὶ αὐτῶν 'Επίχαρμός φησιν (ibid).

αιολαὶ πλωτές τε κυνόγλωσσοὶ τ', ἐνήν δὲ σκια- 25
 θίδες.

'Αττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

1 ἐσθίειν AC: corr. Schw, ἐστιῶν Villebrun 3 πρωτο-
 χόρμαι A 5 ἔργον add. Pors 6 παρασίται A 10 ἀγροιώταν A
 14 δὲ AC: corr. ex p. 324 e 17 βούγλωσσον AC: corr. Mus
 19 καὶ add. ex p. 330 (τὴν θ' C) 20 περὶ p. 330: καὶ A, fort.
 ταύτην τε θ. καὶ χαλκίδα κεδνήν 25 δὲ καὶ A, cf. p. 307 c

31. ΓΟΓΓΡΟΙ. τούτους Ἰκέσιος σκληροτέρους τῶν ο
 ἐγγέλεων εἶναι φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ
 ἀτροφωτέρους εὐχυλίᾳ τε πολὺν λειπομένους, εὐστο-
 μάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ
 5 Γλωσσῶν (fr. 122 Schn) καλεῖσθαι φησιν αὐτοὺς καὶ γρύλ-
 λους. Εὐδοξος δ' ἐν ἕκτῳ Γῆς περιόδου γόγγρους δέ
 φησιν πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἀλλισκεσθαι· ὧν
 ἐνίοις εἶναι καὶ ἀμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμῳδίας
 ὁ ποιητῆς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι δια- d
 10 φόρων γόγγρων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνη τῇ
 ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 Στρατιώτῃ τάδε (II 500 K)·

32. ὡς ἡμερός μ' ἐπῆλθε γῆ τε κούρανῳ
 λέξαι μολόντι τοῦψον ὡς ἐσκεύασα.
 15 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐήμερεῖν
 ἐν ἄπασιν· ἰχθὺς ἀπαλὸς οἶος γέγονέ μοι,
 5 οἶον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
 τυροῖσιν οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον,
 ἀλλ' οἶος ἦν ζῶν κώπτὸς ὧν τοιοῦτος ἦν.
 20 οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα καὶ πρῶτον τὸ πῦρ
 ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι... e
 10 ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὀπότεν ἀρπάσῃ
 τοῦ καταπιεῖν μείζον τι· περιτρέχει κύκλῳ
 τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
 25 ἔτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην· ταύτον ἦν.
 τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
 15 τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κᾶφευγεν κύκλῳ f

6 δέ om. C 13 Eur. Med. 57 17 τοῦτον παρατ. C 21 τὸν
 ὀπτὸν ἰχθύν A: corr. C tum desunt talia: nec credat si conuiva-
 rum studium et cupiditatem describam 22 ὀπότεν ὄρνις Mein
 24 καταπιεῖν μείζον τι περι δ' A καταπιεῖν περι δ' C: corr. Mein

τὴν λοιπὰδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
 ἔξῃν ὀλολύξειν· οἷ μὲν ἤρπασάν τι γάρ,
 οἷ δ' οὐδέν, οἷ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
 ἰχθύς ποταμίους ἐσθλιόντας βρόβρορον.

20 εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς 5
 γλανκίσκον, ᾧ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον
 289 ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
 φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἄν θεοί.

25 ἀθανασίαν εὖρηκα· τοὺς ἤδη νεκροὺς 10
 ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν.

33. ταῦτα, νῆ τὴν Ἀθηναῖν, οὐδ' ἄν Μενεκράτης
 ἄν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος,
 ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αἷτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώ-
 πους γινόμενος διὰ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν 15
 b θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους
 συγγράφασθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούονται αὐτῷ δοῦλοι
 περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὃ μὲν τις Ἡρακλέους
 σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (Νικόστρατος
 δ' ἦν οὗτος ὁ Ἄργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθεὶς· 20
 μνημονεῦει δ' αὐτῶν Ἐπιππος ἐν Πελοπονησίᾳ λέγων
 ᾧδε (II 260 K)·

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός,
 Νικόστρατος δ' Ἄργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.

ἄλλος δὲ τις ὡς Ἐρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ κηρύκειον, 25
 c πρὸς δὲ τούτοισι πτερά, ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ

5 εἰ δὲ λαβῶν A ἦν δὲ λάβω C: corr. Canter ἄρτι σκάρον
 corrupta 8 ὁ Ποσ. A: corr. C 11 μόνον add. Cas
 13 ἐφθέγγετο A: corr. C cf. 290a 15 οὗν AC: corr. Di
 28 εἶναι ὁ θεός A: Ζεὺς θεός Schw, fort. Αἰτναῖος θεός, ut
 εἶναι verbum alio loco positum fuerit 26 τούτοις C, sed
 videntur etiam hi Ehippi versus fuisse

καὶ τῆς πατρὶδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων (FHG IV 348). Ἠγήσανδρος δὲ φησιν (ibid. 414) ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν ἀναλαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἠμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπίδας τε ὑποδεδεμένος περιγίει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ d
 10 τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· 34. Ἐμενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς, καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουλευθῆς ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σφῆξιν καὶ τοὺς εὐρώστους ἀνόσους οἳ ἂν ἐμοὶ πείθωνται παρέχειν μέχρι γῆρας
 15 ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω.' πρὸς ὃν ὡς μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν ὁ e
 Φίλιππος· <Φίλιππος> Μενεκράτει ὑγιαίνειν.' παραπλησίως δὲ ἐπέστελλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ
 20 βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραψεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐτόν ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα καὶ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης καὶ τράπεζαν παραθείς, ἐφ' ἧς βωμὸς
 25 ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς παντοδαπῶν ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἄμφι Μενεκράτην ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος f
 ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελῶμενος θεῶν ἔφυγεν

3 Ἀστυκρέα C 4. 5 fort. ἄλλος δέ τις 17 ἐπέστελλεν C
 18 Φίλιππος add. Cas 25 παντοδαπῶν K: πάντων ἄνων A
 28 θεῶν Cas: θεῶν AC

ἐκ τοῦ συμποσίου, ὡς Ἠγήσανδρος ἱστορεῖ (FHG IV 414)·
 μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνωφ
 (II 346 K). 35. καὶ Θεμισῶν δὲ ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου
 τοῦ βασιλέως παιδικά, ὡς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος
 ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG IV 488), οὐ μόνον ἐν 5
 ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο Ἐμισῶν Μακεδῶν,
 290 Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς, ἔθνον δὲ αὐτῷ πάντες
 οἱ ἐγχώριοι ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμισῶνι, καὶ παρῆν
 αὐτὸς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο
 στρωμνὴν καθ' αὐτὸν ἔχων ἡμφιεσμένος λεοντῆν· 10
 ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ
 δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὦν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν
 παραπλήσιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἶον ὁ προειρημένος
 μάγειρος·

ἀθανασίαν ἠϋρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς, 15
 ὅταν <μόνον> ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν ἄλιιν.

b 36. ἀλαξονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγεῖρων φῦ-
 λον, ὡς καὶ Ἠγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς παρίστησι.
 παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα (IV 479 M)·

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς 20

εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τι δὴ
 καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.

B. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,

5 εὔρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.

οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυεῖν 25

ἔχων περὶζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον

ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα·

2 Δίνω Mein 7 ἀλλ' ἔθνον αὐτῷ C 9 τις C: τι A
 16 μόνον add. Cas 18 ἠγήσανδρος (sic C quoque) ἐν δελφοῖς
 A: corr. Cas 21 δὴ Schw: λη A 23 Σύρε Pétitus: εὔρε A
 24 εὔρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ A: νόμιζε μόνον
 Schw, reliqua corr. Dobr

- εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους, c
 10 φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
 ὅταν ἐν περιδείκνῃ τυγχάνω διακονῶν,
 ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς
 5 τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοῦπίδημα τῆς χύτρας
 ἀφελῶν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν·
 15 τοιοῦτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
 διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
A. φακὴν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
 10 *B.* τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστίν. ἦν δὲ δὴ λάβω
 τὰ δέοντα καὶ τοῦπτάνιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ, d
 20 ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
 ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτό τοῦτ' ὄψει πάλιν.
 ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἰς δυνήσεται
 15 ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτουί·
 ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
 25 ἐστίξεντ' ἀχανῆς, προσπεπατταλευμένος,
 ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος
 τὴν εἶν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
 20 *A.* μέγας εἰ τεχνίτης. *B.* ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
 πολλοὺς ἐγὼ σφίδρ' οἶδα τῶν καθημένων, e
 30 οἱ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.
 πρὸς τῶν θεῶν, τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν
 παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων (fr. 53 B⁴), αἱ κατὰ τὸν
 25 αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρήσι τοὺς ἀκρωμένους ἐποιοῦν
 ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαι-
 νεσθαι; 37. Νικόμαχος δ' ἐν *Εἰλλειθυία* καὶ αὐτὸς

4 ἀπὸ τῆς Mein 5 τὰ φαί' ἔχοντες Madvig 10 ἦν C:
 ἐὰν A 11 τοῦπτανεῖον AC 14 ὀσμῆς γὰρ AC: corr. Pierson
 18 ἀχαριαν A: corr. C 25 ταῖς σειρήνες (sic) C 28 εἰλη-
 θυία A

παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον (IV 583 M):

- f ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάννυ
καὶ πρᾶον, ὀλίγωρον δὲ πεποίηκός τι. B. πῶς; 5
A. ἐν τῇ τέχνῃ τίνας ἐσμέν οὐκ ἐξήτακας,
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων
5 οὗτα τ' ἐμισθώσω με; B. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.
A. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
291 μάγειρος οὐκ οἶσθ'. B. εἶσομαι δέ γ' ἦν λέγῃς. 10
A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἡγορασμένον
πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
10 διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος; B. Ἡράκλεις.
A. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάννυ, 15
ᾧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ' ἐμπροσθε δεῖ
15 ζωγραφίας ἦφθαι. ταῦτα καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνας,
b ᾧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν, 20
ἀστρολογικὴν, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
20 ἐντεῦθεν εἶση· παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ᾠριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα· 25
ἐνίοτε κρεῖττων γίνεται θύνηνου βόαξ.
B. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;

9 καὶ μὴν Iac: καίμην AC διαφέρει μαγείρου AC: corr.
Schw 12 πρότερον A: corr. Dobr, fort. ὁπτόν 18 διακο-
νουστούτου A: corr. Schw 18—20 mutila et corrupta 21 ἢ
(om. C) ἰατρικὴν γεωμετρικὴν AC: corr. Mein 23 παρα-
κολουθήσας Mein 24 ποθ' ᾠρος A: corr. C

- 25 *A.* τούπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα·
 τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἓνα
 μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια, c
 ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.
- 5 *B.* οὗτος, πέπεισμαι, κἄν τὰ λοιπὰ μὴ λαλήσῃ·
 30 περὶ τῆς λατρικῆς δέ; *A.* τῶν γὰρ βρωμάτων
 πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
 ἔχοντ' ἐνὶ ἔστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς d
 τὰλλότρια γίνετ' ὀξύχειρ οὐκ ἐγκρατής·
 10 τοῖς δὴ τοιοῦτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
 35 εὔρητ' ἐκεῖθεν. μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης,
 ἥδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμέτρως ἐμόν·
 περὶ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
 ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς.
 15 οὐθεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
 40 *B.* μικρὸ ἀντάκουσον ἐν μέρει κάμου. *A.* λέγε.
B. σὺ μῆθ' ἐνόχλει μήτε σαντὸν μήτ' ἐμέ,
 ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.
38. ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος δι-
 20 δασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν (Π 540 K) e
 ἑάσαθ' οὕτως <ὡς> ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
 ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον
 (τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτόν, ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ)
 μήτ' ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβη
 25 5 τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.

1 τούπτάνειον AC 3 vix integer 5 κἄν — μὴ λαλήσῃ K:
 καὶ — μὴ λαλεῖς (λαλήσῃ C) AC 8 ἐνεστιν A: corr. Mein
 δειπνω δέπας A ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δειπνα πᾶς C: corr. Mus
 12 εἰ δὴ K ἐμόν corruptum: ἐν (vel ἐνόν) K 13 oratio mutila
 14 velut ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος ὀρθῶς εἰδέναι 16 μικρὰ διά-
 κουσον A: corr. Cob 18 διάγε νῦν Cob 21 οὕτως ἔχειν A:
 corr. Bentl 22 ποιεῖται A: corr. C ὀπτοῖς AC

- μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρῃσιν
 ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρὸς τινα,
 οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ,
 f ἄλλ' ἐστὶ τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.
39. ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς 5
 ἐμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως (II 553 K)
 οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐθαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
 ἐπ' ἔργον, οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
 τραπεξοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύθην.
 οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἢ μὴ δοκιμάσω 10
- 292 5 τις ἐσθ' ὁ θύων ἢ πόθεν συνίσταται
 τὸ δεῖπνον ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
 ἐστὶν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφῆ,
 εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαι με δεῖ.
 οἶον τὸ κατὰ τοῦμπόριον, εἰ βούλει, γένος. 15
- 10 ναύκληρος ἀποθῦει τις εὐχὴν, ἀποβαλὼν
 τὸν ἰστὸν ἢ πηθάλια συντριψας νεῶς,
 ἢ φορτὶ ἐξέροψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
 ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐθὲν ἠδέως
 ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν· 20
- b 15 ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
 τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος
 τῆσιν, τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγγν' ἕκαστος ἐσθίει.
 ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
 τριτατος, ἀπαθήσ, εὐπορηκῶς, περιχαρῆς 25
- 20 εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνηῖ γεγονέναι καὶ δῶδεκα,
 λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ <τὰ> δάνει' ἐρυγγάνων,
 ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,

1 δ' ἐστὶν AC: corr. Mus 8 οὐ FORS: οὐ A 10 ἐὰν AC
 13 θ' A: corr. C 17 πηθάλιον τι συντρ. AC: corr. Grot
 27 ἐμῶν τὰ Kock τὰ add. Wilam

- ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' εὐθύς ἐκβεβηκότα,
 τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
 25 Σωτήρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν. c
 τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
 5 τὰ πατρῶα βρῦκει καὶ σπαθᾶ· πορευόμεναι.
 ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα, νῆ Δ', ἑτερά που
 ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἐνευρημένα
 30 τὰ κράσπεδ' ἀποθλιβέντα καὶ κεκραγότα·
 'ὄψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;
 10 ἐῷ βοᾶν· πληγὰς γὰρ ἔτι προσλαμβάνειν
 ἔλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὄλην διακονεῖν.
 τὸ μισθᾶριον γὰρ ἂν ἀπαιτῆς, ἄμιδα μοι
 35 ἐνεγκες πρῶτον' φησίν. 'ὄξος ἢ φακῆ d
 οὐκ εἶχε.' πάλιν ἤτησας· 'οἰμῶξαι μακρὰ
 15 πρῶτος μαγειρῶν' φησίν. ἑτερα μυρία
 τοιαῦτα καταλέξιαιμ' ἄν. οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω,
 πορνείον ἐστίν, πολυτελεῶς Ἀδώνια
 40 ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν· χύδην
 σαυτὸν ἀποτάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων.
 20 40. καὶ παρ' Ἀρχεδίκω δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστῆς e
 μαγειρῖσκος τάδε λέγει (IV 485 M).
 πρῶτον ὁμῶν κειμένων
 τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι.
 'δίδου κατὰ χειρός.' 'τοῦψον οἰχῆσει λαβάν.'
 25 τὰς λοπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
 5 ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
 ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἶ τε τῶν παροψίδων

1 ὑπέμυξ' Preller ὑπέδυν Naber 5 πορευόμεναι A
 corr. C 7 ἀνασσευρμένα Mein 8 ἀποθλίβοντα A: corr.
 Bothe 10 ἔτι K: ἔστι A 17 ἄδωνιν A: corr. Mus 19 σαυ-
 τόν τε σάξεις K (ἀποσάξεις Cas) 25 τὸν ἄνθρακα Herm

- τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
 ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' ἔχοντα τοὺς
 f χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἄλμης ἀκμήν,
 10 εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
 ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης 5
 σέσωκ' ἔμοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.
 Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίφ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων
 μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει (IV 589 M)·
 293 εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
 τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε, 10
 τὸν ἐξ Ἀθηῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
 δοὺς μισθὸν ὄν <μ'> ἤτησας ἦκω δεῦρ' ἄγων.
 41. Σωτάδης δ', οὐχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ἀσμάτων
 ποιητῆς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμοφθίας,
 ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγρά- 15
 φει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα (II 447 K)·
 καρῖδας ἔλαβον πρῶτον· ἀπεταγήνισα
 b ταύτας ἀπάσας. γαλεὸς εἰληπται μέγας·
 ᾧπησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμῆαν
 ἔψω ποιήσας τρεῖμα συκαμίνινον. 20
 5 γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
 ἐν λοπάδι μεγάλη ταῦτα, λιτῶς προσαγαγῶν
 χλόην, κίμινον, ἄλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
 λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
 ἔσται δι' ἄλμης λιπαρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ, 25
 10 ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά.
 c τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς·

4 πᾶς ἀνήρ ἐλ. A: corr. Mus 6 σέσωκέμου A: corr. Schw
 10 Θίβρωνα AC: corr. Gaisf δεδαλε A: corr. Mus 12 μ'
 add. Cas ἄγων σε A: corr. Schw 14 μαρωνίτης A: corr. C
 17 ἀπετηγάνισα AC: corr. Mein 20 συκάμινον A: corr. Cas
 23 ἔλαιον AC: corr. Cas 26 ἀποβέλισον A: corr. Schw

- ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει
 ἄλλη τε λιπαρᾶ παρατίθημ' ὀρίγανον.
 ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
 15 ἀστειὸν ἐφθῆ τευθὶς ἄνθυλευμένη
 5 καὶ πεφυγί' ἀπαλῶς σηπίας ὀπτημένα.
 τριμμάτιον φκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
 παντοδαπόν. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά·
 ὄξυλλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
 20 γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα· d
 10 κατέπνιξ' ἐν ἄλλῃ τοῦτον εὐανθεστέρῃ.
 κωβίδι' ἄττα καὶ πετρατα δῆ τινα
 ἰχθυΐδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
 ἐμόλυν' ἀλεύρω . . . τοιούτῳ τινὶ
 25 πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
 15 ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
 θρίοισι ταύτην ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς
 ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον
 ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. e
 30 ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικὴν·
 20 εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ·
 τεμῶν δὲ λεπτήν τῆς γλῶσσης καὶ πλείονα,
 κὰν ἧ δικότυλος λήκνυθος, καταστρέφω.
 τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἐσθ' ἡ τέχνη,
 35 οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.
 25 42. καὶ μαγείρων μὲν ἄλις· περὶ δὲ τοῦ γόγγρου
 λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ f

1 ταυτα A: corr. Mus 2 λιπαρὰς παρ. ὀρίγανου K 3 ταύ-
 ταισι A: corr Schw 4 σφθῆ A: corr. Dobr 5 ἀπλῶς A:
 corr. Di 6 τριμμάτιον A: corr. Mus 7 ἐψητ' ἦν δὲ K
 ταῦτ' ασινα A: corr. Dobr 16 ἄλας A εἰλησ' C: corr. Pors
 19 ἀφύην Mein 21 corruptus

καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι δι-
ηγείται οὕτως (fr. 16 R):

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν, φίλος, ἐν Σικυῶνι
πίονος, ἰσχυροῦ, μεγάλου καὶ πάντα τὰ κοῖλα·

εἶτα χρόνον πολὺν ἔψε χλόη περιπαστον ἐν ἄλμῃ· 5
294 ἐξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιῶν πάλιν
ὁ καλὸς οὗτος περιηγητῆς φησιν (fr. 17 R):

καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἀλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον
τῶν ἄλλων πάντων ὕψων κρατεῖ οὗτος ὅσον περ
θύνηνος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων. 10

Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 323 K):

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα.

b Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον
λέγοντα, περὶ ᾧν ἀψώνηκεν αὐτός (IV 436 M): 15

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον

γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'· ὧ τάλαιπώρου βίου.

δραχμῆς τραχήλους· ἀλλὰ νῆ τὸν ἥλιον,

5 κάμοι τράχηλον ἕτερον εἰ ποθεν λαβεῖν 20
ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν
πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ' ἀπηγξάμην·

c οὐθεὶς δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.

ἄμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,

10 ἄμα δ' εἰ τι χρηστόν ἀγοράσαιμ', ἀπαλλύμην. 25
'κατέδοντ' ἐκεῖνοι', τοῦτο πρὸς ἑμαυτὸν λέγω,
'διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.'

οἶμοι.

8. 9 tradita fort. ferri possunt, sed conieci κόλπων pro
ὑψων 12. 13 μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμοντα A: corr. Pors
17 γόγγρου δὲ Schw, γόγγρου κεφάλαια Mein 26 τοῦτον A:
corr. Mus

43. ΓΑΛΕΟΙ. Ἰκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γα-
 λεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἀπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας
 καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ (p. 303 R) εἶδη αὐτῶν d
 φησιν εἶναι πλειῶν, ἀκανθίαν, λείον, ποικίλον, σκύμονον,
 5 ἄλωπεκίαν, ρίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων
 τὸν ἄλωπεκίαν μίαν ἔχειν φησὶ λοφιᾶν πρὸς τῷ οὐραίῳ,
 ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν
 πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησὶ τινα γαλεὸν
 εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ
 10 ἐπινωτιδέα καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ
 δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ
 ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων· οὔτε δὲ e
 στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθύς τούτους διὰ τὸ
 χονδρῶδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
 15 ἔχει πεντάγωνον. τίκει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία
 καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
 ἀφήσιν· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ <ὁ> ἄλωπεκίας.
 οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα. 44. Ἀρχέ-
 στρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βίον
 20 περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων τὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖ-
 ται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
 τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ ἔστεφανωμένων καὶ τῶν f
 φερόντων αὐτὸν καλούμενόν τε ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
 οὔτος μὲν μικρὸς καὶ μακρορυνγότερός ἐστι καὶ τῷ
 25 σχήματι τρίγωνος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτε-
 λέστατος καὶ μικρότατος οὐχ ἦττον Ἀττικῶν χιλίων
 πιπράσκειται. Ἀπίων δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ
 τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν
 φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ' ὅ γε Ἀρχέστρατος

περὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἑταίροις πατρι-
κῶς πως συμβουλεύων φησὶν (fr. 13 R).

- 295 ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἄν ἀποθυήσκειν
μέλλης, ἂν μὴ σοι πωλεῖν θέλῃ, ἄρπασον αὐτόν·
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κίνα πίονα· κἄτα 5
ὑστερον ἤδη πάσχ' ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστίν.
τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεὶς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος
ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησιν καὶ δικαίως
παρακελεύεσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν
ἀριθμῆσαι ἀδικία κτήσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ 10
b τὸν Θησέα, φησί, γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ
Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον αὐτῷ παρασχόντος
παρεσχηκέναι. Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυλίῳ φησί (II
451 K).

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν 15
ἐν ὄξυλιπάρῳ τρίμυατι σκευάζεται.

45. ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p.
234 L).

- σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πίονες.
Νουμήνιος ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 8 Birt). 20
ὑκην ἢ κάλλιχθιν, ὅτε χροῖμιν, ἄλλοτε δ' ὄρφον
c ἢ γλαῦκον περὶόντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.
τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρα-
τός φησιν (fr. 15 R).
ἀλλὰ μοι ὀψάνει, γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύμπῳ 25
καὶ Μεγάροις· σεμνοῖς γὰρ ἀλλίσκεται ἐκτεναγιστῆς.
καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησιν (II 92 K).

4 ἐθέλη A 5. 6 κἄθ' ὑστερον A cf. p. 286 a 9. 10 τὴν
τιμὴν ἀπαριθμῆσαι Wilam 10 κτήσασθαι <καὶ κατεργάσα-
σθαι> K coll. p. 286 a 13 ἀντιπαρεσχηκέναι (sic Mein) ἂν K
δακτύλοι A 21 συνῆν A cf. p. 328 a ὅτε Wilam: ἢ A
26 σεμνὸς et ἐν τεναγέσει Cas

Βοιωτῖαι μὲν ἐγγέλεις, μῦς Ποντικοί,
 θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
 φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.

ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει (II 109 K).

- 5 οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον, ὥσπερ ἄλλοτε,
 ἔψειν ἐν ἄλμῃ <φημί>. B. τὸ δὲ λαβράκιον
 A. ὀπτᾶν ὄλον. B. τὸν γαλεόν; A. ἐν ὑποτρίμματι
 ζέσαι. B. τὸ δ' ἐγγέλειον; A. ἄλες, ὀρίγανόν,
 5 ὕδωρ. B. ὁ γόγγρος; A. ταυτόν. B. ἡ βατίς; A.

10

χλόη.
 B. πρόσεστι θύννου τέμαχος. A. ὀπτήσεις. B.
 κρέας
 ἐρίφειον; A. ὀπτόν. B. θάτερον; A. τάναντία.
 B. ὁ σπλήν; A. σεσάχθω. B. νῆστις;

- 15 46. Εὐβουλος Καμπυλίωσι (II 179 K)

τὴν τ' εὐκρόσωπον λοπάδα

. τοῦδε τοῦ θαλαττίου

Γλαύκου φέρουσιν εὐγενέστερον . . .

λάβρακά θ' ἐφθὸν . . . ἄλμῃ μιαν.

- 20 Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ (II 145 K)

ὁ πρῶτος εὐρῶν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
 γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας
 θύννου τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός
 Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

- 25 Ἀμφίς ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις (II 240 K)

1 βοιωτια AC: corr. Schw 2 θύννοι superscr. γλαῦκοι C:
 fort. versus excidit θύννοι < | γλαῦκοι > Μεγ. 6 φημί
 add. ex p. 662b 7. 8 ἐνυποτριμματίζεσθαι AC: corr. Cas
 8 ἐγγέλιον AC 17 αὐτοῦ δὲ τοῦ θαλ. | Γλαύκου K 18 κάρα
 add. Mein 19 τ' A 22 ἀκύμονος AC: corr. Dobr 24 πάντα
 τόνδε C

f γλαῦκοι δ' ὄλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὔσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρω (Π 247 K)·

ἔχειν καθαρείως ἐγγελεύδιόν τι καὶ
γλανκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια. 5

Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τέν-
θην Ἀρχέστρατόν φησιν (Π 65 K)·

ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή, 10

τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,

5 βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,

βατίδος νῶτον, κέστρας ὄσφυς,

ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς, 15

τρίγλη, φυκίς·

τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

29647. Ναυσικράτης Ναυκλήροις (IV 575 M)·

δύο μὲν φασιν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ

<παῖδες θεοῦ> τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις 20

ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,

ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.

B. Γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος

μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα 25

φησὶν Ἀρεάδουης, ὅτ' ἐν Δία τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου

ἠρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ

b δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα·

4 καθαρῶς A: corr. Cob ἐνκειλίδιον A: corr. τ 9 τμητός
Pors: ὑμήτιος AC 15 ψήττα, σκίνδος Kock μενίς A: corr. C
20 suppl. Dobr 26 ἀρεάδουης C (item litt. c)

*Ανθηδών νύ τις ἐστὶν ἐπὶ πλευροῖο θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης σχεδὸν Εὐρύπιοιο ῥοάων·*

- ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.
Προμαθίδας δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις Πολύ-
5 βου τοῦ Ἐρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρυμνίου γενεαλογεῖ
τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν
(FHG III 151) Ἀνθηδόνας καὶ Ἀλκυόνης αὐτὸν γενεαλογεῖ.
ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον
Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρκάσαντα Σύμην τὴν Ἰηλύσου καὶ c
10 Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα ἀπὸ τῆς
γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθης δ'
ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος
αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ Ναϊδος νύμφης μιγῆναι τε
15 Ἀρεάδην ἐν Δία τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως
κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ
(p. 465 B) ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων
τοῖς θέλουσι μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν d
20 σθαι τὸν Γλαῦκον καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων
μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι
ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς
θαλάσσης βυθῷ φανῆναι καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάτ-
τιον δαίμονα ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος θεωρηθῆναι.
25 Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν
Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. 48. Ἱστορεῖ e
δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ*

1 ἐπὶ λευροῖο Mein 2 ευρειποφοροδων A: corr. Mus
9 ἰηλυμος A: corr. Cas (Ἰαλύσου) ex St. Byz. s. v. Σύμη
11 κατοικήσαντα AC: corr. Di 18 τοῖς θεοῖς A: corr. C
23 ἀφανισθῆναι Emperius 24 θεαθῆναι C

ἐπιγραφομένῳ Ἀλιεῖ (p. 238 M), ὡς ὅτι ἑγυσάμενος
βοτάνης κατεποντώθη,

ἦν Ἡελίῳ φαέθοντι

ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἰαρι γαλή·

Ἡέλιος δ' ἵπποις θυμῆρα δόρπον ὀπάξει 5

ὑλὴν ναιετάουσιν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν

ἄτροτοι, καὶ μὴ τιν' ἔλοι μεσσηγὺς ἀνίη.

Αἰσχυρίων δ' ὁ Σάμιος ἐν τινι τῶν ἰάμβων Ἰδνης

φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ

θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως 10

f δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαγὼν ἀθάνατος
ἐγένετο (II 517 B⁴).

καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὖρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρε.

Νίκανδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας (fr. 26 Sch) Νηρέως

ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς 15

Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν (fr. 2) τὴν μαντικὴν

φησὶν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρώντα

297δὲ περὶ τὴν Ὀρείην (ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν

ἐν Αἰτωλίᾳ) λαγῶν θηρᾶσαι, ὃν λιποθυμοῦντα ὑπὸ

τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ὑπὸ κρήνῃ τινὶ καὶ τῇ παρα-

κειμένην πόα ἤδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξω-

πυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς

βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἐνθεον γενό-

μενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς

τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρίψαι. Ἡδύλος δ' ὁ Σάμιος 25

ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθῆντα τὸν Γλαῦκον

ἑαυτὸν ῥίψαι εἰς τὴν θάλατταν. Ἡδύλη δ' ἡ τοῦ

b ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς

3 ἦν Mus: εἰν A 6 ὕλη Mus, sed latet regionis nomen
7 ἀν εἴη A: corr. Mus 13 καὶ θεῶν <βρωσιν> | ἄγρ. Haupt
20 ἐπὶ κρήνῃ Pierson, verba turbata 21 ἀποψυχόμενον Pierson

Ἀττικῆς ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ
 ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς
 εἰς τὸ ἄντρον ἧ κόγχου δωρήματα φέροντα

Ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,

5 ἢ τοὺς ἀλκούνων παῖδας ἐτ' ἀπτερόγους,
 τῇ νύμφῃ δύσπιστος ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
 καὶ Σειρῆν γείτων παρθένος οἰκτίσατο·

ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο καὶ τὰ σύνεγγυς
 Ἀττης. c

10 49. ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ
 ἐκ τῆς ἐψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον
 καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαινέτος ἐν
 Ὀφαρτυτικῷ.

50. ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγγέλων μνημο-
 15 νεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις (fr. 5 L). Δωρίων δ'
 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
 Κωπαῖδος τὰς Κωπαῖδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὐταὶ d
 ὑπερμεγέθεις. φησὶ γοῦν Ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ
 Εὐρωπιακῶν (FHG III 192) τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαῖ-
 20 δῶν ἐγγέλων ἰσρεῖων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κα-
 τευχομένους οὐλὰς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς
 τοὺς Βοιωτοὺς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαποροῦντα
 τὸ τοῦ ἔθους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον
 εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν
 25 τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ χρῆ θαναμάζειν εἰ

8 δώρημα φέροντ' A: corr. Mein, δωρήματα K κόγχους
 Wilam 7 ἀκτίσατο C 8 παρενήχετο Iac, ἀπενήχετο K
 14 in mg. ΤΩΝ ΕΙΣ Ἄ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΙ 23 ἔθους
 Elmsl: γένους A 24 φάσκοντα ὅτι K φάσκειν τε om. C
 26 οὐ χρῆ δὲ C

e *Ιερειών τρόπον ἐγγέλεις θύονται, ὅποτε καὶ Ἀντί-
 γονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174 Wil) τοῦς
 Αἰολέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ
 τὴν τῶν θύνων ὄραν, ὅταν εὐαργήσωσι, θύειν τῷ
 θεῷ τὸν πρῶτον ἀλόντα θύνον, καὶ τὴν θυσίαν 5
 ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον. 51. καὶ τάριχοι δὲ
 παρὰ Φασηλίταις ἀποθύονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν
 Ὁροις Κολοφωνίων (FHG IV 428) περὶ τῆς κτίσεως
 ἱστορῶν τῆς Φασήλιδός φησιν ὅτι Λάκιος ὁ τὴν
 ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρα 10
 ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο
 f αἰτήσαντος. προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λα-
 βεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιστα ἢ ταρίχους εἴλετο ὁ
 Κυλάβρας τοὺς ταρίχους· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλίται
 ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρα ἔτι καὶ νῦν τάριχον 15
 θύουσι. Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει (FHG III 28)· Λάκιον
 τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινες
 298 μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου
 τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου 20
 μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατὰ τινα λόγον Μαντουῆς
 τῆς Μόψου μητρός, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν
 συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας τῶν
 μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσ-
 βαλόντων· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ 25
 ἡ πόλις νῦν ἐστὶ, καθὰ ἡ Μαντῶ προεῖπε, παρὰ
 Κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἐλέσθαι*

3 Αἰολέας Wilam: ἀλιέας AC 6 θυνναῖα Mein 8 ὄροις
 A: corr. Schw 13 ἄλφιστα ἢ αλιτα A: corr. Toup 14
 κύλαβρος A 21 κατὰ τινα λόγια K, sed narratio valde tur-
 bata restitui nequit, cf. O. Mueller Dor. I 114 27 καλύβρα A
 καλάβρα C

- λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον. ὄθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρῳ θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς ἦρωα. 52. περὶ δὲ τῶν ἐγγέλων Ἰκέσιός φησιν ἐν τοῖς περὶ ὕλης, ὡς αἱ ἐγγέλεις εὐχυλότεραι πάντων εἰσὶν ^b
- 6 ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων· πλήσμαι γὰρ εἰσι καὶ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρίχεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγγέλεις κατατάττει. Ἀριστοτέλης δὲ χαιρεῖν φησὶ (p. 305 B) τὰς ἐγγέλεις καθαρωτάτῳ ὕδατι. ὄθεν τοὺς ἐγγελυτοτρόφους καθαρὸν
- 10 αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγασθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀποπνίγωνται. λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βράγχια ἀντίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὄθεν κὰν τοῖς χειμῶσιν ^c
- 15 ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνίγονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι κατ' ἀφιᾶσι γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγγελυτοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς μὲν νέμονται, ἡμέρας δ' ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκίνητιζουσι ζωσί
- 20 ὁ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 6,16 p. 570 a 3.15—17.20) γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε ῥοτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύϊ σήψεως γινομένης· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων ^d
- 25 ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν (Φ 858)·
 τείροντ' ἐγγέλεις τε καὶ ἰχθύεις οἱ κατὰ δῖνας.
53. Ἐπικούρειος δὲ τις εἰκαδιστῆς τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν ἐγγέλους παρατεθείσης ἄραρεσιν, ἔφη, ἡ

16 γλιῶδες AC: corr. C superscr.
 add. C 27 ἐπικούρειος A: corr. C

24 ἐντέρων om. A:

τῶν δειπνῶν Ελένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι· καὶ
 χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακός ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν
 ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀνάγων εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς
 οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καλ' πάν-
 των ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας (Γ 371)·

5

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
 προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιῶν φλεγόμενος ἐξεφέ-
 ρετο. καὶ ὁ Κύνουρκος ἔφη· 'ἀποφέρεται ἐκ τῆς
 βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος.' καὶ περὶ τῆς ἐγγέλυος
 δ' Ἀρχέστρατος οὕτως ἱστορεῖ (fr. 18 R)·

10

ἔγγελυον αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη
 Ῥηγίου ἀντιπέρας πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης·
 ἐνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσηνίε, θνητῶν
 βροῶμα τιθεῖς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.

οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι
 Κωπαῖαι καὶ Στυρμόνιαι· μεγάλαι τε γὰρ εἰσι
 καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὁμῶς δ' οἶμαι βασιλεύει
 πάντων τῶν περὶ δαίτα καὶ ἡδονῆ ἡγεμονεύει
 ἔγγελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς . . .

54. Ὀμήρου δὲ εἰπόντος 'τεῖροντ' ἐγγέλυές τε καὶ
 ἰχθύες' ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 101 B⁴)·
 πολλὰς δὲ τυφλάς ἐγγέλυας ἐδέξεω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί (fr. 21 V), τὰς
 ἐνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ ὕ τὰς πληθυντικὰς
 οὐκ ἔτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστο-
 φάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι (889)·

σκέψασθε (φησί) παῖδες τὴν κρατίστην ἐγγελυον.
 καὶ ἐν Ἀημιλίας (I 487 K)·

2 χεῖρας Cas: πέρας AC
 12 ἀντιπέραν C πορθμῶ Mein
 ὄλων Schw 19 ἀπήρινος Coraes

3 ἀγαγὼν AC: corr. Schw
 17 ὁμῶς AC: corr. Coraes,

ἔγγελον Βοιωτίαν.

b

τὴν δ' εὐθείαν ἐν Δαιταλεῦσι (I 447 K).

καὶ λειὸς ὥσπερ ἔγγελος.

καὶ Κρατίνος ἐν Πλούτοις (I 68 K).

5 θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκ ἔθ' ὁμοίως τῷ ποιητῇ.

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (864).

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.

καὶ δευτέραις Νεφέλαις (559).

10 τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγγέλων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ἐν Σφηξί δὲ ἡ δοτικὴ (510).

οὐ χαίρω δὲ βατίσιν, οὐδ' ἔγγέλσιν.

Στράτις δ' ἐν Ποταμίῳις ἔφη (I 722 K).

ἐγγέλων ἀνεψιός.

15 Σημωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις (II 453 B⁴).

c

ὥσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ.

καὶ τὴν αἰτιατικὴν.

ἔρφδιος γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην

τρίορχον εὐρῶν ἐσθίοντι' ἀφείλετο.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων διὰ τοῦ ἰ ἔγγελος

εἶρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι λέγῃ (864).

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.

ὅταν γὰρ ἡ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδέν.

ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,

d

25 αἰρουσί· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράττης,

σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγγελος ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται.

ἐνθεν καὶ τοῦνομα εἰς ὕς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητῆς

οὖν θέλων δηλωῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ και-

όμενον οὕτως ἔφη.

8 ὥσπερ γὰρ A 18 ποταμοῖς A 23 οὐδὲ ἐν AC
24 ἄν A 27 ἐνθεν A: ὅθεν C

τείροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθυες.
 ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαιρέτου ἐγγέλυνες, ἵνα καὶ
 τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. 55. Ἀντι-
 φάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμφοδῶν τοὺς Αἴγυπτίους φησὶν
 (II 71 K).

5

τά τ' ἄλλα δεινούς φασὶ τοὺς Αἴγυπτίους
 εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελυν·
 πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ἐστὶ τιμιωτέρα.
 τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
 5 τούτων δὲ δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα 10
 ἢ πλεον ἀναλώσασιν ὀσφρᾶσθαι μόνον·
 οὕτως ἔσθ' ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον.
 Ἄναξανδριδίης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἴγυπτίους
 f ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησὶν (II 150 K):
 οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ· 15
 οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι
 ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ.
 βούν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·
 5 τὴν ἔγγελυν μέγιστον ἤγει δαίμονα,
 ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ· 20
 οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δὲ γ' ἤδομαι
 300 μάλιστα τούτοις· κύνια σέβεις, τίπτω δ' ἐγώ,
 τοῦψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
 10 τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὀλοκλήρους νόμος
 εἶναι, παρ' ὑμῖν δ' ὡς ἔοικ', ἀπηργμένους. 25
 τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἔαν ἰδῆς
 κλαίεις, ἐγὼ δ' ἤδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
 δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δὲ γ' οὔ.
 Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἴγυπτίοις (II 451 K):

10 τούτων δραχμὰς δὲ K ἔνδεκα (ιᾶ) C 11 ὀσφρᾶσθαι
 AC: corr. Elmsl 12 οὕτως ἄγιόν γε Koppiers 19 ἡγῆ C

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἴβις ἢ κύων;
 ὄπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς b
 ἀσεβοῦντες οὐ διδῶσιν εὐθέως δίκην,
 τίν' αἰελούρον βωμὸς ἐπιτρῖψειεν ἄν;

5 56. ὅτι δ' ἦσθιον τὰς ἐγγέλεις καὶ μετὰ τεύτλων
 ἐντυλίξαντες πολὺ μὲν ἐστί καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
 κωμικοῖς, καὶ Εὐβουλος δὲ φησιν ἐν Ἠχοῖ (II 176 K)
 νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλω περὶ σῶμα καλυπτὰ
 λευκόχρως παρέσται,

10 ἔγγελυς, ᾧ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . . ἐναργές.
 καὶ ἐν Ἰωνί (II 177 K)

μετὰ ταῦτα θύνηων μεγαλόπλουτ' ἐπιπέπλει c
 ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἴ τ' ἐχιδνοσώματοι
 Βοιᾶτιαι παρῆσαν ἐγγέλεις θεαί

15 τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.
 καὶ ἐν Μηδείᾳ (II 186 K)

παρθένου Βοιωτίας

Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

20 ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγγέλεις δι' ὀνόματος ἦσαν
 φησιν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης (II 52 K)

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
 Θρηῆκας κατάρδων ποταμὸς ὀνομασμένος.

Στρυμών, μεγίστας ἐγγέλεις κεκτημένος. d

καὶ περὶ τὸν Εὐλέα δὲ ποταμὸν (οὗ μνημονεύει Ἀντι-
 25 μαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως (fr. 56 K)
 ἐλθῶν Εὐλῆος πηγὰς ἐπι δινήεντος)

1 μὲν om. C, ἂν τιν' οὖν Kock, με νῦν Mein 2 τοὺς
 Philod. π. εὐσεβ. 20: θεοὺς AC 10 φάος ὄσσον ἐναργές K
 12 καὶ μετὰ A: cf. p. 302 d ἐπὶ σὲ πλεῖ AC: cf. p. 302 13 αἴ
 τε λιμνοσώματοι AC: corr. K 22 Θρηῆκης AC: corr. Madv
 24 εὐλέα A: corr. Schw 26 εὐλείας A: corr. Mein, Εὐλείος Bgk

Δημήτριος [δ'] ὁ *Σκήψιος* ἐν *ἐκκαιδεκάτῃ* τοῦ *Τρωικοῦ*
διακόσμου (fr. 11 Gaede) *ἐγγέλεις* φησὶ *διαφόρους γίνεσθαι*.

57. *ΕΛΟΥ*. *προσίρηται* μὲν *τινα* περὶ αὐτοῦ (p. 282d)·
ἀλλὰ καὶ *Ἀρχέστρατός* φησὶ *τάδε* περὶ αὐτοῦ (fr. 19 R)·
e τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε *μάλιστα* *Συρακούσαις* ἐνὶ *κλειναῖς*, 5
τὸν γε *κρατιστεύονθ'*. οὗτος γὰρ αὐ' ἐστὶν *ἐκείθεν*
τὴν ἀρχὴν γερονώς· ὡσθ' ἦν *ἀν* ἢ περὶ *νήσους*
ἢ περὶ *τὴν ἄλλην που ἀλῶ γῆν* ἢ περὶ *Κρήτην*,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλήξ ἀφικνεῖται.

58. *ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ*. *Ἀριστοτέλης* ἐν τῷ περὶ *ζῴων* 10
(p. 306 R) καὶ *Σπεύσιππος* *παραπλήσιά* φησιν εἶναι
φάγγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. τὰ *παραπλήσια* εἴρηκε καὶ
f *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ *ἰχθύων*. *Κυρηναῖοι* δὲ ὕκην
τὸν *ἐρυθρίνον* *καλοῦσιν*, ὡς *Κλείταρχος* φησιν ἐν
Γλώσσαις. 15

59. *ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ*. καὶ *τούτων* μέμνηται *Ἀρι-*
στοτέλης ὡς *μικρῶν ἰχθυδίων* ἐν τῷ περὶ *ζωικῶν*.
Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ *ἰχθύων* τῶν *ἐγκρασιχόλων*
ἐν τοῖς *ἔψητοῖς* μέμνηται εἰπὼν οὕτως· *ἔψητους* εἶναι
μὲν *δει ἐγκρασιχόλους ἢ ἰωπας ἢ ἀθερίνας ἢ κωβιούς ἢ* 20
τριγλίδας μικρὰς σηπίδια τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια·

301 60. *ΕΥΗΤΟΣ*. ἐπὶ τῶν *λεπτῶν ἰχθυδίων*. *Ἀρι-*
στοφάνης ἐν *Ἀναγύρω* (I 405 K)·

οὐχ *ἔψητῶν* *λοπάς* ἐστίν.

"*Ἀρχιππος* *Ἰχθύσι* (I 682 K)·

καὶ *τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἐντυχὼν*
ἔψητός. 25

1 δ' del. Schw 5 ἐνικλίταις A: corr. C 7 γερονώςθ'
ην κωνη περὶ A: corr. Ribb 18 δὲ δύκην AC: corr. Cas
22 totum hoc caput de suo addidit Athenaeus 26. 27 ἔψητός
ἐντυχῶν AC: corr. Mein

Εὐπολις Αἰξίν (I 259 K).

ὦ Χάριτες, αἴσι μέλουσιν ἐψητοί.

Εὐβουλος ἐν Προσοουσία ἢ Κύνω (II 196 K).

ἀγαπῶν τε καὶ ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἔνα

5 διὰ δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας ἰδη.

Ἄλεξις ἐν Ἀπερλανκωμένω (II 303 K).

καὶ γὰρ ἐψητοί τινες

παρῆσαν ἡμῖν δαιδαλετοί πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ b

10 πάλιν.

τῶν οὖν κορακίνων πείραν οὐχὶ λαμβάνεις

οὐδὲ τριχίδων οὐδ' οἶον ἐψητῶν τινῶν;

πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβω (I 464 K).

15 οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Μένανδρος Περιινθία (IV 188 M).

τὸ παιδίον .. εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον.

ἐνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδω (II 223 K).

βεμβράδ', ἀφύην, ἐψητόν.

20 Ποσειδίππος Ἀποκλειομένη (IV 515 M).

ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά.

ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἐψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια c

ὑπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρουξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος υπο-

παύηται τῆς πληρώσεως.

25 61. ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι

τῶν πετραίων εἶναι. Σπεύσιππος δ' ὁμοιον φάγρον

τὸν ἥπατον. ἐστὶ δὲ μονήρης, ὡς φησιν Ἀριστο-

τέλης (p. 306 B), σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, τὴν

χροιάν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μελίζονας ἢ καθ'

8 δαιδαλατοί A δαιδάλοι C: corr. Wilam 19 βεμβράδ'
A: corr. Mus

αὐτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκὴν. Ἀρχέστρατος
δ' ὁ τῶν δειπνῶν λοχαγὸς φησιν (fr. 30 B)·

d καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν ἥπατον ἐν περικλύστῳ
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

62. ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἴπποτρόφος 5
(Π 438 K)·

σκόμβρος,

θύννος, κωβίος, ἥλακατῆνες.

εἰσι δὲ κητάδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μέναν-
δρος Κόλακί φησι (IV 154 M)·

10

κωβίος, ἥλακατῆνες,

κυνὸς οὐρατον.

Μνασέας δὲ ὁ Πατρέυς φησι (FHG III 155)· Ἰχθύος
δὲ γίνεται καὶ Ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς Γαλήνη καὶ Μύ-
ραινα καὶ Ἡλακατῆνες·

15

e 63. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης (h. an.
598 a b) εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς· ἐν
τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν, τῷ γὰρ εὐωνύμῳ ἀμβλυ-
πεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερόγυια τὸν λεγόμενον οἴστρον.
χαίρει δὲ ἀλέα· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσσεισι. 20
γίνεται δὲ ἐδώδιμος ὅταν τοῦ οἴστρον παύσῃται.
μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὧς φησι Θεόφραστος,
καὶ ἕως μὲν ἂν ἔχη μικρὰ τὰ κυήματα, δυσάλωτος,
f ὅταν δὲ μείζω γένηται, διὰ τὸν οἴστρον ἀλλίσκεται.
φωλεύει δὲ ὁ θύννος καίτοι πολυαίματος ὢν. Ἀρχέ- 25
στρατος δὲ φησιν (fr. 21 R)·

1 τρίγωνον, ἦπαρ λευκόν Rondelet 3 λαβεῖν οσχετον A:
corr. Valck 10 Κόλακι Clericus: κόλωσι A 12 καὶ κυνὸς
AC: corr. ex Mnesimacho p. 408 b v. 36 15 Ἡλακατῆν Adam
16 θύννος add. C 17 ἐκπλεῖν AC: corr. ed. Bas male haec
truncata, cf. Aristot 22 φωλίαν A: corr. C

- ἀμφὶ δὲ τὴν ἱερὰν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψη
 θύννον ἀλίσκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
 ὄρκυν, ἄλλοτε δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρῆ
 ὀψωνεῖν ἃ πρέπει ταχέως καὶ μὴ περὶ τιμῆς . . .
 5 ἐστὶ δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἐν τε Καρύστῳ 302
 ἐν Σικελῶν δὲ κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδίς ἀμείνους
 πολλῶ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρίς ἀκτῆ.
 ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἰππώνιον ἔλθῃς
 ἐρπετὸν εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δὴ, πολὺ πάντων
 10 10 ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσί τε τέρματα νίκης.
 οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
 πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου·
 ᾧστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. b
64. ἀνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύνειν τε καὶ
 15 ὄρμᾶν. ὄρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατὰ τινα
 ᾧραν οἴστρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησὶν ὁ Ἄρι-
 στοτοτέλης αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως (h. an.
 602 a 25). 'οἱ δὲ θύννοι καὶ οἱ ξιφῖαι οἰστρῶσι περὶ
 κυνὸς ἐπιτολήν· ἔχουσι γὰρ ἀμφοτέρω τῆνικαῦτα παρὰ
 20 τὰ πτερόγρια οἴονεὶ σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἴστρον, c
 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο
 δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφίνος·
 καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι.' καὶ Θεο-
 δωρίδας δὲ φησι (anth. I. 521 B).
 25 θύννοι τε διοιστρήσονται Γαδείρων δρόμον.

1 εὐρύχορον AC 3 ἄλλοι δ' A: corr. Ribb θεοῖς AC: θέρους
 Ribb 4 μητέρι τιμῆς A: corr. Coraes lacunam indic. Meineke
 addens verb. δηριάν sim. 6 δὲ Cor: τε AC κεφαλοιδ' εἰς A:
 corr. Cas 8 ἰππώνιον A: corr. Mus 9 Περσεφόνης ἔδος
 εὐστεφάνου K coll. Strab. p. 256 18 ᾧτ' A: corr. Cas
 ᾧρους A: corr. Cas 19 ὅμοιον μὲν σκορπίῳ τῆνικαῦτα A
 (ex v. seq.) 25 δὴ οἴστρησονται A: corr. Iac

Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8 H) περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσι-
τανίας χώρας διαλεγόμενός φησιν ὅτι βάλανοι εἰσι
κατὰ βάθος ἐν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμένοι, ὧν
τὸν καρπὸν σιτουμένους τοὺς θύννους παίνεσθαι. 5
d διόπερ οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὅς εἶναι θαλαττίους
τοὺς θύννους. [εἶσιν γὰρ οἱ θύννοι οἶον ὕες, ἀπὸ
τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι] 65. ἐπαινεῖται δὲ τοῦ
ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὐβουλός φησιν
ἐν Ἴωνι (II 177 K).

10

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

Ἀριστοφάνης Ἀημιναῖς (I 487 K).

οὐκ ἔγχελυν Βοιωτῖαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

15

Στράτις Ἀταλάντῃ (I 713 K).

ὑπογάστριον θύννου τι κάρκοκώλιον
e δραχμῆς ὕειον.

ἐν δὲ Μακεδόσιν (I 719 K).

ὑπογάστριά θ' ἠδέα θύννων.

20

Ἐριφος Μελιβοῖα (II 429 K).

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
ὑπογάστριον θύννακος οὐδὲ κρυνίον
λάβρακος οὐδὲ γόγγρον οὐδὲ σηπίας,
ἄς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

25

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλιάρῳ λέγῃ (I 738 K):
ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι', ᾧ Δάματρο,

7 εἶσιν — 8 αὐξανόμενοι del. K 17 τι p. 399d: τὰ A
18 ὕιον A: corr. Cas 22 velut ταῦτ' ἄρ' ἄθλιοι | εἰς' οἱ
πένητες 25 οὐδὲ μακρᾶν A: corr. C, fort. ἀν (i. e. ἂ ἀν)
οὐδὲ 28 ὑπογάστριον ᾧ AC: corr. p. 399d

παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, f
σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἄθλην
δ' ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν
τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ (II 92 K):

5 ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἔλθῶν (ὄσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι)
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

10 Ἄλεξις δ' ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν
τοῦ θύννου ἐκαινῶν φησιν (II 354 K):

καὶ τοὺς ἀλιέας δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλα·
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.

303

15 B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου

5 ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννας ἔχειν.

ἐπήνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλειδας καλουμένας,
ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίδῳ (II 278 K):

καὶ μὴν διέφθαρχται γε τοῦψον παντελῶς·

20 κλειδες μὲν ὅπται δύο παρεσκευασμένα

b

B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. θύννειοι μὲν οὖν.

B. σεμνὸν τὸ βρῶμα. A. καὶ τρίτη Λακωνική.

66. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως (p. 174
Wil) τῷ Ποσειδῶνι φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ

25 προείπαμεν (p. 297 b). Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος <θύννον>

5 ὠψώνηκε A: corr. C ἴσως vix sanum 6 ταύταις Herw
7 αἷς (pro ὄσα) Kock, fort. αἷς ὁ 11 at non laudat 12 δ'
om. C ἐμβάλῳ C 14 σικχηπίδια A: corr. C 15 B. add.
Kock κεφάλαιον (hoc Mein) εἰ λάβοι κυνός Kock εἰ θύννον
λάβοι Erfurd 16 ἐγγέλεια A θύννοος C 21 θύννοος μὲν
A C: corr. Kock 22 τὸ Mus: καὶ A om. C 25 θύννον
add. K cf. Hesych s. θύννον

τὸν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζώων τὴν πηλαμύδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μεῖζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μεῖζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 5 (fr. 300 N).

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους
ὡς ἀστενακτι θύννος ὡς ἠνείχετο
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301 N).

10

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,
ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἰρηκεν (cf. p. 301e).
<Μένανδρος> Ἀλιεῦσι (IV 77 M).

καὶ θάλασσα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν. 15
καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν (p. 12 Bo).
οὓς ἐνιοι θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

67. ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησι διαφέρειν
d ὁ Ἀριστοτέλης (h. an. 543 a 12) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ
περὺγιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθήρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων 20
μορίων (ib. 543 b 11) διστάς αὐτὴν τοῦ θύννου φησιν
τοῦ θέρους τίκειν περὶ τὸν Ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδές,
ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ψά. καὶ Σπεύσιππος
δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων διίστησιν αὐτάς τῶν θύννων
καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατινος δ' ἐν Πλού- 25
τοις φησὶν (I 63 K).

3 μεῖζω C: νομίζω A 7 κάπιχαλκεύει λέγων μ. A: corr.
Iac 8 ἠνείχετο A: corr. Herm 9 ἄν λυδός A: corr. Mus
11 οὗτος καὶ ὄνομα A ὄμμα C: corr. ex Plut. mor. 979 e
14 Μένανδρος add. Dalecamp, sed plura exciderunt, etiam post
Sophronis locum 15 θάλασσα καὶ β. A: corr. Benti 18 ταύτη
A C: corr. Cas 20 ἀφαρέα (ἀφορέα A*) Arist

ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ μέλαινά σοι
καὶ θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος, ἔγγελος, κύων.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων (p. 299 B) ἀγε-
λατον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέ-
5 στρατος δ' ὁ κίμβιξ φησὶ (fr. 20 B):

καὶ θύννης οὐρατον ἔχειν — τὴν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμῶν αὐτὴν ὀρθῶς ὄπτησον ἅπασαν
ἄλλοι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.

10 5 θερμά τ' ἔχειν τεμάχη βάπτων δοριμεταν ἐς ἄλμην·
καὶ ξήρ' ἂν ἐθέλης ἐσθῆιν γενναῖα πέλουται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φηὴν καὶ εἶδος ὅμοια.
ἂν δ' ὄξει θάνας παραθῆς, ἀπόλωλεν ἐκεῖνη. f
καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδευαστῇ (II 85 K):

15 τῆς τε βελτίστης μεσατον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.
τῆς θυννίδος τὸ οὐρατον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν
Κουρίδι οὕτως (II 63 K):

ὁ μὲν <ἐν> ἀγρῷ τρεφόμενος
20 θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ 304
θύννης τὰ πρὸς γῆς. B. ποτα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.
5 B. τούτους φάγοις ἂν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις,

1 ἢ μέλαινά σοι K: ἢ μελαίνας οι A 4. 5 ἀρχέλαος
AC: corr. Mus 6 τὴν Ribb: ἦν A 9 μόνον AC: corr.
Mus 11 καὶ ξήρ' ἂν Dalecamp: κᾶν ξηρῶν AC ἐσθίειν
AC: corr. Mus 12 ὅμοιοι AC: corr. Gesner 16 τεύτλου
A: corr. C 19 ἐν add. Cob 21 πλὴν C: πρὶν A 22 γῆς
Cob: τῆς A 24 δ' ἵνα δ' ἐσθίεις (ηι in ras. m.¹) A:
corr. Schw

τοῦτι κακόνωτα πλοῖα; Γ. Κωπᾶδας λέγεις;
ἀγρίως γε . . . παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω.
τὰ δ' ἐγγέλευα γράψομαι λιποταξίου·

10 κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν λαμβείων ἓνια ἔστιν εὐρεῖν καὶ ἐν Ἄκε- 5
b στρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ. Ἰππῶναξ δέ,
ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ λαμβοποιῶν παρατίθεται,
φησὶν (II 474 B⁴):

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυννίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρῆ σκάπτειν

10

5 πέτρας τορείας, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κρίθιον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεῦει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράτις ἐν Καλ- 15
λιπίδῃ (I 715 K).

c 68. ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ζῶων
μορίῳν (p. 543 a 22) τοὺς ἰππούρους φησὶν ᾧά τίκτειν,
καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ
τῆς σμυραίνης· τίκτειν δὲ ἕαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ 20
περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαι φησὶ τὸν ἰππουρον.

Ἰκέσιος δ' ἰππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημο-
νεῦει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L):
καῖξυρρυχοὶ φαρίδες ἰππουροὶ τε καὶ χρυσόφρονες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος 25
d διηγούμενος συνεχῆς φησὶν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ

1 τὸ τί; Kock, fort. ἀνθρωποφάγους. B. τὸ δ. δ' ἐσθίεις;
Γ. τὸ τί; B. τὰ μαλακόνωτα K 2 hiatus not. Wilam 3 γρά-
φομαι λιποταξίου A: corr. Pors 9 ῥύβδην A: corr. Bgk
10 θύνναν A θύννον C: corr. Mein 12 σκληρόν A: corr.
Dalecamp 18 corruptus et fort. mutilus 17 ἐν πέμπτῳ
ed. Bas, sed cf. p. 312c

ἀρνευτήν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ
(fr. 6 Birt)·

ἥ ἐ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἵππουρον.

Ἄρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 22 B)·

5 ἵππουρος δὲ Καρύστιός ἐστιν ἄριστος·

ἄλλως τ' εὖσπον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικοῖς κορύφαιναν αὐτὸν
φησιν ὀνομάζεσθαι.

69. ΙΠΠΟΙ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπί- e
10 χαρμος ὅταν λέγη (p. 240 L)·

κορακίνοι δὲ κοριοειδέες,

πίουες χίππίδια λεῖα, ψύχει ἀπαλακουρίδες.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 10 Birt)·

ἢ σκάρον ἢ κῶθον τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην

15 χάννους τ' ἐγγέλυσ τε καὶ ἐννυχίην πίτυνον,

ἢ μίας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κοροδύλιν.

μνηνεύει αὐτοῦ καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν
τῇ Θηβαίδι λέγων οὕτως (fr. K)·

ἢ ὄκην ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν.

20 70. ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ f
ἰχθύων φησιν· Ἰουλίδας ἔψειν μὲν ἐν ἄλμῃ, ὅπταν
δ' ἐπὶ τηγάνου· Νουμήνιος δὲ (fr. 5 B)·

κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον

πολλὸν ἀποτροπόφτο καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

25 ἰούλους δ' <ὄ> αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ
τούτων (fr. 1 B)·

8 συνόδοντ' ἢ Mein 9 ἵππος AC: corr. K 11 κορακίνοιον δὲ
κορακοειδέεις A: corr. Di ex p. 282a 12 λιπηδία A: corr. Di
ψύχει corruptum παλακουρίδες A: corr. Cas 14 καὶ p. 309c: ἢ A
λείην A: corr. Schw 15 πίτυνον p. 327f 17 ἀντιφάνης AC:
corr. Ionsius 19 ὄκην A 24 ἀποτροπόφτο A: corr. K ἰοβόρον A
ἰοβόρον superscr. λC σκολοπένδρον A: corr. C 25 ὄ add. Schw

305 καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δειλείατος, ὅτι παρ' ἄκρα
 δῆεις αἰγιαλοῖο γεάλοφα· οἱ μὲν Ἴουλοι
 κέκληνται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
 ἦε καὶ ἐρπήλας δολιχήποδας, ὁπότε πέτραι
 5 ἀμμώδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ, 5
 ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγρος ἀλλεῖς.

71. ΚΙΧΛΑΙ καὶ ΚΟΣΣΥΦΟΙ. διὰ τοῦ ἡτὰ Ἀττικοί
 b κίχλην λέγουσι, καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς
 λ̄α λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ̄ ἕτερον λ̄ ἔχει, Σκύλλα,
 σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἄμιλλα, ἄμαλλα· τὰ δὲ εἰς λ̄η 10
 οὐκέτι, ὀμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἰγλή, τρώγλη. ὁμοίως
 οὖν καὶ τρίγλη. Κρατίνος (I 106 K)

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός.
 Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ἑργεινῶν 'οἱ δὲ πετράτοι, φησίν,
 καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέτραι, 15
 κωβιοί, φνκίδες, ἀλφηστικός.' Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιεν
 τικῶ (fr. 17 B)·

c γλαύκους ἢ ὄρφων ἔναλον γένος ἦε μελάγχρων
 κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειδέας.

'Επίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 232 L)· 20

βαμβραδόνες τε καὶ κίχλαι λαγοὶ δράκοντές τ' ἄλκιμοι.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 297 B)· 'καὶ
 τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλό-
 στικτα, ὥσπερ κίχλη.' Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκᾶς ἐν
 ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασι φησι 25
 καλεῖσθαι·

1 ἄκρας AC: corr. Schw 2 γεωλόφους· οἱ C γεάλοφα
 σοὶ A traditum videtur ἄκρας — γεωλόφος· οἱ μὲν 4 ἐρπη-
 νας C 18 τρίγλη δ' A: corr. Schw, fort. δ' delendum
 18 γλαύκον AC: corr. ex p. 315 b ὄρφῶ AC: ὄρφων p. 315 b
 21 τε κίχλαι τε καὶ λαγοὶ AC: corr. p. 287 b, fortasse βαμβε.
 κίχλαι τε καὶ λ. κτλ' 25 οργοῖς A: corr. Cas

οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τὴν καλαμῆες
σαῦρον κικλήσκουσι καὶ αἰολίην, ὄρφισκον, d
πιότατον κεφαλῆ.

Νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ Ἐτεροιοιμένων φησὶν
5 (fr. 59 Schn):

ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

72. ΚΑΠΡΟΣ καὶ ΚΡΕΜΥΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ
περὶ ζῴων φησὶ (p. 296 R): 'τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεία
ὡς ῥαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κρέμυς, τὰ δὲ
10 σκληρότατα, τραχύδεσμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα
ᾧσπερ σεσερίνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα
ὡς σάλπη.' τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ Δωρίων e
καὶ Ἐπαίνετος. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 23 R):
ἀντάρ ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χῶραν
15 τὸν κάπρον ἄν ἐσίδης ὄνου καὶ μὴ κατάλειπε,
κἄν ισόχρυσος ἔῃ, μὴ σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ' ἀθανάτων· τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθος.
5 τούτου δ' <οὐ> θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅσασιν
οὐδ' ἐσιδεῖν ὄσσοισιν, ὅσοι μὴ πλεκτὸν ὕφασμα f
20 σχοίνου ἐλειοτρόφου κοῖλον χεῖρεσσιν ἔχοντες
εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἰθῶνι λογισμῶ
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματα βάλλων.

73. ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων
ἢ περὶ ἰχθύων (p. 308 R) 'ὁ κίθαρος, φησὶ, καρχαρόδους,
25 μονήρης, φουκοφάγος, τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος, καρ-
δίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν.' Φερεκράτης Δου-
λοδιδασκάλῳ (I 155 K):

10 σκληρόδεσμα Rose 15 καρπὸν A: corr. C 18 οὐ
add. Cas 19 ὄσσοις A: corr. C 20 ἐλειοτρόφον AC κοῖλον
AC: corr. Cas 22 βάλλειν C recte Wilamowitzius *fritillum*
(v. 20) et *astragalos* (v. 23) intellegit, tamen aleatoribus cur
solis liceat capro vesci non patet

306 κίθαρος γεγενῆσθαι κάγοράζειν κίθαρος ὦν.
B. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ.
A. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν, ὦ γαθή,
 ἔνεστιν ἐν κιδάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 234 L) 5

ἦν δ' ὑαινίδες <τε> βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
 ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δ' ἢ Διο-
 κλῆς Κύκλωψι (I 694 K).

κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί. 10
 ὁ δ' Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἠδυπαθείᾳ (fr. 27 B).

b κίθαρον δὲ κελεύω,
 ἂν μὲν λευκὸς ἔη . . . στερεὸς τε πεφύκη,
 ἔψειν εἰς ἄλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα·
 ἂν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν 15
 5 ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρα.
 καὶ πολλῶ τυρῶ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειψε·
 χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὄρῶν, ἔστιν δ' ἀκόλαστος.

74. ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν (p. 309
 B) ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐαν-
 c θέντα. Νουμήγιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κουρῦλον αὐτὸν
 καλεῖ (fr. 2 Birt).

τοσί κεν ἄρμενα πάντα παροπλίσσαιο δέλετρα
 κουρῦλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρηλαν.
 μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις (fr. 10 B) 25
 ἢ μύας ἢ ἵππους ἢ γλαύκην κορῦδύλιον.

2 ἀγαθόν Schw: ὡς ἀγαθόν AC γ' so ὁ κίθ. A: corr. C
 4 ἔνεστι πάν Grot 6 ἦν p. 326e: ἢ A τε add. ex p. 326e
 9 κύκλωψι A 10 τε p. 286b: τὸ A 18 στερεὸς τε μέγας
 τε Ribb 14 βαιὰ corruptum 16 νεοθηγεῖ AC: corr. Cas
 23 δὲ μυρα A: corr. Wilam 24 ἔρηλαν A: corr. K cf.
 p. 305 a

75. ΚΑΜΜΟΡΟΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμψ
(p. 232 L)·

ἔτι δὲ πὸτ τούτοισι βῶκεις, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.
καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις (fr. 34 Bo) αὐ-
5 τῶν μέμνηται. ἐστὶ δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ῥω- d
μαίων οὕτως καλοῦνται.

76. ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν
τῷ Ἀλιεντικῷ φησιν (fr. 11 Birt)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ φόδιον ψαμαθίδα.

10 Σώφρων Θυνοδότῃρα (fr. 56 Bo)· ἅ δὲ γαστήρ ὑμέων
καρχαρίας, ὄκκα τινὸς δῆσθε. Νίκανδρος ὁ Κολο-
φώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαι
φησι (fr. 137 Sch.) καὶ λάμιαν καὶ σκύλλαν.

77. ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἰκέσιός φησι· τῶν δὲ καλου-
15 μένων λευκίσκων πλεονά ἐστὶν εἶδη. λέγονται γὰρ οἱ e
μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες, οἱ δὲ
μυξίνοι. ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν
γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεῦτεροι δ' εἰσὶ τού-
των οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἦσσονες δ' οἱ μυξίνοι·
20 καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι
βάκχοι. εὐχυλοὶ δὲ εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι
καὶ εὐέκκριτοι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν
κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτά-
μιον οὐ δοκιμάζει, εἶδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον καὶ
25 νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχλινον f
σφόνδυλον ὀνομάζει διαφέρειν τέ φησι κεφάλου κε-
φαλίον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης
δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (p. 543 b 14) ἄρχονται μὲν, φησί,

3 ἔτι δ' ἐπὶ τούτοις A: corr. ex p. 286f 6 καλούμενον C
11 ὄκκατινος A: ὄκα τινὸς Schw 20. 21 οἱ δὲ λεγόμενοι βάκχοι
εὐχυλοὶ εἰσὶ Rondelet 22 εὐκρίτοι A: corr. C 25 νῆστην A: corr. C

κύνειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος
 μηνὸς καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέ-
 φαλος· κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν. ἐνιοὶ δὲ τῶν
 κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται
 307 ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τῆς ἄμμου· ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ 5
 Ἀριστοτέλης (p. 307 R)· ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους
 ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἄτε δὴ οὐδ' ὄλωσ σαρκοφαγῶν.
 ἐστὶ δὲ ὁ μὲν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλῶν, ὁ δὲ φερατός.
 καὶ ὁ μὲν χελλῶν πρὸς τῇ γῆ νέμεται, ὁ δὲ φερατός
 οὔ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φερατός τῇ ἀφ' αὐτοῦ 10
 γενομένη μύξῃ, ὁ δὲ χελλῶν ἄμμῳ καὶ ἰλύϊ. λέγεται
 δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων
 κατεσθίει, ἐπεὶ <οὐδ'> οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.
 b Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων εἶδη
 κεστρέων εἶναι <κέφαλον καὶ> σφηνεὰ καὶ δακτυλέα. 15
 καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κε-
 φαλὴν ἔχειν, σφηνεὰς δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι.
 τὰ δὲ τῶν δακτυλέων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν
 δυεῖν δακτύλων. θανμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ
 περὶ Ἀβδηρα ἀλίσκομενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἶρηκε 20
 (fr. 26 R), δεύτεροι δὲ οἱ ἐκ Σινώπης. 78. καλοῦνται
 δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπὸ τινῶν πλωῖτες, ὡς φησι Πολέμων
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν (fr. 82 Pr). καὶ
 Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει
 (p. 239 L). 25

c αἰολίαι πλωῖτές <τε> κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σμιαθίδες.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳῶν ἡθῶν καὶ βίων

13 οὐδ' add. K, ἐπειδὴ μὴδ' αὐτοὶ ἰχθύων ἄπτονται lemm.

A 15 suppl. Schw 17 σφῆνες A: corr. C 18 διδα-
 κτυλαίων A: corr. C διὰ τὸ πλάτος ἔχειν Cramer 26 τε add.
 ex p. 238 b

φησί (p. 810 b 14), ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς κἄν ἀφαιρε-
θῶσι τὰς κέρκους. ἀπεσθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ
λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη
παροιμία 'κεστρεὺς νηστεύει' ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων
5 ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεὶ ὁ κεστρεὺς. Ἀναξίλας
ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργία
διαβάλλων φησί (II 289 K).

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

10 ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι (fr. 25 R)· d
κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρῦτης ἀγόραζε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὀμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττη (I 767 K)·

ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς

15 κεστρεὺς.

79. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος
Ἡρακλεὶ γαμοῦντί φησιν (I 681 K)·

νήστεις κεστρέας, κεφάλους.

Ἀντιφάνης Λάμπωνι (II 68 K)·

20 κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Ἄλεξις Φρυγί (II 390 K)·

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἰκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκότταβίζουσιν (I 670 K)·

25 ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι e
εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν· ἤττον γ' ἂν οὖν
νήστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὐφρων Αἰσχρῶ (IV 489 M)·

Μίδας δὲ κεστρεὺς ἐστὶ· νῆστις περιπατεῖ.

8 κρανεῖον A: corr. C 20 ἄλλους AC: corr. Mein 25 ἰὼν
Abresch: ἰδῶν A 26 γὰρ οὖν Dobr

Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν (II 501 K)·

ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὅπτον οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ (I 430 K)·

ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποιμία;

ὡς μὲν γάρ ἐστε νῆστιδες, γινώσκεται.

5

Ἀναξανδρίδῃς Ὀδυσσεὶ (II 148 K)·

f τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρίνός ἐστι νῆστις.

Εὐβουλος Ναυσικάῳ (II 188 K)·

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,

νῆστιν πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.

10

80. τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψω τῶν κυνικῶν τις ἐσπέριος ἐλθὼν ἔφη ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς [νηστεῖαν] ἄγομεν Θεσμοφορίαν τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; ὡς γὰρ ὁ Δίφιλος φησιν ἐν Αἰηνίαις (II 558 K)·

15

οὔτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ

308 κεστρεὺς ἂν εἶην ἔνεκα νηστείας ἄκρας·

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

ἔκαὶ στήτ' ἐφεξῆς,

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἠδυχάρην (I 736 K)·

20

κεστρέων νῆστις χορός,

λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γάρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἡ ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανὸς εἰπητε διὰ τί νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται· καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἐμψυχον, καὶ ἀνελευσθεῖς δ' οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλω τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (h. an. 591 b 2)

2 κεστρέοναοπτόν A: corr. Mus 5 ἐστι A εἰσι C: corr. 5
γινώσκετε AC: corr. Mus 13 νηστεῖαν del. Nauck Θεσμοφο-
ρείων A: corr. C 23 μεταλήψεσθαι A: corr. Mus

φάσκων ὅτι μὴ νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι καὶ ὅτι ἐὰν b
φοβηθῆ κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ πᾶν κρύπτων
σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν (I 608 K):

ἐξιόντι [μὲν] γὰρ

5 ἀλιεὺς ἀπήνησεν φέρον μοι κεστρέας,
ἰχθύς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἐν γ' ἐμοί,
σὺ δέ μοι εἶπέ, ᾧ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διὰ
τί οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπεσ καλοῦνται.
καὶ ὄς· ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ
10 τὴν ἀναλογίαν ἔλλοπέσ τινες εἶναι διὰ τὸ εἰργεσθαι
φωνῆς. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἔλλεσθαι εἰργεσθαι, ἣ δὲ ὄφ c
φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ὢν. ἐγὼ δὲ
κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον (p. 262 L) μηδὲν ἀποκρι-
νομένου τοῦ κινῶς

15 τὰ πρὸ τοῦ δὴ ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγὼν ἀποχρῶ,
καὶ φημι ἔλλοπεσ διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ
καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν
ἄλλων ἐμφύχων μετρίως ἄπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες,
ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν . . . ἢ διὰ τὴν
20 ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπὴν. ἐπεὶ οὖν d
καὶ ὑμεῖς, ᾧ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε,
πυθαγορίζετε δὲ οὐ, ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.

81. ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. ὅτι μὲν θαλάττιοι, φησὶν Ἰκέσιος,
ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλία δὲ μέσοι.' Ἀρι-
25 στοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 30) συμ-
βαίνειν μὲν φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχέειαν γί-

1 μὴ Arist: καὶ AC 4 μὲν del. Mein 6 καὶ τοὺς π.
AC: corr. Gesner ἤγέ μοι AC: corr. Kock 7 Θεττ. παλ. poetae
verba 7. 8 διότι AC: corr. K 16 ἄλοπεσ (λ in ras. mai. m¹)
A λέοπεσ C: corr. Cas coll. schol. Theocr. I 42 18 ἀπτό-
μενοι K 19 δὲ μόνων C hiatus expleri potest ex Plut. qu.
symp. p. 729a 22 ἄλλωσ C 24 δὲ Coraes: γε AC

νεσθαι τὴν αὔξησιν, <οὐχ> ἦμιστα δὲ κορακίνω. τίκει
δὲ πρὸς τῇ γῆ καὶ τοῖς βρωάδεσι καὶ δασέσι. Σπεύ-
σιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἐμφορεῖς φησιν εἶναι
e μελάνουρον καὶ κορακίνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευ-
τικῷ φησι (fr. 12 Birt)·

5

ῥηιδίως ἔλκοιο καὶ αἰολίην κορακίνον.
μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμω αἰολίαι λεγόμενοι
ἐν Μούσαις (p. 239 L) κορακίνοί εἰσι. φησὶ γάρ·

αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἡβας γάμφω (p. 233 L) καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει 10
ὡς διαφόρων·

μυεὺς ἀλφησταὶ τε κορακίνοί τε κοριοσιδέες,

αἰολίαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακίνον
φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέροδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως 15
f δ' εἶρηκε καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότιμος
ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατιστακὸς καλεῖται ὁ σα-
πέροδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακίνος, Παρμένων φησιν
ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστο-
φάνης δ' ἐν Τελεμυσεῦσι (I 527 K) ᾿μελανοπετρώγων, 20
ἔφη, κορακίνων· ὑποκοριστικῶς δὲ ἀνόμασεν αὐτοὺς
Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι (I 160 K)·

309 τοῖς σοῖσι συνῶν κορακινιδίοις
καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ (II 242 K)·

25

ὅστις κορακίνον ἐσθίει θαλάττιον

γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ Νειλῶται κορακίνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὖσαρκοι,
ἔτι δὲ ἡδέεις, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ἀνομάσθησαν

1 οὐχ add. ex Arist 6 ἔλκοιτο A: corr. Birt 12. 13 μυε et
κοριοσιδέες et αἰολίαι A: corr. ex p. 232a 17 πλατιστατικὸς A: corr. C

δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

82. ΚΥΤΡΙΝΟΣ. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς
5 Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ (p. 309 B), καὶ συναγελαστικῶν. ^b
τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ
στόμα κέκμηται. Δωρίων δ' αὐτὸν ἐν τοῖς λιμναίοις
καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· 'λεπιδωτόν,
ὄν καλοῦσι τινες κυπρίνον.'

10 83. ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὧς φησιν Ἰκέσιος, εὐ-
στομία διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακό-
χυμοι. διαφέρουσι δ' εὐστομία οἱ λευκότεροι τῶν με-
λάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαννοτέρα
ἐστὶν καὶ ἀλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττωνα καὶ λεπτό-
15 τερον ἐναφιαῖσι, τροφιμώτεροί τ' εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος.
Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐτῶν μαλακοσάρκους ^c
εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ κώθους αὐτοὺς
καλεῖ (fr. 10 Birt).

ἡ σκάρου ἢ κῶθου τροφήν καὶ ἀναιδέα λίην.
20 καὶ Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ (fr. 52 Bo)· 'κῶθωνο-
πλύται' φησὶ καὶ τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἷον ἴσως
ἀπὸ τούτου Κῶθωνίαν προσηγόρευσεν. Σικελιωταὶ δ'
εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν κῶθωνα καλοῦντες, ὡς Νίκαν-
δρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλάτταις (fr. 141 Sch)
25 καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος. Ἐπίχαρ- ^d
μος δ' ἐν Ἦβας γάμφῳ κωβιοὺς ὀνομάζει (p. 234 L).

τρογόνες τ' ὀπισθόκεντροι καὶ μάλ' ἄδρῳ κωβιοί.

4 κυπριανὸς et 9 κυπριανόν A: corr. C 6 οὐκ ἐν τῷ
στ. Schw 15 δὲ εἰσι C 19 δειην A: corr. Schw cf. p. 304 e
20 ἀγροιωτικῶι θωλινοπλύται A: corr. Cas 27 χαλαδροὶ A
χαλάδριοι C: corr. Cas

Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ
ὀπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων (II 100 K)·

ἦκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἦρωσι τὰ ψαῖστ' ἀπονεμῶ. 5
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.

5 ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρῦχον,
e τὸν ἰχθυοπαῶλην, ἔπροσιθιμι, φησί, σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί·
ἄλλοι δ' ἐπῶλον, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς. 10

Μένανδρος Ἐφεσίῳ (IV 125 M)·

τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἔτιμα κωβιούς . . . σφόδρα.

ποταμίῳν δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ
ἰχθύων. 15

84. ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος (p. 283 L)·

κάγλαοὶ κόκκυγες, οὓς παρσχιζομες

f πάντας, ὀπιᾶντες δὲ χᾶδύναντες αὐτοὺς χναύομες.
καὶ Δωρίων δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπιᾶν παρασχίσαντας
κατὰ ῥάχιν καὶ παρηδύνειν χλόη, τυρῶ [ῥοῖ], σιλφίῳ, 20
ἀλί, ἐλαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπᾶσσειν ἄλλ
ὀλίγω, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος οὕτως (fr. 15 Birt)·

ἄλλοτ' ἐρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον. 25

310 85. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρ-
χίστρατος ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θεόγνις· ἦν

5 ἀπονέμων AC: corr. Cob 6 θνητοῖσιν A: corr. C 8 φημί
A: corr. C 11 ἐφεσίῳ A 18 πάντες AC: corr. K χᾶδύ-
νοντες C χναύομες A: corr. C 19 παρσχιζαντας AC 20 ῥοῖ
om. C del. K

δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδονάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ
αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων (997 B):

τῆμος δ' ἥελιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄτρι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,

5 δειπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσων τινα θυμὸς ἀνώγοι
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.

5 χέριβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω b
εὐειδῆς φαδινῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέ-

10 γει γοῦν (998 B):

εἶτ' εἶησα καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων

σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριώσῃ,
γνολῆς χ' ὅσσον ὄνων κρέσσουνες ἡμίονοι.

15 ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑπο-
θήκαις παραινεῖ (fr. 28 R): c

ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρία χρῆ
τοῦ κυνὸς ὄψωνεῖν ὑπογάστρια κοίλα κάτωθεν.

εἶτα κυμίνῳ ταῦτα πάσας ἄλλ' μὴ συχνῶ ὄπτα·

20 ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλῇ, μηδὲν προσενέγκῃς,

5 εἰ μὴ γλαυκὸν ἔλαιον. ἐπειδὴν δ' ὄπτα γένηται,
ἦδη τριμμάτιόν τε φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ. d

ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδος κοίλης πλευρώμασιν ἔψῃς,
μήθ' ὕδατος πηγῆν μήτ' ὀλιννον ὄξος

25 συμμῆξῃς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον

10 ἀνυχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.

1 ἡδοναθείας AC: corr. Mus 5 λήγοι μένος οὕτινα A:
corr. Schw ὅπου Theogn 6 χαρισσάμενοι Bergk 11 cor-
ruptus 19 αὐτὰ AC: corr. Mein, λιτὰ Wilam 22 τε
Schneider: δὲ A ἐκεῖνο K 23 πληρώμασιν AC: corr. Iac
24 πληγῆν A: corr. C

ἔψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσε-
νεγκῶν

καὶ κίνει πυκινῶς, μὴ προσκαυθέντα λάθη σε.

ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα

e οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεκραττελεβῶδη 5

15 ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσὶν τ' ἀπόπληκτοι

ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ

ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτείαν, ἃν πον περικύρη.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων κα-
λούμενος θυρσίαν, ἥδιστος ἂν καὶ τρυφερώτατος. 10

86. ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὔτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ
(p. 310 R), μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ'
ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον·
f ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων (p. 543 b 3) τίκτειν αὐτοὺς
καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφραγας μάλιστ' οὐ ἂν 15
ποταμοὶ ῥέωσι. τίκτουςι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουςι δῖς.
Ἰκέσιος δὲ φησὶν ὅτι οἱ λάβρακες εὐχυλοὶ εἰσὶ καὶ
οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἤσσονες, εὐστο-
μία δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ
τὴν λαβρότητα. λέγεται δὲ ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων 20
ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ἂν τοῦ διασφῆξιν ἑαυτὸν.
διὸ καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησὶ (I 543 K).
311 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νή-
χεσθαι (fr. 107 B⁴). ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. 53 R) 25

λάμβανε δ' ἐκ Γαίλωνος ὅταν Μίλητον ἴκηαι,

κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.

3 πυκινῶς AC: corr. Schneider 5 κόψαν γε (καὶ C)
λεβῶδη AC: corr. Bentl 7 ὡς δ' A: corr. C 8 βροτείαν AC:
βροτέην p. 163 d 18 ἤσσον A: corr. C 18. 19 εὐστομαχώ-
τατοι lemm. A: fort. εὐστομαχία

- εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιούτους.
 πιότεροι δ' ἔτεροι πολλοὶ Καλυδῶνι τε κλεινῇ
 5 Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ Βόλβῃ τ' ἐνὶ λίμνῃ·
 ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρός κέκτηνται ἀλοιφήν b
 5 οὐδ' οὕτω δριμύειαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν, ἑταῖρε,
 τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὄλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
 ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δίχ' ἄλμης.
 10 μῆδ' ἐπρόσβληθαι σοὶ ποτε τοῦψον τοῦτο ποιοῦντι
 μῆτε Συρακόσιος μῆθεις μῆτ' Ἰταλιώτης.
 10 οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστῶς σκευαζέμεν ἰχθῦς,
 ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα c
 ὄξει τε φαίνοντες ὑγρῶ καὶ σιλφίου ἄλμῃ.
 15 τῶν δὲ πετραίων ἰχθυοδίων τῶν τρισκαταράτων
 πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
 15 καὶ πολλὰς ἰδέας κομπῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
 ὀψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων.
 87. καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἰππεῦσι μνημονεύει
 ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λα-
 βράκων, ὅταν οὕτως λέγῃ (361)· d
 20 ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
 ἐν δὲ Ἀημνίαις (I 487 K)
 οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,
 ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου κα-
 θάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὐβουλος δ' ἐν
 25 Τιτθαῖς φησι (II 204 K)
 μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως· ὁ τι ἂν ἦ
 ὀσίας ἔνεκα, σηπίδια ἢ τευθίδια

2 πολλῶ K 7 δίχ' Mein: δι' A 8 ποτε Coraes: πρὸς
 AC 10 χρηστοὺς AC: corr. Wilam 14 παντοῦ· εἰσὶν Ribb
 21 λήμναις A 22 κρανεῖον A 26 καθαρίως A ὅτι ἕαθη A:
 corr. Cas 27 ὀσίας ἔνεκ' ἀρκεί· τευθίδια, σηπίδια Ephippus
 p. 359 a

πλεκάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον, λάβρακος κρανίου
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαίσωνις
e λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πιρήνης καὶ Μιλήτου ἠνωμένη τῇ 5
θαλάσσει, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ 5'
τῶν Ἑλληνικῶν (FHG III 3). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ
(FHG I 260) ποταμὸν εἶναι φησὶ τὸν Γαίσωνα περὶ
Πιρήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς λίμνην. Ἀρχιππος ἐν Ἰχθύσι
μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν (I 684 K) 10

Αἰγύπτιος μιαιώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἐρμαιος, ὃς βία δέρων ῥίνας γαλεοῦς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

88. ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον
f εἶναι φησὶν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως (fr. 29 B) 15
τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρω
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς, θανμαστὸν ἔδεσμα.
οἱ δ' ἐν τῷ Νεῖλω ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος
εὐρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ
ἰχθὺς οὗτος λευκότερος ὢν καὶ ἥδιστός ἐστι πάντα 20
τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν
Ἴστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δ' ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα
γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἥδιστα, μάλιστα δὲ τὰ
312 τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει
δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρ- 25
χιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων (I 684 K).

τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας.
εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομα-

1 τὰ μικρὰ A: corr. Schw, ἢ πλεκάνι' ἄττα [μικρὰ] K
πολύποδος A 16 ἰταλίη AC: corr. Mus 24 τὰ γένη C

σίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῶοι δ' εἰσὶν
 ἰχθύες, εἴ γ' ἐτι μνημονεύειν δύναμαι πολυέτη τὴν
 ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἢ ἡδίστη, χοῖρος, σῖμος, b
 φάγρος, ὄξύρυνγος, ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλέω-
 5 τρίς, ἔγγελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός,
 φῦσα, κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

89. ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ρίνη. ἐστὶ
 δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλά-
 των Σοφισταίς (I 637 K).

10 κἂν ἢ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγγελυς.

90. ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ [ε'] περὶ τῶν
 ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων (fr. 171, 4 W) ἔγγελύν φησιν
 καὶ μύραιναιαν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὕγρου
 ζῆν διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγγια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι
 15 τὸ ὕγρον. τροφίμους δ' αὐτάς εἶναι φησιν ὁ Ἰκέσιος c
 οὐχ ἦττον τῶν ἐγγέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων.
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζώων μορίων (p. 310 R)
 ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχέειαν τὴν αὔξησιν λαμβά-
 νειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὄραν
 20 μικρὰ ῥά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ
 μυραίνας αὐτάς καλεῖ οὕτως λέγων (p. 239 L).

οὔτε γόγγρων <ᾶν> τι παχέων οὔτε μυραϊνᾶν ἀπῆς.
 ὁμοίως δὲ καὶ Σάφρων (fr. 68 Bo). Πλάτων δ' ἢ
 Κάνθαρος ἐν τῇ Συμμαχίᾳ (I 640 K) σὺν τῷ σ̄

25 βατίς τε καὶ σμύραϊνα

πρόσεστιν.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ d

1 νειλῶοι lemm. A et C: νειλαῖοι A 2 ἰχθύες ἄλλοι τε
 καὶ εἴ γε C 5 τύφλην A: corr. Mus 11 ε' del. Cas
 17 πέμπτω ζώων ed. Bas, at cf. p. 304c 22 γόγγρωι A ᾶν add.
 Ahrens μύραιναιαν απης A: corr. Koen 27 φημί A: corr. C

μύραιναι ἔχει μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρία. Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακτύλων τῶν μυραινῶν φησιν δακτύλας ἀναιρεῖν τὰς ἐξ ἕκωσ, εἶναι δ' αὐτὰς ἦττον καὶ περιφερεῖς <καὶ> ποικίλας. Νίκανδρος δ' ἐν Θηριακῷ (823)·

5

μυραίνης δ' ἔκπαυλον, ἐπεὶ μογεροῦς ἀλιῆας
πολλάκις ἐμβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων

825 εἰς ἄλλα φυζηθέντας, ἐχετλίον ἐξαναδῦσα·

εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχέσσει

e θόρυσθαι, προλιποῦσαν ἄλῳ νόμον, ἠπειροῖσιν. 10

Ἄνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψευδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναι ἔχει μίγνυσθαι προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους ἔχει νέμεσθαι, φιληδοῦντας ἀμώδεσιν ἐρημίαις. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων (ἐστὶ δὲ δύο ταῦτα 15 βιβλία) συγκατατίθεται τῇ μίξει.

91. ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μῦρος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 24), διαφέρει τῆς σμυραίνης. ἡ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μῦρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χρῶμα ὁμοῖον 20 ἔχει ἰγγι ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μῦρον φησὶ τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ' ὄλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ' ὑποπυρρίζοντες, κρεῖσσονες δ' εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. 25 Ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἠδονικὸς φιλόσοφος φησιν (fr. 32 R)·

813 Ἰταλίας δὲ . . . μεταξὺ κατὰ στενοκίμονα πορθμὸν

4 καὶ add. K 6 ἐπὶ A 7 ἐμβρύξασα A 8 φυζηθέντας ἐγέταιον A 14 λιμώδεσιν AC: corr. Scal 15 δύο AC: δ' Schneider 20 σμῦρος ὁμόχρους Arist 21 ἔχει τῇ πίτυι Arist ὀδόντατε AC 27 Θρινακίης δὲ | Ἰταλίας τε Ribb

ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἄν ποτε ληφθῆ,
 ὠνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

92. ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος εὐχλωτέρας
 εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δὲ εὐστομίᾳ καὶ τῷ πρὸς
 5 τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δ'
 ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὁμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι
 βόακα καὶ σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον ^b
 ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσει οὕτως (p. 224 L).

ὄκχ' ὄρη βῶκάς <τε> πολλοὺς καὶ σμαρίδας.

10 Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀφαρτυτικῷ φησι· 'σμαρίδα, ἣν
 ἐνιοὶ καλοῦσι κυνὸς εὐναί.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ
 ἢ Βουταλίῳ Ἐκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ
 τὴν βραχύτητα, λέγων οὕτως (II 39 K).

τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νερόμικα
 15 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. Β. τί φῆς, ὦ φίλτατε,
 ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὐς <ἄν> ἀνθρωπος·
 φάγοι

δηλονότι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα, ^c
 5 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

20 καλοῦνται δὲ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἐνιοὶ βόακας
 ὀνομάζουσι. Πολύλοχος Κορινθιαστῆ (IV 589 M).

ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς, πρὸς τῶν θεῶν,
 τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

93. ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. περὶ τούτου φησὶ Νουμήνιος
 25 ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 Birt).

σκορπίον ἢ πέρκαϊσι καθηγῆτην μελάνουρον. ^d

Ἰκέσιος δ' αὐτὸν σαργῶ φησιν παραπλήσιον εἶναι, κα-
 ταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς

9 σκωρη A: corr. Cas τε add. Di μαρίδας A 11 εὐνά A
 εὐνάς C: corr. Mein ex p. 328f. 16 personae notam add. Dobr
 οὐς ἄν Iac (ὧν ἄν Dobr): οὐν AC ὡς A p. 358f 20 ἃς add. C

δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' αὐ-
τοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφ (p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργῖνοι τε μελάνουροι τε.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζῳικῶν (p. 297 R) γράφει
οὕτως· Ἰρροπυγῶστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος 5
καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι· ὅμοιον
e δὲ εἶναι τῷ μελανούρω φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ
Ἵμοίων τὸν καλούμενον ψύρον· ὃν Νουμήνιος καλεῖ
ψόρον οὕτως (fr. 14 Birt)·

ἦ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα. 10

94. ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὧς φησιν Ἰκέσιος.
Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμφ μύρμας αὐτοὺς ὀνο-
μάξει, εἰ μὴ διάφοροι τὴν φύσιν εἰσίν. γράφει δ'
οὕτως (p. 235 L)·

<καὶ> χελιδόνες τε μύρμαι τοὶ τε κολιᾶν μέζουες 15
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς
f καλεῖ. Λυγκεύς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ,
ἣν προσεφώνησέ τινα τῶν ἐταίρων δυσώνη, φησίν·
οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκα- 20
θιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα τοὺς
ἰχθύας, ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν
Ἰδυπάθειαν ἢ τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα
τὸ μέτρον (Arch. fr. 31 R)·

μόρμυρος αἰγιαλεύς κακὸς ἰχθύς οὐδέ ποτ' ἐσθλός. 25
314καὶ (Arch. fr. 7 R) τὴν ἄμλιαν ὄνου φθινοπώρου, νῦν
δ' ἐστὶν ἕαρ. καὶ (Arch. fr. 26 R)·

6 μελανόγραμμοι μελανδέριος ὅμοιον A: corr. C 7 δὲ add.
C δ' ἐν A: corr. C 15 καὶ add. ex p. 321a μωρμαίαι AC:
corr. indidem κολιᾶν AC: corr. Cas 19 δύσωνι ἢ ζήνωνι A:
corr. Schw, cf. p. 228c 21 παρεστηκότας AC: corr. Coraes
23 ἢ om. A: add. C

κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμῶν ἀφίκηται,
 νῦν δ' ἐστὶ θέρος· καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσο-
 βήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἄνουμένων καὶ προσεσθηκότων.
 τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν.'

5 95. NARKH. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχία
 (I 640 K).

νάρκη γὰρ ἐφθῆ βρωμα χάριεν γίνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι (p. 80 d):
 'τῇ θαλαττία νάρκη· καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα
 10 ναρκᾶν ποιεῖ.' ἢ δὲ κλήσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὀμήρω b
 (Θ 328).

νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.

Μένανδρος δ' ἐν Φανίφ διὰ τοῦ ᾱ ἔφη (IV 217 M):
 ἰπελήλυθέν τέ μου

15 νάρκα τις ὄλον τὸ δέρμα,
 μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεκρημένον. Ἰκέσιος δὲ
 φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε
 χονδρῶδες τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεό-
 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων (fr. 178 W)
 20 διὰ τὸ ψυχός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.
 ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν (ibid) δια- c
 πέμπεσθαί φησι τὴν νάρκην τὴν ἀφ' αὐτῆς δύναμιν
 καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων, ποιοῦσαν
 ναρκᾶν τοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντας. εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν
 25 Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης (FHG II 324), ἅπερ
 μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
 ἀναπέμπω. ἐστὶ δ' ἡ νάρκη, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης
 (p. 311 R), τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων.

4 αὐτόν suspectum, fort. αὐτός 7 ἐφθῆ Bentl: ἔφη A
 13 φανῶι A: corr. Schw 22 ἀπ' αὐτῆς AC: corr. 5, [τῆν]
 απ' αὐτῆς ed. Wimm

θηρεύει δ' εἰς τροφήν ἑαυτῆς τὰ ἰχθυΐδια προσαπτο-
 d μένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκινητίζειν ποιούσα. Δίφιλος
 δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν
 μὴ πᾶν τὸ ζῷόν φησι τὴν νάρκην ἐμποιεῖν, μέρος δέ
 τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ 5
 δ' Ἀρχέστρατός φησι (fr. 33 R).

καὶ νάρκην ἐφθῆν ἐν ἐλαίῳ ἥδὲ καὶ οἴνω
 καὶ χλόῃ εὐώδει καὶ βαιῶ ξύσματι τυροῦ.

Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ (II 311 K).

νάρκην μὲν οὖν, ὡς φασιν, ἀνθυλευμένην 10
 ὀπτᾶν ὄλην.

ἐν δὲ Δημητρίῳ (II 314 K).

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ἐνθυμούμενος

e ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιπερούσης δακτύλους
 ἀπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τούτους παθεῖν. 15

96. ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης (p. 311 R) φησὶν
 ἔχειν τοῦ ῥύγγου τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ κα-
 θύπερθεν ὁστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὄλῳ αὐτοῦ μεγέθει.
 τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν
 ἰχθύν. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 34 R). 20

ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθὼν
 οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἐστὶ δὲ κεδνος

f κᾶν πορθμῶ πρὸς ἄκραισι Πέλωριάδος προβολαῖσι.
 τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβῆς ἢ τίς οὕτως κριτῆς ὄψων
 ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας (Ar. Ach. 606) οὗτος 25
 ποιητής; ὃς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνεῖαν καὶ τὸν πορθμὸν
 διέπλευσε καὶ τῶν μερῶν ἐκάστου τῶν ἰχθύων τὰς
 ποιότητας καὶ τοὺς χυμοὺς διὰ τὴν λιχνεῖαν ἐξήτασεν,
 ὡς τινα πραγματεῖαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

4 νάρκην A: corr. C 14 δεῖ C: δὴ A 15 τούτων p. 107c
 22. γ' Ribb 23 ἄκραις AC προχοαῖσι AC: corr. Ribb

97. ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὄρφός, ὡς Πάμφιλος. 315
 Ἄριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων (543 a 30)
 ταχέειαν λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ
 ὄρφώς, φησίν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἐστὶ
 5 δὲ (Rose p. 318) καὶ σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἐτι
 δὲ καὶ μονήρης. Ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τοὺς θο-
 ρικούς πόρους μὴ εὐρίσκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν
 χρόνον ζῆν μετὰ τὴν ἀνατομὴν. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν φω-
 λευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ἡμέραις χαίρει τε
 10 πρόσγειος μᾶλλον ὢν ἢ πελάγιος. ζῆ δ' οὐ πλέον δύο b
 ἐτῶν. μνημονεύων δ' αὐτοῦ Νουμήνιος φησι (fr. 7 B).
 τοῖσι κεν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν αἰέροις
 σκορπίον ἢ ὄρφον περιτρογγέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης...
 καὶ πάλιν (fr. 17 B).
 15 γλαύκους ἢ ὄρφῶν ἔναλον γένος ἢ ἐμελάγχρου
 κόσσυφον.
 Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὄρφον ὑπ' ἐλίω καλεῖ-
 σθαι ὄρφακίην. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν (I 682 K).
 ἱερὸς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὄρφως του θεῶν.
 20 Κρατῖνος δ' Ὀδυσσεῦσι (I 59 K).
 τέμαχος ὄρφῶ χλιαρόν.
 Πλάτων Κλεοφῶντι (I 616 K).
 σὲ γάρ, γραῦ, συγκατέκισεν σαπρὰν c
 ὄρφῶσι σελαχίους τε καὶ φάγγους βοράν.
 25 Ἄριστοφάνης Σφηξίν (493).
 ἦν μὲν ὠνήται τις ὄρφως, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη.
 τὴν μέντοι ἐνικὴν εὐθείαν ὄξυτόνωσ προφέρονται Ἄτ-
 τικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν
 Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι (l. s.). τέμαχος ὄρφῶ χλιαρόν.

17 ὄρφῶν C 21 ὄρφῶ C: ὄρφως A 24 ὄρφοῖσι A C:
 corr. Bgk 28 δὲ γε γενικὴν A: corr. Mus

98. ΟΡΚΥΝΟΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης δ περιουμένους εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν· διὸ καὶ πλείστους ἀλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρρηρικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν 5 διασκίδνασθαι. Ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείροις ἀλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν ἀλιπεῖς διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνευῆχθαι. ἐν Γαδείροις μὲν οὖν τὰ κλειδιά καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὡς 10 καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ λεγόμενοι μελανδρούαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἰκέσιος δὲ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ δὲ κλειδιά εὐστομώτερα εἶναι τούτων. 15

99. ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος, φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 311 R), ἔχει στόμα ἀνεργωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς· καὶ οὐ συναγλαστικός. καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει 20 τε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κίνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλεόντων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἠβας γάμφ (p. 236 L).

μεγαλοχάσμονας τε χάννας κῆκτραπελογάστροας ὄνουσ. 25

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὡς φησι Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως· ὄνος, ὃν καλοῦσί τινες

11 ἀντακίαν A: corr. C . 12 μελανδρούαι AC: corr. Cas
15 κλειδιά μερη A: corr. C . 24 σκῆπτραπελογάστροας A

κοι
πελογάστροας C: corr. Schw ex Clem. Al. paed. II 18 (ubi ἐκτραπελόαστρον) . 27 καλέουσι AC

γάδον. γαλλερίας, ὃν καλοῦσί τινες ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον.' Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων 'ὄ μὲν βάκχον, φησί, καλοῦσιν, οἳ δὲ γελαρίην, οἳ δὲ ὀνίσκον.' Ἀρχέστρατος δὲ φησι (fr. 85 R)·

- 5 • τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδῶν, τὸν καλλαρίαν καλέουσιν,³¹⁶
ἐτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν δὲ τρέφει τινὰ σάρκα
κἄλλως οὐχ ἠδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δ'
αἰνοῦσιν· χαίρει γὰρ ἔ μὲν τούτοις, ὃ δ' ἐκείνοις.

100. ΠΟΥΛΥΠΠΟΥΣ, ΠΟΥΛΥΠΟΔΟΣ. οὕτως φασὶν οἱ

- 10 Ἀττικοί (ὡς καὶ Ὅμηρος (= 432)·

ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελομένοις)

ἀνάλογον· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτια-
τικὴν πουλύπουν φασὶν, ὡς Ἀλκίονον καὶ Οἰδίπουν.
καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Δίσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθά- b

- 15 μαντι (fr. 1 N) ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. τὸ δὲ
πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν λέ-
γουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλαφ (I 486 K)·

<καὶ> ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.

καὶ πάλιν·

- 20 τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.

καὶ πάλιν·

πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Ἀλκατος Ἀδελφῆς μοιγενομέναις (I 756 K)·

ἡλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

- 25 Ἀμειψίας Κατεσθλόντι (I 671 K)·

1 γάλον K γαλλερίδας AC: corr. Mein, γαλαρίας Hes
2 μυξίνον C 3 γαλλερίην C 5 ἀνοηδῶν A: corr. Cas 6 εὐμε-
γέθης ὀμφὴν A: corr. ex C 7 καλῶς AC: corr. Coraes 7. 8 ἀλλ'
ὕδαινοσαν A ἀλλ' οἰδαινοσιν C: corr. Heringa ἄλλοι δὲ μιν
αἰνώσ suppl. Ribb 9 πολύπους A: corr. Di πολύποδος add. C
16 fort. Δωρικόν coll. p. 318f 18 ταῦθ' ἐκόντα (om. καὶ) A: corr.
ex p. 328c πολύπους A 22 πηγαὶ AC: corr. Cas 23 ἀδελφίς A

δει μὲν, ὡς ἔοικε, πολλῶν πουλύπων.

c Πλάτων Παιδίῳ (I 626 K)·

ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρῶτιστα σέ.

Ἄλκατος (I 764 K)·

ἔδω δ' ἔμαντὸν ὡς πουλύπους.

5

οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ ποὺς ποδὸς ποδι πόδα. Εὐπολις Δήμοις (I 284 K)·

ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

101. Διοκλῆς δ' ἐν α' Ἰγνινῶν 'τὰ δὲ μαλάκια, φησί, πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα 10 δὲ οἱ πουλύποδες.' Ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης (p. 317 R) τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφήν προσ-
d ἀγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· 15 τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσὶ. ἀναπτυχθεῖς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία ἀλλ' ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι. ὁ δὲ μήκων κέ-
ται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἴονει κύστις. σπλάγχνον δ' 20 οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφή δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς τῶν
e θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκει δὲ διὰ τοῦ λεγομένου 25 φουσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκει ἄβ βοτρυδόν. 102. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς [ἔτι] αὐτὸν κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστι καὶ ὁ κωμφδιοποιός

1 πολύπων A 2 Παιδίῳ Cas: παιδί A 3 πολύποδας A
5 ὡς del. Nauck 15 ἐπάνω τῶν ὀδόντων Rose 28 ὅτι om.
C, del. Di

Φερεκράτης. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις
'Αγρίοις φησὶν (I 149 K).

ἐνθρῦσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν· ὁπόταν δ'
ἤδη πεινωσιν σφόδρα . . .

5

f

ὥσπερ εἰ τοὺς πουλύποδας
δ νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους;

καὶ Δίφιλος ἐν 'Εμπόρῳ (II 551 K).

10

πουλύπους

ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.

B. οὐ περιβεβρωκῶς αὐτόν ἐστι, φίλτατε.

τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκό-
μενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὡς, ἂν τις

15

ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἄλας ὑποσπειρῇ, εὐθέως ἐξέρχεται.
ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον μετα-
βάλλει τὰς χροᾶς καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς³¹⁷
κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θεόγυις φησιν ἐν ταῖς
ἐλεγείαις (215).

20

πουλύπου ὀργῆν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοιοσὶν ἰδεῖν ἐφάνη.

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροι-
μιῶν (FHG II 318) παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν
ὅτου ἐστὶ.

25

πουλύποδος μοι, τέκνον, ἔχων νόον, 'Αμφίλοχ' ἦρως,
τοῖσιν ἐφαρμόξου τῶν κεν <κατὰ> δῆμον ἴκηαι. b

103. 'περὶ δὲ Τροιζῆνα τὸ παλαιόν', φησὶν ὁ αὐτὸς

δ σφόδρ' ἄγαν Wilam 6 ὥσπερ A: corr. Mus πολύ-
ποδας A 7 hiatus signific. Dobr 12 εαυτὸν AC: corr. Schw
26 ἐφαρμόξου C: ἐφαρμόξων A ἐφαρμόξειν Antig. Car. mir. 25
ὦν καὶ (νε C) δῆμον AC: corr. Antig

Κλέαρχος, ὄυτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν
 οὔτε τὸν κωπηλάτην [πουλύπουν] νόμιμον ἦν θηρεύειν,
 ἀλλ' ἀπέπειπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης
 μὴ ἄπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντήκτικὸς καὶ
 λίαν ἀνόητος· πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βα- 5
 δίζει καὶ διωκόμενος ἐστὶν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντή-
 κονται δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρῖενται·
 διὸ καὶ ῥαδίως ἀλίσκονται. ἐωράθησαν δέ ποτε καὶ
 ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν
 c χωριῶν· φεύγουσι γὰρ τὰ λεία. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν 10
 φυτῶν [καὶ] ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὐρίσκονται ταῖς
 πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος'. (ἐφωράθησαν
 δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκυῖαις τῇ θαλάσῃ προσπλε-
 κόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίουντες, ὡς φησι Κλέαρχος
 ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ.) ἔστι δὲ δεῖγμα τοῦ ἡδε- 15
 σθαι αὐτοῦς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ
 d φυτοῦ τούτου καθῆ ἰς τὴν θάλασσαν καθ' ἣν εἰσι
 πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχη, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ
 κλάδῳ περιπλεκομένους ὅσους ἐθέλει· ἔχουσι δὲ τὰ
 μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ. 20
 104. λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν αἰδοισῶδες
 τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ἣ αἱ δύο μεγάλαι κοτυ-
 ληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες μέχρι εἰς μέσην
 τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίῳ
 φησὶν Ἀριστοτέλης (544 a 6)· ἔπουλύπους ὀχεύει τοῦ 25
 χειμῶνος καὶ τίκει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο
 e μῆνας. ἐστὶ δὲ πολὺγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δὲ ὁ
 ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμη-

1 τὸ ἱερὸν A: corr. C 2 glossam del. K 4 πουλύπους A
 passim 8 ἐφωράθησαν Cas 11 καὶ om. C 21 ἔχειν
 ed. Basil

κεστέραν και τὸ καλούμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων αἰδοῖτον
 ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπφάξει δὲ ὅταν τέκη· διὸ και
 χείριστοί εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκει δ'
 (Arist. 549 b 31) ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμῃς ἢ εἰς
 5 κεράμιον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτο κοῖλον. και μεθ' ἡμέρας
 πεντήκοῦτα ἐκ τῶν φῶν πουλυπόδια ἐξέρπει ὥσπερ
 τὰ φαλάγγια πολλά. ὁ δὲ θῆλυς (p. 550 b 4) πουλύπους
 ὅτε μὲν <ἐπὶ τοῖς φῶσι, ὅτε δ'> ἐπὶ τῷ στόματι προκά-
 θηται τῆς θαλάμῃς, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων.' Θεό- f
 10 φραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροῶς
 (fr. 173 W) τὸν πολύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα
 μόνοις συνεξομοιοῦσθαι, τοῦτο ποιοῦντα φόβῳ και
 φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ δια-
 τριβόντων ζῴων (fr. 171, 4 W) οὐδέχεσθαι φησι τοὺς
 15 πολύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ
 τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνε-
 σθαι φησιν περὶ Ἑλλήσποντον (fr. 173 W). ψυχρὰ γὰρ ἡ
 θάλασσα αὕτη και ἦττον ἀλμυρὰ, ταῦτα δ' ἀμφοτέρα
 πολέμια πολύποδι. 105. ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος,
 20 φησὶν Ἀριστοτέλης (p. 320 R), πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν,
 ἐμφερῆς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὄστρα-
 κόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων 818
 τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἔλκη· ἐπαναστραφεὶς
 δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ με-
 25 ταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσιν διαπεφυκῶτα, ὡς
 και τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὀρῶνται μεταξὺ τῶν δα-
 κτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλε-
 κτάνας καθήσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων.

8 ἐπὶ τοῖς φῶσι, ὅτε δ' om. A 11. 12 μάλιστα ἢ μόνοις K (ἢ
 μόνοις τόποις Cas) 21 γονωτὸν A: corr. C 24 δ' om A:
 add. C 27 δερμάτιον A: corr. C

- ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δαίσας συστέλλει τοὺς πόδας
καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς
b τάχος χωρεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ξωικῶν καὶ ἰχθύων 'πο-
λύπους, φησί, τις ὃ μὲν τρεψίχρως, ὃ δὲ ναυτίλος.'
106. εἰς τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεται τι Καλλιμάχου 5
τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον (5 W)
κόγχος ἐγώ, Ζεφυρίτι, πάλαι τέρας. ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλος ὃς κελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἄηται,
τείνας οἰκείων λαίφως ἀπὸ προτόνων, * 10
5 εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὐλος ἐρέσσω
c ποσσὶ νιν, ὥστ' ἔργῳ τοῦνομα συμφέρεται,
ἔστ' ἔπεσον παρὰ θίνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
σοὶ τὸ περισκεπτον παλγνιον, Ἀρσινόη,
μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὡς πάρος, (εἰμὶ γὰρ 15
ἄπνους),
10 τίκτεται νοτερῆς ὄθειον ἀλκυνόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέξειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.
d ἔγραψε δὲ καὶ Ποσειδίππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ 20
τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα·
τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
Κύπριδος ἰλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ Ζεφυρίτιδος ἀκτῆς
πρῶτος ὃ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης. 25

1 δήσας A: corr. C 4 τριψίχρως AC: corr. Cas 7 πα-
λαίτερος A: corr. Schneider με Mus: μοι A 9 ναυτίλον A:
corr. K 12 ποσάν ἐν' ὡσπεργῶν A: ὥστ' ἔργῳ Cas, reliqua
corr. Herm 14 Ἀρσινόης A: corr. ex Et. M. 664, 49 17 τίκτει
τ' αἰνοτέρης A: corr. Bentl 20 ἐπὶ τῷ Wilam 22 ἐν
ποταμῷ A: corr. Iac 24 ἦν ἄρα κοίρ. Mein, ἦν ἄλα (vel
ἀλλ) κοίραν. K Ζεφυρηίδος A: corr. Valek 25 νοῦαρχος A

5 ἢ δὲ καὶ εὐπλοῖτην δάσει καὶ χεῖματι μέσσω
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεὶ πέλαιος.
τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν
Φοίνικι λέγων (fr. 36 N).

6 καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
στρυῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

107. εἶδη δ' ἐστὶ πολυπόδων ἐλεδώνη, πολυποδῖνη,
βολβιτίνη, ὁσμήλος, ὡς Ἀριστοτέλης Ἱστορεῖ (p. 300 R)
καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστο-
τέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὁσμήλην,
10 ἐλεδώνην, σηπῖαν, τευθίδα. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἴβας
γάμφῳ (p. 235 L).

πώλυκοί τε σηπῖαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες
χὰ δυσώδης βολβιτὶς γραταὶ τ' ἐριθακώδεες.

15 Ἀρχέστρατος δὲ φησὶ (fr. 36 R).

πούλυκοι ἐν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι.
καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλοὺς τε τὸ
πλήθος.

Ἰωρῆεις δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ᾧ καλοῦσι πώλυπον, ὡς
20 Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (Π 457 B⁴): πώ-
λυπον διζήμενος. Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν. ἐστὶ δὲ
τῶν σελαχιδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται.

πουλύποδες, γαλεοὶ τε κύνες.

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη. σελάχια δὲ τὰ τῶν
25 ἐρίων φύλα.

2 ἐκλιπάνει A: corr. Cas, ἐκλεανεί Madv 8 βολβοτῖνη
A: corr. Rose 13 ποτ' αἶναι A: corr. C 14 γαλυσάδεις A:
corr. Cas 16 πώλυκοι A 17 κερνο | ρα (in fine versus) A:
corr. C πολλοὺς μεγάλους AC: corr. Schw 19 πωλύπουν A:
corr. Eust. 1541, 29 (non C) 22 χονδρώδ' οὕτω A: corr. C
23 Arcestrati verba esse conī. Mein 24 μαλάχια et σαλάχια
A: corr. C 25 ῥινῶν φύλα K

319 108. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ
Ἐξάναρχος ἐν Πορφύρα οὕτως (Π 471 K):

ἄλιεὺς ὧν ἄκρος σοφίαν

ἐν παγούροις μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἰχθυόλοις εὖρηκα παντοδαπὰς τέχνας, 5
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ

5 συναρπάσομαι; καλὸν γ' ἂν εἶη.

109. ΠΗΛΑΜΥΣ. Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει
(I 380 K). Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων
(543 b 2) 'αἱ πηλαμύδες, φησί, καὶ οἱ θύννοϊ τίκτουσιν 10
ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὐ.' μνημονεύει αὐτῶν καὶ
Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 460):

b ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὠραία θέρουσῃ
τῷ Βοσπορίτῃ τῷδε γὰρ θαμίζεται. 15

110. ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύ-
σιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων, παραπλησίας εἶναι λέγων
πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι (p 236 L):
κομαρίδας τε καὶ κύννας, κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B): 20

c ἄλλοτε δ' αὐτὸν πέρκας, ὅτε δὲ στροφάδας παρὰ πέτρην
φυκίδας ἀλφηστὴν τε καὶ ἐν χροίῃσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

ΠΕΡΚΗ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμφῳ
μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν β' τῶν Ὁμοίων καὶ 25
Νουμήνιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστο-

2. 3 οὕτως ἢ ἄλιεὺς A: corr. Mein 3 ἀκρόσοφος Mein
4 [σοφίαν] ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θ. Herw (τοῖς add. Dobr),
melius τοῖς θεοῖσιν ἐχθροῖσιν τε 6 δὲ Schw: τὸ A 13 ἐνθ' C:
εἰθ' A 14 πάροιχος AC: corr. Bgk ex Hes. s. v. πάραυλος
15 τῷδε Nauck 21 περὶ πέτρην Schw 24 φυκίς (pro
πέρκη) Cas, non recte ut videtur

τέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 R) ἀκανθοστεφεῆ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φνικίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δὲ ἐστίν· ἔπεται πέρκη μελανούρφ·

6 111. ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων (p. 234 L)·

κῶξύρουγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησίν, ἣν καλοῦσιν ῥαφίδα. Ἄριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων 10 μορίων (543 b 11) βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (p. 296 R) ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδου φησιν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

112. ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρ- 15 νη φησίν τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 54 R)·

καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ Μίλητος ἄριστα 20 ἐκτρέφει· ἀλλὰ γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυνώτου ἢ λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν δαισαίμην ἀπ' ἵππου τερπνὸν παίδεσσειν Ἰώνων.

113. ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἄριστοτέλης φησίν (p. 314 R) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν, 25 καρδίαν τρίγωνον, ἥπαρ λευκόν, τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν καὶ σπλήνα μέλανα, τῶν δὲ βραγγίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἀπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυ-

2. 3 versus fuisse putat Wilam 18 καινή AC: corr. Cas
19 ἀλλὰ τί χρὴ Wilam 20 ἄνοκτον A: corr. C 21 Ἴππου
Mein 22 σκάρος. σκάρος. τὸν σκάρων Ἄρ. C 25 ἥπαρ
λευκόν Rondelet: παράλευκον AC τρίβολον A: corr. C

κάζει. χάζει δὲ τῇ τῶν φνκίων τροφή· διὸ καὶ τούτους
θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν
Ἴβας γάμφ φησίν (p. 236 L)·

ἀλιεύομεν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ. θεμιτὸν ἐκβαλεῖν 5
θεοῖς.

320 Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ μόνον φησὶ
τῶν ἰχθύων τὸν σκάρου <οὐ> καθεύδειν· ὄθεν οὐδὲ
νύκτωρ ποτὲ ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ
συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομία 10
(fr. 55 B)·

σκάρου ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χεῖμαῖν δὲ τρίγλαν
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθέντα Τειχιόεσση
Μιλήτου κόμη Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόλων.

κὰν ἄλλω δὲ μέρει φησίν (fr. 41 B)·

15

b καὶ σκάρου ἐν παράλῳ Καλχηδόνι τὸν μέγαν ὄπτα,
πλύνας εὖ· χρηστὸν δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει
καὶ μέγεθος κυκλῖα ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὄλον θεράπευε τρόπον τοιούδε· λαβῶν νιν,
5 ἦνικ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ πάντα πυκασθῆ, 20
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον κᾶπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἄσπι κυμινοτρίβοις καὶ γλανκῷ ἐλαίῳ
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πηγῆν.

c Νικάνδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς δύο γένη φησὶν εἶναι
σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὄνιαν, τὸν δὲ αἰολον. 25
114. ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἰκέσιος εὐχολότερον μὲν

5 σκᾶρ AC: corr. Wilam 8 οὐ add. Cas 12. 13 τρίγλαν
— ληφθέντας K (ληφθεῖσαν Mus) 14 ἀγκυλοκόλων superscr.
τέξων C, cf. Hom. K 428 16 καρχηδόνη A χαλκηδόνη (corr.
in καρχηδόνη) C: corr. Schw 17 εὐχρηστον AC: corr. Di
18 κυκλίας AC: corr Mus 19 νιν Cas: νῶν AC 20 καὶ Mus:
τε καὶ A. 26 τὸν δὲ σκάρου Ἰκ. φησιν C cf. c. 118

εἶναι μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμφ (p. 286 L)·

αὐτὸς ὁ Ποτιδᾶν ἄγων γαυλοῖσιν ἐν Φοινικικοῖς

εἶκε καλλίστους ἀθληταίηνανος ἀγεμῶν σπάρους

5 καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἢ σκάρου ἢ ὕκας ἀγελήιδας.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωριῶν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

115. ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς

10 Πλειστάρχου Ὑγεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων

ξηροτέρους εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκινας,

ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἤττον

τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκό-

τεροί εἰσιν. Ἰκέσιος δὲ φησὶ· τῶν σκορπίων ὁ μὲν

15 ἐστὶ πελάγιος, ὁ δὲ τεναγῶδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος

πυρρός, ὁ δ' ἔτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει

καὶ τῷ τροφιμῷ ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι

σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χον-

δρώδεις γὰρ εἰσι· τίεται δ' ὁ σκορπίος δίς, ὡς φησιν

20 Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων (p. 543 a 7).

Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 18 B)·

φυκίδας ἀλφησιτῆν τε καὶ ἐν χοιρῆσιν ἐρυθρὸν

σκορπίον ἢ πέρκαισι καθηγητῆν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικὸς ἐστὶν Ἀριστοτέλης ἰστορεῖ

25 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ζωικῶν (p. 315 B). Ἐπίχαρμος

δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναι φησὶ τὸν σκορπίον

(p. 284 L)·

σκορπίοι τε ποικίλοι γλαυκοί τε, σαῦροι πίονες. f

3 ποτιδαναίων γαυλοῖς A: corr. Koen 4 εἶκαλ A: ἤκα
Valek εἶκε Ahr cf. p. 319f 5 σκᾶρ A: corr. Wilam 7 ἢ
ὕκας ἢ ἀγ. AC: corr. Mus 25 ἢ ζωικῶν Cas

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φουκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μορίων (543 a 7. b 5) ὁ Ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ διάφοροι καὶ οἱ 5 χυμοὶ καὶ αἱ χροαὶ εἰσὶν οὐδεὶς ἄγνωστ. ὁ δ' ὄψαφ-τυτῆς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει (fr. 42 R)·

821 ἐν δὲ Θάσφ τὸν σκορπίον ἄνωϋ, ἐὰν ἧ
μὴ μείζων πυρόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χειρας ἰαλλε. 10

116. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ (I 434 K)·
'Ἰκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ
το μέγεθος, τροφιμωτέρους δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχ-
λοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν
οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἦβας γάμφ (p. 235 L)· 15

καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοὶ τε κολιῶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τῶν θυννίδων γὰρ μέιονες.

117. ΣΑΡΓΟΙ. 'οὔτοι, ὡς φησιν Ἰκέσιος, στύφουσι
b μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι.' Νου-
μήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησι περὶ 20
τὰς θήρας τὸν σαργόν (fr. 17 B)·

κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλειιδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλσοντα, λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 7) τίθει
αὐτόν φησιν δίς, ἕαρος, εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος 25
δ' ἐν Ἦβας γάμφ (p. 236 L)·

αἱ δὲ λῆς, σαργοὶ τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι . . .

9 ἂν AC 10 μείων AC: corr. Stephanus 13 τροφίμους
AC: corr. Cas κολιῶν A: corr. C 16 θ' οἱ τε Ahr κολίαν
A: corr. Cas 17 θυννίδων A: corr. Cas γε A: corr. Ahr
μηνοσ A: corr. Ahr (μήσους Cas) 23 ἐπιτέλσωντα A: corr. Cas

ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει α
(p. 234 L)·

ἦν δὲ σαργίνοι <τε> μελάνουροι τε καὶ ται φίνταται
ταινίαι λεπταὶ μὲν, ἀδεῖται δέ.

5 ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶ
σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ
δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 38 R)·

ἦνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὁρίωνος
μήτηρ οἰνοφόρου βότρουο χαίτην ἀποβάλλη,
10 τῆμος ἔχειν ὅπτιν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαιγμένον ὄξει·

5 σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν. δ

τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακὸν τε φύσει καὶ πλονα σάρκα
15 ἄλσι μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας·
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρφιος αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

118. ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 237 L)·

ἀόνες φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ται πλονεσ
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραὶ, ἀδεῖται δ' ἐν τῷ θέρει.

20 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων (543 a 8) ἄπαξ e
τίθει φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἐστὶ δὲ (p. 314 R)
πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους
καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων φησὶν
ὡς καὶ κολοκύνθη θηρεύεται χαιρούσα τῷ βρώματι.

25 Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 37 R)·

σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθύν εἰς ἀεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μυτιλήνῃ
αὐτήν.

3 τε add. Schw φάτταται AC: corr. p. 325f 18 ται C:
τε A 27 εἶναι ἀεὶ Wilam 28 μυτιλήνη AC

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·
 f σάλπαι τ' ἰσομήκειες ἰχθύς,
 ἄς τε βόας πορκῆες ἀλλῆλοι καλέουσιν,
 οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν ὀδοῦσιν.
 ἔστι δὲ ποιμίλος ὁ ἰχθύς. ὄθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ 5
 Κολοφώνιον Μνασέα^ν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα
 παίγνια διὰ τὸ ποιμίλον τῆς συναγωγῆς Σάλπην οἱ
 συνήθειες προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρα-
 322κόσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περιήλω (FHG II 378) Λεσβίαν
 φησὶ γενέσθαι Σάλπην <τῆν> τὰ παίγνια συνθεῖσθαι. 10
 Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς (FHG IV 296) ἐν Μεσ-
 σήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὐρε-
 τὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομέ-
 νοις Σάλπης. Ἀρχιππος δὲ ἐν Ἰχθύσι^ν ἀρσενικῶς
 εἶρηκεν ὁ σάλπηξ (I 683 K).

15

ἐκήρυξεν βόαξ,
 σάλπηξ δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.
 γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθύς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ὁ
 καλούμενος στρωματεύς, φάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ
 σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων 20
 ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

b 119. ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων
 Ἐπίχαρμος μέμνηται (p. 283 L)·

συναγρίδας μαζοὺς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποι-
 κίλους. 25

Νουμήνιος Ἀλιεντικῷ διὰ τοῦ ὕ λέγων φησὶν (fr. 9 B)·

ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκάς τε τρικκοὺς τε..

καὶ πάλιν·

3 ἀλλῆλοι A: corr. C (ubi superscr. ζωνοι) 4 ἀλέουσιν
 AC: corr. Gesner 10 τῆν add. Mus 16 ἢ κῆρυξ μὲν ἐβόαξ
 A κῆρυξ μὲν ἐβόασε C: corr. Mein

τοῖσι κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθὺν
 ἢ ἐ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.
 συνόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰ Λωρίων, ἔτι δὲ
 Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις (fr. 40 R).^c

5 ἀτὰρ συνόδοντα μὲν ὄν ζήτει παχὺν εἶναι·
 ἐκ πορθμοῦ δὲ λαβεῖν πειρωῶ καὶ τοῦτον, ἔτατρε.
 ταῦτα δὲ ταῦτα κυρωῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλείαινε·
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀρχιστράτῃ (II 28 K).

τίς δ' ἐγγέλειον ἂν φάγοι
 10 ἢ κρανίον συνόδοντος;
 120. ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἀλεξίς ἐν Λεύκῃ
 μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων (II 344 K).

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
 Β. ἀλλ' ἂν διδάσκης. Α. ἐξελὼν τὰ βράγγια,^d
 15 πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλω
 παράσχισον χρηστῶς διαπτύξας δ' ὄλον
 5 τῷ σιλφίῳ μᾶστιξον εὖ τε καὶ καλῶς
 τυρωῶ τε σάξον ἅλσι τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Ἐφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων
 20 κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ
 τούτων (II 256 K).

θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
 δίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
 σαῦρος, φυνίς, βρίγκος, τριγλή,^e
 25 κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,
 5 σπάρρος, αἰολίας, θρωῖττα, χελιδῶν,

2 συνόδοντ' Mein 5 ἀτὰρ AC: corr. K μέγαν ζήτει K
 7 ταῦτα Di: ταῦτα A 8 Ἀρχεστράτῃ Cas 9 τῆς δ' A:
 corr. Mus ἐγγέλειον AC 17 εὖ γε AC: corr. Di 18 ἀλφίτοις,
 ὄρ. Kock 23 κεφαλῆς A: corr. Mein 24 φυνία φυνίς AC:
 corr. Villebrun 25 σαργός Kock μύλος AC 26 πάρρος A:
 corr. Cas 26 θρωῖττα AC: corr. ex Mnesimacho p. 329d 403b

καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλυπόδειον, σηπία, ὄρφως,
 κωβίος, ἀφύαι, βελόνας, κέστρες.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴκποτρόφῳ (Π 438, 36 K)·

τῶν καρχαριῶν

5

νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίλας, φυνίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ.

ΣΚΕΠΤΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ
 περὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἄτταγεινόν.

10

f 121. ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 238 L)·
 αἰόλαι πλωτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνήν δὲ σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις (fr. 6 B)·

τοῖσι κε θηρήσαιο λαβεῖν λειλημένος ἰχθύν

ἢ μέγαν συνόδοντα ἢ ἀρνευτήν ἴππουρον

15

ἢ φάγγρον λοφίην, ὅτε δ' ἀγρόμενον σκιαδέα.

ΣΥΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
 323 Ἦβας γάμφ καὶ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσεια (p. 224 L).

122. ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἰκέσιος τροφι-
 ματέρας εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν
 καὶ ἀστόμους, εὐχυλία δὲ μέσους. ὁ δὲ Δωρίων
 'σφύραιναι, φησὶν, ἦν καλοῦσι κέστραν.' Ἐπίχαρμος
 δ' ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας
 ὀνομάζει ὡς ταῦτόν οὔσας (p. 240 L)·

καλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.
 καὶ Σάφρων ἐν ἀνδρείοις (fr. 62 Bο)· 'κέστραι βότιν
 κάπτουσαι.' Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀμοίῳ ὡς

2 πουλυπόδιον A: corr. Di 5 καρχάρων et 7 συνίς A:
 corr. ex p. 403b 10 ἄτταγινον C 12 ἐνηλιάδεσσικιαθίδες
 A cf. p. 288b 14 λαβῶν A: corr. Cas (φαγεῖν litt. b) 15 συνό-
 δοντ' Mein 17 συναγρίδες Schw coll. p. 322b 18 γᾶ καὶ ἐν A
 21 μέσως AC (hinc εὐχυλοὶ C): corr. Schw 23 fort. κέστρας

παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ b
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι
κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρή-
σαντο. Στράτις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς
5 Ἀπτικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος (I 719 K)

ἢ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

κέστραν μὲν ὕμεις ὠττικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ (II 50 K)

10

πάνυ συχῆ

σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρα (I 776 K)

κέστραι τε καὶ λάβρακες.

Ἐπίχαρμος Ἦβας γάμφ (p. 240 L)

15

κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

123. ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι (I 436 K)

καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

ὡς αἰτίας ἢ παραλήγουσα παροξύνεται, ὡς Φιλήμων
ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα· παιδία, ταινία, οἰκία.

20 τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης (p. 320 R) πόδας ἔχειν

ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας

δύο καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ <τὸ> στόμα.

ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω

καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νάτῳ. ἐν δὲ τῇ d

25 μύτιδι ὁ θολός ἐστίν· αὕτη δὲ κείται παρ' αὐτὸ τὸ

στόμα κύστεως τόπον ἐπέχουσα. ἐστὶ δ' ἡ κοιλία

πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἡνύστροις.

τρέφονται δ' αἱ μικρὰ σηπία τοῖς λεπτοῖς ἰχθυοῖς,

15 πέρκιας A cf. litt. a 19 παιδία om. C: σχεδία vel τηλία
K coll. Herod. 300, 39 22 τὸ add. K 26 τροπον AC: corr.
K coll. Arist. h. a. 524b 17 28 δὲ αἱ C: δη A

ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὄρμιὰς καὶ ταύ-
 ταις θηρεύουσαι. λέγεται δ' ὡς ὅταν ὁ χειμῶν γένη-
 ται τῶν πετριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι
 λαμβανόμεναι ὄρμουσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν
 e θολὸν ἀφήσῃ καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν 5
 εἰς τοῦμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς
 θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρηνες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες
 αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρηνες ἀλώσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν.
 οὐ διετίζει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.
 ἐν δὲ πέμπτῳ ζῶων μορίων (541b 12. 544a 1) 'αἱ σηπίαι, 10
 φησί, καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα καὶ συμπεπλεγμένοι,
 τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταν-
 τικρὸν ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσιν δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα
 εἰς τὸν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρῶται
 f τοῦ ἔαρος αἱ σηπίαι καὶ τίκτουσι πᾶσαν ὥραν καὶ 15
 κνίσκονται πεντεκαίδεκα ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ
 φῶά, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ.
 βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἐστὶν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας
 ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸν νῶτον. 124. Ἐπί-
 χαρμος δ' ἐν Ἡβας γάμφῳ φησί (p. 235 L) 20

πάλυποι τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι
 324 ὁμοία σηπίαν τευθίδα. Ἰππῶνακτος δ' ἐν τοῖς ἰάμ-
 βοις εἰπόντος (fr. 68 B⁴) 'σηπῆς ὑπόσφαγμα' οἱ ἐξηγη-
 σάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ το 25
 ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ,
 ὑπότριμμα. γράφει δὲ οὕτως· 'ὑπόσφαγμα δ' εἶναι

5 κρύβεται A: corr. C 11 ναίουσιν et συνεπόμεναι AC
 15 τίκτουσι: οὐ κύνουσι AC 19 μαλακώτερος τὸ C 21 πάλ-
 λυπος A cf. p. 318e ποτ' αἰνάι A: corr. C 23 καὶ τευ-
 θίδα ε

κρέασιν ὅποῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι,
 τυρῶ, ἄλι, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ὄξει ἐφθοῖς.' καὶ Γλαῦκος
 δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῶ οὕτως γράφει· 'ὑπόσφαγμα
 δ' αἶμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἔψημα ἢ μέλι καὶ ὄξος
 5 καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα.' ὁ b
 δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησιν (fr. 39 R)·

σηπίαι Ἀβδήροις τε Μαρωνεία τ' ἐνὶ μέσση.
 Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (I 473 K)·

ἰχθῦς ἐώνηται τις ἢ σηπίδιον·

10 καὶ ἐν Δαναίσι (I 454 K)·

ὄσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ (I 734 K)·

ἀλλ' ἔντραγε

τὴν σηπίαν τηρὸν λαβοῦσα καὶ τοδὶ

15 τὸ πουλυπόδειον.

περὶ δὲ ἐψήσεως σηπιδίων Ἀλεξίς ἐν Πονήρῳ παράγει
 μάγειρον τάδε λέγοντα (II 367 K)·

σηπίαι τόσους

20 δραχμῆς μιᾶς τρεῖς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
 καὶ τὰ πτερύγια συντεμῶν ἐφθὰς ποῶ.

τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους

5 σμήσας τε λεπτοῖς ἄλοι δειπνούντων ἄμα

ἐπὶ τὸ τάγηνον σίξον ἐπεισιῶν φέρω.

125. ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη διὰ τοῦ ἦ. τὰ γὰρ εἰς $\bar{\lambda}\alpha$
 25 λήγοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα·

ὅσα δ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ $\bar{\gamma}$ εἰς ἦ λήγει, τρώγλη, d

1 fort. ἐφθοῖς pro ὅποῖς scrib. et v. 2 ἐφθοῖς delendum
 τεταραγμένοις A: corr. C 2 ὄξει Wilam: ἐξ A 7 μαρωνία
 AC 14 τὴν διαλαβοῦσα A: corr. C 15 πουλυπόδιον A
 18 τόσους corruptum 19 τρεῖς Cas 20 ἐφθὰ A: corr. Di
 23 ἐπεισιῶν Mein

αίγλη, ξεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης
 τρὶς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίῳν (543 a 5),
 τεκμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἀλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου
 τρὶς φαινομένου περὶ τινὰς τόπους. μήποτ' οὖν ἐν-
 τεῦθ' ἐστὶ καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας (ὡς ἀμῖαι ὅτι οὐ 5
 κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρως δὲ ἀπὸ
 τοῦ σκαίρειν καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφυεῖς οὐσαι,
 τουτέστιν δυσφυεῖς· θύω, θύννος ὁ ὀρητικὸς, διὰ
 <τὸ κατὰ> τὴν τοῦ κινὸς ἐπιτολὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς
 e κεφαλῆς ὀστρου ἐξελάνεσθαι). ἐστὶ δὲ καρχαρόδους, 10
 συναγελαστικὴ, παντόστικος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ
 δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεται γάρ τινα σκω-
 λήκρια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρα, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον
 κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρμος
 ὀνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐν Ἡβας γάμφω διὰ τούτων 15
 (p. 233 L).

ἄγε δὴ τρίγλας τε κυφὰς ἀχαρίστους βαιόνας.
 Σάφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις (fr. 63. 64 Bo) τρίγλας τινὰς
 ἐν τούτοις ὀνομάζει· 'τριγόλα ὀμφαλοτόμφ' καὶ 'τρι-
 f γόλαν τὸν εὐδιατον.' ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ 20
 ποιφυξεῖς φησὶ (fr. 70 Bo)· 'τρίγλας <μὲν> γένηον, τριγόλα
 δ' ὀπισθίδια.' κἀν τοῖς γυναικείοις δὲ ἔφη (fr. 18 Bo)·
 'τρίγλαν γενεᾶν.' Διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς Πλεί-
 σταρχον σκληρόσαρκον εἶναι φησὶ τὴν τρίγλαν. Σπεύ-
 σιππος δ' ἐμφερῆ φησὶν εἶναι κόκκυγα, χελιδόνα, τρι- 25
 γλαν. ὅθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζώων (fr. 121 V),

ὅ ὡς ἀμῖαι (διὰ τὸ μὴ κατὰ μίαν φέρεσθαι) C ἀμῖαιος· ἐστὶν
 A ὡς ἀμῖαι ὅτι Mus 9 τὸ κατὰ add. Schw ἐπὶ τοῦ ὑπὸ A:
 corr. C 11 ἔτι Cas: ἔστι A 18 ὕστεραία AC: corr. Eust.
 1934, 28 19 τριγόλαι τὸν A: corr. Mus 20. 21 παιδὶ κασποί-
 φυξίς A: corr. Cas 21 μὲν γένηον Ahr: τ' ἐνηον A 21. 22 τριγο-
 λαπισθίδια A: cf. 325a 23. 24 κλειτάρχον A: corr. Schw cf. 320d

τὸν τριγολαν τινὰς οἰεσθαι κόκκυνγα εἶναι διὰ τε τὸ³²⁵
 ἔμπερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημειώ-
 ται ὁ Σώφρων λέγων· 'τρίγλας μὲν γένηον, τριγόλα
 δ' ὀπισθίδια.' 126. Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι

5 (I 647, 19 K):

τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·

〈παρθένου〉 Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφην καὶ στύματα μισεῖ.
 τῇ δὲ Ἐκάτη ἀποδίδοται ἢ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομα-
 σίας κοινότητα· τριοδίτις γὰρ καὶ τρίγληνος, καὶ ταῖς
 10 τριακάσι δ' αὐτῇ τὰ δειπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παρα-
 πλῆσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρρον, Ἐρμῇ^b
 δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φαλαρίδα,
 ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισί (566), κατὰ συνέμφασιν
 τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην Ποσει-
 15 δῶνί τινες οἰκειοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν
 ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρῆτιν ὀνομάζουσιν, οὗ
 δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφρο-
 δίτῃ διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολ-
 λόδωρος δ' ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἐκάτῃ φησι θύεσθαι
 20 τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος
 γὰρ ἢ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ἑλευ-^c
 σίνι μυστηρίων (FHG IV 444) καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα,
 ὅτι καὶ θαλάττιος ἢ Ἐκάτη. Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφός
 (ibid. 420) τρίγλην παραφέρεισθαι ἐν τοῖς Ἀρτεμισίοις
 25 διὰ τὸ δοκεῖν τοὺς θαλασσίους λαγῶς θανασίμους ὄντας
 θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ ὡς ἐπ'
 ὠφελεία τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα τῇ κυνηγετικῇ

1 τριγόλαν A 3 γένηον Ahr: γε πλονας AC 4 ὀπι-
 σθίαν A ὀπίσθια C: cf. 824f 7 παρθένου add. ex p. 5d
 10 τὰ C: ταθε A 14. 15 καὶ τὴν — οἰκειοῦσι non suo loco
 16 ἀφρῆτιν Schneider: ἀφρύην A 27 ὠφελεία A: corr. C

θεῶ ἢ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾶτιν δ' ἔφη την τρί-
 γλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἠδιονέες εἰσι
 d μάλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα
 καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἐκάτῃ Τρίγλαν-
 θίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησὶ (IV 556 M)· 5
 δέσποιν' Ἐκάτη τριοδίτι,
 τρίμορφε, τριπρόσωπε,
 τρίγλαις κηλευμένα.

127. εἰν δ' ἐναποπνιγῆ τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ
 τοῦτο ἀνῆρ πῆ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τερ- 10
 ψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἄν γυνή δὲ
 πῆ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κνίσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις.
 ὁ δὲ πολυίστωρ Ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ
 Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας ἐξῆς φησι (fr. 56 R)·
 e κἄν Θάσφ ὀψάψει τρίγλην κοῦ χεῖρονα λήψη 15
 ταύτης· ἐν δὲ Τέφ χεῖρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή·
 ἐν δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλλίτις.

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησὶν (I 80 K)·
 οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην
 οἷδὲ τρυγόνος οὐδὲ δεινοῖ φνὴν μελανούρου. 20
 Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξω-
 νικας τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως (IV 575 M)·
 μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
 αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
 πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται· 25
 f αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
 5 δειπνῶν ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
 B. τρίγλας λέγεις.

8 τρίγλαισι saltem 16 Τέφ Schneider: τῶι A 19 ἐξωνίδα
 et 20 οὐ δεινοφνῃ A: corr. Cas 21 ἐξωνικᾶς A: corr. C
 24 ἐξωνικὸς A: corr. C 25 ἐν τόποις AC: corr. p. 330b

128. ΤΑΙΝΙΑΙ. και τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται
(p. 234 L)·

και ταί φίνταται

ταινίαι λεπταί μὲν, ἀδῆαι δὲ κώλλιγον πυρός.

- 5 Μίθαικος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ταινίαν, φησίν, ἐκκοι-
λίξας, τὰν κεφαλὰν ἀποταμῶν, ἀποπλύνας και ταμῶν
τεμάχεια κατάχει τυρὸν και ἔλαιον· πλείσται δε γίνονται³²⁶
και κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον
και ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὐπολις
10 ἐν Προσκαλτίοις λέγη (I 323 K)·

μήτηρ τις αὐτῷ Θραῦτα ταινιόπαλις,
τὴν ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων λέγει και τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ
γυναικες περιδέονται.

129. ΤΡΑΧΟΥΡΟΙ. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται

- 15 Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ φησιν (fr. 20-B)·
ἀκονίας κινκάλους τε και ἄλλοπλίην τράχουρον.

[ΤΑΥΛΩΠΤΙΑΣ.] περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ b
(fr. 9 R)·

- και νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὠνοῦ
20 κρανί' ὅταν Φαέθων πυμάτην ἀψίδα διφρεύῃ·
και παράθες θερμὸν ταχέως και τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὅπτα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἔλῶν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

130. ΤΕΥΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι (p. 323 R)

- και ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τε τὰ πλείστα
25 τῆς σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας.
τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροί εἰσιν, οἱ δ' ὀ
ἄνω μείζους· και τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχύτερα,
και τὸ ὅλον σωματίον τρυφερὸν και ὑπομηκέστερον.

3 τε A: corr. C ἀδειῖαι superscr. η A 10 προσκαλτεῖοις A
16 corruptus αἰολίας Gesner κίνκλους Schw ἔλλοπλίην Mein
19 ταυλωπία AC: corr. Cas 20 κρανίον AC: corr. Ribb

ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν·
καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.

ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος (p. 324 R) μόνῳ τούτῳ δια-
φέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν.
τὸ δὲ χρωμᾶ ἐστὶν ὑπέρουθρος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν 5
d μὲν κάτω ἐλάττονα ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω
δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους φύγει λέρακος. ἀναπτυχθεὶς
δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις. ἐν δὲ ε' μορίων
(p. 550 b 14) βραχύβια φησὶν εἶναι τὸν τεῦθον καὶ τὴν
σηπλίαν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν 10
διὰ γαστριμαργίαν περιελθὼν [πλεύσας] φησι (fr. 43 R)·
τευθίδες ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα· καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ καμπληθέας ὕφει.
Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἑρετικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον
(II 323 K)·

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
e κρεάδι', ἐντερίδια· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ περύγι' αὐτῶν συντεμῶν, στεατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἠδύσμασι
λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα. 20
καὶ πέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα ἐν
'Ἀρτοποικῷ φησι Πάμφιλος.

131. ΥΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμῳ (p. 234 L)·
ἦν δ' ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.
λέγει δὲ τινὰς καὶ ὕας διὰ τούτων (p. 237 L)· 25
χαλκίδες θ' ὕες τε λέρακὲς τε χῶ πίων κύων,
f εἰ μὴ ἄρα οὗτοι οἱ αὐτοὶ εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμῆ-

3 μύτιδι Schw: μύτι C μύσι A 11 καὶ περιπλεύσας C
πλεύσας del Di 18 βαφύραι A: corr. C 16 sq. τευθίδες, |
πίναι, βατίς, χῆμος, ἀφύαι, κρεάδια, | ἐντερίδι' — ἀλλὰ Mein
17 ἐντερ', ἀλλὰ Janson 20 λεπτοῖς AC: corr. Schw 26 χαλ-
κιδεῖς τε AC cf. p. 328c

νιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ ἄντικρυς ὑαινάν τινα κατα-
ριθμείται ἐν τούτοις (fr. 13 B)·

κανθαρίδα προφανείσσαν ὑαινάν τε τρίγλην τε.
καὶ Διονύσιος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνη-

6 μονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος (fr. 44 R)·

ἐν δ' Αἰνώ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὑν ἀγόραζε,
ἦν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμίτιν ὀρυκτὴν.

τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψειν μηδὲν προσενεγκῶν
ἦδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδαρ μόνον ἐνθεῖς καὶ θαμὰ κινῶν
10 ὕσσωπον παράθες τρίψας, κἂν ἄλλο τι χρηΐξης,
δρομὸν διεῖς ὄξος· κἄτ' ἐμβαπτ' εὖ καὶ ἐπέιγου 327
οὕτως ὡς πνίγασθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.

τὴν λοφιὰν δ' ὀπτῶν αὐτῆς καὶ τἄλλα τὰ πλεῖστα.
μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἀλιευτικῷ τὴν

15 ὑν ψαμαθίδα καλεῖ ἐπὶ λέγῃ (fr. 11 B)·

ἄλλοτε καρχαρίην, ὅτε δὲ ῥόθιον ψαμαθίδα.

132. ΥΚΑΙ. [καὶ] τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπι-
γράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 72 Sch)·

θεὸς δέ οἱ ἱερὸς ὕκης.

20 Νουμήνιος δ' ἐν Ἀλιευτικῷ (fr. 16 B)·

ἦ σπάρου ἢ ὕκας ἀγελήϊδας ἢ ἐπὶ φάγρον b
πέτρῃ ἀλώμενον.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 220) περὶ
τοῦ Σικελικοῦ πολίχνιου (λέγω δὲ τῶν Ἰνκάρων) δια-

25 λεγόμενος προσαγορευθῆναι φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ
τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον

8 ταύτης Ribb ἔψει AC: corr. Di 9 μόνον ὕδαρ AC:
corr. Naeke κινῶν A: corr. C 11 ἐμβάπτειν A ἐμβαπτε C:
corr. Naeke 16 δ' ὀρθιον ψαμαθίδα AC: corr. p. 306 d
17 καὶ om. C 21. 22 ἐπὶ πέτρῃ φάγρον Birt 22 ἀλώ-
μενον A ἀλώμενον C: corr. Cas 24 τὸ τῶν K ὑκάρων A:
corr. ε casu opinor

ἰχθῦς εὐρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς οἰωνισαμένους Ἰγκαρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δὲ φησι Κυρηνάου τὸν ὕκην ἐρυθρίνον καλεῖν. Ἐρμιππος δὲ ὁ Συμωναὶος ἐν τοῖς
 c περὶ Ἰππώνακτος (FHG III 52) ὕκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα· ὅ
 εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν φάναί
 (fr. 17 Bgk)·

οὐδ' ὕκης ἰχθῦς ἔσχατος ἐξέφυγε.

133. ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγγρον, ἐρυθρίνον, ἥπατον. 10
 ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προ-
 κειμένοις (litt. b). Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν
 (p. 317 B) αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν
 τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἕαρος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβας
 γάμφ φησὶν (p. 237 L)· 15

ἀόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες.

d μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρ-
 σαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ (I 672 K)·

ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορᾶν.

Ἰκέσιος δὲ φησι· φάγροι καὶ χρόμις καὶ ἀνθίας καὶ 20
 ἀκαρναῆνες καὶ ὄρφοι καὶ συνόδοτες καὶ συναγρίδες
 τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσιν· γλυκαῖς τε γὰρ
 καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ
 δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ
 γεωδέστεροι ἐλάττωνά τε πιμελῆν ἔχοντες. Ἀρχέ- 25
 στρατος δὲ φησι Ἰσχυρίου ἀντέλλοντος· δεῖν τὸν φά-
 γρον ἐσθίειν (fr. 45 B)·

Δήλω τ' Εἰρετρία τε κατ' εὐλιμένους ἀλὸς οἴκους.

2 ὕκαρον AC 6 φιλίαν A: corr. C 8 ὕκη AC: corr.
 Di 16 ἰονες A: corr. p. 321d 19 ὄρφοις A: corr. Bgk
 βορᾶν p. 315c: αἰβορα A 28 δήλω C: δόλω A

τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὄνου καὶ μετ' ἐκείνης e
 οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἰσενέγκης.
 μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράτις ἐν *Λημνομέδα*
 (I 718 K)·

5 πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.
 καὶ ἐν *Φιλοκτήτη* (I 724 K)·

κατ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀδρούς
 ὄψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους
 καὶ Κωπάδων ἀπαλῶν τεμάχη
 10 στρογγυλοπλεύρων.

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατα
Κρήτας φάγρος, ὡς φησι *Σιμίας*. f

134. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμφ (p. 235 L)·
 μεγαλοχάσμονας τε χάννας κήκτραπελογάστορας
 15 ὄνους.

Νουμήνιος ἐν *Ἀλιευτικῷ* (fr. 10 B)·

χάννους τ' ἐγγέλυας τε καὶ ἐννουχίην πύτινον.
 μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ *Δωρίων* ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
 Ἄριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν (p. 296 B) ποικιλ-
 20 ἐρυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον
 διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

135. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος 328
 λέγων (p. 232 L)·

καὶ σιμφίας χρομίος θ', ὅς ἐν τῷ ἤρι καττεν Ἀνάνιον
 25 ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν *Ἀλιευτικῷ* (fr. 8 B)·

2 δόμον σου μηδ' ἔσεν. Mein 5 πολλοὺς ἤδη Mein ἐγκύ-
 ψας A: corr. Cas 10 στρογγυλοπλευρων A: corr. Schw
 14 μεγαλοχάμμονας et κηκτραπ. A: cf. p. 315f 17 τεπελίαστε
 A: cf. p. 304e 19. 20 ποικιλέρυθρον μέλ. AC: corr. Mein
 24 χρομίας τε ἄς ἐν et κατα τόν A: cf. p. 282b

ὑκην ἢ κάλλιχθιν, ὅτε χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὄρφον.
καὶ Ἀρχέστρατος (fr. 46 R):

τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ μέγαν (ἐστὶ δὲ πίων
ἂν θέρως ἦ) καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.

136. ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἄρχικκος ἐν Ἰχθύσιν (I 682)· 5
ἱεροῦς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας.

b τούς δ' ἰχθύς τούτους φησὶν Ἰκέσιος καὶ τῇ γλυκύ-
τητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους.
εἰσὶ δὲ καὶ τροφιματάτοι. τίκτουσι δέ, ὡς φησὶν
Ἀριστοτέλης (h. a. 543 b 3); ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν 10
οὗ ἂν ποταμοὶ φέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπί-
χαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.
Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξι φησὶν (I 298 K):

δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθύς ἐώνημαι μόνον

ὀκτώ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα. 15

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει
(fr. 47 R):

c χρύσοφρυον ἐξ' Ἐφέσου τὸν πίωνα μὴ παράλειπε,
ὃν κείνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτὸν
θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῆνον δὲ νιν ὀρθῶς, 20
εἰθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ἦ δεκάπηγυς.

137. ΧΑΛΚΙΔΕΣ καὶ τὰ ὄμοια, θρίσσαι, τριχίδες,
ἐρίτιμοι. Ἰκέσιός φησιν· αἱ λεγόμεναι χαλκίδες
καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ φαφίδες καὶ <αἱ> θρίσσαι ἀγυ-
ρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι. Ἐπίχαρμος δ' ἐν 25
Ἡβας γάμῳ (p. 237 L):

χαλκίδες θ' ὕες τε ἱερακές τε γὰρ πίων κύων.

d Δωρίων δὲ χαλκιδικῶς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος
δὲ φησὶ (fr. 19 B):

1 ὅτε Wilam: ἠὲ AC 6 ἱερὸς C, ἱερεῦς Bothe χρύσο-
φρυς A 14 ἐωθημένος μόνον A: corr. Pors 24 αἱ add. Mein

- σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
 αὐτως ἀμπεραις ὀλίγην καὶ μαινίδα.
 διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει
 Ἡρακλείδης ἐν Ὀφαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ
 5 περὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν
 χώρα περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΗΣΣΩΝ
 δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων καὶ
 ἰχθύων (p. 298 R) ἐν τούτοις· 'μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασί- e
 χολος, μεμβράς, κορακίνοσ, ἐρυθρίνοσ, τριχίς.' ΤΡΙ-
 10 ΧΙΔΩΝ δὲ Εὐπόλις ἐν Κόλαξιν (I 299 K)
 ἐκεῖνοσ ἦν φειδωλόσ, ὃσ ἐπὶ τοῦ βίου
 πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδασ ἀψώνησ' ἄπαξ,
 ὅτε τὰν Σάμφ δ' ἦν, ἡμιωβελίου κρέα.
 Ἀριστοφάνησ Ἰππεῦσι (662)
 15 αὶ τριχίδεσ εἰ γενοιάθ' ἑκατον τοῦβολοῦ.
 Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆσ ποταμίας
 μέμνηται θρίσσησ καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει.
 Νικοχάρησ Δημνίαισ (I 772 K)
 τριχίασ δὲ καὶ τὰσ πρημνάδασ τὰσ θυννίδασ
 20 ἐπὶ δεῖπνον ἡκούσασ ὑπερπληθεῖσ . . .
 πρημνάδασ δὲ τὰσ θυννίδασ ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπη t
 (I 611 K)
 ἀλιευόμενόσ ποτ' αὐτόν εἶλον ἀνδράχνη
 μετὰ πρημνάδων κᾶπειτ' ἀφῆχ' ὅτι ἦν βόαξ.
 25 ὁμοίωσ δὲ καὶ Ἀριστοτέλησ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων·
 ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ <περὶ> ζωικῶν (p. 298 R) τρι-

1 χαλκίδα κείνη Birt 2 ἀμπεραιο A: corr. C καὶ ὀλίγην AC
 corr. Birt 8 μνηρη <μὲν . . . συναγελαστικά δὲ> θρίσσα Rose
 9. 10 τριχιῶν A: corr. C 15 γένοιτο A 19 τριχιάδασ et πρη-
 μάδασ A: corr. Schw 23 ἀλιευμένοσ AC: corr. Cas εἶδον AC:
 corr. Mein ἀνδράχμη A ἀνδραχθῆ C: corr. Mein 24 ἀφῆκεν
 AC: corr. Mein 26 περὶ add. Rose

χίδα. τῶν δὲ λεγομένων ἐσθ' ὅτι ἤδεται ὀρχήσει καὶ
 ᾠδῇ καὶ ἀκούσασα ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ'
 ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέμνηται Δωρίων λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ
 ποιεῖν τὰς χαλκίσιν, ἴδεις δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτριμ-
 ματι. Ἐπαίνετος δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· ἑγαλῆν, 5
 σμαρίδα, ἣν ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐναί, χαλκίδας, ἄς
 329καλοῦσι καὶ σαρδίνους, ἐριτίμους, ἰέρακα, χελιδόνα.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων ἱστορίας σαρδίνους
 αὐτὰς καλεῖ. Καλλίμαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις
 (fr. 38 Sch) γράφει οὕτως· ἑγκρασίχολος, ἐρίτιμος Χαλ- 10
 κηδόنيοι. τριχίδια, χαλκίς, ἱκταρ, ἀθερίνη. ἐν ἄλλῳ
 δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησίν· ὄξαινα,
 ὀσμύλιον Θούριοι. ἰωπες, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι. τῶν δὲ
 ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἰταικῶν (fr. 18 Sch)
 ὡς δ' ὀπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων 15
 ἦ φάγροι ἦ σκῶπες ἀρείονες ἦε καὶ ὀρφός.
 b Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀλκᾷσιν (I 500 K)
 ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπε-
 βίαφθη.

τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδεύουσ ἰχθύς εἰς 20
 ἄλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλον ἄλμην. ὡς
 καὶ ἐν Σφηξίν ὁ αὐτός φησιν ποιητῆς (1127)

καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πίων.

138. ΘΡΑΙΤΤΑΙ. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν
 προδιειλέγμεθα τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἰπωμεν τίνες 25
 εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίπῳ ἐν Ἰχθύσι τῷ δράματι θραῖ-
 ται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθη-

1 ἐσοτι A: ἐστὶν ὅτι Schw. 2 ἀκούσας A ἀκούουσαν C:
 corr. K 4 αὐτὰς ἐν K 6 σμαρίδα A: corr. p. 313b ἄς Di:
 τὰς AC 7 potius σαργίνους 11 ἱκτάρα Hes post ἀθερίνη add.
 Ἀθηναῖοι Mein 14 ἐν βοιωτικῶν A: corr. Di 17 ἦ ἀρείονες et
 ὀρφοί Mein 18 κακόδαιμον AC: corr. Brunck 27 κατὰ Mus: καὶ A

ναίων ταυτὶ πεποίηκεν (I 684 K). 'ἀποδοῦναι δ' ὅσα c
 ἔχομεν ἀλλήλων, ἡμᾶς μὲν τὰς Θραῦττας καὶ Ἀθρινην
 τὴν ἀύλητριδα καὶ Σηπίαν τὴν Θύρσον καὶ τοὺς Τρι-
 γλίας καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα καὶ Ἀναγυροντόθεν
 5 τοὺς Κορακίωνας καὶ Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκου
 καὶ Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὁρεοῦ.' ἐν τούτοις
 ἂν τις ζητήσῃε ποίας θραῦττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι
 συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται.
 ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπται τι περὶ τούτου, αὐτὰ
 10 τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστὶν ἀληθῶς d
 ἢ θραῦττα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησί-
 μαχος ἐν Ἰπποτρόφῳ· ποιητῆς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς
 μέσης κωμῳδίας· λέγει δ' οὕτως (II 438, 40 K).

μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,

15 θραῦττα, χελιδών, καρίς, τευθίς.

Δωρόθεος δ' ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς
 ἐκατὶν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν γράφει, ἦτοι
 ἡμαρτημένῳ περιτυχὼν τῷ δράματι ἢ διὰ τὸ ἄηθες
 τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅπως δ'
 20 οὐδ' ἐστὶ τὸ [τῆς θραῦττης] ὄνομα παρὰ οὐδενὶ τῶν
 Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θραῦτταν ἔλεγον το θαλάττιον ἰχθύ- e
 διον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ
 λέγων οὕτως (II 144 K).

καὶ συμπαίξῃιν κορακινιδίοις

25 μετὰ περκιδίων καὶ θραυτιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ (II 103 K).

δήμου δ' Ἀλαιεύς ἐστιν. Β. ἐν γὰρ τοῦτό μοι
 τὸ λοιπὸν ἐστὶν, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.

5 κορακιῶντας A: corr. C σαλαμίνου A: corr. C 17 λέξεως
 A: corr. Cas 20 glossam del. K 24 συμπιάξῃιν A: cf. p. 105f
 28 ἔτι λοιπὸν ἦν ὅτι (melius puto ἐσθ' ὅτι καὶ) Herw

B. τί δῆτα τοῦτο; A. θραῦτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα

δ θαλάττιον.

139. *ΥΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις
f καταριθμεται. Σπεύσιππος δ' ἐν β' Ὀμοίων παρα- 5
πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀρι-
στοτέλης δ' ἐν ε' ζῳῶν μορίων (p. 542 b 32) γράφει·
'ὄμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ πλείστοι ἅπαξ τίκτουσιν,
οἷον οἱ χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα,
330 θύννος, πηλαμύς, κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ τοιαῦτα.' 10
ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν (p. 295 R) 'σελάχη, φησί, βούς,
τρυγῶν, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος, ψῆττα,
μῦς.' Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· 'τῶν
δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι
καὶ κόριν.' βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος 15
ἐν Ἴβας γάμφ (p. 284 L)·*

ὑαινίδες τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.

*Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας
γίνεσθαι ἴφησι ψῆττας περὶ Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς.
Ἀρχέστρατος δὲ φησιν (fr. 51 R)·*

εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν

b βούγλωσσον . . . περὶ Χαλκίδα κεδνήν.

*Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ
ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις·
προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει (IV 577 M)· 25*

αἱ ξανθοχρῶτες, ἅς κλύδων Αἰζωνικὸς

πασῶν ἀρίστας ἐντόπους παιδεύεται·

αἷς καὶ θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,

8 ἰχθυδίων AC 12 βουγλωττα AC: corr. Schw verba
mutila esse notat Rondelet 17 οἱ αἰνίδες A cf. p. 326 e
22 βούγλωσσα A: corr. C cf. p. 288 b 26 ἔξωνικὸς A

δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

5 B. τρίγλαν λέγεις γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὄν
πήγνυσοχλος ῥόμβος.

140. πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς
5 δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ᾧ Τιμόκρατες, αὐτοῦ τὸν ὁ
λόγον καταπαύσαντες, εἰ μὴ τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ
βρωμάτων, παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὐβουλος εἰρηκεν
ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα (Π 185 K).

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοὶ
10 θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων
χορδαί τ' ἐρίφων ἤπαρ τε κάπρου
κριοῦ τ' ὄρχεις χόλικές τε βοδὸς
5 κρανία τ' ἀρνῶν νῆστις τ' ἐρίφου
γαστήρ τε λαγῶ, φύσκη, χορδή,
15 πνεύμων ἀλλᾶς τε.

ἐμφορηθεῖς οὖν καὶ τούτων ἕασον ἡμᾶς καὶ τοῦ σω-
ματίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῆς τὰ μετὰ
ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

H

20 Τὴν κατὰ τὴν Λυσιταίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη
τῆς Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν ὀνομάζουσι)
διηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης,
ἀνδρῶν ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τρια-
κοστῇ τῶν ἱστοριῶν (c. 8, 4 H) φησιν ὡς αὐτόθι διὰ
25 τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγωνα καὶ οἱ

2 τρίγλας p. 325 c γαλακτοχρῶτα A: corr. Mus reliqua in-
tegra reliqui 9 τούτοις A: corr. Kuster 19 ΑΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥ-
ΚΡΑΤΙΤΟΥ | ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤῶΝ | ΤῶΝ Εἰς Ἄ' ἈΡΧΗ ΤΟΝ ΙΕ' | H

ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθεί-
 ρονται· ῥόδα μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λευκία καὶ ἀσπά-
 ραγοὶ καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεον διαλείπει
 μῆρων τριῶν, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος καὶ κατὰ τὴν χρηστότητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος 5
 μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ'
 ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελικὸς
 μέδιμνος ἐστὶ δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυρῶν ἑννέα ὀβολῶν
 b Ἀλεξανδρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς ὁ μετρητῆς καὶ
 ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγῶς. τῶν δ' ἄρνων 10
 τριῶβολον καὶ τετράβολον ἢ τιμῆ, ὕς δὲ πίων ἑκατὸν
 μῶς ἄγων πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυεῖν, τάλαν-
 τον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ
 βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέα σχεδὸν
 οὐδὲ κατηξιούτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι 15
 τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων· ἡμῖν δὲ ὁ καλὸς
 Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Ἀσσιτανίαν ἐκάστοτε παρέχων
 ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι, μετὰ τοῦ ἡδέος
 c καὶ μεγαλοφρόνως φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομένοις
 οἰκοθεν ἢ λόγάρια. 20

2. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων
 δηλὸς μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ἰ καλὸς
 Δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· ἄλλὰ μὴν,
 ἄνδρες ἰχθύες· κατὰ τὸν Ἀρχιππον (I 685 K), παρελί-
 πετε (δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοφωνῆσαι) τοὺς τε 25
 ὀρνικτοὺς ἰχθύας καλουμένους, οἳ ἐν Ἑρακλείᾳ γίννον-
 ται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν,
 ἱστοροῦντος περὶ αὐτῶν Θεοφράστου (fr. 171 W). ὁ
 δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν πηγνυμένων

7 σίκλος AC: corr. Schw 9 ἀλεξανδρινῶν A ἀλεξαν-
 δρινῶν C 11 δὲ πίων Cas: δειπνων AC 12 δυεῖν A δύο C

διὰ χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ ἰστόρησεν, οἷ οὐ πρότερον
 αἰσθάνονται οὐδὲ κινοῦνται, πρὶν ἂν εἰς τὰς λοπάδας
 ἐμβληθέντες ἔφωται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτους συμ- d
 βαίνει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὄρνυκτοὺς καλου-
 5 μένους ἰχθύς γινόμενον· ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάρους
 πλέονος τοὺς τόπους οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας
 οὔτε φανερῶν ναμάτων, καὶ εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθύς
 ζῶντας. 3. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ
 (FHG III 150) τοὺς ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ φησὶν ἰχθύς
 10 φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους
 (fr. 272 R) φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον.
 Φιλοστέφανος δ' ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου
 δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν e
 (FHG III 32) ἐν Ἀόρῳ φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ
 15 ῥέοντι ἰχθύς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις· κα-
 λεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ' ὁ Συ-
 ρακόσιος ἐν τοῖς Περίπλοις (FHG II 376) ἐν τῷ Ἐλώρῳ
 ποταμῷ λάβρακας εἶναι φησὶ καὶ ἐγγέλεις μεγάλας οὕτω
 τιθασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δέχεσθαι τῶν προσφε-
 20 ρόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούση
 τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς
 χειροήθεις καὶ ἐγγέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ
 χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν
 προσφερόντων τροφὰς τὰ τε ἀπὸ τῶν Ἰσραελίων σπλάγγνα f
 25 καὶ τυροὺς χλωροὺς. Σῆμος δ' ἐν ἔκτῳ Δηλιαδὸς
 (FHG IV 494) Ἀθηναίους, φησὶ, θνυμένοις ἐν Δήλῳ
 τὴν χέρνιβα βάρης ὁ παῖς προσήνεγκε κἂν τῇ φιάλῃ

1 χειμῶνος C 5. 6 βάρους πλεον ἐς τοὺς A 7 φανερῶν
 K coll. Arist. mir. 74: θερμῶν AC 9 post ποταμῷ add. C:
 Ἀραδίας ἐν τῷ Λάδωνι ποταμῷ cf. p. 332f 10 μόνους Mus:
 μόνου A μόνου C 14 ἐν τῷ Ἀροανίῳ Paus. 8, 21, 1

μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχευεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς
 τοὺς τῶν Ἀηλίων μάντις ὡς κυριεύσουσι τῆς θαλάσ-
 332σσης. 4. Πολύβιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ
 τῶν ἱστοριῶν (c. 10 H) μετὰ τὴν Πυρρήνην φησὶν ἕως
 τοῦ Νάρβανος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ὁ
 ποταμοὺς Ἰλλέβερην καὶ Ῥόσκυνον ῥέοντας παρὰ πόλεις
 ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ
 πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς.
 εἶναι τε τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν
 ἔχον πεφυκυῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς 10
 οὔσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον
 b ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδαρ· μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς
 παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς
 τροφῆς (φιληθοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίξῃ) πε-
 ποιήκασιν πᾶν τὸ πεδίον πλήρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς 15
 ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δὲ φησι Θεό-
 φραστος (fr. 171 W) τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς
 τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς τὸ ὕδαρ
 ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν
 ιδεάν τοῖς μαξέλοις καλουμένοις ἰχθύσιν. 5. οὐκ 20
 ἔλαθεν δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου
 c ὅσ' εἶρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκόιτου καλουμένου ἰχθύος
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων (FHG II 325).
 εἶρηκε γὰρ — κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως
 ἐχούσης· ὁ ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἐνιοὶ καλοῦσιν ἄδωνιν, 25
 τοῦνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις
 ἔξω τοῦ ὕγρου ποιεῖσθαι· ἐστὶ δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ
 τῶν βραγχίων ἐκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς

10 ἐμπεφυκυῖαν Mein 11 ἐπὶ Schw: ὑπὸ AC 20 τοῖς
 μαξέλοις Theophr. cf. p. 315f 22 ὅσ' K: ὅς A 24 κρατῶ
 δ' οἶμαι C 25 ὁ ἐξώκοιτος C: ὁ om. A

κέρκον μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν φάβδον. ἐστὶ δὲ
 στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς ὢν κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος
 ἐστὶ τοῖς παραιγιαλίταις κεστρινίτικοις· οὗτοι δ' εἰσὶν d
 ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος. τὸ δὲ σύνολον ὁμοιό-
 5 τατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ ἰχθυοδίῳ πλην τοῦ
 ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου
 πάγωνα. ἐστὶ δ' ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετραίων καὶ βιο-
 τεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· καὶ ὅταν ἦ γαλήνη,
 συνηγορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετριδίων
 10 πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ξηρῷ καὶ μετα-
 στρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἰκανῶς
 αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔχη, προσκυλινδεῖται
 τῷ ὑγρῷ, μέχρι οὗ ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν τὸ κύμα e
 κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν.
 15 ὅταν δ' ἐργηγορῶς ἐν τῷ ξηρῷ τύχη, φυλάττεται τῶν
 ὀρνίθων τοὺς παρευδιστάς καλουμένους, ὧν ἐστὶ
 κηρύλος, τροχίλος καὶ ὁ τῆ κρεκὶ προσεμφερῆς ἐρφοδῖος·
 οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδλαῖς παρὰ τὸ ξηρὸν νεμόμενοι
 20 πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν, οὓς ὅταν προῖδηται
 φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς τὸ ὕδωρ
 ἀποκνυβήσῃ.' 6. ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά
 φησι, σαφέστερον τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ
 πρότερον ἐμνήσθη (p. 331d)· 'ἐπεὶ τινες τῶν ἰχθύων f
 οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν
 25 οἱ περὶ Κλείτορα τῆς Ἀρκαδίας ἐν τῷ Λάδωνι καλου-
 μένῳ ποταμῷ· φθέγγονται γὰρ καὶ πολὺν ἤχον ἀπο-
 τελοῦσιν.' Νικόλαος δ' ὁ Λαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ
 πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 416) 'περὶ
 Ἀπάμειαν, φησί, τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικά

16 παρευδιστάς AC: corr. nescio quis apud Dalecampium
 17 ελώριος AC: corr. Wilam 21 ἀποκνυβιτήση C

σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν
 λίμναι τε [αί] πρότερον οὐκ οὔσαι καὶ ποταμοὶ καὶ
 ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλὰ δὲ
 καὶ ἠφανίσθησαν, τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν
 ἐν τῇ γῇ πικρὸν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ, πλείστον ὅσον 5
 ἀπεχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων
 333 πλησθῆναι τὸν πλησίον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων
 τῶν τε ἄλλων ὅσα τρέφει ἡ θάλασσα. οἶδα δὲ καὶ
 πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι. Φαινίας γοῦν ἐν
 δευτέρῳ πρυτάνεων Ἐρεσίων (FHG II 294) ἐν Χερρο- 10
 νήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὕσαι τὸν θεὸν ἰχθύας.
 καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ (FHG I 335) ἔωρακέναι
 τινας πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ
 καὶ γυρίοις τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος [καὶ ἐπὶ βατρά-
 χων]. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα' τῶν 15
 ἱστοριῶν (FHG III 168) 'περὶ τὴν Παιουίαν καὶ Λαρ-
 δανίαν βατράχους, φησὶν, ὕσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο
 αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλήθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς
 b πλήρεις εἶναι. τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας κτείνοντες
 τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν· ὡς 20
 δ' οὐδὲν ἦννουν, ἀλλὰ τὰ τε σκευὴ ἐπληροῦτο καὶ μετὰ
 τῶν ἐδεσμάτων εὐρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτώ-
 μενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτοις οὔτε τοῖς ὕδασιν
 ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν θεῖναι συσ-
 σεσφρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς 25
 τῶν τετελευτηκότων ὀδμῆς ἐφυγον τὴν χώραν.' 7. οἶδα
 δὲ καὶ Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα καὶ
 περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε (FHG III 254)· 'ὄτε Τρύφων

2 [αί] K 5 γλαυκὸν corr. in γλυκὸν C 14 καὶ πρυοῖς
 A: corr. Dobr καὶ ἐπὶ βατράχων del. Dobr (cf. Plat. Theaet. 161 d
 et Ael. anim. 17,41 βάτραχοι ἡμιτελεῖς) 23 οὐδὲτοις AC: corr. Di

ἰ Ἀπαμεύς ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἀρπάσας c
 ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρχηδόνοιο τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ
 περὶ Πτολεμαῖδα πόλιν καὶ ὡς ὁ Σαρχηδὼν ληφθεὶς
 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 5 τιατῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ᾤδευον κατὰ τὸ πλη-
 σίαλον νικήσαντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κύμα
 ἔξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἑξαίσιον ἐπῆλθεν τῇ γῆ
 καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν διέφθειρέν τε ὑποβρυ-
 χίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κύμα
 10 μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρχη- d
 δόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν
 τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ ἀφθο-
 νίαν ἀπηνέγκαντο καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ
 πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως. 8. οὐ κατασιωπή-
 15 σομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυομάντιες ἄνδρας,
 περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν
 (FHG IV 479) γράφων οὕτως· ὅταν γὰρ διέλθῃσι πρὸς
 τὴν θάλασσαν, οὐ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ
 τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου,
 20 παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο
 ξυλίνοιο, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκαο ὀπτὰς ἀριθμῶ e
 δέκα. καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ,
 ὁ δὲ μαντευόμενοιο ἐμβάλλει τοὺο ὀβελίσκοιο εἰς τὴν
 δῖναν καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενοιο. μετὰ δὲ τὴν ἐμ-
 25 βολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσοιο ἡ δῖνα καὶ
 παραγίνεταὶ ἰχθύων πλῆθοιο τοσοῦτοιο [καὶ τοιοῦτοιο]
 ὥοτ' ἐκπλήττεοθαι το ἀόρατοιο τοῦ πράγματοιο, τῷ δὲ

3 λίμνην (pro πόλιν) C 5. 6 πλυσιαλον A: corr. C 6 τὴν
 μάχην C 12 ἐφείσθησαν A: corr. C δὲ C: τε A 19 fort.
 τὸ Ἀπόλλωνοιο 26 [καὶ τοιοῦτοιο] K 27 τὸ ὄρατοιο A: corr.
 Mein

μεγέθει (τοιούτων) ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγεῖλη τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος f περὶ ὧν ἠΐξατο. φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλλαινα ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθύς 5 καὶ ξένοι τῇ ὄψει.' Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφουμένων λέγεσθαι φησὶν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῆν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὃθεν συμβαίνειν δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιά- 10 ζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπέφροντες κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ 334καὶ μάζας καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δίνος.' 9. οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα πον (FHG I 334) περὶ μεγάλων ἰχθύων καὶ τῶν 15 συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν, ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἐπεμπευ, ὡς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερχομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἐπεμψαν γὰρ οὗτοι μὲν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος (IV 181), ὄρνιν καὶ οἰστὸν καὶ βάτραχον· 20 ἀλλ' ὃ γε Πάτροκλος, ὡς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησὶν ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων b σύκων καὶ ἰχθύων. ἐτύγγανεν δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ ὡς πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν 25 τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησὶ Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν. 10. οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμα-

1 τοιούτων add. K (μεγέθει δὲ τοιούτων C) 5 πρίστεις A περσιδων (mutata structura) C ἀνόρατοι A 12 ἀναπήροντες A: corr. Mus 16 sqq. haec pessime truncata 26 δεῖν ἡμᾶς Madvig

σῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὔτως (v. 214 St)

πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες, καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἶτε Κύπριός τις
 5 ἔστιν ἢ Στασίνοσ ἢ ὅστις δὴ ποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, τὴν Νέμεσιν ποιῆει διωκομένην ὑπὸ Διὸσ καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων (fr. 6 K)

τούσ δὲ μετὰ τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βροτοῖσι·

10 τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσισ φιλόττη μιγεῖσα Ζηνὶ θεῶν βασιλῆι τέκεν κρατερῆσ ὑπ' ἀνάγκησ. φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθειλεν μιχθῆμεναι ἐν φιλόττη
 5 πατρὶ Διὶ Κρουίωνι· ἐτείρετο γὰρ φρένασ αἰδοῖ καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
 15 φεῦγεν, Ζεὺσ δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἔλλιαιετο θυμῷ ἄλλοτε μὲν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσησ ἰχθύι εἰδομένην, πόντον πολὺν ἐξορόθουνεν,
 10 ἄλλοτ' ἀν' Ὠκεανὸν ποταμον καὶ πείρατα γαίησ, ἄλλοτ' ἀν' ἠπειρον πολυβῶλακα. γίγνετο δ' αἰεὶ
 20 θηρί' ὅσ' ἠπειροσ αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

11. οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπότυριν καλουμένην περὶ τὴν Βόλβην λίμνην, περὶ ἧσ Ἠγήσανδροσ ἐν τοῖσ ὑπομνήμασι φησὶν οὔτως (FHG IV 420)· Ἀπολλωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ περιφρέουσιν
 25 Ἀμμίτησ καὶ Ὀλυνθιακόσ· ἐμβάλλουσι δ' ἀμφοτέροισ εἰς τὴν Βόλβην λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἔστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέουσ καὶ Βόλβησ υἱοῦ.

2. 3 οὔτως πως· καὶ A 8 τοῖσ δὲ A: corr. Mein τέκε corruptum 14 καταπην A: corr. Iunius 17 fort. ἐξοροθύνων 19 γίγνετο A 20 θηρία ὅσ' A: corr. Schw fort. αἰνὰ τρέφει 24 ῥέουσιν A: corr. K

κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηριῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ Βόλβη τὴν ἀπόπυρον Ὀλύνθον, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον
 † πλῆθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν
 ἀναβαίνειν ποταμόν. ἐστὶ δὲ βραχὺς, ὥστε μόλις κρύ- 5
 πτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ' οὐδὲν ἦττον τοσοῦτον ἐρχεται
 πλῆθος ἰχθύων ὥστε τοὺς περιόικους ἅπαντας ἱκανὸν
 εἰς τὴν ἑαυτῶν χρεῖαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν
 δέ ἐστι τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον.
 πρότερον μὲν οὖν φασι τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν 10
 Ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασι,
 νῦν δ' Ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν
 μόνοις τούτοις τοῖς μῆσι τοὺς ἰχθύς τὴν ἀνάβασιν
 ποιέσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασι τιμᾶν.

12. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες· ὑμεῖς 16
 385 γὰρ πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι
 παραβεβλήκατε καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες
 ὅσα οὐδὲ Ἰχθύας ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος οὐδ' Ἰχθύων·
 ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλεί-
 δης ἐν Ἀμφικτύοσι (I 212 K). δι' ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδί 20
 παρακλεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκαν-
 θρώπους (I 180 K).

μηδέποτ' ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ' ἦν αἰτῶ πα-
 ραθῆς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δῆλιος ἐν β' Δη- 25
 λιάδος (FHG IV 493) ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ — αὕτη δ'
 ἐστὶν ἡ ἐνυπνιόμαντις· βρίζειν δ' οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι
 τὸ καθεύδειν (μ 7).

5 ἀναβαίνει Wilam 16 cf. p. 348c 18 ὅσα Cas: ᾱ A
 23 ἦν Di: ἄν A 27 ἐν ὑπνω μάντις AC: corr. K coll. Hesych
 s. Βριζόμαντις

ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἤῶ διαν — b
 ταύτη οὖν ὅταν θύσωσι αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσι
 αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων
 διὰ τὸ εὐχεσθαι ταύτη περὶ τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν
 5 πλοίων σωτηρίας. 13. Χρύσιππον δ', ἄνδρες φίλοι, τὸν
 τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον
 ἐπαινῶ τὸν πολυθρόλυτον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον
 αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀνα-
 φέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ c
 10 φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος λαμβοποιὸς Πολυ-
 κράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρο-
 νεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ λαμβεῖα (Π 517 B):
 ἐγὼ Φιλαινὶς ἰ' ἰβώτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 15 μὴ μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης. d
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενῆν Ἀθηναῖος,
 20 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.
 ἀλλ' οὖν ὃ γε θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ
 πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησι: 'καὶ
 βιβλία τὰ τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου
 25 Γαστρονομίαν καὶ δυνάμεις ἐρωτικὰς καὶ συνουσια-
 στικὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπεύσας ἐμπείρους τοι-
 ῶνδε κινήσεων τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων

8 fort. συγκατατάττοντα 10 λαμβοθηῖος A: corr. Cas
 12 λαμβία A 16 λάσθην A: corr. Cas 17 Ζῆν' Anth. P.
 VII 345 κούρους i. e. φίλος πορτιος; κρουνοὺς Wilam 18 ἦεν
 A 22 ὃ γε Schw: γε ὁ A 25 βρωτικὰς A: corr. Coraes
 26 fort. θεραπεύσας

ε μελέτην γινομένης· καὶ πάλιν· ἔκμανθάνειν τ' αὐτοὺς
 τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα
 Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασιν·
 κὰν τῷ ἑβδόμῳ δέ φησι· καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθά-
 νειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν 5
 ἔστιν ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον· 14. ὑμεῖς
 δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες
 ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν
 ἐπιτρεῖσθαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐπο-
 f ποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ 10
 Ἀνακνυδαράξω βίον, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι <ἦ>
 κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη
 (fr. 67 R), ἔφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύ-
 σιππος τάδε·

336 εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄξεε, 15
 τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασι-
 λεύσας·
 κεῖν' ἔχω ὄσσο' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
 5 τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέ- 20
 λυνται.

[ἦδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδὲ ποτ' αὐτῆς
 b λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ο θεῶν τὸν ἀπείρονα
 χρυσόν.]

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητῆς ἔφη (θ 248)· 25
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λότηρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 καὶ ἄλλος δέ τις φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλή-

10 τὸ (pro τὸν) A 11. 12 <ἦ> Madvig, fort. ἦ αὐτὴν τὴν
 18 τῷ τάφῳ C 16 τοι C 19 ἐβρόχθισα Nauck 20. 21
 λέλειπται alii 22. 23 del. Nauck

σιος, ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι
τοιάδε (trag. fr. ad. 68 N)·

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοῦφήμερον ζῆν ἠδέως· ὁ γὰρ θανῶν
5 τὸ μηδὲν ἐστὶ καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
μικροῦ δὲ βίотου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν.
καὶ Ἄμφις δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμφῳ (II 242 K)
φησί·

ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
10 ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔᾱ,
μάταιός ἐστιν ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς.
καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένη δὲ Γυναικοκρατία τὰ ὅμοια
λέγει (II 238 K)·

15 πῖνε, παῖζε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος·
ὁ θάνατος δ' ἀθάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.
καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας α
βίον ἀποθανῶν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·
πιέν, φαγὲν καὶ πάντα τᾶ ψυχᾷ δόμεν·
0 κῆγὼ γὰρ ἔστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

15. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων
ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων·
(ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης
καλουμένης κωμωδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτα-
25 κοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον
τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθῆναι
τινὶ σύνοιδα· οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστοφάνης 0

4 τοῦφ' ἡμέραν Cas 11 εργεμοι A: corr. Iac 15 πῖνε
καὶ παῖζε AC: corr. Muret 16 θάνατος δ' ὁ θάνατος AC:
corr. Pors 20 κῆγὼ AC 22 σίμωνος A: corr. Mus 26. 27
ἀξιωθῆναι σύνοιδα A: corr. K

αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀνα-
 γραφὰς ποιησάμενοι) — ὁ δὲ Σωτῖων φησὶν ἐν τῷ
 δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποῆσθαι προτρεπό-
 μενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα
 (II 306 K).

- τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
 Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, ᾿Ωιδείου πύλας,
 λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἐν τούτων καλόν.
 πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίμων, <Σίμων>,
 f 5 χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. 10
 τύρβαξε, Μάνη· γαστρὸς οὐδὲν ἡδίων.
 αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
 ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
 κόμποι κενὰ ψοφοῦντες ἀντ' ὄνειράτων.
 10 ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ· 15
 ἔξεις δ' ὅσ' ἂν φάγης τε καὶ πίης μόνα·
 σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων.
 16. κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρῦσιππος, εἰ
 μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·
 337 εὐ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε, 20
 τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι σοι οὔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θάκος εἰμί, φαγὼν ὡς πλείστα καὶ
 ἡσθεῖς.
 ταῦτ' ἔχω ὅσσοι ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
 τούτων 25
 5 ἔσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέ-
 λειπται.

7 ἀκαδημῖαν AC 9 ἐμπίνωμεν C: εν πινωμεν A Σίμων
 add. Cas 11 μανην A: corr. Muret 14 κενοὶ ψοφοῦσιν AC:
 corr. K 17 σποδοὶ A: corr. Dobr κόδροι A: corr. C 19
 τὰ ἔπη C 21 τοι C 22 κακός AC: corr. Roehl

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη (cf. p. 24 Wachsm.)·

πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπιθυμία ἐστὶ.

17. Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν (FHG II 319)
καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶν Τερ- b
ψίωνα, ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακε-
λεῦσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφαιτέον. ἀπεσχεδιακέναι
τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε·

ἢ κῆ χελώνης δεῖ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν·

10 ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

18. πόθεν δὲ ὑμῖν, ᾧ σοφώτατοι, ἐπήλθε καὶ ὁ ὀψο-
λόγος Δωρίων, ὡς καὶ συγγραφεὺς τις γενόμενος; ὃν
ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ φίλιχθον,
συγγραφεὴ δὲ οὐ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιουῦ μνημο- c

15 νεύει Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς οὕτως·

ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μυλῶν

ἐλθὼν κατάλυσεν οὐδαμοῦ μισθωσίμην

δυνάμενος εὔρειν ἐν τεμένει καθίσας τινί,

ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἰδρυμένον,

20 ὁ ἰδὼν τ' ἐκεῖ θύοντα τὸν νεωκόρον,

ἔπος τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,

ἐστὶν ὁ νεῶς, βέλτιστε, φησὶν, οὕτωςί;

ὃ δ' εἶπεν αὐτῷ Ἐνηνοποσειδῶνος, ξένε·

ὁ Δωρίων δὲ πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθα, ἔφη, d

25 10 δύναιτο καταγωγέον ἐξευρεῖν τις, οὐ

καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σὺνδου;

Ἀνγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητῆς,

Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ

8 ἢ κῆ (s. κρέα) χελώνης δεῖ Mein: η χεῖ χελ. ἢ A
16 μυλῶνα A μύλων C: corr. Mein 20 τ' ἐπαθύοντα AC:
corr. Pors 25 καταγάγιον AC: corr. Pors

τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασιν·
 'Δωρίωνι τῷ ἀύλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν
 εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἔφθδὸν τρίβωνα
 e ἐσθίου'. ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύννων ὑπο-
 γάστρια 'καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε ἐσθίειν αὐτά, 5
 ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω.' εἰπόντος δὲ 'πῶς;' 'ἠδέως' ἔφη. τοὺς
 δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν
 καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν
 ἐπήνεσε ποτήριόν τι. καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη· 'ἐὰν βούλη,
 ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσῃ σοι ἕτερον.' 'σοὶ γε, ἔφη, 10
 ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός,' οὐκ ἀνοήτως γε τοῦτο φήσας ὁ
 ἀύλητης· λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι

ἀνδρὶ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
 f ἄλλ' ἅμα τῷ φύσῃν χά' νόος ἐκπέταται.'

19. 'Ηγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (FHG IV 15
 416) τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· 'Δωρίων ὁ ὀψοφάγος
 τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθύος μαστιγῶν αὐτὸν
 ἐκέλευεν τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν. τοῦ
 838δὲ παιδὸς ὄρφδον καὶ γλανκίσκον καὶ γόγγρον καὶ
 τοιούτους ἑτέρους καταριθμοῦντος 'ἰχθύων σε, φησὶν, 20
 ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.' ὁ αὐτὸς Δωρίων
 καταγελαῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλω χειμῶνος
 ἔφασκεν ἐν κακκάβῃ ζεούσα μείζονα ἑωρακέναι χει-
 μῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπο-
 μνημονευμάτων (FHG III 310) φησὶ· 'Δωρίωνος τοῦ 25
 κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ
 τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαντίον. καὶ ὃς 'οὐθέν, ἔφη,
 πλεον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ ἀρμόσαι αὐτῷ τὸ
 b σανδάλιον.' ὅτι δ' ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγία

διαβόητος φανερόν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι (II 442 K).

οὐκ, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων

ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

- 5 20. οἶδα δὲ καὶ ἄ. ὁ Ἑρμιονεύς Λᾶσος ἐπαιξε περὶ
 ἰχθύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης
 ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων
 ὡδε (fr. 12 Κοερκε)· τον Λᾶσόν φησι τὸν ὁμὸν ἰχθὺν
 ὅπτιον εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπι-
 10 χειρεῖν λέγοντα ὡς ὃ ἔστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν
 ἀκουστόν καὶ ὃ ἔστιν νοῆσαι τοῦτό ἐστιν νοητόν·
 ὡσαύτως οὖν καὶ ὃ ἔστιν ἰδεῖν τοῦτ' εἶναι ὁπτόν·
 ὡστ' ἐπειδὴ τὸν ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὅπτιον αὐτόν εἶναι.
 καὶ παίζων δὲ ποτε ἰχθὺν παρὰ τινων ἀλιέων ὑφεί-
 15 λετο καὶ λαβῶν ἔδωκέ τινα τῶν παρεστώτων. ὀρκί-
 ζοντος δὲ ὤμοσεν μῆτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθὺν μῆτ' ἀλλω
 συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν
 δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν ὅτι οὔτ'
 αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντα οἶδεν· εἰλήφει μὲν δ
 20 γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχεν δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπί-
 χαρμος παίζει, ὡσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίῳ (p. 245 L).
 ὁ Ζεὺς μ' ἐκάλεσε, Πέλοπι γ' ἔρανον ἐστιῶν.

B. ἦ παμπόνηρον ὄψον, ὦ τάν, ὁ γέρανος.

- A. ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλ' ἔρανον <γά> τοι λέγω.
 25 21. Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμωδῆσθ
 ὡς φίλιχθὺν ἐν τούτοις (II 314 K).

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορραῖς ἢ νότος

8. 4 Δωρίων ἔνδον ἐστίν A: corr. Pors 7 [τοῦ Λάσου]
 Nauck 10 λέγειν ὡς A: corr. C (ἐπεχειρεῖ λέγων) 10.
 11 ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν A: corr.
 C 16 δὲ τοῦ ἀλιέως C fort. recte 21 καὶ λόγον εἶναι A C:
 corr. Pors 24 γα add. Ahr

- ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθύς οὐκ ἐνῆν
 οὐδενὶ φαγεῖν. νυκτὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
 ο e τούτοις Φάνλλος προσγέρονε χειμῶν τρίτος.
 β ἐπὶν γὰρ ἐκνεφίας καταγίσας τύχη
 ἐς τὴν ἀγοράν, τοῦτον πριάμενος οἴχεται 5
 φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
 ἐν τοῖς λαχείοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἢ μάχη.
 * Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένῃ φιληθοῦντάς τινας
 καταλέγων ἰχθύσι (Π 20 K):
 τὰς σηπίας δὲς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ, 10
 ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
 εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μή φῶσί σε
 f Δωριάς, ἀλλ' οὐ σηπίας εἰληφέναι.
 β τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
 ἀπόδος· παχὺς γε νῆ Δ'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε, 15
 ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδειξ' ἄρτι τῶν φίλων;
 οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῆ τὰς συμβολάς.
 ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ,
 10 τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
 κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν. 20
 339 καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παρτέρας
 ἔχοντ' ἀκάνθας τουτουὶ τίς λήφεται
 πρῶτος προσελθῶν; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
 15 τούτων ἔδεσθής. ἀλλὰ κίθαρος οὔτοσί,
 ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφῆξεται. 25
 καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιδαρφοῖς ὡς σφόδρα

1 οὐκ ἂν ἦν Pors 2 νῦν δὲ AC: corr. Schw 10 τῆς
 σηπιάδος A: corr. Cas 13 ἀλλ' οὐσηπίας A: corr. K; ab
 initio fuit mulierculae nomen propter corporis immunditiam in-
 famis numero plurali positum, velut Δωριάδας; etiam Σηπία
 meretrix nota est Δωριάς, ἀλοῦτους Iacobs 15 ἀπόθες Kock
 22 τοῦτον εἰ τις A: corr. Pors

- ἄπασιν οὗτος ἐπιπεφυκῶς λανθάνει.
 ἀνδρῶν δ' ἄριστον Κωβιδὸν κηδῶντ' ἔτι
 20 πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
 ἀδρὸς γὰρ ἔστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται· b
 5 ἐπὶ τὸ τὰριχὸς ἔστιν ὠρμηκῶτα γὰρ.
 ἀφύνας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγῶνα
 χωρὶς Θεανοὶ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιφρόπως.
22. πιθανάτατα ἐν τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν
 Μισγόλαν κεκομψόδηκεν ὡς ἐσπουδακῶτα περὶ κιθαρω-
 10 δούς καὶ κιθαριστὰς ἑθραίους. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ (§ 41) περὶ
 αὐτοῦ τάδε· 'Μισγόλας ἔστιν Ναιναράτοσ, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς καὶ
 ἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ c
 15 τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακῶς καὶ αἰεὶ τινας
 εἰωθῶς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρωδούς ἢ κιθαριστὰς.
 ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα, ἀλλ' ἵνα γνω-
 ρίσητε αὐτὸν ὅστις ἔστιν.' καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ
 φησιν (II 464 K).
- 20 ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται
 ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.
- "Αλεξις δ' ἐν Ἀγανίδι ἢ Ἰπαρίσκῳ (II 298 K).
 ὃ μῆτερ, ἰκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
 τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρωδός εἰμ' ἐγώ.
- 25 23. Πυθιονίκην δὲ φησὶ φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐρα- d
 στὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς,
 ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις φησὶν (II 459 K). "Αντος

2 ἀνδρωτάριστον A: corr. Cas ἔτι τι A: corr. Mus 7 θεάν-
 οιδεθρεθη κάπτ. A: corr. Pors. et Iacobs 8 ἐν K: ἐπὶ A 13
 κολυτεύς A 23 πείσειέ A: corr. Mus, cf. Eurip. Or. 249
 27 νικολῆς ἐν ἀναρίοις A: corr. Cas

ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἔλθῶν φάγη τι. καλεῖ
γὰρ αὐτόν, ὡς φασιν, ὁπότεν Χαιρεφίλου τοὺς δύο
σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἠδομένη· καὶ πάλιν (ib. 458).

ἢ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται
καὶ σοῦ κατέδεται τυχόν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις 5
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'. ἄπληστός ἐστι γάρ.

ο ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
5 αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσὶν
καὶ ταῦτ' ἀνάλοις καὶ πλατυρρύγχους τισί. 10

πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.

24. περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλ-
f ιχθὺς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς
ἐν Πολυπράγμοι (II 463 K).

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω 15

ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει. συνιείς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ

5 ἂν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
840 βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. 20

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεῦα ἢ Φαρμακοπόλῃ (II 337 K).

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἄς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προϊτίδας 25

b 5 ἔπαυσε μαινομένης, καταστήσειεν ἄν.

1. 2 velut καλεῖ γὰρ αὐτόν, φασίν, ὁπότεν τοὺς δύο | σκόμ-
βρους ξενίσῃ τοὺς Χαιρεφίλου ∪ - ∪ - | μεγάλοις ἠδεταί γὰρ
7 σαργάνιας A: corr. Schw, cf. IX 407e 9 σύνεστι σαπέρδ' εἰς
A: corr. Scal 17 γοῦν Pors: δ' οὖν AC 18 συνιείς AC: corr.
Di 21 κρατία A

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συν-
τρέχουσιν. εἰς δὲ ὄψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαι-
δρία οὕτως (Π 388 K).

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,

5 ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσης καταγιζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.

B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.

8 μάχιμος γὰρ ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

τὰ αὐτὰ λαμβεῖα φέρεται κὰν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ c
10 φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ (Π 350 K).

εἰ τινας μᾶλλον φιλῶ

ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἐγγελευς,

ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος κρῖαιτό με.

ἐν δὲ Κρατεύᾳ (Π 337 K).

15 καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφείως ὁ Κάραβος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ (Π 42 K).

ἤττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὦν προσιλόμην

ἢ Καλλιμέδων γλαύκου προοῖτ' ἂν κρανίου.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀνασφζομένοις (Π 167 K).

20 ἔταιροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι

μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὅς μόνος βροτῶν

δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων

ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν.

Θεόφιλος δ' ἐν Ἰατρῶ ἄμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὶ

25 ἐν λόγοις ψυχρόν (Π 474 K).

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων...

8 ἀνήρ A: corr. Di 9 λαμβία A 12 ἑταίρους A:
corr. Mus 14 κραταίαι A 20 ἔτεροι Mus, velut ἐχθροῖσι δὴ
θεοῖσι συμπ. cf. Ar. Ach. 704 21 μόνος βροτῶν μόνος A
μόνος βροτῶν C: fort. βροτῶν μόνος 23 τεμαχίτας A: corr. C
26 ἔχει suppl. Kock

..... ἐγγέλειον παρατέθεικε. τῷ πατρὶ
 ο τευθίς ἦν χρηστή. 'πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;
 'ψυχρός ἐστίν, ἄπαγε, φησί· φητόρων οὐ γένομαι.'
 Φιλήμονος δ' ἐν Μειλίοντι εἰπόντος (Π 489 K).

'Αγύρριος δὲ παρατεθέντος κάραβον

5

ὡς εἶδεν αὐτὸν 'χαῖρε πάντα φίλτατε'

εἰπας τί ἐποίησιν, τὸν πατέρα κατήσθιεν.

'Ἡρόδιος δ' ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπο-
 μνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ὄντα ἀπέδειξε τὸν
 'Αγύρριον.

10

25. γερόνασι δὲ καὶ οἶδε ὀψοφάγοι. 'Ανταγόρας
 f μὲν ὁ ποιητῆς οὐκ εἶα τὸν παῖδα ἀλείφαι τὸν ἰχθύν,
 ἀλλὰ λούσαι, ὡς φησιν 'Ἡγήσανδρος (FHG IV 416).
 'ἐν δὲ στρατοπέδῳ ἔφοντι, φησίν, αὐτῷ γόγγρων λο-
 πάδα καὶ περιεζωσμένῳ 'Αντίγονος ὁ βασιλεὺς παρα- 15
 στὰς 'ἄρά γε, εἶπεν, ὦ 'Ανταγόρα, τὸν 'Ομηρον οἶει
 τὰς τοῦ 'Αγαμέμνονος πράξεις ἀναγράφαι γόγγρους
 ἔφοντα;' πάκεινον οὐ φάυλας εἶπεν· 'σὺ δὲ οἶει,
 φησί, τὸν 'Αγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐγράψασθαι
 πολυπραγμονοῦντα τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους 20
 ἔψει;' ἔφην δὲ ἔφων ποτὲ ὁ 'Ανταγόρας οὐκ ἔφη
 βαδιεῖσθαι εἰς τὸ βαλκανεῖον, εὐλαβούμενος μὴ ποτε
 οἱ παῖδες τὸν ζῶμὸν ἐκροφήσῃσι. Φιλοκύδους δ'
 341 εἰπόντος ὅτι ἡ μήτηρ τηρήσει, 'ἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ
 ὀφειθῆαι ζῶμὸν πιστεύσω' καὶ 'Ανδροκύδης δ' ὁ 25
 Κυζικηνὸς ζωγράφος φίλιχθος ὢν, ὡς ἱστορεῖ Πο-
 λέμων (fr. 66 Pr), ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας ὡς

1. 2 verborum dispositio incerta 1 ἐγγέλιον A 5 ἀγύ-
 ριος AC 6 πάντα C: κα A 8 κρατήτειος A 18 αλλοῦσαι
 A: corr. Mus 14 ἐν τῷ στρατ. Plut. qu. symp. p. 688d 15
 καὶ om Plut 18 λόγος post φάυλας add. C

καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθύς κατὰ σπουδὴν
 γράφαι. 26. περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διδυ-
 ραμβοποιῦ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς τάδε γράφει·
 ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον
 5 τῶν διδυράμβων τὸν ποιητὴν γεγυῖαι
 ὀφθαλμοῦ. εἶτα πολύποδα κηχῶν δυεῖν b
 ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
 5 καὶ σκενάσαντα καταφάγειν ὄλον σχεδόν
 πλὴν τῆς κεφαλῆς. ἄλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
 10 κακῶς σφόδρα σχεῖν· εἶτα δ' ἰατροῦ τινοῦ
 πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς φασίως πάνυ
 ὄρων φερόμενον αὐτὸν εἶπεν· 'εἰ τί σοι
 10 ἀνοικονόμητόν ἐστι διατίθου ταχύ,
 Φιλόξεν· ἀποθανῆ γὰρ ὄρας ἑβδόμης' —
 15 κάκεινος εἶπε· 'τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι,
 ἰατρέ, φησί, καὶ θεδιώκηται κάλαι· c
 τοὺς διδυράμβους σὸν θεοῖς καταλιμπάνα
 15 ἠδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
 οὓς ἀνατίθηναι ταῖς ἑμῶν σιντροφόοις
 20 Μούσαις . . . Ἀφροδίτην καὶ Διώνυσον ἐπιτρόπους.
 ταῦθ' αἱ διαθήκαι διασαφῶσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
 ὁ Τιμοθέου Κάραν σχολάζειν οὐκ εἶ
 οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾶ,
 καλεῖ δὲ μοῖρα νύχως, ἧς κλύειν χροῶν, d
 25 ἴν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τὰ μῆναι τοῦ κάτω,
 τοῦ πολύποδος μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε·
 κἂν ἄλλω δὲ μέρει φησί·

10 ἔχειν AC: corr. Mein εἶτα δ' Grot: εἶνα C εἶτ' A 12
 αὐτὸν φερόμενον AC: transp. Grot 16 θεδιώκηται AC:
 corr. Kuster 20 lacunam not. Mein 22 σχολάζει A: corr. C
 23 χωρεῖ A: corr. C πορθμὸν AC: corr. Cas 26 πολύποδος AC

Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
 ἤϋξατο τριῶν σχεῖν τὸν λάρυγγα πήχεων,
 ὅπως καταπίνω, φησί, ὅτι πλείστον χρόνον
 καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἠδονὴν ποῆ.'

e καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὦμὸν πολύποδα καταφαγὼν 5
 ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ
 Φιλοξένου καὶ ὁ παρρηδὸς Σάπατρος λέγων φησί·
 δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν ἰχθύων φοραῖς
 ἦσται, τὸν Αἰτνης ἐς μέσον λεύσσω σκοπόν.

27. καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ φήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὡς φησι 10
 Τιμοκλῆς ὁ καιμικὸς ἐν Δήλῳ διηγουόμενος τοὺς παρὰ
 f Ἀρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως (II 452 K)·

A. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.

B. μακάριος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί.

A. καὶ Μοιροκλῆς εἰληφε χρυσίον πολύ. 15

B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχήσῃ δ' ὁ λαμβάνων.

A. εἰληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.

B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.

A. ὃ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.

342 B. τοὺς ἰχθυοπάλας οὗτος ἡμῶν πλουτεῖ. 20

ὀψοφάγος γάρ, ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητῆς φησι (II 458 K)·

τόν τ' ἰχθυόρρον ποταμὸν Ὑπερείδην περᾶς,

ὃς ἠπλῆις φωναῖσιν, ἔμφορος λόγου

κόμπους παφλάζων, ὑπτιόις πυκνώμασι 25

2 σχεῖν K: ἔχειν AC 8. 9 obscuri 17 εἶτ' εἰληφε AC:
 corr. Mus τι Dobr: τε AC 20 πλουτεῖ A: corr. C 21
 γάρ deleri nequit; verba mutila 23 πέραις A περᾶσον
 (omissis quae secuntur) C: corr. Dobr 24 ον σηπλῆις
 (litt. ον ση in ras. m¹) A: corr. Iacobs 25 ὑπτιόις K:
 ἠπλῆις A

- πρὸς παν θυσας ἔχει,
 μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.
 Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ [τὸν Ἰπερείδην] πρὸς τῷ
 ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλ- b
 5 λίαν τὸν φήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ (II 413 K).
 ἄλλον δ' ἰχθὺν
 μεγέθει πῖσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
 ἦκει κομίσας
 Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γ' ἁλούς,
 10 5 σίτον ὀψοφάγων.
 καὶ λίχων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.
 τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
 πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας
 ἢ τῆς ἀγρίας
 15 10 ἄλμης πάσμασι σῶμα λιπάνας
 πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
 ἔφα τις, ὡς ἐν ἄλμῃ
 θερμῇ τοῦτο φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνήρ
 Μοσχίων φίλαυλος. c
 20. 15 βοᾷ δ' ὄνειδος Ἰδίου, ᾧ Καλλία.
 ἢ σὺ μὲν ἀμφὶ <τε> σῦκα καὶ ἀμφὶ ταρίχι' ἀγάλλη,
 τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ παρσόντος
 οὐ γεῦῃ χαρίεντος ὄψου,
 τὰ μὲν σῦκα, ὡς ἂν σνκοφάντην λαιδορῶν, τὰ δὲ
 25 ταρίχη, μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος. καὶ Ἐρμιπ-
 πος δὲ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν

1 velut πρὸς πᾶν ἀπαντῶν κληῖθ' ὅταν λύσας ἔχη 3 glossam
 del. Wilam 5 ἀξιόνικος A 9 γαλούς A: corr. K 11 φέρων
 Iacobs: φέρω A 15 λιάσμασι A: πάσμασι Erf, γάσμασι Mein
 20 Ἰδίου suspectum 20. 21 ᾧ Καλλία. ἢ Schw: ᾧ καλαῖδη A
 21 τε add. Mein τάριχ' A: corr. Mein 22 fort. παρατε-
 θέντος totum fragmentum Euripidei cantici parodia

(FHG III 50) ἐωθινὸν τὸν Ἰπερείδην ποιῆσθαι νῦν
 τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσι. 28. Τίμαιος δ'
 ο Ταυρομηνίτης καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὀψο-
 φάγον φησὶ γεγεῖναι. καὶ Μάτων δ' ὁ σοφιστὴς
 d ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῶ, 5
 οὗ ἡ ἀρχὴ 'οὐ ψεῦδος οὐδὲν φησιν' (II 58 K)·

ὀφθαλμὸν ὄρωτέν τις ὥσπερ ἰχθύος
 Μάτων προσελθών.

Ἄναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ (II 289 K)·

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον 10
 ἀναπαύσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἀρκάζειν ἐσθίοντα καὶ
 e ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα
 δεινοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ,
 ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσει ἡμῖν. 15
 29. Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται
 ὀψοφάγων ἐν τούτοις (II 89 K)·

Εὐθυνος δ' ἔχων

σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος
 ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι 20

f Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
 5 ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες
 οἶοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
 ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι
 ἐφερόν τε δεινῶς τὴν ἐνοσίαν πάνυ. 25
 κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον τοιάδε,
 10 ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν

1 νῦν del. Mein, requiritur ἀεὶ coll. vit. Hyp. 17 4 μά-
 τραν AC: corr. Di 19 σανδάλιον A: corr. Koppiers fort.
 σφραγίδα 20 fort. ἐκ τῶν π. 22 corruptus; ὀψοφάγοι
 glossam esse putat Leo 26 τοιαδί Mein: τάδε A

- τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαι τινὰς
 ἄρῶν ἀναλίσκεν τε πολλὰ χρήματα, 343
 ὄψου δὲ μηδὲν . . . εἰσπλεῖν μηδὲ γρυῖ.
 τί οὖν ὄφελος τῶν νησιάρχων; ἔστι δὴ
 5 15 νόμος κατακλείσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
 τῶν ἰχθύων. νυνδὲ Μάτων συνήρακεν
 τοὺς ἀλιεῖας, καὶ (δὴ) Διογείτων νῆ Δία
 ἄπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν,
 κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοσαῦτα φιλῶν.
 10 20 γάμοι δ' ἐκείνοι καὶ πότοι νεανικοὶ
 ἦσαν
 Εὐφρων δὲ ἐν Μούσαις (IV 491 M) b
 Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
 μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείου τέκνων,
 15 ἐπίσχετ' ὄρηι χεῖρας ἡρεθισμένας·
 'τίς φησὶν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
 5 τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι;
 ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νελλοῦ βία;
 ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' <ἄν> οὐδὲν μεταλάβοι.'
 20 30. τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς τρα- c
 γωδίας ποιητής· ἔγραψε δὲ καὶ ἔλεγεια. κωμφοδοῦσι δ'
 αὐτὸν ἐπὶ ὄψοφαγία Λεύκων ἐν Φράτερσιν, Ἀριστο-
 φάνης ἐν Ἐιρήνῃ (τ. 804), Φερεικράτης ἐν Πετάλῃ.
 ἐν δὲ τοῖς Ἰχθύσιν Ἀρχιππος τῷ δράματι (I 686 K)
 25 ὡς ὄψοφάγον θήσας παραδίδωσι τοῖς ἰχθύσιν ἀντι-

8 μηδὲ A: corr. Mus ἐνθάδ' suppl. Cas 4 ἔστιν δὴ A:
 distinxit Wilam 6 νῦν δὲ μακροῖ A: corr. Di 7 δὴ add.
 Mein 8 πάντας A: corr. Muret 9 τοιαῦτα A: corr. Jacobs
 10 νεανικοὶ A: corr. Mus 12 εὐφάνης δὲ A: corr. Schw
 13 νεῶν A: corr. Schw 14 νηρίων A 17 δεινὸς γ' ἀρ
 ἀρπάσαι A: corr. Mus 18 νίλλου A, cf. VI 240f 19 ἄν
 add. Herw

βρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιππος ὁ Σωκρα-
 τικὸς ὀψοφάγος ἦν· ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνος ποτε
 ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὡς φησι Σωτρίων καὶ
 d Ἑγήσανδρος, . . . γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός (FHG
 IV 416)· Ἀρίστιππος Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ 5
 διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἠγόρασε, θυεῖν ὀβολοῖν ἔφησεν
 ἑωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος διότι καὶ αὐτὸς
 ἂν ἠγόρασα τοσοῦτου, ὄραξ οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων,
 ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος· Ἀντι-
 φάνης δ' ἐν Ἀύλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ 10
 ἐπ' ὀψοφαγία κωμωδῶν φησιν (II 30 K)·

ὁ <μὲν> Μενέλαος ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
 τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναικα τὴν ὄψιν καλήν,
 Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔγγελυν.

e 31. Δημοσθένης δ' ὁ ρήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ 15
 τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν,
 εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λουδορεῖ (19, 229). Διοκλῆς
 δὲ ὁ ὀψοφάγος, ὡς φησιν Ἑγήσανδρος (FHG IV 416),
 πυθομένου τινὸς αὐτοῦ πότερος χρηστότερος ἰχθῦς,
 γόγγρος ἢ λάβραξ, ὃ μὲν ἐφθός, ἔφη, ὃ δὲ ὀπτός· 20
 ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγηδός,
 Ἀθηναῖος μὲν μαθητῆς, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἴοβα
 f τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν
 τοῖς περὶ σκηνηῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τότε
 τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἴοβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ἰψιπύλην 25
 ὑπεκρίνατο·

μή με Λεοντῆος τραγικοῖ κεναρηφαγον ηγος
 λεύσσων Ἰψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.
 ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὦδε

12 μὲν add. Koppiers 27. 28 sic A 29 τινων δὲ A:
 corr. Pors

γῆρυν χρυσολόβοις οὔασιν ἠγάσατο.

νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνηνα
χῆρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον. 344

32. Φόρουσκον δέ φησιν Ἡγήσανδρος (FHG IV 417)
5 τὸν ἰχθυοφάγον οὐ δυνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν
τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος εἶπεῖν
(Soph. Ant. 714)·

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται,
καὶ ὄλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δε προαρπάσαντός
10 τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ
δαφιλωῶς φαγὼν ἐπέειπεν (Eur. Bacch. 1127)·

Ἴνῶ δὲ τὰπὶ θάτερον ἐξειργάζετο.

Θεόκριτος δ' ὁ Χίος τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ b
τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περιδείκνυον πάλιν
15 ὀψοφάγει κλαίων ἄμα, 'παῦσαι, φησί, κλαίων, ὦ πόνηρε·
οὐδὲν γὰρ πλεόν ὀψοφαγῶν ποιήσεις.' τοῦ δ' αὐτοῦ
καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ
θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἐφησε τὸν οὐρανὸν
κατακεκαῦσθαι, 'λοιπόν, ἐφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος,
20 σοὶ καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔση τρία τὰ μέγιστα
ἠφανικῶς, γῆν καὶ θάλατταν καὶ οὐρανόν.' Κλέαρχος c
δ' ἐν τοῖς περὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν
οὕτως (FHG II 308)· 'Τέχνων ὁ παλαιὸς ἀύλητης Χάρμου
τοῦ αὐλήτου τελευτήσαντος (ἦν δὲ φίλιχθυσ) ἀποπυ-
25 ρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιζεν αὐτῷ.' καὶ Ἀλεξίς
δ' ὁ ποιητῆς ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ Σάμιός φησι Λυγκεύς·
καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ τινῶν σπερμολόγων εἰς ὀψο-
φαγίαν ἐρομένων τε ἐκείνων τί ἂν ἦδιστα φάγοι, ο

1 χρυσολόβοις A: corr. Pors 3 χαριζόμενοι A: corr.
Schw 4 φόρουσκον AC: corr. K coll. CIA II 334 9 cf.
V 186 d

"*Ἀλέξιος ἑσπερμολόγους, ἔφη, πεφρυνγμένους.*" 33. *Νόθιππον δὲ τὸν τραγωδιοποιόν, ὃν Ἑρμιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησὶν* (I 236 K).

- d *εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιούδε μάχεσθαι,* 5
καὶ βατὶς ἀντῶν ἤγειτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρεῖν, πέμπειν δὲ Νόθιππον ἐκόντα.
εἰς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόν- 10
νησον ἅπασαν.

ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ποιητῆς σαφῶς παρίσθησι *Τηλεκλειδῆς ἐν Ἡσιόδοις* (I 214 K). *Μυνησικὸς ὁ τραγικὸς ὑποκριτῆς κωμωδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρρακι ὡς ὀσοφάγος οὕτως* (I 642 K). 15

- e *ὁδὶ μὲν Ἀναγνωστάσιος Ὄρφως ἐστὶ σοι.*
θ' οὔθ' ὡς φίλος Μυνησικὸς ἐσθ' ὁ Χαλκιδεύς.
B. καλῶς λέγεις.
καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμωδοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Ἀύσιππος Βάγκαις. Κρα- 20
τίνος δ' ἐν Δραπέτιαιν εἰπὼν περὶ αὐτοῦ (I 30 K).
Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δαίμωνος φίλων ἀπειργεῖν,
ἐπιφέρει·
νῦν δ' αὖθις ἐρυγγάνει. 25
- f *βρύνει γὰρ ἅπαν τὸ παρὸν, τρίγλη δὲ κἄν μάχοιτο.*

2 ὃν del. Schw, sed mutila oratio vel anacolutha 9 ἔν' ὄντα Porson (praef. Hec. XVIII), sed invitus fortasse 17 οἷεθ', φ φίλος Wilam (B. οἷδ', φ φ. Fritzsche) μύνησικος A ἐσοθ' ὁ A: corr. Blomf 25 αὖτις AC: corr. Di 26 τρίγλης Herw

34. Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους κατα-
λέγων Φαίδωνος μὲν τινος ἐν τούτοις μὲννηται·

Φαίδων δὲ . . . φύσκι' ἐνείκαι

χορδᾶς <θ'> ὁ ψάλτης· ἐστὶ γὰρ ὀψοφάγος.

5 Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις·

ἐφθός ὁ κάλλιχθυσ· νῦν ἐμβαλε τὴν βαλανάγραν,

ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγιδος ὁ τῶν λοπάδων·

345

γίνεθ' ὕδαρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται, ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

ἦξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεῖς τυχὸν ὡς Ζεὺς

10 χρυσοφόρης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίλου λοπάδα.

καὶ γυναῖκα δὲ τινα Κλειῶ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων
φησίν·

ὀψοφάγει Κλειοῖ· καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσης,

ἔσθε μόνῃ. δραχμῆς ἐστὶν ὁ γόγγρος ἅπας.

b

15 θὲς μόνον ἢ ζώνην <ῆ> ἐνώτιον ἢ τι τοιοῦτον

σύσσημον. τὸ δ' ὄρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.

ἡμετέρῃ σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα πάντες ἀπλάτου

οἱ Γοργοῦς, γόγγρου δ' οἱ μέλει λοπάδι.

35. Ἀριστοδόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύ-

20 μασιν Εὐφράνορά φησι (FHG III 310) τὸν ὀψοφάγον

ἀκούσαντα ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν c

ἰχθύος τέμαχος καταπιὼν ἀναφωνῆσαι Ἰερόσυλος ὁ

θάνατος· Κίνδων δὲ ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος (ὀψο-

φάγος δὲ καὶ οὗτος) γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ'

25 οὐδενός, ὃ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δη-

μύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο

3 φύκει· A φύκη C: corr. K αἰνεῖ καὶ AC: corr. Jacobs 4
θ' add. Iac 13 ὀψοφαγεὶ κλειῶ. καταμνομενην δὲ et 14 ἐσθεμον
ἦ et 15 θεσμὸν ὄν A: corr. Heraldus 15 ἦ add. Mns 16 καὶ
μὰ τόν, οὐ σθένομεν Jacobs 17 λιθούμεθα πάντες C: λιθού-
μεθ' ἅπαντα A ἀπλάτου K: πάλαι που A (om. C) 18 γόγγροι
A: corr. C 22 ἀνεφώνησεν A: corr. Schw

- φωνῶν ἄφες καὶ ἀφήσω. ἐν δειπνῷ δὲ ποτε καλῆς
 λοπάδος ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων
 ὅπως αὐτὴν μόνος καταφάγη ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν.
 Ζήνων δ' ὁ Κιτιεύς ὁ τῆς στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν
 d ὀψοφάγον ᾧ συνέβη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν 5
 Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ (p. 119 Wil),
 μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθυὸς παρατεθέντος, ἄλλου
 δ' οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβῶν ὅλον ὁ Ζήνων
 ἀπο τοῦ πίνακος οἶος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέψαν-
 τος αὐτῷ, τί οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἰε πάσχειν, 10
 εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεγκεῖν ὀψοφαγίαν;
 Ἴστριος δὲ φησι (om. FHG) Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ'
 Ἀρχελαίου τέσσαρας μῶς ἐφ' ἡμέρα λαμβάνοντα ταύτας
 καταναλίσκειν εἰς ὀψοφαγίαν, γενόμενον ὀψοφάγον
 οὐκ ἄγνωσθ δὲ καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν 15
 e Κλέαρχος μνημονεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν (FHG II 325):
 φάσκων Ψαμμήτιχον τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα παῖδας
 θρέψαι ἰχθυοφάγους, τὰς πηγὰς τοῦ Νελλοῦ βουλόμενον
 εὔρειν· καὶ ἄλλους δὲ ἀδίψους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνη-
 σομένους τὰς ἐν Λιβύῃ ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. 20
 οἶδα δὲ καὶ τοὺς περὶ Μόσσουν τῆς Θράκης βοῦς,
 οἱ ἰχθῦς ἐσθίουσι παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς
 φάτνας. Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεὶς τοῖς
 τὰς συμβολὰς δεδακόσι τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινήν
 εἶναι, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων. 25
 f 36. εἴρηται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ᾧ ἑταῖροι, καὶ το
 ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις δευτέραις
 (v. 983)·

3 καταφάγοι Mus 9 cf. Diog. Laert. 7, 19 16 περὶ
 οἴνων Suid. s. v. νεοτόξ 23 Phoenicidam intellego poetam
 comicum 26 ᾧ ἑταῖροι Coraes: ὡς ἔτεροι A

<οὐδ'> ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίξειν.

Κηφισόδωρος 'Τί (I 802 K)

οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.

Μάχων 'Επιστολῇ (IV 496 M)

5 ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης

θεμέλιος ἡμῖν· προσπεπονθέναι τι δεῖ

346

τὸν μὴ τὰ παραδοθέντα λυμανούμενον.

<ὁ> πεφροντικῶς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.

6 ἔπειτ' ἐπὰν ἢ καθαρὰ τὰσθητήρια,

10 οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἔψε καὶ γένου πικνά.

ἄλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. <ἐτ'> ἐπιδεικταί τινος

ἑτέρου· πάλιν γένου σύ, μέχρι ἂν ἡδὺς ἦ,

ὡσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως <ἂν> ἀρμόση.

10 εἶθ' ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ,

15 εἶσαγε διὰ πασῶν νικολαΐδας μυκόνιος.

b

πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ

τὸν παρ' Ἑλλείους τιμώμενον Ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα.

μνημονεῦει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἄτταλον

ἐπιστολῇ (fr. 70 Pr). οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι

20 γραφῆν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος c

λερωῶ (Κλεάνθους δ' ἐστὶ τοῦ Κορινθίου), ἐν ἣ Πo-

σειδῶν πεποίηται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι,

ὡς ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῳ Τρωικοῦ διακόσμου

(fr. 5 Gaede).

25 37. καὶ τoσαῦτα μὲν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ

1 οὐδ' om. A 2. 3 υἱοῦδ' A: corr. Cas 6 θεμέλιον Di
7 παρατεθέντα A: corr. Mein 8 δ add. K 10 καὶ γε οὐ
A: corr. Coraes 11 ἐτ' add. Jacobs 12 συμμετρῶν ἀρμόση
et 13 ἐπιτειναι· ὡς (ἕως Jacobs) ἡδὺς εἶ A: corr. Mein, cf.
Plut. qu. symp. p. 657 de 14 δοκῆς A: corr. Jacobs 15 non
intellego 19 πεισάτιδι A 20 Ἀλφειονία Strab. p. 848

αὐτὸς ὑμῖν προσοψωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρῆλθον
 διὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων
 πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἕτερ' ἐκ
 Συρίας παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεύς
 ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέ- 5
 d γεσθαί φησι πρὸς τινῶν ὅτι Γάτις ἢ τῶν Σύρων
 βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος ὥστε κηρῦξαι ἄτερ
 Γάτιδος μηδένα ἰχθύν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς
 πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀταργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ
 ἀπέχεσθαι. Μνασέας δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν 10
 οὕτως (FGH III 155)· ἔμοι μὲν ἢ Ἀταργάτις δοκεῖ χαλεπὴ
 βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστα-
 τηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθύν μὴ ἐσθίειν,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ το
 βρῶμα. καὶ διὰ τὸδε νόμιμον ἔτι διαμένειν, ἐπὰν 15
 e εὐξάνονται τῇ θεῷ, ἰχθύς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνα-
 τιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀλη-
 θινοὺς ἰχθύς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρα-
 τιθέναι, ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ
 καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς.' καὶ μικρὸν 20
 προσελθὼν πάλιν φησὶν· ἢ δέ γε Ἀταργάτις, ὥσπερ
 Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός (FHG I 38), ὑπὸ Μόψου τοῦ
 Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ
 ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν καὶ ὑπὸ
 f τῶν ἰχθύων κατεβρώθη.' 38. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, 25
 ἄνδρες φίλοι, ἐκόντες παρελίπετε ὡς ἱερὸν τινα ἰχθύν
 τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμφοδιοποιῷ, ὃν φησι τῷ

3. 4 ἕτερ' ἕξε | εἰρηίας A: corr. K (fuisse videtur ἕσου-
 ρείας) 11 Ἀταργάτις dea in titulis Dellis (bull. de corr.
 hell. 6, 495) 15 ἔτι Cas: ἐστὶ AC 21 προσελθὼν A: corr. 5
 22 Μόξου Mueller

Γηροῦνη σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ
τούτων λέγων (II 252 K).

- τούτῳ δ' ὁπότεν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον,
5 τῆς περικλύστου δ' ἄλλας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
6 δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη
Σινδοῦς, Λυκίους, Μυγδοσιώτας,
10 Κραναοῦς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπότεν βασιλεὺς ἔψη
10 τὸν μέγαν ἰχθύν· καὶ προσάγοντας,
καθ' ὅσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος,
τοὺς δ' ὑποκαίειν. λίμνην δ' ἐπάγειν
15 ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην,
τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
15 μηνῶν ὀκτῶ συνεχῶς ἑκατόν.
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
20 περιαγγέλλειν τ'· οὐχ ὑποκαίεις,
Λυκίων πρύτανι; ψυχρὸν τουτί·
20 παύου φυσῶν, Μακεδῶν ἄρχων·
σβέννου, Κέλθ', ὡς μὴ προσκαύσης?
οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἰρηκεν ὁ Ἐφίππος
25 κὰν Πελαστικῇ τῷ δράματι (II 261 K), ἐν ᾧ καὶ ταῦτα c
ἐκείνοις ὑποτέτακται·

2 λέγων fort. delendum 7 πόντους χωρεῖν Kock 8. 9
ταύτη ἐσινδοῦς ἰνδοῦς A ἰνδοῦς (nihil amplius) C: corr. Schw,
ταύτης item Schw 13 fort. ἐφ' ὅσον 14 τῆσδ' Mein 20. 21
τε κοῦχ υποκαίειν Λ. πρυτάνεις A: corr. Wilam 23 Κελτους
μῆ A: corr. Wilam προσκαύσης A: corr. Schw

τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῆ
 θαναμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
 οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
 σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἑφιππος εἴρηκεν ὁ
 ὄρα σοι ζητεῖν, καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς,
 καὶ τῶν εἰρημέων τούτων

εἰ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
 ἐπαναδίπλαξε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,

10

κατὰ τὴν Αἰσχύλου Προμηθεά (814).²

d 39. καὶ ἰ Κύνουλκος ἀνεβόησε· 'καὶ τίς' ἂν τῶν
 μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεω ἐπὶ νοῦν
 λάβοι; ὃς τὰς ἀκάνθας αἰεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ
 ἀθερινῶν καὶ εἰ τι τούτων ἀτυχεστέρον ἐστὶν ἰχθύ-

15

διον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. καθάπερ γὰρ
 ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις,

φῆσιν ἐν Ἰξίονι Εὐβουλος (II 176 K),|

ἀμύλων παρόντων ἐσθλίους' ἐκάστοτε
 ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
 καὶ κάρδαμ' ἐσκενασμένα,

20

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ 'λεβητοχάρων' Οὐλπιανός, κατὰ
 e του ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν (II 515 B⁴), μηδὲν
 μὲν ἐσθλίειν τῶν ἀνδρῶν προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς
 ἐσθλίοντας εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι 25
 ἢ χονδρωῶδες τῶν παρατεθέντων, οὐδ' ἐπὶ νοῦν βαλ-
 λόμενος τὸ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς
 αἰτοῦ τραγωδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγεν τῶν Ὀμήρου

22 λεβητοχάρις (i. e. — ρης) C 25 παριδον A 25. 26
 fort. ἢ τραγανόν τι: τι τῶν τραγανωδῶν ἢ χονδρωδῶν C 27 τὸ
 K: τὰ A

μεγάλων δείκνων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάντων ὁ
 Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἠττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφρα-
 στος ἢ Χαμαιλέων (fr. 35 Kdrke) ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς
 εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγωδίας ἀνατιθέναι, εἰδῶς f
 5 ὅτι κομίζεται τὴν προσήκουσαν τιμῇ. 40. πόθεν δὲ
 καὶ εἰδέναι δύναται, ἅπερ εἶπεν Στρατόνικος ὁ κηθα-
 ριστῆς εἰς Πρόπιν τὸν Ῥόδιον κηθαρωδόν; Κλέαρχος
 γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν (FHG II 319) ὡς ὁ
 Στρατόνικος θεασάμενος τὸν Πρόπιν ὄντα τῷ μὲν
 10 μεγέθει μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακὸν καὶ ἐλάττονα τοῦ
 σώματος, ἐπερωτώντων αὐτὸν ποίος τίς ἐστίν εἶπεν
 'οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς', αἰνιστόμενος ὅτι πρῶτον³⁴⁸
 μὲν οὐδεὶς ἐστίν, εἶθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις
 μέγας μὲν, ἰχθύς δὲ διὰ τὴν ἀφωσίαν. Θεόφραστος
 15 δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου (fr. 130 W) λεχθῆναι μὲν φησι
 τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ' εἰς Σιμύκαν
 τὸν ὑποκριτὴν, διελόντος τὴν παροιμίαν 'μέγας οὐδεὶς
 σαπρὸς ἰχθύς.' Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ναξίων πο-
 λιτείᾳ (fr. 510 B) περὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει·
 20 'τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστν b
 ᾄκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κόμας. ἐν οὖν
 δὴ τινι τῶν κωμῶν, ἣ ὄνομα ἦν Ληιστάδαι, Τελεστα-
 γόρας ᾄκει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ
 τιμώμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασι καὶ
 25 τοῖς καθ' ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες
 ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῦντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος
 ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιτο
 Τελεσταγόρα δοῦναι ἢ τοσοῦτου ἀποδόσθαι. νεανίσκοι c
 οὖν τινες ἀνούμενοι μέγαν ἰχθὺν εἰπόντος τοῦ ἀλιέως

7 et 9 Πρόπιν Wilam 16 σιμύκαν A, cf. Dem. 18, 262
 17 οὐδεὶς μέγας Mein 28 ἀναδόσθαι AC: corr. Coraes

τὰ αὐτὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν ὑποπιόντες
 ἐκάμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου
 φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν
 καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανα-
 κτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὄπλα ἀναλαβόντες ἐπῆλθον 5
 τοῖς νεανίσκοις, καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο προ-
 στατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης
 τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος . . . ?

- d 41. οὐκ ἄκαιρον δ' εἶναι νομίζω [εἰπεῖν] ἔτι καὶ
 αὐτός, ἐπειδήπερ ἐμνήσθην τοῦ κηδαιστοῦ Στρατο- 10
 νίκου, λέξει τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀπο-
 κρίσεων. διδάσκων γὰρ κηδαιστίας, ἐπειδὴ ἐν τῷ
 διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν,
 τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανο-
 μένου τινὸς πόσους ἔχει μαθητὰς, ἔφη 'σὺν τοῖς 15
 θεοῖς δώδεκα.' εἰς Μύλασα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν
 ναοὺς μὲν πολλοὺς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους στάς ἐν
 e μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη 'ἀκούετε, νεῶ.' Μάχων δ' αὐτοῦ
 ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα·

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς Πέλλαν ποτέ, 20
 παρὰ πλειόνων ἐμπροσθε τοῦτ' ἀκηκῶς
 ὡς σπληνικὸς εἴωθεν ἢ πόλις ποιεῖν.
 ἐν τῷ βαλανείῳ καταμαθὼν οὖν πλείονας
 5 γυμναζομένους τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ,
 κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἡσκηκότας, 25
 διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
 αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἐξῆι πάλι,

8 hiatus not. Wilam 9 εἰπεῖν del. Schw ἔτι Mus:
 ὅτι A 13 διδασκαλείῳ A: corr. C 15 ἔχει C 18 ναοί
 A: corr. Mein 20 ποτέ· ὃς A: ὃς om. C, del. Mein 24 μει-
 ρακίων A: corr. Mein παρὰ τῷ πυρὶ Pors 27 πάλιν A:
 τινὰ C

- τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον . . .
 10 ἑκαθήμενος γὰρ ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται f
 τὰ <θ> ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
 τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας, εὐθὺς ἵνα
 5 μηδ' ἦτισοῦν τοῖς ἔνδον ἢ στενοχωρία.
 ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἐστιῶν ποτε
 15 ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
 οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
 ψαλλόμενος <ό> Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὄψω
 10 διαλέξεθ' ἑτέρω, συγκατέθλα τὸ ποτήριον.
 ἦτησε μείζον καὶ κνᾶθους πολλοὺς λαβῶν 349
 20 τῷ θ' ἤλλω τὴν κύλικα δείξας συντόμως
 πῶν καθευθε, ταῦτ' ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
 ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
 15 ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων
 ἕξινοσ ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθὺς.
 25 προσπνυθανομένων δ' ὅ τι πολὺν πίνων ἀεὶ
 οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο
 ὅ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγῆς ψάλτης, ἔφη,
 20 ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.
 Στρατόνικος εἰς Ἄβδηρ' ἀποδημήσας ποτὲ b
 30 ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
 ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
 κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
 25 ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νουμηνίαν
 σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
 35 ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν,

1 διπλάσιον AC: corr. Schw lacunam not. Dobr 3 θ'
 add. Pors 9 ὁ add. Cas 10 διαλέξεθ' A: corr. C 11 ἦτει
 τε Mein 13 τᾶλλ' Iacobs, fort. παντ' 17 πολὺ A: corr.
 Schw (πολλὰ πῶν C) 20 ὑποφατῆ AC: corr. Mus

- ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
 σχέδην, δεθορκῶς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
 πυνθανομένου δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
 τὸ πάθος τὸ γερονὸς ἑξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
 40 τοῦτ' εἶπε· 'τοῖς ὄλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε, 5
 καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
 ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
 μή ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.'
 αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
 45 μέλλοντος ὁ Στρατόνικος 'εὐφήμει, μέχρι 10
 σπείσαντες εὐξάμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.'
 Κλέων τις ἦν κιθαρωδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
 δευνῶς ἀπάδων τῇ λύρα τ' οὐ χρώμενος.
 50 τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ' ὅτι 15
 'ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.'
 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδὸς ὡς Βηρισάδην
 ἐπλευσεν εἰς τὸν Πόντον ὄντα βασιλέα.
 πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
 ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 55 ὡς δ' αὐτὸν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο, 20
 τοῦτ' ἀποκριθῆναι φασὶ τῷ Βηρισάδῃ·
 'σὺ γὰρ διανοεῖ, φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησέν ποτε
 60 Στρατόνικος ὁ κιθαρωδός. εἶτα γράδιον 25
 ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοῦκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ.
 καὶθ' ὁ Στρατόνικος 'πρὸς θεῶν, μήτεγρ, φράσον
 τί ἔσθ' ὃ βούλει καὶ τί μ' εἰσβλέπεις ἀεῖ;

8 πυνθανομένων A (ἔρωτωντος δέ τινος C): corr. Mein 5 τοῖς
 κάλοις Cas, τοῖς ἄλλοις legit Eust. 1108, 44 (non C) 10 εὐφη-
 μεῖν μετρή A: corr. Pors 11 εὐξάμεσθα A 13 fort. προσχρώ-
 μενος 21 φησί A: corr. 5 22 σὺ Abresch: εὐ A 26 καθὸ
 A καὶ ὁ C: corr. Cas 27 αἰεῖ A: corr. C

ἴδιηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ σε <μὲν>
 δέκα μῆνας εἶχε κάρκρᾳ τῆς κοιλίας,
 65 πόλις δ' ἔχουσα σ' ἡμέραν ἀλαεῖ μίαν.'

ἡ Νικοκρέοντος εἰσιουῖσ' Ἀξιοθέα
 5 γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον
 ἀπεψόφησε κᾶτα τῷ Σικωνίῳ
 ἀμυγδάλην ἐπιβᾶσα συνέτριβεν, συνεῖς

70 Στρατόνικος εἶπεν 'οὐχ ὅμοιος ὁ ψόφος.'
 ὑπο νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὖνεκα
 10 ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.

ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
 ἀφουῖς κιθαρωδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
 75 παρὼν κατὰ τύχην ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη
 'ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιδ

15 ἄλλους κιδά'

42. Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ φιλίας (FHG II 313)

'Στρατόνικος, φησίν, ὁ κιθαριστῆς ἀναπαύεσθαι μέλ-
 λων ἐκέλευεν αἰεὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν·
 'οὐχ ὅτι διψῶ, φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω.' ἐν δὲ Βυ-
 20 ζαντίῳ κιθαρωδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ἄσαντος εὖ, ἐν 350
 δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, ἀναστὰς ἐκήρυξεν 'ὅς
 ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ἄσαντα κιθαρωδόν,
 λήψεται χιλίας δραχμάς.' ἐρωτηθεὶς δ' ὑπὸ τινος τίνες
 εἰσιν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμφυλίᾳ Φασηλίτας
 25 μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν
 τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθεὶς, ὡς φησιν Ἡγή-

1 εἰ C: ἡ A μὲν add. K 4 νικοκρέοντος A: corr. C
 βιοθέα AC: corr. Wesseling 5 πότον Cas: ποταμόν A 6 κᾶτα
 C: κατὰ A fort. κᾶθ' ὅτε τῷ τῶν σικωνίων A: corr. Mein
 7 συνεῖς K: τυχῆς A 14. 15 continuam codicis scripturam
 dispescuit Di; ὅς αὐτὸς αὐτὸν οὐ κιδάριζει φαῦλος ὢν ἄλλους
 κιδάριζων φανότατος ὢν δεικνύται Mein

σανδρος (FHG IV 415), πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι
 τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἡλείους ἔφησεν. ἀνα-
 b στήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε
 'κατὰ τῶν κακῶς κιθαριζόντων.' ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό-
 τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ 5
 ἢ τὰ στρογγύλα, 'τὰ νενεωλκημένα' εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ
 δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, κατα-
 λιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπὼν ὅπου τὸ ἀδάπανον
 οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψε-
 σθαι; γυμνικούς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν Ἡλείοι, 10
 c Κορίνθιοι δὲ θυμηλικούς, Ἀθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ
 δέ τις τούτων πλημμελοῖη, μαστιγούσθωσαν Λακεδαι-
 μόνιοι, ἐπισκώπτων τας παρ' αὐτοῖς ἀγομένας μαστι-
 γώσεις, ὡς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ
 ἀστικοῦ ἀγῶνος (FHG IV 360). Πτολεμαίου δὲ τοῦ βασι- 15
 λέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φι-
 λονικότερον, 'ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ᾧ βασιλεῦ, σκῆπτρον,
 <ἕτερον δὲ πλῆκτρον>', ὡς φησι Καπίτων ὁ ἔποποιὸς ἐν
 δ' τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημάτων. παρακληθεὶς δ'
 d ἀκοῦσαι ποτε κιθαρωδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη (Π 250) 20
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε,
 καὶ τινος εἰπόντος 'τὸ ποῖον;'. ἔφη 'κακῶς μὲν κιθαρί-
 ζειν ἔδωκεν, ἄθδειν δὲ καλῶς ἀνένευσε.' δοκοῦ δὲ ποτε
 καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἓνα τῶν πονηρῶν
 'ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί. εἰ δὲ μὴ εἰσι, δοκοί 25
 εἰσιν.' 43. ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρη-
 μένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως.

16. 17 φιλονικότερον A 18 ἕτερον δὲ πλῆκτρον add.
 Mus 25 δοκοί Schw: δοκῶ A δοκῶ C 26 lemma ἐκ τῶν
 Καλλισθέους Στρατονίκου ἀπομνημονεύματα: fort. post τὰ
 προειρημένα addendum ὁ Καλλισθένης τῶν τοῦ Στρ. κτλ'.

Στρατόνικος πρὸς τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα e
 ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεία· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργο-
 λάβος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὃ μὲν διδάξει, ὃ δὲ αὐλήσει,
 ‘προσδεῖ γ’, ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἐνός.’ εἰπόντος
 5 δὲ ‘τίνος;’ ‘θεάτρον, ἔφη, οἰκείου.’ ἐρομένου δὲ τινος
 ὃ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ’ οὐκ ἐν μιᾷ
 πόλει διαμένει, παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι
 τέλος τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας, παρ’ ὧν πράττεσθαι
 μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ
 10 ἀρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι f
 Φάωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροὶ χορὸν,
 ‘ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ’ ἔχει.’ μά-
 λιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου
 μητέρα, ὅτι ὄν οὐδεμία πόλις ἐνεργεῖν οἶα τε δέκα
 15 ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δὲ
 ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν αὐτὸν [ἐν] τοῖς Ἰλιεῖσι ‘αἰεὶ, ἔφη-351
 σεν, Ἰλίῳ κακά.’ Μυνηάκου δ’ αὐτῷ περὶ μουσικῆς
 διαμφισβητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώ-
 τερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ φαῦλον λατρὸν ἀπαυ-
 20 θημερίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Ἄιδου τοὺς θεραπευομένους.
 ἀπαντήσας δὲ τινι τῶν γνωρίμων ὡς εἶδεν ἐσπογγισ-
 μένα τὰ ὑποδήματα καλῶς συνηχθέσθῃ ὡς πράττοντι
 κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγισθῆναι καλῶς, εἰ
 μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιούντι δὲ τῆς Μιλήτου
 25 μιγάδων οἰκούντων ὡς ἐώρα πάντας τοὺς τάφους b
 ξενικοὺς ὄντας ‘ἀπλώμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ οἱ
 ξένοι εὐοίκασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ’ ἀστῶν οὐδεῖς.’
 Ζήθου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς,

6 ὃ τι A: τι ὅτι C, διὰ τί Cas 8 παρ’ C: περὶ A 12 ἔφη C
 16 ἐν del. K 21 ἴδεν A: corr. C 22 συνήσθη A οὐ συνήσθη
 C: corr. Mus

μόνῳ δὲ οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, ὅς γε, ἔφη, τὸ ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἶλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμφίουρος Ζῆθου καλεῖς. Μακεδόνα δέ τινα καθαρίζειν διδάσκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων εἰς Μακεδονίαν ἔφη. 44. 5

c πρὸς βαλανεῖα ψυχρῶ καὶ φάυλῳ κεκοσμημένον ἰδὼν ἠρῶον λαμπρῶς ὡς ἐξῆλθεν λελουμένος κακῶς οὐ θαναμάξω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνακες ἕκαστον γὰρ τῶν λουομένων ὡς σωθέντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἰνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὲν ὀκτῶ μῆνας εἶναι ψῦχος, τοὺς δὲ 10 τέτταρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Ποντικούς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἤκειν πόντου, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίουσ ἐκάλει λευκοὺς Κυρηναίους καὶ μνηστήρων πόλιν, τὴν δ' Ἡράκλειαν Ἀνδροκόρινθον καὶ τὸ Βυζάντιον μασχά-

d λην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἐώλους Κοριν- 15 θίους, τοὺς δ' Ἀμβρακιώτας Μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς ἐξῆι τας πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένουσ τινὸς τί περισκοπεῖ, αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὀφθῆ, ὥσπερ ἐκ πορνείου ἐξιῶν. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφῳνι δεδεμένους δύο ὡς μικροπολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι 20 συμπληρῶσαι. πρὸς δὲ ἁρμονικόν τινα, κηπουρὸν ὄντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ περὶ ἁρμονίας ἔφη ἄρθοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

e ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γινῶναι κατὰ τίνα τρόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες 25 ἄγῳσιν. εἰθ' ὡς ἦγον καὶ ἠρώτων, ἑκατὰ τὸ καπηλεῖον, ἔφη, ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρωνεία. τὸν δὲ Τηλεφάνην, ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο παραματακείμενος,

1 μόνῳ δὲ corruptum 23 αἰδοι AC: corr. Coraes 24 ἔχειν (pro ἐθέλειν) C 27 καπηλεία puto 27 Τηλεφάνει δὲ C, sed oratio mutila

ἄνω, ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες.' τοῦ δὲ βαλανέως ἐν
 Καρδίᾳ φύμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἀλμυρὸν παρέ-
 χοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
 45. νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέ-
 5 θηκεν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον τρόπαιον ἐπιγράψας· Ἔτρα- f
 τόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κηθαριζόντων'. ἄσαντος δέ
 τινος, ἤρετο <τίνος> τὸ μέλος. εἰπόντος δ' ὅτι Καρ-
 κίνου, 'πολύ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου'. ἐν Μαρω-
 νεΐᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἄλειαν. ἐν Φασήλιδι
 10 δὲ πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως
 περὶ τοῦ ἀργυρίου (ἦν γὰρ νόμος πλειονος λούειν
 τοὺς ξένους) ὧ μισρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με852
 [μικροῦ] Φασηλίτην ἐποίησας.' πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα,
 ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μεῖζων εἶναι πτωχός. ἐν
 15 μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη 'αὕτη οὐ πόλις ἐστίν,
 ἀλλὰ μόλις.' ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν
 ἠρώτησεν εἰ πότιμόν ἐστιν. εἰπόντων δὲ τῶν ἰμώντων
 'ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν', 'οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμόν ἐστιν'.
 ἐτύγγανον δ' οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὄντες. ἐπακούσας
 20 δὲ τῆς Ὠδίνος τῆς Τιμοθέου 'εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη,
 ἔτικτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φωνάς.' Πολυίδου b
 δὲ σεμννομένου ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητῆς
 αὐτοῦ Φιλωτᾶς, 'θαυμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς
 μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους.' πρὸς
 25 Ἄρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτὸν 'ψάλλ' ἐς
 κόρακας' ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέψην γεγενη-
 μένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ <καὶ> 'κακόδαιμον'
 ἔφη, 'νακόδαιμον' ἔφη. τοὺς δὲ Ῥοδίους <ὁ> αὐτὸς
 Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη

5 ἀσκήπειον A: corr. Di 7 τίνος add. Cas (fort. τοῦ)
 13 μικροῦ del. Wilam 27 καὶ add. Di 28 ὁ add. Di

αὐτοὺς λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 c Ῥόδον ἐκάλει μνηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἀσω-
 τIAN διαλλάττειν ἐκείνων ἰγρούμενος αὐτούς, ὁμοιότητα
 δ' εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν μνηστήρων
 εἰκάξων. 46. ξηλωτῆς δὲ <διὰ> τῶν εὐτραπέλων λόγων 5
 τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ,
 ὡς φησιν Ἐφορος ἐν δευτέρῳ περὶ εὐρημάτων (FHG
 I 275), φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν Κυθήριον περὶ τὰ
 ὅμοια ἐσπουδακῆναι. Φαινίας δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν
 δευτέρῳ περὶ ποιητῶν (FHG II 298) Ἐτρατόνικος, φησίν, 10
 ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλλὴν
 κιδάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν
 d ἀρμονικῶν ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ
 καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος. φασὶ δὲ καὶ τελευ-
 τῆσαι αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ 15
 Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως φάρμακον πίνοντα
 διὰ τὸ σκώπτειν αὐτοῦ τοὺς υἱούς.

47. τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρύ-
 λητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μιν Δημό-
 κριτε, (καὶ σὺ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις ὡς καὶ 20
 τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ρητόρων τῆς ἀκριβείας)
 e πότε μαθὼν ἢ παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ
 Πρωτέως ἢ Νηρέως, τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς
 κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν
 ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμωδιοποιὸν (IV 608 M) ἑθαύματα 25
 μωροῖς. φησὶν γὰρ ὅτι κήρυκες μὲν καὶ πάντα τὰ ὄστρα-
 κόδεσμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος καὶ ὅτι ἡ πορ-
 φύρα καὶ ὁ κήρυξ μακρόβια. ζῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη

2 sqq. corrupti 5 διὰ add. Wilam 13 ἀρμενικῶν A: corr.
 Schw 20 σὺ K: εἰ A

ἔξ πόθεν τοῦτο οἶδε; καὶ ὅτι ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐν
 ὀχλείᾳ γίνεταί ἢ ἐχιθνα, καὶ ὅτι μέγιστον μὲν ἐστὶν f
 ἢ φάττα, δευτέρον δὲ ἢ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ ἢ τρυγῶν.
 πόθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ξῆ ἔτη πέντε καὶ
 5 τριάκοντα, ἢ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα, βιωσαί
 φήσας τινὰ καὶ ἑβδομήκοντα πέντε. Ἰστορεῖ δ' ὅτι καὶ
 ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχλείας αἱ κόνιδες γεννῶνται καὶ
 ὅτι ἐκ τοῦ σκάληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
 ἔξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος ὀνομαζόμενος·
 10 ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελισσὰς βιοῦν φησι μέχρι ἐτῶν
 ἔξ, τινὰς δὲ καὶ ἐπτὰ. οὐκ ᾗφθαι δὲ φησιν οὔτε μέ-
 λισσαν οὔτε κηφῆνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ εἶναι διιδεῖν³⁵⁸
 πότερα αὐτῶν ἄρρην ἢ θήλεια. πόθεν δ' ὅτι οἱ ἄν-
 θρωποι ἦσσαν μελισσῶν· αἰεὶ γὰρ αὐταὶ τὴν ἰσότητα
 15 τοῦ βίου τηροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι
 καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσαι. οἱ δ' ἄνθρωποι ἦσσαν με-
 λισσῶν καὶ πλήρεις οἰήσεως ὡς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν
 δ' ἐτήρησεν; ἐν δὲ τῷ περὶ μακροβιότητος φησιν ὅτι
 ᾧπταί τις μὲν ἔτη ἔξ ἢ ἐπτὰ ζήσασα. τίς γὰρ τούτων
 20 ἢ ἀπόδειξις; 48. ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου
 κισσὸν ἀναφύντα; γλαῦκες δέ, φησί, καὶ κόρακες ἑμέρας
 ἀδυνατοῦσι βλέπειν· διὸ νύκτωρ τὴν τροφήν ἑαυτοῖς b
 θηρεύουσι καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀκρέσπερον,
 καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφορεῖς
 25 εἶναι; τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί, τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς
 δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δὲ ὅτι παντοῖος ὁ ὀφθαλμὸς
 ἡθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγει·
 τοὺς μὲν γὰρ ἀλγαποὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα

1 τοῦτο οἶδε; καὶ K: αὐτῷ εἶδέναι A (ἔτη ἔξ. καὶ ὅτι C)
 5 βίωσαι C 18 δ' ἐτήρησεν K: διετήρησεν A; cf. litt. c 28
 ἀκρέσπερον A C: corr. Di 26 χαρωποί A: corr. C ὁ om. A, add. C

μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἦθη βελτίστους εἶναι.
 καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμούς,
 τοὺς δὲ ἐντός, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ἐντός
 ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δ' ἐκτὸς κακοηθεστάτους·
 οἱ δὲ μέσως, φησὶν, ἔχοντας ἐπιεικείς. εἶναι δὲ τινὰς 5
 καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέσους·
 ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀναιδεῖς δ'
 εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἡθῶν.
 μόνον τε ἀνθρώπου τῶν ζῴων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς
 ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα [ζῶα] ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς 10
 ἄφρυνας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρη-
 σθαί φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ σὺς καὶ ἐπὶ
 αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα·
 μαστοὺς δὲ οὔτ' ἰχθύν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας, δελφίνα δὲ
 μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἐνιοὶ δέ, φησὶν, ἐπὶ μὲν τῷ 15
 ἥπατι οὐκ ἔχουσιν χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς
 ἔλοψ καὶ συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδῶν.
 ἡ δὲ ἀμμία παρ' ὅλον τὸ ἐντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
 χολήν, ἰέραξ δὲ καὶ ἰκτίνος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς ἐν-
 τέροις· ὁ δ' αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ, 20
 περὶστερὰ δὲ καὶ ὄρνυξ καὶ χελιδῶν οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐν-
 τέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. 49. τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι
 καὶ τὰ ὀστρακόδεσμα καὶ τὰ σελαχῶδη καὶ τὰ ἐντομα
 πλείονα χρόνον ὀχεύειν. δελφίνα δὲ καὶ τινὰς τῶν
 ἰχθύων παρακατακλινομένους ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν 25
 μὲν δελφίνων βραδείαν τὴν μίξιν, τῶν δὲ ἰχθύων τα-
 χεῖαν. ὅτι ὁ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει τὰ ὀστά, καὶ
 κοκπομένων αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν.

6 μέσους C: μέσως A 7 ἀβεβαίους Schw: ἀναιδεῖς AC
 ἀναιδεῖς Schw: ἀβεβαίους AC 10 ζῶα om. C, del. K 12 δὲ
 φησι C 14 fort. ὄρνιθα

δελφίς δὲ ὄστᾶ μὲν ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σε-
 λάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δ' ἰχθύων . . .
 τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἐνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ. f
 εἶναι δέ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην
 5 ἡμέραν ζῆν. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ὡς τὸν ποτάμιον
 ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ ἐνυδριν. πάντα τε τὰ ζῶα
 δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα
 δ' ἐναιμά ἐστι, φησί, τῶν ζῴων ἢ ἄποδά ἐστίν ἢ δι-
 ποδα <ἢ τετράποδα>, ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας
 10 ἔχει πόδας ἄναιμά ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα
 τέτταρσι σημείοις κινεῖται· ἄνθρωπος μὲν β' ποσὶ καὶ
 χερσὶ, ὄρνις δὲ β' ποσὶ καὶ β' πτέρυξιν, ἔρχελυς καὶ
 γόγγρος δύο περυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν 354
 ζῴων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, ὡς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ,
 15 ὡς πλῆθικος· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζῴων δίδωσι καὶ
 λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν
 τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, ὄνος,
 βοῦς, τὰ δὲ ἀναρθρὰ ἐστίν, οἶον ὄφεις, ὄστρεα, πλεῦ-
 μονες. πολλά τε τῶν ζῴων οὐ κατὰ πᾶσαν ὥραν φαί-
 20 νεται, οἶον τὰ φωλεύοντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει
 οὐκ αἰεὶ φαίνεται, οἶον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

50. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν
 ὁ φαρμακοπώλης πάνομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπί- b
 κουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ
 25 ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγῶν
 τὰ πατρῶα ἐπὶ στρατείαν ὤρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ
 κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα
 ἀναπεπταμένον τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παρα-
 βαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις, οὐκ ὧν ἀφνής,

2 lacunam not. K 9 ἢ τετράποδα add. Mus 12 χερσὶ
 δύο Mus, potius δύο (β') χερσὶν ὄρνιξ A

καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα
 c δὲ ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκουρος εἴρηκεν κατ' αὐτοῦ,
 οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν
 τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ
 συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τάνδρος. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ 5
 ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν
 σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν
 γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα δ' ὑπ'
 ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὶ ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ 10
 τινὶ γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ὀρμησαί.
 d ἀγὰρ δέ, ἄνδρες συνδαιταλῆς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων
 λόγων τὴν ὀρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἤδη γαστρίζεσθαι.'

εἰπόντος οὖν τις οἶε παρασκευάζεσθαι τοὺς μα-
 γείρους διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἐστίασιν, ἵνα μὴ 15
 ψυχρὰ παρατιθῶσιν (οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν),
 ἢ Κύνουλκος ἔφη· 'κατὰ τὸν Ἀλέξειδος τοῦ κωμφο-
 διοποιοῦ Μίλκωνα (II 353 K)

ἐγὼ (φησιν) — — —

κἂν μὴ παραθῶσι θερμά. τὰγαθὸν Πλάτων 20
 ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
 τὸ δ' ἤδη πάντως ἡδὺν κἀκεῖ κἀνθάδε.

e οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ Σφαῖρον τὸν συσχολάσαντα μὲν
 Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετὰπεμπτον δὲ γενόμενον
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρίνων 25
 ποτὲ ἐν τῷ δειπνῷ παρατεθεισῶν ὀρνίθων ἐκτείναντα
 τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς ψεύδει
 συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐστόχως ἀποφήμασθαι εἰ-

16 οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι fort. poetae verba 20 ἐὰν
 A: corr. Mein 20. 21 πλάτωνα πανταχοῦ φησὶς A: corr. Grot 23
 ἀχαρίτως A: corr. Cas 28 fort. ἀποκρίνασθαι coll. Diog. L. 7, 177

πόντα οὐ τούτω συγκατατίθεσθαι ὅτι εἰσιν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὐλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δ' εὐλογον <κᾶν> ἄλλως
 5 ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων περιενεχθήτω, ἵνα κᾶν κατὰ τὴν ὄψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα [ἵνα] μὴ πάντα λαλῶμεν.⁷

51. καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν⁸⁵⁵
 ὁ Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαρμακίδου ἢ Αὐρῶν
 10 Μεταγένουσι λαμβετον (I 705 K).

ὥσπερ ἐπειδὴν δειπνῶμέν που, τότε πλείστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

ἄγῳ φημι ἐνδεῶς εἰρησθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον, πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλο-
 15 τίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσί φησιν ὅτι τῶν θαλασσίων
 20 ἰχθύων οἱ μὲν πετρατοὶ εἰσιν εὐφθαρτοὶ, εὐχυλοὶ, σμηκτικοί, κοῦφοι, ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθαρτότεροι, πολύτροφοι, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν πετραίων ὁ φύκης καὶ ἡ φνκίς, ἀπαλώτατα ἰχθύδια ὄντα, ἄβρωμα καὶ εὐφθαρτά ἐστιν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα κατὰ τόπους ὀλίγω διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλο-
 25 γοῦσι τῇ πέρκη· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἀπαλοὶ εἰσιν, ἄβρωμοι, εὐχυλοὶ, εὐπεπτοὶ· οἱ δὲ χλωροὶ (καλοῦνται δὲ καυλίνας) ξηροὶ εἰσι καὶ ἀλιπεῖς. αἱ δὲ χάνναι ἀπαλόσαρκοι, σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ

4 κᾶν add. Wilam 7 ἵνα del. K 9 Ἀρισταγόρου ante ἡ add. Dalecamp 19. 20 σμηκτικοὶ A 22 ὁ φνκην A: corr. Schw 22 ἄβρωμα et 26 ἄβρωμοι A: corr. Di

σκάρος ἀπαλόσαρκος, ψαθυρός, γλυκύς, κοῦφος, εὐπεπτος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὑποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγῶς θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας ποιητικῶς ἔχει. ἡ δὲ καλου-
d μένη κηρὶς ἀπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος· ὁ δὲ 5
χυλὸς αὐτῆς παχύνει καὶ σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφῶς εὐ-
χυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύτροφος, οὐρητικός· τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὐ-
πεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἀπαλάτερον
δὲ τὸ οὐραίου· φλέγματος δ' ἐστὶ δραστικός ὁ ἰχθύς 10
καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραιναί τῶν γόγγρων εἰσὶ
τροφιμώτεραι. ἡ δὲ λιμναία ἔγγελος τῆς θαλασσίας
ἐστὶν εὐστομωτέρα καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελα-
νούρφῳ ἀναλογεῖ ὁ χρύσοφρος. σκορπίοι δὲ οἱ πελά-
e γιοι καὶ κηροὶ τροφιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν τῶν ἐν 15
τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων. 52. σκάρος δὲ δριμύς,
ἀπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὐστόμαχος, οὐρητικός, οὐκ
ἄπεπτος, ταγηριστὸς δὲ δύσπεπτος. τρίγλη εὐστόμαχος
παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος, ἐφεκτικὴ
κοιλίας καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ἀνθρώκων· ἡ δὲ ἀπὸ τηγάνου 20
βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵματος ἐκυρι-
τικῆ. συνόδους καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γένους εἰσὶ,
f διαφέρει δ' ὁ χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτά-
μιος, καλλίων δ' ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος κα-
λεῖται μὲν καὶ μῦς, βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, 25
κιθάρου δ' ἐστὶ δυσπεπτότερος· δέγμα δ' ἔχει εὐστομον.
φαρὶς ἢ βελόνη (καλεῖται δὲ καὶ ἀβλεννῆς) δύσπεπτος,

3 σιτεῖται C 12 λιμνία AC: corr. Cas 16 τῶν μελάνων
Coraes, at cf. Ael. h. an. 17, 6 17 ἄβρωμος A ante οὐκ add.
Bondelet ὁ μὲν οὖν ἐφθός (sufficit ἐφθός μὲν) 19 παρα-
στούφουσα A: corr. C 25 σῦς (potius ὕς) Coraes βρωμώδης
AC 27 δὲ Di: γς A

ὑγρός, εὐκοίλιος. θρίσσα και τὰ ὁμογενῆ, χαλκίς και
 ἐρίτιμος, εὐανάδοτα. κεςτρεύς δὲ γίνεται μὲν και θα-
 λάσσιος και λιμναῖος και ποτάμιος. οὔτος δέ, φησί, κα-356
 λείται και ὀξύρυγχος. κορακίνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νεῖλου·
 5 ἦττων δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ και ὁ ἐφθὸς τοῦ ὀπτοῦ·
 οὔτος γὰρ και εὐστόμαχος και εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά,
 ἄστομος· κρείσσων δ' ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ και ἢ τῷ
 φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρὸν τι γὰρ και λευκόν, ἐτι
 δὲ και ἄβρωμον ἀνίησιν. ἰ γρύλλος ὁμοιος μὲν ἐστιν
 10 ἐγγέλει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἰέραξ σκληροσαρκότερος μὲν
 κόκκινος, τοῖς δ' ἄλλοις ὁμοιος· και ὁ κόραξ ἰέρακος
 σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ και ὁ ἀγνὸς καλούμενος
 ἢ και καλλιῶννμος βαρεῖς. βῶξ δὲ ἐφθὸς εὐπεπτος, b
 εὐανάδοτος, ὑγρὸν ἀνιείς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθράκων
 15 γλυκύτερος και ἀπαλώτερος. βάκχος εὐχυλος, πολύχυλος,
 εὐτροφος. τράγος οὐκ εὐχυλος, ἄπεπτος, βρωμώδης.
 ψῆττα, βούγλωσσοι εὐτροφοι και ἡδεῖται. τούτοις ἀνα-
 λογεῖ και ὁ δόμβος. λευκίσκοι, κέφαλοι, κεςτρεις, μυ-
 ξῖνοι, χελλῶνες ὁμοιοὶ εἰσι κατὰ τὴν προσφορὰν, τοῦ
 20 δὲ κεφάλου καταδεέστερός ἐστιν ὁ κεςτρεύς, ἦσσαν δὲ
 ὁ μυξῖνος, τελευταῖος ὁ χελλῶν. 53. θυννὶς δὲ και
 θύννος βαρεῖς και πολύτροφοι. ὁ δὲ καλούμενος
 ἀκαρῶν γλυκὺς ἐστι και παραστύφων, τρόφιμος δὲ
 και εὐέκκριτος. ἢ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἐστι και δύσπεπτος· c
 25 ὧν ἢ λευκὴ καλεῖται κωβίτις. και ὁ ἐψητὸς δέ, τὸ

1 ὑγρός corruptum: fort. ὑγρὸν ἀνιείσα cf. infra p. 356 b
 εὐκοίλιος A: corr. C 7 δ' ἢ Schw: δὲ A 8 και λευκόν cor-
 rupta putat Schw 9 ἄβρωμον AC 12 ἀγνός K: αγνας A lege-
 batur ἀγνος 13 ἢ και Mus: ηκη A fort. ἢ 14 εὐανάδοτος A
 εὐανάδοτον C: corr. Brodaeus 16 βρωμώδης A 17 ψῆτται ε
 18 γλαυκίσκοι et 19 κολωνες et 21 κδλων A: corr. Rondelet et
 Cas ex VII p. 306 e . 25 κιβωτίς A: corr. C

μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ. τῶν δὲ σε-
 λαχιῶν ὁ μὲν βοῦς κρεῶδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρεῖσσων ὁ
 ἄστερίας λεγόμενος· ὁ δὲ ἀλωπεκίας ὁμοίος ἐστὶ τῇ
 γεύσει τῷ χερσαίῳ ζῷῳ, διὸ καὶ τοῦ ὀνόματος ἔτυχε.
 καὶ ἡ βατὶς δὲ εὐστομος, ἡ δὲ ἄστερία βατὶς ἀπαλα- 5
 τέρα καὶ εὐχυλος· ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ
 βρωμάδης. ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὕσα τὰ μὲν κατὰ
 d τὴν κεφαλὴν ἀπαλά τε καὶ εὐστόμαχα ἔχει, ἔτι δὲ εὐ-
 πεπτα, τὰ δὲ ἄλλα οὐ· κρεῖττονες δὲ εἰσὶν αἱ μικραὶ
 καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἐψόμεναι. ἡ δὲ φῖνη καὶ αὐτὴ 10
 τῶν σελαχιῶν οὕσα εὐπεπτός ἐστὶ καὶ κούφη. ἡ δὲ
 μείζων καὶ τροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάγια
 φυσαδὴ ἐστὶ καὶ κρεῶδη καὶ δυσκατέργαστα πλεονα-
 ζόμενά τε τὰς ὄψεις ἀμβλύνει. ἡ δὲ σηπία καὶ ἐφο-
 μένη μὲν ἀπαλή καὶ εὐστομος καὶ εὐπεπτος, ἔτι δ' 15
 εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπυντικὸς ἐστὶν αἵ-
 ματος καὶ κινητικὸς τῆς δι' αἰμορροῖδων ἐκκρίσεως.
 e τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρόφιμος, καὶ μᾶλλον ἡ
 μικρά· ἡ δὲ ἐφθὴ σκληροτέρα ἐστὶ καὶ οὐκ εὐστομος.
 ὁ δὲ πῶλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δ' ἐστὶ 20
 καὶ δύσπεπτος· ὁ δὲ μείζων τροφιμώτερος. παρυγραίνει
 δὲ καὶ κοιλίαν ἐψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στόμαχον
 ἴστησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ τοῦ
 πολύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε (II 360 K).
 ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει 25
 ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
 f βολβούς μέγαν τε πουλύπουν ἰχθύς θ' ἄδρους.
 ἡ δὲ πηλαμὺς πολύτροφος μὲν ἐστὶ καὶ βαρεῖα, οὐρη-
 τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίῳ ὁμοίως

7 βρωμάδης A 15 fort. αὐτὴ μὲν 17 δι' αἰμορραγιῶν
 lemma 29 καλλυβίαι A: corr. Rondelet; fort. καὶ κυβίῳ

εὐκόλιος καὶ λεπυντική· ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς κα-
 λείται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῆ πηλαμύδι
 σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδῶν, ἡ τῶ πολυῦπφ ἔοικυα,
 ἔχει τὸ ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὐχροίαν ποιοῦν καὶ κινοῦν
 5 αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης· καὶ ὁ μείζων πρὸς-357
 ἔοικε τῶ χελιδονία κατὰ τὴν σκληρότητα, τὰ δὲ ὑπο-
 γάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεῖς εὐστομα καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ
 κοστὰι λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας
 δ' ἐπὶ ποσὸν βρωμώδης ἐστὶν καὶ ἀπαλώτερος τοῦ ὄρ-
 10 κύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος εἰρηκεν.

54. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἐδεστώων
 τῶν μειζώων φησὶν ἰχθύων γένος ὑπ' ὧν μὲν κα-
 λείσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσό-
 φρος καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ δυσκατέφ- b
 15 γαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφήν
 παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος, οἷον θύννων,
 σκόμβρων, θυννίδων, γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων, συμ-
 βαίνει τούτοις καὶ ἀγελαιῖς εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε
 καθ' αὐτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερό-
 20 μενα μᾶλλον ἐστὶν εὐπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ καρ-
 χαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελατὰ γένη τῶν ἰχθύων
 τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἠδείαν ἔχει (πίονα γάρ ἐστι),
 βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχεύεσθαι
 δύναται μάλιστα καὶ ἐστὶ τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη
 25 ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὅποιοι· τήκεται γὰρ τὸ πι- c
 μελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὄλον
 ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος,
 οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ ῥῖναι.

8 fort. κοστίαι cf. Hesych: κοστὰι A 9. 10 ολιμίον A:
 corr. ε 16 ἀλεπιδώτων Huetius 25 fort. καὶ ὅποιοι 28 aut
 λεπιδωτὸν scribendum aut participium supplendum

ταῦτα δε πάντα ἐστὶ μὲν εὐθροπτα, οὐκ εὐώδη δέ·
 καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ
 καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἐψομένων ἰχθύων·
 τὰ δὲ ὀπτώμενα χεῖρονα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος,
 οἷον πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, 5
 τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφρο-
 d δισιασμοὺς ἀρμόττουσιν. αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰσι πνευ-
 ματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν καιρὸς πνευμα-
 τώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται
 ἐψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν 10
 γοῦν ἔστιν οἷας ἀφίησιν πλυνόμενα· ταύτας οὖν
 ἢ ἔψησις ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός. μαλακῆς γὰρ τῆς
 πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἴονει πλύσις τις
 αὐτῶν γίνεται. τὰ δ' ὀπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρό-
 τητας· ἔτι δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρὰς 15
 e οὔσης κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίνεσθαι αὐτά. 55. ἀφύαι
 δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τᾶλλα ἔσων συγνα-
 τεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέψιν φυ-
 σῶδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφήν δίδωσιν ὑγρὰν. τῆς οὖν
 πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν 20
 ταχὺ πεπτομένων, τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῆ διαλυομένης
 (καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὐτὰς ἀκανθώδεις) ἐμπο-
 δισμὸς αὐτῶν ἐκατέρου γίνονται περὶ τὴν κατεργασίαν,
 εἶτα φύσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς
 f τροφῆς συμβαίνουσι. βελτίω δ' ἐστὶν ἐψόμενα, τῆς 25
 δὲ κοιλίας ἐστὶν ἀνωμάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλού-
 μενα πετραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπιοὶ καὶ ψῆτται καὶ τὰ
 ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσι τροφήν
 (εὐογκα δ' ἐστὶ καὶ τροφίμα καὶ πέττεται ταχέως καὶ

οὐκ ἐγκαταλείπει περιττώματα πολλά) πνευμάτων τε
οὐκ ἔστι περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν
ὄψον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς ἀρτυθέν· τὰ δὲ πετραῖα
καὶ τῇ ἡδονῇ ἀπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὁμοίον
5 ἔστι γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ
κόσσυφοι καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτ'
ἐκείνων, πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν ἔχει πλείω.
τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ' 358
ἔστιν ἐκείνων διὰ τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ
10 πλείους ἔχειν τῶν προειρημένων. χρῆ δὲ ἔαν μὲν τὴν
κοιλίαν βούληται τις ὑπάγειν, ἔβοντα διδόναι· μετρίως
δὲ ἐχούσης ὀπηθέντα γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς
οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα. 56. οἱ δὲ
τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμ-
15 βάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης
εἰσὶν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι
καὶ μᾶλλον πλουεὶς ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μὲν εἰσὶν b
ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφήν γίνονται χειρούς.
ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη
20 καὶ λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυ-
ματοπληγῆς εἰσὶν οἱ πλείους. περὶ δὲ τὰς ἀγχιβαθεῖς,
ἐν αἷς μὴ λίαν ἔγκειται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ
τούτοις εἴ που καὶ πόλεις σύνεγγύς εἰσιν, ἐνταῦθα δ'
ἔστι τὰ πλείστα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ
25 πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπέψιαν καὶ πρὸς τὴν τροφήν
τοῦ σώματος. δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρῦτατοι τῶν θα- c
λασσίων εἰσὶν οἱ μετεκβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς

8 ἀρτυθέντα A: corr. C 4 post ἡδονῇ add. διαφέρει
Schw 7 ἀπόλλυσιν A: corr. Mus 11 fort. ἐψηθέντα 14. 15
ἐμβάλλουσιν Mein 15 τενάγη Cas 20. 21 κυματοπληγῆς A:
corr. C 21 τοὺς (pro τὰς) et 22 οἷς (pro αἷς) C ἀγχιβαθεῖς
ἡόνας Wilam 22 fort. [ἐν] αἷς 25 πρὸς τροφήν C

τε ποταμούς και λίμνας, οἷον κεστρεὺς και συλλήβδην τῶν ἰχθύων ὅσοι δύνανται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως ἐν τοῖς ποταμοῖς και λίμναις βιοτενόντων ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναλόν ἐστι. και τῶν ποταμίων δ' αὐτῶν βέλτιστοὶ εἰσὶν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες οἳ τε πυροῦντες· οὔτοι γὰρ οὐ γίνονται, ἐὰν μὴ ποταμὸς ὀξὺς ἦ και ψυχρός, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψία.

d 57. ταῦτα και παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὄψω- 10
νησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ
γὰρ τὸν Ἀντιφάνου Πάρασιτον (II 87 K)

ἐγὼ περὶ τὴν ὄψωνίαν μὲν οὐ πάνν
ἐσπούδακ' οὐδ' αὐ συνέτεμον λίαν πάνν,
ὡς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου 15

τοῦ διαλάβοι κραιπάλην Ἑλληνικῶς,
ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φιλιχθὺς ὡς ὁ παρὰ τῷ
αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροί-
κων ἐστὶν [ἐνὸς] διασκευῆ. φησὶ γὰρ (II 38 K)·

e A. και μὴν ἐστιάσω τήμερον 20

ὕμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβῶν,
Πίστ', ἀργύριον. II. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φράζε δή, Φιλούμενε,

5 ὄψω τίνοι χείρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἕκαστον λέγε,
ἰχθὺν τίν' ἠδέως φάγοις ἂν; Φ. εἰς ἄγρον 25
ἦλθεν φέρων ποτ' ἰχθυοπάλης μαινίδας
και τριγλίδας, και νῆ Δί' ἤρρεσεν σφόδρα
ἡμῖν ἄπασιν. A. εἶτα και νῦν, εἰπέ μοι,

7 πυροῦντες non intellego 13 πάνν Cas: πάνν τι A reliqua
obscura 19 ἐνὸς del. Lehrs 23 φιλούμενον A: corr. Mein 26
ἦλθες A: corr. Mus 27 ἤρρεσαν Schw

- 10 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἦ·
 τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα f
 ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Α. τί φῆς, ᾧ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους, πῶς; Π. οὐς <ἄν> ἀνθρωπος φάγοι
- 5 δῆλον ὅτι· ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
 15 ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.
 ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας
 εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφανλίζων δὲ καὶ Ἐφίππος
 τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρῃ φησί (Π 282 K).
- 10 πακπία, βούλιε δραμῶν
 εἰς τὴν ἀγορὰν κἄτ' ἀγοράσαι μοι; Β. φράζε τί. 359
 Α. ἰχθῦς φρονοῦντας, ᾧ πάτερ· μὴ μοι βρέφη.
 Β. οὐκ οἶσθ' ὅτι ἡ τὰργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;
58. ἦδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν
 15 τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ
 περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ᾧδε (Π 258 K)
 ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελεῶς·
 ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. Β. φράζε, δέσποτα.
 Α. μὴ πολυτελεῶς, ἀλλὰ καθαρείως, ὅ τι ἄν ἦ,
- 20 ὀσίας ἔνεκ'· ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια· b
 5 κἄν κάραβός τις ἦ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει
 ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγγελύδια
 Θήβηθεν ἐνίον' ἐρχεται· τούτων λαβέ.
 ἀλεκτρούνιον, φάττιον, περδίκιον,

1 κἄν εἰ τις A: corr. Mus 4 πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι A πῶς
 οὐν ἀνθρωπος φάγοι A p. 313c: corr. Iacobs 5 Ἑκάτης A 313c
 ex priore fabulae editione 8 φίλιππος A: corr. C et p. 359d
 10 πακπία A: corr. Schw 11 καταγοράσαι A: corr. Mein
 13 ὅτι et ἐσθ' εἰς ἄγυρον A: corr. Heringa 18 ἅπαντα A:
 corr. Di φράξο δέσποτα A: corr. Cobet (fort. φράξ', ᾧ δέσποτα)
 19 καθαρείως A 19. 20 ὀτιανοησίας A: corr. Cas 22 ἐγγε-
 λίδια A 23 θήβημεν A: corr. Palmerius ἐκ τούτων AC:
 corr. Iacobs

- τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.
- 10 B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. B. πότερ' ἐπεμφέ τις;
A. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή· τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 5
- c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι
Δύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτενός-
μενον νεανίσκον φησὶν (II 436 K)·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα, 10
μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαντοῦ. B. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ
5 ἐπεξαπάτα με· τοὺς μὲν ἰχθύς μοι κάλει
d ἰχθύδι· ὄψον δ' ἄν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὄψάριον. ἦδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ. 15
59. ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε
Οὐλπικανέ, ἡ ὑμεῖς, γραμματικῶν παῖδες, εἰπατέ μοι
τινὶ ἐννοίᾳ ὁ Ἔφικπος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη·
τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν. 20
ἐγὼ γὰρ οἴομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν'.
καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην
ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύ-
e νασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκένοι τῷ ταῦτα
περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον 25
λαμποποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόν-
των τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (anth. l. p. 217 Bgk)·

1 ἐπέλθῃ A: corr. Pors 2 δέ γε Cas: λέγε A 3 κρες
A: corr. Cas 4 ἐθύσεν A: corr. Grot 11 θείῳ γε σαντοῦ
K 12 δαιμόνιε. πῶς A: corr. Hirschig 14 ἰχθύδιον A: corr.
Dawes δὲ ἐὰν A 16 haec mutila 26 ἀνδρῶν fort. delendum

- ἐσθλοί, κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθέων
 τῇ παιδί τ' ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
 ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅ τι τις χρήξει·
 δότ', ὄγαθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσίν
 5 5 ἔχει κορώνη· χᾶλα λήφεται χόνδρον·
 φιλεῖ γὰρ αὐτὴ πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
 ὁ νῦν ἄλας δούς αὐθι κηρίον δώσει. f
 ᾧ παῖ, θύρην ἀγκλινε· πλοῦτος ἦκουσε,
 καὶ τῇ κορώνη παρθένος φέρει σῦκα.
 10 10 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμειπτος ἢ κούρη
 κάφνειὸν ἄνδρα κᾶνομαστὸν ἐξεύροι·
 καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
 καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα καταθείη,
 θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις. 360
 15 15 ἐγὼ δ' ὄκου πόδες φέρουσιν, ὄφθαλμοὺς
 ἀμείβομαι Μούσησι πρὸς θύρησ' ἄδων
 καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλείονα τωνγεω.
 καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησίν·
 ἀλλ', ὄγαθοί, ἐπορῆξασθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ·
 20 δὸς ὧν, ἀναξ, δὸς καὶ σὺ πότνα μοι νύμφη·
 νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἐπαιτούση.
 τοσαῦτ' αἰείδω· δὸς τι καὶ καταχρήσει.
 κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνη ἀγείροντες, ὡς b
 φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνο-
 25 μάτων· καὶ τὰ ἀδόμμενα δὲ ἰπ' αὐτῶν κορωνίσματα

2 τοῦ ἀπόλλωνος AC 3 ἢ τ' ἄρτον ἢ τ' ἡμαιθον Mein
 fort. ἢ τί τις 4 τι add. Cas ἕκαστος Schw: ἕκαστος τις AC
 7 αὐθις AC 8 ἀγκλινε A: corr. C 10 γένοιτο A: corr.
 C κόρη AC 15 ὄκου Di με πόδε Haupt φέρουσιν Bergk
 ἰφθίμους Haupt, sed latet adiectivum ad Μούσησιν 16 μού-
 σαισι et θύραις A 17 πλείονα A τῶν αἰτέω Di et Mein
 20 δὸς ἀναξ δὸς A: corr. Bergk πολλά μοι A: corr. Ilgen
 22 τοιαῦτ' εἰδὼς A: corr. Mein

καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς ὁ Ῥοδιος ἐν Κορωνισταῖς. 60. καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγερός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θεόγνις ἐν β' περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν (FHG IV 514) γράφων οὕτως·
 εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι καλοῦσιν, 5
 ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἦλθ', ἦλθε χελιδῶν

καλὰς ὄρας ἄγουσα,

καλοὺς ἐνιαυτούς,

10

ἐπὶ γαστέρα λευκά,

5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

παλάθην σὺ προκίκλει

ἐκ πλοῦτος οἴκου

οἴνου τε δέκαστρον

15

τυροῦ τε κάνυστρον.

10 καὶ πυρῶν

ἅ χελιδῶν καὶ λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβῶμεθα;

εἰ μὲν τι δάσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,

20

ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέροθυρον

15 ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέραν·

d μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νιν οἴσομες.

ἂν δὲ φέρῃς τι,

μέγα δὲ τι φέροιο.

25

1 Ἀριστοκλῆς Bapp 9 ὄρας et 10 καὶ καλοὺς A C: corr. Hermann 12 κάπλι et μέλαινα A: corr. C 18 οὐ προκικλεις A C: corr. Herm 15 τυρῶ A: corr. C κάνυστρον A: corr. C 17. 18 καὶ πυρῶν αχελιδῶν A: corr. C, καὶ πύρανα χελιδῶν Bergk, πυρῶν fort. emendata lectio pro τυροῦ (τυρῶ A), sed numeri incerti 21 τὸ ὑπέροθυρον A C 23 μικρὰ γὰρ Bergk μιν A C 24 δὲ (pro δὴ) Di, αἱ κα δὲ φέρῃς Wilam ἂν δὲ φέρῃς Bergk 25 φέροις A C: corr. Bergk

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·

20 οὐ γὰρ γέροντες ἐσμεν, ἀλλὰ παιδιά.

τὸν δὲ ἀγερόν τούτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ
Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων·

5 61. ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυο-
λογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου,
ἣν εὐχθὺν εἶναι φησιν ὁ ἥδιστος *Ανγκεύς*. Ἐργείας
οὖν ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπῶν e

10 φησιν (FHG IV 406) ὡς ὅτι περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῶ
πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαίαν καλουμένην
καὶ ὕδατος ἐγκρατεῖς ὄντες χρόνον πολλὸν ἀντείχον
Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν
χρησμῶ τινι λελεγμένον ἕξειν τὴν χώραν, ἕως κόρακας

15 λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατήρῃσιν ἰχθύες φανῶ-
σιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἕσσεσθαι καὶ τὰ
πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἰφίκλος
πυθόμενος παρὰ τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια καὶ f

20 ἐφ' ὕδαρ, ᾧ ὄνομα ἴν Λάρκας, καὶ πίστευς πρὸς
αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης
καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὕδρεον ἔδωκε τῷ Λάρκα καὶ ἐκέλευσε
φέροντα τὸ ὕδαρ τοῦτο ἐγγεῖαι εἰς τὸν κρατήρα ὅθεν
τῷ Φαλάνθῳ φῶνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ

25 δὲ Ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆ-361
κεν. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορεύετο καὶ
ἐπὶ τὸν κρατήρα· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθύς εἶδεν, ὑπέλαβε

7 Ἐργείας (ἐργίας C) corruptum; Ἐρμείας Wilam Ἐρξείας
Vossius 10 Ἰαλυσία Diod. V 57 11 ἀχαιῖδα C 12 ὕδατος
K: δαιτὸς AC 13 πολιορκοῦντι om. A add. C 16 τὰ del.
Mein 28 ἐκγέαι AC: corr. Wilam

τὴν χώραν οὐκ ἔτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπεκηρυκεύσατο
 πρὸς τὸν Ἴφικλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελεθεῖν ἀξιῶν μετὰ
 τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἴφικλου ἐπι-
 τεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν ἱερεῖα
 καὶ τὰς κοιλίας ἐκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειράτο ἐξάγειν **6**
 χρυσίου καὶ ἀργύριον· αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἴφικλος διε-
 κώλυε. προφερόντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν ὄρκον ὃν
b ᾤμοσεν, ἑάσειν ἐξάγεσθαι ὃ τι κατὰ γαστρὶ αἰρῶνται,
 ἀντισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀποκομισθῶσιν,
 παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ τὰ ἱστία, **10**
 ὁμόσαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἐν
 ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρη-
 μάτων κατῶρυσσον ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν'
 ὕστερόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ
 Ἴφικλῷ κατέλειπον. ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ **15**
c τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πρᾶ-
 γματα οἱ Ἕλληνες· τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύ-
 ξηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς (FHG IV 481) 'τὰ περὶ τῶν
 ἰχθύων, φησί, καὶ τῶν κοράκων μόνοι ἤδεδσαν ὁ Φακᾶς
 καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ἐρασθεῖσα τοῦ **20**
 Ἴφικλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ τῆς τροφῆς
 ἐπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθύος ἀγαγεῖν καὶ ἐμβα-
 λειν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὕτη δὲ τοὺς κόρακας λευ-
 κάνασα ἀφήκεν.'

62. Κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὠροῖς (FHG 25
 IV 371) 'οὐ τὴν Ἐφεσον, φησί, κτίζοντες καὶ πολλὰ
d ταλαιπωρηθέντες ἀπορία τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαν-

6. 7 διεκώλυσε A: corr. C 7 προσφέροντος A: corr. C 8 κατὰ
 γαστρὶ A (γαστρὸς C): corr. K; videntur igitur Rhodii ipsam
 foederis formulam finxisse 25 ὄροις A: corr. Schw Creophyli
 dialectum ionicam (cf. ἔσσα et ἀγορῆ litt. e) non restitui

- τες εἰς θεοῦ ἠρώτων ὄπου τὸ πόλισμα θῶνται. ὃ δ' αὐτοῖς ἔχρησεν ἐνταῦθα οἰκίσειν πόλιν ἢ ἂν ἰχθύς δειξῆ καὶ ὕς ἄγριος ὑψηγήσεται. λέγεται οὖν ὄπου νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν Ἐπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς
 5 λιμὴν ἀλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν εἰς φορντόν, καὶ ἀφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ἣ ἔτυχε σὺς ἄγριος ὦν· ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θοροβηθεὶς ἐπέδραμε τοῦ ὄρους ἐπὶ πολὺ, ὃ δὲ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ πίπτει ἀκον-
 10 τισθεὶς ὄπου νῦν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναός. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφεσίοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἰκοσιν οἰκήσαντες, τὸ δεῦτερον [εἰκοσι] κτίζουσι Τρηχεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κορησσόν, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ ἀγορῇ ἰδρῦσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.
 15 63. τοιοῦτων οὖν ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε ἐξᾶκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε βόμβος καὶ κυμβάλων ἤχος ἔτι τε τυμπάνων κτύπος μετὰ ὠδῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὕσα ἐορτὴ τὰ
 20 Παρίλια μὲν πάλαι καλουμένη, νῦν δὲ Ῥωματα, τῆς πόλεως Τύχη ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντα ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ· ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες οἱ τὴν Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῆ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανὸς ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;
 25 εἰλάπιν' ἢ ἐ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·³⁶²
 (α 226).²

2 ἢ ἂν C: ἦντινα A, fort. ἢ ἂν σφιν 4 ἢ Ἐπέλαιος Di
 7 ἔτυχεν ὕς ε cf. v. 3 11 ἔτεα εἰκοσιν delete εἰκοσι v. 12
 Wilam (ἔτεα κα' Cas): ἔτεα τ' A 12 κτίζουσι τὴν πόλιν κατὰ
 τε τὴν Τρηχ. Wilam, sed Τρηχεῖα nomen Ephesi apud Steph.
 B. s. Ἐφεσος 19 παράλια AC: corr. Palmerius 25 εἰλαπί-
 νηγαμος A.

καὶ τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, 'ὦ λῶστε', ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, 'καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν, δεῖον εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν ἢ τι ἄλλο τῶν εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς Συβούρας ὄνομα 5
πριάμενος

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ (Aristias p. 563 N).
καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἄλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον
b ἀποδείξω σοι τὸ ὄνομα, ὦ φίλε Ἐπιτίμαιε. πάντας
γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν 10
κατέγνωσ, 'σαντὸν δ' ἀποφαίνεις κενώτερον λεβηρίδος'.
'Ἐπίχαρμος, ὦ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς μέμ-
νηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ἐστὶ τῆς Σικελίας
ἢ Ἰταλίας. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες
τὰ ἐν Πυθοὶ ἀναθήματα καὶ περὶ ἐκάστου λέγοντές 15
φασὶ καὶ τάδε (p. 242 L).

λέβητες χάλκιοι,

κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γὰρ μὰν ὑπαδέλοις

καὶ λωτε βαλλίζοντες σιοσσον χρῆμα εἶη.

c καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόμφῳ 20
φησὶν (fr. 27 Bo). 'κῆπειτα λαβὼν προῆξε, τοὶ δ' ἐβάλ-
λιζον.' καὶ πάλιν (fr. 28). 'βαλλίζοντες τὸν θάλαμον
σκατος ἐνέπλησαν.' ἄλλὰ μὴν καὶ Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι
φησὶ (II 333 K).

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . . ἀνθρώπων ὄρω 25

πλήθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν

ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνω

5 ἐκ γῆς σιβουρας A: corr. Cas 9 ἐπεὶ τιμαῖς A: corr.
Schw 11 κενώτερον A: corr. C 17 χάλκιοι A χάλκιοι IX
408d: corr. Ahr 19 extr. fort. χημάσαν 23 σκάτους A:
corr. Ahr 25 κώμων A: corr. Cas πλείστον suppl. Naber
26 προσιόντων, ὡς καλῶν Mein

νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόνω
 ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμὸν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θοιμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πετρά. d

οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοῦνομα καὶ ἀναπεμψασάμενος
 5 ἐξοίσω. 64. σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ καὶ τῶν
 Ὀμηρικῶν μεμνημένος τούτων (α 225)·

τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε
 χρεῶν;

εἰλάπιν' ἦε γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν,
 10 τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾶς, ἐγὼ ἐρῶ. κατὰ
 γὰρ τὸν Συρακόσιον ποιητὴν (Epic. p. 262 L)·

τὰ πρὸ τοῦ θυ' ἄνδρες ἔλεγον, εἰς ἐγῶν ἀποχρέω.
 τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν e
 οἱ παλαιοὶ εἰλαπίνας καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰλα-
 15 πιναστάς. ἔρανοι δὲ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων
 συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον.
 καλεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θιάσος καὶ οἱ συν-
 ιόντες ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ
 Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θιάσος, ὡς Εὐριπίδης
 20 φησὶν (Bacch. 680)·

ὄρῳ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον·
 καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. f
 τὰς δ' εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινο-
 25 μένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάξειν τὸ
 ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν
 τὸ ἀλαπάξειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα
 κατὰ τὴν λαφύξιν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας

4 fort. <καίμενον> καὶ 9 τάδε τ' A 16 εἰσαγωγαι AC
 (Eust. 1702, 6): συναγωγαι Eust. 1119, 12 18 συνθιασῶται
 AC: corr. Wilam 23 fort. θιούς 25 fort. λαπάττειν γὰρ cf. Hes

363 *Αἰσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* (Med. 193) *εἰλαπίνας* ἀπὸ τοῦ *λελαπάχθαι*. *λάπτειν* δὲ τὸ τὴν τροφήν ἐκπέττειν καὶ *κενοῦμενον* *λαγαρόν* γίνεσθαι· ὄθεν ἀπὸ μὲν τοῦ *λαγαροῦ* ἢ *λαγάν*, ὡσπερ καὶ *λάγανον*, ἀπὸ δὲ τοῦ *λαπάττειν* *λαπάρα*. *λαφύττειν* δὲ ἐστὶ τὸ *δαφιλωῶς* καὶ ἐπὶ πολὺ *λαπάττειν* καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ *δαπανᾶν* ἀπὸ τοῦ *δάπτειν* λέγεται· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ *δαφιλοῦς* ἐχεται. διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ *δάψαι* καὶ *δαρδάψαι*. Ὅμηρος (γ 259)

ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἴωνοι κατέδαψαν. 10
 b τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἣ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεδιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθην, τὸν δὲ τοῦτο δωρησάμενον θεὸν *Μεθυμναλον* καὶ *Αναλον* 15 καὶ *Εὐιον* καὶ *Ἴημον* προσηγόρευον, ὡσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννονν *Ἰλαρόν*. διὸ καὶ τὸ *δαίμονιον Ἰλεων* ἠξίουν γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες *ἰή ἰή*. ὄθεν
 c καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τοῦτο ἐπραττον ἱερὸν ἠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν Ἰλεων καὶ Ἰλαρόν ἔλεγον δηλοῖ 20 *Ἐπιππος* ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι *Ἐμπολή* περὶ *εταίρας* δὲ τινος λέγει (II 254 K)

ἔπειτ' ἄ γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
 τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἰδέωσ'
 ἐφίλησεν οὐχὶ συμπίεσασα τὸ στόμα
 ὡσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
 5 *χανοῦσ'* ὁμοίως· ἣ σε, *παρμευθῆσατο* 25

10 τὸν δ' ἄρα αλλα A 14 τὸν μὲν A: corr. C 15 τοῦτον AC: corr. Mus 23 *λυπουμένοις* A: corr. XIII p. 571 e 26 *πολέμιον* A p. 571 27 *χανοῦσ'* AC: corr. Mein ἣ σε A (ἣς ἐπαρμ. p. 571): ἣσε Mus, ἣσε Turnebus, ἐνυσε Kock

ἔποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως <τ'> ἀφείλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν ἴλεων.

65. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς δ
ὑποστησάμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἐορτὰς διέταξαν. ὄρων-
5 τες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὀρμῆς οὐχ
οἶόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ
συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίξειν
χρηῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύ-
σαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος
10 ἡγρούμενος ἦκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς
σπονδὰς μετὰ αἰδοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὀμηρος ε
γοῦν φησιν (γ 435)·

ἦλθε δ' Ἀθήνη

ἱρῶν ἀντήσουσα.

15 καὶ ὁ Ποσειδῶν (α 22. 25)

Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἑόντας,

ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς (Α 424)

χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
20 κἄν ἄνθρωπος δέ που παρῆ πρᾶσιμτος καὶ τῇ προ-
αιρέσει σπονδατος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων
ἢ καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν (p. 260 L)

ἀλλὰ καὶ σιγῆν ἀγαθόν, ὅκκα παρέωντι κάρρονες. f
ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν εἶναι
25 τὰς ἐορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διηγῶν. ὅθεν οὔτε
κατακλίνεσθαι παρα τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ 'δαίνυνθ'
ἐξόμενοι' (γ 471), οὔτ' εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' 'ἐπεὶ
ἔσπεισάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε
ἕκαστος' (γ 395). 66. οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς

θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους
 364 καὶ τοὺς οἰκειοτάτους καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις,
 λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναῖξί, κλαυθμυρίζουσι τοὺς
 οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ
 Ὀμήρου λέγοντες (B 881) 5

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τῶν τὸν Χεί-
 ρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νι-
 κόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅστις δὴ ποτε (I 198 K).

μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν 10
 b ἄχθου ὀρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνήρ τόδε φέξει·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλὸς τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκείνον.
 νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὄλωσ μέμνηται, τὰ δὲ ἐξῆς
 αὐτῶν ἐκμανθάνουσι, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον
 ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων [καὶ μεγάλων Ἐργων] 15
 πεπαρῶδηται·

ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
 ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
 χῶττι τάχιστα θύραξ' ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.
 c εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κατὰ τις εἶπε 20
 5 τῶν ξυμπινόντων ἠῆδη σύ; τί οὐχ ὑποκίνεις;
 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν; ὃ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
 τῶ κατακαλύοντι καὶ εὐθύς ἔλεξ' ἔλεγεία (Theogn.
 467)·

ἄμηνά μῆτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν 25
 μῆθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ. οὐ γὰρ ἐπ'
 οἶνοις

3 καλὰ μυρίζουσι A πλήττουσι C: corr. Cas 13 μέμνηται
 A: corr. Cas 15 cancellos posuit Di 16 παρῶδηται A: corr.
 Mein 19 χῶττι A: corr. Di θύρας A: corr. Cob 26. 27 ἐπ'
 οἶνοις nihili, fort. ἐτοίμως

- 10 τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;
 εἶτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν (Hes. op. 722)
 μηδὲ πολυξίνου δαιτὸς δυσπέμφελου εἶναι d
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη τε χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
- 5 67. καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
 καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
 ἐν τῇ Μέδῃ παρίστησιν (IV 161 M)
 εἴτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·
 ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον
 10 δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
 ἀύλητριδᾶς δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
 5 Μενδατον, Θάσιον, ἐγγέλεις, τυρόν, μέλι
 μικροῦ ταλάντου· γίνεται τὸ κατὰ λόγον e
 δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
 15 ἡμᾶς, εἴαν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
 τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν.
 10 πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
 ἐγὼ μὲν οὖν ἂν γε θεὸς οὐκ εἶασα τὴν
 ὀσφύν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε,
 20 εἰ μὴ καθήγισεν τις ἅμα τὴν ἐγγελην,
 ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν, εἰς τῶν συγγενῶν.
68. ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδοσίμᾳ τινα f
 δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδροεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων.
 Ἄλεξις γοῦν ἐν Τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησί (II 819 K)
 25 νυνὶ τέ με
 ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον

8 ὅμοια IV 146 d: ἅπαντα A 10 ἀγαπητῶν A: corr. p. 146
 12 ἐγγέλεις, Θάσιον Pors: non sufficit coll. p. 146, ubi ταύτας,
 Θάσιον, ἐγγέλεις 18 τὸ p. 146: τς A 16 ἀνελεῖν A: corr.
 Dobr 17 versum delendum putat Wilam 25 με Schw:
 μοι A νυνὶ γε τοι Mein

τῶν ἐνδοθεν κομοῦντ'. B. ἐκείθεν; μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τᾶλλα τοῦτ' ἔσται. A. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

καὶ Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ (IV 567 M).
365 *Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. B. ποι;* 5

A. ὅποι μ' ἐρωτᾶς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ἧς
τὰ πιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν· ἧς ἐχθρὸς πειν
κνάθους ἀκράτου μ' ἐβιάσω σὺ δῶδεκα.

οἶδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυ-
ρίδος δεικνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τοῦ- 10
των ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ οὕτως (I 159 K).

συσκευασάμενος δεικνον ἐς τὸ σπυρίδιον
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς ὠφελῆν.

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεικνον, ὅταν
b *τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δεικνον καὶ συνθεῖς εἰς σπυ-* 15
ρίδα παρὰ τινὰ δεικνήσων ἴη. σύνδεικνον εἰρηκεν
ἐπὶ συμποσίου Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου
(fr. 174 Tur). φησὶν γάρ· 'ἐκείνον ἐπὶ τὸ σύνδεικνον
κεκλημένον.' καὶ Πλάτων δ' ἔφη (symp. p. 172 b?)
'τοῖς τὸ σύνδεικνον ποιησαμένοις.' καὶ Ἀριστοφάνης 20
Γηροτάδῃ (I 429 K).

ἐν τοῖσι συνδείκνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλου.]

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐ-
δέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσιν Σύνδεικνον. καλοῦσι δὲ
τινα καὶ συναράγιμα δεικνα, ὡς Ἀλεξίς ἐν Φιλοκάλῳ 25
ἢ Νύμφαις (II 389 K).

c *κατάκεισο κἀκείνας κάλει.*

1 sic distinctit K 6 ὅποι Jacobs: οποι A 8 ἀκράτου μ'
Dobr: ἑκατον A (ἑκαστον Cas) 12 ἐς (εἰς) Runkel: ἐν A
18 πρὸς Ὀφελίαν Mein, sed potest verbum προσωφελεῖν fuisse
22 τοῖς A: corr. Brunck

συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
 κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.
 καὶ Ἔφριππος ἐν Γηρυόνη (Π 252 K)
 καὶ συναγώγιμον

5 συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ
 συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος Ἐμπιμπρα-
 μένη (IV 115 M)

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

10 εἶθ' ἐξῆς ἔφη·

ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον. d

μήποτε δὲ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον.
 τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μαν-
 δραγοριζομένη σημαίνει διὰ τούτων (Π 349 K)

15 ἦξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἄμα.

B. πῶς συμβολὰς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδαῖες
 καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γράϋ.

Ἀργεῖοι δ', ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φησιν Ἡγήσανδρος·
 γράφει δ' οὕτως (FHG IV 419): 'τὴν συμβολὴν τὴν εἰς

20 τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην Ἀργεῖοι
 χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν.'

69. οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμ-
 ματος τέλος εἰληφότος, ἔτατρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ κα-
 ταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῆ κατὰ τὸν

25 Ἐμπεδοκλέα λχθῦς ποτε γεγυέναι. φησὶ γὰρ ὁ φυ-
 σικός (v. 383 St)

ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κούρη τε κόρος τε,
 ἄμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἄλως ἔμπορος λχθῦς.

5 ἐπιπληροῦσιν A: corr. Cas 7 ἐν πιμπραμένῃ A 23. 24
 καταπαῦσαι A: corr. K, nam οὐκ ἀνάρμοστον ad τέλος refe-
 rendum 28 θάμνος AC: corr. Schneidewin

366 Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται (δ 213)
 ἐμοί τε καὶ σοί, ᾧ Τιμόκρατες. περινευχθέντων γὰρ
 κωλήνων καὶ τινος εἰπόντος εἰ τακεραὶ εἰσι, "παρὰ τίνι 5
 κείται τὸ τακερόν;" ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη. 'καὶ σίναπυ
 δὲ τίς εἰρηκε τὸ νᾶπυ; ὄρῳ γὰρ ἐν παροψίσι περιφε-
 ρόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν. οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λε-
 γόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποὶ
 Ἀθηναῖοι, μόνως δηλικῶς. Ἐπίχαρμος γοῦν ἐν Με- 10
 b γαρίδι φησὶν (p. 246 L): 'ὄρῳ, τυρίδιον, κωλεοί, σφον-
 δύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἔν.' καὶ ἐν Κύκλωπι
 (p. 243 L):

χορδαί τε ἀδὺ· ναὶ μὰ Δία χῶ κωλεός.
 μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ᾧ σοφάτατοι, ὅτι νῦν 15
 ὁ Ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, αἰεὶ ποτε ὄρῳ
 καλῶν. καὶ ἄλλας δὲ ἠδυσμένους ὄρῳ ἐν ἄλλαις παρο-
 ψίσι. ἀνηδύντων δὲ ἄλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ'
 οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις
 ἄλλος κύων (Π 66 K). 20

τῶν θαλαττίων δ' αἰεὶ
 c ὄψων ἐν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἄλλας.
 ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
 οἰνάριον, ἥδος νῆ Δί' οἰκίας τρόπον.
 B. πῶς ἥδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει 25

ΤΩΝ ΕΙΣ ἈΡΧΗ ΤΟΥ ΙΣ 2 γάρει δ' ἐφ' A 5 τακεροί
 ε (apud Cas), sed cf. v. 8 sqq et Photius s. v. κωλήν; oratio
 videtur mutila 6 σίναπι A: corr. Di 8 κωλεῶν Cas: κω-
 λήνων A 9 ἡμεδαποὶ Cas 11 ορεατηρηδιον A; ὄρῳ Cas
 (ὄρῳ Schw), τυρίδιον Mus 20 fort. ἄναλος (insuisus) κύων
 21 αἰεὶ A 22 ἄλλα A: corr. Schw 24 εἶδος A: corr. Schw, re-
 liqua vix sana 25 ποσειδος A: πῶς Cob ἥδος Kock

ἀπαξάπασιν ὄξυβάφω ποτηρίῳ.

ὄρῳ δὲ καὶ μετὰ ὄξους ἀναμειγμένον γάρον. οἶδα δὲ ὅτι νῦν τινὲς τῶν Ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὐτὸ κατασκευάζονται ὄξύγαρον.⁷

- 5 2. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ Ζαΐλος ἔφη· ἼΑρι-στοφάνης, ὃ οὗτος, ἐν Αἰμυλίας τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως (I 486 K).

Αἴμνος κυάμους τρέφουσα τακεροῦς καὶ καλοῦς. δ καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις (I 169 K).

- 10 τακεροῦς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι. σίνηπυ δ' ὠνόμασε Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν μὲν Θηριακοῖς οὕτως (v. 921 cf. p. 159 Schn).

ἢ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἢ ἐσίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς (fr. 70, 16 Schn).

- 15 σπέριματά τ' ἐνθάκνοντα σινήπυος. καὶ πάλιν (fr. 84 Schn).

κάρδαμ' ἀνάρινον τε μελάμφυλλον τε σίνηπυ.

Κράτης δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως ἼΑρι-στοφάνη παριστᾶ λέγοντα.

- 20 κᾶβλεπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέσπασε, 367
καθὰ φησι Σέλευκος ἐν τοῖς περὶ Ἑλληνισμοῦ· ἐστὶ δ' ὁ στίχος ἐξ Ἰππέων (631) καὶ ἔχει οὕτως· κᾶβλεψε νᾶπυ.⁸ οὐδεὶς δ' Ἀττικῶν σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἐκάτερον λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἶον νᾶφυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως.
25 ἀφυνὲς γὰρ καὶ μικρόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. σίναπυ δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὄπας ἐν τῇ ὁδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον ὅτι τὰς κόρας μύομεν. Ξέναρχος δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη (II 472 K).

1 ἀπαξάπασιν A: corr. Mus, sed totum versum non intellego 10 αὐτόθεν Schw coll. II p. 55b 11 σινηπι AC
17 κάρδαμον ἄρινον A: corr. Cas 20 καὶ βλεπε A

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι

b κακόν. τὸ θυγάτριόν γέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

ἀλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης
ἐν τοῖς περὶ Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ λέγων (I 429 K)· 5
καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν δῆματα;
εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἄλας;

3. ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα, καλὲ ἄνθρωπε, ζητοῦντι
συνεισευπορήσαμεν· σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος
εἰ παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἢ παροψίς κεῖται. ἐπὶ 10
μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἶδους
c τινὸς τοιοῦτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν Ἑορταῖς
οὕτως (I 609 K)·

ὀπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλείονων 15
εἴρηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τάδε (I 611 K)·

A. γυνὴ καθεύδουσ' ἔστιν ἀργόν. B. μανθάνω.

A. ἐργηγορίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες

αὐταὶ μόνον κρεῖττον πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν

ἢ τᾶλλα βεῖν οὐ γάρ τινες παροψίδες 20

d 5 εἰς', ἀντιβολῶ σ' ;

κὰν τοῖς δ' ἐξῆς δίδεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων
τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι (I 649 K)·

τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι·

βραχὺ γάρ <τι> τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ. 25

Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 436 K)·

2 γε K: τε A om. C σεσινάπικεν AC: corr. Dalec 6 δῆμα
A: corr. schol. Vesp. 1812 8 καλὲ Οὐλιανέ Wilam 19 αὐταί
A: corr. Mein κρεῖττους A: corr. Schw 20 B. βείνου γάρ
Wilam 22 fort. λεγομένων 25 τι add. Pors

πάσαις γυναιξίν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.¹

4. σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, ἄλλ' ἐγώ, φη-
σιν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιω-
5 πήσας·

πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν
κατὰ τὸν Πάριον Εὐῆνον (II 269 B⁴)

e

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει·

10 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·
'σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.'
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἷπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

5. ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἰρηκεν, ᾧ φιλότης Μυρτίλε,
15 (προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον) Ἀντιφάνης Βοιωτῆ f
(II 36 K)·

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνη (II 324 K)·

ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο

20 φέροντας εἰσὼ ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρούουσαν, οὐκ ἔτ' εἰς ἔμ' ἔβλεπεν.

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διο-
νύσῳ πρώτῳ (I 7 K)·

καὶ ταῦτα μὲν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

25 Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἰθωνι σατυρικῷ (fr. 7 N)·

368

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων
κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

1 τρόπον add. Mus 9 τοῦτο ἐθέλει A: corr. Stob. II 22 W
10 τούτοις Poll. 11 μέντοι αὐτὰ A: corr. Stob 15 Βοιωτῆ et 17
καλέσας Poll. 10, 88: καλέσασα A 19 ἴδε A: corr. Schw 21
κόσμῳ Bergk ἐμὲ βλέπον A: corr. Di 27 κατέφθα A: corr. C

- Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρομένω (II 449 K).
 παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω.
 τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.
- ἄμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ
 Παιδείας (c. 3, 4). φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· 'προσῆγεν 5
 αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώ-
 ματα.' καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν εἰς
 b Φερεκράτην ἀναφερόμενον (I 191 K) ἐπὶ ἡδύσματος ἢ
 παροψὶς κεῖται καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρε-
 φθορίας λέξεως (p. 19 Sch), ἐπὶ τοῦ ἀγγεῖου. φησὶ γάρ· 10
 νῆ τὸν Δί' . . . ὥσπερ αἱ παροψίδες
 τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
 οὓς ὁ καλετας ἀξιοῖ τοῦ μηθενός.
- Νικοφῶν Σειρήσιν (I 777 K).
 ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι. 15
- Ἄριστοφάνης Δαιδάλω (I 436 K).
 c πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του <τρόπου>
 ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.
- Πλάτων Ἑορταῖς (I 609 K).
 δπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες. 20
 περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον
 ποιεῖται. οἱ δ' Ἄττικοί, ὃ Συρατικὴ Οὐλίπιανέ, καὶ
 ἔμβαμμα λέγουσιν, ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ (I 735 K).
 ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν
 d ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται. 25
6. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὐπολις
 Ἀντολύω (I 269 K).

5 προσήγαγεν Xen 11 sqq. videntur cum obsoniis pa-
 rasiti comparari, inde v. 11 velut οὗτοι γ' supplendum et 13
 fort. αὐτούς δ' ὁ καλέσας ἀξιοῖ τ. μ. 15 ἀλλᾶς Bergk: ἄλλος A
 17 τρόπου add. Mus 24 μὲν γὰρ ἄρτος A teste Schw (ego
 uon notavi) μὲν ἄρτος C: ὁ μὲν γὰρ ἡδύς Jacobs

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθὺ τούροφου.

Εὐριπίδης Σκίρωνι (fr. 678 N).

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν.

ἀπο δὲ τοῦ κωλέα συνηρημένον ἐστὶν ὡς σικέα σικῆ,
5 λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτω
δευτέρῳ (1128).

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἦν ἐγὼ κατήσθιον,

καὶ ἐν Δαιταλεῦσι (I 450 K).

καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαὶ καὶ χναυμάτια πτε- 9
ρόεντα.

10

ἐν δὲ Πελαργοῖς (I 504 K).

κεφαλᾶς τ' ἀρνῶν κωλᾶς <τ'> ἐρίφων.

Πλάτων Γρυψίν (I 604 K). 'ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας'.

Ἀμειψίας Κόννη (I 672 K).

15

δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα,

κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ἡμίκραϊφ' ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγετικῶ (c. 5, 30). 'κωλῆν σαρκώδη, λα-
γόνας ὑγράς.' καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν
τοῖς ἔλεγείοις φησί (II 114 B⁴).

20

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πτον

ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν αἰοιδάων ἢ γένος Ἑλλαδικόν.'

7. ἐξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφε-
25 ρομένων ἡμεῖς ἐπισημανόμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ
γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν αἰεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν
νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς ἴππους τινὲς καλοῦσι, καὶ χοί-

1 τοῦ ῥόφου A: corr. C. F. Hermann 2 σκίρωνι A 3
νεκρῶν A: corr. Cas 12 τ' add. Bergk 22 ἀφίξεται AC:
corr. Karsten 23 αἰοιδῶν C fort. γάνος αἰοισπόλων — Ἑλλα-
δικῶν Bergk 27 πίπους Cas

3699ων καὶ τῶν περισπουδάστων φασιανικῶν ὀρνίθων.
περὶ λαχάνων οὖν πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ
τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγῆσομαι.

8. ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ τῶν
ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων (FHG IV 307) ὑπὸ Λακεδαι- 5
μονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ
Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 182 Schen) παρὰ Βοιω-
τοῖς γάστρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογ-
γυλίδας ζεκελίδας· Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς
b κολοκύντας ζεκελίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' 10
ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ἑξαφανίς, φησί, γογγυλίς, ῥάφους,
ἀνάρρινον ὅμοια· τὴν δὲ ῥάφυν Γλαῦκος ἐν τῷ
Ὀψαρτυτικῷ διὰ τοῦ π̄ ψιλῶς καλεῖ ῥάφυν. τούτοις
δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγο-
ρευομένη βουνιάς. Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) βου- 15
νιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα γογ-
γυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ βουνιάς. Νίκανδρος δ'
ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει (fr. 70 Schen)
γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς ἐφ' ἄλλως,
c ὄφρ' ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι. 20
βουνιάς ἄλλ' εἴσω ῥαφάνοις, εἴσω λαθαρωκοί.
γογγυλίδος δισση γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη
δ μακρὴ τε στιφρὴ τε φαίνεται ἐν πρασιῇσι.
Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν
'Ρήτορσιν (I 188 K) οὕτως· 25
κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνν.

4 περὶ Mus: μέρι A 6 γαστέρας A: cf. Hes. s. v 8
γαστέας A 9 ζεκελίδας C cf. Hes. s. ζέλινα 15 δὲ Schw:
μὲν A 19 κυλινδρῶι τησεφαλωσις A: corr. Cas 21 ῥάφανος
κεῖσθω Schneid 22 ἰδ' ἐκ IV p. 133d: δ' ἐκ A 23 τρα-
σιῆσι A: corr. p. 183 24 κηφισιακῶν A 25 οὕτως ὡς A:
corr. Mus 26 κηφισιακαῖσι A ὅμοια πνεῖ Wilam

Θεόφραστος δὲ (h. pl. 7, 4, 3) γογγυλίδων φησὶν εἶναι
 γένη δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ· γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδάωνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν
 τῇ ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 262) περὶ
 5 τὴν Δαλματίαν φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύ- d
 τους καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφ-
 νιος ἰατρὸς ἢ γογγυλῖς, φησὶ, λεπτυντικὴ ἐστὶ καὶ
 δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἐτι δὲ πνευματωτικὴ. κρείττων
 δέ, φησὶν, ἡ βοוניᾶς καθέστηκεν· γλυκύτερα γάρ ἐστι
 10 καὶ πεπτικώτερα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρό-
 φιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησὶ, γογγυλῖς μᾶλλον πέττεται,
 περιττώτερον δὲ λεπτύνει· ταύτης μνημονεύει Εὐβου-
 λος ἐν Ἀγκυλίῳ οὕτως (II 165 K)·

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

15 καὶ Ἀλεξίς ἐν Θεοφορήτῳ (II 325 K)·

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλῖς λεπτυντικώτερα ἐστὶ τῆς
 ἐφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὡς φησὶν
 ὁ Δίφιλος.

20 9. ΚΡΑΜΒΗ. Εὐδήμος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
 λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλου-
 μένης ἀλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινούσσης· τῇ
 δ' ἠδονῇ πρῶτην κεκρίσθαι τὴν ἀλμυρίδα. ἴφεται δ' f
 ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἐτι δὲ Κνίδῳ καὶ
 25 Ἐφέσῳ· ἡ δὲ λειόφυλλος ἀνά πᾶσαν, φησὶ, χῶραν
 γίνεσθαι. ἡ δὲ σελινουῖσσα τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν
 οὐλότητα· ἐμφερῆς γάρ ἐστὶ σελίῳ καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην πύκνωσιν· Θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει

δ αλματίαν A: corr. Dalec 16 ὀπτῆς C 22 σελινουσίης
 et 26 σελινουσία AC: corr. Mein 27. 28 haec mutila potius
 quam corrupta

(h. pl. 7, 4, 4)· τῆς δὲ ραφάνου (λέγω δὲ τὴν κράμβην) ἣ μὲν ἐστὶν οὐλόφυλλος, ἣ δὲ ἀγρία· Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεία ἐν Κύμῃ, ἐν δὲ Ἀλεξανδρεία πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπι ἐνι- 5
αυτὸν γλυκείαν ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος δ' ἐν Γεωργικοῖς (fr. 85 Schn.)·

- 370 λείη μὲν κράμβη, ὅτε δ' ἀγρίας ἐμπίπτουσα
σπειρομένης πολύφυλλος ἐνήθησε πρασιῆσιν 10
ἣ οὐλή καπυροῖσιν ὄραμνίτις πετάλοισιν
ἣ ἐπιφοινίσσουσα καὶ ἀύχηρηῆσιν ὁμοίη
δ βατραχέη κύμη τε κακόχροος, ἣ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσιν·
ἦν μάντιν λαχάνουσι παλαιόγονοι ἐνέπουσιν. 15
μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην
ἱερὰν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν τοῖς λάμ-
b βοῖς ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον (II 475 B⁴)·
ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Παυδώρη 20
Θαργηλίοισιν ἐγγυτον πρὸ φαρμάκου.
καὶ Ἀνάνιος δέ φησι (II 502 B)·

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
καὶ Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν (I 216 K) 'ναὶ μὰ τὰς 25
κράμβας' ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσῃ
(p. 224 L) 'ναὶ μὰ τὰν κράμβαν'. Εὐπολις Βάπταις

1 λέγει δὲ vel λέγων scribendum 9 λείη μὲ A 10 σπειρομένη A: corr. Wilam ἐνήθησαι A: corr. Schw 11 καπυροῖσιν Iac: καὶ τόριος A ὄραμνίτις Schneid: ὀθᾶμνίτις A 12 ηκαὶ ἐπιφ. A: corr. Cas fort. ἀύχηρηῆ συνομοίη 13 κύμη δὲ Schneid 21 θαργηλίοισιν A

(I 275 K) ἄνα μὰ τὴν κράμβην'. ἐδόκει δὲ Ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὄρκος· καὶ οὐ παράδοξον εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὁ ἄμνυον, ὁπότε καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὄρκον Σακράτους καὶ αὐτὸς ἄμνυε τὴν κάκπαριν, ὡς Ἐμπεδῶς φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν (FHG IV 408). 10. Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυλαῖς κράμβη παρεσκευάζετο ὡς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἐφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνη φησίν (II 251 K)·

10

ἔπειτα πῶς

οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει φινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας
Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
ὁ πᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους
ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαισμένην
πύγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνους
κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια
πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.
Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος
τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις (II 86 K)·

οἶα δ' ἐστὶν οἷσθα νῦν·
ἄρτοι, σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος οὐδ' ἡδύσμασιν
ἄρεια καταπεπασμέν' οὐδὲ θρυμματῖς
τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.

5 ἔμποδος A: corr. Mueller 14 τυρός A: corr. C, cf. II p. 65 c 19 ἐπιστρέφως AC: corr. p. 65 23. 24 οἷσθαγυναιτοσκοροδα A: νῦν K ἄρτοι Mein 26 καταπεπλησμενον δὲ A: corr. Jacobs θρυμματῖς A: corr. Cas

καὶ μὴν φαφάνους γ' ἔψουσι λιπαράς, ᾧ θεοί,
ἔτνος θ' ἄμ' αὐταῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ (II 544 K).

f ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθά,
ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία 5
ἀπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἑμοῖς βλίτοις
ὅμοια πράγματ' οὐδὲ ταῖς

ἅ θλασταῖς ἐλάαις.

Ἄλκατος Παλαίστρα (I 762 K).

ἦδη δ' ἦψε χύτραν φαφάνων. 10

Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς
ὀνομάζων φησί (I 792 K).

ὕψιπέταλοι τε κράμβαι συχναί.

11. ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος (h. pl. 7,
3714, 4) εὐχυλότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλι- 15
γοσπερμότερον καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. 'ἡ δὲ σευτλὶς
ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί.' διὸ καὶ Δίφιλος ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Ἡρωῖ δράματι (II 557 K) ἐπιτιμᾷ
τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ 'τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν'.
Εὐδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων δ' γένῃ φησὶν εἶναι 20
τεύτλων, σπαστόν, κανλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο
δ' εἶναι τῇ χροῇ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ
σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ
θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκξεστόν δὲ καὶ λαμβανόμενον
μετὰ νάπυος λεπτυντικώτερον εἶναι καὶ ἐλμίνθων 25
b φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν

2 θ' ἄμ' Cas: θαῦμ' A αὐτοῖς A: corr. Mein 5 πολλὰ
supsectum Meinekio σαρκίδια A: corr. Schw 6 βλίτοις Schw:
βαιτοις A 17 φησί non dixit hoc Theophrastus 19 τευτλίδας
Cas: τοῦ τάνας A C

οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δ' αὐτῶν καὶ τὰς ῥίζας εὐστοματώτερας καὶ πολυτροφωτέρας.

12. ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. 'οὗτος δριμύς ἐστι, φησὶν ὁ Δίφιλος, ἰκανῶς δὲ θρεπτικός καὶ εὐστόμαχος μέσως
6 διαχωρητικός τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρητι-
κὸς ἰκανῶς, διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ ὑπ'
ἐνίων φίλτρον καλεῖται.' Νουμήνιος δ' ἐν τῷ Ἀλιευ-
τικῷ φησι·

φύλλων δ' ὅσ' ἄσπαρτα τὰ τ' ἐρρίζωται ἀρούραις
10 χείματος ἢ δ' ὁπότεν πολυάνθεμον εἶαρ ἴκηται, c
ἀύχμηρην σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλίνου,
ῥάφιν τ' ἔμπεδον καὶ κανκαλίδ' ἀγροισῶν.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν (fr. 71
Schn)·

15 ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθύς, ἐν δέ τε ῥίζαι
πετραίου, σὺν δ' αὐτὸς ἐπανχμήεις σταφυλίνος,
συμφρεῖον σόγκος τε κινόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα
ἢ δ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται γάλα.

20 μνημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος. Φαι-
νίας δ' ἐν ε' περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· 'κατὰ δὲ τὴν d
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σήψ καὶ
τὸ τοῦ σταφυλίνου σπέρμα.' καὶ τῷ πρώτῳ δέ φησι·
'πετασώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπέλιψε φύσιν ἄν-

7 haec neque ex Halienticis neque ex Theriacis et fortasse
ne Numenii quidem 9 ὄσσασπαρτα A: corr. Cas 12 καὶ
ῥάφιν Di ἔμπέδιον Cas κανλίδα A: corr. Cas 15 ἐν δέ
τι καὶ et οὐδ' ἔτι ῥίζαι A: corr. Bernardus 16 πετρίον A:
corr. Schw επανχμειην A: corr. Cas et Schneid 17 συμφρεῖον A:
corr. J. G. Schneider 19 καλέεται A: corr. Di 21sq. sensus:
staphylini semen utile contra sepsis morsum coll. Nic. ther. 848
et quem Dalecampius attulit Dioscor. III 54 (59) 24 ἀνήησον
forma poetica, item paullo post μυηφόνον (coll. Nic. alex. 305)

νησον, μάραθρον, σταφυλίνος, καικαλῖς, κάνειον, κόριον, σκίλλα, ἦν ἐνιοι μυηφόρον.' ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσε ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον ὅτι καὶ Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως· 'δρακόντιον, ὃ ἐνιοι ἄρον ἄρωνια.' τὸν δὲ σταφυλίνον Διοκλῆς ἐν 5
 πρώτῳ Ἑγγεινῶν ἀσταφυλίνον καλεῖ. τὸ δὲ καρτὸν καλούμενον (μέγας δ' ἐστὶν καὶ εὐανξῆς σταφυλίνος)
 e εὐχλύτερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνου καὶ μᾶλλον θερμαν-
 τικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον,
 ὡς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ. 10

13. ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαι φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχλύτερον εἶναι τοῦ καρτοῦ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικόν, θρεπτικόν τε καὶ πνευματῶδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυ-
 - τικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαι φησι γηθυλλίδας. τοῦτο 15
 δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὐρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν
 Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως (Π 195 K).
 f οὐκ ἂν δυναίμην ἐμπαγεῖν ἄρτον τινά·
 παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
 ἔφουσαν αὐτὴν καταλαβῶν γηθυλλίδας. 20

οἱ δὲ τὸ γήθρον καλούμενον τοῦτό φασι εἶναι, οὗ μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ (I 373 K). ὅπερ ἐξη-
 • γούμενος δράμα Δίδυμος ὁμοίᾳ φησιν εἶναι τὰ γήθρα
 τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ γηθυ-
 λλίδας λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπί- 25
 χαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως (p. 253 L). ἐν δὲ σκόροδα

2 σκίλλα Wilam coll. Hesych. s. v: σιῶς A 3 φανίας A
 5 ἄρωνια corruptum 6 καρτὸν Mus: καρῶ A et lemma
 11 πράσιον A: corr. C 15 τηθυλλίδας A: τηθυλλίδας ἢ γη-
 θυλλίδας C 18 ἄρτον πάλιν K 20 ἔψευσαν A: corr. Dalec
 24 ἀμπελοπράσοις A: corr. C 24. 25 ἐπιθυλλίδας AC: corr.
 Dalec

δύο και γαθυλλίδες δύο.' Ἀριστοφάνης *Αἰολοσίκωνι* 372
 δευτέρῳ (I 393 K).

τῶν δὲ γηθύων

ρίξας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

- 5 Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθράκης
 (fr. 86 Fr) καὶ κιντῆσαι φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Ἀητῶ,
 γράφων οὕτως· 'διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ
 τῶν Θεοξενίων, ὅς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ
 Ἀητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. εἴρακα
 10 δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ
 τῆς στρογγύλης φαφανίδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Ἀητῶ b
 κούσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιντῆσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ
 τῆς τιμῆς τετυχηκένοι ταύτης.'

14. ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὄρα ποτὲ κολοκυν-
 15 τῶν ἤμιν περιενεχθεῖσῶν πάντες ἐθαυμάζομεν νεαρὰς
 εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὠραῖς
 ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς
 Ἀθήνας ἐν τούτοις (I 536 K).

- ὄψει δὲ χειμῶνος μέσον σικνούς, βότρους, ὀπώραν,
 20 στεφάνους ἰων,, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
 αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίλους, σχαδόνας, ἐλάας, c
 πύον, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
 5 ὕριστους δ' ἰδοῖς ἄννιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
 ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν,
 25 ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνικ' ἐστὶ τοῦνιαυτοῦ.
 . . . μέγιστον ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
 ὅτου τις ἐπιθυμῆ λαβεῖν. B. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον·

4 σκοροδόμητον A: corr. Toup 10 δὲ Wilam: τς A τι C
 15 ἐθαύμαζον A: corr. Di 20 βότρων, κρινῶν suppl. Pors 21
 ὠνετος A ὠντὸς C: corr. Di, sed diffido 22 χελιδόνα AC:
 corr. Pors 23 ὕριστους Pors 24 ἄγορσιν K 26 εἶπας (εἶπες
 Pors) post ἀγαθόν add. Cob, fort. τοῦτ' οὐ μέγιστον — λαβεῖν;

- 10 εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἔδαπανῶντο.
 ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἂν.
 A. κάγωγε ταῖς ἄλλαις πύλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν.
 d τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
 B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες υμᾶς, ὡς σὺ φῆς, τιητί; 5
 Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεπολήκας ἀντ' Ἀθηνῶν.
 ἐθανμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μὴνι Ἰανουαρίῳ
 ἐσθίοντες· χλωραὶ τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδί-
 δοσαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγγανον δ' οὔσαι τῶν συντεθει-
 μένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότεων 10
 ὄψαφτυτῶν. ἐξήτει οὖν ὁ Δαρήνσιος εἰ καὶ τὴν
 e χρῆσιν ταύτην ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς
 ἔφη· Ἴνικανδρὸς ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως σικύας
 ὀνομάζων τὰς κολοκύντας· οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς 15
 πρότερον εἰρήκαμεν· λέγει δ' οὕτως (fr. 72 Schn).
 αὐτὰς μὴν σικύας τμηγῶν ἀνὰ κλώσμασι πείραις,
 ἠέρι δὲ ξήρανον· ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,
 χεῖμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἄλις περιχανδέα χύτρον
 f πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες, ἔνθα τε μέτρια 20
 5 ὄσπρια πανσπερμηθὸν ἐπεγχεύησιν ἀλετρις.
 τῇ ἐνι μὲν σικύης ὄρμους βάλον ἐκπλύναντες,
 ἐν δὲ μύκην σειφᾶς τε κάλαι λαχάνοισι πλακείσας
 αὐλοτέροις καυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφαιοριζῆ·
 878 15. ΟΡΝΕΙΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολο- 25
 κύνταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις (οὕτως δ' εἰρηκεν

2 τοῦτον A: corr. Brunck χρήσας Pors: φῆσας A 3 δρῶν
 A: corr. Cas ἀθηναίων A: corr. Brunck 5 τιητί A, fort. τί,
 εἴ τι; certe deae verba non sunt 17 τμηγῶν A: corr. Schw
 20 ἀεργέες A: corr. Mus fort. ἐν δ' ἄρ' ἄμετρα vel μέτρα
 (hoc Cas) 22 κορμῶς Wilam 23 σειφᾶς A: corr. Schw
 24 οὐλοτέροις Dalec, αὐστέροις Wilam reliqua non capio

Ἀριστοφάνης ἐν *Δηλία* (I 592. II 48 K) τὰ σύγκοπτα
 λάχανα, κνιστὰ ἢ στέμφυλα), ὁ Μυρτίλος ἐφη· ἄλλὰ
 μὴν καὶ ὄρνιθας καὶ ὄρνιθια νῦν μόνως ἢ συνήθεια
 καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν ὀρῶ περιφερόμενον πλῆθος
 5 (καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ
 τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· καθάπερ
 τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίους εἶναι
 μαλλον'), ἀλεκτρούνας δὲ καὶ ἀλεκτροιδέας τοὺς ἄρ- b
 ρενας· τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ
 10 θηλυκῶς λεγόντων ἐπ' ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου
 τοῦ εἰδικοῦ, περὶ οὗ φησιν ἡ συνήθεια ὄρνιθας ἀνή-
 σασθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησι (β 181)
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' ἀγῆας ἡελίοιο.
 καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς (Ξ 290) ὄρνιθι λιγυρῆ· καὶ
 15 (I 323)·

ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δὲ τέ οἱ πέλει αὐτῆ.
 Μέλανδρος δ' ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ c
 τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως (IV 118 M)·
 20 ἄλεκτροῦν τις ἐκεκράγει μέγα. οὐ σοβήσεται ἔξω, φησί,
 τὰς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;· καὶ πάλιν·
 αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνις μόλις.
 ὄρνιθια δ' εἶρηκε Κρατίνος ἐν Νεμέσει οὕτως (I 50 K)·
 ἄλλα πάντ' ὄρνιθια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον
 25 ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. ὁ αὐτὸς Κρατίνος ἐν τῷ d
 αὐτῷ δράματι· ὄρνιθα φοινικόπτερον.· καὶ πάλιν
 (I 48 K)·

1 Ἀντιφάνης Mein κνηστὰ superscr. ἢ C 4 περιφερο-
 μένων A: corr. Cas 8 ἀλεκτροίδας AC: corr. K 11 ἰδικοῦ
 A: corr. Mein, reliqua male truncata 21 scrib. ὄρνις ἀφ'
 ἡμῶν 25 ὄρνιθα ἀλλὰ καὶ ὄρνιν A: corr. C

ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίνεσθαι μέγαν.
καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηγορίδαις (fr. 134 N)·

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβείροις (fr. 90 N)·

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. 5

Ξενοφῶν δ' ἐν δευτέρῳ Παιδείας (I 6, 89)· 'ἐπὶ μὲν
τοὺς ὄρνιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμαῖνι.' Μένανδρος

Διδύμαις (IV 104 M)· 'ὄρνεις φέρον ἐλήλυθα.' καὶ ἐξῆς
'ὄρνιθας ἀποστέλλει' φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλη-

θυντικοῦ ὄρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρ- 10

τύριον (litt. c)· ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι (fr. 28 B⁴)·

ἄυσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες

ᾧστ' ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

καὶ Εὐπολις ἐν Δήμοις (I 288 K)·

οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς μὲν ἐγγενῶν τέκνα 15

ὄρνις θ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρὶ;

16. τὸν δ' ἀλεκτρούνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι

καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατινὸς Νεμέσει (I 48 K)·

Ἀθήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος

ἀλεκτρούνογος μηδὲν· διοίσει τοὺς τρόπους, 20

ἐπὶ τῷδ' ἐπαύξουσ', ὡς ἂν ἐκλέψης καλὸν

f ἤμιν τι καὶ θανμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνισον.

Στράτις Ψυχασταῖς (I 728 K)·

αἱ δ' ἀλεκτρούνες ἅπασαι

καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε 25

καὶ τὰ μικρὰ ὄρνιθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (II 156 K)·

1 γίνεσθαι A 4 καβείροις A 8 διδυμαίς A 12 λύσαν
A: corr. Bgk 18 ὄρνιθας A: corr. ε ὑπερπταμένωι A: corr.
Di 15 κριοὺς A μὲν Wilam: με A 16 ὄρνεις A ὁμοίως A:
corr. Cas 19 εὐσχημόνως A: corr. Stephanus 21 ἐπαύξουσα
A: corr. Valcken

ὄγευομένους δὲ τοὺς κάπρους

καὶ τὰς ἀλεκτρούνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθη καὶ οἶδα τὸ
 δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώ-
 5 τοῖς, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε⁸⁷⁴
 περὶ αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ περὶ
 κωμωδίας (fr. 17 Koerke) γράφων ὧδε· 'Ἀναξανδρίδης
 διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσήλθεν ἐφ'
 ἵππου καὶ ἀπήγγειλὲν τι τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος. ἦν δὲ
 10 τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει
 ἀλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὦν τὸ ἦθος
 ἐποίει τι τοιοῦτο περὶ τὰς κωμωδίας· ὅτε γὰρ μὴ ^b
 νικῆῃ, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν
 καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ
 15 ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίων
 τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας.' λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος
 Ῥόδιος ἐκ Καμίρου. θαναμάξω οὖν πῶς καὶ ὁ Τηρέυς
 περιεσώθη μὴ τυχῶν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων
 τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δὲ ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς
 20 θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρούνα λέγων οὕτως (I 735 K)·

ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς

ἀλεκτρούνα τίκτουσαν ῥὰ πάγκαλα.

καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλω (I 435 K)·

ῥὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτροῦν.

25 καὶ πάλιν·

πολλὰ τῶν ἀλεκτρούνων βία

ὑπηνέμια τίκτουσιν ῥὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις διδάσκων τὸν πρεσβύτεν περὶ ὀνό-
 ματος διαφορᾶς φησι (665)·

1 verba corrupta 17 καμήρου 27. 28 ὑπηνέμια βίαι
 A: corr. Phot. s. v. ὑπηνέμια 28. 29 ὀνομάτων Wilam

νῦν δὲ πῶς με χρῆ καλεῖν;

B. ἀλεκτρούαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

d λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης
'ἱμερόφων' ἀλέκτωρ' ἔφη (fr. 80^b B⁴). Κρατῖνος Ὀραιοῖς
(I 91 K).

5

ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὄραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος
ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρον ἡμᾶς διε-
γείρει. οἱ δὲ Λωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ
τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν
εὐθείαν ἐκφέρει (fr. 26, 4 B⁴). 'ἀλιπόρφυρος εἶαρος
ὄρνις.' καὶ τὴν γενικὴν (fr. 67). 'οἶδα δ' ὄρνιχων
νόμως πάντων.'

17. ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον
e οὕτως καλεῖ ἐν Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ (p. 247 L).

15

δέλφακά τε τῶν γειτόνων

τοῖς Ἐλευσινίοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπάλεσα
οὐχ ἐκῶν· καὶ ταῦτα δὴ με συμβολατεύειν ἔφα
τοῖς Ἀχαιοῖσιν προδιδόμεν τ' ὤμνυέ με τὸν δέλφακα.
καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν
δέλφακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοῦνομα εἰπῶν
(II 266 K).

τοὺς μὲν ὄρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλι-
βάτους,

τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους,
λέοντας.

25

ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν τοῦνομα τάττει Ἀριστοφάνης

12 δι' ὄρνιχων A: corr. Hermann 17 ἔλευσινίους A cf.
hymn. Cer. 266 ἀπάλεσας A: corr. Petitus 18 ἔφη A 19
προδιδόμεν A 23 ὄρειονόμους Bergk ὕληβάτας C: ἡλι-
βάτους Mein 26 καὶ vel ἡ λέοντας Mein

Ταγηνισταίς (I 522 K) 'ἡ δέλφακος ὀπωρινῆς ἡτριαίων'.
καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν (v. 786)·

νέα γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἔξει μεγάλην τε καὶ παχέαν κήρουθράν.

5 ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά. 375

καὶ Εὐπολις ἐν Χρυσῶ γένει. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἔφη
(fr. 70^b B) 'ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ'. κυρίως δ' αἱ θήλειαι
οὕτως λεχθεῖεν ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι· οὕτως δὲ αἱ
μητραι καλοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐνθεν ἐτυμολογοῦνται.
10 περὶ δὲ τῆς ἡλικίας τοῦ ζώου Κρατίνος φησιν ἐν
Ἀρχιλόχοις (I 12 K)·

ἦδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν
φησὶ (p. 102 N)· τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἦδη συμπεπηγότα b

15 δέλφακες, τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἐνικμα χοῖροι. ἐνθεν τὸ
'Ὀμηρικὸν σαφὲς γίνεται (ξ 80)·

τά τε δμῶεσσι πάρεστι

χοίρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.'

Πλάτων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρρενικῶς
20 ἔφη (I 631 K) 'τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῆ'. ἦν δὲ καὶ
παλαιὸς νόμος, ὡς φησιν Ἀνδροτίων (FHG I 375),
τῆς ἐπιγονῆς ἔνεκα τῶν θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρό-
βατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· διὸ τα ἦδη τέλεια ἦσθιον·

ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι (ξ 81). c

25 καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἰέρειαν οὐ θύειν ἀμνήν
οἶδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δὲ τινα ἐκλι-
πόντων τῶν βοῶν, φησὶν ὁ Φιλόχορος (FHG I 394),
νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοῦς τῶν

b ἀλλ' ἔτραφεν A
corr. C (ὡς δελφύας)
25 ἀμνείων C

7 ἐφεσίη Mein 8 δελφύας A:
22 ἔνεκα τῶν ἐκατῶν θρ. A: corr. C

ξῶων, συνάγειν βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοίρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἴππῶναξ (fr. 40 B⁴).

σπονδῇ τε καὶ σπλάγγνοισιν ἀγρίας χοίρου.

d καὶ Σοφοκλῆς Ἐπιταυναρίους (fr. 211 N) 5

τοιγὰρ ἰωδὴ φυλάξει χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων (FHG III 188) 'εἰς Ἄσσον, φησίν, ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἄσσιοι παρέστησαν χοῖρον [ῥιον] ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσεως πήχεων, 10 ὄλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χροιά χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ἀνείσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἐνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας.' Αἰσχύλος δέ φησιν (fr. 302 N).

e ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον 15

τόνδ' ἐν νοτοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

καὶ πάλιν (fr. 303 N).

λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος·

ὁ χοῖρος ἔψου μῆδὲ λυπηθῆς πυρί.

20

καὶ ἔτι (fr. 304 N).

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,

ἢ πολλὰ μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακά,

δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω· κάτω.

f ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλιέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου 25
(fr. 23 Koeske).

18. περὶ δὲ ὑῶν ὅτι ἱερὸν ἔστι τὸ ξῶον παρὰ

1 συναγαγεῖν C 4 ἐν σπονδῇ A: corr. Di ἀγρίας A
6 ἰωδὴ Mein χοῖρον ὥστε δεσμίων Cas 7 ante Ptolemaei
locum supplenda fere haec: οἱ δὲ καὶ τὸν ἄρρενα χοῖρον κα-
λοῦσιν . . 10 ῥιον om. C 16 δοθοῦντι Di 17 βέλτερον
Barney 28 μ' Pors: γ' A

- Κρησὶν Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ
Κυζίκου φησὶν οὕτως (FHG IV 289)· ἔμυθενουσιν ἐν
Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνωσιν ἐπὶ τῆς Δίκτης,
ἐν ἣ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία. λέγεται γὰρ ὡς³⁷⁶
5 ἄρα Διὶ θηλήν ὑπέσχεον ὕς καὶ τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ
περιοιχνεῦσα τὸν κνυξηθμὸν τοῦ βρέφους ἀνεπαίστου
τοῖς παριουῖσιν ἐτίθει. διὸ πάντες τὸ ζῶον τοῦτο
περίσεπτον ἡγοῦνται καὶ οὐκ ἄν, φησί, τῶν κρεῶν
δαίσαίντο. Πραῖσιοι δὲ καὶ ἱερὰ ῥέξουσιν ὑί, καὶ
10 αὕτη προτελὴς αὐτοῖς ἢ θυσία νενόμισται· τὰ παρα-
πλήσια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ
περὶ τελετῆς (FHG III 8). πεταλίδων συῶν μνημονεύει
Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Αἰθῶνι σατυρικῷ λέγων
οὕτως (fr. 8 N) ἑπεταλίδων δέ τοι συῶν . . . μορφαῖς
15 ταῖσδε πόλλ' ἐπάϊον'. πεταλίδας δ' αὐτὰς εἰρηκε μετα-
φέρων ἀπὸ τῶν μόσχω· οὗτοι γὰρ πέτηλοι λέγονται
ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. παρα-
πλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένῃ ἐν Ἀντερινύι
(fr. 25 Hi) τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε μεταγαγῶν
20 καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἱ οὕτως ἐκλή-
θησαν ἦτοι ἀπὸ τοῦ λαρινεῦσθαι (ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι.
Σώφρων (fr. 106 Bο)· ἑβόες δὲ λαρινεῦνται) ἢ ἀπό-
τινος κόμης Ἡπειρωτικῆς Λαρίνης ἢ ἀπὸ τοῦ βουκο-
λοῦντος αὐτάς· Λαρίνος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.
- 25 19. εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ
μὲν ἡμισυ κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον, τὸ
δὲ ἡμισυ ὡς ἄν ἐξ ὕδατος ἠψημένον τακερῶς, καὶ

2 sqq. ionicam dialectum non restitui 6 περιχνεῦσα τὸν
κνυξισμόν A: corr. C 7 παροῦσιν A: corr. Eust 773, 16 (non C)
8 οὐκ ἄν K: οὐς A 10 αὐτῇ A: corr. Schw ενόμισται A:
corr. C 19 μετάγων C

πάντων θαναμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα φρονῶν ἐκείνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη· ἄλλα μὴν οὐδὲ τὴν σφαγὴν ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδειξάι ὅπου ἐγένετο ἢ πῶς αὐτοῦ ἢ γαστήρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρνίθια ὑπο- 5
 d γαστρίων τε μέρη χοιρείων καὶ μήτρας τόμους καὶ τῶν ῥῶν τὰ χρυσᾶ, ἐτι δὲ ὀρνίθων ἄσπερες αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέες' (com. inc. IV 606 M) καὶ τὰ ἐκ τῶν σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα καὶ μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν 10 αἰδοῦμαι' (Eur. Or. 37) τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἡδέως αὐτοῖς χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγγραφεὺς Πάξαμος (FHG IV 472) τῶν ἰσικίων μέμνηται. καὶ οὐ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οὖν ἐπιδειξάτε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ἐξ ἡμισείας μὲν 15
 e ἐστὶν ὀπτός, ἐφθός δὲ κατὰ θάτερα.' ἐτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων ὁ μάγειρος ἔφη· ἄλλ' ἢ νομίζετέ με ἕλαττον πεπαιδευῆσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων περὶ ὧν οἱ κωμωδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσειδίππος μὲν ἐν Χορευούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς 20 μαθητὰς τάδε (IV 521 M)·

20. μαθητὰ Λεύκων οἱ τε συνδιάκονοι
 ὑμεῖς· ἅπας γὰρ ἐστὶν οἰκιστος τόπος
 ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
 πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ 25
 f 5 ἀλαζονεία· το καθ' ὄλου δὲ τῶν τεχνῶν
 ὄψει σχεδόν τι τοῦθ' ἡγούμενον.
 ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θάρακ' ἔχη

6 χοίρων A: corr. C 7 γαστέρας C 8 πλέας (om. C) Schw
 9 ἐκ σαρκῶν C 24 λαλεῖν Cas: ἀλλεῖν A 26 ἀλαζονεῖαι A
 27 ὄψεις δ' ἔχοντι A: corr. Pors fort. σχεδὸν πασῶν σὺ

- φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
 ἐφάνη Βριάρεως· ἂν τύχη δ', ἐστὶν λαγώς.
- 10 ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
 πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ,
 5 κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλωῶν, 377
 ἔπιτῆξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἄληθινὸν
 σαντὸν παραβάλλῃς, καὶ προσενδαρῆς ἄπει.
- 15 Ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
 καὶ τὰ στόμια γίνωσκε τῶν κεκλημένων.
- 10 ὥσπερ γὰρ εἰς τὰμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
 τοῦτ' ἐστίν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
 διακουοῦμεν νῦν γάμους· τὸ θῦμα βοῦς·
- 20 ὁ διδοὺς ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων· b
 τούτων γυναῖκες ἰέρειαι Θεῶ, Θεῶ,
 15 κορυβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή·
 ἰππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
 μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

καὶ περὶ ἐτέρου δὲ μαγείρου (ὄνομα δ' ἐστὶ Σεύθης)
 ἰ αὐτός φησιν ποιητῆς οὕτως (IV 523 M):

- 20 ἰδιώτης μέγας
 αὐτοῖς ὁ Σεύθης· οἶσθας, ᾧ βέλτισθ', ὅτι c
 ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐθὲν δοκεῖ.
 οἱ πολέμιοι πάρεσιν· ὁ βαδὺς τῇ φύσει·
- 5 στρατηγὸς ἔσθη καὶ τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
- 25 πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
 κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος· εἰσελήλυθεν,

3 et 6 ἂν AC 5 καλωῶς AC: corr. Grot 6 ἐπιτῆξ'
 A ἔπειτ' ἤξεν C: corr. Cas 7 παραβάλλῃς C 11 ἂνεν A:
 corr. C 14 τῇ Θεῶι Θεῶι A: corr. Wilam, cf. Dittenb. syll.
 13, 39 21 σενήθης A οἶσθα A: corr. Pierson 24 ἔσθηκεν
 καὶ AC: corr. Cas 26 πίνει AC: corr. Grot

- ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικῶς
τὸ δειπνον, ὄρμηξ μεστός, ἐκκεκαυμένος,
10 τηρῶν πὸτ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει·
ὄχλου τοιοῦτου φαίλιαν ἡθροισμένην.
- d 21. ὁ δ' ἐν τοῖς Εὐφρονος Συνεφήβοις μάγειρος 5
ἀκούσατε οἶα παραινέει (IV 492 M):
ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῆς,
οὐκ ἔστι παῖζειν οὐδ' ἂ μεμιάθηκας ποιεῖν.
ἐχθρὸς κενιδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
κωβιὸς ὄλωσ γὰρ ἦπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί· 10
5 ἐγκέφαλος ἡλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς, ἀπλῶς
εἶναι δίκαιον, οἱ δὲ νῦν βαδίζομεν 15
e 10 εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
ἐμὸς εἶ μαθητῆς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἰ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, 20
15 ἀπόλωλας. εἶσω πάραγε· καὶ γὰρ αὐτὸς οὔτωσι
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.
- f 22. μέγας δέ ἐστι σοφιστῆς καὶ οὐδὲν <ἦττων> τῶν
ιατρῶν εἰς ἀλαξονεῖαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μά-
γειρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε (IV 482 M)· 25
οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἢ τέχνη,

1 προσηλπικῶς A: corr. C 2 ἐκκεκαυμένος AC: corr. Cob
3 ὁπότε (sic) κατὰ χεῖρας Cob 4 φαίλιαν A: corr. Mein
11 ὁ κέφαλος (antea οὐγκέφαλος) Mein 14 αἰτήσῃς A: corr.
Di 15 οὐ A: corr. Di 21 latet interpolatio. 22 προσ-
έρχεσθ' A 23 ἦττων add. Cas 24 ἀλαξονεῖαν A

ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν, Δημόλε,
ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
εἶναι μάγειροί φασιν οὐθὲν εἰδότες·

5 ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμάλνεται.

6 ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, 378

ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδὸθ', ἔτερόν σοι τυχόν

10 φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς <μόνοι>

10 ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
ἐγὼ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. ΔΗ. τί φῆς;

Α. ἐγώ; τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σφάζομεν
τὸ Σίλωνος· οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. b

15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν . . .

15 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν.
περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.

20 ΔΗ. ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε;

20 Α. οὐκ, ἀλλ' ἐν ὄσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, c
ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον.

ΔΗ. Ἀπολλων, ἐργῶδές <γ'>. Α. ἄκουσον, ὦγαθέ·

25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρῶτιστα μὲν

25 περὶ τῶν μετεώρων τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις
καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον πότε
ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν

1 et 5 ἂν A 2 πέπανται AC: corr. Pors 9 μόνοι add.
Cas (μόνον Grot) 12 ἐγὼ Mein 14 et 15 post 16 trans-
ponit Hirschig 14 ΔΗ. βαβαί add. Mein 19 fort. με et
γε transponenda 28 γ' add. Di

ἐπάνεισι κὰν ποιοισίν ἐστι ζῳδίοις.

- d 30 τὰ γὰρ ὄψα, φασί, πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὄλης συντάξεως
ἐτέραν ἐν ἐτέροις λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὄραν ἰδὼν 5
τούτων ἐκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται,
35 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τιντλάζεται.
πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἰσως
ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
ΔΗ. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Α. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω· 10
τοῦπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
e 40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
ἐστίν, μεγάλην χρεῖαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κάκει διαφορὰν
εἶωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα. 15
τί οὖν ἔτι σοι δίδειμι τὰ στρατηγικὰ

- — —
45 ἔχω γε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
ἀπανταχοῦ μὲν ἐστὶ κὰν πάσῃ τέχνῃ,
f ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὡσπερ ἡγείται σχεδόν. 20
τὸ γὰρ παραθεῖναι κάφελειν τεταγμένως
ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
50 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δειπνον καὶ πότε
εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν 25
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
τὰ δ' ὄλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα...

2 φασί om. C, del. Mein 4 ἐτέροις Mein: ἀνοτοῖς AC
6 προσήκει A: corr. C 11 τοῦπτάνιον AC καταβάλλεσθαι A:
corr. C 12 λαμβάνειν AC: corr. Cas 15 ἐψοῦσιν AC: corr.
Dobr 16 τί οὖν Cas: τοιοῦτον A om. C lacunam not. Di
27 δὴ suppl. Mus

55 ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται 379
μαθήμασιν. ΔΗ. τίς δὴ τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

23. καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξειδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος
5 οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε (Π 351 K)

οὐκ ἴστε ταῖς κλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐχ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκε, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεται τις, ἂν καλῶς χρωῖνται, μερῖς.

10 5 B. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ καὶ μὲ τὸν ξένον μαθεῖν. b

A. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοῦψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχη
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ἀφέλησε τὴν τέχνην·

15 10 ἂν δ' ὑστερίκη τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ᾧστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.

B. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.

20 15 A. ἐσθήκαθ' ὑμεῖς· κάεται δ' ἐμοὶ τὸ πῦρ· c

ἤδη πικνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἶθρα, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἄμα
καὶ τὴν τελευτήν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὀρώμενος.

25 24. Εὐφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἀν-
δρες δικασταί, (δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ' ἂν

2 σιγῶντι παραδ. K 3 fort. καὐτὸς 7 οὐκ ἀρχ. A:
corr. Bothe 10 // οἶον A: corr. Pors 12 τοῦψον Pierson:
τούτον A 13 κρινῶν Heimsæth 19 B. add. Mein 22
οἶσθ' ὃ γίν. A: corr. Petavius 25 βραχέως A

καλεῖν, ἀναμένων τὴν ὑμετέραν τῶν αἰσθητηρίων κρίσιν)
 ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρον
 d πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ
 αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν
 καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς ἐμνήσθη τοιούτου 5
 ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω παρασκευάζων. λέγει
 δ' οὖν οὕτως (IV 486 M).

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
 διὰ τὸ νοεῖν αἰεὶ τι καὶ ψυχὴν ἔχειν
 ἄπει γεγονῶς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας 10
 ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μηνί, πολὺ νεώτατος.
 e 5 Ἄγρις Ῥόδιος ᾧπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρω,
 Νηρεὺς δ' ὁ Χίος γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς,
 θρίον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηναίων Χαριάδης,
 ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρῶτῳ Λαμπρία, 15
 ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὐθνὸς φακῆν,
 10 ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν Ἀρίστων πόρους.
 οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
 γεγόνασιν ἡμῶν ἐπὶ δεῦτεροι σοφοί.
 f ἐγὼ δ' ὄρων τὰ πολλὰ προκατειλημμένα 20
 εὔρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα
 15 μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
 ὑπ' ἐμοῦ δ' ὄρων σὺ τοῦτο προκατειλημμένον
 ἴδιον ἐφεύρηκας τι καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.
 πέμπτην ἔθνον ἡμέραν οἱ Τήνιοι 25
 πολλοὶ παρόντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,

18 sqq. hoc ordine legendi videntur: 18. 17. 14. 16. 15
 14 οριον et ἀνθηγων A: corr. Cas 17 fort. Ἀρίστων (sic Cas)
 vel Δισαρίων σπάρους 19 ἡμῖν Herw 25 οἰτινι οἱ A: corr.
 Mus 26 γέροντες A: corr. K

- 20 λεπτόν ξριφον και μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ 880
Λύκω κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
 ἐτέρους πορίσασθαι δὴ ἐρίφους ἠνάγκασας·
 τὸ γὰρ ἦπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων
 5 καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθῶν
 25 ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
 πολὺν ἐποίησας θόρυβον· οὐκ εἶχεν νεφρόν.
 ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῆ. b
 ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
 10 τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ . . .
 30 πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
 λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὗρηκας τέχνην.
 χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
 δὴ ἐχθρὸς ὤμους εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας
 15 και πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες. ἠσθόμην·
 35 ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. c
 25. μή τις τούτων τῶν δευτέρων ἐπὶ σοφῶν ὀνομα-
 σθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χοίρου, πῶς και
 τὰ ἐντὸς πεπλήρωται και τὸ μὲν ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ,
 20 τὸ δὲ ἐφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν ἄσφακτος; δειομένων οὖν
 ἡμῶν και λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, 'οὐκ ἐρῶ,
 φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας
 (Dem. cor. 208) και πρὸς ἔτι τοὺς ἐν Σαλαμίνι ναυ-
 μαχῆσαντας.' ἔδοξεν οὖν πᾶσι διὰ τὸν τηλικόνδε ὄρκον d
 25 μὴ βιάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' ἄλλο δέ τι τῶν πα-
 ραφερομένων τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν. και ὁ Οὐλίπιανὸς

2 τότε λευκῶ κρεῶν A: corr. Pors, fort. τότε σοί, Λύκε, κρεῶν 4 κοπομένων A: corr. Cas 6 τῷ νεφρῷ et 7 νεφρῶ Dobr 7. 8 'οὐκ ἔχει ν.', ἔλεγον Schw, sed v. 8 corruptus 9 πάνυ A: corr. Tyrwhitt post v. 10 hoc requiro ita etiam tertium haedum mactare coacti sunt 13. 14 despero 26 το . . χεῖρας A: corr. Cas

ἔφη· 'μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, οὐδεὶς
τινος γεύσεται πρὶν λεχθῆναι ποῦ κείται τὸ παραφέρειν·
τὰ γὰρ γεύματα ἐγὼ οἶδα μόνος.' καὶ ὁ Μάγνος ἔφη·
'Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι (I 511 K)·

τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

5

ε Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις κατακοινότερον κέχρηται
λέγων (fr. 20 Bo)· 'παράφερε, Κοικία, τὸν σκύφον
μεστόν.' καὶ Πλάτων δ' ἐν Λάκωσιν ἔφη (I 621 K)
'πάσας παραφερέτω.' Ἄλεξις Παμφίλῃ (II 360 K)·

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἀμάξας...

10

περὶ δὲ τῶν γευμάτων ἂ σαντῶ προὔπιες ὦρα σοι λέ-
γειν, Οὐλπιανέ. τὸ γὰρ γεῦσαι ἔχομεν ἐν Εὐπόλιδι
ἐν Αἰξί (I 260 K)·

τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών·

15

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς Ἐφιππος, ἔφη, ἐν Πελαστῇ
(II 261 K) 'ἐνθ' ὄνων ἵππων τε στάσεις καὶ γεύματα
οἴνων.' Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις (II 45 K)·

οἴνογενστέ, περιπατεῖ

ἐν τοῖς στεφάνοις·

20

26. ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη· 'λέξω τοίνυν ἀγῶ
οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν (Ar. Nub. 961), ἀλλ' εὔρεσιν ἐμήν
(ἵνα μὴ ὁ ἀύλητῆς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὐβουλος
ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδα ἔφη (II 184 K)·

381

ἀλλ' ἠκούσαμεν

25

καὶ τοῦτο, νῆ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς
<ὄσ> ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπεται,
ὡς φασιν, ἀύλητῆς παρ' ὑμῖν.

7 περίφραξ A: corr. Dalec 9 περιφερέτω A: corr. Soh
13 παρ' Εὐπόλιδι Di 17 ὄνων ἵππων στάσεις Wilam 27 ὄσ'
add. Schw 28 φησιν A: corr. Grot ὁ ἀύλητῆς A

Φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις φησίν (I 784 K).

ὃ τι ἂν τύχη

μάγειρος ἀδικήσας, τὸν ἀύλητὴν λαβεῖν
πληγᾶς)

- 5 περὶ ἡμιόπτου καὶ ἡμιέφθου καὶ ἀσφάκτου γεμιστοῦ
χοίρου. ὁ μὲν χοῖρος ἐσφάγη ὑπὸ τὸν ὄμιον σφαγὴν
βραχεῖαν', καὶ ἐπέδειξεν. ἔπειτα ἀπορρεύσαντος τοῦ b
πολλοῦ αἵματος πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαι-
ρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἐξαιρέσεις, ᾧ σταμυλῆθραι
10 δαιταλεῖς) διακλύσας ἐπιμελῶς οἴνω πολλακίς ἐκρέμασα
ἐκ ποδῶν. εἶτα πάλιν οἴνω διέβρεξα καὶ προεψήσας
μετὰ πολλοῦ πιπέρεως τὰ προειρημένα χυανμάτια ἔβυσα
διὰ τοῦ στόματος, πολλὸν ἐπιχέας ζωμὸν εὖ πάνυ πε-
ποιημένον. καὶ μετὰ ταῦτα περιέπλασα τοῦ χοίρου
15 τὴν ἡμίσειαν, ὡς οραῖτε, ἀλφίτοις πολλοῖς κριθῆς ἀνα-
δεύσας αὐτὰ οἴνω καὶ ἐλαίῳ. ἔπειτ' ἐνέθηκα κριβάνῳ c
ὑποθεῖς τράπεζαν χαλκῆν ἐστάθευσά τε τῷ πυρί, ὡς
μῆτε κατακαῦσαι μῆτ' ὄμιον ἀφελεῖν. καὶ τῆς φορίνης
ἤδη γενομένης κραμβαλέας εἰκασα καὶ τᾶλλο μέρος
20 ἠψῆσθαι ἀποβαλὼν τ' αὐτοῦ τὰ ἄλφιστα οὔτω φέρων
ὑμῖν παρέθηκα. 27. τὴν δ' ἐξαιρέσεις, ᾧ καλέ μου
Οὐλπιανέ, Διονύσιος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὀμο-
νύμοις τῷ δράματι οὔτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον
πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον (II 425 K).
- 25 ἄγε δὴ Δρόμων νῦν, εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν d

• 1 φιλυλλαιος A 5. 6 περὶ — χοίρου fort. in lemmatis locum
revocanda 9 verba σταμυλῆθραι δαιταλῆς videntur Aristophanis
esse, cf. litt. a 11 προεψήσας AC: corr. Cas 18 πολλὸν ἐπιχέας
ζωμὸν iambographi fragmentum totamque praetera descriptionem
ex poetarum frustulis compositam esse vidit Mein πάνυ A: μάλα C
15 κριθῶν C 25 δρόμων A: corr. Mus

- ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
 φανερὸν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
 νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
 5 εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατὰτρεχε,
 ἀριθμῶ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε. 5
 τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγγεον.
 ἰχθὺς ἀδρὸς πάρεστι· τάντός ἐστι σά.
 10 κἄν τέμαχος ἐκκλίνης τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,
 εἰς ἃν ἔνδον ᾤμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν. 10
 ἐξαιρέσεις καὶ τᾶλλα τὰκόλουθ' ὅσα
 οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
 περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
 15 εἰς αὔριον σὲ κάμει ταῦτ' εὐφρανάτω.
 λαφυροπώλη παντάπασι μεταδίδου, 15
 τὴν πάροδον ἴν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν·
 τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
 ἐμὸς εἰ μαθητῆς, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
 20 μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.
 f 28. πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον 20
 ἐπὶ τε τῷ ἐτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς τέχνης
 περιεργίᾳ ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Δαρήνσιος ἑκα
 πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐμμανθάνειν τοὺς
 μαγείρους ἢ ἄπερ παρά τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὃς
 ὑπὸ πλοῦτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου 25
 Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐμμανθάνοντας τοὺς
 882 μαγείρους φέροντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν (Tim.

5 τηρουσσης A 6 τὰ κρέα A: corr. Cas 9 ἐκκλίνης
 suspectum 10 ὅταν δ' ἔξω A: corr. Schw 12 οὐδὲ ἀριθμὸν
 A: corr. Di 14 εὐφρανα τῷ A: corr. Grot., sed praestat
 ταῦτά γ' εὐφρανεῖ, ut τῷ ad versum seq. pertineat 15 velut
 τῷ δ' αὐ θυρωρῷ 26 ἐμμανθάνειν Wilam

p. 17a) 'εἰς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ᾧ φίλε
 Τίμαιε, ποῦ τῶν χθῆς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἐστια-
 τῶρων;' ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο 'ἀσθένειά τις αὐτῶ
 ξυνέπεσεν, ᾧ Σώκρατες.' διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου
 5 τὰ πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς
 εὐωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκείνον
 ἄνθρωπον ὁσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν κα-
 θαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἐστιάσεις. οἱ
 δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμανθάνοντες οὐκ
 10 ὀλίγην ὑμῖν θυμηδίαν παρέχουσιν.' καὶ ὁ παῖς ἐπὶ b
 τῇ μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθεὶς 'τί τοιοῦτον εὐρήκασιν,
 ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπιμετρίους ἐμαντὸν
 ἄγω οὐ μεγαλαυχούμενος ἐπ' ἐμαντῶ; καίτοι καὶ ο
 πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναδησαμένων
 15 Κόροιβος ὁ Ἥλετος μάγειρος ἦν καὶ οὐχ οὕτως ὀγκύλ-
 λετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος
 ἐν τῷ Φοινικίδῃ, περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθω-
 μένος (IV 546 M):

29. σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
 20 εἶληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς c
 ὄσ' ἂν λέγη συνίημι· καινὰ δῆματα
 πεπορισμένος πάρεστιν. ὡς εἰσῆλθε γάρ,
 5 εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα
 'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.'
 25 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία

7 ἄνθρωπον del. 5, fort. recte 7. 8 καθαρῶν A: corr.
 C 12 ἐπὶ μετρίοις Cas, vix graece 21 ὄσ' A, sed o ex wo
 correctum, ὄσ' C: ὦν Dobr cf. p. 659 b, ubi ὦν λέγει corrupte
 A κενὰ AC: corr. p. 659 26 delendum putat Wilam

- d 10 ἔστι κατάλοιπον μέροπας ἐπὶ δειπνον καλεῖν.
 'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὄλωσ;'
 οὐκ οἶομαι γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμην·
 ἦξει Φιλίνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην· 5
- 15 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἰς μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεὶς παρέσται, φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἰς;'
 σφόδρ' ἠγανάκτησ' ὥσπερ ἠδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
- e 'σὺν ἄρα θύεις ἐρυσίχθον;'
 οὐκ, ἔφην ἐγώ. 10
- 20 'βοῦν δ' εὐρυμέταπον;'
 οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε. 'μῆλα θυσιάζεις ἄρα;'
 μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὐ, οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'.
 'οὐκουν, ἔφη, τὰ μῆλα πρόβατα;'
 <μῆλα πρόβατα; > οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι. 15
- 25 ἀγροικότερός εἰμ' ὥσθ' ἀπλωῶ μοι διαλέγον.
- f "Ὀμηρον οὐκ οἶσθα λέγοντα;'
 καὶ μάλα ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὦ μάγειρ',
 αὐτῷ λέγειν. ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο,
 πρὸς τῆς Ἑστίας; 'κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε
 καὶ τὰ λοιπὰ μοι.' 20
- 30 'Ὀμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
 'οὕτω λαλεῖν εἰωθα.' μὴ τοίνυν λάλει
 οὕτω παρ' ἔμοιγ' ὦν. 'ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας .
- 383 δραχμὰς ἀποβάλλω, φησί, τὴν προαίρεσιν;
 τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο.' τοῦτο δ' ἔστι τί; 25
- 35 'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκάς λέγεις;
 'πηγὸς πάρεστι;'
 πηγὸς; οὐχὶ λαικάσει,

2 οὐδὲ εἰς AC 7 οὐδὲ εἰς παρέσται AC 9 δαιτυμόνας
 AC: corr. ε 10 σὺν Wilam: οὐδ' AC θύει A: corr. C 14
 suppl. Cobet 17 "Ὀμηρος C οἶσθα AC: οἶσθας Di, fort. Ὀμηρος,
 οὐκ οἶσθ', ἔλεγε ταῦτα 18 βούλει τω A: corr. Cas et Coraes
 21 διανοῆ C 27 λενας εἰ A: corr. Coraes

ἔρεϊς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
 'ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ, φησ'. ἄλας φέρε.'
 τοῦτ' ἔστι πηγός; 'ἀλλὰ δεῖξον χέρινα.'

40 παρῆν. ἔθνευ, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα

5 τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἰς ἤκουσεν ἄν,
 μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς, ὥστε με b
 τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίον
 σκοπεῖν ἕκαστα τί δύνανται τῶν ρημάτων,

45 πλὴν ἰκέτενον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν

10 ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ
 ἐπεισεν ἢ Πειθῶ μὰ τὴν Γῆν οἶδ' ὅτι.

30. περιεργον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μα-
 γείρων γένος περὶ τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα.
 λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι 'γόνυ κνήμης

15 ἔγγιον' καὶ 'περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην'. ἐπιτι- c
 μῶντες δέ τινι φασιν μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν.
 ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρα
 τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν
 Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε (II 341 K):

20 ἦψε, μούδοκει,
 πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον, ΓΑ. ἠδὺ γε.

Α. ἔπειτα προσκέκρικε. ΓΑ. μηδὲν φροντίσης·
 ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;

5 ΓΑ. ὄξος λαβῶν ἦν εἰς λεκάνην τιν' ἐγγέας d
 25 ψυχρόν, ξυνιεῖς, εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
 εἰς τοῦξος ἐνθῆς· διάπυρος γὰρ οὐσ' ἔτι
 ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα καὶ ζυμουμένην

1 fort. σαφέστερόν τ' ἔρεϊς 7 φίλιτα A: corr. Mus fort.
 βιβλίον 8 ἕκαστον Cob 9 ἰκετενωγ' A: corr. Pors 10
 τάχα Mein 20 μοι δοκεῖ A: corr. Hirschig 21 τιν' ὄψον
 δελφάκειον A: corr. Di, ὄψον τι πνικτόν Kock 26 ἐνθεις A:
 corr. Dobr

- ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
 10 σομφάς, δι' ὧν την ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
 τὰ κρέα δ' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
 ἔγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
A. Ἀπολλων, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλανκία, 5
 ο ταυτὶ ποιήσω. Γ.Α. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
 15 ὅταν παρατιθῆς, μανθάνεις, ἐψηγμένα.
 ἀτμὲς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται
 ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι καταφαγῶν.
A. πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα 10
 λογογράφος ἢ μάγειρος. ὀ λέγεις οὐ λέγεις·
 20 τέχνην δ' οὐνεδίξεις.
 31. καὶ μαγείρων μὲν ἄλλης, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καὶ
 f τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρενθυόμενος
 λαρυγγίση τάδε (IV 108 M)· 15
- οὐδὲ εἰς
 μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διεφύγεν·
 ἱεροπρεπῆς πῶς ἔστιν ἡμῶν ἰ τέχνη.
 ἐγὼ δ' ὑμῖν, κατὰ τὸν ἠδιστον Δίφιλον (II 570 K),
 παρατίθημ' ὄλοσχερῆ 20
 ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυκτον, ὠνθυλευμένον,
 χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὄλα,
 δούρειον ἐπάγω χῆνα τῶ φουσήματι.
- 384 32. ΧΗΝ. περινεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων
 χηνῶν περιττῶς ἐσκευασμένων ἔφη τις 'οἱ χῆνες 25

2 εἰσδέξεται Mein 3 τὰ κρέ' ἠδὲ' ἔσται κοῦκ Ιαο 4
 ἐγχυλα A 9 ἀνωμαλίσει corr. Scaliger fort. εἰσι κατ' ὀροφήν
 vel ἀτμὲς (Schw) — εἰσιν διαλαθῶν 10 πολλῶν τ' A: corr.
 Cas 22 περιφορεῖνα A: corr. Di 23 δουρειον A intellege
 anserem ita tumidum (i. e. saginatum) ut anser Troianus (i. e.
 aliis inclusis animalibus gravidus, cf. Macrobian. sat. 3, 13, 18)
 esse videatur

σιτεντοί'. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς 'ὁ δὲ σιτεντὸς χῆν παρὰ
 τίνι;' πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος· 'Θεόπομπος μὲν
 ἔφη ὁ Χίτος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς (FHG I 281) κἀν τῇ
 τρισκαίδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Λά-
 5 κωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἴγυπτίους
 χῆνας καὶ μύσχους σιτεντούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ
 κωμωδιοποιὸς ἐν Βάγκαις φησὶν (II 417 K)·

ἀλλ' εἴ τις ὄσπερ χῆνα ἔτρεφέν μοι λαβὼν
 σιτεντόν.

10 καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι b
 (fr. 58 R)·

[ὡς] καὶ σιτεντὸν χηνὸς ὁμοῦ σκευάζε νεοτόν,
 ὅπιτόν ἀπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἰ λέγειν, ὁ περὶ
 15 πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἤξιῶται παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἦπατα.
 ὅτι γὰρ χηνοβοσκὸς οἶδασι μάρτυς Κρατῖνος ἐν
 Διονυσιαλέξανδρῳ λέγων (I 26 K)· 'χηνοβοσκοί, βου-
 κόλοι.' Ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς
 20 εἶρηκεν (ο 161)· 'αἰετὸς ἀργῆν χῆνα φέρων.' καὶ (ο 174)·

ὡς ὄδε χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ. c

καί (τ 536)·

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσι
 ἐξ ὕδατος.

25 χηνείων δὲ ἡπάτων (περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ
 τὴν Ῥώμην) μνημονεύει Εὐβουλος ἐν Στεφανοπάλσι
 λέγων οὕτως (II 199 K)·

8. 9 χῆνα σιτεντόν λαβὼν | ἔτρεφέ με Di, fort. ἀνέτρεφέ μοι
 12 ὡς del. Schw σιτεντοῦ A: corr. Ribb σκευάζει A: corr.
 Schw 20 ἀρπιν χῆνα A 24 debebant plura exscribi ut
 genus masculinum appareret 26 εὐπολις A: corr. Cas στε-
 φανοπάλσι A

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις·

33. ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων.
μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρῶβυλος ἐν Ψευδνοποβολιμαίῳ
(IV 568 M)·

d εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος. 5
B. ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον λέγω
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεωκάκκαβος. κρέα δ'
ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους ἐν
ζωμῷ γεγλυκασμένα. 'λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης 10
<φησὶν> ὁ γραμματικὸς (p. 219 N) 'Αχαιοὺς', ὁ Μυρ-
τίλος ἔφη. 'Ἀντικλείδης δ' ἐν ἡ' Νόστων (fr. 8 M)
'ἐν δελπνῷ, φησὶν, μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων
e ἔξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖσθαι μαθῶν τις τὸ μέλλον γί-
νεσθαι ἔφη' 15

ὦ Χιοί, πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα μηδὲ μένειν βοῦν·
ἀναβράστων δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης
Γόησι οὕτως (I 691 K)· καὶ ὄρχεις ἦσθιον, οὓς
καὶ νεφροὺς ἐκάλουν· Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει 20
Γναθαίνης τῆς ἐταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων
λέγει (IV 468 M)·

f ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἦκ' ὄρχεις φέρων
πολλοὺς. τα μὲν οὖν γύναια τᾶλλ' ἠκλίετο,
ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα . . . 25
'καλοὶ γε, φησὶν, οἱ νεφροί, νῆ τὴν φίλην
Δήμητρα.' καὶ δὴ ἀρπάσασα κατέπιεν,

δ εἰσῆλθον A: corr. Cas 6 λέγω A: γ' ἐγὼ Mus, fort.
οὐκ ἐγὼγ' ἂν κατέλιπον 11 φησὶν commode magis quam
necessario add. Cas 19 lacunam not. Di 24 ἠκλίετο C
ἀκλίετο superscr. η A 25 ἀναγελάσασ' ἄμα Mein

ᾧσθ' υπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.'

34. εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἡδιστα γεγρονέναι καὶ τὸν μετὰ ὀξύλιπαρου ἀλεκτρούνα ὁ φιλεπιτιμητῆς Οὐλ-385
πιανὸς κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ
5 τηρῶν τοὺς λέγοντας ἔφη· 'ὀξύλιπαρον δὲ τί ἐστι;
πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα ἡμᾶς καὶ λέπιθιν, τὰ πάτριά
μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε'. καὶ ὃς
'Τιμοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται
τοῦ ὀξύλιπαρου λέγων οὕτως (II 451 K)·

10 γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξύλιπαρῷ τρίμματι σκευάζεται.

ἀκρολιπαροὺς δὲ τινὰς ἀνθρώπους κέκληκεν "Ἀλεξις b
ἐν Πονήρῳ οὕτως (II 368 K)·

ἀκρολιπαροὶ, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

15 παρατεθέντος δὲ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ
καὶ εἰπόντος τινὸς ἡδιστον εἶναι ὀφάριον πᾶν τὸ ἐν
ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρῦς ὁ τὰς
ἀκάνθας ἀγείρων Οἴλιπιανὸς 'ποῦ κεῖται, ἔφη,
ὀξάλμη; ὀφάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγό-
20 μενον οἶδα.' οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰ χαίρειν εἰπόντες
αὐτῷ ἐδείπνον, τοῦ Κυνοῦλκου τὰ ἐξ Ἀύραων Μετα-
γένους ἀναφωνήσαντος (I 705 K)·

ἀλλ', ᾧ γαθέ, δειπνῶμεν, κᾶπειτά με πᾶν c
ἐπερωτᾶν

25 ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἰμ'
ἐπιλήσμων.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἡδέως πῶς συναπογραφόμενος αὐτῷ,

2 fort. ἄλλα ἡδιστον Schw 4 μόνον opinor 6 ὑμεῖς
(pro ἡμᾶς) Cas, ἡμῖν Schw κόττα καὶ λεπιδι III p. 119b 7 ὃς
Wilam: ὁ A 14 ὑπόξυλοι Mein 20 μακρὰν A: corr. K
23 πρῶτον post δειπνῶμεν add. Pors πᾶν Cob: πάντ' AC 25
δεινός A: corr. C 27 rectius ὁ δὲ Μυρτίλος

ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ, ἀλλὰ πάντα λαλῆ, ἔφη·
 Ἐκρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἰρηκε τὴν ὀξάλμην δια
 τούτων (I 58 K).

ἀνθ' ὧν πάντας ἐλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἐταίρους,
 φρούξας, ἐψήσας κάπανθρακίσας, ὀπτήσας, 5
 d εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾶτ' ἐς σκοροδάλμην
 χλιερὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἀπάντων
 ε ὑμῶν φαίνεται, κατατρώξομαι, ᾧ στρατιῶται.
 καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν (830).

ἀποφυσήσας 10

εἰς ὀξάλμην ἐμβαλε θερμῆν.

35. ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν, ἀτὰρ
 καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ (I 627 K).

e ἤδη φαγῶν τι πάποθ', οἷα γίνεται,
 ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη τοῦτό σοι; 15
 B. ἔγωγε πέρυσσι κάραβον φαγῶν.

Φερεκράτης Ἀυτομόλοις (I 158 K).

τοῦψάριον τουτὶ παρεθήκε τις ἡμῖν.

Φιλήμων Θεσαυρῷ (II 487 K).

οὔκ ἐστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὐδ' ἔχειν 20
 ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ (IV 145 M).

ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον

ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον· ἐψήσω φακῆν.

f καὶ ἐν Ἐφεσίῳ (IV 125 M). 25

ἐπ' ἀρίστω λαβῶν

ὀψάριον.

ε κᾶπ' ἀνθρακιάς C καὶ ἐπανθρακιάσας Pollux 6, 69 11
 θερμόν A 14 γίνεται A 16 ἐγὼ δὲ A: corr. Di 20
 παραλογίζεσθ' Bentl, non sufficit; fuit substantivum ante λογί-
 σασθαι 28 ἐπιθυμίας τῷ βορραῖ· ἴδιον A: corr. Bentl, κρεξ-
 διον Dobr 24 οὐδὲ ἐν A

εἶτ' ἐπιφέρει·

τῶν ἰχθυοπωλῶν <ἀρτίως> τις τετάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἀναξίλας Ἐακίνθω πορνοβοσκῷ (Π 273 K)·

5 ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα·

σκεύαζε, καὶ, τοῦψάριον ἤμην.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρω Ἀριστοφάνους (I 403 K)·

εἰ μὴ παραμυθῆ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε,

10 ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἀλεξίς
ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησὶν³⁸⁶
(Π 361 K)·

θερμοτέροις χαιρεῖς αἰεὶ

τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;

15 B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὐτοσὶ
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν· ψυχρά σοι

5 ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

B. Ἀπολλων. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. B. δηλαδῆ,
A. τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχων μου ποιεῖ.

20 B. οὐκ οἶομ' οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ἄν σὺ νῦν ποιεῖς. b

A. ἐγὼ δ' ἐρῶ ... τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις

10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας ... τὸν ἔριπον·

μὴ κόπτ' ἐμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. A. παῖδες, παράγεται·

25 ὀπτάκιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;

2 ἀρτίως add. ex p. 309 e 9 παραμύθημ' A: corr. Brunck
13 fort. χαιρεῖς σύγ' ἄν 15 λέγεις δέσποτα πῶς A: corr.
Dobr, nisi quod fortasse ποταπὸς relinquendum 16 ἄνθρωπος
A: corr. Dobr 18 B. ante δηλαδῆ add. Mein 21 ἐγὼ δὲ
πρῶτος Mein, fort. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι· 23 addendum ἤδη vel οἶμαι
24 κόπτε με A 25 παιδες (sic iterum) ὀπτάκιον A: corr. Schw

- B. δηλονότι. A. μή μοι δήλον, ἀλλ' ἔχει κάπνην;
- c 15 B. ἔχει. A. κακόν, εἰ τύφουσαν. B. ἀπολεῖ μ' οὐτοσί.
 36. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιογάστωρ
 Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα. καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ'
 ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμφύχου μεταλαμβά- 5
 νεις, ὃς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε (II 308):
 ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστῆς οὐδὲ εἰς
 ἐμφυχον οὐδὲν ἐσθίει σοφός τις ἦν.
 ἐγὼ γὰρ ἤκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν
 d ἐμφυχον· ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας 10
 5 μεγάλους, κρεᾶδι' ἀρνὸς ἐσθίειν πίωνος,
 οὐ ζῶντος· οὐχ οἶόν τε γάρ. τί ἄλλο; ναί,
 ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
 δεῖξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
 ἀδικεῖν προσομολογῶ παραβαίνων τὸν νόμον. 15
 ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἕως
 πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ ΦΑΣΙΑΝΙΚΟΙ παραπεπλεύ-
 κασιν ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσ-
 e σαλγίαν.' ἄλλ' ἦν ἐμοὶ εἰπήσ', ἔφη ὁ Οὐλπιανός,
 'διδάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν καὶ εἰ 20
 φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγὼ
 σοι ἤρι μάλ' οὐκ <ἐφ'> Ἑλλήσποντον πλεύσας (Hom. I
 360), ἀλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ἀνήσομαι φασιανι-
 κόν, ὃν σιγκατέδομαί σοι.' 37. καὶ ὁ Μυρτίλος ἐπὶ
 ταύταις, ἔφη, ταῖς συνθήκαις λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιο- 25
 γάστωρος Ἄμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὐτοσί
 λέγων (II 238 K):

1. 2 personas not. Kockii fratres 7 nemo qui quidem
 vere sophista dici possit 9 οὐδὲν A 11 ἐσθίειν AC: ἔστιν
 Schw. fort. ἐφθᾶ coll. v. 13 15 καὶ παραβαίνειν A: corr. K
 18. 19 γλωσσαργίαν A: corr. K 22 ἐφ' add. Mein

Εὐρύβατε κνισολοίχε, . . οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἠδιστος Ἀριστοφάνης ἐν f
δράματι Ὅρνισιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶ δύο πρεσβῦται ὑπὸ
5 ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἐν ἧ κατοικήσουσιν
ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ' ὀρνίθων.
ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὄρνιθας καὶ αἰφνίδιον αὐτοῖς
ἔπιπτόντος ἐνὸς τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τὴν ὄψιν, δει-
σαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά τ' ἄλλα
10 καὶ τάδε (v. 67). 887

ὄδι δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

B. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω
καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοὶ (v. 109).

15 τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις
φασιανούς. κωμωδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρί-
μαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ (I 629 K). Μνη-
σίμαχος δ' ἐν Φιλίππῳ (εἰς δὲ καὶ οὗτός ἐστι <τῶν>
20 τῆς μέσης κωμωδίας ποιητῶν) φησὶ (II 442 K)

καὶ τὸ λεγόμενον,

σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητῆς,
25 ἐν τῇ γ' περὶ ζῴων (fr. 180 W) μνημονεύων αὐτῶν
οὕτως πῶς λέγει· 'ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη
διαφορὰ· τὰ μὲν γὰρ βαρέα καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ
ἀτταγήν, πέρδιξ, ἀλεκτροῶν, φασιανός, εὐθύς βαδι-
στικά καὶ δασέα.' καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀρνίθῳ ζῴων

1 χαῖρ' suppl. Mein 11 ὅδε δὴ A 12 ἐπεὶ κεχοδῶς A
19 τῶν add. Mus 22 τάλα A 27 βραχέα A: corr Dalec

ἱστορίας γράφει τάδε (p. 633a 29). 'εἰσι δὲ τῶν ὀρνίθων
 οἳ μὲν κονιστικοί, οἳ δὲ λουῖνται, οἳ δὲ οὔτε κονιστι-
 c κολ οὔτε λουῖνται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοί, ἀλλ' ἐπίγειοι,
 κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, πέρδιξ, ἀτταγήνη, φασιανός,
 κορυδαλλός.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος 5
 ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων. φασιανὸν δὲ οὔτοι κεκλήμασιν
 αὐτὸν καὶ οὐ φασιανικόν. 38. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ
 Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπια-
 κῶν (FHG III 194) περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον
 ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα. 'πλήθος δ' ὀρνίθων 10
 τῶν καλουμένων φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς
 τὰς ἐκβολὰς πᾶν στομάτων.' Καλλίξενος δ' ὁ Ῥόδιος
 d ἐν τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας (FHG III 65) διαγράφων
 τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως ὡς μέγα θαῦμα 15
 περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει. 'εἶτα ἐφέ-
 ροντο ἐν ἀγγελίοις ψιττακοὶ καὶ ταῖς καὶ μελεαγρίδες
 καὶ φασιανοὶ καὶ ὀρνίθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί.'
 Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφο-
 μέναις Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξ- 20
 e ανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων καὶ γλωσσῶν Ἐπαλί-
 νετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ ὅτι ὁ
 φασιανός ὄρνις τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ
 Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων (FHG III 186) τέ-
 ταρόν φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν φασιανὸν ὄρνιν. τσαυτὰ 25
 σοι περὶ τῶν φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχων λέγειν, οὓς
 ἐγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες περιφερομένους
 εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήμας ἂν μὴ αὔριον ἀπο-

12 ἐμβολὰς A: corr. C tum scrib. Καλλίξενος 17 ταῖς
 A τολ V p. 201b: corr. Schw 19 ἀριστοφάνιος A 24 ἐν
 τῷ δωδεκάτῳ XIV p. 654c 24. 25 τέταρτον A: corr. p. 654c
 26. 27 haec mutilata 27 παραφερομένους Cas coll. p. 886d

δῶς τὰ ὁμολογημένα, οὐκ ἔξαπατήσεως δημοσίᾳ σε γράφομαι, ἀλλὰ τὸν Φᾶσιν οἰκίησοντα ἀποπέμψω, ὡς ἰ Πολέμων ὁ περιηγητῆς Ἴστρον τὸν Καλλιμάχειον συγγραφέα εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμὸν
5 (fr. 54 Pr).

39. ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαγοῖς (I 504 K).
ἀτταγᾶς ἠδιστον ἔψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιός φησιν (Rose Arist. ps. p. 298)
ὅτι μικρῶ μὲν μείζων ἐστὶ κέρδικος, ὅλος δὲ κατὰ-
10 γραφος τὰ περὶ τὸν νῶτον, κεραμεοῦς τὴν χροάν, ὑποπυρρῖζων μᾶλλον. θηρεύεται δ' ὑπὸ κνηγῶν διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἐστὶ δὲ 888
κομιστικὸς πολύτεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκράτης δ' ἐν τῷ περὶ ὄρων καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ
15 λίθων ἕκ τῆς Λυδίας μετακομισθέντες, φησὶν, εἰς Αἴγυπτον οἱ ἀτταγαὶ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας ἕως μὲν τινος ὄρτυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ κόλλου ῥυέντος λιμὸς ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο, οὐ διελίπον σαφέστερον
20 τῶν παιδῶν τῶν τρανοτάτων ἕως νῦν λέγοντες ἑρὶς τοῖς κακούργοις κακά'. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον οὐ τιθασεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιάσιν. ἐὰν ḃ δὲ ἀφεθῶσι, φωνήεντες πάλιν γίνονται.' μνημονεύει αὐτῶν Ἰππῶναξ οὕτως (fr. 36 B⁴).

25 οὐδ' ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς διατρῶγαν.
καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισιν· ἐν δ' Ἀχαρνεῦσιν (v. 875) καὶ ὡς πλεοναζόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ.

2 γράφομαι A: corr. Cas 3 Ἴστορῶν τὸν A: corr. Mus
14 περὶ ὄρων vel ἀέρων Cas 16 ὕλας A: corr. Aelian n.
an. 15, 27 20 τρανοτάτων A: corr. Di 28 φωνάεντες A:
corr. C 25 καὶ σιλαγῶς A: corr. XIV p. 645c 27 Μεγαρικῇ
A: Βοιωτοῖς Arist

περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὄρθον λόγον τοῦ-
νομα. τὰ γὰρ εἰς ἄς λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ ἄλφα παραλήγον, βαρίτονά
ἔστιν, οἷον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας. λεκτέον δὲ καὶ
ἄτταγαὶ καὶ οὐχὶ ἄτταγῆνες. 5

40. ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης
c (ΑΥ. 707) μέμνηται δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ
τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαίου (fr. 59 Pr) πορφυρίωνά
φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς
ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην 10
ἔχειν αἰσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ'
ὑπονοήσῃ προσημαίνει τῷ δεσπότῃ, ἀγγόνη τὸ ζῆν
περιγράφας. οὐ πρότερόν τε, φησὶν, τροφῆς μετα-
λαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρῶν ἑαυτῷ
ἐπιτήδειον· μεθ' ὃ κονισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται. 15
Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν (p. 290 R) αὐτὸν
d εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρὰ, φύγγος
ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἄλε-
κτρονόου, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν· διὸ τῶν λαμβανο-
μένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψαμίδας. 20
κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ἂν τὸν μέσον
ἔχει μέγιστον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν β' περὶ
τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας Λίβυν εἶναι φησι τὸν ὄρνιν
καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν. ΠΟΡΦΥΡΙΣ.
Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων (fr. 100° 2 Schm) 25
διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἐκάτε-
ρον καταριθμούμενος· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν

2 ἐκτεταμένα C 4 σακάδας A: Ἀθάμας Eust. 854, 25
14 περιπατήσῃ A: corr. C (i. e. ambulando) 15 μεθ' ὃν AC
εἶτα lemma A: corr. Gesner, sed melius, puto, καθ' ὃν Wilam
17 τε C: γε A 21 τετραδάκτυλος Rose 22 ὁ μυνδαῖος

πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδυόμενον, ἵνα μὴ τις αὐτὸν
 θεάσῃται. ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ
 τροφῇ. τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
 Ὅρνισιν μνημονεύει (γ. 304). Ἴβυκος δὲ τινὰς λαθι-
 5 πορφυρίδας ὀνομάζει διὰ τούτων (fr. 8 B⁴). 'τοῦ μὲν
 πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις ἰξάνοισι ποικίλαι πανέλοπες,
 αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες καὶ ἀλκύνες τανυσίπτε-
 ροι.' ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (fr. 4).

αἰεὶ μ', ᾧ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

10 41. ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηται, ὡς
 καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἐνιοὶ f
 συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος
 (fr. 106 B⁴).

πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

15 οὕτως καὶ ὄρνυγα καὶ χοίνικα, πολὺ δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτει-
 νόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς
 (fr. 301 N).

ὄρνιθος ἦλθ' ἐπάνυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

20 Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα (I 192 K)
 ἔξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

Φρύνιχος Τραγωδοῖς (I 384 K)

389

τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ

Πέρδικος υἱόν.

25 τὸ δὲ ζῶον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται.
 Νικοφῶν ἐν Χειρογάστορσι (I 779 K)

τοὺς ἐψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνου.

4. 5 λαθιπόρφυρας A: corr. Schw 6 ἀκροτάτοις ἰξάνοις
 A: corr. Wilam 7 αδοιπορφυρίδες A: corr. Schw 9 οὔμ
 A: corr. Valcken 16 Καμικοῖς Brunck; at non casu factum
 quod ubique Καμικοῖς fabulae nomen citatur 21 exemplum
 non aptum 23 τε τὸν Kock 25 λαγνείας A: corr. C

'Επίχαρμος δ' ἐν Κομμασταῖς βραχέως (p. 244 L)·

σηπίας τ' ἄγον νεούσας πέρδικάς τε πετομένους.
 φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τάδε (p. 287 R)·
 ὁ πέρδικξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ξῆ δὲ ἐτη
 πεντεκαίδεκα, ἣ δὲ θήλεια καὶ πλείονα. πολυχρονιά- 5
 τερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἄρρένων τὰ θήλεια.
 ἐπράζει δὲ καὶ ἐκτρέφει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν
 δὲ γυνῶ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοτιᾶς κυλιν-
 δεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν
 τοῦ συλληφθῆσεσθαι, ἐξαπατᾶ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν 10
 οἱ νεοττοί· εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. 42. ἐστὶ δὲ τὸ
 ζῶον κακώθης καὶ πανοῦργον, ἐτι δὲ ἀφροδισιαστικόν.
 διὸ καὶ τὰ φᾶ τῆς θηλείας συντριβεῖ, ἵνα ἀπολαύῃ
 τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀπο-
 διδράσκουσα τίκτει· τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλιμαχος 15
 ἐν τῷ περὶ ὄρνέων (fr. 100° 3 Schn). μάχονται δὲ καὶ
 οἱ χῆροι αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἠττηθεὶς ὀχεύεται
 ὑπὸ τοῦ νικήσαντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (h. a.
 p. 614 a 2) ὅτι τὸν ἠττηθέντα πάντες ἐν μέρει ὀχεύου-
 σιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγροίους. ἐπειδὴν 20
 δὲ κρατηθῆ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος λάθρα ὀχεύε-
 ται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ τοῦτο κατὰ
 τινὰ ὄραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιος φησιν Ἀλέ-
 ξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρνες καὶ αἱ
 θήλεια, διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θη- 25
 ρεύοντα πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μα-
 χούμενος· ἀλόντος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχού-
 30 μένος. καὶ ὁπότεν μὲν ἄρρην ἢ <ὁ> θηρεύων, τοῦτο

2 ἄγαν ἐούσας A: corr. Schw, fort. ἄγει 18 sqq. male
 haec omnia ex Aristotele exscripta 26. 27 μαχόμενος AC:
 corr. Schneid 28 ὁ add. ex Arist

ποιει· ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρεύουσα, ἄδει ἕως ἄν
 ἀπαντήσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ· καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες
 ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκείνη, ἀλλ' οὐχ
 ἑαυτοῖς προσέχει. ὄθεν πολλάκις διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρ-
 5 χεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχού-
 μενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα προσιόντα
 κατασιγάξει. πολλάκις τε ἐπφάξουσα ἐξίσταται, ὅταν
 προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν ἄρρενα τῇ θηρευ-
 ούσῃ, ὑπομένει τε ὀγευθῆναι, ἵνα αὐτὸν ἀποσπάσῃ
 10 τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπτόηται περὶ τὴν
 ὀχέαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες ὡς εἰς τοὺς θηρεύ-
 οντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν. φασὶ
 δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν,
 ὁπότεν ἰδῶσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον
 15 σιάντων ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίνεσθαι, τινὲς
 δὲ καὶ παραντίκα τίκτειν. πέτονται τε περὶ τὸν τῆς
 ὀχέας καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξω ἔχοντες
 οἷ τε θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες. Κλέαρχος δ' ἐν τῷ f
 περὶ τοῦ Πανικοῦ (FHG II 824) 'οἱ στρουθοί, φησὶ
 20 χοὶ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρούνες καὶ οἱ ὄρτυγες
 προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας,
 ἀλλὰ καὶ ἀκούσασιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τούτου δὲ
 αἰτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία περὶ τῶν πλη-
 σιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς ὀχέας,
 25 ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῆς κάτοπτρον· προστρέχοντες
 γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἀλίσκονται τε καὶ προΐενται τὸ

2 ἀκατηθῆι AC: corr. K, ἀντιάζη Aristot. p. 614 a 14 (ἀντάση
 Schneider) αὐτῆς AC: corr. ex Arist ἀθροισθέντες A 4
 προσέχεται. ὁ δὲ πολλάκις Arist 12 fort. καθίζοντες ἐπὶ
 τῶν κεφαλῶν K: ἐπὶ τῶν κεράμων AC ἐπὶ τὰς κεφαλὰς Aristot
 18 θηλείας AC: corr. Schw 18 καὶ οἱ C: καὶ A 24 intellege
 περὶ τὸν τῆς ὀχέας καιρὸν

σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρονίων. τούτους δ' ἢ τῆς ἐμφάσεως αἰσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον.' ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. 43. καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ' 390 ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως (fr. 25 B⁴).

5

ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν

εὔρε γελωσσάμενον

κακκαβίδων στόμα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδικῶν ἄδειν ἐμάν-
θανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη (fr. 24 10
Koeperke) 'τὴν εὔρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπι-
νοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀδόντων ὀρνίθων·
ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν τὴν μουσικὴν. οὐ
πάντες δ' οἱ πέρδικες, φησί, κακκαβίζουσιν. Θεό-
φραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν 15
(fr. 181 W) 'οἱ Ἀθήνησι, φησὶν, ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῦ
b Κορυθαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστν κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέ-
κεινα τιτυβίζουσιν.' Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
'Ἰνδικῶν (FHG IV 346) 'οἱ μικροί, φησὶν, ἄνδρες οἱ
ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξιν ὀχήματι χρῶν- 20
ται.' Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς (FHG
IV 450) 'οἱ Πυγμαῖοι, φησί, τοῖς πέρδιξι καὶ ταῖς γε-
ράνοις πολεμοῦσι.' τῶν δὲ περδικῶν ἐστὶν ἕτερον
γένος ἐν Ἰταλίᾳ ἀμαυρὸν τῇ πτερώσει καὶ μικρότερον
τῇ ἔξει, τὸ φύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον. οἱ δὲ 25
περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας
c διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ δια-
βαίνουσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ

6 ἐπηγε δὲ A: corr. Bergk 7 τε γλωσσαμενον A: corr.
Mein 8 στόμα Emperius: ὄνομα A 13 ὧν τὴν κατὰ AC:
corr. Mus λαβεῖν σύστασιν Wilam

διάδηλοι γίνονται, καθάπερ προειρήκαμεν (litt. a).
 τούς δὲ περὶ Παφλαγονίαν γιγνομένους πέρδικας φησι
 Θεόφραστος (fr. 182 W) δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δ' ἐν
 Σμιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δ' ἐνίοτε
 5 καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἑξήκοντα. πέτονται δὲ ἐπὶ βραχὺ, ὡς
 φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως γράφων οὕτως
 (I 5, 3)· 'τὰς δὲ ὠτίδας ἂν τις ταχὺ ἀνιστῆ ἔστι λαμ-
 βάνειν· πέτονται τε γὰρ βραχὺ ὥσπερ οἱ πέρδικες καὶ d
 ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἡδέα ἐστίν.'
 10 44. ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος
 περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα τὰ
 ζῶα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης
 Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμη-
 τικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ζῷον τοῦτο, ὁ ὄψτος, μάλιστα ὧν ἂν
 15 ἰδῆ ποιοῦντα ἀνθρώπων. ποιεῖ δ' οὖν ταῦτα ὅσα ἂν
 ἰδῆ τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες
 αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὀφ-
 θαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ πόρρω ἑαυτῶν ἐν e
 20 λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὄψτοι θεώμενοι
 τοὺς υπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐκ
 τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες καὶ ταχέως ἀλίσκονται.
 γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης (p. 292 R) οὕτως
 ὅτι 'ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ
 25 τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρονόου μεγάλου, χροῶμα
 ὄρνυγος, κεφαλὴ προμήκης, ὄψτος ὄξυ, τράχηλος
 λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώδης, πρόλοβον
 δ' οὐκ ἔχει'. Ἀλέξανδρος δ' ἰ Μύνδιος καὶ προσαγο- f

7 ονιστη A 9 fort. ἡδιστα [ἐστίν]: ἡδιστα ἦν Xen 14 δὲ
 om. C, fort. γὰρ 22 λεκανιδίων C 27 πρόλογον A: corr. C

ρεύεσθαι φησιν αὐτὸν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ
 τὴν τροφήν ἀναμαρυκᾶσθαι ἤδεσθαι τε ἵππῳ. εἰ γοῦν
 τις δορὰν ἵππων περιθόϊτο, θηρεύσει ὄσους ἂν θέλῃ·
 προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστο-
 τέλης (p. 293 R): 'ὁ ὄτος ἐστὶ μὲν παρόμοιος τῇ 5
 γλαυκί, οὐκ ἐστὶ δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὄτα
 περυγία, διὸ καὶ ὄτος καλεῖται· μέγεθος περιστερεῶς,
 μιμητῆς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἀλίσκεται.
 ἀνθρωποειδῆς δ' ἐστὶ τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμη-
 891τῆς ὅσα ἀνθρώπος ποιεῖ. διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατω- 10
 μένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὄτους
 καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος
 ὀρχεῖται στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα βλέ-
 ποντα εἰς τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ
 τις ὀπισθεν στὰς καὶ λαθῶν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν 15
 μίμησιν ἠδονῇ κατεχομένους. 45. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν
 λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει
 λόγος ἀλίσκεσθαι. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ὀμηρος (ε 66).
 γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ λαβῶν
 τοῦνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικι- 20
 β λίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοίότητι καὶ ἀπ'
 αὐτῶν ἡμεῖς σκῶπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν καὶ
 καταστοχάζεσθαι τῶν σκαπτομένων διὰ τὸ τὴν ἐκε-
 νων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῴων
 εὐγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μι- 25
 μεῖται τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων
 ἤχους ὡσπερ ψιττακὸς καὶ κίττα. ὁ δὲ σκῶψ, ὡς

1 λαγωιδίαν AC: λαγωπίαν Lobeck 3 θέλοι AC: corr. Mus
 5 ὁ om. A add. C 6 περὶ C et Arist. h. a. 8, 12 p. 597b 22:
 παρα A 16sq. cf. Ael. n. a. 15, 28 23 τοὺς σκαπτομένους
 A: corr. C superscr.

- φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος (cf. Rose Arist. ps. p. 294) μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδοσφανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει δύο τε ἀπο τῶν ὀφρῶν παρ' ἐκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.
- 5 Καλλίμαχος δέ φησι (fr. 100° 7 Schn) δύο γένη εἶναι c
σκωπῶν καὶ τοὺς μὲν φθέργεσθαι, τοὺς δὲ οὐ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' αἰσ-
σκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός
φησι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ χωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι, καὶ
- 10 Ἀριστοτέλη (h. a. p. 617 b 31) οὕτως αὐτοὺς ὠνομα-
κέναι. φαίνεσθαι τε τούτους αἰεὶ καὶ μὴ ἐσθιέσθαι.
τοὺς δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις
ἢ μιᾷ, τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν
αἰσικῶπων τῷ πάχει καὶ εἰσι παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ
- 15 φάτιγῃ. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων χωρὶς d
τοῦ σ κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος (p. 283 L)·
'σκῶπας, ἐποπας, γλαῦκας'. καὶ Μητρόδωρος δ' ἐν
τῷ περὶ συνηθείας ἀντορχουμένους φησὶν ἀλίσκεσθαι
τοὺς σκῶπας.
- 20 46. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν περδίκων λόγῳ ἐμνή-
σθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσω ὅτι
καὶ ἀλεκτρῶν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστο-
τέλης γοῦν φησιν (h. a. p. 614 a 7) ὅτι τῶν ἀνατιθε-
μένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρῶνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ
- 25 προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· εἰ δὲ μὴ e
ἀνατεθῆι, μάχονται πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττήσας
τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει. Ἱστορεῖται δὲ ὅτι
καὶ ἀλεκτρῶν εἰσιῶν οἰανδήποτε θύραν ἐπικλίνει τὸν

10 Aristoteles σκῶπας dixit 14 τῷ τάχει A: corr. Aristot
et Ael. l. 8 22 τὸ ὄρνεον om. C, ἐστὶν ὄρνεον Wilam 26
ἀνατεθῆι· ἢ A: corr. Di

λόφον και ὅτι τῆς ὀχείας ἐτέρω δίχα μάχης οὐ παραχωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 188 W) τοὺς ἀργίους φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ και τοὺς ἄρρενας εὐθύς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν, τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. και 5 οἱ στρουθοὶ δὲ εἰσὶν ὀχευτικοί· διὸ και Τερψικλῆς τοὺς ἐμπαρόντας φησὶν στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς f ἀφροδίσια γίνεσθαι. μήποτε οὖν και ἡ Σαπφῶ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησιν (fr. 1) ὀχεῖσθαι· και γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῶον και πολύγονον. 10 τίκει γοῦν ὁ στρουθός, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (p. 291 R) και μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν ἡμερον, τὸ δ' ἄργιον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενεστέρας τὰ τ' ἄλλα εἶναι και τὸ φύγχος κερατοειδῆς 15 μᾶλλον τὴν χροάν, τὸ δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀριστοτέλης δὲ φησι (p. 291 R) 892 τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χροᾶς τὴν πιθανότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων και φα- 20 λαγίδων, ἀπολευκαιομένων κατὰ καιροῦς. Ἡλεῖοι δὲ καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας, ὡς Νίκανδρος φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν (fr. 123 Schn).

47. ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς ὕξ ληγόντων ὀνομάτων ἐξήτηται τί δὴ ποτε τῷ αὐτῷ οὐ χρῶνται 25 ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπωτικῷ (λέγω δὲ ὄνυξ και ὄρτυξ), τὰ δὲ εἰς ἕξ ἀρσενικὰ b ἀπλᾶ δισσύλλαβα ὅταν τῷ ὕ παρσφρευῆται, ἐξη δὲ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἐν τι τῶν ἀμεταβόλων

7 τοὺς om. A: add. C 15 κερατοειδεῖς A: corr. Coraes
28 δισύλλαβα C ἐχει A: corr. C

ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἐπὶ γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἔρυκος, Βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ $\bar{\gamma}$, ὄρυγος, ὄρυγος, κόκκυγος. σημειώ-

5 δες δὲ τὸ ὄρυγος. καθόλου τε τῇ πληθυντικῇ εὐθείᾳ ἐπομένη ἢ ἐνικῇ γενικῇ χρῆται τῷ αὐτῷ συμφώνῳ τῆς τελευταίας τυπωτικῆς, κἂν ἄνευ συμφώνου λέγεται, ὁμοίως. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν (p. 287 B)· 'ὁ ὄρυξ ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων, νεοτιὰν

10 δὲ οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ κονίστραν· καὶ ταύτην σκεπάζει c φρυγάνους διὰ τοὺς ἰέρακας, ἐν ἧ' ἐπφάζει.' Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ ζῴων (Arist. ps. p. 294) 'ὁ θῆλυς, φησὶν, ὄρυξ λεπτοτραχήλός ἐστι τοῦ ἄρρενος οὐκ ἔχων τὰ ὑπὸ τῷ γενεῖφ μέλανα. ἀνατμη-

15 θεὶς δὲ πρόλοβον οὐχ ὁρᾶται μέγαν ἔχων, καρδίαν δ' ἔχει μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον. ἔχει δὲ καὶ ἦπαρ καὶ τὴν χολὴν ἐν τοῖς ἐντέροις κεκολλημένην, σπλῆνα μικρὸν καὶ δυσθεώρητον, ὄρχεις δὲ ὑπὸ τῷ ἦπατι ὡς ἀλεκτρούνες.' περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν Φανό-

20 δημος ἐν δευτέρῳ Ἀθιδος φησὶν (FHG I 366)· 'ὡς κατείδεν Ἐρυσίχθων Δῆλον τὴν νῆσον τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένην Ὀρυγίαν παρ' ὃ τὰς ἀγέλας τῶν ζῴων τούτων φερομένας ἐκ τοῦ πελάγους ἰξάνειν εἰς τὴν νῆσον διὰ τὸ εὐορμον εἶναι...'. Εὐ-

25 δοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διδὸς πορευόμενον εἰς

8 ἔχη A: corr. C 13 λεπτοτραχήλοτερός Cas 15 δὲ C: δ' ἐν A 16 in. ἔχει C: ἔχειν A, fort. ἔχων vel [ἔχειν] τρί-
 βολον A: corr. Cas 21 κατείδεν Cas εὐρυσίχθων A: corr.
 Cas 22 παρὰ τὸ C 24 lacunam not. Mueller 25 γῆς Mns: τῆς A

- ο Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρνυγα καὶ προσαγαγόντος ὀσφρανθέντα ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιῶν τῷ ζῳῷ τούτῳ. 48. ὑποκοριστικῶς δὲ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν αὐτοὺς κέκληκεν ὀρνύγια λέγων οὕτως (I 317 K). 5
 ὄρνυγας ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πάποτε;
 Β. ἔρωγε μίκρ' ἄτ' ὀρνύγια. κάπειτα τί;
 Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίῳ ὀρνύγιον εἰρηκεν οὕτως (II 14 K).

ὡς δὴ σὺ τί

10

ποιεῖν δυνάμενος ὀρνυγίου ψυχὴν ἔχων;

- f Πρατίνης δ' ἐν Δυμαίναις ἢ Καρνάτισιν (III 559 B⁴) ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες. καὶ ἡ σιαλὶς δὲ ἀπὸ τούτου ἂν εἴη, φησὶν 15
 ὁ Δίδυμος (p. 76 Sch), ὠνομασμένη. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. ἡ δὲ ὀρνυγομήτρα καλουμένη, ἧς μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Χείρωσι λέγων (I 88 K). Ἰθακησία 393 ὀρνυγομήτρα — λέγει δὲ περὶ αὐτῆς ὁ Μύνδιος Ἀλέ- 20
 ξανδρος ὅτι ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλικία τρυγῶν, σκέλη δὲ μακρά, δυσθαλῆς καὶ δειλή. περὶ δὲ τῆς τῶν ὀρνύγων θήρας ἰδίως ἱστορεῖ Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτεία μαθηματικῶς εἰρημένων γράφων οὕτως (FHG II 25
 316). οἱ ὄρνυγες περὶ τὸν τῆς ὀχλείας καιρὸν, ἐὰν κάτοπτρον ἐξ ἐναντίας τις αὐτῶν καὶ πρὸ τούτου

2 fort. καὶ τῇ ζῳῷ 3 lemma: ἐντεῦθεν παροιμία ὄρνυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν κατερόν 6 θρεψας A: corr. Schw 7 μικρὰ γ' A: corr. Pors 12 δυμαναις A: corr. Toup, Δυμαίναις Mein καριατισιν A 14 φωνάεντες A 15 σιαλὶς A 19 κράτης A: corr. Schw

- βρόχον θῆ, τρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον ἐκ τῷ κατόπτρῳ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν βρόχον.' καὶ περὶ τῶν κολοιῶν δὲ καλουμένων τὰ ὅμοια ἱστορεῖ ἐν τούτοις·
 5 καίπερ τοσοῦτον πανουργία διαφέρουσιν, ὅμως ὅταν ἐλαίου κρατῆρ τεθῆ πλήρης, οἱ στάντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ χεῖλος καὶ καταβλέψαντες ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον καταράττουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν πετρῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώσεως.
 10 τὴν μέσην δὲ τοῦ ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτείνουσιν Ἀττικοὶ ὡς δοῖδουκα καὶ κήρκα, ὡς ὁ Ἰξίωv φησὶ Δημήτριος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Εἰρήνῃ συνεσταλμένως ἔφη c
 (v. 788) διὰ το μέτρον· ὄρτυγες οἰκογενεῖς.
 15 τῶν δὲ καλουμένων ΧΕΝΝΙΩΝ (μικρὸν δ' ἐστὶν ὄρτυγιον) μνημονεύει Κλεομένης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὕτως· ῥαληρίδας ταριχηρὰς μυρίας, τυλάδας πεντακισχιλίας, χέννια ταριχηρὰ μύρια.' καὶ Ἰππαρχος ἐν τῇ Αἴγυπτία Ἰλιάδι·
 20 οὐδέ μοι Αἴγυπτίων βίος ἤρσεν οἶον ἔχουσι, χέννια τίλλοντες καλκατιαδειςαλέοντα.
 49. οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τοῦ συμποσίου πολ-
 λάκις οὐδὲ ΚΥΚΝΟΙ, περὶ ὧν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης d
 (p. 285 B)· ὁ κύκνος εὐτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος· ἀλλη-
 25 λοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ, αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ὠδικοὶ καὶ

5 καίπερ K: καὶ γὰρ A (τοὺς κολοιοὺς τοσοῦτον π. διαφέροντας C) 17 ἀθληρίδας A: corr. Cas 20 οὐδέ Mein: οὐ A 21 videtur κόλλησις (vel κόλλασις cf. III 114c) vocabulum latere et deinde εἰσαλέοντες (ἀλέοντες Cas) coll. p. 418e 447c 25 ἀετῷ Arist. h. a. 610 a 1: αὐτῷ A

μάλιστα περὶ τὰς τελευταίς. διαίρουσι δὲ καὶ τὸ πέ-
 λαγος ἄδοντες. ἐστὶν δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποη-
 φάγων. ὁ δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοὺς
 τελευταῖσιν παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ἄδόντων. ὁ
 δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεῖς 5
 ο Ἑγησιάναξ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεὺ μνο-
 μαχήσαντα Κύννον φησὶ (FHG III 69) τραφῆναι ἐν
 Λευκόφρουι πρὸς τοῦ ὀμωνύμου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν
 Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιωῶ, ὡς φησὶ Φιλόχορος (FHG I 417),
 ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύννον ὀρνιθωθῆναι καὶ παραγενό- 10
 μενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν ποταμὸν πλησιάσαι γεράνω.
 λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοτιᾷ κόαν τὴν
 λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δὲ φησιν ὁ
 Βοῖος ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαλίοις γυνὴ διάσημος,
 ὄνομα Γεράνα. αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν 15
 πολιτῶν αὐτῆ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἤγε, μάλιστα
 f δὲ Ἦραν τε καὶ Ἄρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἢ Ἦρά
 εἰς ἀφρετῇ τὴν ὄψιν ὄρνιν μετεμόρφωσε πολέμιόν τε
 καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαλίοις,
 γενέσθαι τε λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερ- 20
 σαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἐπη
 πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.
 50. ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης φησὶ (p. 288 R) περι-
 στερῶν μὲν εἶναι ἐν γένος, εἶδη δὲ πέντε, γράφων
 394 οὕτως· ἑπιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγῶν. ἐν 25
 δὲ πέμπτῳ περὶ ζῴων μορίων (h. a. 5, 18) τὴν φάβα
 οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Δίσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ
 Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος (fr. 206 N).

1 διαίρουσι AC: corr. Schw (διαβαίνουσι Ael. v. h. 1, 14)
 16 ταπεινούς C 18 τὴν ὄψιν Mein: ὄψιν τὴν A 19 τε
 C: γε A 27 τῷ τραγικῷ A: corr. Cas

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

- κὰν Φιλοκτήτη δὲ (fr. 252) κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν
εἶρηκεν. ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης,
5 μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπὸν,
ἡ δὲ φάψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα
ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγῶν
πάντων ἐλάττω, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους ^b
φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φάψ καὶ ἡ
10 περιστερὰ ἀλεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνάς φθινοπώρῳ μόνῳ.
πολυχρονωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα·
καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ἕτη. οὐκ
ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄφρονες τὰς θη-
λειᾶς οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄφρονες, ἀλλὰ καὶ τελευ-
15 τήσαντος χηρεῦσι ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι
καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί· ἐπάρξει δ' ἐκ
διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων
τῶν νεοτῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς, ὡς μὴ βασκαν-
θῶσι. τίττει δὲ φὰ δύο, ἃν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρην ^c
20 ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίττουςι δὲ πᾶσαν ὄραν
τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν,
ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένη
ἡμέρᾳ συλλαμβάνει.' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησὶν Ἀριστο-
τέλης (h. a. 5, 18) ὅτι περιστερὰ ἕτερον, πελειᾶς δ'
25 ἐλάττων, καὶ ὅτι ἡ πελειᾶς τιθασὸν γίνεταί, περιστερὰ

1 σιτούμενον Wilam, sed ipsum verbum σιτεῖσθαι suspectum
2 πεπλεγμένην Schw 4 haec ex variis Aristotelis locis com-
pilata, singula v. apud Rosium 23 'debebat scribere ἐν ἄλλοις'
Rose 24 πελειᾶς passim A 24 sqq. duce Aristotele videtur
scribendum περιστερὰ ἕτερον καὶ πελειᾶς, καὶ ὅτι ἐλάττων μὲν
ἡ πελειᾶς, τιθασον <δὲ> γίνεταί <μᾶλλον ἢ> περιστερὰ· <ἡ πε-
λειᾶς> δὲ καὶ μέλαν κτλ.'

δὲ καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν καὶ τραχύ-
 πουν· διὸ οὐδεις τρέφει. Ἴδιον δὲ λέγει (h. a. p. 560 b 25)
 d τῆς περιστερᾶς τὸ κνεῖν αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν ἀνα-
 βαίνειν ἢ οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας. ὁ δὲ πρεσβύ-
 τερος, φησί, καὶ προαναβαίνει καὶ μὴ κύσας· οἱ δὲ 5
 νεώτεροι αἰεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ
 θήλειαι δ' ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρρη μὴ παρῆ,
 κνησάσαι· καὶ οὐδὲν προιέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουσιν
 ᾧά, ἐξ ᾧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δωριεῖς τὴν
 πελειάδα ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώφρων ἐν 10
 γυναικείοις. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ ὀρνέων
 (fr. 100° 4) ὡς διαφορὰς ἐκτίθεται φάσσαν, πυραλλίδα,
 περιστερᾶν, τρυγόνα. 51. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος
 e οὐ πίνειν φησὶ τὴν φάσσαν ἀνακύπτουσαν ὡς τὴν
 τρυγόνα καὶ τοῦ χειμῶνος μὴ φθέγγεσθαι, εἰ μὴ εὐδίας 15
 γενομένης. λέγεται δὲ ὅτι ἡ οἰνὰς ἐὰν φαγοῦσα τὸ
 τῆς ἰξίας σπέρμα ἐπὶ τινος ἀφοδύση δένδρον, ἰδίαν
 ἰξίαν φύεσθαι. Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδοῖς Ἱστορεῖ
 (FHG II 440) περιστερὰς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς.
 Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ 20
 Μαρδονίου ἱστορῶν καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ
 Περσικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα (FHG I 32)
 'καὶ λευκαὶ περιστερὰ τότε πρῶτον εἰς Ἑλλάδας ἐφά-
 νησαν, πρότερον οὐ γιγνόμεναι.' ὁ δ' Ἀριστοτέλης
 f φησὶν (h. a. 618 a 2) ὡς αἱ περιστερὰ γινομένων τῶν 25
 νεοττῶν τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασησάμεναι ἐμπύ-
 ουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα, διὰ τούτου παρα-

1 ἐρυθρόν AC: corr. ex Arist 4 τῆς θηλείας A: corr. C
 5 καὶ μὴ C et Arist: μὴ A 8 κύσασαι C utrumque Arist.
 codices 12 πυραλλίδα A 14 ἀνακύπτουσαν A: corr. C
 17 ἰδίαν del. Wilam 25 ὡς ἐπ' ἀριστερᾶ A: corr. Mus γενο-
 μένων Arist 26 λαμυριζούσης A

σκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τροφήν. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἑρμῆ καιρὸς τις ἐστίν, ὃν καλοῦσιν Ἀναγωγάς, ἐν ᾧ φασι τὴν θεὸν εἰς Λιβύην ἀνάγεσθαι. τότε οὖν αἱ περὶ τὸν τόπον περιστεραὶ ἀφανεῖς γίνονται ὡς δὴ 5 τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι. καὶ μεθ' ἡμέρας ἑννέα ἐν τοῖς λεγομένοις Καταγωγίοις μιᾶς προπετασθείσης ἐκ 395 τοῦ πελάγους περιστερᾶς καὶ εἰς τὸν νεῶν εἰσπτάσης παραγίνονται καὶ αἱ λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας εὖ ἤκουσι τῶν περιολικῶν εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ 10 κροταλίζουσιν μετὰ χαρᾶς, ὅξει τε πᾶς ὁ τόπος τότε βούτυρον, ᾧ δὴ τεκμηρίω χρῶνται τῆς θείας ἐπανόδου. Αὐτοκράτης ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς (FHG IV 346) καὶ τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν τὴν μορφήν εἰς περιστερὰν ἐρασθέντα παρθένου Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ. 15 Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν (II 375 K):

λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμί γὰρ περιστερός. b

ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·

εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

20 ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποπυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε καὶ ὅτι αἱ Σικελικαὶ διάφοροί εἰσι (II 316 K):

περιστερᾶς

ἔνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομφάς.

25 Φερεκράτης ἐν Γρανσί φησιν (I 154 K):

ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερὸν.

ἐν δὲ Πετάλῃ (ib. 185):

1 sq. auctoris nomen intercudit 2 Ἀναγῶγια Ael. v. h. 1, 15 et n. an. 4, 2 recte 6 προσπετασθείσης A: corr. C 13 μεταβάλλειν A: corr. Ael 14 ἀγείωμι A: corr. C et Ael 17 ὁ λευκὸς A: corr. Schw 18 ὁ δὲ Schw: δι δε A οἶδε C 23 τούτων πάνυ τούτων A πάνυ C: corr. Mus 25 ἐν γραφεῦσι A: corr. Mein

c ἄλλ', ὃ περιστέριον, ὅμοιον Κλεισθένει
πέτου, κόμισον δέ μ' ἐς Κύθηρα καὶ Κύπρον.
Νίκανδρος δὲ ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν
μνημονεύων πελειάδων φησί (fr. 73 Sch):

καὶ τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκέυσας 5
ἢ Σικελᾶς μεγάροισι πελειάδας· οὐδέ φιν ἄρπαι
οὐδεφινοστρακεοὶ λαβήσιμοι ἐξενέπονται.

52. ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος (cf. Rose Ar. ps. p. 298), ὁ ἄρρην μείζων καὶ
ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν 10
d ὀμμάτων χροῖαν μικρῶ ἔλαττόν ἐστι νήττης. τῶν δὲ
βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος·
..... νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρηνες σιμά τε καὶ
ἐλάττονα τῇ συμμετρίας τὰ φύγῃ. ἢ δὲ μικρὰ κολυμβίς,
πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ἑνκαφομέλαινα τὴν 15
χροῖαν καὶ τὸ φύγῃς ὀξὺν ἔχει σκέπον τε τὰ ὄμματα,
τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἐστι δὲ καὶ ἄλλο γένος βο-
σκάδων μείζων μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος.
αὶ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῶ μείζονες οὔσαι τῶν
μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσι παραπλήσιοι. 20
e ἢ δὲ λεγομένη οὐφία οὐ πολὺν λείπεται νήττης, τῶ
χρώματι δὲ ἑνκαφοκέραμος ἐστι, τὸ δὲ φύγῃς μακρόν
τε καὶ στενὸν ἔχει. ἢ δὲ φαλαρίς καὶ αὐτὴ στενὸν
ἔχουσα τὸ φύγῃς στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὔσα ἐν-
τεφρος τὴν γαστέρα, μικρῶ μελαντέρα τὸν νῶτον. 25
τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι
καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων

1 καλλισθένει A: corr. Pors 6 σικελικᾶς A: corr. Mus
μεγάροιο A: corr. I. G. Schneider φιναρσαι A: corr. Heringa
7 οὐδ' ὄψις ὀστρακίσις O. Schneider νωμήσιμοι A: corr.
O. Schneider ἐξενέπονται A: corr. Heringa 13 ἐστὶ δὲ ἦτον
νήττης C, sed haec post φύγῃ v. 14 22 ἑνκαφοκέραμος AC: corr. Mus

λιμναίων πολλῶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσιν διὰ
τούτων (v. 875):

νάσσας, κολοιούς, ἀτταγᾶς, φαλακίδας,
τροχίλους, κολύμβους. f

6 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὄφ-
νέων (fr. 100 c 5).

53. παρήσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀφαρ-
τυτικῷ καὶ Σιμάριστος ἐν γ' Ἐνναωνύμων καὶ τε-
10 τάρτῳ. εἰσὶ δ' οἱ ὄφρεις οὕτω καλούμενοι.

συγκεννωμένων δὲ τινῶν κρεῶν ζωμῶ [καὶ] παρα-
φερομένων ἐπεὶ τις ἔφη τῶν ΠΝΙΚΤΩΝ κρεαδίων θός,³⁹⁸
ὁ τῶν ὀνομάτων Δαίδαλος Οὐλπιανὸς αὐτὸς ἐγώ,
φησίν, ἀποπνιγῆσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς ὄπου καὶ σὺ εὖρες τὰ
15 τοιαῦτα κρεάδια. οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν.
ὁ δὲ Ἐστράτις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Παν-
σανίᾳ (I 719 K): 'πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχρὸν
τοιοῦτον'. καὶ Εὐβουλος Κατακολλημένῳ (II 180 K):
καὶ πνικτὰ Σικελὰ πετανίων σωρεύματα.

20 Ἀριστοφάνης τ' εἶρηκεν ἐν Σφηξίν (v. 511): 'ἐν λο-
πάδι πεπνιγμένον.' Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσιν (I 21 K):
τῷ δ' ὑποτρέφας τι μέρος πνίξον καθαρόλλας. b
Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ (II 12 K):

καὶ πρῶτα μὲν

25 αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὸ βροτοῖσι χάσμα θωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,

9 σιραρος A: corr. Cas
μὴ εἴπῃς αὐτ εἰ μὴ ἐρεῖς
19 σικελικὰ A: corr. Benti
A: corr. Cas

11 καὶ del. Schw

14 αὐτ ἐν
16. 17 ἢ κινησίαι A: corr. Mein

20. 21 ἐν ολοπαδι A

26 δημήτηρ

5 γλόην καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ.

B. τί λέγεις; A. τραγωδίαν περαινῶ Σοφοκλέους.⁷

54. ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιενεχθέντων
c καὶ περὶ τούτων ἐξήτησαν οἱ δαιταλεῖς εἰ τὸ ὄνομα
εἰρηται. καὶ τις ἔφη· 'Φερικράτης Δουλοδιδασκάλῳ 5
(I 157 K)· 'γαλαθῆν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα.' ἐν δὲ Ἀυτο-
μόλοις (I 153 K)· 'οὐ γαλαθηνὸν ἄφ' ἵν θύειν μέλλεις.'
'Ἀλκαῖος Παλαίστρα (I 761 K)·

ὁδὲ γὰρ αὐτός ἐστιν· εἰ τι γρύξομαι

ᾧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μνός.

10

'Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν (c. 188) ὅτι ἐν Βα-
βυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι
μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. 'Ἀντιφάνης Φιλισταίῳ (II 104 K)·

d κομφός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὔτοσι
γαλαθηνός.

15

Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ (II 482 K)·

ὁ βοῦς (<ὀ) χαλκοῦς ἦν ἂν ἐφθός δεκάκαλαι,

ὃ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβῶν.

καὶ Ἀνακρέων δὲ φησὶν (fr. 51 B⁴)·

οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα

20

γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κερφέσσης

ἀπολειφθεῖς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

Κράτης Γείτοσι (I 180 K)·

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν . . . παιδικῶν ἄλλης

οκως περ ἄρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ

25

χοίρων.

1 γλόη Koek 2 παραινῶ A: corr. Cas 9 ὁδεῖ A: corr. Schw
14 κωραλίσκος Di, latet aliud οὔτος A: corr. Schw
17 ὁ add. Pors δὲ καὶ παλαι A: corr. Iacobs 21 καιροσσης
A: corr. schol. Pind. ol. 3, 52 24. 25 δαισκευας A: ἄλλης Iacobs,
οκως corruptum

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ e
λέγουσαν (fr. 37)·

ὦ τέκος, οἶον ἔχω πόνον·

σὺ δ' ἄναις, γαλαθηνῶ δ' ἤτορι κνώσσεις.

6 και ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν (fr. 52)·

Ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν

ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων (FHG II 309) εἰς τοῦτό
φησιν ἀμότητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι ὡς
10 γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. (θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θη-
λάζειν τὸ γάλα. Ὁμηρος (Ω 58)·

Ἔκτωρ γὰρ θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν, f
διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ βρέφη,
καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς·)

15 νεβρούς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς (δ 336).²

55. περιενεχθεῖσῶν δέ ποτε καὶ ΔΟΡΚΑΔΩΝ δ897
'Ἐλεατικὸς Παλαμήδης <ὁ> ὀνοματολόγος ἔφη· οὐκ
ἄχαρι κρέας τὸ τῶν δορκάων· πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος
ἔφη· μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὐ. Ξενο-
20 φῶν Ἀναβάσεως πρῶτω (c. 5, 2)· ἐνῆσαν δὲ καὶ αἰτίδες
καὶ δορκάδες."

56. ΤΑΣΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δηλοῖ Ἀντι-
φάνης ἐν Στρατιότη 7 Τύχωνι λέγων οὕτως (II 99 K)·

τῶν ταῶν μὲν ὡς ἄπαξ τις ξεῦγος ἤγαγεν μόνου,
25 σπάνιον ὃν τὸ χρῆμα· κλείους δ' εἰσεὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
καὶ Εὐβουλος ἐν Φοίνικι. καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ
σπάνιον θαναμάζεται. ὁ ταῶς, φησὶν Ἀριστοτέλης b

4 σὺ δ' αὐτε εἰς A: corr. Cas 6 Ἰοστεφάνου videtur
mater dici 14 [διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς] K 17 ὁ
add. Foerster 24 ταῶν A ἀπάξης A: corr. p. 654e 26
Enbuli verba interciderunt

(p. 291 R), σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος καὶ τίττει
 τριέτης γενόμενος, ἐν οἷς [χρόνοις] καὶ τὴν ποιικίλιαν
 τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπφάξει δ' ἡμέρας πρὸς λ'. τίττει
 τε ἄπαξ τοῦ ἔτους πρὸς δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἄπαξ,
 ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίττει 5
 δὲ καὶ ὑπηνέμια, ὡς ἡ ἄλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο.
 ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπφάξει καθάπερ ἡ ἄλεκτορίς.' Εὐπολις
 δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως (I 266 K)

c

μὴ ποτε θρέψω

παρὰ Φερσεφόνη τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὐδοῦντας 10
 ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ δῆτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων
 ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία
 μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ-
 λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν 15
 Δῆμον τὸν Πυριάμπους καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι
 κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θείας ἐκ τε Λακεδαι-
 μονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν φῶν
 μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει

d (fr. 58 Bl). 'εἰ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς 20
 ὀρνίθους, οἰχθήσονται ἀναπτόμενοι. ἐὰν δὲ τῶν πτε-
 ρύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ
 αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα.' ὅτι δὲ καὶ
 περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
 πάλιν φησίν· 'ἀλλὰ τὰς μὲν νοσηνίας ὁ βουλόμενος 25
 εἰσῆμι, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἰ τις ἔλθοι βουλόμενος
 θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ
 ἐχθρὸς οὐδὲ πρῶην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.'

1 post ποιολόγος haec habent AC: τίττει τε ἄπαξ τοῦ
 ἔτους αἰὰ δώδεκα, quae v. 8 transposuit ed. Basil, cf. Arist.
 h. a. 564 a 26 2 χρόνοις del. Rose, om. Arist 10 ταῶν A

57. ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὡς φησι Τρύφων ^ε
 (fr. 5 Vels), τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ
 δασύνοντες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐ-
 πόλιδι ἐν Ἀστρατεῦτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύ-
 5 ριον (litt. c) — καὶ ἐν Ὀρμισιν Ἀριστοφάνους (v. 101)
 Τηρεὺς γὰρ εἰ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
 καὶ κάλιν (269)

ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;
 λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταωνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ
 10 Ἀριστοφάνη (v. 884). ἀμήχανον δὲ παρὰ Ἀττικοῖς
 καὶ Ἰωσιν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν
 τελευτῶσαν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι.
 πάντως γὰρ εἶναι ψιλὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἶον ^f
 νεῶς, λεῶς, Τυνθάρεῶς, Μενέλεῶς, λειπόνεῶς, εὔνεῶς,
 15 Νείλεῶς, πρᾶός, νίος, Κεῖός, Χίος, διός, χρεῖός, πλειός,
 λειός, λαιός, βαιός, φαιός, πηός, γός, θός, ρός,
 ζωός. φίλαρχος γὰρ οὕσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν
 ἢ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων³⁹⁸
 οὐδαμῶς ἐγκαθεύρηνται. ἀνόμασται δὲ ταῶς ἀπὸ
 20 τῆς τάσεως τῶν πτερῶν. Σέλευκος δ' ἐν τῷ πέμπτῳ
 περὶ Ἑλληνισμοῦ· ταῶς· παραλόγως δ' οἱ Ἀττικοὶ καὶ
 δασύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φ-
 νηέντων κατὰ τὰς ἀπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς
 συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ ἐνταυθοῖ προφύττουσα καὶ
 25 τάχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιπολῆς ἐστὶ τῶν λέξεων. τεκμαι-
 ρόμενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάσεως τὴν ἐνοῦ-
 σαν τῇ προσφθιά φύσιν οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων αὐτὴν
 τιθέασιν ὥσπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν.

9 ταῶν A 14 in νεῶς et eis quae secuntur nominibus
 psilosis notam om. A add. C 24 fort. ἐντεῦθεν πρόττουσα
 C superser. α: πρώττουσα A

οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ Ἡ στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς
 b παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάν-
 των τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ Ἡ προγράφουσι,
 τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη
 ἢ δασύτης, μήποτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλ- 5
 λαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεύεται.'

58. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ
 ἐκάστου τῶν εἰσκομιζομένων φηθέντων, ἄλλὰ κἀγώ,
 φησὶν ὁ Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντα ἄριστον Οὐλ-
 πιανὸν προτείνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ 10
 σιτούμεθα· τὸν τέτρακα τί νομίζετε; καὶ τινος εἰπόν-
 c τος 'εἶδος ὄρνέου' (ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶν περὶ
 πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος
 ὄρνέου, εἶδος λίθου), ὁ Λαρήνσιος ἔφη· καὶ αὐτός,
 ἀνδρῶν λῶστε, ὅτι ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς 15
 Ὅρνισι μνημονεύει ἐν τούτοις (γ. 884) οἶδα· πορφυρίωνι
 καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι
 καὶ ταῶνι.' ζητῶ δ' ἐγὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ
 παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις γίνεται μνήμη. Ἀλέξανδρος
 γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ πτηνῶν ζώων οὐ τοῦ 20
 ὄρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλὰ τινος τῶν
 d σμικροτάτων. λέγει γὰρ οὕτως· 'τέτραξ τὸ μέγεθος
 ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς
 στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος.
 ὅταν ῥοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ Ἐπίχαρμος 25
 ἐν Ἡβας Γάμῳ (p. 237 L)·

λαμβάνοντι γὰρ

ὄρνυγας στρουθούς τε κορυδαλλᾶς <τε> φιλοκουε-
 μονας

6 τοῦ ταῶς C, fort. τὸ ταῶς 18 ταῶνι A 28 στρου-
 θούς τε καὶ A: corr. Pors τε add. Pors fort. φιλοκουλίνας

τέτραγας σπερματολόγους τε κάγλαας συναλλίδας.
καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν (p. 240 L):

ἦν δ' ἐρφοδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλαύχενες
τέτραγές τε σπερματολόγοι.'

- 5 ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε (σιωπᾶτε γάρ), ἐγὼ καὶ τὸ
ὄρνειον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ
τοῦ κυρίου ἀντοκράτορος καὶ προιστάμενος τῶν τῆς
ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέσμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ
ἐκείνῃ τοῦ ὄρνειον. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ
10 τοῖς Μυσοῖς καὶ Παλοσιν ὑπεμνήσθη ἐκ τῶν ὑπ'
'Ἀριστοφάνους εἰρημένων τον ὄρνιθα. νομίζων δὲ
καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης
ἤξιῶσθαι τὸ ζῷον ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματείᾳ
(ὀκτακόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου
15 τὸν Σταγίριτον λόγος ἔχει εἰς τὴν περὶ τῶν ζῴων
ἱστορίαν) ὡς οὐδὲν εὔρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαι- f
ρον ἔχων ἐξεγγυάτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντα Ἀρι-
στοφάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσηλθὲ τις
φέρων ἐν τῷ ταλάτῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγε-
20 θος ὑπὲρ ἀλεκτρούνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορ-
φυρίωνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὄτων ἐκατέρωθεν
εἶχε κρεμάμενα ὥσπερ οἱ ἀλεκτρούνες τὰ κάλλια·
βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ 399
εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος
25 παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς
τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἦν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατε-
δαισάμεθα.

59. ΨΥΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρείδων κάθοδον πε-
ποικῶς ἐν τῷ τρίτῳ φησίν (om. Kinkel):

1 τέτραγές τε σπ. Pors 8 ἡδ' et μακρὸν καμπ. A: corr.
II p. 65b 15 σταγειρίτην AC 22 κάλλια A κάλλια C: corr. Mus

Ἴσον δ' Ἐρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μετασπῶν
ψύας ἔγχει νύξε.

Σιμάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει·
b ὄσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι.
τὰ δ' ἐκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους γαλλίας.⁵
Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως φησὶ
(FHG II 324)· 'σάρκες μυωταὶ καθ' ἐκάτερον μέρος, ἃς
οἱ μὲν ψύας, οἱ δὲ ἀλώπεκας, οἱ δὲ νευρομήτρας κα-
λοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν καὶ Ἰπποκράτης
ὁ ἱερώτατος. ἄνομάσθησαν δ' οὕτως διὰ τὸ ῥαδίως 10
ἀποψᾶσθαι ἢ οἷόν τις [οὔσα] ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ
ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα.' μνημονεύει αὐτῶν
καὶ Εὐφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς (IV 491 M)·

c λοβὸς τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμῶν πρὶν θεωρῆσαι μαθῶν ... 15

60. ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στεροῖς (I 217 K)·

ὡς οὔσα θῆλυς εἰκότως οὔθαρ φορῶ.

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν
(c. 2) ... σπανίως δ' ἔστιν εὔρειν τὸ οὔθαρ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ζῴων λεγόμενον· ΥΠΟΓΑΣΤΡΙΟΝ δὲ μόνον ὡς 20
ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. Στράτις Ἀταλάντη (I 718 K)·

ὑπογάστριον θύννου τι κἄκροκάλιον.

d Θεόπομπος Καλλιίσχυρ (I 738 K)·

ἰχθύων δὲ δὴ

ὑπογάστρι', ὧ Δάματερ. 25

ἐν δὲ Σειρήσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων
οὕτως (I 747 K)·

2 ψοίας, item 14 ψοίαι scribendum, cf. Phot. s. v. Phryn.
p. 300 Lo 5 γαλλίας A γαλλίας C: quid sit nescio 11 ἢ
add. C om. A οὔσα del. Wilam coll. Et. M. 819, 15 14 καὶ
Herw 25 ὑπογαστρίωι διαματερ A ὑπογάστρια (hoc solum) C:
corr. VII 302d

θύνων τε λευκὰ Σικελικῶν ὑπήτρια·

61. ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀφοδαίδαλος Ἄρ-
χέστρατος οὕτως φησί (fr. 57 R)·

τοῦ δὲ λαγῶ πολλοὶ τε τρόποι πολλαὶ τε θέσεις
5 σκευασίας εἰσίν. κεινος δ' οὖν ἐστὶν ἄριστος,
ἂν πεινώσι μεταξὺ φέρης κρέας ὀπτόν ἐκάστω,
θερμόν, ἀπλῶς ἀλίπαστον, ἀφαρπάξων ὀβελίσκου ο
5 μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπέτω δέ σ' ὀρῶντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.
10 αἱ δ' ἄλλαι περιεργοὶ ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
σκευασίαι, γλοιῶν καταχύσματα καὶ κατάτυρα
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῆ ὀφοποιούντων.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
φησὶν, ἐστὶν εὐρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικὴν· λέγει f
15 δὲ ὧδε (II 296 K)·

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πῶποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὐ δασύποδ' εὐρεῖν ἐστὶν οὐχὶ ῥάδιον.

Ἄλκατος δ' ἐν Καλλιστοὶ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων ἐμ-
20 φανίζει διὰ τούτων (I 759 K)·

κορίαννον ἵνα τί λεπτόν; Β. ἵνα τοὺς δασύποδας
οὓς ἂν λάβωμεν ἄλλο διαπάττειν ἐχῆς.

62. Τρύφων δὲ φησι (fr. 19 Vels)· τὸν λαγῶν ἐπ' 400
αιτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως καὶ
25 μετὰ τοῦ ν λέγει (I 456 K)·

λύσας ἰσῶς ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν ὑμῶν.
καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν (I 445 K)·

1 λευκῶν A: corr. K 4 θέμιστες Ribb 6 πεινώσι A (i. e.
πίωσι) πεινώσι C, corruptum utrumque 11 γλοιῶν A: corr. C
12 ὀφοποιούντες A: corr. C, ὀφοποιούντος Wilam 13 ναυκράτης
A C: corr. Grot 18 οὐ Mus: οὐ A οὐδὲ C 21 ἵνα τί Bgk:
εἶναι τι A 22 ἐὰν A 26 ἀνύσας Kock μύσας Iacobs

ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγῶν ὀφθῆσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγητικῷ (c. 5, 1) χωρὶς τοῦ ν̄ λαγῶ
καὶ περισπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ λαγός.
ὡσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοι φασι νεῶν
καὶ λαὸν λεῶν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι 5
b λαγῶν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκό-
λουθός ἐστιν ἢ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύμφ σατυρικῷ
πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ (fr. 108)·

γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτίνοι, λαγοί.

τῇ δὲ λαγῶν ἢ διὰ τοῦ ῶ παραπλησίως προσαγορευο- 10
μένη λαγῶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν (I 308 K)· ἵνα
πάρα μὲν βατίδες καὶ λαγῶ καὶ γυναικες εἰλίποδες·
εἰσὶν δ' οἱ καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν
συλλαβὴν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὄξυτο-
c νεῖν τὴν λέξιν, ἐπειδὴ τὰ εἰς ὅς λήγοντα τῶν ὀνομά- 15
των ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ῶ παρ' Ἀττι-
κοῖς· ναὸς νεῶς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο
τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ὁ
τοὺς Εἰλωτας ποιήσας. εἰτά ἐστὶ τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός
(Amipsiae I 675 K)·

20

λαγὸν ταραξας πῖθι τὸν θαλάσσιον,

τὸ δὲ λαγῶς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός,
ὡς Σοφοκλῆς (fr. 108)·

d γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἰκτίνοι, λαγοί.
τὸ μέντοι ἢ πτωκα λαγῶν' (X 310) εἰ μὲν ἐστὶν Ἰω- 25
νικόν, πλεονάζει τὸ ῶ, εἰ δ' Ἀττικόν, τὸ ὀ. λαγῶα
δὲ λέγεται κρέα· 63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφός ἐν
ὑπομνήμασι (FHG IV 421) ἑκατὰ τὴν Ἀντιγόνου τοῦ
Γονατᾶ φησιν βασιλείαν τοσοῦτον πληθός γενέσθαι

13 fort. καὶ τᾶτην 21 πλεῖθε A: corr. p. 446d 24
καὶ κορῶναι γλαῦκες λαγοί A: cf. litt. b

λαγῶν ἐν Ἀστυκαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυκαλαίαις περὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν κύναις τρέφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἄλῶναι τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους τῶν ξυκασιχιλλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀνα-
 5 φαίου τινὸς ἐμβαλόντος δύο λαγῶν εἰς τὴν νῆσον· ὡς καὶ πρότερον Ἀστυκαλαίεως τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς τὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο
 10 πέρδικων ἐν τῇ Ἀνάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι τοὺς κατοικοῦντας. κατ' ἀρχὰς δ' ἡ μὲν Ἀστυκάλαια οὐκ εἶχεν λαγῶς, ἀλλὰ πέρδικας
 15 πολύγονον δ' ἐστὶ τὸ ζῷον ὁ λαγῶς, ὡς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ (5, 18). καὶ Ἡρόδοτος δ' οὕτως φησὶν (III 108)· 'τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγῶς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίον καὶ ὄρνιθος καὶ ἀν-
 20 θρώπου, οὕτω δὲ τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυλίσκει τε μόνον πάντων θηρίων, καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆς μήτρησι
 25 πλάσσεται, τὸ δ' ἐπαναιφέται.' Πολύβιος δ' ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 8, 10) γίνεσθαι φησι παρό-
 30 μοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κύνικλον καλούμενον, γράφων οὕτως· 'ὁ δὲ κύνικλος καλούμενος πόρρωθεν μὲν ὀρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγῶς μικρός· ὅταν δ' εἰς τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρωσιν. γίνεται δὲ τὸ
 35 πλεον κατὰ γῆς.' μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ποσει-401
 δώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ (FHG III 275)· 'καὶ ἡμεῖς εἶδομεν πολλοὺς κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας

8 fort. ἐν ἐνιαυτῷ 9. 10 lemma: ὅτι τὸ παλαιὸν Ἀστυκαλαία μὲν πέρδικας εἶχεν, ἀλλ' οὐχὶ λαγῶς, Ἀνάφη δὲ λαγῶς, ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας, unde confirmatur Meinekii coniectura, qui v. 10 post πέρδικας excidisse putat ἡ δὲ Ἀνάφη οὐ πέρδικας, ἀλλὰ λαγῶς 17 τῆσι C 21 κύνικλος Polyb

πλοῦν ἐπὶ Νέαυ πόλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ τελευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοικουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κοινίλους τούτους.' καλοῦνται δὲ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιάρχης ἐν Ἀγνοίᾳ 5 οὔτως (Π 541 K).

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὔτος;

B. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἢ μίμαρκυς.

Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 301)
 b περὶ τὴν Βισαλίαν φησὶ λαγῶν γίνεσθαι δύο 10 ἥπατα ἔχοντας.

64. ΣΥΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπισενεχθέντος, ὃς κατ' οὐδὲν ἦν ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου, 'προβάλλω, τίς ἔφη, σοὶ ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλίπιανέ, τίς ἰστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σὺν 15 θῆλειάν τε γερονέαι καὶ λευκὸν τὴν χροάν.' ὃ δὲ σφόδρα φροντίσας καὶ τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος 'ἀλλ' υμεῖς γε, ἔφη, ἄνδρες γάστρωνες, εἰ
 c μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσοῦτων ἐμπλησθέντες, ὑπερβάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ πολυφαγίᾳ δια- 20 βοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὔτοι ζητεῖτε. προφέρεσθαι δὲ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ̄ σὺς ἐτυμώτερον· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὀρητικῶς ἔχειν τὸ ζῆον εἰρηται. τέτριπται δὲ καὶ το λέγειν χωρὶς τοῦ κατ' ἀρχὰς σ̄ ὕς. οἱ δὲ σὺν εἰρησθαι οἰοῦναι 25 θῦν, τὸν εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δέ, εἰ δοκεῖ, ἀποκρίνασθέ μοι τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον

8 χελιδόνιος et γλυκεια A: corr. Mein B. γλυκεῖα γ' Kock 18 καλοῦ del. Wilam, fort. μεγάλου 14 ἔφη συζητεῖν A: corr. Schw 14. 15 φροντιστὰ καὶ λογιστὰ poetae verba esse vidit Mein 17 fort. κατὰ (pro καὶ) 18 ὑμεῖς Schw: ὑμῖν A, nisi forte oratio mutila

ὁμοίως ἡμῖν σύαγρον ἐπὶ τοῦ σὺς τοῦ ἀγρίου. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταίς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τοῦνομα ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν, λέγων (fr. 159 N)·

σὺ δ', ᾧ Σύαγρε, Πηλιατικὸν τρέφος.

5 παρ' Ἡροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος Λάκων γένος, ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακόσιον πρεσβεύσας περὶ τῆς πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας ἐν τῇ ἐβδόμῃ (c. 153). καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν (FHG
10 I 385).· καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· ἄει ποτε σὺ, ᾧ Οὐλιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἰώθας τῶν παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἢ χρῆσις μὴ·εἴη τῶν
15 οὐνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ Κῶος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν, ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

ξείνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με

20 ᾧλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐσπέριοι.

65. ἴν' οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφανανθῆς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἀρπαζομένῃ οὕτως ᾠνόμασε (II 27 K)·

λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν

25 τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ἰ τύφαννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι (p. 616 N)·
νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον

4 βρέφος C 14 φιλιτᾶς A: corr. C 15 ψευδόμενον Herw
15. 16 διανανθῆναι Herw (praestat ἀφανανθῆναι, cf. v. 21) 19
φιλιτας A 20 κώνομάτων Heimsaeth, fort. καίνικτῶν 24 ἐπα-
νήξω Cobet 27 αὐτόστεγον corruptum, fuit fort. τόνδ'

σύαγρον ἐκβόλειον εὐθρον κλύειν,
 ᾧ πλείστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον
 402 ἐπιστολῇ γράφει οὕτως· ἵνα τὰ μὲν αἰγεία τοῖς παισὶ,
 τὰ δὲ σύαγρεια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχης· καὶ 5
 Ἰππόλοχος δὲ ὁ Μακεδών, οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν
 τοῖς πρὸ τούτων (IV 128 a), ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρη-
 μένον Λυγκέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη σύαγρων πολλῶν.
 ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι
 περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου, σοὺς εἰ τις αὐτὸν 10
 ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς
 τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σὺ. πάλαι
 γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκῶς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥη-
 γίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ
 b τοῦτο ἱστορεῖται (III 564 B). οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι οἱ περὶ 15
 τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν
 σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρσικάζων
 τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σὺ φησιν (fr. 264).

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς.

καὶ Σκίρας (εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς καλου- 20
 μένης κωμωδίας ποιητῆς, γένος Ταραντίνος) ἐν Με-
 λεάγρῳ φησὶν·

ἐνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοὶ νέμειν βοτὰ

οὔτ' ἀσχέδωρος νεμόμενος κακρῶζεται.

c ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλὰς κέρχηται 25
 φωναῖς Σικελικαῖς οὐδὲν θαυμαστόν.

66. περιεφέροντο καὶ ΕΡΙΦΟΙ πολλὰκις ποικίλως
 ἐσκενασμένοι· ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὀπου ἔχοντες,

1 fort. ἐμβόλοιαι, sed etiam κλύειν corruptum (δοῦν?) 5
 σύαγρεια A 9 fort. ἀποδεδιοκόμησαι coll. p. 401 b (vel ἀποδιο-
 κηκόμησαι) 24 κατακροῖεται Madvig 28 πολλοῦ A: corr. Cas

οἷτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τοῦ αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτόμαχος γοῦν ὁ Καρχηδόνιος οὐδενὸς δευτέρου τῶν ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημίας κατὰ τὴν θεωρίαν ὧν Θε-
 5 βαλόν τινα ἀθλητὴν ὑπερβαλεῖν ἰσχύϊ φησὶ τοὺς καθ' ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρῶμενον. εὐτονοὶ γὰρ καὶ δ
 γλίσχροι <οί> χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δὲ ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἰδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνεια
 10 κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἔξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾶστα φθί-
 ρεται διὰ τὴν πιμελήν.

τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμωδιοποιοῖς λεγόμενα δαίπνα ἡδί-
 στην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὡσεὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρμαγγι,
 ὡσπερ τὰ παρὰ Ἀντιγόανει μὲν ἐν Ἀκιστοῖα (Π 17 K):

15 κρέας δὲ τίνος ἤδιστ' ἂν ἐσθίοις (φησὶν); B. τίνος;
 εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἐνὶ
 μήτ' ἔρια μήτε τυρός, ἄρνός, φιλτάτε.

τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταῦθ' ἂ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
 ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν

20 ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησὶ (Π 65 K):

τῶν χερσαίων δ' ὕμιν ἤξει

παρ' ἐμοῦ ταυτί·

βοῦς ἀγελατος, τράγος ὑλιβάτης,

25 ἀἰξ οὐρανία, κριὸς τομίας,

δ κάπρος ἐκτομίας, ὕς οὐ τομίας,

δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, . . .

7 of add. K 10 fort. ἀδιαμένητα coll. I p. 26 b, ἀνεκπό-
 νητα Herw 15 κρέα AC: corr. Mein 16 ὧν ἂν ἢ Herw 18
 αἰγίων AC: corr. Dobr, αἰγίων Mein 24 ὑλιβάτας A ἡλι-
 βάτας Eust. 1753, 22 (ὕληβάτας C)

τυρός γλωρός, τυρός ξηρός,
 τυρός κοπτός, τυρός ξυστός,
 τυρός τμητός, τυρός πηκτός.

67. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἴπποτρόφῳ τοιαῦτα παρα-
 σκευάζει (Π 437 K)·

- f βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
 ἔξω, Μάνη· στείχ' εἰς ἀγορὰν
 πρὸς τοὺς Ἑρμαῖς,
 οὐ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
 5 τοὺς τε μαθητὰς τοὺς ὠραίους, 10
 οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἴππους
 μελετᾶ Φεῖδων καὶ καταβαίνειν·
 οἴσθ' οὓς φράζω;
 τοῦτοις τοῖνυν ἄγγελλ', ὅτιη
 10 ψυχρὸν τοῦψον, τὸ ποτὸν θερμόν, 15
 ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
 408 σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἤρπασται,
 κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται,
 τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
 15 χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος 20
 διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
 κρατῆρ' ἐξερροῖβδητ' οἴνου·
 πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
 ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
 20 πάντ' ἐστ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω. 25
 μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
 χάσκεις οὗτος;

6 κυπαρισσορόφων AC: corr. Cas 14 ἄγγελ' A: corr.
 C 17 χναω A: corr. Mein 23 λείπεται AC: corr. Mein
 24 κολασταίνει νοῦς μειράκιον A: corr. Schw 25 πάντες δ'
 A πάντες C: corr. Dobr 26 μέμνησθ' A: corr. C 27 αὐτός
 AC: corr. Cas

- βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
 αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
 25 ἦκειν ἦδη καὶ μὴ μέλλειν
 τῷ τε μαγεῖρω μὴ λυμαίνεσθ', b
 5 ὥς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων,
 ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
 καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλαία,
 30 σκόροδον, καυλός, κολοκύνθη, ἔντος,
 θρίον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
 10 γλάνιδος, γαλεοῦ, ρίνης, γόγγρου·
 φοξίνος ὄλος, κορακίνος ὄλος,
 μεμβράς, σκόμβρος,
 35 θυννίς, κωβίός, ἡλακατήνες,
 κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
 15 νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
 τριχίας, φνκίς, βρίγκος, τρίγλη,
 κόκκυξ, τρυγῶν, σμύρραινα, φάγρος,
 40 μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας, c
 θραῖττα, χελιδῶν, καρίς, τευθίς,
 20 ψῆττα, δρακαινίς,
 πουλνπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
 κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
 45 κεστρεύς, σκορπίος, ἔγγελυς, ἄρτος,
 κρέα τ' ἄλλα (τὸ πληθὸς ἀμύθητον)
 25 χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
 κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρονούος, νήττης,
 κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.

1 δεῦρ' εἴ πως AC: corr. Dobr 11 φυξικινος A: corr.
 Dalec 13 ἡλακατινος A: corr. VII 301d 16 βρίγγος A:
 corr. VII 322e 18 σπάρος σάρος A: corr. VII 329d 21 πολυ-
 πόδιον et ὀρφός A 23 ἄρτοι A: corr. Mein

- 50 καὶ μετὰ δεικνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθῃ.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίξει, πηδᾷ, δειπνεῖ, 5
- d 55 πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπά, κλαγγά θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν Κασίας 10
ἀπὸ γᾶς ἀγίας, ἄλλας Συρίας 10
- 60 ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δουεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίλθου, κίνθου, κισθοῦ, μίνθου·
τοιάδε δόμους ὀμίχλη κατέχει 15
- 65 πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.
68. ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ φοδοντία
καλουμένη λοπάς· περὶ ἧς ἐξετραγῶδησεν ὁ σοφὸς
e ἐκεῖνος μάγειρος, πρὶν καὶ ἐπιδειξάι ὃ τι φέρει. διε-
χλεύαξέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους, ὧν καὶ 20
μνημονεύων ἔφη· 'τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἄν-
θίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος, <ὅς> ἐν τῷ Ἐγκαλυπτο-
μένῳ τοιάδε ἀγκώσατο (IV 459 M)·
Σόφων Ἀκαρνᾶν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ' ἐαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης· 25
ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Δάβδακος.
f οὔτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα

4 δ' ὄσι C εὔσι A: corr. Di 6 βινεῖ et 8 νεῖται del. Mein
9 κούραν A: fort. φύρην, κούρα, Κασίας Wilam
12 μακροῦ A: corr. Mein 13 καὶ βαρου A: corr. Di 14 μι-
σθου A: corr. Cas 16 ἀναμέστος Kock 21. 22 ξανθίππῳ C:
Ἀναξίππῳ Valck 22 ὅς add. Schw 23 ἀγκήσατο A: corr. C

- 5 ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων
 καὶ τὴν θύλαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
 οἶον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
 τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
 5 ἐχρήτο, πάντ' ἀφείλον εἶναι θ' ὑπέλαβον
 10 τὸν τοῖς <τοιούτοις> παντοπόωλην χρώμενον. 404
 αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
 πῦρ τ' ὄξυ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
 ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖκνον εὐτρεπές.
 10 οὗτοί τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμόν πολὺν
 15 ἀπὸ τῆς τραπέξης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
 τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
 ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν' ἄλμην ἀπέθανεν·
 παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. B. μάλ' εἰκότως. b
 15 A. ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
 20 ἐμὸς γενόμενος, ᾧ πάτερ, διδάσκαλος.
 καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
 σπεύδων ἐμαντοῦ καινὰ τῆς τέχνης. B. παπαί·
 ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
 20 A. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
 25 ἔχοντα καὶ ζητοῦντα <τὰ> κατὰ τὴν τέχνην,
 οὐθὲν Διοδώρου διαφέρουτ' Ἀσπενδίου. c
 γεύσω δ', ἐὰν βούλη, σὲ τῶν εὐρημένων·
 οὐ ταῦτά προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα,
 25 τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
 30 ἔτερ' ἐστί τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
 καὶ τοῖς τελώναις. μαιράκιον ἐρωμένην

5 ἐχράτο AC: corr. Herw πάντα φίλων το ειναι θ' A: corr.
 Dobr 6 suppl. Di 10 πρῶτον A: corr. C 12 ἀνεκάθηραν
 A: corr. C 21 τὰ add. Cas 22 οὐθὲν χονδρευουσι διαφῶρα
 τ A: corr. Mein, sed praestat fort. διαφῶρα τάσπενδίου 23
 βούλησθε τῶν A: corr. Tyrwhitt

- ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει·
 τούτω παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
 καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
 35 ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
 ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός, 5
 πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
 τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας·
 ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολὴν
 40 ἐστιν. τελώνη γλαῦκον, ἔγγελον, σπάρων·
 ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὄδ' ὕστερος, ἀρτύω φακῆν 10
 καὶ τὸ περιδείκνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
 τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
 νωθρότερα πολλῶ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
 e 45 σίναπυ παρατίθημι τούτοις καὶ ποιῶ
 χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος τὴν φύσιν, 15
 ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
 ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν
 ἕκαστος ὑμῶν.
 69. καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μά-
 γειρος, ἄνδρες δαιταλεῖς, (οὐ χειρὸν γὰρ καὶ τούτου 20
 μνησθῆναι) τί φησὶν (II 423 K);
 σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νῆ τοὺς θεοὺς,
 f ταυτὶ προσέπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι
 πολὺ δεῖ γὰρ αἰεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
 τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν. 25
 5 ἂν μὲν γὰρ ἐν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον,
 τοῦψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα

1 ἔχον τὴν π. A: corr. Toup 7 fort. κολῆν ἢ πόδας
 10 ἦ δ' Di: ἦ δ' A ἦν δ' C ὄδ' ὕστερος corruptum 13 νω-
 θρότερα AC: corr. Toup 14 παρατίθημι σίναπυ τούτοις AC:
 corr. Cas 16 non intellego 17 οὐ Toup: εἰ A 19 διονύσιον
 A: corr. C 22 καὶ χάρις αἰεὶ μία A: corr. Pors

- τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
 <δεῖ>, μὴ προῖδηται τοῦτο μηδὲ φροντίση,
 οὐκέτι μάγειρος, ὄψοποιός ἐστι δέ.
- 10 οὐ ταῦτ' οὐδ' ἐστὶ τοῦτο, πολὺ διήλλαχεν.
- 5 στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ 405
 δύναμιν, ὃ μέντοι δυνάμενος κὰν πράγμασιν
 ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
 στρατηγός ἐστιν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον,
- 15 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
 10 ἡδύσμαθ' ἐψησαί τε καὶ φουσαῖν τὸ πῦρ
 ὃ τυχῶν δύναται' ἂν· ὄψοποιὸς οὖν μόνον
 ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὃ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
 συνιδεῖν τόπον, ὄραν, τὸν καλοῦντα, τὸν κάλιν
- 20 δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι, b
 15 πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
 αἰεὶ γάρ· οὐκ αἰεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
 ἔχεις ὁμοίαν οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
 Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
- 25 παρὰ τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον.
- 20 τὰ πολλὰ δ' ἡγνόησε κούδ' ἐν λέγει.
 μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε c
 τῶν βιαίων ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα,
 κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα.
- 30 οὐδ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
 25 εἴπ' ἀρτίως

1 δέ ποτε ἢ A: corr. Mein 2 δεῖ add. Mein προῖδητε
 A: corr. Dobr 3 ἐστὶ δέ Schw: ἐστὶν A, fort. ἔσθ' ὅδε
 4 ταῦτ' οὐδ' A: corr. Mus 5 fort. στρατηγὸς ὅσπερ 7 τί; ποῦ;
 Madvig 11 οὖν Cas: οὐ A 16. 17 ἀρχὴν ἔχει θ' A: corr.
 Jacobs 22. 23 τῶν βιβλίων (sic Emper) ἔσθ' ἔνεκα τὰ περὶ
 τὴν τέχνην κενὰ μᾶλλον ἢ τόθ' ὅτ' οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν
 Wilam 24 fort. ὅτι pro ἐπεὶ, ut v. 25 alius aliquis artis auctor
 nominatus fuerit

- ὄρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν οὐδ' ὁ καιρός
 αὐτῆ δ' ἑαυτῆς ἐστὶ δεσπότης. ἐὰν δ'
 εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
 35 καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
 ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτουὶ δ', ὄν ἀρτίως 5
 d ἔφησ' ἔχοντα πείρα ἤκειν πολυτελεῶν
 πολλῶν τε δεικνῶν, ἐπιλαθέσθαι, Σιμίᾳ,
 πάντων ποιήσω, θρόνον ἂν δεῖξω μόνον
 40 παραθῶ <τε> δεικνόν ὄξον αὔρας Ἀττικῆς.
 ἐξ ἀντλίας ἦκοντα καὶ γέμοντι' ἐτι 10
 φορητικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίας
 τῆμῃ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.
 70. πρὸς ταῦτα Αἰμιλιανὸς ἔφη·
 'βέλτιστε, πολλοὶς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
 εἰρημέν' ἐστὶ 15
 κατὰ τοὺς Ἠγησίππου Ἀδελφούς (IV 479 M)· σὺ οὖν
 e ἢ δρωῶν τι φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ
 κόπι' ἐμέ, καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί ἐστὶ.' καὶ
 ὄς· 'καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ
 ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν 20
 Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρσοπαιγίῃ
 ταῦτ' εἰρηκεν (IV 539 M):
 ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ,
 οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐσθ' ὄλως εἰργασμένος.
 κακνιζομένην τυραννὶς αὐτῆ 'σθ' ἡ τέχνη. 25

1 corruptus 4 δὲ καιρὸν AC: corr. Cas 5 μέγας γὰρ
 εἶ A: corr. Adamus 7 σημεία A: corr. Mein 9 τε add.
 Mus 10 ἦκοντι καὶ γέμωνται A: corr. Mein 11 φορητικῶν
 A: corr. Mein ἀγωνίας corruptum 12 εἰ μὴ A: corr. Fritzsche
 16 sqq. etiam haec Hegesippi verba paullulum immutata cf.
 VII, 290b

ἀβρυτακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην, f
 5 παρ' Ἀγαθοκλει (δὲ) πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ
 τῷ Σικελιώτῃ (τὴν) τυραννικὴν φακτῆν.
 τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους [τινός],
 6 ὄτ' ἦν ὁ λιμός, ἐστιῶντος τοὺς φίλους,
 ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.'

ἔγυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηναῶν Λαχάρης, οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν·
 <σὲ> δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, εἰ406
 μὴ δεῖξεις ὃ τι φέρεις.' καὶ ὃς μόλις ἔφη· ῥοδωνιᾶν
 10 καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ'
 οὕτως, ἵνα καὶ ἥδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ
 τῆς κεφαλῆς λαβῶν σχῆς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ καὶ
 πανδαισίᾳ τὸ σωματίον πᾶν ἐστιάσῃς. ῥόδα τὰ εὐοσμό-
 15 τε καὶ χοίρων ἐφθούς σφόδρα ἐξινιασθέντας καὶ τῶν
 ῥῶν τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον, γάρρον, πέπερι, οἶνον.
 καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον εἰς λοπάδα b
 καινὴν, ἀπαλὸν καὶ συνεχὲς διδούς τὸ πῦρ.' καὶ ἅμα
 λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τῆσάυτην εὐωδίαν πα-
 20 ρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὡς ἀληθῶς τινα τῶν παρόντων
 εἶπελν (Æ 173)·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ
 ἔμπης ἐς γατάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκει' αὐτμῆ.
 τῆσάυτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

25 71. μετὰ ταῦτα περινεχθεῖσῶν ὀρνίθων τε ὀπτῶν

2 δὲ add. Mus 3 τὴν add. Cas 4 fort. Λαχάρους ποτὲ
 6 ἐποίησεν A: corr. Mus 8 σὲ add. Schw poetae versus
 γυμνὴν ἐποίησε τὴν Ἀθηναῶν Λαχάρης | οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σὲ δ'
 ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, | εἰ μὴ σὺ δεῖξεις ὅτι φέρεις, quod ex parte
 viderunt Di et Mein, itemque quae secuntur omnia ex poetarum
 laciniis consuta 9 δεξίης A 15 ἐξινιασθέντας A: corr. C 16
 γάρρος A: corr. C 17 καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον |
 εἰς λοπάδα καινὴν et 18 ἀπαλὸν — πῦρ versuum reliquiae

φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιού-
 c των περὶ ὧν Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν
 τάδε γράφει· ἅσα γὰρ χεδροπόδης ἡμερος φύσις
 ἐνσπέρματος ἢ μὲν ἐψήσεως ἕνεκα σπείρεται, οἶον [ὁ]
 κύαμος, πισός· ἐτηρηδὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα γίνεται· 5
 τὰ δὲ πάλιν αὐθις λευκιδώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ
 φακῆς, οἶον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἕνεκα τῶν
 τετραπόδων ζώων, οἶον ὄροβος μὲν ἀροτῆρων βοῶν,
 ἀφάκη δὲ προβάτων· πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημο-
 νεύει καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει· Ἡλιοδώρος δ' 10
 d ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως (FHG IV 426)
 ἑτῆς τῶν πυρῶν, φησὶν, ἐψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
 παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν·
 τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη·
 ἄλλὰ καὶ τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς 15
 γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται,
 κατὰ τὸν Θάσιον Ἠγήμονα· καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·
 ἑτὶς δ' αὐτῆ ἢ λιθίνῃ βαλλητύς; Ἐλευστίνι γὰρ τῇ ἐμῇ
 οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλ-
 λητύν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἰποιμι μὴ παρ' ἐκάστου 20
 e μισθὸν λαβῶν· ἄλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος,
 οὐκ ὦν λαβάργυρος ὠρολογητῆς· κατὰ τὸν Τίμωνος
 Πρόδικον (fr. 11 W) λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμονος. 72.
 Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἔκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας
 κωμφῆς (fr. 18 Koerke) Ἠγήμων, φησὶν, ὁ Θάσιος 25
 τὰς παρῳδίας γράψας Φακῆ ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐποίησεν
 ἐν τινι τῶν παρῳδιῶν·

4 σπείρεται δὲ A: corr. Mus, sed oratio videtur mutila
 ὁ del. Wilam 14 τοιούτων Di: τούτων A 15 fort. ἡδη pro
 καὶ 18 ἢ λιθίνῃ ἢ A: corr. Cas 20 ἄν τις A: corr. Cas
 23 προδειπνον A: corr. Mein 26 fort. ὅς καὶ

ταῦτά μοι ὀρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἰπέ τε μῦθον·
 δεινὰ παθοῦσα, Φακῆ βδελυρῆ, χάριε 'ς τὸν ἀγῶνα. f
 καὶ τότε' ἐγὼ θάρσησα.

5 εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμω-
 δίαν λίθων ἔχων πλήρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς
 τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ
 ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε·

λίθοι μὲν οἶδε· βαλλέτω δ' εἰ τις θέλει· 407

10 ἀγαθὸν δὲ κὰν χειμῶνι κὰν θέρει φακῆ.
 εὐδοκίμει δ' ὁ ἀνὴρ μάλιστα ἐν ταῖς παρφοδίαις καὶ
 περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκρι-
 τικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις
 εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς
 15 Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὥς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλει-
 στα αὐτοὺς γελάσαι, καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν
 τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημά-
 των. οὐδεὶς ἀπέστη καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων
 ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, οὐκ ἀνέ- b
 20 στησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ·
 διέμειναν δ' ἀκροώμενοι καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγή-
 μονος, ὥς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστν
 25 τὰς νησιωτικὰς δίκας γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα
 δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὃ δὲ παραγενόμενος
 καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προς-
 ῆλθε μετ' αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ βοηθεῖν ἀξιῶν. ὃ δὲ ο

9 φακῆ δὲ καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν AC: corr.
 Dobr, cf. Suid. s. v. βαίτη 13 διὰ τοῦτο C 18 οὐδεὶς οὖν C,
 sed epitomatoris culpa haec turbata ἀνέστη lemma fort. recte

- θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπὼν τε πᾶσιν ἔπεσθαι ἦκεν εἰς τὸ Μητροῦρον, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἠγήμονος. ἀγανακτοῦντες δ' ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, ⁵ φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραφασμένου.' 73. αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ' ὅταν βουληθῆς ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσίνοι.' καὶ ὁ Οὐλ-
d πιανός· 'ἀλλὰ με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεὶς χύτρας ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις τίς ἢ Τηλέμαχου ¹⁰ καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος.' καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· 'Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς (ἦν δὲ καὶ τραγωδίας) ἐν μὲν δράματι Λήθη φησί (II 461 K)'
μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγγανε.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἠδέως πάνυ ¹⁵
ἐπειτα 'χρησόν μοι σὺ, φησί, τὰς χύτρας,
e ἐν αἷσιν ἔψεις τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά γε
⁵ ἔφη τε καὶ παριόντα Φείδιππον πάλιν
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδῶν τὸν παχύν
ἐπόπυσ', εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας. ²⁰
ὅτι δὲ καὶ τῶν δῆμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος ὁ αὐτὸς
ποιητῆς φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως (II 454 K).
ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἐτι δημηγορεῖ.
οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
B. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι. ²⁵
A. θανατηγὸν καλὴν χύτραν φέρει.
f ἐν δ' Ἰκαρίοις σατύροις φησίν (II 459 K).

⁵ ἡσυχίαν ἦγον C 9 fort. ἀλλ' εἰ με 17 ἐν αἷς συν-
ῆψας A: corr. Mein 17. 18 ταῦτά τε εἰρηται A: corr. K
18 Φεῖππον A: corr. Pors πάλιν Mein: πάνυ A 26 fort.
θάργηλον (Mein) ἀγκάλη (Iacobs) κυάμων (add. K) χύτραν φέρει

ᾧσ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
 πρῶτα μὲν σκληρῶς καθευδόν, εἶτα Θούδιππος
 βδέων

παντελῶς ἐπνιξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἤπτετο.
 5 ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
 6 οὐδ' ἐκείνος οὐθὲν εἶχε. πρὸς δὲ τον χρηστὸν
 δραμὸν

Τηλέμαχον Ἀχαρνεῖα σωρόν τε κνάμων καταλαβὼν
 ἀρκάσας τούτων ἐνέτραγον. <ὁ> δ' ὄνος ἡμᾶς
 10 ὡς ὄρᾱ,

..... ὁ Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέφθετο.

ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κνάμων χύτρας⁴⁰⁸
 ἀεὶ σιτούμενος ἤγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν. 74. ἔτνος
 δὲ κναμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τρο-

15 χίλω λέγων οὕτως (II 432)·

πρὸς ἔμαντὸν ἐνθυμούμενος, νῆ τοὺς θεούς,
 ὄσφ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
 Παύσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;

B. καὶ πρᾶγμα <γ'> ἠρώτα με δυστροπέλον πάννυ,
 20 5 ἔχον δὲ πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

A. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως. b

B. ἔτνος κναμίνου διότι τὴν μὲν γαστέρα
 φνσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. A. χάριεν οἷς γινώσκειται
 τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεὶ ποτε

1 οὐδὲ ἔν A 2 καθευδὼ A: corr. Iacobs 2 Θούδιππος
 ὁ λέων et 4 ἔπηξεν A: corr. Mein 5 εἶτ' ἐφερόμην Mein
 9 ὁ add. Mus 11 ὡσπερὶ Κηφ. Mein 13 πορδῶν Mein,
 qui versuum reliquias agnovit; tum vero Πυανόψια scrib. 17
 σὺ δὲ οὐδὲ A: corr. Cas 18 τὸ δεῖνα A: corr. Cas 19 πρᾶγμα
 ἠρώτα A: corr. Di 20 ἔχων A: corr. Iacobs δυσσεξόδους A:
 corr. Boissonade

10 περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστῆς γέλωσ.

75. τοιούτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐξήτει εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τις αὐτῷ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι 5 (Ω 302).

- ο ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἄμα χερσὶν ἔχουσα.
'Αττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς *Λυσίας* ἐν τῷ κατὰ 10
'*Ἀλκιβιάδου* λέγων οὕτως (i. e. *Andoc.* 29)· 'τοῖς χρυσοῖς
d χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.' χερρόνιπρον δ' *Εὐπολις*
ἐν *Δήμοις* (I 289 K).

κἄν τις τύχη πρῶτος δραμῶν εἴληφε χερρόνιπρον·
ἀνῆρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ καὶ χρήσιμος πολίτης 15
νικᾷ τε <πάντας> χρηστὸς ᾧν, οὐκ ἔστι χερρόνιπρον.
'*Ἐπίχαρμος* δ' ἐν *Θεαροῖς* εἴρηκε χερρόνιβα διὰ τούτων (p. 242 L).

κιδάρα, τρίποδες, ἄρματα, τράπεζαι χαλκίαι,
χερρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες χαλκίοι. 20

- ο ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν,
ὡς *Εὐπολις* ἐν *Χρυσῷ* γένει καὶ *Ἀμειψίας* *Σφενδόνῃ*
'*Ἀλκατὸς* τε ἐν *Ἱερῷ* γάμῳ. πλείστον δ' ἐστὶ τοῦτο.
Φιλύλλιος δὲ ἐν *Αὔγῃ* κατὰ χειρῶν εἴρηκεν
οὕτως (I 782 K). 25

καὶ δὴ δεδειπνήμασιν αἱ γυναικες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν
ᾧρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,

1 γέλωσ K: τέλος A 14 βαλῶν gramm. ap. Osann. Philem.
p. 200 16 πάντας add. Schw 19 χαλκίαι et 20 χάλκιοι
A: corr. Ahrens 20 λοιβιλεβητες A: corr. Grotefend 22.
23 σφενδωνι A: corr. Cas 26 ἀλλὰ φέρειν A: corr. Dawes

ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη καὶ μύρον τι δοῦναι.
Μένανδρος Ἰθρία (IV 208 M):

οἷ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι. f
76. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς
5 τοὺς Καλλιμάχου πίνακας (p. 251 N) χλευάζει τοὺς οὐκ
εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπο-
νίψασθαι. παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου
καὶ δειπνοῦ λέγεσθαι κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλα-
10 χέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἐπεὶ τοὶ Ὅμηρός πη μὲν 409
φησι (α 138)

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
πῆ δέ (α 146):

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χειρῶν ἔχουσαν,
15 σῖτον δὲ δμῶαι παρενήνεον ἐν κανέοισι.
καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις (fr. 23 Bo): ἑτάλαινα Κοι-
κόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόχ' ἄμην τὰν τρά-
πεζαν. παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς
παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν
20 Ἡρακλεῖ (929):

εἰς χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος. b
ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἰξίν (I 262 K):

αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

ἐστὶ δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ
25 λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ
περιφραίνοντες τοὺς παρόντας ἤγγιζον. χρὴ μέντοι
προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε ῥημα-
τικά συνθετα εἰς $\bar{\psi}$ λήγοντα γεγυότα παρὰ τὸν
παρακειμένον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου

- c φυλάσσουνσιν, ἄν τε ἔχη τοῦτον διὰ τῶν δύο μῦ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαί αἰγίλιψ, τέτριμμαί οἰκότριψ, κέκλεμμαί βοίκλεψ, παρὰ Σοφοκλεῖ Ἐρμῆς (fr. 927), <βέβλεμμαί> κατῶβλεψ, παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφύεσιν. ἐν δὲ ταῖς πλαγίοις τὰ 5 τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρώσει (I 472 K) χερνίβιον εἴρηκεν. 77. ἐχρῶντο δ' εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλύνοντες αὐτὰς καὶ σμήματι ἀπορούψεως χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύνῳ (II 67 K). 10
- d ἐν ὄσῳ δ' ἀκροῶμαι σου κέλευσόν <μοί> τινα φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ καὶ σμήμα.

ἔτι δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρόντο τὰς ἀπομαγδαλλὰς ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουον κυνάδας, ὡς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ (fr. 77 Pr). περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως (II 26 K). 15

καὶ τότε

20

- περιπατήσεις ἀπονίψει κατὰ τρόπον
- e τὰς χεῖρας εὐώδη λαβῶν [τὴν] γῆν.
καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν (fr. 2, 39 B).
ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν, 25

1 φυλάσσουνσάν τε ἔχει A φυλάττοντα ἔχοντά τε C: corr. Schw 3 κέκλαμμαί A: corr. C βοοίκλεψ A βοόκλεψ C: corr. Mus 4 βέβλεμμαί add. Eust. 1401, 16 11 μοί add. Koppiers 14 ἔτι Schw: ὅτι A et lemma 15 τιμὰς ἀτιμάσαντες A: τιμὰς om. lemma 21 περιπατήσεις corruptum 22 τὴν del. Kock

σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγ-
 χέοντες
 τόσσον ὅσον <τις> ἔχρηζ', ἐκτριμματά τε
 λαμπρὰ

5 σινδονουφῆ, δίδοσαν <δὲ> χρίματά τ' ἀμβροσίοδμα
 και στεφάνους ἰοθαλάεας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρῶ (Π 419 K):

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἤμεν ἡριστιηκότες,
 περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα

10 ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν f
 τοὺς ἐσπερίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

78. ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν
 και τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης (Ach. 616):

ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

16 Ἰσως δὲ και τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ
 και χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίους
 ἀπόνιμμα [ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων
 και ἐπὶ τῶν τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς και Κλει-
 δημος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεῖς γὰρ 410

20 περὶ ἐναγισμῶν γράφει τάδε (FHG I 363): ὄρουσαι βό-
 θιννον πρὸς ἐσπέραν τοῦ σήματος. ἔπειτα παρὰ τὸν
 βόθιννον πρὸς ἐσπέραν βλέπε, ὕδωρ κατάχεε λέγων
 τάδε· ὕμιν ἀπόνιμμα οἷς χρῆ και οἷς θέμις. ἔπειτα
 αὐθις μύρον κατάχεε.' παρέθετο ταῦτα και Δωρόθεος,
 25 φάσκων και ἐν τοῖς τῶν Εὐπατριδῶν πατρίοις τάδε

1 χλιεροθαλπὲς A: corr. Schw ἐπεπεγχέοντες A: corr. 5
 3 τις ἔχρηζ' Bergk: ἔχρηζεν A ἐκτριμματά τε A: corr. Mus
 5 δὲ add. Bgk χρίματ' ἀμβρο. A: corr. Villebrun 8 ἡριστιη-
 κότες ἤμεν A: corr. Cas 9 ὁ παῖς add. Pors 10. 11 πάλιν
 δὲ σκορινους A: πάλιν τοὺς ἱρίνους Cas ἐσπερίνους K 14
 ἐγγέοντες A 21 ἔπειτα <στάς> Nauck 23 fort. τὰπόνιμμα
 25 θυνατριδῶν A: corr. Od. Mueller

b γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἱκετῶν καθάρσεως· ἔπειτα ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγγνεύοντες ὕδωρ λαβῶν κάθαιρε, ἀπόνιξε τὸ αἷμα τοῦ καθαιρομένου καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς ταῦτ' ἔρχεε.⁷ 79. χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο 5 ὠμολίνῳ· ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις (p. 409e) Φιλόξενος ὁ Κυνθήριος ἀνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (I 521 K).

φέρε, καί, ταχέως κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ, . .

παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

10

σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χεῖρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησὶ c ὅτι πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χεῖρὸς ἔλεγον, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι ἀπονίψασθαι (supra p. 408f). Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ (fr. 429).

15

σκυδιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένως.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ (c. 122). Ξενοφῶν δ' ἐν Ἀ' Παιδείας γράφει (3, 5)· ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς ἀποκαθαίρη τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.⁴ 20 Πολέμων δ' ἐν ἔκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χεῖρὸς πρὸς τὸ νίψασθαι (fr. 62 Pr). Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ τοῦ δειπνῶν κατὰ χεῖρὸς φησὶ διὰ τούτων (IV 570 M).

ἔσπουδάκει δ' ἕκαστος ὡς ἂν ἐστιῶν

25

ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίον.

τὸ γοῦν κατὰ χεῖρὸς περιέγραψ', εἶπας ὅτι μετὰ δειπνῶν αὐτῷ τοῦτο γίνεταί λαβεῖν.

4 non intellego 14 ἀπονίψασθαι Nauck: τὸ νίψασθαι A
16 ἐκδεδαρμένος Herw 19 ἀποκάθαιρε A 25 ἐσθίων A:
corr. Cas 27 περιγράφει πᾶς A: corr. Cob

ᾧμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις (I 14 K).
 'ᾧμολίνουις κόμη βρύουσι' ἀτιμίας πλέως.' Σαπφὸς
 δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν
 Ἀφροδίτην (fr. 44 B).

- 5 χειρόμακτρα δὲ καγγονων
 πορφύρα καταυταμενάτατι
 Μνᾶσις πέμψ' ἀπὸ Φωκίας
 δῶρα τίμια [καγγόνων],

- κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα, ὡς καὶ Ἐκα-
 10 τατος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ
 Ἀσία ἐπιγραφομένη (FHG I 25). 'γυναῖκες δ' ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα.' Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ
 β' φησί (c. 122). 'μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν
 βασιλέα ζῶδον καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες
 15 Ἰδὴν νομίζουσι κάκειθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι,
 καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἐσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς' f
 καὶ μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς
 χειρόμακτρον χρύσειον.' 80. τὸν δὲ τῷ χερσὶν ἴβῳ ῥά-
 ναντα παῖδα διδόντα κατὰ χερσὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν
 20 ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν
 ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι· δι' ὃν καὶ
 ἐξεχώρησε Καλυδῶνος. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φορ-
 νίδος Χερσίαν αὐτὸν ὀνομάζει (FHG I 45). Ἡρόδοτος
 25 II 86) Εὐνομον. καὶ Κύανθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν
 υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρα-
 κλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος ἱστορεῖ ἐν

2 πλέως Mein 5 καὶ γενῶν Wilam 6 extr τὰ (vel ᾧ)
 τοι Wilam 7 μάσεις A: corr. Wilam ἐπεμψα πορφύρας A:
 corr. censor Ienensis 8 καγγόνων del. cens. Ien 15 κάκει
 οἱ A 16 ἴσασθαι et 17 καὶ μὴν A 23 Χαιρίας Eust. 1900,
 24 (non C) 25 κύανθον C et lemma A

δεντέρῳ Οἰταικῶν (fr. 17 Schn), ᾧ καὶ ἀνεῖσθαί φησι
τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι νῦν
προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν
ποιησόμεθα τῶν ἐξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδη- 5
φαγίας.

I

411 Ἄλλ' ὥσπερ δαίπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἔν' ἀπὴ τις τοῦτο φαγῶν καὶ πιῶν, ὅπερ λαβὼν 10
χαίρει <τις>, καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς,
Ἄστὺδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ (p. 604 N),
ἔταίρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπωμεν ἐνταῦθα τοῖς
προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς
ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες 15
ποιητὰ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσί-
ριδι λέγων (p. 223 L):

b πρῶτον μὲν αἱ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν ἀποθάνοις.
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἐνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἄ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γομφίος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων, 20
σῖζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὐάτα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν
ἐπιφέρει (p. 571 N):

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας

1 οἰταικῶν A 7 ΤΩΝ ΕἶC Λ ἌΡΧΗ ΤΟΥ ἸΖ' Ἰ· 10 τοῦτο
λαβὼν καὶ φαγῶν ὥσπερ πιῶν χαίρει καὶ A: corr. Pors, ipse
conieci τοῦτο λαβὼν καὶ φαγῶν καὶ προσπιῶν <ᾧ> χαίρει
18 πρῶτα et ἴδης et ἀποθάνης C fort. κῆσθοντα, sed restat
ἀποθάνοις non minus corruptum 20 τέτριγε δ' (sic) Eust.
870, 11: τέτριγ' AC

κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.

- παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' ἔλληφεν εἰπόντος (fr. 168 B)· c
 'διαβοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακίαν στέφαν πυρὶ δ' [εἰς
 ἀνθρακίαν στέφαν πυρὶ δ'] ὑπνώων τε σώματα. καὶ
 5 τὸτ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν ἤδ' ὀστέων στεναγμὸν
 βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.'
 τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις
 καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδῶκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν
 προσαγορευόμενον βουφάγον. 2. εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρα-
 10 κλῆς καὶ Λεπρεὶ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων ἐκείνου προ-412
 καλεσαμένου, καὶ νενίκηκεν. Ζηνόδοτος δ' ἐν δευ-
 τέρῳ Ἐπιτομῶν Καύκωνός φησι τοῦ Πόσειδῶνος καὶ
 Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν
 τὸν Ἡρακλέα κελεύσαι δεθῆναι, ὅτε Ἀυγέαν τὸν μισθὸν
 15 ἀπῆτει. Ἡρακλῆς δ' ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται
 ἐπὶ Καύκωνας καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται
 πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρέος Ἡρακλεὶ
 ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει καὶ ὅστις ἀναλώσει
 θᾶπτον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς b
 20 προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. Μᾶτρις
 δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν
 φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως,
 καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χίτος
 ῥήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου
 25 ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

3. καὶ τὸν Ὀδυσσεά δὲ Ὀμηρος πολυφάγον καὶ
 λαίμαργον παραδίδωσιν ὅταν λέγῃ (η 215)·

1 καλὰ A κάλα C: corr. Schw 8 sqq. tradita exhibui,
 seclusa delevit fere Mus 12 κανκωνου A: corr. C 13 et 16
 ἀστυδαμείας A: corr. C (v. 13) 16 cf. Ael. v. h. 1, 24 18
 ἀντλήσαι AC: corr. Schw ex Ael ἀναδώσει A: corr. C 19
 καλεῖπεται A: corr. C

c ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενον περ' οὐ γάρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο ἐπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.

ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία 5
μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστροῦς γνω-
μολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωπτεν, διακαρτερεῖν
ἢ μετριάξειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον
d καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ
γαστριμαργίαν (η 219)·

ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθιέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δὲ με πάντων
ληθάνει ὄσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
ταῦτα γὰρ οὐδ' ἂν ἐκείνος ὁ Σαρδανάπαλλος εἶπεν
ποτε ἂν ἐτόλμησεν. γέρων τε ὦν 10

ἦσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. 15

4. Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητῆς ταῦρον μόνος
κατέφαγεν, ὡς Ποσειδίππος φησιν ἐν ἐπιγράμμασι·
e καίπερ συνθεσίης ἐφαγόν ποτε Μηρόνιον βοῦν·

πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσιος 20
Θευγένει· ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον. οὔνεκεν οὕτω
χάλκεος ἐστήκω χεῖρα προισχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὡς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης
Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων (FHG IV 513), ἦσθιε
μυῆς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε τρεῖς 25
χοῶς ἐπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπία ταῦρον ἀναθήμενος τοῖς
f ὄμοις τετραέτη καὶ τοῦτον περιενέγκας τὸ στάδιον
μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ.

16 versus non Homericus 18 ποσειδίππος A 19 et 20
graviter corrupti 21 ἐνεκεν A: corr. Cas, fort. οὐ ἐνεχ
οὔτω, εἵνεκα τούτου Wilam

ἡμέρα. Τίτορμός τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο αὐτῷ
 βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (p. 249 M).
 Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 335)
 τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τοῦ
 5 βωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριεῖα
 τὸν ποιητὴν τάδε·

τολος ἔην Μίλων, ὄτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βοῦδος,
 τετραέτη δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,

ᾧμοις δὲ κτήνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα 413

10 ἤνεγκεν δι' ὄλης κοῦφα πανηγύρεως.

5 καὶ θάμβος μὲν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
 πρόσθεν Πισαίου, ξέινε, θνηπολίου·

ὄν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
 κόφας πάντα κατ' οὖν μῦθος ἐδαίδατό νιν.

15 Ἀστυνάξ δ' ὁ Μιλήσιος τρεῖς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ
 τὸ ἐξῆς παγκράτιον, κληθεῖς ποτε ἐπὶ δειπνον ὑπὸ b

Ἀριοβαρξάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο
 φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε.

τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιώσαντος, ὡς ὁ Θεόδωρος

20 ἱστορεῖ (FHG IV 518), ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν
 ἰσχὺν φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέ-

τεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυ-

θέντος οὐκ ἐχώρησε μίαν ὑδρίαν τὰ ὀστέα, μόλις δὲ
 δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα

25 παρὰ τῷ Ἀριοβαρξάνῃ εἰς τὸ δειπνον μόνον κατα- c
 φαγεῖν.

5. καὶ οὐδὲν παράδοξον τούτους τοὺς ἄνδρας ἀδη-
 φάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν

12 πεισαίου A 15 ἀστυδάμας AC: corr. Mein 23 ὑδρεία
 A 24—26 accuratius repetita quae supra narrata erant

γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ
 Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀυτολύκῳ λέγει (fr. 284 N)·

- κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
 οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·
 οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ 5
 οὔτ' ἂν δύναιτο· πῶς γὰρ ὅστις ἐστ' ἀνὴρ
 5 γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἤσημένιος,
 d κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
 οὐδ' αὖ πένεσθαι κάξυπηρετεῖν τύχαις
 οἴοι τ'· ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ 10
 σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰμήχανα.
 10 λαμπροὶ δ' ἐν ἦβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
 φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρὸν,
 τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
 ἐμμεψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον, 15
 οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
 15 τιμῶσ' ἀχρεῖους ἠδονὰς δαιτὸς χάριν.
 e τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
 ἢ δίσκου ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
 πόλει πατρῷᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών; 20
 πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χερσὶν
 20 δίσκουσ' ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερσὶ
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἄνδρας . . . χρῆ σοφοῦς τε κάγαθούς 25
 φύλλοις στέφεσθαι χῶστις ἡγεῖται πόλει
 f 25 κάλλιστα σῶφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,

2 ἐν τῷ σατυρικῷ Ἀντ. Nauck, vix recte 3 γὰρ C: γε
 A et C superscriptum 9 καὶ ξυνηρετεῖν A καὶ ξυνηρετεμῖν
 C: corr. Galen, I p. 24 19 ἀρσηγνάθου A: corr. C 22 δὲχ'
 ἀσπίδων Lobeck 25 [στάς] ἀνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σ. Cob

ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλήσιν καλά.

6. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου
 5 ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος (fr. 2 B):
 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο φοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν 414
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 10 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν
 καὶ κε προεδρὴν φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο
 καὶ κεν σίτησιν δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλεως καὶ δῶρον ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 15 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
 οὐκ ἔων ἄξιος ὥσπερ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη. b
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 20 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δη μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
 25 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάριμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, c
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσαιο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοῦς πόλεως.
 πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ

1 τε Musgrave: γε A 10 εἰτέτι A: corr. Wakef 11 προσεραν
 A: corr. Jacobs 13 σιτειη A: corr. K 15 κ' εἰπάντα A:
 corr. Schw 20 λαοῖσιν ἐτ' εἴη A: corr. Steph

σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλον ὡς ἄχρηστον καὶ ἄλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιοὺς δὲ ὁ Ἑρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγουμένους φησι (p. 579 N).

- d γυμνοὶ γὰρ ᾤθουν, παιδίμους βραχίονας 5
 ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέφ
 στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
 ἄθην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
 ὁ χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἰκοθεν τρυφήν.
 7. Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί 10
 τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναί. Ποσειδίππος δ'
 ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον, εἰς ὃν καὶ τὸδ' ἐπέγραψε·
 Φυρόμαχον τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἶα κορώνην
 e παννυχικὴν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπτος 15
 χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χρεὶ στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 ὁ εἴ ποτέ σοι προκῶων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ὁ μαυρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκνυίων,
 ὁ τριχιδιφθερίας, μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε ληναικὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην. 20
 Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς
 Ἡρόδωρόν φησι τὸν Μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι
 τὸ μὲν μέγεθος πηγῶν τριῶν καὶ ἡμίσεους, εἶναι δὲ
 καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοί-
 νικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἰκοσιν οἶων ἂν εὐρήκη, 25
 πίνειν δὲ χοῆς δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί.

ὁ γυμνοὶ γὰρ ὁσφύν K 9 χρίουσιν A 11 ποσειδίππος
 A: corr. C 16 χρεῖα ἐσθλην et 17 εἰπόντες οἱ A: corr. Salmas
 19 ὁ τριχιδιφθερίας A: corr. Mein (διφθερίας Toup) γὰρ for-
 tasse corruptum 20 fort. ληναίην ut carmen intellegatur se-
 pulcro inscriptum; nam ληνός i. q. σορός 22 sqq. cf. Poll.
 IV 89 25 εὐρήκει AC

κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνῃς. ἐσήμαινε δὲ
 σαλπίζων μέγιστον. Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος Διη-415
 μητρίου τοῦ Ἀντιγόου καὶ οὐ δυναμένων τῶν στρα-
 τιωτῶν τὴν ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τεύχεσι διὰ τὸ
 5 βάρος, ταῖς δὺο σάλπιγξι σημαίνων ὑπὸ τῆς ἀδρότητος
 τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας
 προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περὶ οὐδον δε-
 κάμυς καὶ ἐδείκνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν
 τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν
 10 Ἀγλαῖς ἢ Μεγακλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλη
 πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα
 καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσειδίππος b
 ἐν ἐπιγράμμασιν. ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν
 κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χολυκίας τέσσαρας καὶ ἐπινεν
 15 οἶνον χοᾶ.

8. Λιτιέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαι-
 νῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ
 ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ
 περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι
 20 Δάφνιδι ἢ Λιτιέρσα οὕτως (p. 639, 6 N)·

ἔσθιε μὲν ἄρτους τρεῖς, ὄνους κανθηλίους
 τρεῖς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα
 καλῶν μετρητῆν τὸν δεκάμορον πίθον. c

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεικράτει ἢ Σπράττιδι
 25 ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν (I 145 K)·

ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
 πένθ' ἡμιμέδιμν', εἰάν βιάζωμαι. B. μόλις;

1 ἐσήμηνε A: corr C 3 καὶ om. C 11 περιθέτον
 κόμπην Ael. v. h. 1, 26 12 ποσειδίππος A 17 ἄγριος ἰδέσθαι
 fort. Sositheï verba 21 ἄρτους mythogr. Westerm. p. 346,
 21: αὐτοῦς A ὄνους C et myth: ὄλους A 22 τρεῖς K: τρεῖς
 AC 23 καλὸν et δὲ καρποφόρον A: corr. myth

ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις

τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ἐάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς (FHG I 38) Κάμβλητά φησι τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε 5
 νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατα-
 d φαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς
 ἐνούσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου
 τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θυὸς τοῦ Παφλα-
 γόνων βασιλέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος προει- 10
 ρήκαμεν (IV 144 f), παραθέμενοι Θεόπομπον Ἰστο-
 ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ (FHG I 311). Ἄρ-
 χίλλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια
 διαβέβληκεν (fr. 79 B), ὡς οἱ κωμωδιοποιοὶ Κλεώνυμον
 e καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ Χαιρίππου φησὶ Φοιני- 15
 κίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως (IV 510 M):

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον

Χαίρικπον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει

μέχρι ἂν διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.

τοιούτ' ἔχει ταμειὸν ὥσπερ οἰκίας.

20

9. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς
 ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν (FHG III 415) Μιθριδάτην
 φησὶ τὸν Ποντικὸν βασιλέα προθέντα ἀγῶνα πολυ-
 φαγίας καὶ πολυποσίας (ἦν δὲ τὸ ἄθλον τάλαντον
 ἀργυρίου) ἀμφοτέρω νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκ- 25
 στήναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Καλαμόδρῳ τῷ Κυζι-
 f κηνῷ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητῆς καὶ
 ἀθλητῆς πένταθλος ἄθην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπι
 τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ (Simon. fr. 169 B):

16 Φιλάρχῳ Di 17 τὸ τρίτον A: corr. Mus 19 φθάση
 Bruno Keil 28 δεινεφαγε A: corr. Mein

πολλὰ πινὼν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος ἐν τινι τῶν προοι-416
μίων (fr. 3 Tur) τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα
5 ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφο-
ρεῖσθαι. πυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως ὃ τι ἀπὸ τούτων
ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ
τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἓνα νικήσας μετὰ τούτο
ἐχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ὑπο-
10 λείπεσθαι ἔφη τοσαύτας, εἰ προσίοι τις, πληγὰς
Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίῳ (FHG II 307) Καντιβάρι b
φησὶ τῷ Πέρσῃ, ὁπότε κοπιάσεις τὰς σιαγόνας ἐσθίων,
κεκηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰδαντλεῖν τὴν
τροφὴν τοὺς οἰκέλους. Ἑλλάνικος δ' ἐν α' Δευκα-
15 λιωνείας (FHG I 48) Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνας,
ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἰθωνα κληθῆναι. Πολέμων
δ' ἐν α' τῶν πρὸς Τίμαιον (fr. 39 Pr) παρὰ Σικελιώ-
ταις φησὶν Ἀθηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμη-
τρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἰδρῦσθαι καὶ Ἰμαλίδος, c
20 καθάπερ ἐν Δελφοῖς ερμούχου, ἐν δὲ Σκώλῃ τῷ
Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου. 10. καὶ
Ἀλκμᾶν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παρα-
δίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων (fr. 33):

καὶ ποκά τοι δῶσω τρίποδος κύτος,

25 ᾧ κ' ἐνι λε' ἀγείρης.

ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος

ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν

9. 10 ἀπολείπεσθαι A C: corr. Sauppe 11 καντιβαριν φ. τὸν
Πέρσην A C: corr. Schw 17 ἐν ἐνάτῳ πρὸς A: corr. Schw
coll. III 109a 19 εἰμαλίδος A cf. Hesych 20 ερμούχου
corruptum 21 μεγαλάρτου καὶ μεγαλομάζου
A: corr. C 25 ἀκένιλεα Γείρης A: lacunam not. Herm

- β ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπὰς.
 οὐ τι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθει...
 δ ἄλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
 ζατεύει.
 κἀν τῷ ε' δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων β
 οὕτως (fr. 76):
 ὄρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρους
 καὶ χεῖμα κῶπῶραν τρίταν
 καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὄκα
 σάλλει μὲν, ἐσθίεν δ' ἄδαν 10
 β οὐκ ἔστι.
 Ἀναξίλας δ' ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγό-
 μενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν (II 278 K):
 ἦδη σχεδὸν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου.
 e δείκνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί, 15
 ἀρχὴν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.
 κἀν Πλουσίῳ (ib. p. 272):
 διαρραγῆτω χᾶτερος δειπνῶν τις εὖ,
 μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γὰρ σὲ καλύει;
 A. δείκνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί, 20
 ἀρχὴν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.
 κἀν Χάρισι δὲ Κραναὸν τινα συγκαταλέγει οὕτως
 αὐτῷ (p. 273):
 οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσιν <με> προσιόντες τινές·
 f ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίῳ κατεσθίει 25
 ἔλαττον ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέρῳ συχνά;

1. χαιερὸν παιῖθα A: corr. Cas, χλιερὸν ἠράσθη Bgk 2 ἦν
 censor Ienensis: οὐ A, fort. οὗτε, nam unum versiculum periisse
 metrum docet τετυγμένον A: corr. Cas 3 καινὰ A: corr. Cas
 8 χειμάχαι· παρὰν A: corr. cens. Ienens 9. 10 τοσηοκας ἀλλ'
 εἰ μὲν A: corr. Schw et Pors 10 ἐσθίειεν A: corr. Pors
 14 πλήρη σχεδὸν Herw 24 με add. Di

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ (II 230 K)
 καὶ δέη, τροχάζω στάδια πλείω Σωτιάδου,
 τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ
 τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

5 Ἀνάξιππος Κεραυνῷ (IV 464 M).

ὄρω γὰρ ἐκ παλαιστρας τῶν φίλων
 προσιόντα μοι Δάμιππον. B. <ῆ> τοῦτον λέγεις
 τὸν πέτρινον, ὃν οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
 νυλὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν; εἰκότως. 417

10 5 ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
 αὐτὸν κατασκήπτοντα αὐταῖς τῇ γνάφῃ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διότι καὶ τὸ δρᾶμα
 Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν
 Ἐπιδαύρῳ (II 474 K).

15 Ἀτρεσιτίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
 ἀνδρῶν ἀπάντων πλείστα δυνάμενος φαγεῖν.

ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ
 ἐσθλίοντά φησιν (p. 475). b

ἐφθῶν μὲν σχεδὸν

20 τρεῖς μναῖς, B. λέγ' ἄλλο. A. ἑυγχιόν, κωλῆν, πόδας
 τέτταρας ὑείους, B. Ἡράκλεις. A. βοὸς δὲ τρεῖς,
 ὄρνιθ', B. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. A. σύκων δύο
 5 μναῖς. B. ἐπέπιες δὲ πόσον; A. ἀκράτου δώδεκα.
 κοτύλας. B. Ἄπολλον, Ὄρε καὶ Σαβάξιε.

25 11. καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμωδεῖτο,
 ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὐβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί
 (II 169 K).

8 ταυρέτην AC: corr. Valck 4 ὑπερδραμῶ formam finxit
 ludibundus 7 ῆ add. Schw 8 τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι
 AC: ὃν Δι, πέτρινον videtur corruptum 11 αὐταῖς C: αὐτῆι A,
 fort. ἐς αὐτάς 21 εἰούς et τρεῖς A: corr. III 95 b 23 ἐπιες A: corr.
 Iac 24 ἀπολλόδορος A: corr. Valcken σεβάξιε A fort. recte

- c πώνειν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.
καὶ ἐν Εὐρώπῃ (p. 176)
κτίξε Βοιωτῶν πόλιν, 5
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.
καὶ ἐν Ἴωνι (p. 177)
οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτίος
ᾧσ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίπλῃται.
- d ἐν δὲ Κέρκωψι (p. 181) 10
μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὄλην
τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῶ
οὐκ ἐστὶ μείζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ, 15
δάκνων τὰ χεῖλη παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.
ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τὰδε
λέγοντα (p. 187)
σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπῶν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας 20
- e ὄλης τραχήλους καὶ κοπρῶνας πλησίον . . .
Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ (II 547 K)
οἶος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.
Μνησίμαχος Βουσίριδι (II 436 K) 25
εἰμὶ γὰρ Βοιωτίος

1 πονεῖν μὲν ἄμες A πονεῖν ἄμμες C: corr. Ahrens μάλ' Pors:
μὲν A om. C, nisi forte φαγέμεν fuit 2 καρτερῇ μὲν A: corr.
Ahrens τοὶ δ' Ἀθηναῖοι Cas, sed etiam insequentia corrupta
12 κόπρων A: corr. Cas 13 βροτῶν A: corr. Cas 15 ἀσθμαί-
νων ἀνήρ Mein, ἰδίωv ἄ. Fritzsche 24 εἶτα καὶ πάλιν Mein

ὀλίγα μὲν λαλῶν, B. δίκαια ταῦτα. A. πολλὰ δ' ἐσθίων.

**Ἀλεξίς Τροφώνιῳ* (II 383 K):

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωῖτιοι

- 5 φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις, f
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὄλην,
5 γυμνοῦσθ' αὐτοὺς θᾶπτον ἅπαντες.

**Ἀχαιῶς δ' ἐν Ἀθλοῖς* (p. 579 N):

- 10 πότερα θεωροῖς εἰτ' ἀγωνισταῖς λέγεις; ·
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. 418
- A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωῖτιοι.
ἐκ τούτων εἰκὸς ἐστὶ καὶ Ἑρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς (p. 199 B) Πρεπέλαον φῆσαι ἐρωτηθέντα τί αὐτῷ
15 δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοὶ εἶπεν· τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα
ἐλάλουν, οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, ὀπόσον
ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησιν (c. 4, 1. 6, 5) ὡς Βοιωτοὶ b
μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ
20 μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ ὀρμήσαντες ἐπ'
εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις.
πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς
συσσιτίοις τὸ πλεόν μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς
εἶναι Βοιωτῶν οἷς ὑπήρχε δεῖπνα τοῦ μηνὸς πλείω
25 τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ

1 λαλῶν Mein: ἄλλων A personas distinctit Herw 6 ἀκί-
νητοι φρεσι καὶ βοᾶν καὶ πᾶναιν K (πίνειν Cas) 8 ἐαντοῦς
A 14 Πρεπέλαον K: πρόπελλον A (πρόπελλον lemma) πέμ-
πελον C 16 πόσον AC: corr. K 20 sq. Polybii verba epi-
tomatoris opera obscurata corrigere non audeo 24 δεῖπνα
Pol: δεῖπνα A δεῖπνὰ C

Μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς.

12. καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμφοῦνται ὡς πολυφάγοι.
Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησὶ (II 441 K).
τῶν Φαρσαλίων 5

ο ἦκει τις, ἵνα <καὶ> τὰς τραπέζας καταφάγη;
B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρωῶντες. ἀρά που
ὀπτήν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικὴν;
ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο
Κράτης φησὶν ἐν Λαμῖα (I 136 K). 10

ἔπη τριπλήχη Θετταλικῶς τετμημένα.
τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόν-
των. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις (II 233 K).
καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας Θετταλότμητον κρέας.
ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἔρ- 15
μικκος Μοίραις (I 235 K).

d ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος
μῦθον ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τιν' ἔνθεσιν.
ταῦτα δὲ καπανικὰ εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταρην-
ισταῖς (I 519 K). 20

τί πρὸς τὰ Λυδῶν δειπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.
οἶον τὰ ἀμαξιατὰ. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας
ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις (II 472 K).

ο ἑπτά δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια. 25
B. τί λέγεις; <καπάνας; πῶς;> A. καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

6 καὶ add. Grot 11 ἐπει A: corr. Cas 18 τιν' Herw:
τὴν A 22 καὶ τὰ Θετταλικῶν A καὶ τὰ Θετταλικὰ C: καὶ del.
Stephanus, Θετταλῶν Mein 25 Ὀλυμπίαν A: corr. Mein 26
suppl. Cob (καπάνας; A. ναί. Herm)

13. *Αιγυπτίους δὲ Ἑκατατος ἀρτοφάγους φησὶν*
 (FHG I 20) *εἶναι κυλλήστιας ἐσθλόντας, τὰς δὲ κριθὰς*
εἰς ποτὸν καταλέοντας. διὰ ταῦτα καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ
περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρία τροφῇ κεχρησθαι τὸν
 5 *Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθα-*
γόρας δ' ὁ Σάμιος μετρία τροφῇ ἐχρητο, ὡς ἱστορεῖ
Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν τῷ περὶ Πυθαγορείου <βίου>.
οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων, ὡς Ἀριστόξενος εἰρηκεν. f
Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαι φησιν
 10 *αὐτὸν ἑκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρηκέναι ὅτι τριγώνου ὀρ-*
θογωνίου <ῆ> τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον
δύναται ταῖς περιεχούσαις·

ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεῖς εὔρετο γράμμα,
κλεινὸς ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

15 *ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα*⁴¹⁹
διεβίον, ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ
παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ
Ἐπαμεινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν
στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς
 20 *ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων*
αὐτῷ πολὺ χρυσίου προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι
χρυσίου, ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα
Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν (FHG IV 448).

14. *τῶν δειπνῶν δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται,*
 25 *ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν (II 390 K)·* b

ἀλλ' ἔγωγέ τοι τὰ δέοντ' ἔχων
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ

3 Ἀλεξίνος Mein 7 πυθαγορείου A: βίου add. K coll. Iambl.
 v. Pyth. p. 162 N 11 ἦ add. Mus γωνία ἢ A γωνίαν ἢ C:
 corr. Mus 18 ἐπαμεινώνδου A: corr. C 19 κουριῶν AC:
 corr. Mus 20 Σαννιτῶν Victorius 26 τοι et ἔχων Mein:
 τοῦ et ἔχειν A

τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Ψευδομένω (Π 392 K):

τὰ περιττὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἴτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις (Π 376 K):

5

ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον· οὐθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἔμαντοῦ. Μνησίδεος γὰρ φησι δεῖν
φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰεί.

Ἀρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν Ἑρωτικῶν Ὀμοίων δευ- 10
τέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν παραινεῖν
τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺν
πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυ-
τελῶν καὶ στρατηγικῶν δεῖπνων παραληφθεὶς ὑπὸ 15
d Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἐστια-
θεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι
δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ'
Ἠγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη (FHG IV 420)
ὡς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλά- 20
τωνι εἶπεν· ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον
εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ τὴν παροῦσαν ἡμέραν. Πύρρων
δ' ὁ Ἠλεῖος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου
πολυτελῶς <μέν, . . . > δέ, ὡς <ὁ> αὐτὸς ἱστορεῖ, εἰς
e τὸ λοιπόν, εἶπεν, οὐχ ἦξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχη, 25
ἵνα μῆτε ἐγὼ σὲ ἀηδῶς ὀρῶ καταδαπανώμενον οὐκ
ἀναγκαίως μῆτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῆς. μᾶλλον
γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν
εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, <ᾧν> οἱ

8 δεῖ AC: corr. Mus 22 ἢ ἐς τὴν Ael. v. h. 2, 18 24 lacunam not. K, fort. φορτικῶς δέ ὁ add. Dobr 29 ᾧν add. Cas

διακοινοῦντες τὰ πλεῖστα δαπανῶσιν. 15. Ἀντίγονος
 δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ (p. 99 Wil) τὴν
 διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ συμπο-
 σίου φησὶν ὅτι ἤριστα μὲν δεύτερος ἢ τρίτος καθ'
 5 αὐτόν· κατ' ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρῆναι δεδειπνη-
 κότητας. ἦν γὰρ τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. f
 μετὰ δὲ ταῦτα εἰσεκάλουν τοὺς παραγινόμενους· ὦν,
 ὡς ἔοικεν, ὅτε προτερήσειαν ἐνιοὶ τῆς ὥρας, ἀνακάμ-
 πτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀνεπνυθάνοντο τῶν ἐξιόντων
 10 παιδῶν τί τὸ παρακείμενον εἶη καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ
 χρόνου συμμετρίας τὸ ἄριστον. ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν
 λάχανον ἢ τάρικος, ἀνεχώρουν, ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον,
 εἰσῆεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένον οἶκον.
 ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοιμασμένη ψιάθος ἐφ' ἐκάστης 420
 15 κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶνος κάδιον· προσκεφάλαιον δὲ
 αὐτόν φέρειν ἕκαστον ἔδει. τὸ δὲ περιηγόμενον πο-
 τήριον οὐ μείζον ἦν κοτυλιαίου, τράγημα δὲ θέρμος
 μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὠρίων εἰσε-
 φερέτο τι, τοῦ μὲν θέρους ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ δ' ἕαρος
 20 ὠχροὶ, κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες. μαρ-
 τυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλμιδεὺς
 γράφας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σιληνὸς
 πρὸς τοὺς σατύρους (p. 636 N).

παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι, b
 25 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὀρᾶτε, στρηνηῶ·
 δεῖπνον γὰρ οὗτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὗτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὗτ' ἐν Λυδίᾳ
 5 κατέχω δεδειπνηκῶς. Ἄπολλον, ὡς καλόν.

5 κατ' Wilam: καὶ AC 13 ἐπὶ τούτῳ A: corr. C 16
 αὐτόν C: αὐτῶν A 18 ὠρίων C et Diog. L 2, 139: ὠραιῶν A
 24 πατρὸς Canter: παιδὸς AC

καὶ προελθών·

ἀλλὰ κυλίμιον

ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πενταβόλου,
ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὃ τ' ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε θαψιλῆς

5

ἅ θερμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

ο ἔξῃς δέ φησιν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

τράγημα γὰρ

ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ 10
πλεῖον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἔω καλῶν, τοῖσι δὲ
οὐδέπω κόρος· 16. Ἀρκεσίλαος δ' ἐστιῶν τινας, καὶ
ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκ
ἔτ' εἰσίν, ἀνακαγχάσας καὶ τὰ χεῖρε συγκροτήσας οἶόν
τι, ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι· 15
ἄρτους ἐπιλελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δὴ,
d κατ' καὶ τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν· καὶ τῶν παρόν-
των δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλωτος καὶ διαγωγὴ πλείων
ἐνέπεσεν καὶ διατριβή, ὥστε ἡδυσμα γενέσθαι τῷ
συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἐνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ Ἄρ- 20
κεσίλαος Ἀπελλῆ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι
τὸν οἶνον, ἐπειδὴ δια τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν
ἐτάραττεν, τὰ δ' ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο
ὁ οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· ἐγὼ δὲ καθυλίσαι προσέ-
ταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἐωρακότι ἀγαθὸν ὥσπερ οὐδ' 25
ἐγώ. ἀνάστηθι οἶν σὺ, Ἀρίδεικος· σὺ δὲ ἀπελθών

1 προελθών A: corr. Mus 5 δημόκοινος A: corr. Cas
ἐπεχόρευε A ἐξεχόρευσε C 6 τρικλίνους A: corr. II p. 55d,
κού τρικλίνων Methner 11 Lycophronis versus sic refecit
Mein: ὁ τὴν ἔω καλῶν | ὄρνις κατέλαβε κτλ' 14 ἀνακαγχάσας
A χεῖραι A: corr. m. rec 26 ἀρίδεικος A cf. Wilamowitz
Antig. Car. p. 77

τὰ ἐκτὰ τρύπα.' ταῦτα δ' οὕτως εὐφραине καὶ ἐξιλάρον e
τοὺς παρόντας ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

17. οἱ δὲ νῦν συνάγοντες ἐπὶ τὰ δεικνα καὶ μά-
λιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας βοῶσι, κεκρά-
5 γασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν
μάγειρον· κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κονδύλοις
ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἶον οἱ κεκλημένοι μετὰ
πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τύχη θυσία τις
οὕσα, παρακαλυψάμενος ὁ θεὸς οἰχίσηται καταλιπων f
10 οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἄπασαν.
γελοῖον γὰρ ἐστὶν αὐτὸν <τὸν> εὐφημίαν κηρύξαντα
καταραῶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δει-
πνοῦσι δ' ἂν εἴποι ὁ τοιοῦτος (B 881)·

νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δεικνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρρη.

15 τῷ γὰρ τοιοῦτῳ ὁ οἶκος (Soph. OT 4)

ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 421

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων· 'παραιτη-
τέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντάς ἐστι το γαστρίζεσθαι.
20 'ἀτελὲς γὰρ δεικνον οὐ ποιεῖ παροινίαν,' ὡς Ἄμφις
φησὶν ἐν Πανί (II 244 K), οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλα-
κισμούς, ὡς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεὶ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ
διὰ τούτων (II 354 K)·

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία

25 καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν, ἢ σκῶψις δὲ λυκεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολὺ.
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνεται· ἂν δ' εἴπῃς ἄπαξ, b
5 εὐθύς ἀντήκουσας· ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται,

8 ἐπὶ om. C non recte 11 αὐτὸν om. C: αὐτὸν τὸν Mein,
τὸν Wilam 20 δεικνον γὰρ ἀτελὲς Kock 26 πλεον AC:
corr. Schw

- εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεως ἔδει;
18. καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερ-
βάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δειπνοῖς παράγει τι συμπό- 5
σιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ὡς ἀλη-
θῶς κατὰ τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα (Hell. 3, 4, 17)
- c πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως (II 441 K)·
ἄρ' οἶσθα <σύ>
ὅτι πρὸς ἄνδρας ἐστὶ σοι μαχητέον,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα, 10
ὄψον δὲ δᾶδας ἡμμένας καταπίνομεν;
- 5 ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δειπνον ἀκίδας Κρητικὰς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγόντ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ 15
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
- 10 καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.
- d καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ φησὶν (fr. 3 B)·
Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμῆ,
κόμη δὲ τόξα, δῆιοι δὲ κρητῆρες, 20
ἵπποι δ' ἄκρητος κάλαλῆ ἕμυρον χεῖτε'.
- ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς
ἰδαλεγόμενός φησι (II 364 K)·
καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
Παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει. 25
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις

1 B. ante ταῦτα add. Wilam 2 τιμῶν τέως A: corr. Cas
8 σύ add. Pors 10 ἠκονημένοι AC: corr. Eust. 1085, 47 17
καταπέλται A, καταπέλταις C: corr. Pors 18 ὁ om. A add. C
20 κύμβη δὲ τόξα Haupt 21 χεῖτε Lachm: κεῖται A 25
μέλλει A: corr. C

5 αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθράκι' εὔχεται
 λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ. e

χειμῶν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περὶ τίνος τῶν ὁμοίων δια-
 5 λεγόμενος διέξεισιν (II 556 K)·

ἐμὲ μὲν οὐχ ὄρα's πεπωκότα

ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,

τονδὶ δὲ ναστὸν Ἀστῖωνος μείζονα

ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἡριστηκότα;

10 διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ
 τῆς τραπέξης τὰς ἠδονὰς πορρίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ f
 φρονεῖν. ὁ δ' Εὐριπίδης φησί (fr. 212 N)·

φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἦσθη στόμα,

ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα

15 μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ (fr. 253 N)·

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου

ἐρρυσιάζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ἐν Σθενεβοῖα δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων
 (fr. 672)·

20 βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,

οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. 422

ὕγρα δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβῆς τροφὸς

θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος

5 βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἰκαδ' ἔρχεται.

25 19. μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἢ γαστήρ, περὶ ἧς
 φησιν Ἀλεξίς ἐν Συναποδνήσκουσι (II 374 K)·

μάθοις τ' ἂν οἶον ἀνθρώποις κακόν

8 τόνδ' ἴδεν ἀστὸν A: corr. Heringa Ἀστῖωνος Herw coll.
 Paus. 1, 35, 5 13 ἦσθη A C: corr. Stob. fl. 63, 2 17 ερρυσ-
 σίας οἶον στόματος A: corr. Lobeck, ἐρρυσιάσθη K πρωτοχαραί
 A: corr. Mns, at dubito 20 πορφυρέων Mein, sufficient porphyreos
 22 παιδοστιβῆς A: corr. C 27 κακὸν ἀνθρώποις A C: corr. Grot.

ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἱ ἀναγκάζει θ' ὄσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ
σώματος,

b οὐτ' ἂν ἀδικοῦτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐθ' ὑβρίζουσι τῶν ἐκῶν.

5 νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. 5

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτω (II 560 K).

εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐροπιδης,

νικᾷ δὲ (fr. 907 N) 'χρεία μ' ἡ ταλαιπωρός τέ μου
γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ

τῆς γαστροῦ· εἰς ἣν πρῶτον ἐμβαλεῖς (ὄσ' ἂν) 10

5 οὐχ ἕτερον <εἰς> ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις

c ἄρτους ἂν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.

εἰς σφυρίδα μάξας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·

οἰνῶριον εἰς λάγνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.

εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει 15

10 πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.

κοῦ προστίθημι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ

διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.

καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὡς φησι Σωσικράτης ἐν

ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα 20

d σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγνον πέμψαντα οἴνου·

'εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέρειν.'

Στίλπων δ' οὐ κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν καταφαγῶν

σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς Μητροῦς τῶν

θεῶν ἱερῷ· ἀπειρήτο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ 25

2 ταῦτ' A: corr. C ἄρ' ἡμῶν Mein, fort. ἀφειδῶν 4 οὐδ'
ἂν AC: corr. Di ὑβρίζουτ' ἂν AC: corr. Ahrens 7. 8 sic
distinguit K 9 γὰρ οὐδέν ἐστι AC: corr. Mus 10. 11 πρῶτον
(πάντ' ἂν C) ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐχ ἕτ. ἀγγ. AC: corr. Wilam, prae-
terea fort. ἐμβάλλεις 15 εἰσφορεῖς Grot 16 ἅπανθ' Iacobs
τὰ πάνθ' Mus 18 ταύτην (pro ταῦτα) C πάντα γίνονται
κατὰ Mein, cf. Eur. fr. 907 20 cf. Diog. L 6, 5, 90

εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης ὅτι 'φιλόσοφος ὢν, ᾧ Στίλπων, παραβαίνεις τὰ νόμιμα', καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρίνασθαι [κατὰ τοὺς ὕπνους]. 'σὺ δέ μοι πάρεργε ἐσθίειν καὶ
5 σκοροδοῖς οὐ χρήσομαι.'

20. ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· 'ἐπεὶ δεδειπνα-^ομεν (εἶρηκε δὲ οὕτως Ἀλεξίς ἐν Κουρίδι (II 334 K)· 'ἐπεὶ πάλαι δεδειπναμεν', Εὐβουλος Προκρίδι (II 196 K)· 'ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδειπναμεν' καὶ πάλιν· 'ὄν χρῆ δε-
10 δειπνάναι πάλαι,' καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ (II 70 K)·
ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι

ἡμᾶς παρέσται,

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (I 511 K)·

ᾧρα βαδίζειν μούστῳ ἐπὶ τὸν δεσπότην·

15 ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι,

καὶ ἐν Δαναΐσιν (p. 455)·

ἤδη παροινεῖς <ἐς> ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι, ^f

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (I 638 K) καὶ Ἐπικράτης ὁ

Ἀμβρακιώτης — μέσης δ' ἐστὶ κωμωδίας ποιητής —

20 ἐν Ἀμαζόσιν (II 282 K)·

δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνν

δοκοῦσί μοι.

καὶ ἤρισταμεν δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνι-
σταῖς (I 520 K)·

25 ὑποπεπῶκαμεν . . , ἄνδρες, καὶ καλῶς ἤρισταμεν,

καὶ Ἐρμιππος ἐν Στρατιώταις (I 242 K)· 'ἤριστάναι 423

4 glossam del. Mein 8 προκρίδη A 14 μούστῳ A:
corr. Di 17 ἐς add. Cob (εἰς Brunck) 18 σοφιστῆι A: corr.
Bekk. anecd. 89, 26 21 ἐνδειπνάναι A: corr. Cas ἄνδρες A:
corr. Mein 26 ἀριστάναι A: corr. Phot. s. v

[καὶ παριστάναι] τουτί', Θεόπομπος Καλλιαισχρῶ
(I 738 K)·

ἤρισταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.
καταριστᾶν δὲ εἰρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν
οὕτως (fr. 79 Tur)· 'ὄτ' ἂν τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ 5
τῶν φίλων κατηγορίστηκεν.' παραδεδειπνημένος δ' εἰρη-
κεν Ἀμφίς ἐν Πλάτῳ οὕτως (II 245 K)· 'παραδεδειπνη-
μένους, παῖδες, πάλαι.' — 21. 'τοῖς οὖν θεοῖς' κατὰ τον
Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ φησὶν (p. 61 bc), 'εὐχόμενοι
κεραυνώμεν, εἴτε Διόνυσος εἴθ' Ἥφαιστος εἴθ' ὄστις 10
θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἰληγε τῆς συγκράσεως. καθ-
άπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶν παρεστᾶσιν κρῆναι,
καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάξοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν
δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον ἀύστηροῦ
τινος καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος· ὡς προθυμητέον ὡς κάλ- 15
λιστα συμμιγνύναι.' ὦρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστὶ, καὶ
τῶν παιδῶν τις ἐκ τοῦ κυλικίου τῶν ποτηρίων παρα-
φερέτω· ὄρω γὰρ πλῆθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπω-
μάτων.' δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔφη· 'ἀλλ'
ἀκρατέστερόν μοι, ὦ παῖ, τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς 20
τὴν κύλικα, μὴ κατα τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην,
ὅς ἐν Διδύμοις φησὶ (II 44 K)·

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβῶν.

ἐνεχεάμην ἄκρατον· ἔγχει, παιδίον,

κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·

ἐπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς

5 καὶ τοῦ γλυκντάτου βασιλέως διμοιρίαν.'

1 glossam del. Dobr 5 ὅτι δὴ Mein (pro ὄτ' ἂν), praestat
ὄτε δὴ 17 κυλικίου A: corr. Schw 20 ἔγχει A: corr. ed.
Bas 23 πρόσφερ' ἐλαβῶν Mein 24 ἐνεχεάμην A: corr.
Kock ἔγχει Mein: οὐχὶ A 26 εἴτ' A: corr. Koppiers

έμοι οὖν, ᾧ παῖ, ζωρότερον κέραιρε· οὐπω γὰρ λέγο-
μεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων. δείξω δὲ ὅτι καὶ ὁ κύαθος δ
εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον, καὶ περὶ οἰνοχόων.
22. πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερου.

5 Ἀντιφάνης Μελανίωνι (II 72 K)·

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ἰγυιέας

πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι (p. 68)·

ἰ δεῖν Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρότερον.

10 Ἐφίππος Ἐφήβοις (II 255 K)·

φιάλην ἑκατέρῳ

ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὀμηρικῶς.

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ (I 203) ἕζωρότερον δὲ
κέραιρε· οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασίν, ἀλλὰ θερμόν,
15 ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως· ἑταίρων γὰρ παρόν-
των νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα <οὐκ>
ἄτοπον. ἄλλοι δὲ τὸ εὔκρατον, ὡσπερ τὸ δεξιτερόν
ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ, ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ᾠροι λέ-
γονται καὶ τὸ ζα ὅτι μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει,
20 ζωρόν τὸν πολυέτη λέγεσθαι. Δίφιλος δ' ἐν Παιδε-
ρασταῖς φησιν (II 559 K)·

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.

B. εὐζωρότερόν γε νῆ Δί', ᾧ παῖ, δός· τὸ γὰρ
ὕδαρες ἅπαν τοῦτ' ἐστι τῇ ψυχῇ κακόν.

25 Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (v. 116 W) ζωρό-
τερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος
Ἐμπεδοκλέους τάδε (v. 182 St)·

αἴψα δὲ θνητὰ φύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι,⁴²⁴

5 μελανίωνι A: corr. Kock 10 ἐφηβῶς A 16 οὐκ
add. Schw coll. Plut. q. symp. V 4 19 τὸ ζα Plut: τὰ ζωῖα
AC 23 B. add. Naber παῖ, δός Cas: παιδες A

ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.
23. κύαθον δ' ἐπὶ τοῦ ἀντλητήρος Πλάτων εἰρηκεν
ἐν Φάωνι οὕτως (I 650 K).

τῷ στόματι τὸν κύαθον ᾧδ' εἰληφότες.
καὶ ἐν Πρέσβεσι (I 633 K)

5

κυσάθους ὄσους ἐκλέπτεθ' ἐκάστοτε.

b" *Ἀρχιππος Ἰχθύσι* (I 683 K)

κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου.
τοιοῦτόν ἐστιν καὶ τὸ ἐν *Εἰρήνῃ Ἀριστοφάνους*
(v. 540).

10

ὑπωπιασμένοι

〈ἀπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκειμένοι〉.

τὰ γὰρ ὑπόπια τοῖς κυάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦται.
μνημονεύει τοῦ κυάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ
Παιδείας (3, 9) καὶ Κρατίνος, ἔτι δ' Ἀριστοφάνης 15
πολλαχοῦ καὶ Εὐβουλος ἐν Ὀρθάνῃ. Φερεκράτης
δ' ἐν *Λήροις* ἄργυροῦν κύαθον ὠνόμασε (I 174 K).
Τίμων δ' ἐν δευτέρῳ *Σίλλων ἀρυσάνας* κέκληκε τοὺς
κυσάθους φάσκων οὕτως (fr. 46 W). ἄπληστοίνους τ'
c ἀρυσάνας, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται 20
δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρύστιχοι. *Σιμωνίδης* (fr. 25 B).
ἔδωκεν οὐδεις οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν *Σφηξίν* (v. 855).

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις (I 381 K). 'κύλικ' ἀρύστιχον.' 25
ἐνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἐφηβον 〈τὸ〉
τοιοῦτον σκεῦος, ὡς *Ζηνοφάνης* ἐν τῷ *Συγγενικῷ*.
Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν *Ἱστοριῶν* (c. 45) καὶ

6 ἐκλεπτέτην Bergk 12 add. Schw 13 προσθλώσι
schol. Arist 17 κυάθιον Poll. 6, 105 18 et 20 ἀρυσάνας
A: corr. Mein coll. p. 445 e 26 τὸ add. Di, cf. schol. Vesp. 855

ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθόν καλούμενον περὶ δ
 Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας. 24. τῷ δὲ ἀκρατέστερον
 Ὑπερείδης κέρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 21 B³)
 γράφων οὕτως· 'εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον ἐπιεν, ἐλύπει
 5 σέ.' τούτῳ ὁμοίον ἐστι τὸ 'ἀνηρέστερον' (β 190) καὶ
 τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου (fr. 69) 'ἀφθονέστερον λίβα.'
 καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Πύρρῳ (p. 250 L) εὐωνέστερον
 ἔφη. καὶ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερείδης
 εἶρηκε (fr. 89 B) 'φαδιεστέρην τὴν πόλιν.' τῷ δὲ κε-
 10 ραννύειν κέρηται Πλάτων μὲν ἐν Φιλήβῳ (p. 61 c)
 'τοῖς δὲ θεοῖς, ᾧ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραννύμεν.'
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ (I 759 K)· 'κεραννύουσιν ο
 ἀφανίζουσί τε.' Ὑπερείδης Δηλιακῷ (fr. 72 B)· 'καὶ
 τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραν-
 15 νύουσιν.' ᾠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγε-
 νέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός (ο 141)

ᾠνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης δ' ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ᾠνοχόησε.
 Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί (fr. 119 W)
 20 'πυνθάνομαι δ' ἔγωγε καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν
 οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχησταῖς καλουμένοις. ᾠρ- f
 χοῦντο δὲ οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ
 Δηλίου τῶν πρώτων ὄντες Ἀθηναίων καὶ ἐνεδύοντο
 ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων οὗτός ἐστιν
 25 ᾧ τὰ Θαργήλια ἄγουσι, καὶ διασφάζεται Φλυῆσιν ἐν
 τῷ δαφνηφορεῖῳ γραφῇ περὶ τούτων.' τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ
 καὶ Ἱερῶννυμος ὁ Ῥόδιος Ἀριστοτέλους ᾧν μαθητὴς,

2 τῷ 5: τὸ A 3 ὑπερείδης AC 4 ἐπιεν Mein 5 ἀνια-
 ρέστερον A: corr. C 7 πύρραι A 9. 10 κεραννύουσιν A: corr. C
 23 πρώτ... ντες A (charta laesa): suppl. Valcken 24 Θήραια
 ἱμάτια habent Hes. s. v. et Poll. 6, 48 25 φυλησιν A: corr.
 Valck 26 δαφνηφορεῖαι A

42bκαὶ οὗτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολ-
 λαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα
 ἐν τῷ πρωτανείῳ τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ Ῥω-
 μαίοις δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παιδῶν τὴν λειτουργίαν
 ταύτην ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιαῶν, 5
 πάντα τοὺς Αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς
 τόνους τῆς φωνῆς. 25. τσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιο-
 τέρων τρυφή περὶ τὰς πολυτελείας ὥστε μὴ μόνον
 οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστὶν
 οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις, ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς 10
 Πόλεσιν Εὐπόλις ἐν τούτοις (I 314 K).

- b οὗς δ' οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας προ τοῦ,
 ννὶ στρατηγούς ὦ πόλις, πόλις,
 ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.
 οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις, εἰ 15
 κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτε-
 λῆς, ὡς ὁ ῥήτωρ φησὶ Φιλίτινος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν
 διαδικασίᾳ (II 319 Tur)· καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται,
 οὔτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ
 θρυαλλίδας. ἐκάλουν δὲ τινες τούτους καὶ ὀφθαλμούς. 20
- c παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἦθει τῇ τοῦ Πο-
 σειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀμερίας φησὶ.
 Ἑλλησπόντιοι δ' ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον
 καὶ τὴν κρεανομίαν κρεαδαισίαν, ὡς φησὶ Δημήτριος
 ὁ Σκήπιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου 25
 (fr. 16 Gaede). τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσάν τινες ἱστο-
 ροῦσι τὴν Ἀρμονίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός,
 Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν, Ἀλκαῖος

13 ἔχομεν suppl. Herm 17 κροκωνιδῶν A: cf. Harp. s.
 v. Κοιρωνίδαί 21 ἡίθει AC 27 ἱστορεῖ fort. delendum

δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόου (fr. 8 B), ὡς
καὶ Σαπφὸν λέγουσα (fr. 51)·

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν d
κρατῆρ ἐκέκρατο,
5 Ἑρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
θεοῖς οἰνοχοῆσαι.

26. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύταις
κῆρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος (Γ 245)·

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστν φέρον θεῶν ὄρκια πιστά,
10 ἄρνε δ' ὕω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
κῆρυξ Ἰδατος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
καὶ πάλιν (268)·

ἀτὰρ κῆρυκες ἀγαυοὶ e
15 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Κλειδῆμος δὲ (FHG I 359) τοὺς μαγεύοντας κῆρυκᾶς
φησι καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἥβην δὲ τινες ἀνέπλασαν
οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἠβητήρια καλεῖσθαι
20 τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου
τοῦ βασιλέως, ἐπίκλην δὲ Φιλαδέλφου, μνημονεύει
Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ f
Φιλοπάτορα ἱστοριῶν (FHG III 67). Πολύβιος δὲ ἐν
τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (c. 11) καὶ ἀνδριάν-
25 τας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ
μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας, ζυτὸν κρατοῦντας ἐν
ταῖς χειρσίν.'

1 αὐτὸν A: corr. Cas 3 κηδαμβροσίας A: corr. Lachm
5 Ἑρμαῖς A: corr. Π 3a δ' ἔλεν Seidler: δὲ ἔλων A 11 φέρε
δὴ A 19 αὐτοῖς i. e. τοῖς θεοῖς, itaque vv. 7—18 temere in-
serta ἠβητήρια A: corr. C 20 Κλεινοῦς ex XIII 576f: κλήρης AC

27. ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον
ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

426

‘τὴνδ’ ἐγὼ

μεστὴν ἄπαξ ἐπονομάσας προπύλαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.’

5

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε
τὰ λειπόμενα λαμβεῖα·

πιῶν ἐρῶ

τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. ἀλλ’ ἐπιρρόφει.

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιῶν ἔφη· ‘ταῦτα μὲν Κλέαρχος 10
ἐν Κιθαρωδῶ (IV 562 M). ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἀμφιδος
Ἐρίθους παρακελεύομαι (II 241 K)·

ὁ παῖς σοβεῖτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

καί·

b πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ’ ἐγὼ δῶσω πιεῖν· 15

ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ’ ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δ’ ἔφη Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (II 468 K),
αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλεον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον
ἴσῳ φασκόντων κίρνασθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἀρ-
χιππον εἰρημέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρώωνι (I 679 K)· 20

τίς ἐκέρασε σφῶν, ᾧ κακὸδαιμον, ἴσον ἴσῳ;

καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ (I 69 K)·

τὸν δ’ ἴσον ἴσῳ φέροντ’· ἐγὼ δ’ ἐκθήκομαι,

ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς
c ἀρχαίοις. 28. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι Μένανδρος 25
ἐν Ἡρωῖ ἔφη (IV 129 M)·

χοῦς κεκραμένου

4 ἄπασαν A: corr. Dobr 5 πίστωμα φ. συγγ. Mein
7 λαμβεῖα A 8. 9 ἐρώτα λοιπὸν A: corr. Schw 9 B. ἀλλ’
Mein 13 συχνούς (supersor. α) C 15 πίμπλη Mein, Πάμ-
φιλε Herw 17 ξενόχαρτος A: corr. Kuster 22 expectares
Κρατῖνον, sed turbavit epitomator

οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον,
ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἡσίωδος μὲν, ὡς ἑταῖροι, πα-
ραίνει (opp. 596)

τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον λέμεν οἴνου.
5 δι' ὃν καὶ Ἀναξίλας ἐν Νῆρσει ἔφη (Π 271 K)
καίτοι πολὺ γ' ἔσθ' ἤδιον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον <ἄν> τρι' ὕδατος, οἴνου δ' ἕν μόνον.
Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ ἔτι σφροδονικώτερον κινεῖναι
παρακελεύεται (Π 380 K)

10 ἰδοῦ [γάρ], πάρεστιν οἶνος· οὐκοῦν ἐγγέω d
κρίτωνα; B. πολὺ βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.
A. ὑδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιῶν
λέγ' εἴ τι καινόν, διατριβὴν τε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

15 καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις (I 768 K)
πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἶνον δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.
ἢ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὕσα ἐπέμνησε
τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν·

20 ἢ πέντε πίνειν ἢ τρι' ἢ μὴ τέτταρα.
ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἕνα πρὸς e
τρεις. περὶ δὲ ταύτης τῆς κρᾶσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν
τῷ περὶ Χίου φησὶν (FHG II 50) ὅτι εὐρῶν ὁ μάντις
Παλαμῆδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι
25 πίνουσι τρεις πρὸς ἕνα κνᾶθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως

5 δι' ὁ Schw 7 ἄν add. Pors τρι' Blaydes; τρις A
8 ἐν τιθεῖ A: corr. Schw 10 γὰρ del. Mus 10. 11 ἐγγέωμεν
ἕνα καὶ τεττ. C 11 κρίτωνα corruptum; latet fort. mixturae
aliquod nomen ignotum, velut Χαρίτωνα i. e. ἕνα καὶ τρεις
12 ὑδαρῆν A: ὑδαρῆ (superscr. ἦν) C 13 λέγ' εἴ τι K: λέγε
τι AC καινόν Wilam: καὶ AC τς A: γς C 17 δεῖ με Dobr:
δεῖ μετὰ AC 23 εὐρῶν corruptum 24 παλαμῆδης C

χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔκινον πρὸς πέντε ὕδατος.
 Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοῦνομα καίρων
 ἔφη (I 770 K).

f Οἰνόμαος οὔτος, χαιρε πέντε καὶ δύο·
 κάγω τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα. 5

τὰ παρακλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Δημνίαις (p. 773). Ἀμει-
 ψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν (I 671 K).

ἐγὼ δὲ Διόνυσος πᾶσιν ὑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.
 Εὐπολις Αἰξί (I 260 K).

Διόνυσε, χαιρε· μὴ τι πέντε καὶ δύο; 10

Ἐρμιππος Θεοῖς (I 230 K).

ἐπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα, -
 εὐχόμεθα πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος, ὃ κέρασ, γενοῦ.
 427 οὐκ ἄστου καὶ πηλουγα φέρω καίρων ἄμα,
 καυθεῖς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο. 15

29. παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἴνου πρὸς δύο ὕδατος
 (fr. 63 B).

ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν, ὦ πατ,
 κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας 20

ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
 5 κνάθους, ὡς ἀνυβρίστως
 ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·
 ἄγε δηῦτε, μηκέθ' οὔτω 25
 πατάγω τε κάλαλητῷ

6 λιμνίαις A 8 Διόνυσος et ὑμῖν del. Schw 12 πει-
 ρώμεθ' Bergk, sed mirae formae mediae 13 πρὸς τοῦτ'
 οἶνος Bgk ωκαιρασγενου A: corr. Bergk 14 κὰς τοῦ καπλήου
 γὰ Bergk 15 κεύθους Bergk, καυθεῖς Mus 20 δ' ἐγγέας
 A: corr. XI 475 c 22. 23 ἀν ὑβριστιώσανα A: corr. Pauw
 23 δευτε A: corr. Bgk 24 ἀκρατοποσίαν (ut semper) A

Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνω
μελετώμεν, ἀλλὰ καλοῖσ'

b

10 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ
5 ἕκτῃ (c. 84), Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὀμιλήσαντα
καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆ-
ναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρα-
τέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων
γούν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων
10 οὕτως γράφει (fr. 31 Koerke): 'ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν
Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύ-
θαις ὀμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποιεῖν. ὅθεν ὅταν
βούλωνται πίνειν ἀκρατέστερον, 'ἐπισκύθισον' λέγου-
σιν.' Ἀχαιοὶ δ' ἐν Αἰθῶνι σατυρικῶ τούς σατύρους
15 ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὕδαρῇ πίνειν καὶ λέγον-
τας (p. 580 N)·

μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς;

B. ἀλλ' οὐδὲ λειξαι τοῦδε τῷ γένει θεμίς.

A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν . . . Σκύθη πιεῖν.

20 30. ἦσαν δ' αἱ τῶν ἀκρατοποιῶν ἐπιχύσεις, ὡς
φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης (fr. 118 W), οὐ δ
παλαιαί· ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδο-
μένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις.
ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίξειν ὄντος τοῦ παι-
25 γνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήσιος
πεποίηκε (fr. 53 B)·

17 ἀχελῷος AC: corr. Mein ἐγκεκραμένος Ed. Mueller
18 λῆξαι A: corr. Mein 19 οὖν ἂν ἐγγεῖος Σκ. Mein, latent
alia 20 δ' αἱ Cas: δὲ A τῶν ἀκρατῶν A: corr. Toup, sed
dubito; nam non de mero bibendo agitur, sed de propinatione
cf. Polyb. 16, 21, 12 22 παλαιαί A: corr. Mus

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάζων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιη-
τῶν πλήρη ἐστὶ· λέγω δ' οἶον καὶ Πίνδαρος πε-
ποίηκε (fr. 128)·

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων, 5
e ὄφρα σὺνχειμαμάρῳ μεθύων Ἀγάθωνι δὲ βάλω
κότταβον.

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα
τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν· διὸ καὶ Εὐριπίδης
περὶ τῆς Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελ- 10
λεροφόντην τεθνάναι (fr. 667 N)·

πεσὸν δὲ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χειρός,
ἀλλ' εὐθύς αὐτᾶ ἔτῳ Κορινθίῳ ξένῳ·

31. οὐκ ἐμέθουν δ' οἱ πάλοι, ἀλλὰ καὶ Πιττακὸς
Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι 15
f μῆδὲ καμάζειν, ἔν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἶος ὢν τυγχά-
νεις, ἀλλ' οὐχ οἶος προσποιῆ.

κάτοπτρον (γάρ) εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ
(Aesch. fr. 384 N).

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον 20
οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλου παρὰ
Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ
οἴνοχόου προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον ἔτι
428δὴ, ἔφη, ὦ Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὄψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν
καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ 25
μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν
τράπεζαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν σατυρικῷ
φησιν ὡς ἄρα (fr. 655 N)

1 Σικελὸν cens. Ienensis: σικελικὸν A λατάζων Wilam:
δαίζων A 6 σὺν Χιμάρῳ Bergk, sed videntur longe alia
fuisse Ἀγαθωνίδα Wilam 21 γρύλλου C

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἴσον [κακόν] πέφυκε τῷ διψῆν βία.

ὄθεν εἰρηται καὶ τὸ

οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

5 Σθένελός τε ὁ ποιητῆς οὐ κακῶς εἰρηκεν·

οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη (fr. 11 B)·

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων

ἠδέα κατὶλλοντα καθήμενον οἴνοποτάζειν.

10 ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλή-

νων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἠφξάντο καὶ χλιδῶσι, κατερρύθησαν

ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας καὶ λαβόντες σύμμαχον

τὴν ἀνάκαυσιν καὶ φαστῶνην ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτά-

κτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, ὀδηγούσης οἴμαι τῆς παρα-

15 σκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς. 32. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

Ἡοίαις εἶπεν (fr. 157 Bz)·

οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος, c

ὅστις ἄδην πίνῃ, οἶνος δὲ οἱ ἐπλετο μάργος,

σὺν δὲ πόδας χειρᾶς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε

20 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἐ μαλθακὸς ὕπνος.

καὶ Θεόγνις δὲ φησιν (477)·

ἦκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι,

οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων.

ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος

25 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου· d

2 κακόν del. Bothe τῷ διψῆν [βία] κακόν Mein 4 cf. Eriphus II 428 Kock 6 καταβάλλει Mein 10 πuto διαμένει 11 fort. ἐχλίδων 14 χορηγούσης AC: corr. K 17 διώνυσος A: corr. C ἐχθος AC: corr. Scut. 400 18 πίνου C 22 ἦξω Theogn; legit Theophrastus, ex quo capp. 30—32 videntur desumpta, participium velut εἰδῶς 24 ὑπερβάλλῃ A 25 τῆς αὐτῆς (αὐτοῦ C) γνώμης AC

5 μυθείται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίγνεται αἰσχρά·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδὲν ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε καὶ ἤπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων μὴ πλὴν οἴνον ὑπερβολάδην,
 πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ', ἀπανίστασο, μὴ σε βιάσθω 5
 10 γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτρην ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσις τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου
 e δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς
 δεικνύς ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον
 οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἤδη κἂν ἐν Σκυθαῖς ἦν. 10

33. οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν
 Διόνυσον, ἔτι τε οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἀμάξης διὰ μέσης
 τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον. ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεα-
 ταῖς ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι
 γ' οὐδ' ἄν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦδ' ὑπο- 15
 μείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο
 ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν
 f Διήμητρα θερίζουσαν ἢ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ
 καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν·
 πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἐνιοὶ φασιν, Εὐρι- 20
 πίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγω-
 δίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν
 Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδιοποιὸς ἐποίει
 ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς
 τραγωδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν 25
 ὅτι 'ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ
 429εἰδῶς γε ποιεῖς,' ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ
 Αἰσχύλου (fr. 22 Koepke). ἀγνοοῦσί τε οἱ λέγοντες πρῶτον
 Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν μεθύοντα, μεθ'

2 δ' ἔρδων AC 19 τοῦτό γε C 22 καβείροις A 23
 ἰάσωνα A: corr. C 28 ἀγνοοῦσι δὲ C

ὄν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς
καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον
τὰ ποιήματα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμ-
πρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ Δουκροῖς
5 τοῖς Ἐπιξφυρίοις εἴ τις ἄκρατον ἐπιε μὴ προστάξαντος
ιατροῦ θεραπείας ἔνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία Ζαλεύκου
τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις ἄλλος νόμος
τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν
φησι Θεόφραστος (fr. 117 W) τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. b
10 παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἐκινεῖ οὔτε γυνή
ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριά-
κοντα ἐτῶν. ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ
τὴν ποιήσιν ἐξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακία καὶ
τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται,
15 οὐκ εἰδότες τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν
καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

34. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν
Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώ-
ποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανι-
20 πίδης ἔφη (fr. 4 B)·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἔόντες αἰδρίες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οἶν ἀπώλυνοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέρον ὁμῶν.

25 Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R) φησὶν·
εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἤττον με-
θύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενε-
στέραν γίνεσθαι· μεθύσκονται τε, φησὶν, οἱ γεραίτεροι

3 δὲ K: τε AC 7 μασσαληταις A: corr. C 11. 12 μέχρι
πέντε καὶ τριάκοντα Ael. v. h. 2, 38 23 τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο
Bergk, traditum videtur τοὶ μὲν οἶν ἀπαλλύοντο

τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς
 d ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι
 τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος
 θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένην κρατοῦνται
 φρόδιως. μεθύσκονται δὲ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ὕες 5
 μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες καὶ τὸ τῶν κο-
 ράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἴνουτταν καλουμένην
 φαγόντα βοτάνην, πίδηκος δὲ καὶ ἐλέφας πίνοντες οἴνον.
 διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιδήκων καὶ τῶν
 κοράκων μεθυσθέντων, τῶν μὲν οἴνω, τῶν δὲ τῇ οἴ- 10
 νούττῃ·

τὸ δ' ἐνδεδεχῶς μεθύειν,
 e φησι Κρωβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M),
 τίς ἠδονὴν ἔχει,
 ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν, 15
 ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἢ φύσις;
 καὶ Ἀλεξίς δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῆ φησιν
 (II 390 K):

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
 παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἰς οἴνον ποτε 20
 προσίετο πλείω τοῦ μετροῦ. νυνὶ δὲ τὴν
 τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
 ἤξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.
 f τὸν δὲ Σαμαγόρειον οἴνον καλούμενόν φησιν ὁ Ἀρι-
 στοτέλης (p. 119 B) ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν 25
 μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας·

35. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πῶν ἐφη·

7 fort. καὶ τὸ τῶν (propter φαγόντα) 8 οἴνου Ael. v. h.
 2, 40 18 ἀπολειπούση A 15 τοῦ σωφρονεῖν AC: corr. ex
 p. 443 f 20 προσεγίνεθ' C 21 πλείον A: corr. C 23 fort.
 τοῦδ' ἀκράτου

‘τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχει, παρίτω. ἀκούσεται γὰρ
κατὰ τὸν Εὐήνον (fr. 1, 4 B)·

σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ’ ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.

ἔγὼ δ’ ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων δια-
5 λεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ ὑπὸ Ἀλκαίου
τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ 430
γάρ που οὗτος (fr. 41, 4 B)·

ἔγχεε κέρναις ἓνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γὰρ τινες οἱ τὴν κῶσιν οἴονται λέγειν
10 αὐτόν, ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ’ ἓνα κύαθον ἄκρατον
πίνειν καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς
Χαμαιλέον ἐκδέδεκται τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπειρώς
ἔχων. κατὰ γὰρ πᾶσαν ὄραν καὶ πᾶσαν περιστασίαν
πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὐρίσκειται· χειμῶνος μὲν ἐν
15 τούτοις (fr. 34 B)·

ὔει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ’ ὄρανῶ μέγας
χειμῶν, πεπάρασιν δ’ ὑδάτων ῥοαί . . .

κάββαλλε τὸν χειμῶν’, ἐπὶ μὲν τιθεὶς
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως

20 5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μαλθακὸν ἀμφὶ . . . γνόφαλλον.

θήρους δέ (fr. 39)·

τέγγε πνεύμονας οἴνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·

ἀ δ’ ὄρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψαισ’ ὑπὸ καύματος.

25 τοῦ δ’ ἕαρος (fr. 45)·

ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένιο.

3 δοκοῦντεςτ’ ἐμοὶ AC: corr. IX p. 867e 5 τὰ Cas: τὸν
A 8 ἔγχευε κέρνα εἰς ἓνα A: corr. p. 430d (κέρναις Meister)
9 τούτοις Mus: τοῖς A 12 ἐκδέδεκται A: corr. K 16 ὄρανῶ
AC 18 κάββαλλε AC: corr. σ 19 κέρναις A κερνάς C: corr.
Meister 21 ἀμφιβαλὼν Grotfend 23 πλεῦμονας AC: poeta
scripsit πνεύμονα 24 διψαίς A διψᾷ C: corr. Seidler

καὶ προελθῶν·

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιαδέος ὅτι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (fr. 35)·

οὐ χρῆ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπην.

5

προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,

c ᾧ Βυκχί· φάρμακον δ' ἄριστον

οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις (fr. 20)·

νῦν χρῆ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν

10

πάνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.

καὶ καθόλου δὲ συμβουλευῶν φησὶν (fr. 44)·

μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

πῶς οὖν ἐμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος

εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν 15

τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς

οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γάρ (fr. 41)·

d πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.

καὶ δ' ἄειρε κυλίχλαις μεγάλαις αιταποικιλᾶ·

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα 20

ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κέρναις ἓνα καὶ δύο

b πλέαις κακ κεφαλαῖς· <ᾶ> δ' ἀτέρα τὰν ἀτέρα κῦλιξ

ᾠθήτω,

ἓνα πρὸς δύο φητῶς κινᾶναι κελεύων. 36. ὁ δ'

'Ανακρέων ἐτι ζωρότερον ἐν οἷς φησι (fr. 42 B)· 25

1 κινᾶτε A: corr. Meister 5 μῦθον A: corr. Steph
ἐπιτρέπειν A: corr. Ahrens 10 μεθύσκειν A: corr. Buttman
11 πονεῖν A: corr. Ahr 13 μηθὲν A: corr. C δένδρον AC:
corr. Ahr 18 τὸν λύχνον σβέννυμεν AC τὸν 1. ὀμμένομεν
XI 481a: τὰ λύχνη Pors, ὀμμένομεν Ahr 19 ἀνάειρε A: corr.
p. 481 αἰψ' ἀπὸ κιλίβα Ahr 20 οἶνος A: corr. p. 481
21 κινᾶις A κινᾶς C: cf. 480a 22 ᾶ add. Porson ἐτέρα
A: ἀτέρα Bgk

καθαρή δ' ἐν κελεύβη πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχέισθω.
Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεὶ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκρά-
του. λέγει δὲ οὕτως (II 284 K)

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο

5 καὶ τρεῖς ἀκράτου. e

Φερεκράτης δ' ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσ-
σαρας οἴνου, λέγων ὧδε (I 164 K)·

ἄποτος, ὦ Γλύκη.

B. ὕδαρῆ 'νέχεέν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.

10 B. τί εἰργάσω; πῶς, ὦ κατάρατε, ἐνέχεας;

ΓΑ. δὴ ὕδατος, ὦ μάμμη. B. τί δ' οἴνου; ΓΑ.
τέτταρας.

B. ἔρρ' ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἴνοχοεῖν σε δεῖ.

"Εφιππος δ' ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας (II 255 K)· f

15 οἴνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολυ

ὑδαρῆ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.

A. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πῆ; B. τί φῆς;

37. Ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ (II 461 K)·

κατάξω τ' Ἴσον ἴσῳ ποτηροῖς

20 μεγάλοις ἄπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι ἢ Ποπυζούσῃ (II 317 K)· 431

τρεῖς φιλοτησίας ἐγὼ

μεστὰς προπίνω Ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ (II 471 K)·

25 μὰ τὸν Διόνυσον, <ὄν> σὺ λάπτεις Ἴσον ἴσῳ.

Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ (II 445 K)·

1 τε add. Di τρεῖς A: corr. C 4 fort. δοκεῖτον 8 ἀποτες
A: corr. Mein 9 ὕδαρην ἐνέχεεν A: corr. Erfurd 10 fort.
ὦ σὺ κατάρατ' 13 βατράχοις AC: corr. Erf σ' ἔδει Herw
16 ὕδαρῆ A 18 κονισάδαι A 22 τρεῖς Iacobs: τῆς A
23 γ' Ἴσον Mein, προπίνων Di 25 ὄν add. Schw κάπτεις
A: corr. Naber

συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν
τὴν μείζον' ἦτον.

"Αλεξις Τοκιστῆ ἢ Καταφευδομένῳ (Π 381 K)

μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου

- b ὕδαρῆ, κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. TP. καλῶς. 5
B. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποταπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
TP. Θάσιος. B. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

ἐν δὲ Ἰποβολιμαίῳ (Π 386 K)

ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν

10

ὡς ἂν τις ἦδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.

Μένανδρος Ἀδελφοῖς

ὅκτῳ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα

κνᾶθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

- c κατασειεῖν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι- 15
νόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς
καρπὸς κατασειόντων. "Αλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῃ
(Π 305 K)

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος

ὁ Χαιρέας, κνᾶθους προπίνων εἴκοσιν.

20

38. Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητριδί (Π 420 K)

ἐπὶ κνᾶθους πίνῃ τις, ᾧ Κρίτων, δέκα

- d ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδεδελεχῶς [τὸ] ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ·
ταῦτα σκόπει πρὸς σαντόν.

25

οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Ἀύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὡς φησιν
Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι (FHG IV 417), τὸν οἶνον

5 ὕδαρην A 14 κατέσειε Phot. s. v 15. 16 ὑποπινόντων
A: corr. Phot 23 ἀεὶ Dobr: εἰ A τὸ del. K 24 πίνειν
τε λοιπόν A: corr. Dobr, fort. πίνει κατὰ λόγον δέξαιμι A: corr.
Dobr

ὑδαρῆ παλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κερραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστερον ὠνοίοντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἄλεξις εἰρηκεν ἐν *Δισώπῳ* οὕτως (II 299 K).

5 κομφόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ᾧ Σόλων, ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὐρημένον. e

ΣΟ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε ἄκρατον. ΣΟ. οὐ γὰρ φάδιον· πωλοῦσι γὰρ

6 ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κερραμένον, οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνούμενων προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἐσθ', ὄρας, Ἑλληνικὸς πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὐτούς ἡδέως.

15 τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος, ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· Α. θάνατος μὲν οὖν. f

39. 'πίνειν δ' εἰς μέθην, φησὶν ἐν ἔκτῳ Νόμων (p. 775 b)

Πλάτων, οὔτε ἄλλοθί που πρέπει πλὴν ἐν ταῖς τοῦ τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἑορταῖς οὐδ' ἀσφαλές, οὔτ'

20 οὖν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἐμφρονα εἶναι πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον μεταβολὴν βίου οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμενον ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων αἰεὶ γίγνηται. σχεδὸν 432 γὰρ ἄδηλον ὅποια νῦξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.' κἀν

25 τῷ α' δὲ τῶν Νόμων φησί (p. 637 d). 'μέθης δὲ αὐτῆς, ὥσπερ Λυδοὶ χρωῖνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι

2 ἵνα τὸν Α: corr. Cas 5 ᾧ Σόλων huc transpos. Mus: ante τὸ ποῖον (v. 7) AC 7 συμποσίοισιν AC: corr. Di πίνεται Α πίνετ' C: corr. Cas 13 χρωόμενος Α: corr. C 18 οὐδὲ AC 22 μεταλλάττοντος Α: corr. C 23 ὅτι Α 24. 25 κἀν τῷ ἐνδεκάτῳ Α (ἐν δὲ ια C) 26 ὥσπερ Σκύθαι Plato, omnino haec misere turbata

καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβήρες καὶ Θραῖκες καὶ τὰ τοιαῦτα
γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὧ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν
ἀπέχεσθε. Σκῦθαι δὲ καὶ Θραῖκες ἀκράτῳ παντάπασι
χρῶμενοι, γυναικῆς τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ
τῶν ἱματίων καταχεόμενοι καλὸν καὶ εὐδαιμον ἐπιτή- 5
δευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα
μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς ὑμεῖς ἀπο-
b βάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.' 40. ἔπινον
[οἱ] πολλοὶ καὶ ἄλφιστα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ
Δελφὸς Ἠγήσανδρος φησὶν (FHG IV 418). Ἐπίνικος 10
γούν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστο-
ριῶν, ἐν αἷς ἐγγράπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας
δραῦμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμωδῶν αὐτὸν καὶ περὶ
τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρῶμενος φωναῖς ἐποίησε
λέγοντα (IV 505 M). 15

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
c ἰδὼν Σέλευκον ἠδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι
κἂν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
5 σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ μὴ ποιεῖν. 20
ἔγροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἔσμον μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὴν
συγκυρκαυήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
10 κατησίμωσα πῶμα, καύματος λύσιν.' 25
ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἂν Θηρασί ταῖς νήσοις ἐπιπάτ-

3 ἀκράτῳ Plat: ἀκρατοπᾶται A 9 οἱ om. C 12 ἀπηλ-
φίτισε A: corr. H. Steph 16 ἐπαλφίτουῦντα τοῦ S. Cobet
25 κατησίμωκα C fort. recte 26 κἂν Θηρασίαις νήσοις Schw
coll. Steph. B. s. v ἐπιπάττονα A: corr. C

τοντας λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύ- d
την τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

41. προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις
Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας
5 διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα
Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις (fr. 2 B):

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστι
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,

μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστί λέγοντα

10 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλω θιάσου ... e

5 [ἄγγεα Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενεῆς]

καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήθην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.

εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν

15 εἰς αἰσχροὺς μύθους σῶμά τ' ἀμανρότερον

10 τείχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·

λῆστις δ' ἐκτίκει μνημοσύνην πρακίδων·

νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν f
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.

20 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον

15 ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν

εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα.

τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ἀφέλιμος

γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης

25 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμονται, τὸν καμάτων λιμένα, 433

20 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ἵγίειαν,

11 del. Sitzler, qui alio transposuit (fr. 1, 4 B); intercudit
haec sententia: *contra apud Athenienses hoc moris est* 13 προ-
πολεῖν A: corr. C 14 τελέουσιν AC: corr. Mus 16 δμμ' AC:
corr. Herm 17 λῆσις AC: corr. C superscr 21 ἐσπίδα AC:
corr. Emperius πάντ' ἀπάγειν A (ἀπαγαγεῖν C): corr. Bergk
26 ὕγειαν AC

καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
ἐξῆς τε πάλιν φησίν·

αὶ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παρα-
χρῆμα

τέρψασαι λυπούσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. 5

b ἢ Λακεδαιμονίων δὲ δίαϊθ' ὀμαλῶς διάκειται,
25 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνωῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

42. φίλοινοσ δ' ἔστιν ὁ πρὸς οἶνον ἔτοιμοσ, φιλο- 10
πότησ δὲ ὁ πρὸς πότουσ, κωθωνιστήσ δὲ ὁ μέχρι μέθησ.
πλειστον δὲ ἔπιε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ τριγέρων·
φανερῶσ γὰρ αὐτόσ προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῶ
οἴνω καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονοσ αὐτοῦ, ὃν ὡσ πολυπότην
ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύσ (A 225). ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆσ 15
μεγίστησ μάχησ ἐνεστηκυίασ οὐκ ἀπέχεται [καὶ] τοῦ
c πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηροσ (Ξ 1)·

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπησ.
καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμή-
νευκεν, ὡσ τὴν Ἀχιλλέωσ ἀσπίδα. ἐστρατεύετο γὰρ 20
μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ τῆσ ἀσπίδοσ ἐκείνησ, ἧσ φησιν
ὁ Ἔκτωρ καὶ μέχρι οὐρανοῦ ἤκειν τὸ κλέοσ (Θ 192).
οὐκ ἂν ἀμάρτοι δὲ τισ καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων
φιάλην Ἄρεωσ κατὰ τὸν Ἀντιφάνουσ Καινέα, ἐν ᾧ
λέγεται οὕτωσ (II 55 K)· 25

εἰτ' ἤδη δὸσ φιάλην [τὸ ὄπλον] Ἄρεωσ,
κατὰ Τιμόθεον (fr. 16), ξυστόν τε βέλοσ.

1 εὐσεβίης A: corr. C 7 ἔσθειν A: corr. Mus φρονεῖν
Bach: φανέν A 8. 9 ἀπότακτον ἡμεραι A: corr. C 11 φιλο-
κωθωνιστήσ A: corr. C 13 fort. τῶν τε ἄλλων 16 καὶ del.
Wilam 26 εἰτ' ἠδηλοσ A: corr. Emperius τὸ ὄπλον del.
Koppiers

- ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' ἃ
 Ἀχιλλέως φιάλην λαμβάνει δῶρον ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ
 ἐπιτελουμένῳ ἄρῳνι (Ψ 616), οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικη-
 θέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς (τοῖς γὰρ φιλοπόταις
 5 οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥάθυμον) ἢ ὅτι διὰ
 δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται διὰ τὸ βαρεῖσθαι
 τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὐμηλος λαμβάνει θώ-
 ρακα (v. 560) δραμῶν ἄθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθεῖς,
 ἀσφαλείας ὄπλον.
- 10 43. τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. e
 διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ
 πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν
 ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως.
 διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι (fr. 692 N):
- 15 διψῶντι γὰρ τοὶ πάντα προσφέρων σοφᾶ
 οὐκ ἂν πλεον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς.
 καὶ ὁ Ἀρχίλοχος (fr. 68 B):
 μάχης δὲ τῆς σῆς, ᾧστε διψῶν πιεῖν,
 ᾧς ἐρέω.
- 20 καὶ τῶν τραγικῶν δὲ τις ἔφη (fr. adesp. 69 N) f
 ἰσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.
 καὶ Ἀνακρέων (fr. 57 B):
 φίλη γὰρ εἰς ξείνοισ· ἕασον δέ με διψῶντα πιεῖν.
 καὶ Ξενοφῶν δ' ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Παιδείας ποιεῖ
 25 τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα (V 1, 1): ἔγὼ ὑμῖν διψῶ χα-
 ρίσασθαι. Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ (VIII 562 c):
 ὅταν οἶμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα
 κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχη καὶ πορρωτέρω

B fortasse οὐχ ὅτι ἀκονεῖ τῷ νικ. coll. schol. Ψ 616 13
 τῆς περιττῆς C: τὴν περὶ τῆς A 16 ἢ Cas: μὴ AC 23 εἰς-
 ξεινεῖς A: corr. Schneidewin

434 τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθυσθῆ.’ 44. ἔπινε δὲ καὶ
 Πρωτέας ὁ Μακεδῶν πλείστον, ὥς φησιν Ἐφριππος
 ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς
 (p. 126 M), καὶ εὐρώστω τῷ σώματι διῆγε, καίτοι τῷ
 πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὦν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας 5
 ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πίων προὔπτε τῷ Πρωτέᾳ.
 καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν,
 ὥς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ’ ὀλίγον τὸ
 αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πίων
 b προὔπτε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε 10
 μὲν γενναίως, οὐ μὴν ὑπήνεγκεν, ἀλλ’ ἀπέκλινεν ἐπὶ
 τὸ προσκεφάλαιον ἀφείς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ
 ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί,
 μνησίαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας
 ἐπολιόρησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλείστον, ὥς 15
 καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας
 καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημε-
 ρίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς
 καὶ Διόδωτος ὁ Ἐρυθραῖος (p. 121 M). Μένανδρος
 δὲ ἐν Κόλακί φησι (IV 152 M) 20

c κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδον χρυσοῦν, Στρουθία,
 τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ’. ΣΤΡ. Ἀλεξάνδρου πλέον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. Α. οὐκ ἔλαττον, οὐ
 5 μὰ τὴν Ἀθηναῖν. ΣΤΡ. μέγα γε. 25
 Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτη τὰ συγγράμματά
 φησιν (p. 157 M) ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν
 ὁ Ἀλέξανδρος εἰκοσιν οὔσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι

15 fort. ἐπόρθησεν 23 ἐπιον A: corr. Benti 24 πέ-
 πωκας τοῦ βασ. A: corr. Benti, cf. Plut. mor. p. 57a 26 ἢ
 ὁ ἀν. ταυτὶ A: corr. Mus

προῦπιε, παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστάς
 <ἐκ> τοῦ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθέ-
 νης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς Δυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς d
 ἀπομνημονεύμασι καὶ Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν
 5 ταῖς ἱστορίαις (p. 116 M), ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν ἐλθούσης
 ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τέ τινος αὐτῷ 'διὰ τί οὐ πίνεις;
 'οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ
 δεῖσθαι'. 45. Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελῶν ἐπι-
 10 γεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· 'ἠδυνάμην καὶ
 οἶνον πίνειν πολὺν καὶ τοῦτον φέρειν καλῶς.' Κτη-
 σίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν (fr. 55 M) οὐκ εἶναι τῷ
 βασιλεῖ μεθυσθῆναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ e
 ἐφίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ θύουσι τῷ
 15 Μίθρῳ. γράφει δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG II 472)· 'ἐν μόνῃ τῶν ἐορ-
 τῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ Μίθρῳ βασιλεὺς
 μεθύσκεται καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται· τῶν δὲ λοιπῶν
 οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ
 20 τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως. Πέρσαι γὰρ ὥσπερ
 ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι
 τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ τινα λαμ- f
 βάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος φώμης.' εἰς το-
 σοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυσεν, ὡς φησι Καρύστιος
 25 ὁ Περσαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν (FHG IV 357),
 ὡς καὶ ἐπὶ ὄνων ἄρματος κωμάζειν· ἐποίουν δὲ τοῦτο,
 φησί, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς· μήποτ' οὖν διὰ
 τοῦτο οὐδὲ πρὸς τα ἀφροδίσια εἶχεν ὀρμὴν· ἐξυδα-
 ροῦσθαι γὰρ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς

2 ἐκ add. K 17 τῇ ἀγομένῃ Mein 22 κίνησιν fort.
 delendum 28. 29 ἐξυδροῦσθαι A: corr. C

προβλήμασι (cf. Rose Ar. ps. p. 236) τῶν τοιούτων τὴν
 435 γουήν· Ἰερῶν νυμὸς τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 10 Hill)
 Θεόφραστον φησι λέγειν ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ εὖ διέ-
 κειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Ὀλυμπιάδος γοῦν καὶ πα-
 ρανακλινάσης αὐτῷ Καλλιξείναν τὴν Θετταλὴν ἑταίραν 5
 περικαλλεστάτην οὔσαν, συνειδότης τοῦτο καὶ τοῦ Φι-
 λίππου (εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύνυις εἶη), πολλάκις ἦτι
 αὐτῇ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι. 46. καὶ Φίλιππος
 δ' ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ
 Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν 10
 b (FHG I 308). κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει τῆς ἱστορίας (p. 329)
 γράφει· Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προ-
 πετής ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ δια μέθην· ἦν γὰρ
 πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ξεβοήθει· ἐν δὲ τῇ
 τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενο- 15
 μένων εἰπῶν καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παρα-
 γενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις φησὶν (ib. 323).
 ὁ δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετε-
 πέμπετό τινας τῶν ἑταίρων, καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς
 αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρωδὸν καὶ Δω- 20
 c ρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰδισμένους
 αὐτῷ συμπίνειν· περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιού-
 τους ὁ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα
 πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας. ὦν γὰρ φιλοπότης
 καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ 25
 αὐτὸν συγνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων καὶ
 τῶν τὰ γέλοια λεγόντων. πῶν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν

4 καὶ om. C 5 Καλλιξείναν Di 7 γύνυις AC: corr.
 Mus 15 χερωνίαι A 22 περιήγητο A, fort. συμπεριήγητο
 25 βωμολόχος AC: corr. Cas

436(p. 312)· Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου
 υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης· καὶ τῶν κολακευόν-
 των τινὲς αὐτὸν παρεσκευάζον ὡς ἐνὶ μάλιστα ἄλλο-
 τριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεισθαι· καὶ Ἰπαρχίνον
 δὲ τὸν Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης τυραννοῦντα ἀπο- 5
 σφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε γράφει
 (p. 312)· Νυσαῖος ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς
 κύριος τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων
 κατεσκευάσατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην
 ἀνέλαβεν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὄψοφαγίαν καὶ τὴν οἰνοφυλ- 10
 γίαν καὶ τὴν τῶν παιδῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν
 καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα συντελεῖ τούτοις πέφνκε καὶ
 τὴν διαίταν διῆγεν οὕτως· ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ
 πέμπτῃ ὁ αὐτὸς περὶ Τιμόλαου λέγων τοῦ Θηβαίου
 φησὶν (p. 318)· οὐκ ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελ- 15
 γῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πότους
 οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ'
 ἀκρατέστερον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦλον γεγονέναι
 μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μὴ, ὥσπερ εἶπον, Τιμόλαον·
 ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου τοῦ 20
 Ὀρείτου διηγούμενος, ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιή-
 σαντο, φησὶν (p. 304)· τὴν τε γὰρ διαίταν ἐωρᾶτο τὴν
 καθ' ἡμέραν ἀσελγῆ καὶ τοιαύτην ποιούμενος ὥστε
 πίνειν καὶ μεθύειν αἰεὶ, καὶ γυναικας ἐλευθέρας ἐτόλμα
 διαφθεῖρειν· καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας ὥστε 25
 μειράκιόν τι παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων
 αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὐειδὲς καὶ

4 Ἰπαρχίνον A cf. Ael. v. h. 2, 41 5 παροινούντα Mein,
 sed mutila oratio cf. Parthen. 24 12 fort. καὶ τῶν ἄλλων
 συντελεῖ A: corr. K post πέφνκε vocabulum velut ἐπιτήδευσι
 add. Wilam 24 ἀεὶ C

- χάριεν, ἐτύγγανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνοσ ἀίχμάλωτον γεγεννημένον.* 48. ἔπινε δὲ πλείστον καὶ δ
Ἀρκαδίων (ἄθλων δ' εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας), ὡς
τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ
 5 *περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων (fr. 79 Pr)·*
τοῦ πολυκώθωνοσ τοῦτ' ἤρλον Ἀρκαδίωνοσ
ἄστεοσ ἄρθωσαν τᾶδε παρ' ἀτραπιτῷ
υἱῆσ Δόρκων καὶ Χαρυύλοσ. ἐφθιτο δ' ὠνήρ,
ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆσ ζωροποτῶν κύλικοσ.
 10 *Ἐρασίξενον δὲ τινα πεπωκέναι πλείστον φησι τὸ ἐπ'*
αὐτῷ ἐπίγραμμα (A. P. VII 454)· e
οὐ βαθὺν οἴνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆσ
ἀκρήτου φανερωῶσ ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.
ἔπινε δὲ πλείστον καὶ Ἀλκίετασ ὁ Μακεδῶν, ὡσ φησιν
 15 *Ἄριστοσ ὁ Σαλαμίνιοσ (p. 154 M), καὶ Διότιμοσ ὁ*
Ἀθηναῖοσ. οὗτοσ δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενοσ
γὰρ τῷ στόματι χώνην ἀπαύστωσ ἔπινεν ἐπιχειομένου
οἴνου· ὄθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὡσ φησι Πολέμων·
Κλεομένησ δὲ ὁ Λακεδαιμόνιοσ ὅτι καὶ ἀκρατοπότησ
 20 *ἦν προείρηται (p. 427 b)· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ f*
μαχαίρα κατέτεμεν Ἡρόδοτοσ ἰστόρησε (VI 75). καὶ
Ἄλκατοσ δ' ὁ ποιητῆσ φιλοπότησ ἦν, ὡσ προείπον.
Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺσ ἐν τοῖσ περὶ Ἴωνοσ τοῦ ποιη-
 25 *τοῦ (FHG IV 350) φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἔρω-*
τικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτὸσ δὲ ἐν τοῖσ ἐλεγείοσ
ἐρᾶν μὲν ὁμολογεὶ Χρυσίλλησ τῆσ Κορινθίασ, Τελέου
δὲ θυγατρὸσ· ἧσ καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν

7 ὀρθώσαντα δὲ A: corr. Mus et Cas, sed τῆδε scribendum
 8 εφθῆ ὁ δ' A: corr. Schw 9 ἄνθρωπ' A: corr. K εὐχαν-
 δεῖσ — κύλικασ Lobeck, praestat εὐχανθῆ — κύλικα (non recte
 ἐξ χανδὸν — κύλικασ Diltthey) 12. 13 recte ut videtur τὸν
 βαθὺν et ἀκρήτου προποθεῖσ cod. Pal

φησι Τηλεκλειδης ἐν Ἑσιόδοις (I 214 K). Ξεναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετροπῆς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι (fr. 44 M). 49. Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ
 437 Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (p. 118 M) περὶ Καλάνου εἰπὼν 5
 τοῦ Ἴνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι θίψας ἑαυτὸν εἰς πυρᾶν
 νευημένην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι
 αὐτοῦ διέθηκεν Ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μου-
 σικὸν ἐγκωμίων. ἔθηκε δέ, φησί, καὶ διὰ τὴν φιλοι-
 νίαν τῶν Ἴνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα, καὶ ἦν 10
 ἄθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ τριά-
 κοντα μναὶ καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων τὸν
 οἶνον παραχρῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους
 τριάκοντα καὶ πέντε, μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς
 b σκηναῖς ἔξ. ὁ δὲ πλεῖστον πιὼν καὶ νικῆσας ἔπιε μὲν 15
 ἀκράτου χοῆς τέσσαρας καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐπε-
 βίωσε δὲ ἡμέρας τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.¹
 Τίμαιος δὲ φησὶν (FHG I 225) ὡς Ἰονύσιος ὁ τύ-
 ραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοῆ
 ἄθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν· καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε 20
 Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέ-
 φανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἰδρυσμένῳ ἐπὶ τῆς
 αὐλῆς ἐπέθηκεν, ὥπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἐκά-
 στοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἐσπέρας ἀπαλλασσόμενος
 ὡς αὐτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔθανμάσθη.² τὴν δὲ τῶν 25
 c Χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην Φανό-
 δημός φησι (FHG I 368) Δημοφῶντα τὸν βασιλέα . . .
 βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγενόμενον τὸν Ὀρέστην

¹ Ξεναγόρας Ael. v. h. 12, 26 auctore diverso 16. 17 ἐβίωσε
 A: corr. Mein 27 cf. schol. Ar. Ach. 960 et Plut. qu. symp.
 p. 643a, ubi eadem alio auctore narrantur

Ἀθήναζε. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι οὐδ' ὁμόσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα ἐκέλευσε συγκλειςθῆναι τε τὰ ἱερὰ καὶ χοῶ οἴνου ἐκάστῳ παρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι εἰπὼν ἄθλον δοθή-
 5 σεσθαι πλακούντα. παρήγγειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυσάμενους τοὺς μὲν στεφάνους οἷς ἐστεφάνωντο πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ τιθέναι διὰ τὸ ὁμορόφους γενέσθαι τῷ Ὁρέστῃ, περὶ δὲ τὸν χοῶ τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περι-
 10 θεῖναι καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν τοὺς στεφάνους πρὸς τὸ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπέμπεσθαι τὴν ἑορτὴν κληθῆναι Χοῶς. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξένια τοὺς γνωρίμους, ὡς φησιν
 15 Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως (II 431 K).

σοφισταῖς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέη

τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

50. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ
 20 Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεάτου τοῦ ἐπικληθέντος Μεταθεμένου φησὶ (p. 126 Wil) τὸν Διονύσιον τοῖς οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ καὶ μὴ δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι ἢ παρελήφεσαν ἐταίρα ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας (φ 152).
 25 οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
 ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὡς φησι Νικίας ὁ

3 τὰ τε ἱερὰ A: corr. Mein 7 ὁμορόφους A ὁμοροφίους C
 8. 9 περιθῆναι A 9 τοὺς στεφάνους del. Mein 15 Eu-
 bulides dialecticus, Euclidæ discipulus, fortasse non poeta sed
 fabulae persona, ut poetae nomen intercederit (velut Philippi)
 18 corruptus 25 λαβέσθω A: corr. C

Νικαεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμα-
 νῆς καὶ πρὸς τὰς δημοσίας εἰσῆγει παιδίσκας ἀδιαφό-
 ρως. καὶ ποτε πορευόμενος μετὰ τινων γνωρίμων ὡς
 ἐγένετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραία παρ-
 εληλυθὼς ὄφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην 5
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα πάντων ὀρώντων ἀπεδίδου. Ἀνά-
 χαρσις δ' ὁ Σκύθης παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου
 438περὶ τοῦ πίνειν ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθυσθεὶς
 τῶν συμπαρόντων, ὡς ὄντος τέλους τούτου καὶ τῆς
 ἐν τῷ πότῳ νίκης ὡσπερ καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν. 10
 Λακύνθης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς
 τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι
 συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἔπινον προθυμότερον.
 τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύνθης ἀπῆει
 πρότερος ἐπιπολάσσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ, καὶ ὁ Τίμων 15
 ὀρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη (X 393).

ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον.
 τῇ δ' ὑστεραία προαπιόντος τοῦ Τίμωνος διὰ τὸ μὴ
 δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα ὁ
 b Λακύνθης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε (Z 127). 20

δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.
 51. Μυκερίνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ
 διὰ τῆς δευτέρας (c. 133) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων
 ὅτι ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὀπότε
 γένοιτο νυξ πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας οὔτε 25
 νυκτὸς ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἔλα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμό-
 μενον, ἔτι τε ὅπου κύθοιτο ἠβητήρια εἶναι μεθύσκε-
 σθαι. καὶ Ἄμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν Αἰγυπτίων βασιλέα
 c Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησίν. Ἐρμείας δ' ὁ

5 ἔξ χαλκοῦς Mein, potius χαλκοῦς πέντε vel τρεῖς 18
 προπιόντος A: corr. C 26. 27 κλωνόμενον Herod

- Μηθυσματός ἐν τρίτῃ Σικελικῶν (FHG II 80) φιλοπό-
την φησὶ γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φαινίας
δὲ ὁ Ἐρέσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναί-
ρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν φησὶ (FHG II 298) τὸν
5 Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱοῦν
φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ
τῶν συμποσίων ποιείσθαι ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ
ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι.
Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG I 336)
10 Ἀντιλόχον φησὶ τὸν βασιλέα φίλοιον γενόμενον με-
θύσκεσθαι τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ πλέον, εἶθ' ἐσπέρας
πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἔχρημάτιξέ τε, φησὶ, d
νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλά. διὸ
περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν,
15 Ἄριστος καὶ Θεμισῶν, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί,
ἐρώμενοι δὲ ἀμφοτέροι τοῦ Ἀντιόχου.' 52. πολυ-
πότης δὲ ἦν καὶ Ἀντιόχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπι-
φανής, ὁ ἠμυρῆσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτο-
λεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων
20 κὰν τῷ πέμπτῳ (FHG III 186) φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς e
Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλί-
σκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ'
ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς
δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε· 'τίνι ἢ τύχῃ δίδωσι,
25 λαβέτω.' καὶ θίψας τὸ ἀργύριον ᾤχετο. πολλάκις δὲ
καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
καὶ χρυσοῦφῃ τῆβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους
ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀκο-

3 αἰρέσιος A 4 et 5 σκοτταν et σκόττα A (κόττας C):
corr. Leopardi 24 ἱστάμενον λέγειν A (epitomae vestigium):
corr. C 28 τῶν ἰδιῶν AC: corr. Mein

λουθοῦντας αὐτῶ. ἐλούετο δὲ καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς
 f λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος, ὅτε καὶ ποτε συνιδῶν
 τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη 'μακάριος εἶ, ᾧ βασιλεῦ, πο-
 λυτελεὲς ὄξεις.' καὶ ὃς ἤσθεις 'ἐγὼ σε, φησίν, ὑπέρ-
 κορον τούτου ποιήσω.' καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ 5
 ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χοῶς ἔχουσαν παχέος μύρου κατα-
 χυθῆναι ἐκέλευσεν, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιωτέ-
 ρων εἰς τὸ ἐκχυθῆναι συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενο-
 μένου αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καρχαζῶν καὶ οἱ
 439πλείστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ ἔπασχον. Πολύβιος 10
 δ' ἐν τῇ ἕκτη καὶ εἰκοστῇ (c. 1) τῶν ἱστοριῶν καλεῖ
 αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις·
 'οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινεν
 εἰς ὀμίλιας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων
 ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπιπεν. εἰ δὲ καὶ τῶν 15
 νεωτέρων, φησί, αἰσθοιτό τινες συνευωχουμένους
 ὀπουδήποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας,
 ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνισταμένους
 φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπο-
 b βαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιγίει τὴν ἀγοράν.' 20
 53. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς Πολύβιος
 φησι (c. 4) συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας
 συγκαλέσαι πάντας Ἑλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς
 πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγνινομένων
 ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὀλκείων ἤλειψε 25

1 δὲ K: τε AC 3 fort. ὡς πολυτ. cf. V p. 194 b 5 τού-
 του Mus: τοῦτο A 7 ἀγοραίων C 9 τε ὁ C: γε ὁ A καρχα-
 ζῶν A: corr. C 15 prius καὶ om. V p. 193 d 16 συναίσθοιτο
 et εὐωχουμένους AC: corr. p. 193 d 17 κερατίου AC: corr.
 Dioid. 29, 32 23 κρατεῖν βουλόμενον τοῦ Παύλλου Hultsch
 coll. Polyb. c. 3, vix graece, τῶν πολλῶν (ἄλλων?) τοὺς βουλο-
 μένους Mein 25 ὀλκείων AC: corr. Ursinus

κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ
 ἄμαρακίνῳ καὶ ἰρίνῳ. καὶ συγκαλῶν αὐτούς εἰς
 εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια c
 πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατα-
 5 σκευῆς. καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ
 ἐγίνετο· κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν
 εἰσήγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς
 τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας αὐτὸς εἰσήγε, καὶ περι-
 πορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε.
 10 καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ
 τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῆει τὸν
 πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις,
 ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαιζων. καὶ ὑπὸ τῶν d
 μίμων εἰσεφέρετο ὄλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο
 15 εἰς τὴν γῆν ὡς εἰς ὧν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφω-
 νίας προκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο
 καὶ προσέπαιξε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνεσθαι.
 τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ
 μέθῃ ἀπαιδευσία· φιλοπότης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
 20 αὐτῷ Ἀντίοχος, ὁ ἐν Μηθίᾳ πρὸς Ἀρσάκην πολε- e
 μήσας, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ
 ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν (FHG III 259). ἀναιρεθέντος
 γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θάπτοντα αὐτὸν λέγειν·
 'ἔσφηλέν σε, Ἀντίοχε, θάρσος καὶ μέθη· ἤλπεις γὰρ
 25 ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσάκου βασιλείαν ἐκπιεῖν.'
 54. Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
 καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ εἰκοστῇ (c. 8),
 παρελθὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους,

2 καὶ κλιρίνῳ A (om. C): corr. p. 195d 8 εἰσήγε A:
 διέταττεν Diod. 31, 16 16 προσκαλουμένης A: corr. C cf.
 p. 195 20 ὁ om. A add. C

πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγωναὶς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν
 ἔργων ἀνειληφώς, τὴν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν,
 ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλε-
 f μον. ἐρασθεῖς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν
 τοῦ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν, οἶνο- 5
 πότης ὢν καὶ μέθαις χαίρων· ἦν δ' αὕτη Κλεοπολέμου
 μὲν θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας
 ὑπερβάλλουσα· καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλ-
 κίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνισταίων
 οὐδ' ἠντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ 10
 παιδί ὄνομα Εὐβοίαν. ἠττηθεῖς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν
 εἰς Ἐφεσον μετὰ τῆς νεογάμου. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ ὁ
 440 αὐτὸς Πολύβιος ἱστορεῖ (c. 4) Ἄγρανα τὸν Ἰλλυριῶν
 βασιλέα ἡσθέντα ἐπὶ τῷ νενικηκέναι τοὺς μέγα φρο-
 νοῦντας Αἰτωλοὺς πολυπότην ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ 15
 εὐωχίας τραπέντα πλευρίτιδι ληφθέντα ἀποθανεῖν. ἐν
 δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ (c. 13) ὁ αὐτὸς Γενθίωνά φησι
 τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ
 ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ καὶ μεθ'
 ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλεύρατον 20
 τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μουουνίου θυγα-
 τέρα αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὡμῶς χρῆσθαι τοῖς
 b ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δέ φησι, τὸν ἐκ τῆς Ῥώμης
 τὴν ὀμηρεῖαν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ
 (c. 19) βασιλεύσαντα Σύραν πολυπότην ὄντα τὸ κλει- 25
 στον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρην τε ὀλίγον
 χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

4 οὖν C: γοῦν A 6 αὐτῆ A: corr. Di 17 γενθίωνα
 A: corr. Cas (Γένιον expressim Eust. 1015, 62 Γενναῖον Ael.
 v. h. 2, 41) 20 Πλάτορα Hultsch ex Livio 44, 30 21 με-
 μουνίου A: corr. Froelich

πατριούς ἀγωγὰς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ δευτέρῃ (c. 25) εἰσαγαγεῖν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν.

55. διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ (p. 666 a) 'τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτω-
 5 καιδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι· οὐ γὰρ χρὴ c
 πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι
 μέχρι τριάκοντα ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ
 παράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπι-
 βαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν
 10 τοὺς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ <καὶ> Διόνυσον παρα-
 καλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παι-
 διάν, ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως
 αὐστηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε
 ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίγνεσθαι.' καὶ d
 15 ἐξῆς δὲ φησι (672 b)· 'λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖ, ὡς ὁ
 θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητρικῆς Ἥρας διεφορήθη τῆς
 ψυχῆς τὴν γνώμην· διὸ τὰς τε βακχείας καὶ τὴν μα-
 νικὴν πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος, ὅθεν
 καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδωρηται.'

20 56. Φάλαϊκος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναικᾶ
 τινὰ ἀναγράφει πολυπότιν Κλεῶ ὄνομα (Mein. del. p. 71)·
 χρυσῶ τὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
 τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεῶ,
 οὐνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
 25 οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἦρισεν οὐδαμὰ πω. e
 ὅτι δὲ φίλοιον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ

2 τεχνιτικὴν A: corr. Schw 3 Platonis verba claudunt viro-
 rum ebriosorum tabulam, sed διόπερ vocula epitomae in-
 dicitur 9 ἐτῶν Plat: ἐκτῶν AC 10 καὶ add. ex Plat
 11 πρεσβυτέρων C παιδείαν AC 22 χρυσῶτὸν AC: corr. Mein
 23 διωνύσαι A: corr. C 25 οὔτις οἱ θνητῶν Herm (ἀνδρῶν
 Mein et sic Ael. v. h. 2, 41, ut videtur) οὐδ' ἅμα AC: corr. Tour

ἀχαρίτως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυ-
ναϊκά τινα παράγει φρικτότατον ὄρκον ὀμνύουσαν
τόνδε (II 470 K):

ἔμοι γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἔλευθέριον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν. 5
παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὡς φησι Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ
(c. 2, 5), ἀπειρήται γυναιξὶ πίνειν οἶνον· τὸ δὲ καλού-
μενον πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς
f ἀσταφίδος καὶ ἐστὶ παραπλήσιος πινόμενος τῷ Αἰγο-
σθενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ Κρητικῷ· διὸ πρὸς τὸ κατ- 10
επεῖγον τοῦ δίψους χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δ' ἐστὶν
ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιούσαν οἶνον· πρῶτον μὲν
γὰρ οὐδ' ἔχει οἶνου κυρείαν ἢ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις
φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ
ἀνδρὸς ἕως ἐξανεψιῶν καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, 15
ὁπόταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας
441οὔσης τίσιν ἀπαντήσῃ φυλάσσεται· τὸ γὰρ πρᾶγμα
κᾶν γεύσῃται μόνον οὐ προσδεῖ διαβολῆς. Ἄλκιμος
δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένη τῶν βίβλων
Ἰταλικῇ (FHG IV 296) πάσας φησὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ γυναῖ- 20
κας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Ἡρακλῆς
περὶ τὴν Κροτωνιάτιν γενόμενος ἐπεὶ πρὸς τινα οἰκίαν
οὔσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἤτει
πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν
κεκτημένου πίθου οἴνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς 25
μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσῃν αὐτόν, εἰ ξένου
χάριν τὸν πίθου τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδαρ δ' ἐκέλευσεν

1 ἀχαρίτως A: corr. Mein 5 ἐλεύθερον AC: corr. Mein
7 τὸ δὲ K: τὸν δὲ AC; quae secuntur mutilata sunt 9 Αἰγο-
σθενεῖ Schw coll. Steph B. s. v 13 κυρείαν A: corr. C
16 εἴδη A: corr. C 17 ἀπαντήσῃ A: corr. C 21 τοιαύτης
K: ταύτης A ταύτης τῆς C 25 ὑπανοίξασα Wilam

αὐτὸν προσενεγκεῖν. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἐστῶς b
καὶ ἀκούσας ταῦτα τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπή-
νεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἰσω σκοπεῖν
τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὔρε τὸν πίθον
5 γεγονότα. τοῦτο δὲ τὸ σημεῖον ἐτι καὶ νῦν ἐστίν
ἐν . . . ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξίν πάσαις ἐν αἰσχρῶ
κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.
57. οἶαι δ' εἰσι παρὰ τοῖς Ἑλλησι μεθύουσαι αἱ γυ-
ναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκουτι-
10 ζομένη οὕτω (II 19 K):

γέλτων ἐστὶ τις

κάπηλος· οὗτος εὐθύς ὅταν ἔλθω ποτὲ c
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὡς γ' ἔμοι κεράννυται.
οὔθ' ὕδαρες οὔτ' ἄκρατον οἶδ' ἐγὼ ποτε
15 πιῶσα.
καὶ ἐν Μύστιδι· γυναῖκες δέ εἰσιν αἱ διαλεγόμεναι
(II 78 K):

βούλει καὶ σύ, φιλάτη, πιεῖν;
B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν <ἔμοι> φέρε.

20 μέχρι γὰρ τριῶν <δεῖν> φασὶ τιμᾶν τοὺς θεούς.
Ἄλεξις δὲ Ὀρχηστρίδι (II 358):
γυναῖξί δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῆ d
πίνειν διαρκῆς. B. ἀλλὰ μὴν, νῆ τῶ θεῶ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
25 ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἥδη σαρκός,
5 λέγων, γέρων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι

3 ὃν καὶ C, narratio mutila 6 hiatus not. Wilam 12
ἔλθων A: corr. Cas 14 sic distinxit K οἶδ' Mein: οἶδα δ'
A 19 ἔμοι add. Cob 20 δεῖν add. Di (vel δεῖ, φασί),
23 τῶ θεῶι A: corr. C 26 in. πέπων Kock, γηγῶς Heimsoeth

γραῦν σφίγγα· πρὸς ἐμὲ . . . ὡς αἰνίγματα·
λέγε καὶ τὰ λοιπά.

ἐν δὲ Δίῳ πενθοῦντι (II 316 K) Ζωπύρας τινὸς μνη-
μονεύων φησί·

καὶ Ζωπύρα,

5

οἴνηρόν ἀγγεῖον.

Ἀντιφάνης Βάχχαις (II 35 K)·

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμει γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·

e ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐδὲ φύετ' ἄμπελος. 10

Ξέναρχος Πεντάθλω (II 470 K)·

ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

58. Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον
συμβαίνει ταῖς γυναιξί φησιν (I 648 K)·

εἶεν, γυναῖκες, ὡς ὑμῖν πάλαι 15

οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὖχομαι.

ὑμῖν γὰρ οὐδέν, καθάπερ ἢ παροιμία,

ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.

b εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
f ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί· 20

πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται

πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι

ἐκκαίδεχ' ὀλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμέναι,

10 λαγῶα δῶδεκ' ἐπισέληνα. τᾶλλα δὲ
ἤδη τὰδ' εὐτελέστατ' <έστ'>· ἄκουε δῆ. 25

βολβῶν μὲν Ὀρθάννη τρι' ἡμιεκτέα,

1 velut προσβάλλει γὰρ ὡς αἰν. 8 δὲ Mus: δῆ A 10
οὐδὲ K: οὐ AC 15 ὡς ἔγωγ' ὑμῖν Mein 17 οὐθέν A 18
ἐνεῖναι A, fort. πλὴν τοῦ καπήλου νοῦν ἐνεῖναι 23 velut
μέλιτι κεχρισμένα 24 ἐπισέλινα Mein, coll. Hes. s. v. σέλινον
25 τὰδ' Herm: ταῦτ' A ἐστ' add. Herm 26 ἡμίεκτα A:
corr. Cas

- Κονισάλω δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
 μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων· 442
 15 λύχνων γὰρ ὄσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες.
 πύργης τετάρτης κυσί τε καὶ κνηγέταις,
 5 Δόρθωνι δραχμή, Κυβδάσφ τριώβολον,
 ἦρω Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.
 ταῦτ' ἐστὶ τὰναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
 20 προσοίσειε', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
 ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς βινητιᾶν.
 10 Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίνῃ φησί (Π 414 K)·
 γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.
 59. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρέβοντα μνή-
 μης ἤξιώται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστῆς b
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας
 15 (p. 184 M) καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς (p. 136 M) τὸ
 τῶν Ταπύρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοιον εἶναι ὡς καὶ
 ἀλείμματι ἄλλω μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ'
 αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν
 Ἀσίαν φόρων (fr. 97 M). οὗτος δὲ καὶ δικαιωτάτους
 20 αὐτοὺς λέγει εἶναι. Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν
 τῷ περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσι νομίμων (FHG IV 411)
 φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς Μεσσηνίοις ἀστυ-
 γείτονας ὄντας καὶ ἀποδημεῖν ἐθισθέντας. Φύλαρχος c
 δ' ἐν ἔκτῃ (FHG I 336) Βυζαντίους οἰνόφυλγας ὄντας ἐν
 25 τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς ἑαυτῶν
 θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις, πολεμίας
 σάλπιγγος οὐδὲ ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας ἀκοῦσαι. διὸ

1 κωνισάλλω A: corr. Mus 4 περὶ τὴν γιγαρτίς Herm cf.
 Wilamowitz Isyllos p. 100 5 δόρθωνι A: corr. Cas κνβδα
 σοι A: corr. Dalec 8 προσοίσειετα A: corr. Mus 19 fort.
 καὶ λιχνοτάτους 20 ὀδεπρεάτης A: corr. Mus

καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούν-
των τοῖς τείχεσι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ
καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ
ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες, ὧς φησι Δάμων ἐν τῷ
περὶ Βυζαντίου (FHG IV 377). Μένανδρος δ' ἐν 5
'Αρρηφόρῳ ἢ Ἀύλητριδί (IV 88 M).

d πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὄλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατον, μοι δοκῶ·
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων. 10

καμφοδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι
ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι (II 251 K). ποιεῖ δὲ τὸν
'Ηρακλέα λέγοντα·

οὐκ οἶσθά μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
'Αργεῖον; οἱ μεθύοντες αἰεὶ τὰς μάχας 15
πάσας μάχονται. B. τοιγαροῦν φεύγουσ' αἰεί.

e Μιλησίους δ' Εὐβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς
εἶναί φησι μεθυσθέντας (II 181 K). Πολέμων δὲ ἐν
τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἡλείων
λέγων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα (fr. 80 Pr)· 20

'Ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται· οἶος ἐκάστου
οἴκος, τοιαύτη καὶ συνάπασα πόλις.

60. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ εἰκοστῇ (FHG I 304)
περὶ Χαλκιδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θράκῃ φησίν· 'ἐτύγ-
χανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερ- 25
f ορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς πότους καὶ φραθυμίαν καὶ πολλὴν
ἀκολασίαν ὠρμηκότες ἐπεικῶς.' ὅτι δ' εἰσὶ πάντες

12 φ' ὑπὸ A: corr. Mus 15 et 16 αἰεὶ A: αἰεὶ utrubique
C 16 ταῦτ' ἄρ' οὖν K 22 τοιαύτη Mein: τοίη A οἴη C
27 ὅτι K: τὸ A

οἱ Θραῖκες πολυκόται <κοινόν>. διὸ καὶ Καλλίμαχος ἔφη (fr. 109):

καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπέστιγγε χανδὸν ἄμυστιν
οἰνοποτεῖν, ὀλίγω δ' ἤδετο κισσυβίῳ.

- 5 ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων
τάδε λέγει (FHG I 321): 'καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερο-
μένους πολυτελεῶς, μετὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν,
ἔργον δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀναλωμάτων ποιοῦντας.
ἔπαυσεν οὖν αὐτοὺς τούτων Κλεομέδης ὁ τύραννος, 443
- 10 ὁ καὶ τὰς μαστροποὺς τὰς εἰθισμένας προαγωγεύειν
τὰς ἐλευθέρους γυναῖκας <καὶ> τρεῖς ἢ τέτταρας τὰς
ἐπιφανέστατα πορνευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους κα-
ταποντίσαι τισὶν προστάξας.' καὶ Ἐρμιππος δὲ ἐν
τοῖς περὶ τῶν ἐπὶ σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι.
- 15 ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν (FHG I 284) 'Ἰλλυ-
ριοί, φησί, δειπνοῦσι καθήμενοι καὶ πίνουσιν, ἄρουσι
δὲ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τὰς συνουσίας· καὶ καλὸν
αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχῳσι τῶν παρόντων. ἐκ
δὲ τῶν συμποσίων αὐταὶ τοὺς ἄνδρας ἀπάγουσι. καὶ b
- 20 κακόβιοι δὲ πάντες εἰσὶ καὶ ζῶννυνται τὰς κοιλάς ζῶ-
ναις πλατεῖαις ὅταν πίνωσι. καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον
μετρίως ποιοῦσιν, ἐπειδὴν δὲ σφοδρότερον πίνωσι,
μᾶλλον αἰεὶ συνάγουσι τὴν ζώνην. Ἀρδιαῖοι δέ, φησί,
κέκτηνται προσπελατῶν ὥσπερ εἰλώτων τριάκοντα μυ-
25 ριάδας. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν μεθύουσιν καὶ ποι-

1 κοινόν add. K, cf. lemma ὁ κοινῆι πάντες οἱ Θραῖκες φιλοπῶται et similiter ad p. 440e ὅτι φίλοιον κοινῆι τὸ τῶν γυναικῶν γένος, cf. etiam Ael. v. h. 3, 15 διαβεβόηται 4 ζωροποτεῖν p. 477c 11 καὶ add. Wilam 12 ἐπιφανεστάτας AC: corr. Madvig πορνευομένας A (om. C): corr. Mein 18 οἷς ἂν τύχῳσι A οἷς ἐντύχῳσι C 25 ἀρδιαῖοι AC: corr. Cas, cf. VI 271d

οὔνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ
 c εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρηγγεῖλαν ἅπασιν τοῖς
 στρατιώταις δειπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας
 κατὰ σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμα- 5
 κώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακα-
 θαίρειν. γενομένου δὲ τούτου οἱ μὲν αὐτῶν κατα-
 ληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελτῶν ἀπάλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς
 τοὺς ποταμοὺς αὐτοὺς ἔρριψαν, ἀκράτορες τῶν γαστέ-
 ρων γενόμενοι.' 10

61. τοιαῦτα πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δη-
 μοκρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι
 d τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς
 μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροιμίας γίνε-
 σθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς 15
 ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις
 κυλίκων ἐρέτας ἔφη (fr. 5 B)·

καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου
 συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

.... περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε. 20

"Ἀλεξίς δ' ἐν Κουρίδι περὶ τινος πλέον πίνοντος δια-
 λεγόμενός φησιν (II 334 K)·

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἶον ὑμεῖς ἀρτίως
 εἶδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίαν τις ἢ
 e Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ <τις> Τιμοκλῆς· 25
 μεθύει γάρ· οὐδὲν ἕτερον. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
 5 τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς
 ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἔστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς

προς τους οὔτως λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἀλεξίς
ἐν Ὀπώρα (ἑταίρας δ' ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει) φησὶν
(II 358 K).

οἶνον πολὺν

5 οὐ κεκραμένον <σὺ> πίνεις μεστὸς ὦν κοῦκ ἔξεμεῖς.
κὰν Δακτυλίῳ (p. 312).

εἰτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

κὰν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη (p. 323).

10 πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.

Κρώβυλός τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ (IV 566 M).

τὸ γὰρ ἐνδεδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει;
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχευ ἢ φύσις.

15 οὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ <ᾧταν> δημοκρατου-
μένη πόλις, φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ἡ' Πολιτείας (p. 562c)

ἐλευθερίας διαψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων⁴⁴⁴

τύχῃ καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου ἀντής με-
θυσθῆ, τοὺς ἄρχοντας δὴ, ἂν μὴ πάνυ προῖοι ὧσι καὶ

20 πολλὴν παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη
ὧς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους

τῶν ἀρχόντων προσηλακίζει. ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων
ἔκτῳ φησὶ (p. 773c) 'τὴν πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κεκρα-

μένην κρατῆρος, οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐγκεχυ-

25 μένος ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἐτέρου θεοῦ
καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον^b

ἀπεργάζεται. 62. τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν
γίνεται. διὸ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδία φησὶν (II 26 K)

1 βλάπτοντας A: corr. C 5 σὺ add. Mein 7 fort. κακῶν
12 ἔχειν A: cf. p. 429e 15 ᾧταν om. A 18 αὐτῆ A
25 ζῆ AC 28 ἐν Ἀρκαδί XIII 586a

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
 οὔδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ
 νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μείζον ἢ κατ' ἀνδρωπον φρονεῖ,
 [μικροῦ πεποιθῶς ἀθλίῳ νομίσματι]
 5 εἰς ἀφοδὸν ἐλθὼν ὁμοῖον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται . . . 5
 c ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
 τὰς φλέβας <θ'> ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
 τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.
 ἐν δὲ Διόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλεόν
 πίνοντές φησι (p. 17).

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
 πληγῆς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
 κατεῖχε θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβὼν ποτε
 οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
 d 5 τὴν τόλμαν εἰς το πρόσθε τῆς εὐβουλίας, 15
 νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο.
 καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα
 τὸν οἶνον ἔφη εἰπῶν (I 543 K).

ἠδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα,
 ὃν πολλὸν σπῶντες ἐνιοὶ παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν 20
 λαμβάνουσιν.

63. Ἠγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ ἑξοίνους τινὰς
 κέκληκε λέγων οὕτως (FHG IV 417). ἸΚομητῶν καὶ Ῥο-
 δοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολιτευσαμένων ὄντες ἦσαν ἑξοί-
 νοι. καὶ ὁ Κομητῶν εἰς κυβευτὴν σκώπτων τὸν Ῥοδο- 25
 φῶντα ἔλεγεν (Θ 102).

e ὦ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι κυβευταί.
 Ῥοδοφῶν <τε ἐκείνῳ> τὴν περὶ τὰς γυναικῶν σπουδὴν

4 del. Lud. Dindorf 6 ἐὰν AC novum fragmentum in-
 cipere vidit Koch 7 θ' add. Di 28 Κομητῶν (potius Κόμβων)
 Mein 28 Ῥοδοφῶν τε ἐκείνῳ Schw: ῥοδοφῶντα ἔλεγεν A (cf. v. 26)

καὶ τὴν ἀκρασίαν ὠνειδίξεν οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοιδορίας.' Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ ἄλλου Ῥοδίου διαλεγόμενός (FHG I 300) φησι· 'τοῦ δὲ Ἠγησιλόχου τὰ μὲν ἀχρείου γεγονότος
 5 ὑπὸ οἴνοφλυγίας καὶ κύβων καὶ παντάπασιν οὐκ ἔχοντος ἀξίωμα παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ διαβεβλημένου διὰ τὴν ἀσωτίαν τὴν τοῦ βίου καὶ παρὰ τοῖς f ἑταίροις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πολίταις.' εἶθ' ἐξῆς λέγων περὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἦν κατεστήσατο μετὰ τῶν
 10 φίλων ἐπιφέρει· 'καὶ πολλὰς μὲν γυναικας εὐγενεῖς καὶ τῶν πρώτων ἀνδρῶν ἤσχυναν, οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ νεανίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προέβησαν ἀσελγείας, ὥστε καὶ κυβεύειν ἤξίωσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων καὶ διω-
 15 μολογοῦντο τοὺς ἐλάττω τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας ἦντινα χρῆ τῶν πολιτικῶν τῶ νικῶντι εἰς συνουσίαν ἀγαγεῖν, οὐδεμίαν ὑπεξαιρούμενοι πρόφασιν, ἀλλ' 445 ὅπως [ἀν] ἕκαστος εἴη δυνατὸς πεῖθων ἢ βιαζόμενος, οὕτω προστάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην τὴν κυβείαν
 20 ἐπαίξον μὲν καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές, ἐπιφανέστατα δὲ καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἠγησιλόχος ὁ προστατεῖν τῆς πόλεως ἀξίῳν.' Ἄνθίας δὲ ὁ Λίνδιος, συγγενῆς δὲ εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὡς φησι Φιλό-
 25 μνηστος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων (FHG IV 477), πρεσβύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυῆς τε περὶ ποίησιν ὧν πάντα τὸν βίον ἐδιονουσίαζεν, ἐσθιῆτά τε b Διονυσιακῆν φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκχους, ἐξῆγγέν τε κῶμον αἰεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ

6 ἰδίωμα A: corr. Cas 11 ἀνδρῶν Herw: ἀνθρώπων A
 16 fort. χρῆζοι 18 ἀν del. Mein εἴη K: ἦν 23. 24 φιλό-
 δημος A: corr. Di ex III 74f 24 σμινθίων A: corr. Mein

πρῶτος εὔρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποιή-
 σιν, ἣ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν
 τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμωδίας
 ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιη- 5
 μάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' αὐτοῦ φαλλοφοροῦσι.

64. τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανὸς ὁ δὲ πάροιος,
 c ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τί τι κείται; καὶ ὅς ἔφη·
 ἀπολείς μ' ἐρωτῶν — κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα

(fr. 13 N) —

καὶ σὺ χά νέος τρόπος, 10

ἐν οὐ πρόποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδοῦναι κέκριται,
 Ἀντιφάνης ἐν Λυδῶ εἶρηκε (II 70 K).

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροιος.

σὺ δὲ παροιῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις οὐδ' 15
 ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης
 d ὁ Περγαμηνὸς ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βασιλεύ-
 σαντος ἀδελφιδουῖς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ
 Χρόνων (FHG IV 375). ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων
 καθαιρεθεῖς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον 20
 ἐμιμίσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναικας ἐσπουδάκει οὔτε
 φίλοινοσ ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε
 δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ
 Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ (om. Hu). σὺ δέ, ὦ
 Οὐλπιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν εἶ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τί- 25
 μωνα — οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν
 e σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων
 (fr. 46 W).

ἢ βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Λυκόοργος,

22 ἀλλὰ del. Mein, mutila potius oratio 25 ἀριθμοπότης
 A ἀριθμοπότης C: corr. Mus 29 ἦκε Mein

ὅς ῥα Διονύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
 ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρτυαίνας —
 οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γαν-
 μῆδει οὕτως (I 758 K) . . . ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καλ-
 5 τὰς ὄψεις ἡμῶν πλαναῖ σαφῶς ἐδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ἑ
 ὧν εἰρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι
 γίνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναικα
 ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρσι, γυναικα γεγάμη-
 κας αἰσχράν.' καὶ ὅς ἔφη· πάνυ γε κάμοι δοκεῖ· ἀλλά
 10 μοι ἔρχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν
 καλὴν ποιήσω.'

65. μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιῶν τινι τῶν
 ἐταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὃ φιλότης
 ὅς ἐν Ἀγροίκους φησὶν (II 13 K)·

15 ὄλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον. 446
 A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων,
 πῖθι οὖν, ὦ ἐταίρε. καὶ

μὴ μεστὰς ἀεὶ

ἔλκωμεν,
 20 — ὁ αὐτὸς φησὶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ
 (II 101 K) —

ἀλλὰ καὶ λογίσκος εἰς μέσον
 παταξάτω τις καὶ τι καὶ μελίσκιον,
 στροφή λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
 25 ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός. . . .
 παραδίδου δ' ἐξῆς ἔμοι

1 Διονύσου A: corr. C ἀρρυθμοπότας A ἀρρυθμοπότας G
 corr. Mus 2 ρυτὰ ριπτασκεν A: corr. Mus ἀρτυαίνας Mein
 recte 22 λογισμὸς A: corr. Kock 23 παταξάτω intransitive
 ut παίειν sim 24 στροφή παρελθέτω τις· ἡ αὐτὴ λέγων A:
 corr. Pors

- τὸν ἀρκεσίγιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.
- b B. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; A. ἀλλὰ τίς;
B. Φιλόξενος δῆπουθεν. A. οὐθὲν διαφέρει,
ὦ τάν' ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς.
καὶ ὃς 'τὸ δὲ πῖθι τίς εἶρηκεν;' ἀπεσκοτώθης, φίλ- 5
τατε,' ἔφη ὁ Οὐλπιανός, 'σπάσας οἴνου τοσοῦτον.
παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι (I 57 K).
τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβῶν ἤδη καὶ τοῦνομά μ' εὐ-
θὺς ἐρώτα.
- καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι (II 77 K). 10
- c σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μὲν σοι πείσομαι.
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γὰρ
5 ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν' 15
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοτεν ὃς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὔνεκα.
- d καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ (II 546 K).
ἔρχεον μεστήν· τὸ θνητον περικάλυπτε τῷ θεῷ. 20
πῖθι· ταῦτα γὰρ <παρ'> ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.
'Αμειψίας Σφενδόνη (I 675 K).
λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.
Μένανδρος Αἰλητρῆσι (IV 90 M).
ἐλλέβορον ἤδη πάποτ' ἐπιεῖς, Σωσία; 25
ΣΩ. ἄπαξ. A. πάλιν νυν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

1 οἶνον ἀρκεσίγιον AC: corr. Cas 4 ἐλέγχεις A 16 πολλ'
ἀγαθὰ A: corr. XI 494d 20 ἔρχεον A: corr. Grot 21 παρ'
add. Jacobs ἡμῖν Mein 22 σφενδῶνι A: corr. Cas 25 ἐλλέ-
βορον Heringa: βαλ' ἐς κόρον A 25. 26 σωσιλαπᾶσιν πα-
λιν A: Σωσία Heringa, reliqua corr. Cob 26 μένει A: corr.
Heringa

66. πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ ὕ λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ἰ. οὔτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὀμηρικόν (N⁴⁹⁸).

πίομεν' ἐκ βοτάνης.

καὶ Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (v. 1289).

5 οὔποτ' ἐκ ταύτοϊ <μεθ' ἡμῶν πίεται> ποτηρίου. e
καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 597 K).

πικρότατον οἴνου τήμερον πίνει τάχα.

[ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι] ἐνίστε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ἰ, ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν (I 603 K).

10 οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

καὶ ἐν Σύρρακι (p. 642) 'καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολὺ.' πῖε δὲ δισυλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ (IV 113 M).
<πίε.> B. πῖεν ἀναγκάσω

τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

15 καὶ 'τῆ πῖε' (ι 347) [καὶ πῖνε] καὶ σὺ οὖν, ᾧ ἑταίρε, f
κατὰ τὸν Ἀλεξίν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί (II 315 K).

τούτω πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλω

καὶ γένηται ἢ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος.
φησί γὰρ ὁ μελοποιός (fr. 90 B).

20 μηδ' ᾧστε κῦμα πόντιον

447

λάλαξε, τῆ πολυκρότη

σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδη

πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν. 67. σὺ δὲ πῖων μὴ
25 φοβηθῆς ὡς εἰς τοῦπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο
γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην
πίνοντες 'οἶνον ἀμύντορα δυσφοροσυνᾶν' (fr. 86). ἀλλ',

4. 5 Ἰππεῦσι κοῦποτ' A 5 inclusa om. A 7 πῖεῖ A
8 glossam del. Di 11. 12 πῖε δ' αἰε συνεσταλμένως Dobr.
Mein 13 πῖε add. Clericus 15 καὶ πῖνε del. Mein 24 ἀνί-
σωνα A: corr. Di, cf. Hes. s. v. ἀνισᾶσαι 25 ὡς εἰς Dobr: σώ-
σεις δὲ A μέλλων Dobr: μελαων καταπεσεισθε A: corr. Mus

ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης (p. 118 R),
 εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσι οἱ τὸν κριθῖνον πεπω-
 κότες, ὃν πίνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· 'πλὴν ἰδιόν
 b τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον
 πίνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν 5
 οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι.
 μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοῦπίσω καὶ
 ὕπτιοι κλίνονται.' τὸν δὲ κριθῖνον οἶνον καὶ βρῦτόν
 τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ (fr. 549 N)· 10
 βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυνεῖν.

καὶ Ἀρχιλόχος (fr. 32 B)·

ὡσπερ <παρ'> αὐλῶ βρῦτον ἢ Θρηῖξ ἀνήρ
 ἢ Φρὺξ ἔβρουξε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

c μνημονεύει τοῦ πάματος Δίσχυλος ἐν Δυκούργῳ 15
 (fr. 120 N)·

κάκ τῶνδ' ἐπίνε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
 κάσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρεία στέγῃ.

Ἐλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ριζῶν, φησι κατα-
 σκευάζεται τὸ βρῦτον γράφων ὧδε (FHG I 59)· 'πίνουσι 20
 δὲ βρῦτον ἐκ τινῶν ριζῶν, καθάπερ οἱ Θραῖκες ἐκ
 τῶν κριθῶν.' Ἐκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως
 εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀροτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει
 d (FHG I 20)· 'τὰς κριθὰς ἐς τὸ πᾶμα καταλέουσιν.' ἐν
 δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παλιόνας φησι (om. FHG) 25

4 περὶ τὸν ἀπὸ κριθῶν Wilam, fort. περὶ τὸν κριθῖνον
 5 τε καὶ om. C, sed etiam alia turbata, velut ὑπὸ μὲν γὰρ
 αἶνον τε καὶ τῶν λοιπῶν μεθυστικῶν 8 fort. [εἰς τοῦπίσω]
 αἶν 11 corruptus 13 παρ' add. Di Θραῖξ A: corr. Toup
 14 βρῦάζει Bgk 17 vix integer 18 καὶ σεμνοκομπει A:
 corr. Lobeck et Di 21 τινῶν ex lemmate: τῶν A; Hellenicum
 scripsisse ἐκ τῶν βριζῶν vidit Wilam, corruptum legit Athe-
 naeus 24 τὰς δὲ C

πίνειν βροῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβήην ἀπὸ κέγγρου καὶ κόνυξαν. ἄλείφονται δέ, φησίν, ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος· καὶ ταῦτα μὲν ταύτη.

68. τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ οἶνος φίλος θυρσοφόρος
5 μετὰ πρεσβέων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χίος ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (fr. 1 B)·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλάιαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
10 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει e
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινὸν
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
15 10 ξυνόν, τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλάιαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φῆσιν. f
τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρῦτανι,
20 15 χαῖρε. δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοπο-
τῶν φησι βίον (II 248 K)·

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον 448
25 τὸν τῶν φιλοποτῶν ἥπερ ὑμῶν τῶν μίνου
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.

1 fort. κρηβήην 2 κονύξης Mus 4 χορῷ Di: χρόναι A
θυρσοφόροις Cas, sed dativus ab praepositione μετὰ (sic enim
A) suspensus potest χορῷ esse 7 λόγων C varie temptatum
9 ὑποχθονίων AC: corr. Mus 10 ἐπτύξατο A ἐπήξατο C: corr.
Cas post v. 16 omissa quaedam putat Mein 26 ἐπὶ τῷ Mein

ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
 5 φρόνησις οὐσα διὰ το λεπτιῶς καὶ πυκνῶς
 πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
 ὀρμᾶν προχείρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
 τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται 5
 διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικὸν

b 10 καὶ θερμόν.'

69. μέλλοντος δέ τι τοῖτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλ-
 πιανοῦ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· ὦρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι,
 ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα τι κἂν βραχὺ διαστῶ- 10
 μεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ
 Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγῳδίαν.
 ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τίς ὁ ὄρος τοῦ
 γρίφου, τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἢ Λινδία προὔβαλλεν
 ἐν τοῖς αἰνίγμασιν — ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν 15
 c ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός, ἀλλὰ πῶς
 οἱ κωμωδιοποιοὶ αὐτῶν μέμνηται, καὶ τίνα κόλασιν
 ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες.' καὶ ὁ Λαρῆνσιος ἔφη·
 'ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὀρίζειται (FHG II 321).
 'γρίφος πρόβλημά ἐστι παιστικόν, προστακτικόν τοῦ 20
 διὰ ζητήσεως εὔρειν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθὲν τιμῆς
 ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον.' ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων
 ὁ αὐτὸς Κλέαρχος φησιν ἐπὶ εἶδη εἶναι γρίφων.
 'ἐν γράμματι μὲν, οἶον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς
 ὄνομά τι λχθῦος ἢ φυτοῦ, ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι 25
 κελεύη τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν, καθάπερ οἱ ἄσιγμοι
 d καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς

1 συντετάχθαι Wyttenbach 6 διαλελόγισται A: corr. Mus
 10 διαστῆσωμεν A: corr. Mein 15 anantapodoton magis epitomatoris culpae quam Athenaei arti tribuendum 20 ἐστι παιστικόν Mus: ἐπιπαιστικόν A ἐστι ἐπιπαιστικόν C

τὸ $\bar{\sigma}$ ἐποίησεν ᾠδὴν (cf. fr. 79 B), οἶονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι, οἶον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὅτιδήποτε οὗ ἡγείται $\bar{\beta}\alpha$, οἶον βασιλεύς, ἢ ᾧν ἔχει τελευτὴν τὸ $\bar{\nu}\alpha\zeta$, ὡς
 5 Καλλιάνᾳξ, ἢ ᾧν τὸν λέοντα καθηγείσθαι, οἶον Λεωνίδης, ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἶον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἶον ἐροῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφὴ τις ἐμφαίνεται τραγικῇ ἢ πάλιν ταπεινῇ, ἢ ἄθεα ἑνόματα, οἶον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα, e
 10 οἶον Διονύσιος, καὶ τοῦτο ἦτοι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλεόνων, οἶον Ἐρμαφρόδιτος ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς, ἢ Ἐρμού, Ἐρμόδωρος ἢ λήγειν εἰ τύχοι εἰς $\bar{\nu}\mu\kappa\omicron\varsigma$. οἱ δὲ μὴ εἰπόντες ὡς προσετίττετο ἐπινον τὸ ποτήριον. καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ᾠρίσατο· τί δέ
 15 ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει.
 70. περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνωιδιδεὶ ἢ Γάστρωνί φησιν (Π 60 K):

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν f
 γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς,
 20 λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάξειέ τις
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 5 ἐγέλων νομιζῶν λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ', οἶμαι, πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἐγνωχ' ὅτι 449
 25 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
 ἔρανον τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

5 καλλιαν ἀναξων A: corr. C 7 οἶον add. C fort. citra necessitatem 12 de septem generibus tria memorata sunt
 13 ὡς Wilam: οἷς A 16 κνωιδιδι A 19 ποτον A ᾠομην A: corr. Mus 20 προστάξειαι τις A: corr. Cob (προστάξειαι τέ τις Kock) 21 εἰπων A: corr. Mus 25. 26 ἔρανον τιν' ἄνθρωποι δέκα AC: corr. Scaliger

- 10 οὐδείς. σαφῶς οὖν ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κᾶστι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τάργυριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα 5
- b 15 ὁ Φίλιππος ἦν ἄρ' εὐτυχής τις, νῆ Δία.
 ἐν δὲ Ἀφροδίσει (II 31 K)
 πότερ' ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, <χύτραν>
 λέγω
 ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος, 10
 πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπηθὲν στέγη,
 νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμ-
 μονα,
 5 τακεροχρῶτ' εἶδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
 ἄρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν 15
 χύτραν.
 A. εὖ λέγεις. ξουδῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
 c 10 μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρον θρόμβον, ἐγκαθειμένον
 εἰς πλατὺ στέγαστρον ἀγνῆς παρθένου Διουῆς κόρης,
 10 λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν, 20
 ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα
 βούλομαι.
 A. Βρομιάδος δ' ἰδρωῖτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπέ
 συντεμῶν.
 A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπὼν ὕδωρ 25
 φάδι.

1 οὐδὲ εἰς AC 5. 6 σφοδροφίλιππος ἄρ' ἦν A: corr. K 7
 ἀφροδίσει A: corr. Cas 8 πότερον A: corr. Koppiers χύτραν add.
 Cas 10 ρύμαισι AC: corr. Koppiers 11 γαίας Mein, fort. ἐκ γῆς,
 tum εἶτ' ἐν ἄλλῃ Wilam 12 γαλατοθρέμμονα AC: corr. Di 14
 ἰσηκτύουσαν A: corr. Pors 17 συμμιγῆς AC: corr. Cas 18 ἐγκα-
 θεμένον AC: corr. Herw 20 λεπτοσυνθέτους τρυφῶντας A: corr.
 Cas 25 νυμφαίαν A: corr. Mein παραλιπὼν A: corr. Grot

A. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἰθέρας; *B.* σμύρναν δ
εἰπέ, μὴ μακρὰν.

15 *A.* μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; *B.* μηδὲ τοῦμπαλιν
λέγων,

5 ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὡς φασὶν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν
πυκνά.

71. καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν Ἰπνω τοιοῦτους γρίφους προ-
βάλλει (II 385 K).

10 οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινα
σύγκρασιν, ὥστε μῆτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μῆτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' αἰεὶ
καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
5 ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὦν.

15 *B.* αἰεὶ σὺ χείρεις, ὦ γύναι, μ' αἰνίγμασι —
A. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ὦ κόρη, καυστήρ πόνων.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιοῦτους γρίφους
20 προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς (II 201 K).
ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμάνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λειὸς,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἔλκων* f
ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλὰ καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.

25 5 τί ἐστι τοῦτο; τί ἀπορεῖς; *B.* Καλλίστρατος.

A. πρῶκτὸς μὲν οὖν οὔτος. *B.* σὺ δὲ ληρεῖς ἔχων.

2 μὴ Grot: μοι A 3 τοιοῦτον A: corr. Erfurdtd extrema
corrupta, velut μηδὲ κομπάσης vel ποικίλης λέγων 12 αἰεὶ A
15 orationem interruptam signif. Wilam 17 τοσαύτην AC: corr.
Hirschig 19 σφιγγοκαρίωνι A 22 ἄλλοτε (ἀλλοτι C) δειος
AC: corr. Mus 25 τί ἐστι Mus: τίς ἐστι A 26 fort. οὔτος
γε (legebatur σὺ δὴ)

- A.* οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
 ἐν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἄτρωτος, δασὺς
 λείος. τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ... —
- 450 10 ἀτελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλος,
 αἰχμητής, παιδῶν ἀγόνων γόνον ἔξαφανίζων. 5
*ι*χνύμων Αἰγύπτιος·
 τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος φᾶ λαμβάνων
 πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
 ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' <ἔστ'> ἀμπίστομος,
- 15 κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλεσιν δάνων.. — 10
 οἷδ' ἐγὼ ὃς νέος ὦν ἐστιν βαρὺς, ἂν δὲ γέρων ἦ,
 ἄπτερος ὦν κούφως πέταται καὶ γῆν ἀφανίζει.
- b* πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ
 νέος μὲν ὦν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι,
 ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κούφος ὦν, 15
 20 δῆπουθεν ὑπο τῶν παιδίων φυσώμενος. —
 ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεκηνός,
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραγμένον ὀξὺ διαπρό,
 ἀνθρώπους τίκτον κατα τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον,
 ὦν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται. 20
 25 αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτὸν, καλέω δὲ φυλάττειν.
- c* ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει ὑμεῖς διακρίνατε,
 ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.
72. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματι φησιν (Π 92 K):
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνήρ πολλοῖς περιβάλλειν 25
 οἰηθεὶς μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλκυσε πέριχην·

3 βουλεπινευμάτων A: corr. Cas 4 μικρόστομος Wilam
 ἀμπίστομος Kock 8 κατάνυσιν AC: corr. Pors 9 ἔστ' add.
 Grot 10 δάνει Mus 11 ὃς Cas: ὡς A 18 διαπρό Lobeck:
 διάτρωτον AC 19 τίκτον C: τίκτειν A 20 βίον A: corr. C
 21 corruptus 25 ἐπιβάλλων A: corr. Herw (ἐπιβάλλειν Dalec)

καὶ ταύτην ψευθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν ἦγεν. βουλομένη δ' ἔπεται πέρκη μελανούρφῳ.

5 B. κεστρεὺς, ἀνὴρ, μελάνουρφος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.

6 ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκῶς δ οἷσι δέδωκ' οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἔδεῖτο.

B. διδοὺς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;

10 οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γρίφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν

10 οὐδ' ἔσα δεδωκας οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.

τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγὼ τινα εἶπεν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρίφου. A. λέγε.

15 B. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δὴ' ἔχουσαι

πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄντ' ᾤοντο λέγειν τι, e

15 οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὄν μὲν

ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας αὐτὰς ἀμφοτέρως ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι.

73. ἐν δὲ Σαπφοὶ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν

20 προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον, ἐπιλουμένου τινὸς οὕτως. ἢ μὲν γὰρ φησιν (Π 95 K)·

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σφίξουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοῆν ἴστησι γεγωνὸν f

καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠκείρου διὰ πάσης

25 οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν

5 ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

1 non intellego 14 πρὸς σοι τ' A: corr. Cas 15 fort. ἐμάνθανε τῶνδε 18 ἐπιτρέψει A: corr. Dobr 20. 21 ἀπολυμένου A: corr. Mein 23 ὄντα Pors: ἦτα A ταῦτα C vix recte 25 παροῦσιν A: corr. Dobr

ἣ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα

451 10 ἔλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον 5
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὄρων.

Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ᾧ πάτερ,
ῥήτωρ ἄφρονος; Β. ἦν ἄλῳ τρις παρανόμων.

15 καὶ μὴν ἀκριβῶς φόμπην ἐγνωκέναι 10
τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφῶ διαλυομένην τὸν γρίφον
οὕτως:

θήλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα· 15

b ἄφωνα δ' ὄντα <ταῦτα> τοῖς πόρρω λαλεῖ
20 οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον
ἐστὼς ἀναγινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται.

74. Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ (Π 557 K) τρεῖς ποτε κόρας
Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισιν γριφεύειν παρὰ πύκτον· 20
προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρίφον, τί πάντων ἰσχυρό-
τατον; καὶ τὰν μὲν εἶπειν 'ὁ σίδηρος,' καὶ φέρειν
τούτου λόγου τὰν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσ-
σουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδο-
κιμούσα δ' ἐπάγειν τὰν δευτέραν φάσκειν τε τὸν 25
c χαλκία πολὺν κρείττω φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτου κατ-

8 velut ληρεῖς ἔχων. 9 Β. ἦν ἄλῳ Cobet: ἦν ἄλλω A 10
ᾧμην A: corr. Di 14 νῦν Erfurd: οὖν AC 16 ταῦτα add.
Grot 20 φασίν A 21 sqq. formas doricās integras reliqui
23 λόγον A: corr. C, fort. τοῦτου τοῦ λ. 24. 25 εὐδοκιμούσαι
A: εὐδοκιμούση Madvig 26 ἐπεὶ Mus: ἐπι A

εργαζόμενον καὶ τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὃ τι ἂν χρήξῃ ποεῖν. τὰν δὲ τρίταν ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκῆα στένοντα πυγίζουσι τούτω. Ἀχαιὸς δ' ὁ 5 Ἐρετριεὺς γλαφυρὸς ὦν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ ἀνιγματοδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἴριδι σατυρικῇ. λέγει γάρ (p. 582 N).

λιθάργυρος δ'

10 ὄλη παρωρεῖτο χρίματος πλέα d
τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλω.
τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ ἀργυρᾶ λήκνθος ἐξήρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ 15 ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγραφον ἃ ἠβούλοντο εἰρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου (fr. 22 Mich). καὶ Στήσιχορος δ' ἐν Ἑλένη (fr. 30 B) ἑλιθάργυρον ποδοπιπτήρα ἔφη. Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι ἡ Καινεὶ δρυὸς 20 ἰδρωῖτα εἴρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις (p. 574 N).

δρυὸς μ' ἰδρωῖς

καὶ θαμνομήκης φάβδος ῥ, τ' Αἰγυπτία

βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη. e

75. Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἐρμιππος 25 ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν (FHG III 51) ἱκανώτατον γεγυμέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρι-

1. 2 restitue talia τὸν σίδαρον τὸν σφοδρὸν | κάμπτειν, μαλάσσειν, <πᾶν> ὅτι ἂν χρήξῃ ποεῖν 10 χρήσματος A: χρίσματος C (χρίματος Mein) 10. 11 πλέα τὸν Τουρ: πλεκτὸν AC 11 ἐν διπλῷ ξύλω | κύρβιν Bergk 18 λιθαργύρεον AC: corr. Nauck Stesichori locus a re alienus 21 μ' Cas: μὲν AC 22 αἰγυπτία A om. C

φον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως, οἷον τὸν περὶ τῆς σκιάς. ἔφη γὰρ εἶναι τινα φύσιν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσειν ἐστὶ μέγιστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως (p. 627 N).

τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα 5
πόντος

οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν,
f ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρω ἐστὶ μέγιστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήραξ δὲ πρὸς αὐτῷ
5 μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων. 10
κὰν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν
ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος (p. 623 N).

εἰςὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει

452 τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.
τοιοῦτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς 15
φησιν (p. 15 M), ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρωῶνον
(πολίχνιον δ' ἐστὶν ἰδρυμένον πλησίον Μεγάλης πό-
λεως) Ἰππόδαμος ὁ Λάκων εἰς ὧν τῶν πολιορκουμέ-
νων διεκελεύετο τῷ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς
ἦκοντι κήρυκι, δηλῶν ἐν αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς 20
κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον
δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολλωνίῳ δεδεμένον, ὡς οὐκ ἔτι
b λύσιμον ἐσόμενον ἔαν αὐταὶ παρέλθωσι. καὶ διὰ ταύ-
της τῆς γνώμης ἐμήνυεν σαφῶς τὸ μήνυμα. αὕτη
γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλω- 25
νος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομειμημένος Λιμὸς ἔχων
γυναικὸς μορφὴν. φανερὸν οὖν ἐγένετο πᾶσιν ὅτι
δέκα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ πολιορκού-

5 τῆς φύσεως A: corr. Pors 10 μείζων A 13 τῶν Nauck

21 ἀπαγγελεῖν A: corr. Schneider 23 αὐταῖ A: corr. Mein
24 μήνυμ' αὐτῆ A 26 λιμὸς AC: corr. ex Polyaen. 2, 15

μενοι διὰ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ
λεχθὲν ἐβοήθησαν κατὰ κράτος τοῖς ἐν τῇ Κρῶμνῃ.

76. πολλοὶ δὲ <τῶν> γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἶον·
ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα

5 οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρ- ο
κους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ
γρίφων (l. s. p. 322), ὅτι βάλοι 'ξύλω τε καὶ οὐξύλω καθη-
μένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε κούκ ἀνήρ λίθω

10 τε καὶ οὐ λίθω.' τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ
νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσηρις. καὶ Πλάτων
δ' ἐν πέμπτῳ Νόμων (reip. p. 479 b) μνημονεύει· τοὺς
τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν d
ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν εἰοικέναι καὶ τῷ τῶν παίδων

15 αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνοῦχου τῆς βολῆς πέρι τῆς
νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται
βαλεῖν. 77. καὶ τα Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά
ἐστίν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ
περὶ ποιημάτων· 'καρδίαν μὴ ἐσθλῆν' ἀντὶ τοῦ ἄλυ-

20 πλαν ἄσκεῖν. 'πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεύειν' ἀντὶ τοῦ
τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν· πῦρ γὰρ ὁ θυμός,
ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. 'ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν' ἀντὶ τοῦ
πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ
ἴσον. 'λεωφόρους [ὁδοὺς] μὴ στείχειν' ἀντὶ τοῦ γνώμη e

25 <τῶν> πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῆ γὰρ ἕκαστος ὃ τι
ἂν δόξῃ ἀποκρίνεται· τὴν δ' εὐθείαν ἄγειν ἡγέμονι
χρῶμενον τῷ νῷ. 'μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χολνικα' ἀντὶ τοῦ

2 κατὰ τάχος C 3 τῶν add. K 12 immo Πολιτείας
16 ἀφ' οὗ A: corr. Plat 20 σκαλαίνειν A corr. C et Diog.
8, 17 24 ὁδοὺς om. Diog 25 τῶν add. Schw 25. 26 fort.
ἕκαστον — ἀποκρίνεσθαι 27 χολνικος C

μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι. <ἀποδημοῦντα ἐπὶ τοῖς ὄροις μὴ ἐπιστρέφεσθαι> ὄρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος· τοῦτον οὖν οὐκ ἔᾱ μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσέσθαι. 78. τῷ δὲ Θεοδέκτῃ παραπλησίως ἐπαιξε 5
 † γρίφους καὶ Δρομέας ὁ Κῶος, ὡς φησι Κλέαρχος, καὶ Ἀριστάννυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ Κλέων ὁ μίμικλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής· καὶ γὰρ Νυμφοδάρον περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. 10
 τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλατής, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν ὑπεκρίνετο μίμους. 453
 τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους, οἷον ἀγροῖκου τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς ἠρώτα 15
 αὐτὸν ὁ ἰατρὸς μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, 'οὐκ ἔγωγε,' εἶπεῖν, 'ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν.' καὶ πτωχῆς τινος τὴν γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ἐν γαστρὶ ἔχει, 'πῶς γάρ,' εἶπε, 'τριταῖα μὴ βεβρωκνῖα;' τῶν Ἀριστάννου ὧν δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων. 20
 καὶ [ὁ] Σωσιφάνης ὁ ποιητὴς εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκριτὴν εἶπεν λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· 'ἐνέβαλον γὰρ ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ καταρ-
 b ραίνειν ἔμελλον τοὺς περιεστηκότας.' ἀρχαιότατος δ' ἐστὶ λογικὸς γρίφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως 25
 οἰκειότατος· 'τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;' καὶ 'τί ταῦτόν σου οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;' καὶ πρὸς τοῦ-

2 lacunam not. Schw ante προσδέχεσθαι et paullo aliter explevit, cf. Diog. l. s. 5 Θεοδέκτει A 19 γὰρ K: γε AC 20 lacunam distinxit Di 21 ὁ om. C del. Mus 23. 24 καταρραίνει C 24 fort. ἔμελλεν

τοῖς 'τί ταῦτόν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ; τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ αἰετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ. τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ
 5 πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ διὰ τὸ μὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν. τὸ δὲ προάγον ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο
 γὰρ οὐθεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

79. ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας (ἐξηγοῦμεν γὰρ ἐτι πρότερον (VII 276a) περὶ αὐτοῦ) μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς χρόνοις Στρατίτιδος ἐποίησε τὴν καλουμένην
 10 γραμματικὴν θεωρίαν οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν [ἐκ τῶν στοιχείων] διαιροῦντας κατὰ τὰς παραγραφὰς καὶ τὴν τελευτην καταστροφικῶς ποιουμένους εἰς τᾶλφα·

15 <.. ἄλφα>, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ γὰρ εἶ, δ
 ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα, κάππα, λάβδα, μῦ,
 νῦ, ξεῖ, τὸ οὐ, πεῖ, ρῶ, τὸ σίγμα, ταῦ, <τὸ> ἰ,
 παρὸν φεῖ χεῖ τε τῶ ψεῖ εἰς τὸ ᾧ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο πεποιημένους αὐτῶ
 20 ἐστὶν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βᾶ, βῆτα εἶ βῆ, βῆτα ἦτα βῆ,
 βῆτα ἰῶτα βῖ, βῆτα οὐ βῶ, βῆτα ὑ βῦ, βῆτα ᾧ βῶ,
 καὶ πάλιν ἐν ἀντιστροφῶ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου
 γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ, γάμμα ἦτα, γάμμα ἰῶτα,
 25 γάμμα οὐ, γάμμα ὑ, γάμμα ᾧ, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν e

6 fort. τὴν στάσιν (an συνέχειν?) 8 ἐτι suspectum 11 τρα-
 γωδῖαν Mus cf. VII 276a 12. 13 glossam del. Petitus 13 διαι-
 ροῦντα A: corr. Schw τὰς πάσας γραφὰς A: corr. Petitus 15
 fort. τὸ ἄλφα 15. 16 δέλτα εἶτα θῆτα θεοῦ γὰρ εἶγε ἰῶτα A:
 corr. Herm, qui praeterea πάρ' pro γὰρ; θεοῦ γὰρ ἄλφα βῆτα
 γάμμα δέλτα εἶ Wilam 17 τὸ add. Welcker 18 φεῖ χεῖ τε
 τῶ ᾧ A: restitutio incerta 24 Clearchus scripserat γάμμα
 ἄλφα γᾶ eqs

συλλαβῶν ὁμοίως ἐκάστων τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστροφῶσι ἔχουσι πᾶσαι ταυτὸν. Ἔστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκῆναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ μετενηνοχότα φανερόν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασιν 5 ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως (v. 332).

ἐγὼ οὐτ' ἐμαντὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. <τί> ταῦτ'
<ἄλλως> ἐλέγχεις;

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστροφῶς ἀπὸ τούτου παρε- 10
f δέχοντο πάντες, ὡς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγωδίας. καὶ μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων φῆσιν οὕτως (ἦν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἢν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σφῆξται κατὰ τὴν δύναμιν). 15

ἄλφα μόνον, ᾧ γυναῖκες, εἴ τε δεῦτερον
λέγειν μόνον χρῆ καὶ τρίτον μόνον γ' ἔρεῖς
ἦτ' ἀρα φήσω τὸ τέταρτόν τ' αὖ μόνον
ἰῶτα, πέμπτον οὖ, τό θ' ἕκτον ὕ μόνον

5 λέγε. λολισθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ᾧ 20
τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.

454 καὶ τοῦτο λέξασ' εἶτα δὴ σαυτῇ λάλει.

80. δεδηλώκακε δὲ καὶ διὰ τῶν λαμβείων γράμμα
πρῶτος οὗτος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν,
πεφρασμένον δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. 25

κύω γὰρ, ᾧ γυναῖκες. ἀλλ' αἰδοῦ, φίλαι,
ἐν γράμμασι σφῶν τοῦνομ' ἔξερω βρέφους.

1 Ἐκαστον A: corr. C 8 ἀλγυνῶ ταῦτα ἐλεγγθεῖς A
18 corruptus, fort. τό τε τέταρτον αὖ 20 <λέγειν> δὲ Wilam
26 φίλαι K: φίλαι^η A φίλα C

ὀρθὴ μακρὰ γραμμὴ 'στιν· ἐκ δ' αὐτῆς μέσης
μικρὰ παρεστῶσ' ἑκατέρωθεν ὑπτία.

ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ὄθεν ὕστερον, ὡς <ἄν> ὑπονοήσεί τις, Μαιάνδριος
6 μὲν ὁ συγγραφεὺς μικρὸν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῇ μι- b
μήσει παρεγκλίνας συνέγραψεν ἐν τῶν παραγγελμάτων
(FHG II 337) φορτικώτερον τοῦ ρηθέντος, Εὐριπίδης
δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεὶ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι
ῤῥῆσιν. βοτήρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι δηλῶν τοῦ-
10 νομα τοῦ Θησεῶς ἐπιγεγραμμένον οὕτως (fr. 885 N)·

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.

κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐμμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.

15 5 τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, c
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς ἐλλιγμένος,
το δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοχαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμένοι

20 10 εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστῶτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βᾶσιν.
τὸ λοισθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς d
25 ἐν τῷ Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ
τὴν τοῦ Θησεῶς ἐπιγραφὴν οὕτως (p. 593 N)·
γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·

1 ἐκ δὲ ταύτης AC: corr. Mein 4 ἄν add. Mein 6 ἐν
τῷ παραγγέλματι A: corr. Wilam, sed fort. τῶν ἀπαγγεμάτων
8 alterum τὴν fort. del 9 αὐτῶι τι A: corr. Cas, non certa
emendatio 18 ἦ Nauck ἦν AC 25 ἐν τῷ Τηλολέμφῳ Mein

ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
 Σκυθικῶ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκειμένος·
 5 ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐξυγωμένοι δύο].
 ὄπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν. 5
 καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμ-
 6 ματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θεσέως ὄνομα
 διασημαίνοντα (p. 624 N):
 γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλω.
 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ· 10
 τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδει κανών.
 τρίτον δ' ἑλικτῶ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 5 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνεται,
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βᾶσιν μίαν. 15
 f ἕκτον δ' ὄπερ καὶ πρόσθεν εἶπον βόστρυχος.
 καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν
 Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ τὰ γράμματα παραγῶν ὀρχού-
 μενον (fr. 118 N).

81. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ 20
 ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυ-
 μάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τότε τὸ
 ἐπίγραμμα·

τοῦνομα θῆτα ῥῶ ἄλφα σάν ὕ μῦ ἄλφα χεῖ οὐ σάν,
 πατρὶς Χαλκηδῶν· ἥ δὲ τέχνη σοφίη. 25
 τὸ δὲ Καστοριῶνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος
 φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποιήμα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν

2 τὸ add. Schw 4 ἦσαν <ὑπτιοὶ δύο> Mein 5 τρίτον
 Mus: τὸ τρίτον AC 9 κύκλος C: μεσόφθαλμος κύκλος Welcker
 10 δυο of AC: corr. Valck 11 διὰ μέσον Mus 12 προσεμ-
 φερῆς AC: corr. Mus 13 ὡς C: ὡστ' A 16 εἰπ' ὁ A:
 corr. K, Porsonum non timeo 24 ὅμ ἄλφα et χι AC

ἕκαστος ὄλοις ὀνόμασιν περιειλημμένος πάντας ὁμοίως¹⁵⁵
 ἡγεμονικούς καὶ ἀκολουθητικούς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον
 (III 635 B)·

5 σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχεῖμερον
 ναῖονθ' ἔδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
 κλήσω γραφῆι τῆιδ' ἐν σοφῆι πάγκλειτ' ἔπη
 συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλίειν,
 μουσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὃς μελίλιγμ' εἰς,
 καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον
 10 τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῆι τάξει θῆς, τὸ αὐτο μέτρον
 ἀποδώσει, οὕτως·

σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχεῖμερον,
 νιφοκτύποις σὲ τὸν βολαῖς δυσχεῖμερον.
 καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι ἐνδεκαγράμματος. ἐστι b
 15 καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀλλ' ἑτέρως ποιῆσαι, ὥστε
 πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας·
 μέτρον φράσον μοι τῶν ποδῶν <μέτρον λαβῶν>.
 λαβῶν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
 οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
 20 λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

82. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν
 φθῆν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἶονεὶ γρίφου c
 τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ
 προσκρουόντων διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ἀποσχέσθαι
 25 τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ δοκιμάζειν, ἐποίησε (fr. 79 B)·

1. 2 haec turbata 4 βολοῖς A: corr. Mein 5 νεονθ'
 A: corr. Cas ἔδραν Cob: ὄδος A (ἔδος Scal) χθῶν A: corr.
 Cas 6 τῆιδε σοφῆι A: corr. Pors πάγκλιτ' A: corr. Pors
 7 σοφοῖς A: corr. Mein 8 μουσοπόλε Cob 12 et 13 βολοῖς
 A 14 δεκαγράμματος A: corr. Schw 16 h. e. ut plures
 (tribus) formas transpositis vocabulis ex una primaria facere pos-
 sit, si quis ita uti velit 17 suppl. Coraes 24 δυνατὸν A:
 corr. Scal

πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένεια τ' αἰοιδὰ
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις.

ταῦτα σημειώσασαι ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου
τοῦ Ἐρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδὴν, ἣτις ἐπιγράφεται
Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἐρμιόνη 5
ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς φησιν
δ' Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς, οὗ
ἐστιν ἀρχή (III 376 B).

Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον.

83. ἐστὶν εὐπορηῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων (III 666 B) 10

ἐν Φανεραῖ γενόμεν, πάτραν δέ μου ἄλμυρον ὕδαρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἐστ' ἀριθμοῦτο πάις.

Φανεραῖ μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἣτις ὑπὸ θαλάσσης
περιέχεται, μήτηρ δ' ἡ Αἰτώ, ἣτις Κόλου ἐστὶ θυγά-
τηρ· Μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. 15
καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης (III 668 B).

κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πῖς.

πεπολιῆται δὲ τῆς πτισάνης τοῦνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν
καὶ ἀνεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου· φέρεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου Ὀρισμοῖς 20

ζῶον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον
ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεια κελκύπτοντα.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐτοῦ ἐρῶντί φησι (II 30 K).

f τροφαλίδας τε λινοσάρκους. μανθάνεις; τυρὸν
λέγω. 25

Ἀναξανδρίδης Αἰσχραῖ (II 137 K).

ἀρτίως διηρτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῖ

1 σχοινοτενια A 2 σαντιβοηλον A; corr. XI 467b 12
μάτηρ Mein παῖς A; corr. C 18 πτίττειν A; corr. C cf.
Hes. s. v. ἀνεῖν 24 τροφαλινδας A; corr. C λιπαροσάρκους
Mein

σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικίτιφ στέγα·
 Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἑρωσιν (Π 457 K)·

ὡς δ' ἦν ἡρμένῃ

- 5 - βίου τιθήνῃ, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
 φιλίας, λατρός ἐκλύτου βουλιμίας,
 τράπεζα. B. περιέργως <γε>, νῆ τὸν οὐρανόν· 456
 ἔξον φράσαι τράπεζα συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησιμὸν δοθῆναι λέγων

- 10 Κινύρα ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησιν (I 601 K)·

ᾧ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων, ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
 παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφν θανμαστότατός τε
 πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὄλειτον,
 ἧ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἔρετροῖς, ὃ δ' ἐλαύνων.

- 15 λέγει δ' Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφοτέροι γὰρ ἦρων b
 τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἰνιγμα Ἀσκλη-
 πιάδης ἐν τοῖς Τραγωφδομένοις τοιοῦτον εἶναι φησιν
 (A. P. XIV 64)·

- ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
 20 καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
 ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνη,
 5 ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

84. γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ ταῦτα πεποιη- c
 25 μένα, ὧς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ
 Σιμωνίδου (fr. 172 B)·

1 δαμάζετε ἐν πυρικίτιοις γὰς^η A: corr. Kock 2 οἶμαι
 Boeckh: εἶναι A 7 γε add. Cas 11 ᾧ κυπρία AC: corr. Mus
 12 extr. τοῖ C: τοι A 13 εχετον A ἔχετον C: corr. Jacobs
 19 τετράπουν, 20 τρίπουν AC 21 γείνονται A: corr. C

μικρονόμον τε πατήρ ἐρίφου καὶ σκέτλιος ἰχθύς
 πλησίον ἤρϊσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξάμενοι βλεφάροισι Διονύσοιο ἄνακτος

βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

φασὶ δ' οἱ μὲν ἐπὶ τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων δ
 ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ
 d τράγον καὶ δελφίνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.
 οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφίνα καὶ τράγον
 εἰργασμένον εἰρησθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ
 Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δὲ φασιν 10
 ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπὶ τινος
 τῶν νεανίσκων παῖεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς
 ἐορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν
 οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα
 κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοι- 15
 μώμενον καὶ τὸν ἄσκον καὶ τὸν καρκίνον εἰκῆ κείμενον
 e καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα
 εἶπεν πρὸς τοὺς συνήθεις τί προειρημένον πρόβλημα.
 τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἄσκον εἶναι, σκέ-
 τλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν 20
 ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέ-
 λεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης,
 ὃ παρέχει τοῖς ἀπειροῖς τῆς ἱστορίας ἀπορίαν (fr. 173)
 φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
 τῷ Πανοπηιάδῃ δῶσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ. 25
 f λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν
 τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλ-
 λωνος ἱερῷ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεῖεσθαι οὖν

1 τε πατήρ τ' A: corr. C 2 ἤρϊσαντο A: corr. C 3 διο-
 νύσοιο A: corr. C 9 ἐπιεργασμένον Wilam 14 σιμωνίδης A:
 corr. C 26 καρθαίαι AC: corr. Schw. 28 οὐ μακρὰν Brönstedt

καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν,
 ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ
 ὄνον, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο
 δρᾶν ἐκείνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος
 5 ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ
 τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στῆσίχορος φησιν (fr. 18). 457
 ὄϊκτιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεῦσιν.

ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναι φασὶ τῷ μὴ παρα-
 10 γινομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὠρισμένην ὄραν πα-
 ρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν κἀν τῷ
 ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ
 τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄδειν, Πανο-
 πηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δὲ δειπνον τὴν χοίνικα
 15 τῶν κριθῶν. 85. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος
 τοῦ ποιητοῦ (1230).

ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, ^b
 τεθυηκῶς ζῶν φθεγγόμενος στόματι.
 σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ φή-
 20 ματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἶον (p. 664 N).
 λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.
 καὶ τὸ περιφερόμενον.

πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἓνα χῶρον,
 ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθου δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι.
 25 δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερείχε γενείου. ^c
 86. τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύ-
 σαντες τὸν προτεθέντα γρίφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην

12. 13 τὸ τοῦ C: τοῦτο A 14 μέγα δὲ C: μέγα A 23 ex
 cod. Laur. ineditum ratus ed. Hercher Herm. II 224, ubi νηυσὶ
 κατήλυθον, itemque cod. Par. apud Piccolon suppl. à l'ant̄h.
 p. 192 25 γένειον cod. Laur γένεια cod. Par 27 προταθέντα
 Mein, sed προτείνω nunquam dixit Clearchus

<ἄλμη> κεκερασμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν
 ἐν τῷ ὄρω; καὶ τῷ πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει
 οὕτως· τῶν γρίφων ἢ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσο-
 φίας ἐστὶ, καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν
 d ἐν τούτοις ἐποιοῦντο. προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πό- 5
 τους οὐχ ὡσπερ οἱ νῦν ἐρωτῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν
 ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς
 ἦδιστος ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἐτι δὲ τίς μετ' Ἀρκτοῦρον
 ἢ μετὰ Πλειάδα ἢ τίς μετὰ Κύναι μάλιστα βρωτός.
 καὶ ἐπὶ τούτοις ἄθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους 10
 ἄξια τοῖς ἐλευθέραν ἀσθησιν ἔχουσι, ζημίαν δὲ τοῖς
 ἠττηθεῖσιν τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν ἦδιον τῆς
 ὑγείας πίνουσι· κομιδῇ γάρ ἐστι ταυτὰ γέ τινος τοῖς
 e Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν ἐμφ-
 κηκός, ἐτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας 15
 ἐσπουδακός· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ
 ἔπος <ἦ> λαμβεῖον εἰπὸντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν
 καὶ τῷ κεφάλαιον εἰπὸντι ἀντειπεῖν τὸ ἐτέρου ποιητοῦ
 τινος, <ὅτι> εἰς τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἐτι δὲ λέγειν
 ἕκαστον λαμβεῖον. πρὸς τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν ὅσων 20
 ἂν προσταχθῇ συλλαβῶν ἐμμετρον, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς τῶν
 γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας. ὁμοίως δὲ
 τοῖς εἰρημένοις ἡγεμόνος ἕκαστον λέγειν ὄνομα τῶν
 f ἐπὶ Τροίαν ἢ τῶν Τρώων, καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν
 τῇ Ἀσίᾳ λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δ' 25
 ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλ-

1 ἄλμη add. Dobr 7 συνδιασμῶν (sic) C: συνδυασμένων
 A 15 ἀστρολογίας A: corr. C 17 ἦ add. Mein λαμβέον A
 ut solet 18 ἀντειπεῖν τὸ Schw: ἀντειπόντος A 19 ὅτι add. K
 21 ὅσασπερ τῆς Dobr, sed ἀπὸ non magis vitiosum quam ἐκ
 25 fort. ἀπὸ του

λάξαι, ἄν τε Ἑλληνίδος ἄν τε βαρβάρου τάξῃ τις.
ὥστε τὴν παιδιὰν μὴ ἄσκεπτον οὔσαν μηνύματα γί-
νεσθαι τῆς ἐκάστου πρὸς παιδείαν οἰκειότητος· ἐφ'
οἷς ἄθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μά-
5 λιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.¹

87. ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἰρηκε. καὶ ἂ προ-458
βάλλειν δεῖ τοιαῦτά τινα εἶναι ἡγοῦμαι· στίχον εἰπεῖν
Ὀμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
στοιχεῖον καταλήγοντα·

10 ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (A 92).
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα (E 226).
ἀσπίδας εὐκύνλους λαισήιά τε πτερόεντα (E 453).

καὶ πάλιν ὁμοίως λαμβετα (com. IV 607 M)·

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἄν ὁ φέρων τὰγαθά.

15 ἀγαθὸς ἄν εἴη χῶ φέρων καλῶς κακά.

Ὀμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ εἰ ἐπὶ τὸ εἰ·

εὔρε Δυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε (A 89).

ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε (E 686).

ὁμοίως καὶ λαμβετα (com. IV 608 M)·

20 εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.

ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον . . . διάπλεκε.

Ὀμήρου ἀπὸ ἠ ἐπὶ τὸ ἠ·

ἠ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη (E 133).

ἠ δ' ἐν γούνασι πίπτει Διώνης δὴ Ἀφροδίτη (E 370). a

25 λαμβοὶ (com. IV 608 M)·

ἠ τῶν φίλων σοὶ πίστις ἔστω κεκριμένη.

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι Ὀμήρου·

Ἴλλου ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι (Z 60).

1 ἐάν τε βαρβ. A 2 παιδείαν A: corr. Muret μῆνυμα
Coraes 21 δὴ Herw, καὶ suppl. Mein

Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι (206)
ἀπὸ τοῦ $\bar{\sigma}$ εἰς τὸ $\bar{\sigma}$.

• συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἰπῆς (A 90).
σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ <τῆς> τύχης καλῶς.
d ἀπὸ τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$.

ὡς δ' ὄτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
(II 364).

ἄρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.
προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους οἶον (H 364).
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' εἰκόθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. 10
καὶ πάλιν στίχους Ὀμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλ-
λαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα οἶον. (B 557.
628. 732)

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.
<Αἴας>. 15

e Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς.
<Φυλεύς>.

ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων. Ἴων
εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι Ὀμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνό-
ματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς οἶον. 20
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
(Θ 202) ὄλμος.

μυθεῖται κατα μοῖραν ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος.
(ε 580) μύλος.

λυγρὸς ἐὼν μὴ που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη. 25
f (σ 107) λύρη.

ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἐδωδύμων τί·

ἀργυρόπεξα Θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.

(A 588) ἄρτος.

μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείραιο μηδὲ μετάλλα.

(A 550) μῆλα.

88. ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παρέκβασιν πεποιήμεθα περὶ
 5 τῶν γριφῶν, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον
 οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γριφόν. ἔπινον οὗτοι
 ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῶν ποτῷ καὶ ἔδει μὴ
 προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης
 δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων (II 41 K). 459

10 οἶμοι περιπλοκὰς
 λίαν ἐρωτᾶς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
 ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. A. πότερά μοι
 5 γριφόν προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
 15 τῆς ἀρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,
 ἢ τί δύναται τὸ φηθέν; B. ἔξω τις δότω
 ἱμάντα ταχέως. A. οἶον οὐκ ἔγνω ἴσως·
 ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
 10 ἄλμης δ' ἐχρῆν τι παραφέρειν ποτήριον. b
 20 B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ
 κομιδῇ γε. B. πῶς; A. ἐνέχυρον ἀποφέροντά
 <σου> —
 B. οὐκ, ἀλλ' ὀπίσω τὰ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
 ἔλκειν ἀπνευστί.

25 89. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γριφῶν εἰπόντων τῶν
 δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἐσπέρα καταλαμβάνει
 ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπω-

4 παράβασιν A: corr. Herw 7 μὴ del. Mus, fort. μὲν
 14 προβαλεῖς A: corr. Mus 15. 16 τιν τί A: τι, ἢ τί Di
 17 οἶον scil. γριφόν, quem ne intellexi quidem, fort. οὐδ' 19
 περιφέρειν AC: corr. Villebrun, fort. προσφέρειν 20 δεῖ σε
 τοῦτ' A: corr. Cas 21 σου add. Herm

μάτων λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ τὸν
 Μεταγένουσι Φιλοθύτην (I 708 K)

c κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν
 πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέατρον,
 περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἐξῆς ποιούμενος. 5

3 μεταβάλλω A: corr. C 4 καιναῖς παρ. κ. πολλαῖς A πολ-
 λαῖς παρ. κ. καιναῖς C et Poll. X 88 (ubi πολλαῖσι)

ΤΕΛΟΣ ἈΘΗΝΑΪΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΪΤῆ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤῶΝ : ἰ~

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:

	M λ		M λ
Aeschinis in Ctesiphontem oratio		Lysiae et Aeschinis orationes selectae ed. <i>Bremi</i>	1. 50
ed. <i>Weidner</i>	3. 60	Lysiae orationes selectae ed. <i>Bremi</i>	— 90
Aeschylī Agamemno ed. <i>R. Enger</i>	3. 75	[Vergriffen.]	
Aristophanis Nubes ed. <i>Tausfel.</i>		Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment. illustr. <i>L. Dissen.</i>	
Ed. II.	1. 20	Ed. II. cur. <i>Schneidevin.</i> Vol. I.	3. 90
Delectus epigramm. Graec. ed. <i>Jacobs.</i> [Vergriffen.]	1. 80	— Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.) (& 1 M 50 λ.)	3. —
Demosthenis concione ed. <i>H. Sauppe.</i> Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I—III.) Ed. II.	1. —	Platonis opera omnia ed. <i>Stallbaum</i> X voll. (21 Sectiones.)	
Euripidis tragoediae ed. <i>Pfugk</i> et <i>Klotz.</i> Vol. I, II et III. Sect. I—III.	15. 15	Einzeln:	
Einzeln:		Vol. I. Sect. 1. <i>Apologia Socratis et Crito.</i> Ed. <i>Wohlrab</i>	2. 40
Vol. I. Sect. 1. <i>Medea.</i> Ed. III.	1. 50	Vol. I. Sect. 2. <i>Phaedo.</i> Ed. V. cur. <i>Wohlrab</i>	2. 70
" I. " 2. <i>Hecuba.</i> Ed. III. ed. <i>Wackels</i>	1. 20	Vol. I. Sect. 3. <i>Symposium</i> c. ind. Ed. III. Vergr.	2. 25
" I. " 3. <i>Andromacha.</i> Ed. II.	1. 20	Vol. II. Sect. 1. <i>Gorgias.</i> Ed. III	2. 40
" I. " 4. <i>Heraclidae.</i> Ed. II	1. 20	Vol. II. Sect. 2. <i>Protagoras</i> c. ind. Ed. IV. ed. <i>Kroschel</i>	2. 40
" II. " 1. <i>Helena.</i> Ed. II.	1. 20	Vol. III. <i>Politia sive de republica libri decem.</i> 2 voll. Ed. II. [Vergr.]	7. 50
" II. " 2. <i>Alcestis.</i> Ed. II.	1. 20	Vol. III. Sect. 1. <i>Politia</i> Hb. I—V	4. 20
" II. " 3. <i>Hercules furens</i> Ed. II. cur. <i>Wackels</i>	1. 80	Vol. III. Sect. 2. Hb. VI—X	3. 30
" II. " 4. <i>Phoenissae.</i> Ed. II. cur. <i>Wackels</i>	2. 25	Vol. IV. Sect. 1. <i>Phaedrus.</i> Ed. II	2. 40
" III. " 1. <i>Orestes.</i>	1. 20	Vol. IV. Sect. 2. <i>Menexenus, Lysis, Hippias</i> uterque, Io. Ed. II	2. 70
" III. " 2. <i>Iphigenia Taurica</i>	1. 20	Vol. V. Sect. 1. <i>Laches, Charmides, Alcibiades</i> I. II. Ed. II	2. 70
" III. " 3. <i>Iphigenia quae est Aulide</i>	1. 20	Vol. V. Sect. 2. <i>Cratylus</i> cum. ind.	2. 70
Hesiodi carmina ed. <i>Goettling</i> et <i>Flach.</i> Ed. III.	6. 60	Vol. VI. Sect. 1. <i>Euthydemus</i>	2. 10
Homeri Illias ed. <i>Spitmer.</i> Sect. I—IV	4. 50	Vol. VI. Sect. 2. <i>Meno</i> et <i>Euthyphro</i> itemque incerti scriptoris <i>Theages, Erastae, Hypparchus.</i> Ed. II ed. <i>Fritzsche</i>	6. —
Einzeln:		Vbl. VII. <i>Timaeus</i> et <i>Critias</i> [Vergriffen.]	5. 40
Sect. I. Hb. 1—6	— 90		
Sect. II. Hb. 7—12	— 90		
Sect. III. Hb. 13—18	1. 35		
Sect. IV. Hb. 19—24	1. 35		

	M 3
Platonis opera omnia ed. Stallbaum.	
Einzelnen:	
Vol. VIII. Sect. 1. Theaetetus. Ed. II. rec. <i>Wohlrab.</i> [Vergr.]	3. —
Vol. VIII. Sect. 2. Sophista. [Vergriffen.]	2. 70
Vol. IX. Sect. 1. Politicus et in- certi auctoris Minos	2. 70
Vol. IX. Sect. 2. Philebus	2. 70
Vol. X. Sect. 1. Leges. Vol. I. Hb. I—IV	3. 60
Vol. X. Sect. 2. Hb. V—VIII	3. 60
Vol. X. Sect. 3. Hb. IX—XII et Epinomis	3. 60
Sophoclis tragoediae ed. Wunderus. 2 voll.	10. 50
Einzelnen:	
Vol. I. Sect. 1. Philoctetes. Ed. IV ed. <i>Wecklein</i>	1. 50
Vol. I. Sect. 2. Oedipus Rex. Ed. V ed. <i>Wecklein</i>	1. 50
Vol. I. Sect. 3. Oedipus Coloneus. Ed. IV	1. 80
Vol. I. Sect. 4. Antigona. Ed. V ed. <i>Wecklein</i>	1. 50
Vol. II. Sect. 1. Electra. Ed. IV	1. 80
Vol. II. Sect. 2. Ajax. Ed. III	1. 20
Vol. II. Sect. 3. Trachiniae. Ed. II	1. 20

	M 3
Thucydidis de bello Peloponne- siaco libri VIII ed. Poppo	22. 05
Einzelnen:	
Vol. I. Sect. 1. Lib. I. Ed. III ed. <i>Stahl.</i>	2. 50
Vol. I. Sect. 2. Lib. II. Ed. II	2. 25
Vol. II. Sect. 1. Lib. III. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 40
Vol. II. Sect. 2. Lib. IV. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 70
Vol. III. Sect. 1. Lib. V. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 40
Vol. III. Sect. 2. Lib. VI. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 40
Vol. IV. Sect. 1. Lib. VII. Ed. II ed. <i>J. M. Stahl.</i>	2. 70
Vol. IV. Sect. 2. Lib. VIII. Ed. II ed. <i>Stahl.</i>	2. 70
Xenophontis Cyropaedia ed. Borne- mann. [Vergriffen.]	1. 50
— Memorabilia ed. Kühner. Ed. II	2. 70
— Anabasis ed. Kühner.	3. 60
Einzelnen à 1 M 80 3.	
Sect. I. lib. I—IV.	
Sect. II. Hb. V—VIII.	
— Oeconomicus ed. Breitenbach	1. 50
— Agesilaus ed. Breitenbach. [Vergriffen]	1. 20
— Hiero ed. Breitenbach. [Vergr.]	— 75
— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.) ed. <i>Breitenbach.</i> Ed. II	1. 80
— Sect. II. (lib. III—VII.) d. <i>Breitenbach.</i> Ed. II.	4. 80

B. G. TEUBNER
IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1909.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Besuche statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorsugspreise von ca. 1850 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. ll. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
Vol. I. M 5.— 5.50. Vol. II. M 7.20 7.70.
— varia historia. Rec. R. Hercher.
M 1.50 1.90.
Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. M 1.35 1.75.
*Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. II. min. M 2.80 3.30.
— — — Ed. maior (m. Index v.
Preuss.) M 9.20 9.80.
Aeschylli tragodiae. Iter. ed. H. Weil.
M 2.40 3.—
• Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Promethus.
Septem c. Th. Supplices)
M —.40 —.70.
* — cantica. Dig. O. Schroeder.
M 2.40 2.80.
[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-
hardt. M 3.60 4.20.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M —.90 1.30.
Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV.
Ed. M. A. Schepers. M 3.20 3.60.
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. M 1.— 1.25.
Alypius: s. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M 1.— 1.40.
Anarithus: s. Euclid. suppl.
*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. III. M 1.40 1.80.
Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reiffers-
scheid. 2 voll. M 7.50 8.60.
Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-
graphi.
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.
Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M 6.— 6.60.
Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M 8.— 8.60.
*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563.
Plan. I. I) M 8.— 8.60.
— lyrice a. lyr. Graec. roll. Edd. Th. Bergk,
E. Hiller, O. Crusius. M 3.— 3.60.
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed.
Fr. Blass. Ed. II. M 2.10 2.50.
Antonini, M. Aurel., commentar. ll. XII.
Rec. I. Stieh. Ed. II. M 2.40 2.80.
Antoninus Liberalis: s. Mythographi.
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg.
M 1.20 1.60.
Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner:
siehe Mythographi. Vol. I.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Apollonius Pergaens. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 3 voll. *M* 9.— 10.—
 Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M* 1.50 1.90.
- *Apollinist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M* 6.— 6.60.
- Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M* 18.— 19.80.
- Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M* 4.— 4.50.
- Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 3 voll. Ed. II. *M* 4.— 5.—
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespaes, Pax. *M* 2.—, 2.50.
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph. Ranas, Eccles., Plutus. *M* 2.— 2.50.
 Einseln jedes Stück *M* —.60 —.90.
- Aristotelis de partib. anim. ll. IV. Ed. B. Langkavel. *M* 2.80 3.20.
- *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
- *— de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M* 6.— 6.60.
- de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M* —.60 —.90.
- physica. Rec. C. Prantl. [s. Zt. vergr.]
- ethica Nicomachea. Rec. Fr. Sussemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M* 2.40 2.80.
- de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M* 1.80 2.20.
- quae feruntur de coloribus, de audilibus, physiognomica. Rec. C. Prantl. *M* —.60 —.90.
- *— politica. Post Fr. Sussemihl. rec. O. Immisch. *M* 3.— 3.50.
- magna moralia. Rec. Fr. Sussemihl. *M* 1.20 1.60.
- de anima ll. III. Rec. Guil. Biehl. *M* 1.20 1.60.
- [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adl. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Sussemihl. *M* 1.80 2.20.
- arithmetica. Ed. A. Boemer. Ed. II. *M* 3.60 4.—
- *— metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M* 2.40 2.80.
- qui ferib. libror. fragmenta. Coll. V. Bose. *M* 4.50 5.—
- oeconomica. Rec. Fr. Sussemihl. *M* 1.50 1.90.
- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisse Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M* 3.— 3.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M* 1.80 2.20.
- Aristotelis *Πολυκάλια Ἀθηναίων*. Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M* 1.80 2.20.
 —: s. a. Musici.
- [—] *Divisiones quae vulgo dicuntur Aristotelicae. Ed. H. Mutschmann. *M* 2.80 3.20.
- Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. [s. Zt. vergr.]
- *— quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I Anabasis. Ed. maior. Mit i Tafel. *M* 3.60 4.20.
- *— Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M* 1.80 2.20.
- scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M* 1.80 2.20.
- Athenaei dipnosophistae ll. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M* 17.10 18.90.
- Autolycei de sphaera quae movetur I., de ortibus et occasibus ll. II. Ed. Fr. Hultsch. *M* 3.60 4.—
- Babrii fabulae Aesopae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. roll. Ignatii et al. testrat. iamb. rec. a O. Fr. Mueller. Ed. maior. *M* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M* 4.— 4.60.
- Ed. F. G. Schneidewin. *M* —.60 1.—
- Baechius: s. Musici.
- Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M* 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolic. [riol]
- Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
- Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M* —.60 1.—
- *Caecili Calpurnii fragmenta. Ed. R. Ofenloch. *M* 6.— 6.60.
- Callimachi de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M* 3.— 3.40.
- Cassianus Basus: s. Geoponica.
- Cebetis tabula. Ed. O. Praechter. *M* —.60 —.90.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M* 6.80 7.40.
- Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta.
- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium ll. II. Ed. H. Ziegler. *M* 2.70 3.20.
- Colluthus: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae Iudibundae. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. je *M* 3.— 3.50.
- *Damascei vita Isidori. Ed. J. Hardy [In Vorb.]
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M* 1.— 1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Demosthenis orationes.** Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je \mathcal{M} 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je \mathcal{M} 1.80 2.20. 6 partes. je \mathcal{M} —. 90 1.20.
- Vol. I Pars 1. Olynthiaca III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippica III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoris. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. \mathcal{M} —. 90 1.20.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. \mathcal{M} —. 90 1.20.
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem. \mathcal{M} —. 90 1.20.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemim. In Apaturium. In Phormionem. In Laecritum. Pro Phormione. In Pantanetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. \mathcal{M} —. 90 1.20.
- III. Pars 1. In Spudiam. In Phaeonippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. \mathcal{M} —. 90 1.20.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Nezeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. \mathcal{M} —. 90 1.20.
- Didymus de Demosthene.** Rec. H. Diels et W. Schubart. \mathcal{M} 1.20 1.50.
- Dinarchi orationes adiectiones Demadis qui fertur fragmentis $\delta\alpha\iota\theta\ \tau\eta\varsigma\ \delta\omega\delta\eta\kappa\alpha\epsilon\lambda\lambda\alpha\varsigma$.** Ed. Fr. Blass. Ed. II. \mathcal{M} 1. — 1.40.
- Diodori bibliotheca hist.** Rdd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je \mathcal{M} 6. — 6.60. Voll. IV. \mathcal{M} 6.80 7.40. Voll. V. \mathcal{M} 5. — 5.60.
- Ed. L. Dindorf. 5 voll. Voll. I u. II. [Vergr.] Voll. III u. IV. je \mathcal{M} 3. — Vol. V. \mathcal{M} 3.75.
- *Diogenis Oenoandensis fragmenta.** Ord. et expl. J. William. \mathcal{M} 2.40 2.80.
- Dionis Cassii Coeceliani historia Romana.** Ed. J. Melber. 5 voll. Voll. I. \mathcal{M} 6. — 6.60. Voll. II. \mathcal{M} 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
- Dionis Chrysostemi orationes.** Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. \mathcal{M} 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
- Dionysi Halic. antiquitates Romanae.** Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I—IV. je \mathcal{M} 4. — 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. \mathcal{M} 6. — 6.60.
- Vol. II. Fasc. I. \mathcal{M} 7. — 7.60.
- * — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia** c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. \mathcal{M} 10. — 11.
- *Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles.**
- Elegiae poetarum Graec.** Ed. H. Stadtmueller. \mathcal{M} 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta.** Ed. G. Kinkel. Vol. I. \mathcal{M} 3. — 3.50.
- Epicteti dissertationes ab Arriano dig.** Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. \mathcal{M} 10. — 10.80. Ed. minor. \mathcal{M} 6. — 6.60.
- *Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid.** scrv. Ed. St. Witkowski. \mathcal{M} 3.20 3.60.
- Eratothemis catasterismi: s. Mythographi III 1.**
- *Erotili scriptores Graeci.** Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia.** Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
- Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. \mathcal{M} 24.60 27.60.
- VI. Data. Ed. H. Menge. \mathcal{M} 5. — 5.60.
- VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Cateptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. \mathcal{M} 5. — 5.60. [Forts. in Vorb.]
- — — Supplem.: Anaritii comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. \mathcal{M} 6. — 6.60.
- — — s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm.** Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragm. Rec. A. Ludwich. \mathcal{M} 4. — 4.40.
- violarium. Rec. I. Flach. \mathcal{M} 7.50 8.10.
- Euripidis tragoediae.** Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. \mathcal{M} 7.80 9.30.
- Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. \mathcal{M} 2.40 2.90.
- II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyplopa. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. \mathcal{M} 3.40 2.90.
- III: Perditarum tragoediarum fragmenta. \mathcal{M} 3. — 3.50.
- Einzeln jede Tragödie \mathcal{M} —.40 —.70.
- Eusebii opera.** Rec. G. Dindorf. 4 voll. \mathcal{M} 25.60 25.80.
- Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.**
- Fabulae Romanenses Graec. conscr.** Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts. erscheint nicht.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis.** Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primi gymnasiolorum ordinis collectum a philologis Afranis.** kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.60; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.
Hiersu unentgeltlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.
Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galenii Pergameni scripta minora.** Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.20.
- * — de utilit. part. corporis humani ll. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8.— 8.60.
- **Institutio logica.** Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.
- **de victa attenuante l.** Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.90.
- **de temperamentis.** Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.
- Gaudentius: s. Musici.**
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae.** Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.
- Georgii Aecropol. annales.** Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—
- Georgii Cyprii descriptio orbis Romani.** Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Geizer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.
- Georgii Monachi Chronicon.** Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.
- Hellodori Aethiopic. ll. X.** Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.
- * **Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Consrbruch.** *M.* 8.— 8.60.
- Heraclitus: s. Mythographi.**
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus.** Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci ll. VIII.** Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.
- Herodoti historiarum ll. IX.** Edd. Dietsch - Kallenberg. 3 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.
— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- * **Herodae mimiambi.** Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiamb. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]
- Heronis Alexandrii opera.** Vol. I. Druckwerke u. Automaten theater, gr. u. dtsoch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. üb. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv z. Pneumatik. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberlieferg. Gr. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.
- — — Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.— 8.80.
- — — Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrg. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.
- * **Hesiodi quaefer. carmina.** Rec. A. Rzsch. Ed. II. *M.* 1.80 2.30.
- Hezychii Milesii qui fertur de virtis ill. l.** Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.
- Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urblum mutata.** Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm.** Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]
- Historici Graeci mizores.** Ed. L. Dindorf. 2 voll. [s. Zt. vergr.]
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf: Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: ll. 1—12. Pars II: ll. 13—24.
- Odyssea.** Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
- — — Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blas. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20.
- de communi math. scientia l. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
- in Nicomachi arithm. introduct. l. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- * — **vita Pythagorae.** Ed. L. Deubner. [In Vorb.]
- Ignatii Diaconus: s. Nicephorus.**
- Inc. auct. Byzant. de re milit. l.** Rec. R. Vári. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- *Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmsen. Ed. II. *M.* 1.60 2.—
 Ioannes Philoponus: s. Philoponus.
 Iosphi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 26.— 29.—
 — Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V vergr.] Vol. VI. *M.* 2.10.
 Isael orationes. Ed. C. Scheiba. *M.* 1.20 1.60.
 — Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
 Isocratidis orationes. Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.
 *Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]
 Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
 — Appendix (I). *M.* —.60 1.—
 — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
 Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.
 *Libani opera. Ed. R. Foerster. Vol. I—IV. *M.* 43.— 46.60. Vol. IV. *M.* 10.— 10.80. [Vol. V in Vorb.]
 Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. je *M.* 2.10 2.60.
 *— Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. Hb. I—XIV. *M.* 2.80 3.20.
 *— Prolegg. Fasc. I. *M.* 1.— 1.25
 * [—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Babé. *M.* 6.— 6.60.
 Lycophrontis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
 Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.80. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
 Lydi l. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
 — de mensibus l. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80.
 — de magistratibus l. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.
 Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
 Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.
 Maximet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.
 Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaeston. *M.* 2.70 3.20.
 Metrocleorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
 Moschus: s. Buccolici.
 Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.
 — Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1.20 1.60.
 *Masonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense. *M.* 3.20 3.80.
 Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Peditasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.
 — Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περι ἀρωτικών παθημάτων*, ed. P. Sakolowski. Antonii Liberalis *μεταμορφώσεων αναγωγή*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
 — Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.
 — Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περι ἀπίστων*, Heracliti lib. *περι ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.
 Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.
 Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.80 3.70.
 Nicephori Blemmyidae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.
 Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.
 —: s. a. Musici.
 Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. I u. II. je *M.* 6.— 6.50.
 — paraphrasis s. evangelii Ioannae. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—
 *Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W. Norvin. [In Vorb.]
 Palaephatus: s. Mythographi.
 Parthenius: s. Mythographi.
 Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptica, arabice, armenice. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
 Πausανίου Ἑλλάδος περιήγησις. Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—
 Peditasimus: s. Mythographi.
 Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 3 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.
 — de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—
 *— π. οἰκονομίας Hb. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Philoconi de officio mundi II. Rec. W. Reichardt. *M* 4.— 4.60.

— de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Babe. *M* 10.— 10.80.

Philostrati (mai.) opera. Ed. C. I. Kayser. 2 voll. *M* 8.25 [z. Zt. vergr.]

— imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenk. *M* 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenk et Aem. Reisch. *M* 2.40 2.80.

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M* 14.— 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M* 1.80 2.20.

* — ed. O. Schroeder. *M* 2.40 2.80.

[—] Scholia vetera in Pindari carmina. Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M* 8.— 8.60.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermann et M. Wohlrab. 6 voll. *M* 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M* 2.40 3.— Vol. II. *M* 2.— 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M* —.70 1.—

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M* 1.— 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. *M* 1.— 1.40.

— 4. Parmenides. Philebus. *M* —.90 1.30.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M* —.70 1.—

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M* —.70 1.—

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M* —.70 1.—

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M* —.70 1.—

— 9. Gorgias. Meno. *M* 1.— 1.40.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M* —.70 1.—

— 11. Res publicae libri decem. *M* 1.80 2.20.

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M* 1.— 1.40.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M* 2.40 3.—

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M* 2.— 2.40.

Inhalt von Nr. 1— 8 = Vol. I.

— 4— 6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M* 9.— 10.20. [Vol. I. *M* 3.60 4.20. Vol. II. *M* 5.40 6.—]

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. *M* 13.60 16.10. [Vol. I. *M* 2.80 3.80. Vol. II. *M* 3.40 4.—. Voll. III—IV. je *M* 2.50 3.—. Vol. V. *M* 2.40 2.80.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M* 1.50 1.90.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M* 1.50 1.90.

— 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M* 1.20 1.60.

— 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M* 1.40 1.80.

— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M* 1.20 1.60.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Emnes. *M* 1.— 1.40.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M* 1.— 1.40.

— 8. Alexander et Caesar. *M* 1.— 1.40.

— 9. Phocion et Cato minor. *M* —.80 1.10.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M* —.80 1.10.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M* —.80 1.10.

— 12. Demetrius et Antonius. *M* —.80 1.10.

— 13. Dio et Brutus. *M* 1.20 1.60.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M* 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3— 5 = Vol. II.

— 6— 8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — — Edd. O. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— moralia. Rec. G. N. Bernardakis 7 voll. je *M* 5.— 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematicon II. VIII. Rec. E. Woelfflin et J. Melber. Ed. II. *M* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Voll. I. II. III. je *M* 4.40 5.— Vol. IV. *M* 5.— 5.60. Vol. V. *M* 2.40 3.—

* Polystrati Epic. π. διόγον καταφρονήσεως. Ed. C. Wilke. *M* 1.20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Porphyrii opuscul. sel. Rec. A. Nauck
Ed. II. *M* 3.—3.50.

— Πορφυρίου ἑρμηνεία πρὸς τὰ νοήτα.
Ed. B. Mommert. *M* 1.40 1.80.

Procli Lycli carmina: s. Eudocia
Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis ele-
mentorum librum commentarii. Rec.
G. Friedlein. *M* 6.75 7.30.

— in Platonis rem publicam commen-
tarii. Ed. G. Kroll. Vol. I. *M* 5.—
5.60. Vol. II. *M* 8.—8.60.

*— in Platonis Timaeum commentaria.
Ed. E. Diehl. Vol. I. *M* 10.—10.80.
Vol. II. *M* 8.—8.60. Vol. III. *M* 12.—
12.80.

*— in Platonis Cratylum commentaria.
Ed. G. Pasquali. *M* 3.—8.40.

*Procopii Caesariensis opera omnia. Rec.
I. Haury. Voll. I II. je *M* 12.—12.80.
Vol. III 1. *M* 3.60 4.—

*Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H.
Gelzer et Th. Schermann. *M* 5.60 6.—

Ptolemaei opera. Vol. I. Syntaxis, ed.
I. L. Heiberg. P. I. libri I—VI. *M* 8.—
8.60. P. II. libri VII—XIII. *M* 12.—
12.60.

*Vol. II. Op. astron. min. *M* 9.—9.60.

Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV.
Rec. A. Zimmermann. *M* 3.60 4.20.

Repertorium griech. Wörterverzeichnisse
u. Speziallexika v. H. Schöne. *M*—801.—

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll.
Vol. I. Ed. C. Hammer. *M* 4.20 4.80.
[Voll. II u. III vergr.]

Scriptores erotici. s. Erotici scriptores.
— metrical, siehe: Metrici scriptores.
— metrologici, siehe: Metrologici
scriptores.

*— originum Constantinopolit. Rec.
Th. Preger. 2 fasc. *M* 10.—11.20.

— physiognomonici, siehe: Physio-
gnomonici scriptores.

— sacri et profani.
Fasc. I: s. Philoponus.
Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.
Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.
*Fasc. IV: s. Stephanus von Taron.
Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch.
d. Erzbist. Patras. *M* 6.—6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L.
Heiberg. *M* 5.—5.50.

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Lang-
kavel. *M* 1.80 2.30.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Din-
dorf. Ed. VI. cur. S. Mekler. Ed. maior.
M 1.65 2.20. Ed. minor. *M* 1.35 1.80.
Einseln jede Tragödie (Ajax. Antigone.
Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr.
Philoctetes. Trachiniae) *M*—30 —.60.

*Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder.
M 1.40 1.80.

[—] Scholia in S. tragoedias vetera.
Ed. P. N. Papageorgios. *M* 4.80 5.40.

*Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et
A. Bueckhardt. *M* 5.60 6.—

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke.
4 voll. [vergr.]

— eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll.
[s. Zt. vergr.]

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke.
Vol. I—III. je *M* 3.60 4.20.

*Synkellos. Ed. W. Reichardt [U. d. Pr.]

Syriani in Hermogenem comm. Ed.
H. Babe. 2 voll. *M* 3.20 4.10.

Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed.
L. Spengel. 2 voll. *M* 9.—10.20.

Theocritus: s. Bucolici.

Theodreti Graec. affect. curatio. Rec.
H. Baeder. *M* 6.—6.60.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed.
B. Hercher. *M*—50 —.75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathe-
mat. ad leg. Platonem util. Rec.
E. Hiller. *M* 3.—3.50.

Theophrasti Eresii opera. Rec. F.
Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.]
Vol. III. *M* 2.40.

Theophrasti Simocattae historiae. Ed.
K. de Boor. *M* 8.—6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco II.
VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.
[je *M* 2.40 3.—] *M* 4.80 6.— Ed. minor.
2 voll. [je *M* 1.20 1.80] *M* 2.40 3.60.

Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G.
Weinberger. *M* 1.40 1.80.

Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W.
Gemoll. Ed. mal. *M* 1.20 1.60. Ed.
min. *M*—80 1.10.

— historia Graeca. Rec. O. Keller.
Ed. min. *M*—90 1.30.

— Rec. L. Dindorf. *M*—90.

— institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed.
maior. *M* 1.50 2.— Ed. minor. *M*—90 1.30.
— commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed.
maior. *M* 1.—1.40. Ed. minor. *M*—45
—75.

— scripta minora. Rec. L. Dindorf.
2 fasc. *M* 1.40 2.10.

Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.
Deutsch hrg. v. K. Ahrens u. G. Krüger.
M 10.—10.80.

Zonarae epitome historiarum. Ed. L.
Dindorf. 6 voll. *M* 27.20 30.80.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Butt-
mann. Ed. IV. *M* 2.25 2.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vastiora. Rec. O. Keller. Vol. I. *M* 9.— 9.80. Vol. II. *M* 12.— 12.80
 Ammiani Marcellini rer. gest. roll. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [s. Zt. vergl.]
 Ampellus, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
 Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 1.— 1.25.
 Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Biese. 2 fasc. Ed. II. *M* 8.80 10.—
 — II: Carmin. epigraphica codd. Fr. Buecheler. 3 fasc. *M* 9.20 10.40. Suppl. a. Damasus.
 Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M* —.60 —.90.
 *Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M* 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. [U. d. Pr.] Vol. III. Scr. philos. Ed. P. Thomas. *M* 4.— 4.40.
 — apologia et Florida. Ed. J. v. d. Vlieth. *M* 4.— 4.50.
 Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. [s. Zt. vergl.] Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M* 4.20 4.80.
 — confessionum II. XIII. Rec. P. Knöll. *M* 2.70 3.20.
 Aulularia sive Querolus comedia. Ed. E. Peiper. *M* 1.50 2.—
 Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adiecta tabula. *M* 8.— 8.60.
 Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M* 1.— 1.40.
 Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M* 1.60 2.—
 Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M* 5.10 5.60.
 — commentarii in I. Aristotelis *negi spurvelac*. Rec. C. Meiser. 3 partes. *M* 8.70 9.70.
 Caesaris comment. cum A. Hirtili aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
 Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M* —.75 1.10. Ed. mal. *M* 1.40 1.80.
 — II: de bello civili. Ed. min. *M* —.60 —.90. Ed. mal. *M* 1.— 1.40.
 — III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M* —.70 1.— Ed. mal. *M* 1.10 1.50.
 — III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M* 1.50 1.90.
 — — — — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M* 1.50 2.10.
 — — — — — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M* —.75 1.10.
 — — — — — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M* —.60 —.90.
 Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M* 1.40 1.80.
 Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Rose. *M* 3.— 3.40.
 Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M* 1.— 1.40.
 Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M* —.45 —.75.
 —, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M* 2.70 3.20.
 Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M* 3.— 3.50.
 Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M* 1.20 1.60.
 Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M* 26.20 30.60.
 Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M* 1.60 2.— Vol. II. *M* 2.40 2.80.
 — II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M* 2.40 2.80.
 — III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M* 3.60 4.20. Vol. II. *M* 4.20 4.80.] *M* 7.80 9.—
 — IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. je *M* 2.40 2.80.
 — V: Indices. [Vergl., Neubearbeitung in Vorb.]
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M* —.80 1.10.
 — 2. De inventione, ed. Friedrich. *M* —.80 1.10.
 — 3. De oratore, ed. Friedrich. *M* 1.10 1.50.
 — 4. Brutus, ed. Friedrich. *M* —.70 1.—
 — 5. Orator, ed. Friedrich. *M* —.50 —.75.
 — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M* —.50 —.75.
 — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comedo, ed. Müller. *M* —.70 1.—
 — 8. Divinatio in Q. Caecillium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M* —.50 —.75.
 — 9a. Actio in C. Verrem II sive accusatio II. I—III, ed. Müller. *M* 1.— 1.40.
 — 9b. — — — — — II. IV. V, ed. Müller. *M* —.50 —.75.
 — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Gn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M* —.50 —.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Babirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnio Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Babirio Postumo, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.
 — 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* — 70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.
 — orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 3 partes. *M.* 1.70 2.30.
 Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* — 80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV. *M.* — 90 1.20.
 — orationes selectae XIX. Edd., indices adlec. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.
 Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinitio in Caeciliam.
 — epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. *M.* 3.— 3.60.
 — epistolae selectae. Ed. E. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.
 * — de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.
 [—] Scholia in Ciceronis orationis Bobiensis ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60.
 Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.
 Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.
 Comediani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.
 [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.
 Cernellus Nepos: a. Nepos.
 * Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. [vergr.]
 * — Ed. E. Hedicks. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60
 Ed. maior. *M.* 3.60 4.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adl. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani ll. VI. Rec. F. Meister. [s. Zt. vergr.]
- Donati comm. Terenti. Ed. P. Wessner. I. *M.* 10.— 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80. *Vol. III. I. *M.* 8.— 8.50. *— interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—
- Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhan. *M.* 1.20 1.60.
- Eclogae postar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Eutropii breviarum hist. Rom. Rec. Fr. Buehl. *M.* .45 —.75.
- Firmici Maternal matheoses ll. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.
- * — de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.
- Flori, L., Annael, epitomae ll. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontini strategematon ll. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadii, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebalden. Rec. B. Helm. *M.* 4.— 4.50.
- *Gal institutionum comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VII cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 3.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. ll. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2— 2.40.
- *Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.
- Hieronymi de vir. illust. I. Acc. Gennadii catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 3.40 2.80.
- Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. [vergr.] Ed. min. [vergr.] * — — — Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2.— 2.40. Ed. minor. *M.* 1.— 1.40.
- Hygini grammatic. I. de mun. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* .75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. *M.* .60 —.90.
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler. Vol. I. *M.* 4.40 5.— Indices ed. Fabricius. [vergr.] — — — Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5.— 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 3.— 3.60. II. *M.* 8.— 8.80.
- Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Buehl. Acc. prolegi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum ll. Rec. C. F. Hermann. *M.* .45 —.75.
- Iuvenii ll. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Recog. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III je *M.* 1.20 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.50 2.— Pars I—V auch in einzelnen Heften: Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* —.70 1.10. — I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* —.70 1.10. — II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* —.70 1.10. — II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* —.70 1.10. — III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* —.70 1.10. — III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* —.70 1.10. — IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* —.85 1.25. — IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* —.85 1.25. — V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* —.85 1.25. * — — — Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* —.80 1.25. *Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* —.85 1.25. — VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. ll. X. It. Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5.—
- Lucretii Carli de rerum natura ll. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50. Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8.— 8.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton ll. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- *Martianus Capella. Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri. Ed. O. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Fellicis Octavianus. Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chronis. Siehe Claudii Nepotitis vitae. Edd. C. Halm et A. Fleck-eisen. *M.* .30 — 60.
- * — — — m. Schulwörterbuch v. H. H. Saake. 15. Auflage. *M.* 1.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III; lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—
Orosii hist. adv. paganos ll. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.—4.50.
Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tom. *M.* 2.90 4.10.
Tom. I: Amores. Heroïdes. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Bemedica amoris. Ed. II cur. B. Ehwald. *M.* 1.—1.40.
Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
Tom. III: Tristia. Ibia. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. *M.* 1.—1.40.
— tristium ll. V. *M.* —.45 —.75.
— factorum ll. VI. *M.* —.60 —.90.
— metamorphoseon delectus Siebellianus. Ed. Fr. Poëlle. Mit Index. *M.* —.70 1.—.
Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
Panegyrici Latini XII. Rec. Aem. Bachrens. *M.* 3.60 4.20.
Patrum Nicaenorum nomina graece, latinae, syriacae, copticae, arabicae, armenicae. Edd. H. Geizer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.—6.60.
Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
Persii satirarum l. Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.
Phaedri fabulae Aesopiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
— mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* —.90 1.30.
Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.
Plauti comediae. Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10.50 14.—.
Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. *M.* 1.50 2.—.
* II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—.
— III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—.
— IV. *Menaechi, Mercator, *Miles glor. *M.* 1.50 2.—.
— V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2.—.
— VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—.
— VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—.
Einseln die mit * bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
*Plinii naturalis historia. 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 3.—3.50. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50.
— II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
— (Iun.) epistulae. [vergr.]
— rec. R. C. Kukulä. *M.* 3.—3.60.
Plinii Secundi quae feruntur una cum Gargilii Martialis medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
Poetae Latini minores. Rec. Aem. Bachrens. 6 voll. [Vol. VI vergr.] *M.* 20.10 23.40.
Pomponius Mela: s. Mela.
Porphyronis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 5.—5.60.
Prisciani euphoriston ll. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.90 7.80.
Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
* — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
Pseudoaeronis schella in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M.* 9.—9.80 vol. II. *M.* 12.—12.80.
Quintilianii instit. orat. ll. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je *M.* 1.80 2.20.
— liber decimus. Rec. C. Halm. *M.* —.80 —.60.
* — Ed. L. Radermacher. P. I. *M.* 3.—3.50.
— declamationes. Rec. O. Ritter. *M.* 4.30 5.40.
* — decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.—12.60.
Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
Rutilii Namatianii de reditu suo ll. II. Rec. L. Mueller. [z. Zt. vergr.]
Sallustii Catilinae, Iugurthae, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.
Senecae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Bibbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.—4.60. Vol. II. Comicorum fragm. *M.* 5.—5.60.
Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. ll. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.30 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. ll. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucell. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
— Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.
— tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollinaris. Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.30.
- Sili Italici Panica. Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- Serani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
- Stattius. Ed. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
— II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60.
*— II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M.* 8.— 8.60.
— III: Lactantii Placidii scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
- *Suetonii Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. Ed. minor. Vol. I. de vita Caesarum libri VIII. *M.* 2.40 2.80. 2 Fasc.: Rec. C. L. Roth. Fasc. I [vergr.] Fasc. II. de grammaticis et rhetoribus. *M.* —.80 1.20.
- Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]
— II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* —.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M.* —.45 —.75.]
- Terentii comediae. Rec. A. Flecksien. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hauton Timorumenos, Hecyra, Phormio) *M.* —.45 —.75.
- [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee. *M.* 2.— 2.40.
Tibullii. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
Ulpiani fragmenta. Ed. R. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
- Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Iannarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.
- Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M.* 4.— 4.50.
- Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
- Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2.—
- Vegeti Renati digestorum artis mulomedicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.— 6.60.
— epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
— Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
- Vergilii Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
— Aeneis. *M.* —.90 1.80.
— Bucolica et Georgica. *M.* —.45 —.75.
— Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.
Tom. I: Bucolica. Georgica. *M.* —.45 —.75.
— II: Aeneis. *M.* —.90 1.80.
- Virgilli Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Trolus. Ed. Th. Merzdorf. *M.* 8.— 3.40.
- Amarcii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
- Canabuzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
- Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianseno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.
- Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
- *Egidii Corbollenis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M.* 2.80 3.20.
- Guillelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.
- Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- *Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.
- *Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
- Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
- Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.60.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
- Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—
- Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.
- Ruhakenii elegium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* —.45 —.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—
 Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinse. *M.* 4.— 5.—
 Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—
 Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—
 *Zwei griechische Apologeten. Von J. Geffcken. *M.* 10.— 11.—
 *Catali Veronensis liber. Von G. Friedrich. *M.* 12.— 13.—

Unter der Presse:
 Philostratus *περί γυμναστικής*. Von H. Jäthner.

In Vorbereitung:
 Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz.
 Lukian Philopseudes. Von E. Wünsch.
 Ovid Heroiden. Von E. Ehwald.
 Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
 Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.
 Aeschini orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. *M.* 8.—
 — orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. *M.* 8.60.
 Aeschylus Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.
 — Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
 — Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. *M.* 6.—
 Darans einzeln je *M.* 2.—:
 I. Agamemnon.
 II. Die Choephoren.
 III. Die Eumeniden.
 — fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. *M.* 4.—
 — Septem ad Thebas. Rec. Fr. Bisschellius. Ed. II. *M.* 3.—
 Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—
 Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.
 Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—

Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat Schrift *π. ἰσθμῶν*. Hrg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—
 Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
 — equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—
 — Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
 — ecclesiastusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.
 — thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
 * — pax. Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]
 Aristotelis ars rhet. cum annotatione L. Spengel. Acc. vet. translatione Latina. 2 voll. *M.* 16.—
 — politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
 — ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Rameauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—
 Artemidori onirocritica. Rec. B. Hercher. *M.* 8.—
 Bionis epitaphus Adonis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.
 Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 toml. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exempla.

- Callimachae.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indicos. *M.* 22.—
Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
Christianor. carum. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
Corpus medicorum Graecorum. Vol. X 1, 1. Philumeni de venenis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.
Demetrii Phaleri de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
Demosthenis orati. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graeco et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graeco et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
Ἡσίο διστάξιων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 **Διονυσίου ἢ Δογγίλου περὶ ὕψους.* De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20.
Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) *M.* 12.— 13.—
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 8.—
 — geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M.* 8.40.
Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. *M.* 9.—
 — Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
Euripidis fabulae. Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Aulidensis. *M.* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
 — tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.
Eusebii canonum epitome ex Dionysii Talmaharensis chronico petita. Verterunt notisque illustravit C. Siegfried et H. Gelser. 4. *M.* 6.—
Galerii de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Moschleni sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8. Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 86.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. I. *M.* 20.—
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. *M.* 24.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. *M.* 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. *M.* 22.—
 [Fortsetzung in Vorb.]
Herodas' Mimiamben, hrg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Auf. in Vorb.]
Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.
Herodiani technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M.* 12.—
 'Ἡρόδοτος τὰ ἅπαντα ἐξ ἰσχυρῶς Κ. Σίτζλ. *M.* 10.—
- Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzsch. Acc. Homer et Hesiodi certamen. *M.* 18.—
 ——— Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—
 [Fortsetzung erscheint nicht.]
 ——— Rec. et ill. C. Goetting. Ed. III. cur. I. Flach. *M.* 6.60.
- [—] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M.* 8.—
- Hesychii Milesii onomatolegi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—
- Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. *M.* 2.40.
- *Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. *M.* 16.—18.— Vol. II. *M.* 20.—28.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M.* 16.—20.—
 ——— Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 13.—
 *—— Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 22.—
 ——— Iliadis carmina setuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—
 [—] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M.* 6.80.
 [—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Schollen u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. *M.* 20.—
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M.* 3.—
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M.* 8.—
- Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.
- [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.
 ——— deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—
- Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. *M.* 8.—9.—
- Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios. Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Ed. J. de Prött et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prött. *M.* 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M.* 12.—
- *Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M.* 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
 I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 III. Homerlexika (A. Ludwich).
 IV. Stephanus von Byzanz.
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).
 VI. Photios.
 VII. Suidas (G. Wentzel).
 VIII. Hesych.
 IX. Pollux. Ed. E. Bethé. Fasc. I. *M.* 14.—
 X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.
 [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
- [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M.* 2.—
 [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M.* 4.—
- Lykophron's Alexandra. Hrsg. übers. u. erklärt von C. v. Holsinger. *M.* 15.—
- [Lyrik.] Auswahl aus der griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. *M.* —.15.
- [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —.80.
- [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M.* 3.60.
- Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem sub. A. Koerte. *M.* 2.40.
- Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—
- Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—
- Περὶ παρθένων excerpts ed. R. Schneider. *M.* —.80.
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. *M.* 2.—
- *[Papyrusurkunden.] Mittels, L., und U. Wilcken, Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]
- Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
 ——— περὶ ποιημάτων I. II fragm. Ed. A. Hauerath. *M.* 2.—
- Philumenos s. Corpus medicorum Graecor.
 *Phoenix von Kolophon. Neue Papyrustexte hrsg. von G. A. Gerhard. [U. d. Pr.]
- *[Photios.] Beitzstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M.* 7.—9.50.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I. 1.) *M.* 14. —
- Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8. —
- carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. *M.* 14. — 16. —
- versetzel kritikal és Magyarászó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4. — [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (31 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2. 40. — Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M.* 2. 40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2. 40. — Menexenus, Lysis, Hipplias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2. 70. — Laeches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2. 70. — *Cratylus. *M.* 2. 70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6. — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3. 60. — Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. *M.* 5. 60. — Politicus et incerti auctoris Mimos. *M.* 2. 70. — Philebus. *M.* 2. 70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3. 60.] *M.* 10. 80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomia.]
- Timaeus interprete Chalcidico cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M.* 11. 30.
- Plutarchi de musica. Ed. R. Volkman. *M.* 3. 60.
- de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2. 80.
- Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3. —
- Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrg. v. A. Bauer. *M.* 2. —
- τὸ ἐν Ἀλγοῖς; E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1. 50.
- * — vitae parallelae Agesilae et Pompeii. Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3. 60. 4. 40.
- Poetae lyriici Graeci. Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M.* 14. —
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum scenicoorum Graecorum Aeschylli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20. —
- Pollucis enomaticon. Rec. E. Betho. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14. —
- Porphyrii quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fascoc. gr. Lex.-8. *M.* 16. —
- ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10. —
- Ptolemaei περί κωνηρίου και ήυμονικῶν lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1. —
- [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1. 20
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6. —
- Sophoclis tragoediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5. —
- Recc. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. *M.* 10. 80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1. 50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M.* 1. 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M.* 1. 80. — Antigona. Ed. V. *M.* 1. 50. — Electra. Ed. IV. *M.* 1. 80. — Ajax. Ed. III. *M.* 1. 20. — Trachiniae. Ed. III. *M.* 1. 50.
- König Oedipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5. —
- Antigone. Griech. u. deutsch hrg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Portrait Aug. Böckhs.) 2. Aufl. *M.* 4. 40.
- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8. —
- *Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M.* 8. — Vol. II. *M.* 14. — Vol. III. *M.* 12. — Vol. IV. Indices. [In Vorb.]
- *Terentii comeediae. Hrg. v. M. Warren, E. Hauler u. B. Kauer. [In Vorb.]
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
- [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrg. von H. Usener. *M.* 4. —
- Theophrasti chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50. —
- Theophrasti Charaktere. Hrg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6. —
- Thucydidis historiae. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10. —
- II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12. —
- de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22. 80.
- Lib. 1. Ed. III. *M.* 4. 50. — Lib. 2. Ed. III. *M.* 3. — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 4. Ed. II. *M.* 2. 70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 7. Ed. II. *M.* 2. 70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 2. 70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

*Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M.* 28.—

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. B. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II VII (Anabasis), rec. B. Kühner. *M.* 3.60.
Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6.60.

Paras I Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80
— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelli imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.

[Caesar.] Pollonis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. L. Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerio et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.30.

* — Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato. Rec. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—

[—] ad Herennium II. VI.: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz.

[132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe. *M.* 40.—

Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est O. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinar. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticanis 3321, Sangallensis 913, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—

— VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. *M.* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—

* Ennianae poesis reliquiae. Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.—

Exuperantius, Epitome. Hrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.

Frontonis et M. Aurelli imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—

Gedichte, underte lateinische, hrg. von E. Baehrens. *M.* 1.30.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M* 6.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. *M* 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M* 7.—

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M* 11.—

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M* 8.—

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M* 9.—

— V. Fasc. 2. Consentii, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. *M* 10.—

— VI. Fasc. 1. Marini Victorinus, Marini Victorinus, Caesius Bassus, Atilii Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M* 9.—

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M* 14.—

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. *M* 10.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. VII. Fasc. 2. Andacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M* 11.20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M* 19.—

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M* 14.—

*Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M* 16.— Vol. II. *M* 12.—

Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M* 12.—

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M* 10.—

— — — Editio minor. *M* 4.—

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M* 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M* 3.60.

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M* 16.40.

— Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M* 7.—

— siehe auch: Saturae, v. Blümner.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I. vergl.] B. II. *M* 3.—

— Briefe, im Vermaß der Handschrift benützt von H. Bacmeister u. D. Keller. 8. *M* 2.40 3.20.

*Institutionum et regularum iuris Romani syntagma. Ed. E. Gneist. Ed. II. *M* 5.20.

[Iuris consulti.] Kalb, W., Rom Juristen nach ihrer Sprache. *M* 4.—

Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M* 4.40.

— siehe auch: Saturae, v. Blümner.

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]

Luclii carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M* 8.— 10.60.

— Vol. II. (Komment.) *M* 14.— 17.—

Nepotii quae supersunt. Ed. C. Halm. *M* 2.40.

Nomii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. *M* 32.—

Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hrg. v. G. Landgraf u. O. Weyman. *M* 1.20.

Optatiani Porphyri carmina. Rec. L. Mueller. *M* 3.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Orestis tragoedia.** Ed. I. Maehly. 16. *M* 1.20.
- Ovidii ex Ponto ll.** Ed. O. Korn. *M* 5.—
— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M* 2.40, eleg. geb. 3.20.
- Persius, siehe: Satura, v. Blümner.**
- Phaedri fabulae Aesopiac.** Ed. L. Müller. *M* 5.—
- Placidi glossae.** Rec. et illustr. A. Deuring. *M* 2.80.
- Plauti comoediae.** Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschelin sodis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M* 92.20.
Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M* 5.60.
Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M* 4.—
— I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M* 2.40.
— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M* 3.60.
— I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M* 4.80.
— II fasc. I. Anulularia. Rec. G. Goetz. *M* 2.40.
— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M* 3.60.
— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M* 3.60.
— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M* 3.60.
— II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschelin schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M* 5.—
— III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M* 4.—
— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M* 4.—
— III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M* 5.60.
— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M* 5.60.
— III fasc. V. Menaeohmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M* 5.60.
— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M* 5.60.
— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M* 6.—
— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M* 5.60.
— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M* 6.—
— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. desperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M* 5.60.
- Plauti comoediae.** Ex rec. et cum app. crit. F. Ritscheli. [Vergriffen außer:]
Tomi I Pars 3. Bacchides. *M* 3.—
*— III Pars 1. Persa. *M* 5.—
— III Pars 2. Mercator. *M* 3.—
— Scholiarum in usum rec. F. Ritschelin. [Vergr. außer:]
Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M* —.50.
— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M* 2.80.
Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex-8. *M* —.80.
Pellonis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodonski. Adl. est tab. photolithograph. *M* 6.80.
[Probus.] Die Appendix Probi. Hrg. v. W. Heraeus. *M* 1.20.
Propertilelegiae. Rec. A. Baehrens. *M* 5.60.
Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M* 10.—
Quintilliani institutionis orator. ll. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M* 9.—
Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex-8. *M* 17.—
Salliarum carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. *M* 1.—
Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Bud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M* 7.20.
— historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritsius. *M* 9.—
— historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. Prolegomena. *M* 2.—
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M* 8.—
Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M* 5.—.80.
Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck 2 voll. Ed. II. *M* 23.—
— Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M* 9.—
— II. Comicoorum fragmenta. *M* 14.—
Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M* 10.40.
— III fasc. II. App. Serviana. *M* 20.—
[— III fasc. III. (Indices) in Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplar**

- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M* 8.—
- Statil silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M* 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M* 8.—
- *Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M* 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M* 1.60.
- Syrisententiae. Rec. Guil. Meyer. *M* 2.40.
- — — Rec. E. Woelfflin. *M* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M* 2.—
- dialogus de oratoribus. Rec. A. em. Bachrens. *M* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis satuarum Menippearum roll. Rec. A. Biese. *M* 6.—
- rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr. Ed. E. Agahd. *M* 9.20.
- *— de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. *M* 22.40.
- Vol. I. Bucolica et Georgica. *M* 5.—
- II. Aeneidos libri I—VI. *M* 7.20.
- III. Aeneidos libri VII—XII. *M* 7.20.
- IV. Appendix Vergiliana. *M* 3.—
- — — Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M* 8.—
- IV. Appendix Vergiliana. *M* 5.—
- [—] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. *M* 6.—
- Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M* —.80.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M* 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M* 1.60.
- IV. Lysias' Beden geg. Eratosthenes und Hb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M* 1.30.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Geschwind. 2 Hefte. *M* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. *M* 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius, von E. C. Kukula. 2 Hefte. *M* 2.20.
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates, von E. Sofer. 2 Hefte. *M* 1.80.
- XI. Plutarchs' Biographie des Aristoteles, von J. Simon. 2 Hefte. *M* 1.60.
- XII. Tacitus' Bednerdialog, v. E. Dienel. 2 Hefte. *M* 2.—

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon.** Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Pflü. *M.* 2.25 2.75.
 — **Perseus.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—
 — **Prometheus.** Von N. Wecklein 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
 — — Von L. Schmidt *M.* 1.20.
 — **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.
 — **die Schutzflehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
 — **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.—
 Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoron. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—
Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 2.20.
 * — **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. *M.* Karte. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Behdants u. Fr. Blas. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.
 I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.
 Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.20 1.70.
 — II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.50 2.—
 — II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.80 2.25.
 II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blas. *M.* 2.10 2.60.
Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
 I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.25.
 II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
 III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
 IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
 V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
 *VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
 *VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
 *VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
Herodotus. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 12.50 16.—
 Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
 Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
 — II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
 — II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
 * — III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
 — IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
 — V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. 6 Teile.
 Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
 — VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
 — Von K. Fr. A. mets u. C. Hentze. 2 Bände zu je 4 Heften.
 Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. *M.* 1.40 1.80
 — I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
 — I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
 * — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.30
 * — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
 — II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. *M.* 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
 * — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.70
 * — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
 — II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.50

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**

- Homers Ilias.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.
- — — Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—3. 2. Aufl. *M* 2.10 2.60
 — 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M* 1.50 2.—
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M* 1.80 2.30
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M* 1.20 1.70
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M* 1.80 2.30
 — 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M* 2.10 2.60
 — 7. Ges. 19—21. *M* 1.50 2.—
 — 8. Ges. 22—24. *M* 1.80 2.30
- **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 3 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. *M* 1.80 2.30
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. *M* 1.80 2.30
 — I. H. 1/2 zusammengeb. *M* 3.45
 — II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. *M* 1.35 1.80
 — II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M* 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammengeb. *M* 3.35
- — — Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M* 1.50 2.—
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M* 2.10 2.60
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. u. M. Schneider. 9 Bändchen. *M* 3.— 2.95.
- I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Aereopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M* 1.30 1.70.
- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M* 1.80 2.25.
- Lucians ausgewählte Schriften.** Von C. J. Jacobitz. 3 Bändchen. *M* 3.60.
- I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. *M* 1.50 2.—
- Lykurgos' Rede gegen Leokrates.** Von C. Behdants. *M* 2.35 2.75.
- [Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 3 Bdeh. *M* 4.20 5.20.
- I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M* 2.10 2.60.
- II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzler. *M* 2.10 2.60.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Froberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.
- I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M* 1.80 2.25.
- II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M* 1.80 2.25.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Froberger. Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]
- I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M* 4.50.
- Platons ausgew. Schriften.** Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.
- I. Teil. Die Verteidigungsreden d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M* 1.— 1.40.
- II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M* 2.10 2.60.
- III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M* —.75 1.20.
- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M* —.60 —.90.
- IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Boehmann. *M* 1.20 1.70.
- V. Teil. Symposion. 2. Aufl. [3. Aufl. von Schöne u. d. Pr.]
- VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M* 1.60 2.10.
- VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. —.60 —.90.
- VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles. [In Vorb.]
- Plutarchs ausgew. Biographien.** Von O. Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. *M* 6.90 9.60.
- I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminius. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M* —.90 1.30.
- II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 3. Aufl., von Fr. Blas. *M* 1.50 2.—
- III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M* 1.50 2.—
- IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M* 1.20 1.70.
- V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blas. *M* —.90 1.30.
- Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.** I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft [Vergr.] 2. Heft. *M* 1.80 2.30.
- Sophokles.** Von G. Wolff und L. Beller-mann.
- I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M* 1.50 2.—
 II. — Elektra. 4. Aufl. *M* 1.50 2.—
 III. — Antigone. 6. Aufl. *M* 1.50 2.—
 IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M* 1.60 2.—
 V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]
- Supplementum lect. Graecae.** Von C. A. J. Hoffmann. *M* 1.50 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.
- I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle 1.80 2.25.
- IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—
- V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.
- Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.] *M.* 10.90 15.30.
1. Bändchen.	1. Buch.	6. Auflage.
2. —	2. —	6. —
3. —	3. —	5. —
4. —	4. —	5. —
5. —	5. —	5. —
6. —	6. —	5. —
7. —	7. —	5. —
8. —	8. —	5. —
9. Bdochn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
- *Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 10. (bzw. 9., 8., 7.) Aufl.
- Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.
- I. Bdochn. B. I. II. *M.* 3 Figurentaf. u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—
- II. — B. III. IV. *M.* —.90 1.20.
- III. — B. V—VII. *M.* 1.60 2.—

- *Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt. Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20. Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.
- Kyropädie. Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—
- I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen-schätz.
- II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.
- griech. Geschichte. Von B. Büchsen-schätz. 2 Hefte.
- I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- *II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.
- Memorablen. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Bud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
- Agesilaos. Von O. Gütthling. *M.* 1.50 2.—
- Anabasis u. Hellenika in Answ. Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdochn.
- I. Bdochn. Anab. Buch 1—4. Text. *M.* 1.20 1.50. Kommentar. *M.* 1.20 1.50.
- II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika. Text. *M.* 2.— 2.20. Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

- Caesaris belli Gallicae Libri VII und Hirtii Liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—
- I. Heft. Buch I—III. *M.* Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
- II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
- III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.
- commentarii de bello civili. Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.
- Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.
- I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
- II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—
- III. — Buch III. *M.* Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—
- Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M.* —.45.
- 5. Aufl., von Fr. Th. Adler.
- In 1 Band. *M.* 4.50.
- Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.
- orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 3.— 2.60.
- partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.
- * — Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckelsen. 4. Aufl., von G. Ammon. *M.* 1.— 1.40.

- Cicero div. in Caecillium. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45—,80.
- Beden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.50 2.—
- V. Buch. Von Fr. Richter.
3. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- Bedeüb. d. Imperium d. Ca. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.
- Beden g. Catilina. Von Fr. Richter.
6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- Bede f. Murena. Von H. A. Koch.
2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
- Bede f. Sulla. Von Fr. Richter.
2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
- Bede f. Sestius. Von H. A. Koch.
2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- Bede f. Plancius. Von E. Köpke.
3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
- Bede f. Milo. V. Fr. Richter u. A. Eberhard.
5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
- I. u. II. Philipp. Bede. Von H. A. Koch.
3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- I., IV. u. XIV. Philipp. Bede. Von E. B. Gast. *M.* —.60—,90.
- Beden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- Bede f. Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50—,80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Cicero, Redef. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
 — ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
 — Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte.
 I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
 * — Cato maior. Von C. Meißner.
 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—
 — somnium Scipionis. Von C. Meißner.
 4. Aufl. *M.* —.45 —.80.
 — Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.
 — de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. [Vergr.]
 — de legibus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.
 — de natura deorum. Von A. Goethe. *M.* 3.40 2.90.
 [—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weisenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
 [—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.
 Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
 * Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
 I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2.40 2.80.
 * II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2.60 2.80.
 [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Bömer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
 1. Heft: Catull. *M.* —.90 1.30.
 2. Heft: Tibull. *M.* —.60 1.—
 3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1.40.
 4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.
 Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weisenfels. *M.* 2.25 2.75.
 [—] Auswahl a. d. griech. Lyrik s. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
 — Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
 I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1.80 2.30.
 II. — Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.
 — Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
 I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.
 II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.
 Livius, ab urbe condita libri.
 Ldb. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2.—
 Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Livius, ab urbe condita libri.
 Ldb. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 * Ldb. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35 1.80.
 Ldb. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Ldb. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
 Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1.20 1.70.
 — Von H. Ebeling. *M.* —.75.
 — Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortman. Editio V. *M.* 1.— 1.40.
 Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—]
M. 3.— 4.—
 I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.
 — fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen.
 I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 2.80 3.20.
 II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.
 — ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1.50 2.—
 Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* —.75 1.20.
 Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bchn.
 I. Bdchn. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1.60 2.—
 Captivi. 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.
 III. — Menaechni. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.
 IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M.* 1.80 2.30.
 Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuzer. *M.* 1.50 2.—
 * Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. I. Heft. *M.* 1.80 2.30. 2. Heft. *M.* 2.40 3.— 3. Heft. *M.* 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Quintiliani Institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.—1.40.
- Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Iugurth., orat. et epist. ex historis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 2.30. I. Heft: Bellum Catilinae. *M.*—60 1.—II. — Bellum Iugurthinum. *M.* 1.— [1.40.]
- III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. *M.*—45 —80.
- Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40. I. Teil. Buch I u. II 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80. II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.
- Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50. *I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.— 2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.— II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.
- *Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.*—80 1.30. — dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.*—90 1.30.
- *— Germania. Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.
- Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko. I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90. II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.
- Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. I. Heft. Buch I—III 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90. II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M.*—50 —80. II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.— III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70. IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.*—50 —80. IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgehende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhang Wissenswerthes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

- Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
- *Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40. — B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—
- Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
- Thukydidēs B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80. Einsein: Buch I, Buch II. je *M.* 1.— — B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
- *Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.
- *— Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10. — Memorabilien. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.
- Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.
- Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.*—55. — Rede üb. d. Oberbefehl des Ca. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.*—55.
- Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.*—55. — Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.*—40. — Rede für Roscius. Von G. Landgraf. *M.*—60. — Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—
- Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.
- Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.— — Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—
- Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.*—55. — Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.*—80. Beides zusammenged. *M.* 1.20.
- Vergils Aeneide. Von O. Günthling. *M.* 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplar

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 2.40.

Auch in 5 Heften: I. Heft *M.* 1.40.

- I. Heft. Suetonius, Velleius und Florus.
II. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius
Maximus und Plinius d. J.

II.—V. Heft je *M.* —.60 1.—

- III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.
IV. — Seneca und Celsus.
V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebellis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weiffenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *art.* *M.* —.90.
2. Heft: De officiis libri III. *art.* *M.* —.60.
3. Heft: Cato Maior de senectute. *art.* *M.* —.30.
4. Heft: Laelius de amicitia. *art.* *M.* —.30.
5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *art.* *M.* —.60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *art.* *M.* —.30.

7. Heft: De re publica. *art.* *M.* —.30.
— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

- rhetorische Schriften.** Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weiffenfels. *M.* 1.80 2.40.
- in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:
1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. *art.* *M.* 1.—
 2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *art.* *M.* 1.—
 3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *art.* *M.* —.60.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen. Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von H. Reich.

*1. Text. 2. Aufl. *M* 1.20.

2. Hilfsheft. *M* 1.—

3. Kommentar. I. II.

steif geh. je *M* —.80.

Zus. in 1 Bd. geb.

M 1.40.

2/3. Erklärungen.
M 2.20.

*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

*1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen

im Text. *M* 1.80.

2. Hilfsheft. M. Abb. i.

Text. *M* —.80.

3. Kommentar. 2. Aufl.

M 1.80.

2/3. Erklärungen.
M 2.40.

|| *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M* 2.—

Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M* 1.80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

*1. Text. 2. Bdchn: B. 1—12. 4. Aufl.

B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je

M 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M* 3.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.

M 2.—

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh.

je *M* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M* 2.—

Inhaltsübersicht (nur direkt) *M* —.05.

— II: Ilias. Von O. Henke.

*1. Text. 3. Aufl. 2 Bdchn: B. 1—13. —

*B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M* 2.—

B. 1—24 in 1 Band *M* 4.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh.

M 1.60 u. *M* 1.20. Zusammen in 1 Bd.

geb. *M* 2.40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.

I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O.

Weissenfels.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. *M* 1.80.

Kommentar. *M* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton

und Protagoras). Text. *M* 1.40.

Kommentar. *M* 1.40.

*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den

nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,

Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast,

Plutarch, Lucian). Text. *M* 1.20.

Kommentar. *M* 1.80.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.

a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Börsiger.

1. Text. steif geh. *M* —.80.

2. Hilfsheft. *M* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M* 1.60.

2/3. Erklärungen.
M 1.60.

*[—] Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.

*Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Aufl. Mit

Titelbild. *M* —.70. II. König Ödipus.

M —.80. III. Alas. *M* —.80. Text

I u. II sus.-geb. *M* 1.10.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M* —.70.

3. Kommentar: I. Antigone. 2. Aufl. *M* —.70.

*II. König Ödipus. 2. Aufl. *M* —.80.

III. Alas. *M* —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar

I u. II sus.-geb.) *M* 1.60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.

M 2.40.

2. Hilfsheft. Mit Abb. i.

Text. *M* —.70.

3. Kommentar. *M* 1.60.

2/3. Erklärungen.
M 2.—

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M* 1.60. b. Kom-

mentar. *M* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M* 1.10.

b. Kommentar. *M* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.

beid. Teil. 2. Aufl. *M* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M* 2.80.

Dazu Kommentar. *M* 1.60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen

im Text. *M* 1.80.

2. Hilfsheft. 2. Aufl.

Mit Abb. im Text. *M* —.80.

3. Kommentar. 5. Aufl.

2. Aufl. *M* 1.80.

M 1.40.

*|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M* 2.—

Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M* 1.40.

Wörterbuch. *M* 1.20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof.

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen

im Text. *M* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.

M 1.—

— Memorabilien in Auswahl. Von

F. Börsiger.

1. Text. *M* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M* —.80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten, sowie

8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M* 1.80.

*2. Hilfsheft. 5. Aufl.

Mit Abb. im Text. *M* 1.80.

3. Kommentar. 6. Aufl.

M 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4)

2. Heft (Buch 5—7). je *M* —.80.

|| Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. *M* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M* 1.80.

— Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. Mit 3 Karten. *M* 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. *M* 1.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Ciceros Catillinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.
1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. \mathcal{M} 1.10.
 - *2. Hilfsheft. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.20. } 2/3. Erklärungen.
 - *3. Kommentar. \mathcal{M} 1.80. } 2/3. Erklärungen.
4. Aufl. \mathcal{M} —.90. }
- || Text B. M. Einleit. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. \mathcal{M} —.80.
- Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.
- *1. Text. 2. Aufl. \mathcal{M} —.80.
 - *2/3. Kommentar. Mit Einleitung. \mathcal{M} —.60.
- * — Beden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.
1. Text. \mathcal{M} —.60.
 - *3. Kommentar. Mit Einleitung. \mathcal{M} —.60.
- Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.
1. Text. steif geh. \mathcal{M} —.50.
 3. Kommentar. steif geh. \mathcal{M} —.50.
- Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.
- *1. Text. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.60.
 2. Hilfsheft. \mathcal{M} —.60. } 2/3. Erklärungen.
 3. Komment. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.60. } 2/3. Erklärungen.
- \mathcal{M} 1.—
- Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.
1. Text. \mathcal{M} 1.20.
 3. Kommentar. \mathcal{M} 1.40.
- [—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. \mathcal{M} 1.80.
 2. Hilfsheft. steif geh. \mathcal{M} —.60.
 3. Kommentar (verkürzte Ausg.). \mathcal{M} 2.40.
- Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.
- I. Heft: Brief 1—61. \mathcal{M} 1.80 2.20.
 - II. Heft: Brief 62—114. \mathcal{M} 1.60 2.—
- Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. \mathcal{M} 2.—
 - *2. Hilfsheft. [In Vorb.]
 - *3. Kommentar. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.80.
- Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.
- I. Der zweite punische Krieg.
 1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. \mathcal{M} 2.—
 2. Hilfsheft (zu I u. II). \mathcal{M} 2.—
 - *3. Kommentar. 2 Hefte.
- I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.20.
II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.40.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade.
- *1. Text. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.60.
 2. Hilfsheft (zu I u. II). \mathcal{M} 2.—
 3. Kommentar. Buch 1—10. \mathcal{M} 1.60.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.
1. Text. 2. Aufl. \mathcal{M} 2.20.
 - *2. Hilfsheft. \mathcal{M} 2.—
 3. Kommentar. I. Heft. Buch 1—10. \mathcal{M} 1.40.
- II. Heft. Buch 21—30. \mathcal{M} 1.60.
- Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.
1. Text. 5. Aufl. M. 3 Karten. \mathcal{M} 1.—
 2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abbild. 1. Text. \mathcal{M} 1.—
 3. Kommentar. 4. Aufl. \mathcal{M} —.90. } 2/3. Erklärungen.
- 2/3. Erklärungen. \mathcal{M} 1.40.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.
- *1. Text. 5. Auflage. \mathcal{M} 1.20.
 - *2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. Abbild. im Text. \mathcal{M} 1.20. } 2/3. Erklärungen.
 3. Komment. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.40. } 2/3. Erklärungen.
- \mathcal{M} 2.30.
- Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. \mathcal{M} —.50
- *|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.35.
Dazu Kommentar. 5. Aufl. \mathcal{M} 1.40.
- Sallusts Catillinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. \mathcal{M} —.80.
 - 2/3. Erklärungen. 2. Aufl. \mathcal{M} —.60.
- * — Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.
- *Text. Mit Karte. \mathcal{M} —.80.
 - *Kommentar. \mathcal{M} 1.—
- Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver-aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.
- *1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. \mathcal{M} 2.40.
 2. Hilfsheft. \mathcal{M} 1.80. } 2/3. Erklärungen.
 3. Kommentar. \mathcal{M} 1.40. } 2/3. Erklärungen.
- \mathcal{M} 2.80.
- Ausgabe in 2 Teilen:
- *I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl. \mathcal{M} 1.20. b) Kommentar. \mathcal{M} 1.—
 - II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V. a) Text. \mathcal{M} —.80. b) Kommentar. \mathcal{M} —.80.
- III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid. Teilen. \mathcal{M} —.80.
- Agricola. Von O. Altenburg.
1. Text. \mathcal{M} —.60.
 - 2/3. Erklärungen. steif geh. \mathcal{M} —.80
- Germania. Von O. Altenburg.
1. Text. \mathcal{M} —.60.
 - 2/3. Erklärungen. steif geh. \mathcal{M} —.80.
- Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.
1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. \mathcal{M} 1.40.
 - *3. Kommentar. 3. Aufl. \mathcal{M} 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

- Aeschylus.**
Dindorf, Gull., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. *M* 16.—
Richter, P., sur Dramaturgie des A. gr. 8. 1892. *M* 6.50.
Westphal, R., Proleg. z. A.' Tragödien. gr. 8. 1869. *M* 5.—
- Aristarchus.**
Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M* 28.—
- Aristophanes.**
Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M* 16.—
Boemer, A., Studien s. Ar. u. den alten Erklärern dess. I Teil. gr. 8. 1902. *M* 8.—
Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M* 6.—
- Aristoteles.**
Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M* 6.—
- Bucolici.**
Hiller, E., Beiträge s. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M* 3.20.
- Demosthenes.**
Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht s. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M* 5.60.
Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. *M* 10.—
Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 1885—1887. *M* 30.—
- Etymologica.**
Beitzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. *M* 18.—
- Herondas.**
Crusius, O., Unters. s. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M* 6.—
- Hesiodus.**
Dimitrijevič, M. E., studia Hesiodae. gr. 8. 1900. *M* 6.—
Stelta, Aug., die Werke und Taged. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M* 4.—
- Homerus.**
Antenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Aufl. von Kaegi. gr. 8. 1908. *M* 3.60.
Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M* 3.60.
Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M* 16.—
Gladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1868. *M* 9.—
- Homerus.**
Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M* 16.—
La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M* 10.—
Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M* 42.—, Vol. II. *M* 18.—
Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M* 6.—
Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M* 2.80 3.80.
Nutschorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M* 5.—
Volkmann, R., die Wolfischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M* 8.—
- Isocrates.**
Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M* 8.—
- Lucian.**
Helm, B., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M* 10.— 13.—
- Oratores.**
Blaf, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M* 14.— 16.— II. 1892. *M* 14.— 16.— III. 1. 1893. *M* 16.— 18.— III. 2. 1898. *M* 12.— *M* 14.—
- Pindarus.**
Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M* 12.—
- Photios.**
Beitzenstein, R., Der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. *M* 7.— 9.50.
- Plato.**
Finsler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. *M* 6.—
Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiocbus. gr. 8. 1896. *M* 3.— II. Heft. De recena. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M* 3.60.
*Raeder, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M* 8.— 10.—
Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M* 3.30. Kommentar zum griech. Text. *M* 10.—
Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M* 4.—
— exegetischer Komment. z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M* 3.70.
Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae comici.

Zieliński, Th., Gliederung der altattisch.
Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüss, Th., S.' Elektra. Eine Auslegung.
gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8.
1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und
Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I
bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2.80. II. Reihe.
Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad
Th. pertinentes. Auctas et correctas
iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar.
6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum.
Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C.
gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Zieliński, C., im Wandel der Jahrhunderte.
8. 2. Aufl. 1907. *M.* 7.— 8.—

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil.
Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile.
gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil.
1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880.
M. 9.40.

Plüss, Th., Horazstudien. Alte und neue
Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8.
1882. *M.* 6.—

*Stemplinger, Ed., das Fortleben der
H.'schen Lyrik seit der Renaissance.
gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

*Stemplinger, Ed., das Fortleben der
H.'schen Lyrik seit der Renaissance.
gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer
Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius.
gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

Ovidius.

Siebelis-Pöffe, Wörterbuch zu O.'s Meta-
morphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, O., kleines Wörterbuch zu O.'s Meta-
morphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2.50.

Tolkeln, J., quaest. ad Heroides O. spect.
gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzales
Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M.* 7.20.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus
emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T.
3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8.
1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8.
1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl.
gr. 8. 1903. *M.* 12.— 14.—

Plüss, V. und die epische Kunst. gr. 8.
1884. *M.* 8.—

*Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901.
M. 4.— 4.80.

*— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil).
gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter.
gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis.
B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

B. G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

== Umsonst und postfrei vom Verlag. ==

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft**. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M.* 16.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik**. Hrg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift**. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache**. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A.**, der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Bardt, C.**, zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* —. 60.
- Baumgarten, F.**, F. Poland und B. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. *M.* 10.— 12.—
- Bender, H.**, Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1.—
- Benseler, G. E.** und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.
- Birt, Th.**, die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blaß, F.**, die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.— I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Isäos. *M.* 14.— 16.— III. Abteil. 1. Abschn. Demosthenes. *M.* 16.— 18.— III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 12.— 14.—
- Bäumler, H.**, Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50.40.
- Böckh, A.**, und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.
- Bretzl, H.**, Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. *M.* 12.— 14.—
- Brunn, H.**, kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. *M.* 10.— *M.* 18.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M.**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M.* 24.— 26.—
- Commentarii notarum Tironianarum** ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. In Mappe. *M.* 40.—
- Crönert, Guil.**, Memoria Graeca Heroulanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimonio comparatam proposuit G. C. *M.* 12.—
- Cumont, F.**, die Mysterien des Mithras. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M.* 5.— 6.60

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Diels, H., *Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus.* *M.* 3.—
- Dieterich, A., *Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse.* *M.* 6.—
— eine Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—
— Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3. 20 3. 80.
- Dziatsko, K., *Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens.* *M.* 6.—
- Finster, F., *Somer. Erklärungen.* *M.* 6.— 7. 40.
- Gardthausen, V., *Augustus und seine Zeit.* 3 Teile.
I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.—
III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 33.—
II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
— Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18. 40.
- Geffen, J., *das griechische Drama. Äschylus, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane.* *M.* 1. 60 2. 20.
- Gelzer, H., *ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelfers.* *M.* 5.— 6.—
- Gercke, A., u. Ed. Norden, *Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden.* 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10.— [U. d. Pr.]
- Gilbert, G., *Handbuch der griech. Staatsaltertümer.* 3 Bände. *M.* 18. 60.
I. Band. *Der Staat der Lakadamonier und der Athener.* 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5. 60.
— O., *Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum.* 3 Abt. *M.* 24.—
I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.—
III. Abteil. *M.* 10.—
— die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22. 60.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.**
I. Band. *Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre.* 1894. 1895. je *M.* 7.—
III. Band. *Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi.* 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]
Supplement: Müller, C. F. W., *Syntax des Nominativs und Akkusativs im Lateinischen.* *M.* 6.—
- Gudeman, A., *Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie.* *M.* 4. 80 5. 20.
- Hagen, H., *gradus ad criticum. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch.* *M.* 2. 80.
- Helmchen, Fr. A., *lateinisch-deutsches und deutsch-lateinisch. Schulwörterbuch.* 2 Teile.
I. Teil. *lateinisch-deutsches Schulwörterbuch.* 8. Aufl., bearb. von C. Wagener. ca. *M.* 6. 30 ca. 7. 50. II. Teil. *Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch.* 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 5. 25 6. 50.
- Helbig, W., *Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom.* 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen käuflich.]
— auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17.—
- Herkenrath, E., *der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik.* *M.* 6.— 8.—
- Hersog, E., *Geschichte und System der röm. Staatsverfassung.* 3 Bände. *M.* 33.—
I. Band. *Königszeit u. Republik.* *M.* 15.—
II. Band. *Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians.* I. Abt. *Geschichtliche Übersicht.* *M.* 10.— II. Abt. *System der Verfassung der Kaiserzeit.* *M.* 8.—
- Hoffmann, M., *August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel.* Ermäß. Preis. *M.* 7.— 9.—
— *Briefwechsel zwischen August Böckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend.* *M.* 5.— 6.—
- Imhoof-Blumer, F., *Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln.* 2. Aufl. kart. *M.* 3. 20.
— *Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenistischer Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 996 Bildnissen in Lichtdruck.* kart. *M.* 10.—
— und O. Keller, *Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen.* 26 Lichtdrucktafeln mit 1353 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—
- Immisch, O., *die innere Entwicklung? des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik.* *M.* 1.—
- Kaerst, J., *Geschichte des hellenistischen Zeitalters.* In 3 Bänden.
I. Band. *Die Grundlegung des Hellenismus.* *M.* 12.— 14.—
II. Band. *I. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus.* *M.* 12.— 14.—
— die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M.* 1. 20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Keller, O., lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M* 10.—
- Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M* 4.80.
- Rich., Grundsätze altrömischer Metrik. *M* 12.—
- Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M* 3.60.
- Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M* 10.— 18.—
- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M* 11.—
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M* 7.—
- Lexikon, ausführliches, der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. 1. Band. (A—H.) *M* 34.— II. Band. (I—M.) *M* 38.— III. Band. 87.—57. Lieferung. Jede Lieferung *M* 2.— Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M* 1.80.
- Lüscher's Reallexikon des Klass. Altertums für Gymnasien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Grise. Mit zahlreichen Abbildungen. *M* 14.— 16.50.
- Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M* 28.— [I. Teil *M* 12.— II. Teil *M* 16.—]
- Masqueray, F., Abris der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M* 4.40 5.—
- Mau, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. *M* 6.— 7.—
- Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M* 14.— 17.—
- Misch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. *M* 8.— 10.—
- Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M* 14.—
- zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. *AGWph.* XX. *M* 2.—
- aus d. griech. Papyrusurkunden. *M* 1.20.
- Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M* 16.—
- Mutzbauer, O., die Grundbedeutung des Konjunktiv und Optativ im Griechischen. *M* 8.— 9.—
- Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M* 12.— 15.—
- Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses *M* 2.40 3.20.
- Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einseln jeder Band *M* 14.— 16.—) *M* 28.— 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. 2 Bände je *M* 14.— 17.—
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M* 12.— — der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M* 6.—
- Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritachl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M* 19.20.
- Reden und Vorträge. *M* 6.— 8.—
- Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M* 14.—
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M* 36.— I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M* 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M* 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen metrischen Metra von Roßbach und Westphal. *M* 14.—
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. *M* 30.—
- Schmarsow, A., Grundbegriffe der Kunstwissenschaft. *M* 9.— 10.—
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M* 54.— — Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M* 12.—
- Schneider, A., das alte Rom. Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. geb. *M* 16.— — die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M* 6.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

DIE KULTUR DER GEGENWART

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: Die geschichtliche Aufgabe der Religion. (I, 1-2.) Bearbeitet von J. Wollmann, A. Fischer, A. Herwegh, W. Harnack, K. Müller, R. Nauck, A. Trilling, A. von Arnim und verschiedenen Autoren. [8 u. 192 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Systematische christliche Religion. (I, 1, 2.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pabst, J. Mauser, C. Kälig, W. Herrmann, H. Lietzmann, W. Pöhlke, H. J. Holtmann, u. verschiedenen Autoren. [VIII u. 272 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 2.) Bearbeitet von W. Windelband, H. Otfriedrich, J. Gadow, F. Götze, K. Jaeger, H. v. Süsser, C. Bruns, W. Windelband. [VIII u. 372 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Systematische Philosophie. (I, 2.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Rastbach, W. Windelband, H. Otfriedrich, H. Süsser, Fr. Paetz, W. Meißner, Fr. Paetz, u. Autoren. [I u. 341 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 1.) Bearbeitet von E. Schwydt, A. Baum, C. Schmidt, H. Gutsch, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, S. Paulsen, E. Gadow, F. Paetz, E. W. Bunsen, W. Gadow, K. Hübner. [III u. 472 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slavischen Sprachen. (I, 1.) Bearbeitet von A. Brückner, A. Brückner, F. v. Jaeger, J. Marquardt, M. Müller, C. Schmidt, C. Schmidt, C. Schmidt, A. Trilling, A. Windelband, u. Autoren. [VII u. 372 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Die romanischen Literaturen und Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, 1.) Bearbeitet von H. Lietzmann, E. Schwydt, L. Chr. Stern, H. Meißner, W. Meißner. [VII u. 372 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit. (I, 1.) Bearbeitet von E. Troeltsch, H. Otfriedrich, H. Gadow, F. Götze, K. Jaeger, H. v. Süsser, C. Bruns, W. Windelband. [VIII u. 372 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Systematische Rechtslehre. (I, 1.) Bearbeitet von E. Troeltsch, H. Otfriedrich, H. Gadow, F. Götze, K. Jaeger, H. v. Süsser, C. Bruns, W. Windelband, H. Meißner, u. Autoren. [VIII u. 372 S.] Leipzig, 1900. Geb. 24.— in Leinwand geb. 26.—

Probeheft und Sonder-Prospekte

Das Heft enthält die ersten Abhandlungen (I, 1) der ersten Auflage des Buches „Die Kultur der Gegenwart“, die Abhandlungen in der ersten Reihe des Inhalts-Verzeichnisses sind als Probehefte für das Werk, werden aus Verlangen kostenfrei und werden

mit dem Buch bestellt.